

இந்திய வரலாறு

அறிவு ஆதினி

வெளியீடு

பாக்யா பயிற்சிப் பட்டறை

21- A லாங்ஸ் தோட்டச் சாலை, (எழும்பூர் அருகில்)

புதுப்பேட்டை, சென்னை - 600 002

தமிழ்நாடு

044 - 2854 5612, 944448 55299

First Edition: 2014

Second Edition (Revised): 2015

© BHAGYA PAYIRCHI PATTARAI

Rs. 180

All rights are reserved.

Warning: No part of this work may be copied, reproduced, adopted, abridged or translated, stored in any retrieval system, computer, photographic or others or transmitted in any form by any means whether electronic, mechanical, digital, photographic, optical or otherwise without a prior written permission of the publisher. Any breach will entail legal action on prosecution without any further notice.

போட்டித் தேர்வுக்கு பயன்படும் வகையில் இப்புத்தகத்தில் உள்ள தகவல்கள் பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டு மிக்க கவனத்துடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சில தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உள்ளது. அவ்வாறு ஏற்படும் தவறுகளுக்கு ஆசிரியர், வெளியீட்டாளர், அச்சகத்தார் பொறுப்பு அல்ல. இது தொடர்பான எந்த முறையீடுகளும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. ஆனால் தவறுகள் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் சுட்டிக்காட்டினால் அதனை ஏற்று அடுத்த பதிப்பில் மாற்றிக்கொள்ள பொருத்தமாக இருக்கும்

உங்களுக்காக...

போட்டித்தேர்வுகளுக்கு தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்காக, இந்த புத்தகம் மிகவும் நேரத்தியாக, எளிமையாக, புரியும் வகையில் சிறப்பாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் நடைபெறும் அனைத்து போட்டித் தேர்வுகளிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (TNPSC) நடத்தும் தேர்வுகளில் **இந்திய வரலாறு** குறித்த வினாக்கள் முக்கியமாக கேட்கக்கூடிய பகுதியாகும்.

இப்பாடத் தொகுப்பு முந்தைய வருடங்களில் நடைபெற்ற தேர்வுகளில் கேட்கப்பட்ட வினாக்களை கூர்ந்து ஆராய்ந்தும், இனிவரும் தேர்வுகளில் வினாக்கள் கேட்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் பகுதிகளிலிருந்தும் பாடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு விஷயங்களும் தெளிவாக புரியும் வகையில் தனித்தனியாகவும் எளிமையாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடத்தொகுப்பினை சரியான முறையில் படித்து பயன்படுத்தினால் போட்டித் தேர்வுகளை நம்பிக்கையுடன் எதிர் கொண்டு எளிமையாக வெற்றிபெற முடியும் என்பது தினம்.

தன்னம்பிக்கையுடன், சரியான முயற்சியும் முறையான பயிற்சியும் இருந்தால் வெற்றி நிச்சயம் என்பது வரலாற்று உண்மை.

உங்கள் வெற்றிக்கு துணையாக...

ஆசிரியர்

பொருளடக்கம்

பண்டைய கால இந்திய வரலாறு

1. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்

1

எழுத்துப் பூர்வமான ஆதாரங்கள் - வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் - வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை அறிய உதவும் ஆதாரங்கள் - வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் - வகைகள் - பழைய கற்காலம் - முக்கியத் தோற்றங்களின் ஆண்டுகள் - இந்தியாவில் பழைய கற்காலக் கருவிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள இடங்கள் - புதிய கற்காலம் - உலோக காலம் - செம்புக் கற்காலம் - இரும்புக் காலம் - கற்காலக் கருவிகள் கிடைக்கப்பெற்ற இடங்கள் - பெருங்கல் காலம்

2. சிந்துவெளி நாகரிகம்

6

ஹரப்பா - பெருங்குளம் - கட்டடங்கள் - நகர அமைப்பு - ஆட்சி முறை - பாதாளச் சாக்கடை - பயன்பாட்டு அறிவியல் - சிந்துவெளி மக்களின் வாழ்க்கை முறை - கைத்தொழில் - சுடுமண் முத்திரைகள் - எழுத்து முறை - தொழில் - உடைகள் - அணிகலன்கள் - கலைகள் - சிற்பம் - சமயம் - சமூகம் - அழிவிற்கான காரணங்கள்

3. வேதகாலம்

11

ஆரியர்கள் வருகை - வேதகால இலக்கியங்கள் - உபவேதங்கள் - ஆரியர்களின் சமூக, சமுதாய அமைப்பு - முற்பட்ட வேதகாலம் / ரிக் வேதகாலம் - அரசியல் - அரசரின் கடமைகள் - சமூக வாழ்க்கை - பொருளாதார நிலை - உணவு உடை மற்றும் அணிகலன்கள் - சமயம் - பிற்பட்ட வேதகாலம் - அரசியல் நிலை - பொருளாதார நிலை - பெண்களின் நிலை - கல்வி - சமயம் - வாழ்க்கை முறைகள் - திராவிட நாகரிகக் கூறுகள் - ஆரிய நாகரிகக் கூறுகள்

4. தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலம்

17

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தமிழகம் - தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலம் - மூன்று சங்கங்கள் - லெழுவியாக் கண்டம் - வரலாற்றுக் காலம் - மூவேந்தர்கள்: சேரர், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் - சமூகம் - மக்கள் வாழ்க்கை

5. சமணமும் பௌத்தமும்

22

சமண புத்த சமயங்கள் தோன்ற காரணமாக இருந்தவை - சமணம் - மகாவீரர் - வர்த்தமானர் போதித்த மும்மணிகள் - ஐந்து ஒழுக்கங்கள்/ கொள்கைகள் - போதனைகள் - சமண சமயத்தைப் பின்பற்றிய அரசர்கள் - சமணர்களின் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணப் படைப்புகள் - சமணக் கட்டடக் கலை - சிற்பங்கள் - பௌத்த மதம் - புத்தர் - புத்தரின் கோட்பாடுகள் - நான்கு பேருண்மைகள் - ஆசையை ஒழிப்பதற்கான எட்டு நெறிகள் - புத்தசமயம் பரவல் - மகாயான புத்த மதம் - ஹீனயான புத்த சமயம் - புத்தசமயம் பரவல் காரணங்கள் - தொண்டுகள் - வரலாற்றுச் சின்னங்கள் - இலக்கியம்

6. மகா ஜனபதங்கள்

29

மகாஜனபதங்கள் - மகதத்தின் எழுச்சி - பிம்பிசாரர் - அஜாத சத்ரு - சிசுநாகர் - நந்த மரபு - மகாபதம் நந்தன் - அலெக்சாண்டரின் இந்திய படையெடுப்பு

சந்திரகுப்த மௌரியர் - பிந்துசாரர் - அசோகர் - கலிங்கப்போர் - அசோகரின் தர்ம விஜயம் - அசோகரும் பௌத்தமும் - அசோகரின் கலைப்பணி - அசோகரது கல்வெட்டுகள் - மௌரியரின் ஆட்சி முறை - கலை

8. சுங்கர்கள்

38

9. குஷாணப் பேரரசு

39

10. குப்தப் பேரரசு

41

புனிகுப்தர் - குப்தர்களின் வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றுகள் - முதலாம் சந்திரகுப்தர் - சமுத்திர குப்தர் - இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் - குப்தர் கால சமூகம் - கலை - ஆட்சி முறை

11. ஹர்ஷப் பேரரசு

44

இடைக்கால இந்திய வரலாறு

12. வட இந்தியா

46

இராசபுத்திரர்கள் காலம் - இராசபுத்திரர்கள் தோற்றம் - பிரதிகாரர்கள் - பிரதிகாரர்களின் வீழ்ச்சி - பிரதிகாரர்கள் - ஒரு பாதுகாப்பு அரண் - பாலர்கள் - கோபாலர் - தருமபாலர் - தேவபாலர் - மகிபாலர் - கனோஜ் பகுதிக்காக மூன்று அரசுகளிடையே போராட்டம் - டெல்லியை ஆண்ட தோமர்கள் - டெல்லி மற்றும் ஆஜ்மீர் பகுதியில் ஆட்சி செலுத்திய செளகான்கள் - கனோஜ்பகுதியை ஆட்சி செய்த ரத்தோர்கள் - பந்தல்கண்ட் பகுதியை ஆட்சி செய்த சந்தேலர்கள் - மேவாரை ஆட்சி செய்த சிகோதியர்கள் / குகிலர்கள் - மாளவம் பகுதியை ஆண்ட பரமாரர்கள் - இராசபுத்திரர்களின் சிறப்பியல்புகள் - சமயம் - அரசு நிர்வாகம் - இராசபுத்திரர்களின் பங்களிப்பு - மொழியும், இலக்கியமும் - கலை மற்றும் கட்டடக்கலை - இராசபுத்திரர்களின் ஆட்சி முறை

13. தக்காணம்

52

சாளுக்கியர்கள் - முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர்: இரண்டாம் புலிகேசி - கல்யாணியை ஆண்ட பிற்கால மேலைச் சாளுக்கியர்கள் - வெங்கியை ஆண்ட கீழைச்சாளுக்கியர் - சாளுக்கியர்களின் பங்களிப்பு - இராட்டிரகூடர்கள் - தண்டிதூர்கா - முதலாம் கிருஷ்ணா - இரண்டாம் கோவிந்தன் - துருவன் - மூன்றாம் கோவிந்தன் - அமோகவர்ஷன் - மூன்றாம் கிருஷ்ணர் - இரண்டாம் கர்கா - இராட்டிரகூடர்களின் சிறப்புகள் - இராட்டிரகூடர்களின் பங்களிப்புகள் - துவாரசமுத்திரத்தை ஆண்ட ஹொய்சாளர்கள் - ஹொய்சாளர்களின் பங்களிப்பு - வாரங்கலை ஆண்ட காகதீயர் - காகதீயர்களின் பங்களிப்பு - தேவகிரியை ஆண்ட யாதவர்கள் - யாதவர்களின் பங்களிப்பு - தக்கான அரசுகளின் முடிவு

14. சாதவாகனர்கள்

60

15. தென்னிந்திய அரசுகள் - பல்லவர்கள்

61

பல்லவப் பேரரசு பல்லவர்களின் அரசியல் வரலாறு - பிற்காலப் பல்லவர்கள் - சிம்ம விஷ்ணு - முதலாம் மகேந்திரவர்மன் - முதலாம் நரசிம்மவர்மன் - இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் (இராஜசிம்மன்) - இரண்டாம் பரமேஸ்வரவர்மன் - இரண்டாம் நந்திவர்மன் பல்லவமல்லன் - பல்லவப் பேரரசின் வீழ்ச்சி - பல்லவர்களின் நிர்வாகம் - பல்லவர்களின் கொடைகள் இலக்கியம் - பல்லவர் கால கலைகள்

16. தென்னிந்திய அரசுகள் - சோழப்பேரரசு

65

பிற்கால சோழர்கள் - விஜயாலயசோழன் - முதலாம் ஆதித்த சோழன் - முதலாம் பராந்தகன் - முதலாம் பராந்தகனுக்குப் பிறகு ஆட்சி செய்தவர்கள் - முதலாம் இராஜராஜ சோழன் - முதலாம் இராசேந்திரன் - முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் - சோழப் பேரரசு சிதறுதல் - முதலாம் இராசேந்திரனின் வழித்தோன்றல்கள் - சோழர்களின் ஆட்சிமுறை - குடவோலை - உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் - சோழர்களின் சமூக பொருளாதார சமய வாழ்க்கை - பெண்கள் நிலை - வரி பொத்தகம் - பொருளாதாரம் - சமயமும், கல்வியும் - சோழர் கலை, பண்பாடு, இலக்கியம் - கலையும், கட்டிடக்கலையும் - சிற்பங்கள் - ஓவியங்கள் - இசை - சோழர் ஆட்சியின் விளைவுகள்

17. தென்னிந்திய அரசுகள் - பாண்டியப் பேரரசு

75

முற்காலப் பாண்டியர்கள் - முதலாம் பாண்டியப் பேரரசு - முதலாம் பாண்டியப் பேரரசின் முடிவு - இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு : முதலாம் ஜடாவரம் குலசேகர பாண்டியன், முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன், இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன், முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன், முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் - பாண்டியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி - பாண்டியர்களின் நிர்வாகம் - உள்ளாட்சி - தொழில் - இலக்கியம் - கலைகளும், கட்டிடக்கலையும் - சிற்பங்கள் - ஓவியங்கள்

18. அரேபியர் - துருக்கியர்

81

அரேபியர்களின், சிந்து, முல்தான் படையெடுப்புகள் - முகமது-பின்-காசிம் - வீரப்பெண்மணிகளின் தற்காப்பு - முகமது பின் காசிம் படைகள் - ரேவார் படையெடுப்பு - நிர்வாகம் அமைப்பு - முகமது-பின்-காசிமின் முடிவு - அரேபிய படையெடுப்பின் விளைவுகள் - அரேபிய படையெடுப்பின் தாக்கங்கள் - துருக்கியப் படையெடுப்பு, இந்தியாவில் துருக்கியர் ஆட்சியை நிறுவுதல் - முகமது கஜினி - கஜினி மரபின் முடிவு - முகமது கோரி - படையெடுப்புகள் - முதலாம் தரையன் போர் - இரண்டாம் தரையன்போர் - இராசபுத்திரர் போராட்டங்கள் - சந்தவார் போர் - கோரியின் தந்திரம் - வங்காளம், பீகார் படையெடுப்பு - முகமது கோரியின் இறப்பு

19. சுல்தான்களின் காலம்

86

மாம்லுக் மரபு : குத்புத்தீன் ஐபக் - ஆட்சியை நிலைநிறுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் - இல்துத்மிஷ் - இல்துத்மிஷ் படையெடுப்புகள் - இல்துத்மிஷ் நாணயங்கள் - குதுப்பினார் - இல்துத்மிஷ் முடிவு - நிர்வாகம் - சுல்தானா இரசியா - நசருதீன் - கியாகத்தின் பால்பன் - ஆட்சி முறை - தெய்வீக கோட்பாடு - மாம்லுக் மரபின் வீழ்ச்சி - கில்ஜி மரபு : ஜலாலுத்தின்-பெரோஸ்-கில்ஜி - ஆட்சிமுறை - மங்கோலியர் படையெடுப்பு - ஜலாலுத்தீன்

கில்ஜியின் முடிவு - அலாவுத்தீன் கில்ஜி - வடஇந்தியப் படையெடுப்புகள் - தென்னிந்தியப் படையெடுப்புகள் - மங்கோலியர்களைத் தடுத்தல் - ஆட்சிமுறை - அங்காடிகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் - கில்ஜி மரபின் முடிவு - துக்ளக் மரபு : கியாசுதீன் துக்ளக் - உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு கொள்கைகள் - ஆட்சியின் முடிவு - முகமது பின் துக்ளக் - உள்நாட்டுக் கொள்கை - பிரோஸ் துக்ளக் - நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் - அயலுறவு கொள்கை - பிற்கால துக்ளக் மரபினர் - தைமூர் படையெடுப்பு (கி.பி. 1398) சையது மரபு : கிளிர்கான் - முபாரக்ஷா - முகமதுஷா - அலாவுதீன் ஷா, லோடி மரபு : பஹ்லுல் லோடி - சிக்கந்தர் ஷாஹி - இப்ராகிம் லோடி - சுல்தான்களின் ஆட்சியில் - நிர்வாகத்துறை - மைய நிர்வாகம் - சுல்தான்களின் அமைச்சர்கள் - நகர நிர்வாகம் - உள்ளாட்சி நிர்வாகம் - மைய நிர்வாகம் - வருவாய் நிர்வாகம் - நீதித்துறை - படைத்துறை நிர்வாகம் - சமூகநிலை - பொருளாதார நிலை - நெசவு - டெல்லி சுல்தான்களின் பங்களிப்பு கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை - இலக்கியம் - சுல்தான்கள் கால அறிஞர்கள் - சுல்தான்கள் ஆட்சியின் தாக்கங்கள் - சுல்தானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

20. விஜயநகரம், பாமினி பேரரசு

101

விஜய நகர பேரரசு - கிருஷ்ண தேவராயர் - தலைக்கோட்டைப் போர் - நிர்வாகச் சிறப்புகள் மைய, மாகாண, கிராம நிர்வாகம் - இராணுவம் - நிதித்துறை - நீதித்துறை - பெண்களின் நிலை - சமூக வாழ்க்கை - பொருளாதார நிலை - கலை, இலக்கியக் கொடைகள் - பேரரசின் வீழ்ச்சி - பாமினி அரசு - அரசியல் வரலாறு - ஹசன் கங்கு பாமினி - முதலாம் முகமது ஷா - இரண்டாம் முகமது ஷா - பெரோஸ் ஷா பாமினி - அகமது ஷா - முகமது கவான் - மூன்றாம் முகமது ஷா - பாமினி அரசு சிதறுதல் - நிர்வாகம் - கோல்கும்பா - பாமினி அரசின் கொடைகள் - பாமினி அரசின் வீழ்ச்சி

21. பக்தி சூஃபி இயக்கங்கள்

108

பக்தி இயக்கம் - தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் - பக்தி இயக்கத்தைப்பற்றிய பொதுவான கருத்து - நாயன்மார்கள் - ஆழ்வார்கள் - பசவர் - பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் - பழங்கால பக்தியியக்க வரலாறு - பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பியோர் - இராமானுஜர் - இராமானந்தர் - சோமானந்தர் - வல்லபாச்சாரியார் - சைதன்யர் - கபீர் - குருநானக் - மீராபாய் - மகாராட்டிரத்தின் துறவிகள் : துளசிதாசர், துக்காராம், ஞானஸ்வர் - சூஃபி இயக்கம் - பெயர் வரலாறு - சூஃபி இயக்கம் - இந்திய சூஃபி இயக்கத் துறவிகள் - குவாஜா மொய்-உத்-தீன்-சிஸ்டி - பாபா ஃபரீத் - நிஜாம்-உத்-தீன்-அவுலியா - நாகூர் ஆண்டவர் - தர்கா அல்லது கல்லறை - பக்தி மற்றும் சூஃபி இயக்கத்தின் விளைவுகள்

22. மொகலாயர்கள் வருகை

116

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவின் நிலை - பாபர் - படையெடுப்புகள் - முதல் பாணிப்பட்ட போர் - உமாய்யுன் - ஷெர்ஷா சூர் - ஷெர்ஷாவின் வெற்றிகள் - ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம் : மைய நிர்வாகம், மாநில நிர்வாகம், வருவாய் நிர்வாகம், இராணுவ நிர்வாகம், நீதி நிர்வாகம் - பிற சீர்திருத்தங்கள் : ஒற்றர் படை, சாலைகள் - நாணயச் சீர்திருத்தம் - மாமன்னர் அக்பர் - அக்பரின் வெற்றிகள் - இரண்டாம் பாணிப்பட்ட

போர் - மற்ற வெற்றிகள் - அக்பரின் இராஜபுத்திரக் கொள்கை - தக்காண கொள்கை - இலக்கியப்பணி - சமயக்கொள்கை (தீன்-இலாஹி) - அக்பரின் நிலவரி சீர்திருத்தம் - மான்சப்தாரி முறை - கலை - கட்டடக்கலை - ஜஹாங்கீர் - ஆங்கிலேய பயணிகள் வருகை - இலக்கியப்பணி - நீதி - நூர்ஜஹான் - ஷாஜஹான் - வெற்றிகள் - முகலாயர் காலம் "பொற்காலம்" - கட்டடக்கலையின் இளவரசர் - தாஜ்மஹால் - ஓளரங்கசீப் - சமயக் கொள்கை - ஓளரங்கசீபும் சீக்கியர்களும் - ஓளரங்கசீபும் மராத்தியர்களும் - தக்காண கொள்கை - மதிப்பீடு - மொகலாயர்களின் ஆட்சிமுறை - மைய நிர்வாகம், மாகாண நிர்வாகம், வருவாய் நிர்வாகம், இராணுவ நிர்வாகம், நீதி நிர்வாகம் - மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுறக் காரணங்கள் - ஐரோப்பியர்களின் வருகை - நாதிர்ஷா - அகம்துஷா அப்தாலி படையெடுப்பு

23. நாயக்கர்கள்

132

மதுரை நாயக்கர்கள் : விஸ்வநாத நாயக்கர் - கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் - வீரப்ப நாயக்கர் - திருமலை நாயக்கர் - வெற்றிகள் - இராணி மங்கம்மாள் - விஜயரங்க சொக்கநாதர் - மீனாட்சி - தஞ்சை நாயக்கர்கள் : சேவப்ப நாயக்கர், அச்சுதப்ப நாயக்கர், ரகுநாத நாயக்கர், விஜயராகவ நாயக்கர், செஞ்சி நாயக்கர்கள், வையப்ப நாயக்கர். துப்பாக்கி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் - இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் தொண்டுகள் - வேலூர் நாயக்கர்கள் - நாயக்கர்கள் கீழ் தமிழகம் : ஆட்சி முறை - சமுதாய, பொருளாதார நிலை - சமயம் - கலை - கட்டடக்கலை - இலக்கியம் - புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் : ரகுநாத தொண்டைமான் - விஜய ரகுநாத தொண்டைமான்

24. சேதுபதிகள்

142

இரண்டாம் சடைக்கைத்தேவர் - ரகுநாத சேதுபதி - கிழவன் சேதுபதி (எ) 2ம் சேதுபதி

25. மராத்தியர்கள்

144

சிவாஜி - படையெடுப்புகள் - சிவாஜியும் பீஜப்பூர் சுல்தானும் - சிவாஜியும் முகலாயர்களும் - சிவாஜியின் நிர்வாகம் - வருவாய்த்துறை நிர்வாகம் - நீதித்துறை நிர்வாகம் - இராணுவ நிர்வாகம் - மதிப்பீடு - சிவாஜியின் வழித் தோன்றல்கள் - பீஷ்வாக்கள் : பீஷ்வா பாலாஜி விஸ்வநாத் - பீஷ்வா பாஜிராவ் - பீஷ்வா பாலாஜி பாஜிராவ் - மூன்றாவது பாணிபட் போர் - மராத்தியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள் - நாதிர்ஷா படையெடுப்பு - போரின் நிகழ்வுகள் - விளைவுகள் - அகம்துஷா அப்தாலி படையெடுப்பு - காரணங்கள் - போர் நிகழ்வுகள் - விளைவுகள்

26. தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்கள் ஆட்சி (கி.பி. 1676 - கி.பி.1856) 152

மராத்திய வரலாறு - வெங்காஜி - முதலாம் ஷாஜி - முதலாம் சரபோஜி - இரண்டாம் சரபோஜி - ஆட்சிமுறை - இலக்கியம் - இரண்டாம் ஷாஜி - பிரதாப் சிங் - துல்ஜாஜி - அமர்சிங் மற்றும் இரண்டாம் சரபோஜி - இரண்டாம் சிவாஜி - மராத்தியர்கள் கீழ் தமிழகம் - பாளையக்காரர் புரட்சி - வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் - புலித்தேவன் - தென்னிந்தியப்புரட்சி - புரட்சிக்கான காரணங்கள் - மருது பாண்டியரும் தென்னிந்திய கூட்டமைப்பும்

நவீன இந்திய வரலாறு

27. இந்தியாவிற்கு ஐரோப்பியர்கள் வருகை

159

போர்ச்சுகீசியர்கள் - பார்த்தலோமியோ டயஸ் - வாஸ்கோடகாமா - பிரான்சிஸ்கோ-டி-அல்மெய்டா (கி. பி. 1505 - கி.பி.1509) - அல்போன்ஸே-டி-அல்புக்கர் - போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் - டச்சுக்காரர்கள் - டச்சுக்களின் தோல்விக்கு காரணம் - அம்பாய்னா படுகொலை - ஆங்கிலேயர்கள் - டேனியர்கள் - பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

ஆங்கில - பிரெஞ்சு போட்டி

முதல் கர்நாடகப்போர் - இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் - மூன்றாவது கர்நாடகப் போர் - கர்நாடகப் போரில் ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிக்கான காரணங்கள் - வங்காளத்தில் ஆங்கில ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்படுதல் - பிளாசிப்போர் - பக்லார் போர் - முதலாவது ஆங்கில - மைசூர் போர் - ஹைதர் அலி - இராபர்ட் கிளைவ் - நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

28. ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆட்சி

172

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் - ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் சரத்துகள் - ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் குறைகள் - பிட் இந்திய சட்டத்தின் சரத்துகள் - வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்கள் : நிர்வாகச் சீர்திருத்தம், நீதித்துறை சீர்திருத்தம், வணிகச் சீர்திருத்தங்கள், வருவாய் சீர்திருத்தம், கல்விச் சீர்திருத்தம் - ரோஹில்லா போர் - இரண்டாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் - முதலாம் ஆங்கில-மராத்தியப் போர் - வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸின் குற்ற விசாரணை

காரன்வாலிஸ் பிரபு (கி.பி.1786 - கி.பி.1793)

நிலையான நிலவரித் திட்டம் - நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் - காவல்துறை சீர்திருத்தம் - நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் - வருவாய் சீர்திருத்தங்கள் - வணிக சீர்திருத்தங்கள் - வெளிநாட்டுக் கொள்கை - மூன்றாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் - திப்பு சுல்தான்

வெல்லெஸ்லி பிரபு (கி.பி. 1796 - கி.பி.1805)

துணைப்படைத் திட்டம் - முக்கிய கூறுகள் - நன்மைகள் - துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள் - நான்காவது ஆங்கில-மைசூர் போர் - இரண்டாவது ஆங்கிலேய மராத்தியப் போர்

மார்சுவில் ஹேஸ்டிங்ஸ்

1813 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் - கூர்க்கர்களுடன் போர் - பிண்டாரிகளுடன் போர் - நான்காம் ஆங்கிலேய-மராத்தியப் போர் - ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (கி.பி. 1818 - கி.பி. 1835)

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் - நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் - நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் - சமூக சீர்திருத்தம் - சதி ஒழிப்பு - பெண்கள் கொலை ஒழிப்பு - நரபலி ஒழிப்பு - தக்கர்களை அடக்குதல் - கல்விச் சீர்திருத்தம் - 1833 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம்

டல்ஹௌசி பிரபு (கி.பி. 1848 - கி.பி.1855)

வாரிசு இழப்புக் கொள்கை மூலம் இணைத்தல் - போர்கள் மூலம் இணைத்தல் - இரண்டாம் ஆங்கில-சீக்கியப் போர் - இரண்டாம் பர்மியப் போர் - நல்லாட்சியற்ற நாடுகளை இணைத்தல் - டல்ஹௌசியின் சீர்திருத்தங்கள் - நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

இருப்புப்பாதை அறிமுகம் - தபால் மற்றும் தந்தி - வாணிப சீர்திருத்தங்கள் - சமூகச் சீர்திருத்தங்கள் - பொதுப்பணித்துறை - கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் - இராணுவ சீர்திருத்தங்கள்

1857 மாவெரும் கிளர்ச்சி அல்லது முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர்

1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கான காரணங்கள் - அரசியல் காரணங்கள் - நிர்வாகக் காரணங்கள் - பொருளாதாரக் காரணங்கள் - சமுதாய மற்றும் சமயக் காரணங்கள் - இராணுவக் காரணங்கள் - உடனடி காரணம் - புரட்சி பரவுதல் மற்றும் அடக்கப்படுதல் - முக்கிய நிகழ்வுகள் - டெல்லி - கான்பூர் - லக்னோ - மத்திய இந்தியா - ப்ரெஸ்லி - பீகார் - 1857 ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி தோல்வியடையக் காரணங்கள் - புரட்சியின் தோல்விக்கான காரணங்கள் - 1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சியின் விளைவுகள் - அம்சங்கள் - புரட்சியின் விளைவுகள் - விக்டோரியா மகாராணி பேரறிக்கை 1858

29. 19 ம் நூற்றாண்டில் சமூக மற்றும் சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் 199

பிரம்ம சமாஜம்-1828 - இராஜராம் மோகன்ராய் - பிரார்த்தனா சமாஜம் - ஆரிய சமாஜம் - சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி - பிரம்மஞான சபை - அன்னிபெசன்ட் - இராமகிருஷ்ண இயக்கம் - இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் - சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் - அலிகார் இயக்கம் - ஜோதிபாபுவே - ஸ்ரீ நாராயண குரு - ஸ்ரீ பாது சாது மகாராஜா - டாக்டர் B.R. அம்பேத்கார் - தந்தைப் பெரியார் - சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் விளைவுகள்

30. இந்திய விடுதலை இயக்கம் - முதல் நிலை 210

காந்திக்கு முந்தைய சகாப்தம் கி.பி.1885 - கி.பி.1919

தேசிய இயக்கம் தோன்றுவதற்கான காரணங்கள் - ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் - ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் தொடர்பு - நவீன தகவல் தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து - இந்தியத் தலைவர்கள் - அச்சமும் செய்தித்தாள்களும் - 1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சி - இனப்பாகுபாடு - இந்திய விடுதலை இயக்கம் - முதல் - நிலை காந்திக்கு முந்தைய காலம் - இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றம் - இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் - மிதவாதிகள் - பாலகங்காதர திலகர் - தீவிரவாதிகள் - வங்கப் பிரிவினை - கர்சன் பிரபு - முஸ்லீம் லீக் தோற்றம் - சூரத் பிளவு - மின்டோ-மார்லிச் சீர்திருத்தங்கள் - முதல் உலகப்போர் - தன்னாட்சி இயக்கம் - லக்னோ ஒப்பந்தம் - ஆகஸ்ட் அறிக்கை - மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்கள் - ரௌலட் சட்டம் - ஜாலியன் வாஸ்பாக் படுகொலை - ஜாலியன் வாஸ்பாக் - அமிர்தசரஸ் - கிலாபத் இயக்கம்

31. இந்திய விடுதலை இயக்கம் - இரண்டாம் நிலை 218

காந்திய சகாப்தம் கி.பி. 1920 - கி.பி.1947

ஒத்துழையாமை இயக்கம் - செளரி செளரா சம்பவம் - சுயராஜ்ஜியக் கட்சி - சைமன் தூதுக்குழு - சைமன் தூதுக்குழு - எதிர்ப்பு - லாகூர் மாநாடு - சட்ட மறுப்பு இயக்கம் (அ) உப்புச் சத்தியாகிரகம் - தண்டி யாத்திரை - வட்ட மேசை மாநாடுகள் : முதல் வட்ட மேசை மாநாடு - காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம், இரண்டாம் வட்டமேசை மாநாடு - வகுப்புவாத அறிக்கையும், பூனா ஒப்பந்தமும் - மூன்றாம் வட்டமேசை மாநாடு - 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச்சட்டம் - இரண்டாம் உலகப்போர் - பாகிஸ்தான் கோரிக்கை - ஆகஸ்ட் நன்கொடை - கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு - வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் - சுபாஷ் சந்திரபோஸ் - இந்திய தேசிய ராணுவம் (ஐ.என்.ஏ.) - அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு -

இடைக்கால அரசாங்கம் - மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் - இந்திய விடுதலைச் சட்டம் - சுதேசி சமஸ்தானங்களின் இணைப்பு - பிரெஞ்சுப் பகுதிகள் இணைக்கப்படுதல் - போர்ச்சுகீசியர்கள் பகுதிகள் இணைப்பு

32. தமிழ்நாட்டின் வரலாறு

231

வேலூர் புரட்சி - கி.பி. 1806 புரட்சிக்கான காரணங்கள் - புரட்சியின் நிகழ்வுகள் - தோல்விக்கான காரணங்கள்

33. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு

234

வேலூர் கலகம் 1806 - சென்னை மகாஜன சபை - வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை - சுப்பிரமணிய சிவா - சுப்பிரமணிய பாரதியார் - வாஞ்சிநாதன் - திருப்பூர் குமரன் - எஸ்.சத்தியமூர்த்தி - சி.இராசகோபாலாச்சாரி - காமராஜர்

34. தமிழ்நாட்டில் சமுதாய மாற்றங்கள்

240

நீதிக்கட்சி - டி.எம்.நாயர் - நீதிக்கட்சியின் சாதனைகள் - நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சி - சுயமரியாதை இயக்கம் : ஈ.வே.இராமசாமி, நோக்கங்கள், சாதனைகள் - சி.என். அண்ணாதுரை - சமுதாய மாற்றத்தில் பெண்களின் பங்கு - டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி - டாக்டர் எஸ்.தருமம்பாள் - மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்

பண்டைய கால இந்திய வரலாறு

1

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்

பல மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த டைனோசரஸ் என்ற விலங்கின் முட்டைகள் அரியலூர் பகுதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவை.

- நமக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் பற்றிய தகவல்களை ஆதாரங்களுடன் தொகுத்துக் கால வரிசைப்படி கூறுவது வரலாறு ஆகும்.
- வரலாற்றின் தந்தை ஹெராடெட்டஸ்.
- திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிச்சநல்லூரில் 100 ஆண்டுகளாக அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. கி.பி. 2004இல் ஒரே இடத்தில் 160க்கும் அதிகமான முதுமக்கள் தாழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதனால், அங்கு நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே மனிதர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.
- மக்கள் வாழ்ந்த காலம், அக்கால நிகழ்வுகள், உணவுமுறை, பண்பாடு, பழக்க வழக்கம், ஆட்சிமுறை, கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றைப்பற்றி அறிய உதவும் எழுதப்பட்ட ஆதாரங்கள் மற்றும் பழங்காலப் பொருள்கள் முதலியன வரலாற்று ஆதாரங்கள் எனப்படும்.
- வரலாற்றுக் காலம், வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் என்று வரலாற்றினை இரு காலக்கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்.
- அக்கால மனிதர்கள் குறித்த எழுத்துப்பூர்வமான ஆதாரங்களும், பிற ஆதாரங்களும் கொண்ட காலத்தை வரலாற்றுக் காலம் என்கிறோம்.

எழுத்துப் பூர்வமான ஆதாரங்கள்

இலக்கியங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், கல்வெட்டுகள், செப்புப் பட்டயங்கள், ஓலைச் சுவடிகள்.

வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம்

- இதனை கற்காலம் (ம) உலோக காலம் என வகைப்படுத்தலாம்.
- கற்களினாலான ஆயுதங்களையும் கருவிகளையும் பயன்படுத்திய காலம் கற்காலம்.
- உலோக காலம் - செம்புக் காலம், வெண்கலக் காலம், இரும்புக்காலம் எனப்படும்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை அறிய உதவும் ஆதாரங்கள்

அக்காலத்தைச் சார்ந்த பொருள்கள், சிதைவுகள், கற்கள், மரங்கள், விலங்குகளின் கொம்புகள், எலும்புகள், கற்கருவிகள், மண்டை ஓடுகள், படிமங்கள் போன்றவை.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் - வகைகள்

பழைய கற்காலம் - Palaeolithic age	(கி.மு. 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்)
புதிய கற்காலம் - Neolithic age	(கி.மு. 10,000 - கி.மு. 4,000)
செம்புக் கற்காலம் - Chalcolithic age	(கி.மு. 3,000 - கி.மு. 1,500)
இரும்புக் காலம் - Iron age	(கி.மு. 1,500 - கி.மு. 600)

ஆதிமனிதன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளைக் கொண்டு கற்காலத்தைப் பழைய கற்காலம், புதிய கற்காலம் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

பழைய கற்காலம் (Palaeolithic Age) (சுமார் கி.மு.10,000 வரை)

- இந்த மக்கள் குவார்ட்சைட் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- இம்மக்கள் ஒரே இடத்தில் நிலையாகத் தங்கி வாழாமல் நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். காடுகளில், மரக்கிளைகளிலும், மரப்பொந்துகளிலும், குகைகளிலும் தங்கினான்.
- சிக்கிழுக்கிக் கற்களைப் பயன்படுத்தி நெருப்பை உண்டாக்கினான். இதனை விலங்குகளை அச்சுறுத்தி விரட்டவும் பின்னர் இறைச்சியை வதக்கவும், குளிரிலிருந்து காத்துக்கொள்ளவும் பயன்படுத்தினர்.
- இடி, மின்னல், முதலியவற்றுக்குப் பயந்து அவற்றை வணங்கினான். தன்னைக் குளிர், வெயில், மழை போன்றவற்றிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இலை, தழைகள், மரப்பட்டைகள், விலங்குகளின் தோல் ஆகியவற்றை உடையாகப் பயன்படுத்தினான்.
- கரடு முரடான கற்கள், மரக்கிளைகள், எலும்புகள், விலங்குகளின் கொம்புகள் முதலியனவற்றைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தினான்.
- காய்கள், கனிகள், கிழங்குகள், இறைச்சி முதலியவற்றை உண்டான்.
- ஒரே பகுதியில் காய், கனி, கிழங்குகள் கிடைக்காத போது, காட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் உணவைத் தேடி இடம் பெயர்ந்து வேட்டையாடி உண்டான்.
- பயிரிடுதல் மற்றும் மட்பாண்டங்கள் செய்தல் போன்றவற்றை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.
- வேட்டையாடக் கற்கள், எலும்புகள், மரக்கொம்புகள், விலங்குகளின் கொம்புகள் போன்றவற்றைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தினான். முதலில் சிறுசிறு விலங்குகளைத் தனியாக வேட்டையாடினான். பின்னர், கூட்டத்துடன் சென்று வேட்டையாடினான். வேட்டையில் ஆண்களும் பெண்களும் பங்கேற்றனர்.
- மடியில் குழந்தையைக் கட்டிக் கொண்ட ஒரு பெண் அம்பு விடுவது போன்ற ஓவியம் மத்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள பிம்பேட்கா குகையில் உள்ளது. இந்த ஓவியத்தால் பெண்களும் வேட்டையாடினர் என்பதை அறிய முடிகிறது.
- கரடு முரடான கற்களை வேட்டையாடும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தினர். ராபர்ட் புரூஸ் பூட் என்பவர் முதன் முதலில் இந்த கருவிகளை சென்னைக்கு அருகில் உள்ள பல்லாவரத்தில் கண்டறிந்தார்.
- சென்னையை அடுத்துள்ள கொற்றலையாற்றின் சமவெளியிலும், வட மதுரையிலும், கைக்கோடாரிகள் மற்றும் சிறிய கற்கருவிகள் கிடைத்தன.

- குகைகளில் யானை, கரடி, மான் ஆகியவற்றை வேட்டையாடும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன.
- இறைவன் அல்லது சமயம் குறித்த சிந்தனை இல்லை. இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் முறைகளும் இல்லை.

முக்கியத் தோற்றங்களின் ஆண்டுகள்

பூமியின் தோற்றம்	460 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்
மனிதனின் தோற்றம்	40,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் (ஹோமோசெப்பியன்ஸ்)
வேளாண்மை தோன்றிய காலம்	8,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்
நகரங்களின் தோற்றம்	4,700 ஆண்டுகளுக்கு முன்

இந்தியாவில் பழைய கற்காலக் கருவிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள இடங்கள்

மத்தியப் பிரதேசம்	சோன் ஆற்றுப்படுகை, பிம்பேட்கா, மஹேஸ்வா
இராஜஸ்தான்	லூனி ஆற்றுச் சமவெளி
கர்நாடகம்	பாகல்கோட்
ஆந்திரப்பிரதேசம்	கர்னூல் குகைகள், ரேணிகுண்டா
தமிழ்நாடு	வடமதுரை, அத்திரம்பாக்கம், பல்லாவரம், காஞ்சிபுரம், வேலூர், திருவள்ளூர்.

புதிய கற்காலம் (Neolithic Age)

- மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் அடுத்த படிநிலையைப் புதிய கற்காலம் எனலாம்.
- அக்காலத்தின் முக்கிய மாற்றம் உணவைத் தானே உற்பத்தி செய்துகொள்ள முயன்றான். பயிர்த்தொழில் வேளாண்மையும் பிராணிகளையும் வளர்க்கத் தொடங்கினர். நெல், திணை, காய்கள், கனிகள் போன்றவற்றை பயிரிட்டனர்.
- கோழி, நாய், ஆடு, பசு, மாடு, எருது முதலியவற்றை வளர்த்தான். மேய்ச்சல் தொழில் செய்தான்.
- மனிதன் முதலில் பழக்கிய விலங்கு நாய். இது வேட்டையின்போது உடன் சென்று உதவியது. ஆடு, மாடுகளை மேய்த்துப் பால், முதலியவற்றை உணவாகக் கொண்டான்.
- சக்கரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதனைப் பயன்படுத்தி ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு பொருட்களை கொண்டு செல்லவும், மண்பாண்டங்களையும் செய்தனர்.
- மென்மையான படிக்கற்களால் ஆன செதுக்கப்பட்ட நயமான, கூர்மையான கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினான். கல்லைத் தீட்டிக் கூராக்கி அதற்கு எலும்பு, மரம் முதலியவற்றால் கைப்பிடிகள் பொருத்தினான்.
- கோடரி, எலும்புக் கைப்பிடிகள், தூண்டில் முள், ஊசிகள், வெட்டுக் கருவிகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டன.
- குகைகளை விட்டுவிட்டு களிமண் குடிசைகள் மற்றும் கூரை வீடுகள் அமைத்து ஓரிடத்தில் தங்கி கூட்டமாக வாழ்ந்தான். குடிசைகள், வட்டம் அல்லது நீள்வட்ட

வடிவமானவை. இவை தரைமட்டத்திற்குக் கீழ், பள்ளமாக்கப்பட்ட இடங்களில் அமைக்கப்பட்டன.

- புதிய கற்காலத்தில், இறந்தோரைப் புதைக்கும் பழக்கம் இருந்தது. புதைக்கும் போது, அவர்களுடன் பழகிய விலங்குகளையும் சேர்த்து, வீட்டின் முற்றத்திலேயே புதைத்தனர்.
- நெசவுத் தொழில் அறிந்திருந்தனர், பருத்தி ஆடைகள் பிரபலம் சாயம் துவைக்கப்பட்ட வண்ண ஆடைகளையும், வளையல்கள், கழுத்தணிகள் போன்றவற்றை பயன்படுத்தினர். அணிகலன்கள், கிளிஞ்சல்கள், எலும்புத் துண்டுகளினால் செய்யப்பட்டன.
- இறந்தோரை தாழியில் வைத்து அடக்கம் செய்தனர். இறந்தோரை வழிபட்டனர் சமய சடங்குகளும் வளர்ந்தன.
- பழைய கற்காலக் கருவிகள் கிடைக்கப்பெற்ற இடங்கள்: பல்லாவரம், காஞ்சிபுரம், வேலூர், திருவள்ளூர்.
- புதிய கற்கால மண்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ள இடங்கள்: திருநெல்வேலி, சேலம், புதுக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.
- புதிய கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ள இடங்கள்: திருநெல்வேலி, சேலம், புதுக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி, தாண்டிக்குடி (கொடைக்கானல் மலை)

உலோக காலம்

- மனிதன் முதன் முதலில் கண்டறிந்த உலோகம் செம்பு ஆகும்.
- வட இந்தியாவில் கற்காலத்தை அடுத்த காலத்தை செம்புக் காலம் என்றார்.
- தென் இந்தியாவில் மனிதன் இரும்பைக் கண்டறிந்தான். சென்னைக்கு அருகில் உள்ள பெரும்புதூர் என்ற இடத்தில் கற்கால கருவிகளுடன் இரும்புக் கருவிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன, எனவே தமிழ்நாட்டில் கற்காலத்தை அடுத்த காலம் இரும்புக் காலம் என்றழைக்கலாம்.
- உலோக காலத்தில் வேளாண்மை பெரும் வளர்ச்சி கண்டது. நெல் சாகுபடி, பாசன முறைகள் இரும்புக் கருவிகள் கொண்டு விவசாயம் வளர்ந்தன.

செம்புக் கற்காலம் (Chalcolithic Age)

- புதிய கற்கால முடிவில் செம்பு (தாமிரம்) என்னும் உலோகத்தின் பயனை அறிந்தனர். செம்பினால் கருவிகள் செய்தனர். அத்துடன் சிறு கற்கருவிகளையும் பயன்படுத்தினர். எனவே, அக்காலம் செம்புக் கற்கருவிகள் காலம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.
- அக்காலத்தில் மக்கள் பயன்படுத்திய மண்பாண்டங்களின்மேல் வண்ண ஓவியங்கள் வரைந்தனர். இவை வரிக்கோலங்களாக அமைந்து இருந்தன. ஹரப்பா நகர நாகரிகம் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தது.
- இந்தக் காலத்தில் தான் தகரத்தையும் தாமிரத்தையும் சேர்த்து வெண்கலம் என்ற புதிய உலோகம் தயாரிக்கப்பட்டது.

இரும்புக் காலம் (Iron Age)

- இரும்பினால் கருவிகள் செய்த காலம் இரும்புக்காலம் எனப்படும். இக்காலத்தில் வீட்டுச்சாமான்களும், பயிர்த்தொழில் கருவிகளும் இரும்பினால் செய்யப்பட்டன.

- உலோகத்தை உருக்கிக் கருவிகள் செய்ய அறிந்திருந்தனர். அவர்களிடம் கற்பனைத்திறன் காணப்பட்டது. வேதகால நாகரிகம் இரும்புக் காலத்தைச் சார்ந்தது.

பெருங்கல் காலம்

- பெருங்கல் என்பது நீத்தார் நினைவுச் சின்னம். புதிய கற்காலத்திற்குபின் வாழ்ந்தவர்கள் நீத்தார் நினைவுச் சின்னங்கள் அமைத்தனர். சிகப்பு மற்றும் கருப்பு நிற மண் தாழிக்குள் இறந்தோரின் உடல் மற்றும் அவர் பயன்படுத்திய பொருட்களை வைத்து புதைத்தனர். அதன் மேல் பெரிய பாறைக்கற்களை வட்டமாக அடுக்கினார்.
- காஞ்சிபுரம், வேலூர், திருவண்ணாமலை, கடலூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் பெருங்கற்காலத்தார் நினைவுச் சின்னங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- மண் தாழி அடக்கம்: இறந்தவரை மண் தாழிக்குள் வைத்தும் அடக்கம் செய்தனர். இவைகள் வட்டமாக உள்ள நினைவுச் சின்னம் இல்லை. தாழிக்குள் இரும்பு மற்றும் தங்கப்பொருட்கள், மற்றும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட வேல் கண்டெடுக்கப்பட்டன. எனவே முருகனை வழிபட்டனர் என்று தெரிகிறது.

சிந்துசமவெளி நாகரிகம் (கி.மு.3250 முதல் கி.மு.2750 வரை)

செம்புக் காலத்தில்தான், இந்தியாவில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த நகர நாகரிகமான சிந்துசமவெளி (ஹரப்பா) நாகரிகம் செழித்திருந்தது.

- சிந்து சமவெளி நாகரிகமே இந்திய நாகரிகத்தின் தொடக்கமாக விளங்குகிறது.
- பண்டைய இந்தியாவில் மூன்று நாகரிகங்கள் வளர்ந்தன. அவை, சிந்து சமவெளி (அ) ஹரப்பா, கங்கைச் சமவெளி நாகரிகம், சங்ககால நாகரிகம்.

ஹரப்பா

- ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை ஆட்சி செய்தபோது 1856 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சிந்துநதியின் கிளை நதியான ராவி நதிக்கரையில் இருப்பப்பாதை அமைத்தனர். அங்கு மணல் மேடு ஒன்றைக் கண்டனர். அதில் தரமான சுட்ட நீண்ட செங்கற்களும், சுட்டிட இடிபாடுகளும் இருந்ததைக் கண்டனர். அந்தக் சுட்டடச் சுவர்களின் நேர்த்தியான செங்கற்களை எடுத்துச் சென்று ரயில் பாதைக் சுட்டமைப்புகளைச் செய்து கொண்டனர். பல சுட்டிடங்களின் சுவர்கள் அவ்வாறு பிரித்துப் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- 1921இல் அகழ்வு ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதே பகுதியை அகழ்வு ஆராய்ச்சி செய்து தொன்மை இந்தியாவின் முதுபெரும் நகரம் என்பதைக் கண்டறிந்தனர்.
- 'ஹரப்பா' என்ற சிந்தி மொழிச் சொல்லுக்குப் புதைபுண்ட நகரம் என்பது பொருள். அதனை அடுத்துக் கண்டறியப்பட்ட சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் பிற நகரங்கள் யாவும் ஹரப்பா நாகரிகம் என்றே ஆய்வு செய்யப்பட்டன.
- சுமார் 4,700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இந்நாகரிகம் இந்தியாவில் இருந்ததாகக் கண்டறியப்பட்டது. இதைப்போன்ற மொகஞ்சதாரோ, சான்குதாரோ, கலிபங்கன், லோத்தல் போன்ற வேறுபல இடங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- மொகஞ்சதாரோ மற்றும் ஹரப்பா என்னுமிடத்தில் சர் ஜான் மார்ஷல் ஆராய்ச்சி செய்தார். அது J.M. மக்கே, G.F. டேல்ஸ், M.S. வாட்ஸ் ஆகியோரால் தொடரப்பட்டது.
- 1922ல் சிந்து மாகாணம் லர்காணா மாவட்டத்தில் மொகஞ்சதாரோ நகரம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டது.
- ஹரப்பா (லர்காணவும்) தற்போது பாகிஸ்தானில் உள்ளது. லோத்தல் என்னும் துறைமுகம் குஜராத்தில் உள்ளது.
- சிந்து சமவெளி மக்களுக்கு இரும்பு பற்றி தெரியாது. கலப்பையையும், அரிவாளையும் பயன்படுத்தினர். அளவு கோலும், எடைக்கற்களும் பயன்பாட்டில் இருந்தது.
- 2000 மேற்பட்ட சின்னங்கள் உள்ளன. இவைகள் சுடுமண் சுதையுனால் வேகவைக்கப்பட்டு வியாபாரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பெருங்குளம்

- சிந்து சமவெளி நகரங்களின் கோட்டைப் பகுதியில் கட்டமைப்பு நுணுக்கங்கள் மிக்க குளம் சுட்ட செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன (11.88 x 7.01 x 2.43).
- குளத்தின் இரு பக்கங்களிலும் படிக்கட்டுகள் இருந்தன. குளத்துக்கு அருகில் உடைமாற்றும் அறைகள் இருந்தன
- குளம் மெழுகு பூசிய சுட்ட செங்கற்களால் நீர் கசியாமல் இருக்குமாறு இணைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தது.
- குளங்கள் கிணற்று நீரால் நிரப்பப்பட்டிருந்தன. குளத்திலிருந்து அழுக்கு நீர் வெளியே செல்லவும் தனிக்கால்வாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கட்டடங்கள்

- வீடுகள் வரிசையாகவும், ஒழுங்காகவும் நேர்த்தியுடனும் கட்டப்பட்டிருந்தன.
- இரு அறைகள் கொண்ட சிறுவீடுகள் முதல் மாடி வீடுகள் வரை பலவிதமான கட்டிடங்கள், மண்டபம், தானியக் களஞ்சியம் போன்ற பொதுக்கூடங்களும் இருந்தன. இவையாவும் சுட்ட செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன.
- பொதுவாக வீடுகளில் ஜன்னல்கள் இல்லை. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கிணறும், குளியலறையும் காணப்படுகின்றன. வீடுகளின் முன் குப்பைத் தொட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

நகர அமைப்பு

- சிந்து சமவெளி நகரங்கள் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பொதுவாக, நகரின் வடபகுதி குறுகலாகவும் உயரமாகவும் இருந்தது. ஆய்வாளர்கள், பாதுகாப்பிற்கான கட்டமைப்பாக இதனைக் கருதுகின்றனர். அந்நகரின் கிழக்குப் பகுதி விரிந்தும், சற்றுத் தாழ்வாகவும் அமைந்துள்ளது.
- உயரமான கோட்டை (சிட்டாடல்), தாழ்ந்த நகரம், குடிசைகள் என இருந்தன. தாழ்வான நகர் பகுதியில் சிறு வியாபாரிகளும், கைவினைக் கலைஞர்களும் வசித்தனர்.
- மொகஞ்சதாரோ என்ற சிந்தி மொழிச் சொல்லுக்கு இடுகாட்டு மேடு/ இறந்தவர்களின் நகரம் என்பது பொருள்.
- வல்லுநர்களால் திட்டமிடப்பட்ட பின்னரே நகரங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டன. நகரங்களை ஆட்சி செய்ய உரிய நிருவாக அமைப்பு இருந்திருக்கக் கூடும். அகன்ற சாலைகளின் இருமருங்கிலும் வீடுகள் சீராகக் கட்டப்பட்டு இருந்தன. தளம் அமைத்த வீடுகளும் அடுக்கு மாடி வீடுகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன.

ஆட்சி முறை

- பொதுக் கழிவுநீர்த் திட்டம், பொதுக்குளம், பொதுமண்டபம், தெரு விளக்குகள், தெருக்களில் காணப்படும் குப்பைத்தொட்டிகள் போன்றவை அங்கு நகர நிருவாகம் (உள்ளாட்சி அமைப்பு) சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

- சிந்து சமவெளி மக்கள் பாபிலோனியா, சுமேரியா, எகிப்து, மெசபடோமியா போன்ற நாடுகளுடன் கடல் வணிகம் செய்தனர். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வணிகங்களும் இருந்தது.
- கோட்டைப் பகுதியில் தானியக் களஞ்சியம், மக்கள் கூடும் நகர மன்றம், இருந்தன. மொகஞ்சதாரோவில் உள்ள மிகப்பெரிய கட்டடம் தானியக் களஞ்சியம். ஹரப்பாவில் 6 தானியக் களஞ்சியங்கள் இருந்தன.
- நகர்மன்றம் பொதுக்கூடம் 61 அ நீளமும் 23.4 அ. அகலமும் கொண்டது.

பாதாளச்சாக்கடை

வீட்டுக் கழிவுநீர், மூடப்பட்ட சரிவுள்ள சிறுகால்வாய்கள் வழியாகத் தெருவிலுள்ள பொதுக் கால்வாயில் இணைந்துள்ளன. கால்வாய்ச் சந்திப்புகளில் திறந்து பழுதுபார்க்கும் மூடிகளும் அமைந்து இருந்தன.

பயன்பாட்டு அறிவியல்

- கட்டடத் தொழில், நிலம் தேறுதல், மனை அளவீடு, கால்கோளுதல், தரமான கட்டுமானப் பொருள்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், வடிவக் கணித அமைப்புப் பற்றி அறிதல் முதலிய பயன்பாட்டு அறிவியல் (Applied Science) தொழில் நுட்பங்கள் நடைமுறையில் இருந்தன.

சிந்து சமவெளி மக்களின் வாழ்க்கை முறை

- இங்கு வரிசையான குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை நகராட்சி நிருவாகப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோருக்கானவை எனக் கருதப்படுகின்றன.
- மக்கள் கடல்வழி வாணிகம் செய்து உலோகங்கள், விலையுயர்ந்த கற்கள், அணிகலன்கள் மற்றும் பல்வேறு பயன்பாட்டுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்தனர்.

கைத்தொழில்

- எழுத்துப்பணி செய்வோர், முத்திரைகள் தயாரிப்போர், கட்டடப் பணியாளர்கள், மரச்சாமான்கள், பொம்மைகள் படைப்போர் மற்றும் பிற கைவினைஞர்கள் எனத் தொழிலாளர் பலர் இங்கு இருந்திருக்கக்கூடும்.
- குழந்தைகள் விளையாடும் சுடுமண் பொம்மைகளும், கிளிஞ்சல், பித்தளை, செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட பல விளையாட்டுப் பொருள்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன.
- ஆயுதங்கள், வீட்டுச்சாமான்கள், கருவிகள் முதலியவற்றைச் செய்யச் செம்பையும், வெண்கலத்தையும் பயன்படுத்தினர்.
- தங்கமும் வெள்ளியும் அணிகலன்கள் செய்யப் பயன்பட்டன.
- எடைக்கற்கள் ஒருவகைத் திண்மையான கற்களால் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன.

சுடுமண் முத்திரைகள்

- செவ்வக வடிவிலான நூற்றுக்கணக்கான முத்திரைகளும் இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சித்திர வடிவிலான எழுத்துகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வெழுத்துக்களை இதுவரை இனங்காண இயவில்லை.

- களிமண் முத்திரைகளில் காளைகள், வண்டி, புறா, படகுகள் யோகமுத்திரையில் அமர்ந்துள்ள ஒருவரின் வடிவம், சுடுமண் உருவப் பொம்மைகள் முதலியன காணப்படுகின்றன.

எழுத்து முறை

- இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுட்ட களிமண் பலகைகளின் மீது எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சித்திர எழுத்துகளாகும்.
- முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த படங்களும், எழுத்து வடிவங்களும் எழுத்துக் கலையில் பெற்றிருந்த தேர்ச்சியைப் புலப்படுத்துகின்றன.
- ஒவ்வொரு சித்திரமும், ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.
- ஏடுகளில் வரிகள் வலப்பக்கத்திலிருந்து இடப்பக்கமாகவும், இடப்பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வெழுத்துக்கள் தொல் - தமிழ் எழுத்துடன் உறவுடையன என்று கூறப்படுகிறது.

தொழில்

- சிந்து சமவெளியில் பயிர்த்தொழிலாளர், கைத்தொழிலாளர், வணிகர், நெசவாளர்கள், மண்பாண்டங்கள் செய்வோர், உலோக வேலை செய்வோர் காணப்பட்டனர்.
- நெற்பயிரை முதன்முதலில் விளைவித்தவர்கள் சிந்து சமவெளி மக்கள். விவசாயம் மக்களின் முக்கியத் தொழிலாகும்; கோதுமை, பார்லி போன்றவற்றை விளைவித்தனர்; மிஞ்சிய தானியங்களைக் களஞ்சியங்களில் சேமித்து வைத்தனர்.
- நெசவுத் தொழிலும் தெரிந்திருந்தனர். டெரகோட்டா எனப்படும் சுடு மட்பாண்டத் தொழில் மூலம் பொம்மைகள், சிலைகள் தயாரித்தனர்.
- காளை, எருது, ஆடு, பன்றி, கழுதை, ஓட்டகம் போன்ற கால்நடைகள் வளர்த்தனர்,

உடைகள்

- மக்கள் பருத்தி, கம்பளி ஆடைகளை அணிந்தனர். வேட்டி போன்றவற்றைக் கீழ் ஆடையாகவும், சால்வையை மேல் ஆடையாகவும் அணிந்தனர்.

அணிகலன்கள்

- ஆண், பெண் இருபாலரும் பற்பல அணிகலன்களை (ஓட்டியாணம், கைக்காப்பு) அணிந்தனர். தங்கம், வெள்ளி, தந்தம், விலையுயர்ந்த கற்கள் போன்றவற்றை அணிகலன்கள் செய்யப் பயன்படுத்தினர்.
- ஏழை மக்கள் கிளிஞ்சல், தாமிரம் போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்தனர்.

கலைகள்

- சிந்து சமவெளி மக்கள் டெர்ரகோட்டா (Terracotta) எனப்படும் சுடுமண் பாண்டம் செய்வதில் திறமை மிக்கவர்களாக இருந்தனர்.

- பறவைகள், விலங்குகள், ஆண், பெண் உருவங்கள், எருதுகளால் இழுக்கப்படும் ஓட்டுபவருடன் கூடிய வண்டி, மண்பாண்டங்கள், குவளைகள் போன்ற பொம்மைகள் கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சிற்பம்

- மொகஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள வெண்கலத்தால் ஆன நாட்டிய மங்கையின் உருவச்சிலை.
- தாடியுடன் காட்சிதரும் ஒருவரின் சுண்ணாம்புக்கல் சிலை முதலியன, அக்கால மக்களின் சிற்ப வேலைத்திறனுக்குச் சான்றுகளாகும்.

சமயம்

- மொகஞ்சதாரோவில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் சமயக் கோட்பாடுகளையும், சமயப்பற்றினையும் அறிவிக்கின்றன.
- பசுபதி என்ற சிவனையும், பெண் கடவுளையும், லிங்கம், சூலம், மரம் முதலியவற்றையும் வணங்கினர்.
- இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் போது உணவு, அணிகலன்களையும் சேர்த்துத் தாழிகளிலிட்டுப் புதைத்தனர்.
- அரசமரம் புனிதமானது. மறுபிறவி நம்பிக்கை இருந்தது.

சமூகம்

- சிந்து சமவெளி மக்கள் முதல் குழு அல்லது ஆளும் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் மேடான கோட்டைப் பகுதியில் வசித்தனர்.
- இரண்டாவது குழுவில் சிறுவியாபாரிகள், கைவினைஞர்கள், கைத்தொழிலாளிகள் இருந்தனர்.
- மூன்றாவது வகையை சார்ந்த தொழிலாளிகள் சிறு குடிசைகளில் வசித்தனர்.

நகரங்களின் அழிவிற்கான காரணங்கள்

- மரத்தால் ஆன பொருள்கள் காணப்பெறாமையால் அவை பெருந்தீயில் அழிந்திருக்கலாம்.
- உள்நாட்டுப்போரில் தோன்றிய கலகத்தின் விளைவாகவும் அவை அழிந்திருக்கலாம்.
- இயற்கைக் காரணங்களாலும், அடிக்கடி மாறும் தன்மையுள்ள சிந்து ஆற்றின் வெள்ளப்பெருக்கினாலும் அவை புதையுண்டிருக்கலாம்.
- ஆரியர்கள், இந்நகரங்களை அழித்து முன்னேறியிருக்கலாம்.
- மொகஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள மனித எலும்புக்குவியல், அந்நகரம் அயலவரின் படையெடுப்புக்கும் உள்ளாகி இருக்கலாம் எனச் சான்று பகர்கிறது.

வேதகாலம்

சிந்து சமவெளி, ஹரப்பா நகரங்கள் அழிந்த பின் மத்திய ஆசியப் பகுதியிலிருந்து கைபர், போலன் கணவாய் வழியாக இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த ஆரியர்கள் பஞ்சாப் பகுதியில் சப்த சிந்து (7 நதிகள் பாயும் நிலம்) என்ற இடத்தில் குடியேறினார்கள்.

கால்நடைகளை மேய்க்கும் தொழில் செய்த ஆரியர், புதிய புதிய புல்வெளிகளைத் தேடிக்கொண்டு இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்தனர்.

சுமார் 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் (கி. மு. 2000 முதல் கி. மு. 1500 க்கு இடைப்பட்ட காலம்) இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த ஆரியர், பின்னர் சில நூற்றாண்டுகளில் வட இந்தியா முழுவதிலும் பரவிக் குடியமர்ந்தனர்.

- இந்தியாவில் அவர்கள் குடியேறிய பகுதி ஆரிய வர்த்தம் எனப்பட்டது. ஆரியர்கள் கால்நடைகளைக் கொண்டு வாழ்வு நடத்தினர்.
- ஆரியர்கள் நாகரிகம் கிராம நாகரிகமாகும். ஆரி என்றால் அந்நியர் / வெளிநாட்டவர் என்று பொருள்படும்.
- தங்கள் இனப்பெரியோர் பாடிய வேண்டுகளை வேதங்களாகத் தொகுத்தனர். வரலாற்றில் இக்காலக்கட்டம் வேதகாலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- வேதகாலம் முற்பட்ட வேதகாலம், பிற்பட்ட வேதகாலம் எனப் பிரித்து அறியப்படுகிறது.
- வேதங்கள் 4. ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண வேதங்கள்.
- வேதம் என்றால் அறிவு என்று பொருள். 10 பாகங்களைக் கொண்ட பழமையான ரிக் வேதம் 1028 பாடல்களை உடையது.
- வேதகால இலக்கியங்கள்: பிராமணங்கள், உபநிதங்கள், ஆரண்யங்கள், புராணங்கள், மகாபாரதம், ராமாயணம் போன்றவைகள்.

உபவேதங்கள்

- ஆயுர்வேதம் - மருத்துவம்
- தனுர்வேதம் - சண்டைப் பயிற்சி
- காந்தர்வ வேதம் - பாடல் கலை
- சில்ப வேதம் - கட்டடக்கலை

ஆரியர்களின் சமூக, சமுதாய அமைப்பு

- குடும்பம் → கிராமம் → விஸ் → ஜனா → ஜனபதா என்பதாக அமைந்திருந்தது.

முற்பட்ட வேதகாலம் அல்லது ரிக் வேதகாலம்

(கி.மு. 2000 - கி.மு. 1000)

- ரிக் வேதம் தொகுத்த காலத்தில் ஆரியர்கள் பெரும்பாலும், இன்றைய பாகிஸ்தானில் உள்ள சிந்துப்பகுதியிலேயே வாழ்ந்தனர்.
- ரிக்வேதத்தின் வாயிலாக வேதகால மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறைகளை அறிய முடிகின்றது.

அரசியல்

- சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகு குடும்பம்.
- பல குடும்பங்கள் இணைந்தது கிராமம். கிராமத்தின் தலைவர் கிராமணி. பல கிராமங்கள் இணைந்து விசு (விஸ்) என்ற பெரிய குழுவானது. இதன் தலைவர் 'விசுவபதி',
- பெரிய ஆட்சி அமைப்பு 'ஜனா'. இதன் தலைவன் ராஜன் (அரசன்), வீரமும் வலிமையும் மிக்கவனே ராஜன் ஆனான். ராஜ்யத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பிரஜைகள் எனப்பட்டனர். அரசர் பிரஜாபதி என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.
- அரசப்பதவி பரம்பரை உரிமையாகக் கருதப்பட்டது. மகாஜனபதம் என்பது பல சிற்றரசுகள் இணைந்த பெரிய அரசு ஆகும். ராஜாவிற்கு நிருவாகத்தில் உதவி செய்ய புரோகிதர், சேனானி (படைத்தலைவர்) போன்ற அதிகாரிகளும், சபா (முதியோர் அவை), சமிதி (ஊர்மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அவை) போன்ற அமைப்புகளும் இருந்தன.

அரசரின் கடமைகள்

தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிலப்பகுதியை அந்நியரின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பது அரசரின் முதன்மையான கடமையாகும்.

- புரோகிதர் கூறுகின்றபடி சமயச் சடங்குகளைச் செய்வது தனது நாட்டு மக்களைப் பகை, போர், பஞ்சம் முதலியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பது, போர்க்காலங்களில் தம் படையுடன் அணிவகுத்து முன்னின்று எதிரிகளுடன் போர் புரிதல், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை விசாரித்து நீதி, தண்டனை வழங்குதல், நாட்டின் எல்லைகளை விரிவாக்கி வலிமைப்படுத்துவது

சமூக வாழ்க்கை

- ஆரியர்கள் தந்தை வழி மரபு பின்பற்றினர். குடும்பத்தின் தலைவன் தந்தை, தந்தை கிரகபதி என்றழைக்கப்பட்டார்.
- தொடக்கத்தில் ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் கல்வி கற்றனர். அவர்கள் ஆன்மிகம் போன்றவற்றில் திறம்பெற்று விளங்கினர்.
- விஸ்வவாரா, அபலா, கோசா, லோபமுத்ரா, கிகாதா, நிவாவரி, அபலா போன்ற கல்வியில் சிறந்த பெண் கவிஞர்களும் இருந்தனர்.
- முதலில் சாதிப்பிரிவுகள் தோன்றவில்லை.
- ஒருதார மணம், பலதாரமணம் ஆகியவை நடைமுறையில் இருந்தன. விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- பெண்கள் மதிக்கத்தக்க நிலையினை பெற்றிருந்தனர். பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றனர். ஆணும் பெண்ணும் சமம்.

பொருளாதார நிலை

- ரிக் வேதகால மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பையும், வேளாண்மையையும் வேட்டையாடுதலையும் முக்கியத் தொழில்களாகக் கொண்டனர்.
- இரும்பின் பயனை நன்கு அறிந்திருந்ததால் பல கருவிகள் செய்து, காடுகளை விளைநிலங்களாக்கினர்.

- தச்சு வேலையை செய்தனர். நூல் நூற்றல் மற்றொரு முக்கியத் தொழிலாகும். பருத்தி, கம்பளி ஆடைகளை உற்பத்தி செய்தனர்.
- பொற்கொல்லர்கள் அணிகலன்களையும், குயவர்கள் வீட்டுப் பயன்பாட்டிற்கான மண்பாண்டங்களையும் உற்பத்தி செய்தனர்.
- பண்டமாற்று முறை வழக்கத்திலிருந்தது. நதிகள் போக்குவரத்துக்குப் பயன்பட்டன. நிஷ்கா என்ற தங்க அலகுகள் வாணிகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- மேற்கு ஆசியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டனர். அலங்காரப்பொருட்கள், சந்தனம், தந்தங்கள் ஆகியவைகள் ஏற்றுமதி செய்தனர். குதிரை, பேரிச்சம்பழம் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்தனர்.
- மலயுத்தம், வீணை வாசித்தலும் தெரிந்திருந்தனர். தோல் செருப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

உணவு

- வேத கால மக்கள் கோதுமை, பார்லி, பால், தயிர், நெய், காய்கறிகள், பழங்கள், இறைச்சி போன்றவற்றை உணவாகக் கொண்டனர்.
- சோமா எனும் செடியிலிருந்து சோமபானமும், பார்லியிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட சுரா பானமும் அருந்தப்பட்டன.

உடை மற்றும் அணிகலன்கள்

- பருத்தி, கம்பளி உடைகளை உடுத்தினர். ஆண்கள் வேட்டி, சால்வை போன்ற உடைகளை உடுத்தினர். தலைப்பாகை அணிவது வழக்கத்திலிருந்தது.
- பெண்கள் வாசஸ் எனும் உள்ளாடை, நிவி என்னும் இடுப்பில் அணியும் ஆடை, ஆதிவாசஸ் எனும் மேலாடை போன்ற உடைகளையும் உடுத்தினர்.
- ஆண்களும், பெண்களும் அணிகலன்களை அணிந்தனர். காது வளையம், கழுத்து மாலை, கை வளையம், காற்சிலம்பு, தலையில் கட்டும் பட்டை போன்றவற்றை அணிந்தனர்.

சமயம்

- இயற்கையையும், அதன் சக்திகளையும் வணங்கினர். சூரியன், நெருப்பு, காற்று, வானம், மரங்கள் ஆகியவற்றை வழிபட்டனர்.
- இந்திரன், வருணன், அக்னி, எமன் ஆகிய கடவுள்களை வணங்கினர். கோயில்களோ, சிலை வழிபாடோ முந்தைய வேதகாலத்தில் இல்லை.
- ஆரியர்கள் யாகங்களையும், சமயச் சடங்குகளையும் செய்தனர். பின்னர் சமயம் சார்ந்த கருத்துகளும், விளக்கங்களும் தத்துவங்களாக இயற்றப்பட்டன. அவர்கள் நடத்திய யாகத்தீயில் பால், நெய், தானியம், பட்டு ஆகியவற்றையும் இட்டனர்.
- அஸ்வமேதம், இராஜசூயம், வாஜபேயம் ஆகிய யாகங்கள் நடத்தப்பட்டன.

பிற்பட்ட வேதகாலம் (கி.மு. 1000 - கி.மு. 600)

- ரிக் வேத காலத்திற்குப் பின்னர் சாம, யஜுர், அதர்வண வேதங்களின் காலத்தைப் பிற்பட்ட வேதகாலம் எனலாம்.
- இக்காலத்தில் ஆரியர்கள் கிழக்குநோக்கிப் பரவி இருந்தனர். (முற்பட்ட, வேதகால மக்கள் காபூலிலிருந்து - மேல்கங்கை வரை பரவி இருந்தனர்).
- இக்காலத்தில் விரிவான அரசுகள் எழுச்சி பெற்றன. பிராமணங்கள், ஆரண்யங்கள், உபநிடதங்கள் சார்ந்த கருத்துகளும் விளக்கங்களும் இயற்றப்பட்டன.

- இக்காலத்தில் ராமாயணமும், மகாபாரதமும் இயற்றப்பட்டதால் இது இதிகாச காலம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- ஆரியர்கள் இந்தக் காலத்தில் தான் கங்கைச் சமவெளிப்பகுதிகளில் குடியேறினர்.
- சாம, யஜுர், அதர்வண வேதங்கள், பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், ஆரண்யங்கள், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றவை இக்காலத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன.

அரசியல் நிலை

- முக்கிய அரசாட்சிப் பகுதியாகக் கங்கைச் சமவெளி அமைந்திருந்தது. இப்பகுதியில் கோசலம், விதேகம், குரு, மகதம், காசி, அவந்தி, பாஞ்சாலம் போன்ற அரசுகள் தோன்றின.
- அரசு பதவி பரம்பரையானது. தனது நாட்டை எதிரிகளிடமிருந்து காத்துச் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பது ராஜாவின் கடமையாக இருந்தது.
- அரசின் எல்லைகள் விரிந்ததால் அரசின் அதிகாரங்களும் அதிகரித்தன. இக்காலத்தில் வேள்விகள் அதிகரித்தன.
- இராஜசூயம், அஸ்வமேதம் போன்ற யாகங்கள் மன்னரின் பேராதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் செய்யப்பட்டன.
- சபா, சமிதி போன்ற அமைப்புகள் வலுவிழந்தன.
- ராஜ்ஜியம் - அரசர்களுக்கு உயர்ந்த நிலை அளிப்பது.
- அசுவமேதயாகம் : அரசன் தனது குதிரை எதிர்ப்பின்றி சென்ற இடங்களை தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்று உரிமை கொண்டாடுவது.
- வாஜ்பேயம்: தேர்பந்தயம்.
- அரசர்களின் பட்டப் பெயர்கள் : ஏக்ராட், சாம்ராட், சர்வபௌமா.
- கிராமங்களை நிர்வகிக்க கிராம சபைகள் இருந்தன.
- பாலி, சுல்க், பாகா போன்ற வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன.

பொருளாதார நிலை

- இரும்பு அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால், கைத்தொழில்கள் மேம்பட்டன. புதிய கருவிகள் தயாரிக்கப்பட்டன.
- விவசாயம் முக்கியத் தொழில். நெல், கருநிலத்திற்குச் சாண உரமிடும் முறை தோன்றியது. கம்பு, பார்லி, கோதுமை பயிரிடப்பட்டன.
- கால்நடை வளர்ப்புப் பெருகியது. ஒருவரிடம் இருந்த கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொருத்து அவரது செல்வ நிலை மதிப்பிடப்பட்டது.
- நெசவாளர்கள், தோல் தொழிலாளர்கள், தச்சர்கள், நகை செய்வோர் முதலிய தொழிலாளர்கள் இருந்தனர்.
- நிஷ்கா, சுவர்ணா, சதமானா முதலான தங்க, வெள்ளி நாணயங்கள் பூழ்க்கத்தில் இருந்தன.
- கருமார் என்ற செம்பு வேலை செய்பவர்கள் போர்க்கருவிகளையும், ஆபரணங்களையும் செய்தனர்.
- இக்காலத்தில் சாதி அமைப்புமுறை தோன்றியது. இது வருண தர்மம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.
- யாகம் மற்றும் புரோகிதம் செய்வோர் பிராமணர்கள் எனப்பட்டனர்.
- உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போர்புரிந்து நாட்டைக் காப்பவர்களும், ஆள்பவர்களும் சத்திரியர்கள் எனப்பட்டனர்.

- பயிர்த்தொழிலும், வாணிகமும் செய்வோர் வைசியர்கள் எனப்பட்டனர்.
- இம்மூன்று பிரிவினருக்கும் குற்றேவல் செய்வோர் சூத்திரர்கள் எனப்பட்டனர்.
- இந்த மக்கள் சாம்பல் வண்ணம் தீட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்களை பயன்படுத்தியது. வட இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராச்சியில் தெரிகிறது. எனவே இப்பகுதி வண்ண மட்பாண்டப் பகுதிகள் எனப்பட்டது.
- மீன், ஆடு, மாடு, இறைச்சிகளை உண்டனர்.
- சோம, சுரா பானங்கள் புழங்கப்பட்டன.
- உள்விளையாட்டுக்களாக சதுரங்கம், சூதாட்டம் போன்றவையும், வெளி விளையாட்டுக்கள் தேர்ப்பந்தயம், குதிரைப்பந்தயமும் விளையாடப்பட்டன.
- பருத்தி கம்பளி ஆடைகள் பயன்படுத்தினர்.
- தங்கம் வெள்ளி ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டன.
- பின் வேதகால மக்கள் இரும்பு, செம்பு, தகரம் போன்ற உலோகங்களையும் பயன்படுத்தினர்.

பெண்களின் நிலை

- பிற்பட்ட வேதகாலத்தில், பெண்களின் நிலையும் மதிப்பும் குறையத் தொடங்கின. கீழ்ப்படிந்து நடத்தல், பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை. விதவை மறுமணம் மறுப்பு என பெண்களின் நிலை சரிவை நோக்கிச் சென்றது.
- ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவே பெண்கள் நடத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லை.
- ஆளும் சபைகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் அரசியல் உரிமைகளையும் இழந்தனர். குழந்தைத் திருமணம் பரவலாக வழக்கத்திற்கு வந்தது.
- அரச குடும்பப் பெண்கள் மட்டும் சில உரிமைகளைப் பெற்றிருந்தனர். கணவன் இறந்தால் மனைவி உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்தது.
- ஒருதார முறை வழக்கில் இருந்தபோது பலதார மணமும் நடைமுறையில் இருந்தது.
- குருகுல கல்வி முறையே இருந்தது. அது பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது.
- தனுவேதம் என்ற போர்க்கலை அரசகுமாரர்களுக்கு மட்டும் கற்பிக்கப்பட்டது. காரகி என்ற பெண்மணி ஜனக மகாராஜாவினால் கௌரவிக்கப்பட்டார்.
- மைத்ரேயி தன் கணவர் ய்க்ன வாக்கியருடன் நடந்த உரையாடல்கள் உபநிடதத்தில் உள்ளது.

கல்வி

- பிராமண மாணவர்கள், தங்கள் குருவுடன் குருகுலத்தில் தங்கிக் கல்வி கற்றனர்.
- கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய காரகி, மைத்ரேயி போன்ற பெண்களும் இருந்தனர்.
- குருகுலங்களில் மாணவர்கள் தத்துவம், தர்க்கசாஸ்திரம், சமயம், இலக்கணம், வானவியல், மருத்துவம், ஒழுக்கவியல், கணிதம், வேதங்கள், உபநிடதங்கள், இலக்கண நியதி போன்ற பாடங்களைப் பயின்றனர்.

சமயம்

- தந்தை குடும்பத்தின் தலைவர். கூட்டுக்குடும்பம் அதிகமாக இருந்தது.
- வருண முறைப்படி பிராமண குருமார்களால் சமயத்துறையில் பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

- முற்பட்ட வேதகாலக் கடவுள்களின் முக்கியத்துவம் குறைந்தது. இக்காலத்தில் பிரம்மன், விஷ்ணு, ருத்ரன் (சிவன்) ஆகியோர் முக்கியத்துவம் பெற்றனர்.
- உயிர்ப்பலியிடுதலும், கடவுளை வணங்கும் வழிபாட்டு முறைகளும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. வழிபாட்டில் யாகங்களும், சடங்குகளும் அதிகரித்தன.
- மக்கள் ஆன்மா, வினைப்பயன், மோட்சம் போன்றவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். கர்மா கொள்கையும், அவதாரக் கொள்கையும் ஏற்கப்பட்டன.
- கடவுள் ஆக்கல் அழித்தல் இரண்டும் செய்வார் என்று நம்பினர்.
- இக்காலத்தின் இறுதியில் புரோகிதர்களின் ஆதிக்கத்துக்கும், யாகம், உயிர்ப்பலி போன்ற சடங்குகளுக்கும் கடுமையான எதிர்ப்புகள் தோன்றின. இத்தகைய காரண காரியத்திற்குப் பொருந்தாத சடங்குகளுக்கும், யாகங்களில் நாட்டின் வளம் வீணடிக்கப்படுவதற்கும் எதிராகத் தோன்றியவையே உயிர்களைக் காத்திடும் உணர்வை வளர்த்த சமண பௌத்த சமயங்கள் எனலாம்.

ஆசிரமம் என்பது தனி மனிதனின் நான்கு வாழ்க்கை முறைகள்

1. பிரம்மச்சரியம் அல்லது மாணவப்பருவம்
2. கிருகஸ்தம் - வீட்டுத்தலைவன், கணவன்.
3. வனப்பிரசாதம் - காட்டில் வசிக்கும் துறவு நிலை.
4. சன்னியாசம் - முற்றும் துறந்த நிலை.

திராவிட நாகரிகக் கூறுகள்

- இருண்ட நிறமும், நடுத்தரமான உயரமும், கருமையான தலைமுடியும் உடையவர்கள்.
- முதன்மைத் தொழில், பயிர்த்தொழில், வாணிகம்.
- முக்கிய விலங்கு எருது. எருதுகளை வழிபட்டனர்.
- வழிபாடு, கோயில் வழிபாடு, சிலை, லிங்கம், சூலம், சக்தி, நாகம்
- செம்பு உலோகத்தைப் பயன்படுத்தினர். இரும்பை அறிய முடியவில்லை.

ஆரிய நாகரிகக் கூறுகள்

- வெள்ளை நிறமும் உயரமான உருவமும், செம்பட்டையான முடியும் உடையவர்கள்.
- முதன்மைத் தொழில் கால்நடை வளர்ப்பும், போர் புரிதலும்.
- கம்பளி, பருத்தி மற்றும் விலங்குகளின் தோலை உடுத்தினர்.
- முக்கிய விலங்கு பசு. பசுக்களை வழிபட்டனர்.
- களிமண் மற்றும் மூங்கில்கள் கொண்ட வீடுகளை அமைத்தனர்.
- வழிபாடு: யாகம் செய்தல், சிலைகளும் கோயில்களும் இல்லை; இந்திரன் அக்னி, வருணன்.
- புலியை அறியார்; குதிரைகளைப் பயன்படுத்தினர்.
- கால்நடை வளர்ப்பு நாகரிகம், கிராமங்கள்.

தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலம்

- விந்திய மலைக்குத் தெற்கிலுள்ள பகுதி, உலகிலேயே மிகமிகத் தொன்மையானது என்று வரலாற்று அறிஞர் கூறுவர்.
- இந்தத் தென்னாட்டில், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகிய மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் வாழும் மாநிலங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் திருப்பதி மலைக்குத் தெற்கில் வாழும் மக்கள் பேசும் மொழி 'தமிழ்'.
- ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் தென்னாட்டின் பெரும்பகுதி "சென்னை மாகாணம்" என்று அழைக்கப்பட்டது.
- நாடு சுதந்திரம் பெற்றபின் தமிழ்மொழி பேசப்படும் மாநிலம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதற்கு 1967ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.
- தமிழ்நாடு, மூவேந்தர் எனப்பட்ட சேர, சோழ, பாண்டியர் மரபுவழியினரான மாமன்னர்களால், பண்டைக்காலம் முதல் ஆளப்பட்டு வந்தது. தென்னாட்டில் தென் பகுதியைப் பாண்டியர்களும், மேற்குப் பகுதியைச் சேரர்களும், வடகிழக்குப் பகுதியைச் சோழர்களும் ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னர் குமரி முனைக்குத் தெற்கே உள்ள இந்துமாக்கடல் பகுதி ஒரு பெருநிலப் பரப்பாக இருந்தது. அதைக் குமரிக்கண்டம் என்பர்.

- தென்னாட்டைப் போன்று எட்டு, பத்து மடங்கு பெரிய அந்நிலப் பரப்பில், பஃறுளியாறு ஓடியது, பன்மலை அடுக்கம் நீண்டிருந்தது. மழைவளம் பெருகி, பெருங்காடுகள் வளர்ந்து, மக்களின் நாகரிகமும் சிறந்து நல்லதோர் அரசும் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்பர். அதுவே பண்டை அரசரான பாண்டியர் அரசு ஆக இருத்தல் கூடும்.

தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலம் (கி.மு. 300 - கி.பி. 300)

- தமிழ் மொழியையும், தமிழ் இலக்கணத்தையும் சங்கம் எனப்படும் புலவர் குழுவும் மூலம் வளர்த்தனர்.

மூன்று சங்கங்கள்

- அக்காலத்தில் பாண்டியர் தலைநகர் 'தென்மதுரை', அங்குத் தமிழ் வளர்த்த தலைச்சங்கம் கூடியது.
- பின்னர் நிகழ்ந்த கடற்கோளால், தென்மதுரை உள்ளிட்ட பெருநிலப்பகுதி கடலில் மூழ்கியதால், நீரில் மூழ்காத நிலப்பரப்பில் கபாடபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு பாண்டிய அரசு நடைபெற்றது.
- அந்நகரில் தமிழ் வளர்த்த புலவர்கள் கூடும் இடைச்சங்கம் நடைபெற்றது. அந்தத் தலைநகரும் பின்னர் கடற்கோளுக்கு இரையானது.

- பாண்டியர் மதுரை மாநகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தினர்.
- மதுரை மூதூரில் தமிழ் வளர்த்த புலவர்களின் கடைச்சங்கம் நடைபெற்றது. இங்குப் பாண்டிய மன்னர் தலைமையில் புலவர்கள் கூடித் தமிழ் ஆய்வு நடத்திய சிறப்பால் 'கூடல்' என்றும் பெயர் பெறுவதாயிற்று.
- தமிழ்மொழியின் வளத்தைப் பெருக்கும் இலக்கியம் வளர்த்த தலை, இடை, கடைச் சங்கங்கள் மூன்றும் தலைமுறை பலவாகப் பாண்டியர் தலைமையில் நடைபெற்றது

லெமூரியாக் கண்டம்

- கடற்கோளால் மூழ்கிப்போன குமரிக் கண்டத்தில்தான், பல்லுயிர்களும் பெருகுதற்கேற்ற தட்பவெப்பச் சூழல் நிலவியது. அதனால் பரிணாம வளர்ச்சி முறையில், அங்குதான் முதல் மனித இனம் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த மாந்தர் பேசிய முதல்மொழியே, தமிழின் மூலமொழி ஆகும். அந்த இனமே தமிழ் இனமாக உருக்கொண்ட தொன்மக்கள் ஆவர் என ஆய்வாளர் தெரிவிக்கின்றனர்.
- குமரிக் கண்டத்திற்கு முன்னதாக அப்பகுதியை உள்ளடக்கிய ஒருபெரும் கண்டம், ஆப்பிரிக்காவையும், ஆஸ்திரேலியாவையும் இணைக்குமாறு நிலவியதென்றும், அந்தக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த 'லெமூர்' என்னும் குரங்கினத்தின் பெயரால் அக்கண்டம் "லெமூரியா" என்று பெயர் பெற்றது என்றும், அங்குத் தோன்றிய மனிதக் குரங்கே முதல் மனிதன் பிறக்கக் காரணம் என்றும் கருதுகின்ற ஆய்வாளரும் உள்ளனர். எவ்வாறாயினும் முதல் மனித இனம் குமரிக்குத் தெற்கே இருந்த கண்டத்தில்தான் தோன்றியது.

வரலாற்றுக் காலம்:

- தமிழ்நாட்டைக் குறித்து அறியக்கூடிய வரலாற்றுக் காலம் சங்க காலத்தில் தொடங்குகிறது.
- சங்க காலம் என்பது கடைச்சங்கத்தில் புலவர்கள் அவ்வப்போது கூடித் தமிழ் ஆய்வு செய்த காலமாகும். அது தி.மு. ஆண்டு 200 முதல் தி.பி. ஆண்டு 200 வரை 400 ஆண்டுக் காலமாகும். அது தி.மு. 300 முதல் தி.பி. 300 வரை என்று கொள்வோரும் உண்டு. (தி.மு. - தி.பி. என்பது திருவள்ளுவரின் பிறப்பாண்டான கி.மு. 31ஆம் ஆண்டை மையமாகக் கொண்டு கணக்கிடுவதாகும்).
- தமிழறிஞர்களின் முடிவின்படி, கிறித்து பிறப்பதற்கு 31 ஆண்டுகள் முன்னர் திருவள்ளுவர் பிறந்தார் என்று கொண்டு, காலத்தைக் கணக்கிடுவதைத் தமிழக அரசும் ஏற்று அறிவித்துள்ளது.
- சங்க இலக்கியம் எனக் கிடைத்துள்ள நூல்கள் எட்டுத் தொகையும், பத்துப்பாட்டும் ஆகும். அவற்றின் மூலம் தமிழ் மக்களின் நாகரிகம், பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, ஆட்சிமுறை முதலானவற்றை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- கடைச்சங்க காலத்திற்கு முன்னரே தமிழின் பெருமைக்கு அடையாளமாக அரும்பெரும் இலக்கணமான தொல்காப்பியம் தோன்றியுள்ளது. அதனால், அதற்கும் சிலபல ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தமிழில் இலக்கியம் வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பர். சங்க காலத்திலேயே அனைத்துச் சமயத்தாரும் வியந்து போற்றும், 'திருக்குறள்' தோன்றி இருக்கிறது என்பது தமிழுக்குத் தனிப் பெருமையாகும்.
- "வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு" என்று முழங்கியுள்ளார்.

- நமது தாய்மொழி தமிழ் இலக்கண வரம்பு கொண்டு வளர்ந்த தன்மையால், 'செந்தமிழ்' என்றும் வழங்கப்பட்டது. பிறமொழிகளின் துணை தேவையின்றியே 'தமிழ்' வளரும் திறன் பெற்றிருப்பதால் தமிழை 'உயர்தனிச் செம்மொழி' என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.
- மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்ட தென்னகத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் சங்க காலத்திற்கு முன்னிருந்தே 'திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு' என்பதற்கேற்ப, கடல் வாணிபத்தில் சிறந்திருந்தனர்.
- நாவாய், கலம், கப்பல், தோணி, ஓடம், படகு, தெப்பம், கட்டுமரம் முதலான ஏராளமான சொற்கள் கடலில் செல்லும் கலங்களைச் சுட்டும் பெயராக உள்ளது.
- 'புகார்' என்னும் காவிரிப்பூம்பட்டினம், கொற்கை, முசிறி, தொண்டி, வஞ்சி முதலான பல துறைமுகங்கள் இருந்தன. மேற்கிலும், கிழக்கிலுமிருந்த எகிப்து, யவனம், ரோம், சீனம் முதலான பல நாடுகளுடன் தமிழ்நாடு பண்டமாற்று வணிகம் செய்து வந்தது.
- வடபுலத்தில் சிந்து சமவெளியில் அகழ்ந்து காணப்பட்ட மொகன்-சா-தாரோ, ஹரப்பா முதலான (பழைய) நகர நாகரிகச் சின்னங்களாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அந்தப் பல்லாயிரக்கணக்கான பொருட்களை ஆய்வு செய்தனர், நான்கு, ஐந்து ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே அங்கு நிலவிய நகரமைப்பு, நாகரிகம், தென்னகத் தமிழ் மக்களின் நாகரிகத் தொடர்புடையதாக உள்ளது.
- பழந்தமிழர்கள் தென்னாட்டில் மட்டுமன்றி வடநாட்டிலும் பரவலாக வாழ்ந்துள்ளனர்.
- சங்க காலத்தில் தமிழ்ப்புலவர்கள் நிலத்தை 5 இயற்கைப் பிரிவாகப் பிரித்து வழங்கினர். மலைகளும் அது சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி எனப்பட்டது. காடுகளும் அது சார்ந்த நிலமும் முல்லை எனவும், கடலும் கடற்கரைப் பகுதியும் நெய்தல் எனப்பட்டது. நீர் வளத்துடன் வயல் சூழ்ந்த பகுதி மருதம் எனப்பட்டது. கடும் வறட்சிக்கு உள்ளாகித் திரிந்த நிலத்தைப் பாலை என வழங்கினர்.
- அந்தந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் அந்தந்த நிலத்தில் செய்யக்கூடிய தொழிலைச் செய்தனர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னர்கள், குடிமக்களைக் காப்பதைத் தமது உயிரினும் மேலான கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர்.
- அவர்களின்றியும் நாட்டில் பல குறுநில மன்னர்களும், வள்ளல்களும், சிறுசிறு பகுதிகளை ஆண்டிருந்தனர்.
- உழவுத் தொழில், உலகோர்க்கு உணவளிக்கும் உயர்ந்த தொழிலாக மதிக்கப்பட்டது. அதற்கடுத்த நிலையில் நெசவுத் தொழில் மதிக்கப்பட்டது.

மூவேந்தர்கள்:

சேரர்

- சேரர் மரபில் வந்தவருள், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், சிலம்பு புகழ் சேரன் செங்குட்டுவன் முதலானோர் புகழ் ஓங்கியவர்கள். அவ்விருவருமே வடக்கில் இமயம் வரை சென்று (இமயவரம்பன்) வெற்றிக்கொடி நாட்டியவர்கள்.
- தற்போதைய கேரளா மற்றும் தமிழகத்தின் மேற்குப்பகுதிகள் சேரநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. தலைநகர் வஞ்சி.
- சேரமன்னர்களில் சிறந்தவர் செங்குட்டுவன்.

- சேரர்களின் சின்னம் வில்.
- முக்கிய துறைமுகங்கள் தொண்டி, முசிறி.

சோழர்கள்

- சோழநாடு திருச்சி, தஞ்சை பகுதிகளை கொண்டது
- பண்டைய சோழர்களில் சிறந்தவன் கரிகாலன்
- தலைநகர் உறையூர். துறைமுகம் காவிரிப்பட்டினம், சின்னம் புலி.
- சோழ மரபில் வந்தவர்களுள் - கரிகாற் பெருவளத்தான், கிள்ளிவளவன் ஆகியோர் புகழ்மிக்கவர்.
- 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சோழமன்னன் கரிகாலன், அவன் தனது ஆட்சிக் காலத்தில், ஈழத்தை வென்று, அந்நாட்டவரைக் கைதிகளாகக் கொண்டு வந்து, அவர்களைக் கொண்டு காவிரி நதிக்குக் கரை கட்டினான்.
- காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே கல்லணை கட்டியது கரிகால சோழன். இவர் கரிகால் பெருவளத்தான் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.
- இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த இராசராசசோழன், இராசேந்திரசோழன் ஆகியோரும் பெரும்புகழ் பெற்றவர். அவர்கள் வடபுலத்தை மட்டுமன்றி ஜாவகம், கடாரம் முதலான கீழ்த்திசை நாடுகளையும் வென்றதாக வரலாறு கூறுகிறது.
- குறுநில மன்னராக விளங்கிய எழுவர், கடையெழு வள்ளல்கள் எனப்பட்டனர். பாரி, ஓரி, காரி, நள்ளி, எழினி, பேகன், ஆய் ஆகியோர்.

பாண்டியர்கள்

- தமிழகத்தின் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது.
- மதுரையைத் தலைநகராக கொண்ட பாண்டியர்களுக்கு துறைமுகம் கொற்கை ஆகும்.
- சிறந்த மன்னர் நெடுஞ்செழியன் இவர் சேர சோழ மற்றும் குறுநில மன்னர்களையும், தலையாணங்கானம் என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்தார். எனவே தலையாணங்கானத்தில் செறுவென்ற நெடுஞ்செழியன் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டார்.
- மதுரைக் காஞ்சி என்ற நூல் நெடுஞ்செழியன் பற்றியும் மதுரையைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

சமுகம்

- ஆற்றுப்படை என்ற நூல்கள் அரசர்கள், நிலப்பிரசுர்கள் ஆகியோர் புலவர்களையும், அறிஞர்களையும் ஆதரித்த முறை பற்றி விளக்கமாக கூறுகின்றன.
- போர்களத்தில் உயிர்நீத்த வீரர்களை கௌரவிக்கும் வகையில் வீரக்கல் நட்டும் பழக்கம் இருந்தது.
- தமிழர்களின் வீரம் பற்றி கூறும் நூல் புறநானூறு.

மக்கள் வாழ்க்கை:

- செய்யும் தொழிலின் காரணமாக வேறுபாடு தோன்றியது. குலங்கள் பலதோன்றின, அவர்தம் நடைமுறை வாழ்வில் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இருந்தன. ஆயினும் வருணாசிரம அடிப்படையில், பிறப்பினாலேயே வேற்றுமை பாராட்டும் நிலை அக்காலத்தில் இடம்பெறவில்லை.

- தீண்டாமை நடைமுறையில் பின்பற்றப்பட்டதாகக் கருதச் சிறிதும் இடமில்லை. காலப்போக்கில் தமிழ் மக்களிடம் திணிக்கப்பட்டதொரு வழக்கமே 'சாதிவழிப்பட்ட' உயர்வும், தாழ்வும், தீண்டாமை இழிவும் ஆகும்.
- சங்க காலச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் உரிமை கொண்டவராக இருந்ததால், 'காதல்' அடிப்படையில் மணவாழ்க்கை அமைந்தது. காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து இல்லறத்தில் ஈடுபட்டதைப் பெற்றோரும் ஏற்றனர்.
- புரோகிதர்கள் நடத்தும் சடங்குகளும், வேள்வித்தீ வளர்த்தலும், வடமொழி மந்திரமும் இடம்பெறவில்லை.
- அக்காலத்தில் மகளிரும் உரிமையுள்ள வாழ்வு நடத்தும் வாய்ப்பு இருந்தது.
- வைதிக முறையில் பின்பற்றப்பட்டதைப்போல், மகளிர் தகுதியற்றவர்கள் என்று உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களாக இல்லை.
- திருக்கோவில்கள் கட்டும் முறை வளராத அக்காலத்தில், சங்ககால மக்கள் போரில் ஈடுபட்டு வீரமரணம் அடைந்தவர்களின் நடுகல்லையும், தமது முன்னோர்களையும் வழிபட்டு வந்தனர்.
- அறுவடை விழா, பொங்கல் விழா, இளவேனில் பருவவிழா போன்ற விழாக்களை கொண்டாடினர்.
- தலைநகர்களில் இந்திர விழாவும் கொண்டாடப்பட்டது. பிற்காலத்தில் புராணங்களின் வழியாகப் பரவிய பல பண்டிகைகளை அக்கால மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

சமணமும் பௌத்தமும்

- கி.மு. 6 ம் நூற்றாண்டில் பாரசீகத்தில் ஜொராஸ்டரும், சீனாவில் கன்பூசியசும் புதிய கருத்துக்களை போதித்தனர்.
- கி.மு. 6 ம் நூற்றாண்டுகளில் சிந்து சமவெளிப் பகுதியில் 62 சமயப் பிரிவுகள் இருந்தன.
- கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு உலகின் சிந்தனைப்புரட்சிக் காலமாகும். அக்காலத்தில்தான் இந்தியாவில் சமண மதமும் பௌத்த மதமும் தோன்றின. இவ்விரு மதங்களும் சமய, சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்களாக உருவெடுத்தன. இவை மூடநம்பிக்கைகள், தேவையற்ற சமயச் சடங்குகள் மற்றும் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றுவதை நோக்கங்களாகக் கொண்டிருந்தன.
- சமண மதத்தை உருவாக்கியவர் வர்த்தமான மகாவீரர். பௌத்த மதக் கருத்துகளை வழங்கியவர் கௌதம புத்தர்.

சமண புத்த சமயங்கள் தோன்ற காரணமாக இருந்தவை

1. சடங்குகள், வேள்விகள், கடவுள் வழிபாட்டை சிக்கலாக்கின.
2. சடங்குச் செலவுகள் அதிகமாயின.
3. கடுமையான சாதி முறை ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்கியது.
4. பாலி மொழி பேசும் மக்களால் சமஸ்கிருத சமய இலக்கியங்களை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.
5. சமயக்குரவர்களின் ஆதிக்கம்.
6. மக்கள் விரும்பாத உயிர்பலிகள்.

சமணம்

- கி. மு. 6 ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்த சமயம் வேத சமயத்தையும் சடங்குகளையும் ஒதுக்கியது.
- சமண மதத்தினரால் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் வழிபடப்படுகின்றனர்.
- முதல் தீர்த்தங்கரர் ஆதிநாதர் எனப்படும் ரிஷபதேவர் ஆவார்.
- இவ்வரிசையில் இறுதியாக 24 ஆவதாக வந்தவர் வர்த்தமான மகாவீரர். இவர் சமண மதத்துக்கு உறுதியான ஓர் அமைப்பைத் தந்தார்.
- தீர்த்தங்கரர் என்றால் மதபோதகர் என்று பொருள்படும்.

மகாவீரர்

- வர்த்தமான மகாவீரரின் காலம் கி.மு. 534 முதல் கி.மு. 462 வரை.
- இன்றைய பீகார் மாநிலத்தில், வைசாலி நகருக்கு அருகிலுள்ள குந்தக்கிராமம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார்.
- இவரது தந்தை பெயர் சித்தார்த்தர். தாயின் பெயர் திரிசலை (லிச்சாவி மரபைச் சார்ந்த திரிசலா வைசாலி அரசின் சகோதரி). இவருக்கு யசோதா என்ற மனைவியும், அனோஜா பிரியதர்சனா என்ற மகளும் இருந்தனர்.

- வர்த்தமானர் தனது 30ஆம் வயதில் இவ்வாழ்க்கையைப் புறந்தள்ளி முற்றிலும் ஒதுக்கிவிட்டுத் துறவியானார். அன்றைய காலக்கட்டத்தில் நிலவிய பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு விடைதேடி 12 ஆண்டுகள் கடுமையான தியானத்தில் ஆழ்ந்து 42 வயதில் கைவல்யா என்று அழைக்கப்பட்ட ஆன்மீக அறிவு பெற்றார்.
- தம் வாழ்க்கையில் இன்பங்களையும், துன்பங்களையும் சமமாகப் பாவிக்கத் தொடங்கினார். உண்மையைத் தேடி வெற்றியும் கண்டார். இதன் காரணமாக வெற்றியாளர் என்பதைக் குறிக்கும் ஜீனர் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்பட்டார்.
- மக்கள் அவரை மகாவீரர் என்றும் அழைத்தனர். தான் கண்ட உண்மைகளை ஊர் ஊராகச் சென்று 30 ஆண்டுகள் பிரச்சாரம் செய்தார்.
- மனிதர்களுக்குப் பிறப்பு, இறப்பு ஏன் ஏற்படுகின்றன? அவர்களுக்குத் துன்பங்கள் எதனால் ஏற்படுகின்றன? என்ற கேள்விகள் மகாவீரரின் மனத்தில் தோன்றின. மனிதர்கள், ஒருவரை ஒருவர் ஏன் துன்புறுத்த வேண்டும்? ஏன் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்ற சிந்தனைகள் அவருக்குள் எழுந்தன. ஒருவேளை, முற்பிறவியில் செய்த பாவமாக இருக்கலாம் என்று ஒரு பிரிவினர் கூறினர்.
- கோசலம், மகதம், மிதிலை, சம்பா ஆகிய இடங்களில் தனது சமயத்தை பரப்பி ராஜகிரிக்கு அருகில் உள்ள பவபுரி என்னுமிடத்தில் தனது 72 வது வயதில் மரணமடைந்தார்.

வர்த்தமானர் போதித்த மும்மணிகள் (போதனைகள்)

1. நல்லறிவு

2. நன்னம்பிக்கை

3. நன்னடத்தை

இவை திரிபிரதிபனங்கள் (மூன்று ரத்தினங்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டன.

ஐந்து ஒழுக்கங்கள்/ கொள்கைகள்:

1. அகிம்சை/ ஊறு செய்யாமை - தீங்கு செய்யாமை.

2. சத்யம்/ பொய்யாமை - உண்மையே பேசுதல்

3. அஸ்தேயம்/ களவாமை - திருடாமை.

4. தியாகம்/ உடைமை மறுத்தல் - எல்லா செல்வத்தையும் துறத்தல்.

5. பிரம்மச்சரியம்/புலனடக்கம் - தூய வாழ்க்கை.

போதனைகள்

- கடவுள் என்று ஒருவர் இருப்பதை நம்பவில்லை.
- மனிதனின் ஆத்ம ஒளியே கடவுள் என்று கருதினார்.
- மனிதர்களின் துயரத்துக்கு மனிதர்கள்தான் காரணம். மனிதர்களால் பிற உயிரிகளுக்கும் ஆபத்து ஏற்படக் கூடாது என்றார். இதற்காகக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையைப் போதித்தார்.
- தமது கருத்துகளைப் பின்பற்றுபவர்களும் இந்தக் கட்டுப்பாட்டு நெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றார். இது 'கொல்லாமைக் கொள்கை' என்று அழைக்கப்பட்டது. இதை ஏற்ற சமணர்கள் தம் உடலை வருத்தி, உணவு, நீர் எதுவும் அருந்தாமல் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தினர்.

- சமண சமயம் உயிரிரக்கம் எனப்படும் அகிம்சையை மிகவும் வலியுறுத்தியது. பிற உயிர்களுக்கு ஊறு செய்யக் கூடாது.
- ஆடைகள் அணிவதையும் போரிடுவதையும், வேளாண்மை செய்வதையும் தவிர்த்தனர்.
- உயிர்களை எதன் பொருட்டும் கொல்லக்கூடாது என்பது இச்சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும்.
- சமணர்களின் முக்கியத் தொழில் வணிகம்.
- தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என போதிக்கப்பட்டது.
- அகிம்சையை போதித்த மகாவீரர் அனைத்து பொருட்களுக்கும் உயிர் உண்டு என்றார்.
- கர்மா என்ற தத்துவத்தை நம்பிய இவர் மேலான அறிவினைப் பெறுவதுதான் மிக உயர்ந்த நோக்கம் என்றார்.
- சங்கங்களை அமைத்தார். அதில் ஆண்களும் பெண்களும் இருந்தனர்.
- மகாவீரரை பின்பற்றியவர்கள் திகம்பரர் என்றும் (ஆடைகளை துறந்தவர்), ஸ்வேதாம்பரர் (வெள்ளை ஆடை உடுத்தியவர்) என்றும் இருந்தனர்.
- இவர் தனது சமயக் கருத்துக்களை பிராக்கிருத மொழியில் பரப்பினார்.
- பாலி, பிராக்கிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழி வளர்ச்சிக்கு சமணம் உதவியது.
- குஜராத்தின் வரலாறு எழுதிய ஹேமச்சந்திரர் சமண சமயத்தவர்.
- ஹேமச்சந்திரர் இரு அகராதிகளை இணைத்து பிராகிருத இலக்கண நூலையும், யோக சூத்திரம் என்ற மற்றொரு நூலையும் எழுதியுள்ளார்.
- அங்கங்கள், பூர்வங்கள் ஆகிய நூல்கள் சமணர்களின் புனித நூல்கள்.
- ரனக்பூர் சமணர்களின் ஐந்து புனிதத் தலங்களில் ஒன்று.
- தீவிர அகிம்சையை பெரும்பாலும் பின்பற்ற இயலவில்லை.
- சமய மூடநம்பிக்கைகளும், சண்டை சச்சரவுகளும் அக்காலத்தில் நிலவியதால் அவற்றை நீக்கிய சமணக் கொள்கைகள் விரைவாகப் பரவின.

சமண சமயத்தைப் பின்பற்றிய அரசர்கள்:

- சந்திரகுப்த மௌரியர், கலிங்கத்துக் காரவேலன், கூட்பாண்டியன், முதலாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவர்.
- பிம்பிசாரர், அஜாதசத்ரு போன்ற வட இந்திய மன்னர்கள் சமண சமயத்திற்கு ஆதரவு அளித்தனர்.

சமணர்களின் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணப் படைப்புகள்:

- சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி (திருத்தக்க தேவர்), வளையாபதி, சூளாமணி முதலிய காப்பியங்களையும், யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கலவிருத்தி, நேமிநாதம், நன்னூல் (பவந்தி முனிவர்), அகப்பொருள் விளக்கம், இலக்கண விளக்கம் போன்ற இலக்கண நூல்களையும், நிகண்டுகளையும், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமாழி, திணைமாலை நூற்றைம்பது முதலிய அற நூல்களையும், இயற்றிச் சமணர்கள் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

சமணக் கட்டடக் கலை

- இராஜஸ்தான் - மவுண்ட் அபு - தில்வாரா கோயில்
- கஜுராஹோ, சித்தூர், ரனக்பூர் - சமணர் கோயில்கள்

சிற்பங்கள்

- உதயகிரி, ஹதிகும்பா, எல்லோரா, கிர்னார், கமுகுமலை மைசூருக்கு அருகிலுள்ள சரவணபெலகொலா என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள கோமதீஸ்வரர் சிலை.

பௌத்த மதம்

புத்தர்

- பௌத்த மதத்தைத் தோற்றுவித்தவர் சித்தார்த்தர் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட கௌதமபுத்தர் ஆவார்.
- இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.மு. 563 முதல் கி.மு. 483 வரையாகும். இன்றைய நேபாள நாட்டில் உள்ள கபிலவஸ்து என்னும் ஊரில் பிறந்தார்.
- இவரது தந்தை சாக்கியக் குலத்தைச் சேர்ந்த சுத்தோதனர், தாய் மாயாதேவி,
- சித்தார்த்தர் பிறந்த ஏழாவது நாளில் அவரது தாய் இறந்துவிட்டார். பின்னர், சித்தார்த்தர் தன் சிற்றன்னை மகா பிரஜாபதி கௌதமியால் வளர்க்கப்பட்டதால் கௌதம புத்தர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- தனது 16 ஆவது வயதில் யசோதரையை மணந்தார். இராகுலன் என்ற ஆண் மகவைப் பெற்றார்.
- சிறுவயது முதலே உலக நடப்புகள் குறித்து அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் உள்ளவராக இருந்தார்.
- வேட்டையாடுதல், வீண் ஆடம்பரம் ஆகியவற்றில் அவருக்குச் சிறிதும் நாட்டம் இல்லை.
- வயதான மனிதன், நோயாளி, பிச்சைக்காரன், மரண ஊர்வலம் ஆகிய இந்த நான்கு காட்சிகள் அவர் மனத்தில் பல கேள்விகளை எழுப்பின.
- தனது 29 வயதில் மனைவி, மகன், தாய் - தந்தை என அனைத்து உறவுகளையும் துறந்தார். முதலில் அரதகலமா என்பவரிடம் சீடராக இருந்தார். பின் ருத்ரகா என்பவரிடம் உபதேசம் பெற்றார்.
- காட்டிற்குச் சென்று தவம் செய்தார். கயை என்ற இடத்தில் ஞானம் பெற்று புத்தர் என்றும் சாக்கியமுனி என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.
- பசி, தாகம் அனைத்தையும் அடக்கினார். ஆனால், அவரது வினாக்களுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. மனம் தெளிவுபெறாமல், தன்னைத்தானே துன்புறுத்திக் கொள்வதை நிறுத்தினார்; உணவு உட்கொள்ளத் தொடங்கினார்; ஆழ்ந்து சிந்தித்தார்; உண்மை விளக்கம் பெற்றார்.
- 'அறிவுணர்வு' பெற்ற சித்தார்த்தர் 'புத்தர்' ஆனார். அவர் 'அறிவுணர்வு' பெற்ற இடம், கயாவில் உள்ள அரசமரத்தடியாகும்.
- 'புத்தர்' என்ற சொல்லின் பொருள் 'புத்தியை வென்றவர்' நல்லது எது, கெட்டது எது, என்பதை அறிந்து கொண்டவர்' என்பது ஆகும்.
- புத்தர் தனது முதல்போதனையை உத்தரப் பிரதேசத்தில் வாரணாசியின் அருகே சாரநாத்தில் உள்ள மான்பூங்காவில் தொடங்கினார்.
- கி.மு. 481 ல் உத்திரப்பிரதேசத்திலுள்ள குசி நகரம் என்னும் இடத்தில் இறந்தார்.

புத்தரின் கோட்பாடுகள்

- வாழ்க்கை துன்பமயமானது; ஆனால், அத்துன்பம் விதியினாலோ, முற்பிறப்பின் வினையாலோ வருவதில்லை. துன்பங்களுக்கு வேறு காரணங்கள் உண்டு. அவற்றை அகற்றினால், துன்பங்களிலிருந்து விடுபட முடியும்.

- பேராசை கொள்ளாமை, பொய் பேசாதிருத்தல், பிறரைத் துன்புறுத்தாமை ஆகிய நெறிகளைப் பின்பற்றவேண்டும். ஆழ்ந்து சிந்தித்தல், நல்ல சொற்களைப் பேசுதல், தேவைகளை மட்டும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளுதல் போன்ற நெறிகளைப் பின்பற்றினால் துன்பம் நேராது என்றார்.
- சாதிப் பாகுபாடுகளை அவர் ஏற்கவில்லை. கடவுள், ஆன்மா, விதி என்று எண்ணி மனிதர்கள் பயப்பட வேண்டாம். சொந்த எண்ணங்களையும், அறிவையும் நம்பி வாழவேண்டும். மனிதர்கள், விலங்குகள், பறவைகள் என அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பு கொள்ள வேண்டும் என்றார்.
- துன்பங்களைப்பற்றிப் புத்தர் கூறிய அறிவுரைகள், 'நான்கு பேருண்மைகள்' என்றும், ஒழுக்க நெறிகள் பற்றி அவர் போதித்தவை 'எண்வகை நெறிகள்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

நான்கு பேருண்மைகள்

1. உலகம் துன்பமும் துயரமும் நிறைந்தது.
2. துன்பத்திற்குக் காரணம் ஆசையே.
3. ஆசையை ஒழித்தால் துன்பத்திலிருந்து விடுபடலாம்.
4. ஆசையை ஒழிக்க எட்டு நெறிகள் / அட்டமார்க்கம் என்னும் வழி துயரங்களிலிருந்து விடுவிக்கும்.

ஆசையை ஒழிப்பதற்கான எட்டு நெறிகள்

1. நல்ல நம்பிக்கை	2. நல்ல பேச்சு
3. நல்ல வாழும் வழி	4. நல்ல சிந்தனை
5. நல்ல முயற்சி	6. நல்ல நடத்தை
7. நல்ல செயல்	8. நல்ல தியானம்

புத்தசமயம் பரவல்

- தாம் அறிந்த உண்மைகளை உலகில் உள்ள அனைவரும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக ஊர்ஊராகச் சென்றார்.
- புத்தரின் கருத்துகளைப் பரப்ப, துறவிகள் முன்வந்தனர். பௌத்தத் துறவிகளின் இந்த அமைப்பு 'சங்கம்' எனப்பட்டது.
- சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த விவசாயிகள், ஏழைகள், பெண்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள் புத்தரின் கருத்துகளை ஏற்றனர்.
- அனைவரும் சமம் என்ற புத்தரின் கருத்து அந்தக் காலத்தில் புதிதாக இருந்தது. இதனால், புத்தர் சென்ற இடமெல்லாம் பௌத்த மதம் பரவியது.
- கி. மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமண, பௌத்த மதங்கள் செல்வாக்குடன் பரவலாக பின்பற்றப்பட்டன. மீண்டும் வேத வைதீக வருணாசிரம மதம் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியதால் பிற்காலத்தில் சமண, பௌத்த மதங்களின் செல்வாக்கு மங்கத் தொடங்கின.
- பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றிய அரசர்கள் - அசோகர், கனிஷ்கர், ஹர்ஷர். அவர்களில் முக்கியமானவர் அசோகர்.

- கர்மா கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்த புத்தர், கடவுள் கொள்கையை ஆதரிக்கவும் இல்லை, மறுக்கவும் இல்லை. நிர்வாண நிலையை அடைவது என்பதே புத்த சமயத்தின் அடிப்படை கொள்கையாகும்.
- புத்தருக்கு பின்வந்த சமயவாதிகள் போதிசத்துவர்கள் எனப்பட்டனர்.
- கனிஷ்கர் காலத்தில் புத்தமதம் ஹீனயானம், மஹாயானம் என இரண்டாகப் பிரிந்தது.

மகாயான புத்த மதம்	ஹீனயான புத்த சமயம்
பெருவழி எனப்பட்டது	குறுகிய வழி எனப்பட்டது.
புத்தர் கடவுளாக வழிபடப்பட்டார்	புத்தர் சமயத் தலைவராக கருதப்பட்டார்
உருவ வழிபாடு இருந்தது	உருவ வழிபாடு இல்லை
திபெத், சீனா, ஜப்பான், இந்தியாவில் பரவியது	மேற்கு நாடுகள், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் பரவியது.
சமஸ்கிருத மொழியினை பயன்படுத்தினர்	பாலி மொழி பயன்படுத்தப்பட்டது

புத்தசமயம் பரவ காரணங்கள்

- புத்தரின் போதனைகள் எளிமையானவை.
- பாலி மொழியில் எழுதப்பட்டன. மக்கள் அனைவரும் சமம் என்ற கொள்கை.
- கோசலம், கௌசாம்பி அரசர்கள், அசோகர், கனிஷ்கர், போன்றோரும் புத்த சமயம் பரவ உதவினர். அசோகர் காலத்தில் புத்த சமயப் போதகர்கள் எகிப்து, சிரியா, மாசிடோனியா சென்றனர்.
- அசோகரின் மகன் மகேந்திரனும், மகள் சங்கமித்திரையும் இலங்கைக்கு சென்றனர்.
- கனிஷ்கர் காலத்தில் பர்மா, ஜப்பான், திபெத், மத்திய ஆசிய நாடுகளுக்கு சீனாவின் வழியாக மத போதகர்கள் சென்றனர்.
- பண்டைய சேர அரசர்கள் புத்த சமயத்தை தழுவி ஆதரித்தனர்.
- இலங்கை, பர்மா, திபெத், சீனா, ஜப்பான், தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் இன்றளவும் பௌத்தமதம் பின்பற்றப்படுகிறது.

தொண்டுகள்

- நாளந்தா, வல்லாபி, காஞ்சி விக்கிரமசீலா போன்ற கல்வி மையங்கள் புத்த சமயக் கொள்கைகளை பரப்பின.
- காஞ்சி, வல்லாபி, நாளந்தா போன்ற இடத்தில் ஸ்தூபங்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- காஞ்சியிலும் பர்கட்டிலும் புத்தரின் வரலாற்றை கூறும் சின்னங்கள் உள்ளன.
- குப்தர்கள் காலத்தில் இந்து சமயத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி புத்த சமயம் வீழ்ச்சியுற காரணமாக இருந்தன.

வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

- பௌத்த சமய வரலாற்றை ஜாதகக் கதைகள் பெரிதும் விவரிக்கின்றன. கயா, சாஞ்சி, மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள பர்கட் ஆகிய இடங்களில் புத்தர் காலத்தின் பல படைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

- அஜந்தா குகை ஓவியங்களும் எல்லோரா சிற்பங்களும் (மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் ஒளரங்காபாத் மாவட்டத்தில் உள்ளன) புத்தரின் சிறப்பை விவரிக்கின்றன. காந்தாரக் கலைச் சிற்பங்களும் புத்த சமயத்தைச் சார்ந்தது.
- பௌத்த சமயத் துறவிகளின் பிரார்த்தனைக் கூடங்கள் சைத்தியங்கள் என்றும், மடாலயங்கள் விகாரங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இவை மலைக்குகைகளைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்டவையாகும்.
- பௌத்தத் துறவிகளின் விகாரங்கள் (மடங்கள்) மிகுந்த மாநிலம் பீகார்.

இலக்கியம்

- புத்தரின் போதனைகள்/பௌத்த சமயக் கொள்கைகளைக் கூறும் மறைநூலுக்குத் திரிபிடகம் என்று பெயர். இது வினயபிடகம், சத்தபிடகம் அபிதம்மபிடகம் என்ற மூன்று உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது.
- மணிமேகலையும் குண்டலகேசியும் பௌத்த நூல்கள்.
- சமண முனிவர்கள் இயற்றியவை - சிலப்பதிகாரம், நன்னூல் (இலக்கணம்), சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி (இலக்கியம்)
- சமணர்களின் புனித நூல்கள் - அங்கங்கள், பூர்வங்கள் என்பனவாகும்.
- வட்டக் காமினி அபயன் என்னும் அரசன் காலத்தில்தான் திரிபிடகம் முதன்முதலில் நூல் வடிவில் எழுதப்பட்டது என்று மகாவம்சம் என்னும் இலங்கை நூல் கூறுகிறது.
- பாலி மொழியில், இதனை “திரிபிடகம்” என்பர். இதற்கு மூன்று கூடை என்பது பொருள்.
- நன்றாகக் கட்டப்பட்ட வீட்டில் மழைநீர் நுழைவதில்லை. நற்சிந்தனை படைத்தவர் உள்ளத்தில் தீய ஆசைகள் நுழைவதில்லை - புத்தர்.
- நம் நாட்டுத் தேசியச் சின்னமான நான்கு சிங்கங்கள் செதுக்கிய உருவம், அசோகரது தூண்களின் முகப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.
- நமது தேசியக் கொடியில் காணப்படும் 24 ஆரங்களைக் கொண்ட சக்கரம், அசோகரின் தூண்களில் காணப்படும் ‘தர்ம சக்கரம்’ ஆகும்.

மகா ஜனபதங்கள்

வேத காலத்தின் இறுதியில் புதிய வளமான விளைச்சல் நிலங்களுக்காகவும், கனிம வளங்களுக்காகவும் சிறு சிறு ஆரிய அரசுகளான ஜனபதங்கள் தங்களுக்குள் போரிட்டுக் கொண்டன. அதே நோக்கத்திற்காகக் கிழக்கு நோக்கி முன்னேறவும் முற்பட்டனர். இதனால், கங்கைச் சமவெளியின் கிழக்கிலும், தெற்கிலும் இருந்துவந்த ஆரியரல்லாத இனப்பிரிவுகளுடன் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. இப்போராட்டங்களினால் சிறிய ஜனபதங்கள் போர்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டதாலோ, தாமதமே முன்வந்ததாலோ பெரும் மகாஜனபதங்களாக இணைந்தன.

- பல ஜனபதங்களை உள்ளடக்கிய பெரிய அமைப்பாக 'மகாஜனபதங்கள்' உருவாக்கப்பட்டன. இனக்குழு அமைப்பை விட மேம்பட்டு பரந்து விரிந்த அரசுகளாக மகாஜனபதங்கள் இருந்தன.
- புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் வட இந்தியாவில் 16 மகாஜனபதங்கள் மேலோங்கி இருந்தன. இவற்றில் சில பரம்பரை அரசர்களால் ஆளப்பட்டன. வேறு சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசர் குழுக்களால் ஆளப்பட்டன.
- வைசாலி நகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட வஜ்ஜிக் கூட்டாட்சியில் 18 குழுக்கள் இணைந்திருந்தன.
- கோசலம், அவந்தி, வத்சம், மகதம் போன்றவை பரம்பரை மன்னராட்சி மகாஜனபதங்களில் வலிமையானவை. இவை தங்களுக்குள்ளும், பிற குடியரசுகளுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தன. மகதம் பிற மகாஜனபதங்களை வென்று இறுதியில் பேரரசாக எழுச்சி பெற்றது.

மகாஜனபதங்கள்

- அங்கம், மகதம், கோசலம், காசி, வஜ்ஜி, கேதி, வத்சம், குரு, பாஞ்சாலம், மத்ஸ்யம், சூரசேனம், அஸ்மகம், அவந்தி, காந்தாரம், காம்போஜம்

மகதத்தின் எழுச்சி

பிம்பிசாரர் (கி. மு. 525 - கி. மு. 500)

- இன்றுள்ள பீகார் மாநிலத்தின் பாட்னாவைச் சுற்றியுள்ள பகுதி மகதம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதன் தலைநகராக முதலில், 'சிராவஸ்தி' நகரமும், பின்னர், 'இராஜகிரும்' என்னும் நகரமும், இறுதியாகப் 'பாடலிபுத்திரம்' என்னும் நகரமும் இருந்தன.
- அரியங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த பிம்பிசாரர். மிகச்சிறிய அரசாக இருந்த மகதத்தைப் படையெடுப்புகள் மூலமும், திருமண உறவுகள் மூலமும் விரிவுபடுத்தி வலிமையான ஓர் அரசாக மாற்றினார்.
- கயாவிற்கு அருகில் கிரிவ்ராஜாவை தலைநகராகக் கொண்டு அர்யங்க மரபு மகதநாட்டை ஆண்டது.

- கோசல நாட்டு இளவரசி கோசல தேவியை மணந்து காசியை சீதனமாகப் பெற்றார். மேலும் வைசாலி, விதேகம், மதுரா ஆகிய நாடுகளின் இளவரசிகளையும் மணந்தார்.
- அங்க நாட்டு அரசர் பிரம்மதத்தரை போரில் வென்று அங்க தேசத்தை இணைத்தார். மாளவம், காந்தாரம் போன்ற நாடுகளுடன் நட்புறவு கொண்டார்.
- சமணரான பிம்பிசாரர் அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவினார்.
- அக்மேனியப் பேரரசர் முதலாம் டேனியசு சிந்து சமவெளியை வெற்றிகொண்டது இவரது ஆட்சிக்காலத்தில்தான்.

அஜாத சத்ரு (கி. மு. 500 - கி. மு. 475)

- பிம்பிசாரரின் மகன் அஜாதசத்ரு தனது தந்தையையே சிறையில் அடைத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்.
- இவர் கோசலம், அவந்தி, வைசாலி ஆகிய மகாஜனபதங்களுடன் நீண்டகாலம் போர் செய்து வெற்றிபெற்று மகதத்துடன் இணைத்தார்.
- பாடலிபுத்திரத்தில் பெரிய கோட்டையை அமைத்தவர் அஜாதசத்ரு.
- இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் மகதப் பேரரசு புகழின் உச்சிக்கு சென்றது.
- முதல் புத்த சமய மாநாட்டினை ராஜகிருகத்தில் கூட்டினார்.
- இதற்கு அடுத்ததாக சிசுநாக மரபு ஆட்சியை கைப்பற்றியது.

சிசுநாகர்

- அரியங்க வம்சத்தை வீழ்த்தி, சிசுநாகர் ஆட்சியைப் பிடித்தார். சிசுநாகர்களுக்குப் பின் நந்த வம்சத்தினர் ஆட்சிக்கு வந்தனர்.

நந்த மரபு (கி. மு. 425 - கி. மு. 325)

மகாபத்ம நந்தன்

- மகாபத்ம நந்தன் என்ற முதல் நந்த மன்னர் விந்திய மலைகளைக் கடந்து தக்காணப் பகுதிகளையும் கைப்பற்றினார்.
- இவர் சிந்து நதி முதல் தக்காணம் வரையில் பரந்து விரிந்த முதல் இந்தியப் பேரரசாக மகதத்தை உருவாக்கினார்.
- சமூகத்தின் கடைசி நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சூத்திரர்களான சிசுநாகரும், மகாபத்மநந்தனும் மன்னர்களாக அடுத்தடுத்து முடி சூடினர். இது ஒரு பெரும்புரட்சி.
- இவர்கள் மகதத்தின் ஆட்சியை வட இந்தியா முழுவதும் பரப்பினர்.
- நந்த வம்சத்துப் பேரரசர்கள் சமண மதத்தைப் போற்றினர்.
- பாஞ்சாலம், காசி, அசுமகம், குரு, மிதிலை, சூர சேனை போன்ற நாடுகளை வென்றார்.
- வட இந்தியா முழுவதையும் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- நந்தமரபின் கடைசி அரசர் தனநந்தர்.
- நந்தர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையற்றவர்கள்.
- சாணக்கியர் தனநந்தரிடம் மந்திரியாக இருந்தார்.
- அவமானப்பட்ட சாணக்கியர் சந்திரகுப்தரை தட்சசீலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பயிற்சி கொடுத்து பின் தனநந்தரை வெற்றிகொண்டு மௌரியப் பேரரசை நிறுவினார்.

அலெக்சாண்டரின் இந்திய படையெடுப்பு

- கி. மு. 6 ம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் பல முடியரசு நாடுகளும், குடியரசு நாடுகளும் இருந்தன. அவைகளில் 16 நாடுகள் மகாஜனபதங்கள் எனப்பட்டன. அதில் அங்கம், காசி, கோசலம், அவந்தி, வத்ஸம், மகதம் போன்றவை முக்கியமான நாடுகள் அதில் மகதம் பகுதியை ஆண்ட பிம்பிசாரரும், அஜாதசத்ருவும் அந்நாட்டை வலிமையான நாடாக மாற்றினர்.
- கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த மாசிடோனியாவை ஆண்ட பிலிப்பின் மகனான அலெக்ஸாண்டர் அரிஸ்டாடிலின் மாணவர்.
- தனந்தர் காலத்தில் இந்தியாவின் மேற்குப்பகுதி வழியாகப் படையெடுத்த அலெக்சாண்டர் இந்தியாவில் 19 மாதங்களே தங்கினார்.
- நெடும் பயணத்தின் காரணமாக, வீரர்கள் களைப்புற்றதாலும் நந்தர்களின் போர்த்திறத்தை அறிந்ததாலும் திரும்பிச்சென்றார்.
- எர்குலசைப் போல் சிறந்த வலிமையுள்ள வீரனாக விளங்கவேண்டுமென விரும்பினார்.
- கி.மு.335ல் அரியணை ஏறிய அலெக்சாண்டருக்கு வயது 20
- கி.மு.334 முதல் கி.மு.330 வரை ஆசியா மைனர், சிரியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளை தோற்கடித்தார்.
- கி.மு.328 பாரசீகத்திலுள்ள எல்லா பிரதேசங்களையும், தற்போதைய ஆப்கானித்தானத்தையும் வெற்றிகொண்டு பாரசீகத்தின் மகா மன்னர் என்ற பட்டம் வென்றார்.
- இந்துகுஷ் மலை வழியாக சிந்து நதியைக் கடந்து வந்த அலெக்சாண்டரின் தலைமையை தட்சசீலத்தின் மன்னன் அம்பி ஏற்றார்.
- அலெக்சாண்டரை எதிர்த்த முதல் இந்திய மன்னர் போரசு ஜீலம் பகுதியை ஆண்டவர். இருவரும் ஜீலம் ஆற்றுக் கரைகளில் ஐடாஸ்பெஸ் என்னுமிடத்தில் கி. மு. 326 ல் ஆண்டு எதிர் கொண்டனர்.
- போரில் போரசு தோற்றாலும் ஒரு அரசனைப் போல் நடத்த வேண்டும் என்ற போரசின் துணிச்சல் அலெக்சாண்டரை கவர ஜீலம் பகுதியை அவருக்கே திருப்பித் தந்தார்.
- சீனாப் நதியையும், ராவி நதியையும் கடந்து காந்தர்களையும், சங்களர்களையும் வெற்றிக் கொண்டார்.
- பியாஸ் ஆற்றங்கரையை அடைந்து சோர்ந்து போனதால் திரும்பினார்.
- தான் கைப்பற்றிய பகுதிகளை மூன்றாக பிரித்து, அதில் ஒன்றான இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதி செல்யூகஸ் நிகேடர் என்பவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. (பின்பு சந்திரகுப்த மௌரியரால் செல்யூகஸ் நிகேடர் தோற்கடிக்கப்பட்டார்)
- கி. மு. 323 ல் பாக்தாத்திற்கு அருகில் பாபிலோன் என்னுமிடத்தில் தனது 33வது வயதில் மரணமடைந்தார்.
- நியர்ச்சு என்பவர் அலெக்சாண்டரின் நண்பர்.

மௌரியப் பேரரசு

சந்திரகுப்த மௌரியர் (கி. மு. 324 - 299)

- நந்தமன்னரான தனநந்தனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து, போரில் வென்று மகதப்பேரரசை மௌரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த சந்திரகுப்தர் கைப்பற்றி ஆண்டார்.
- சாணக்கியர் எழுதிய அர்த்தசாஸ்திரம் கிரேக்க தூதர் மெகஸ்தனிசு எழுதிய இண்டிகா, விசாகத்தத்ர் எழுதிய முத்ராஇராட்சசம் ஆகியவை மௌரியப் பேரரசு பற்றி கூறுகின்றன.
- அலெக்ஸாண்டர் தலைமையில் கிரேக்கர்களால் முன்னர்க் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த மேற்கிந்தியப் பகுதிகளை வென்று மௌரியப் பேரரசுடன் இணைத்தார். இதனை எதிர்த்துப் படையெடுத்து வந்த செலூகஸ் நிகேடார் என்ற கிரேக்க மன்னனையும் தோற்கடித்து, ஆப்கானிஸ்தானம், காந்தாரம் போன்ற பகுதிகளையும் தமது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- செலூகஸின் தூதுவரான மெகஸ்தனிசு என்ற கிரேக்க அறிஞர் பாடலிபுத்திரத்தில் பல ஆண்டுகள் தங்கி, இந்தியாவைப்பற்றி, 'இண்டிகா' என்னும் நூலை எழுதினார்.
- சந்திரகுப்த மௌரியர் சமண மதத்தைத் தழுவித் துறவியாகி, அரியணையைத் துறந்து சமண முனிவர் பத்திரபாகு என்பவருடன் தென் இந்தியாவிருகச் சென்று விட்டார் என்று சமண சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. அங்குச் சரவணபெலகொலா பகுதியில் சமணமத நம்பிக்கையின்படி தவமிருந்து உயிர்நீத்தார் எனவும் கூறப்படுகிறது.
- புத்த மத இலக்கியங்களான ஜாதகக் கதைகள், தீபவம்சம், மகாவம்சம் போன்றவை மௌரிய அரசை குறிப்பிடுகின்றன.
- சந்திர குப்தரை மௌரியபுத்ரா என அழைத்தவர் விசாகத்தத்ர்.
- தாயின் பெயரான முரா வின் திரிபுதான் மௌரியா என்றும், மோரியர் இனத்தவர் என்றும், மயில் (முரா) வளர்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர் என்று கூறுகின்றனர்.
- தனநந்தரைக் கொன்று பாடலிபுத்திரத்தை கைப்பற்றி அதை மௌரியர்களின் தலைநகரமாக்கினார்.
- சாணக்கியரை கௌடில்யர் எனவும் அழைக்கின்றனர்.
- சாணக்கியர் எழுதிய அர்த்த சாத்திரம் இத்தாலி நாட்டின் அரசியல் சிந்தனையாளர் மாக்கிய வல்லிக்கு இணையாக கருதப்படுகிறார்.
- சந்திரகுப்தர், பிந்துசாரர் ஆகியோரிடம் பிரதம மந்திரியாக சாணக்கியர் பணியாற்றினார்.
- செல்யூகஸின் மகள் ஹெலனை மணம் முடித்தார்.
- செல்யூகஸின் தூதுவரான மெகஸ்தனிசு சந்திரகுப்தரின் அரசவைக்கு வந்தார்.
- அரசபதவியை துறந்து பத்ரபாகு என்ற சமணத் துறவியுடன் மைசூருக்கு அருகில் சரவணபெலகொலா வந்து தங்கினார்.

- இறக்கும் வரை சந்திரகிரி என்னும் மலைப்பகுதியில் வசித்தார். அங்கு அவரின் நினைவாக சந்திரபாஸ்டி என்ற கோவில் ஒன்று உள்ளது.
- சந்திரகுப்தர் கி.மு. 298 ல் இறந்தார்.

பிந்துசாரர் (கி. மு. 298 - கி. மு. 273)

- சந்திரகுப்தரின் மகனான இவர் அமித்ரகதா என்று அழைக்கப்பட்டார். அமித்ரகதா என்றால் எதிரிகளை அழிப்பவர் என்று பொருள்.
- தனது மூத்த மகனான சுமணாவை தட்சசீலத்திற்கும், இளைய மகன் அசோகரை உஜ்ஜயினிக்கும் அரசப் பிரதிநிதிகளாக நியமித்தார்.
- கிரேக்க எகிப்திய நாட்டு மன்னர்கள் தங்கள் தூதர்களை இவரின் அவைக்கு அனுப்பினர்.

அசோகர் (கி. மு. 273 - 236)

- பிந்துசாரர் அவரது மகன்களில் ஒருவரான அசோகர் மௌரியப் பேரரசரானார். முதல் நான்கு ஆண்டுகள், அரசராவதை எதிர்த்த தனது சகோதரர்களின் கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதில் செலவிட்டார்.
- மௌரிய அரசர்களில் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதப்பட்டார்.
- முதல் தேசிய அரசராக விளங்கினார்.

கலிங்கப் போர் (கி.மு. 261)

- கலிங்கம் தற்கால ஒரிசாவில் உள்ளது.
- எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து மௌரியப் பேரரசிலிருந்து பிரிந்து சென்ற கலிங்கத்தின்மீது படையெடுத்தார். கலிங்கத்து அரசர் சசாங்கன் அசோகரை எதிர்த்து போரிட்டார்.
- கடும்போருக்குப்பின் கலிங்கத்தை மீண்டும் மௌரியப் பேரரசுடன் இணைத்தார். ஆனாலும், இப்போரில் அவர் கண்ட பேரழிவுக் காட்சிகள் அவரை மிகவும் கலங்கச் செய்தன. இனிப் போரிடுவதில்லை என்றும் உறுதி பூண்டார்.
- அசோகர் அகிம்சை வழியில் மாற இப்போர் காரணமாக இருந்தது.
- சிவனை வழிபட்ட அசோகர் கலிங்கத்துப் போருக்கு பின் புத்த சமயத்தை தழுவினார்.
- எச். ஜி. வெவ்ஸ் அசோகரின் பெயர் தனித்து ஒளிரும் விண்மீன் போல் பிரகாசிக்கிறது என்று போற்றுகிறார்.

அசோகரின் தர்ம விஜயம்

- குடிமக்களுக்கு உதவுவதும், அவர்களை நன்னெறிப்படுத்துவதும் தான் அரசனின் கடமைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று அசோகர் கூறினார். தமது எஞ்சிய வாழ்நாளை மக்களைச் சந்திப்பதிலும், அவர்களுக்கு உதவுவதிலும், அறவுரைகளைக் கூறுவதிலும் கழித்தார்.
- படையெடுத்துப் போர் செய்து, வெற்றிபெறும் 'திக் விஜயத்தை' வெறுத்தார். மக்களிடம் தர்மத்தை வளர்க்க இவர் மேற்கொண்ட இடைவிடாத பயணங்கள், 'தர்மவிஜயம்' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.
- சாதிமத பேதமின்றி அனைவருக்காகவும் சத்திரங்களையும், மருத்துவமனைகளையும் கட்டினார். கால்நடைகளுக்கும் மருத்துவமனைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

- உயிர்ப்பலியிடும் யாகச் சடங்குகள் தடை செய்யப்பட்டன.
- தம்மா எனப்படும் தர்மத்தை (பிராகிரித சொல்) போதித்தார்.
- தண்டனை விதிகளில் மனிதாபிமானத்துடன் மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. உயிர்வதைகள் தடுக்கப்பட்டன.
- கல்வெட்டுகளில் வட்டார மொழிகளிலே எழுதி, அசோகர் தமது 'தர்மத்தை' மக்களிடையே பரவச் செய்தார்.
- மக்களுக்கு உதவுவதற்காகவே, தர்மமகாமாத்திரர்கள் எனப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்களை நியமித்தார். இந்தியாவில் முதன் முதலில் மக்கள் நல அரசை (Welfare state) உருவாக்கிய சிறப்பு அசோகரையே சேரும்.

அசோகரும் பௌத்தமும்

- அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்திய பௌத்த மதத்தை அசோகர் தழுவினார். ஆனாலும் பிராமணர், அஜீவகர் போன்ற பிற மதப்பிரிவினரிடமும் கருணையுடன் நடந்து கொண்டார்.
- அசோகர் பௌத்தராக மாற காரணமாக இருந்தவர் திளை என்ற புத்த துறவி.
- பௌத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்குப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். கபிலவஸ்து, சாரநாத், புத்தகயா போன்ற பௌத்த நினைவிடங்களைச் செப்பனிட்டு விரிவுபடுத்தினார்.
- நூற்றுக்கணக்கான ஸ்தூபிகளையும், தூண்களையும் அமைத்தார்.
- அசோகர் பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்றாவது பௌத்த மாநாட்டைக் கூட்டினார்.
- பௌத்த நெறியைப் பரப்புவதற்காகத் துறவியர் குழுக்களைப் பேரரசின் பல பகுதிகளுக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பினார்.
- இலங்கையில் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பத் தன் மகன் மகேந்திரனையும் மகள் சங்கமித்திரையையும் அனுப்பினார்.
- புத்த மதத்தைப் பரப்ப மெசபடோமியா, சிரியா, எகிப்து, திபெத், சீனா, பர்மா போன்ற நாடுகளுக்கு துறவிகளை அனுப்பினார்.
- தன்னை தேவனாம்பிரியர் என்றும் பிரியதர்சன் என்றும் அழைத்துக் கொண்டார்.
- அசோகரது முயற்சியால் பௌத்த மதம் ஓர் உலக மதமாக மலர்ந்தது.
- அசோகரின் புத்த சமய பணிகள் ரோம் நாட்டின் பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் கிறித்துவ சமயத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளுக்கு சமமாக கருதப்படுகின்றன.
- தனது போதனைகளை பரப்ப மக்கள் பேசிய பாலி மொழியை பயன்படுத்தினார்.
- அசோகர், புத்தரின் நினைவாக ஸ்தூபங்களையும், விகாரங்களையும் கட்டினார். பின்னர் இது புத்த துறவிகள் தங்கும் மடாலயங்களாயின.

அசோகரின் கலைப்பணி

- சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவில் கிடைத்துள்ள மிகப்பழமையான நினைவுச் சின்னங்களும், கல்வெட்டுகளும், ஸ்தூபிகளும், கற்றூண்களும் அசோகர் காலத்தவை.
- சாஞ்சி, சாரநாத், லும்பினி போன்ற இடங்களில் கலையழகு மிக்க பிரம்மாண்டமான பௌத்த தூபிகள் உள்ளன.

- கால்சி , பைரத், ரூப்நாத் , டௌலி , சோபாரா , கிர்னார் போன்ற இடங்களில் அசோகரின் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.
- ஜவகதா, சாரநாத், ராம்பூர்வா போன்ற இடங்களில் கற்றுரண் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.
- அசோகரால் நிறுவப்பட்ட கற்றுரண்களின் வடிவமைப்பும், அதன் முகப்பிற்குக் கீழ்க் காணப்படும். தாமரை மலரைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்து வைத்தது போன்ற சிற்ப வேலைப்பாடும், பாரசீகச் சிற்பக்கலையின் தாக்கத்தால் வந்தவை.

அசோகரது கல்வெட்டுகள்

- குகைகளின் சுவர்களிலும், கற்றுரண்களிலும், கற்பாறைகளின் மீதும் அசோகரது ஆணைகள் மற்றும் அறிவுரைகள் பொறிக்கப்பட்டுப் பேரரசின் பல பகுதிகளிலும் வைக்கப்பட்டன.
- பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டவை.
- வடமேற்கு எல்லைப் பகுதியில் கரோஸ்தி என்னும் எழுத்திலும், ஆப்கானிஸ்தான் பகுதிகளில் கிரேக்க எழுத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.
- அசோகரது போர் மறுப்பு, அறக்கொள்கை, மனிதநேயக் கருத்துகள் இக்கல்வெட்டுகளில் வெளிப்படுகின்றன.

அசோகரின் கல்வெட்டு

“எட்டு ஆண்டுகள் போரிட்டேன். கலிங்கத்தை வென்றேன். அதில் ஒரு இலட்சம் பேர் மாண்டனர்; ஒன்றரை லட்சம் பேர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர். அது எனக்கு மிகுந்த துயரத்தை அளித்தது. ஜனபதம் போரில் தோற்கடிக்கப்படும்போது, இலட்சக் கணக்கான மக்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள்; சிறைப்பிடிக்கப்படுகிறார்கள். முன்பு அன்புக்குரியவர்களாக இருந்தவர்களைப் போர் பிரிக்கிறது. போரின் கெடுதல்கள் அனைத்து மக்களையும் பாதிக்கின்றன. இது என்னை மிகவும் துன்புறுத்தியது. போரைவிடத் தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதே சிறந்தது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டேன்”.

- அசோகர்.

மௌரியரின் ஆட்சி முறை

- மைய அரசு முறையில் ஆளப்பட்டது. அரசர் எல்லா அதிகாரங்களையும், படைத்தலைவராகவும், தலைமை நீதிபதியாகவும் திகழ்ந்தார்.
- அசோகரது பேரரசு 5 பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.
- வடக்குப் பகுதிக்குத் தட்சசீலமும், மேற்குப் பகுதிக்கு உஜ்ஜயினியும், தெற்குப் பகுதிக்குச் சுவர்ணகிரியும், கிழக்குப் பகுதிக்குத் தோசாலியும் தலைநகரங்களாக இருந்தன.
- பேரரசின் மையமான மகதம் போன்றவற்றைப் பேரரசரே பாடலிபுத்திரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தார்.
- பேரரசு பல மாகாணங்களாகவும், மாவட்டங்களாகவும், கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.
- மாவட்டங்களை கவனித்தவர்கள் பிரதேசிகர்/ஸ்தானிகர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

- கிராமங்கள் கிராமணியர் என்ற கிராமத் தலைவர்களின் கீழ் செயல்பட்டன. கிராமங்களில் நீதி வழங்கும் அதிகாரிகள் ராசுக்கள் எனப்பட்டனர்.
- பேரரசருக்கு ஆலோசகர்களாக அமைச்சர்களும், படைத்தலைவர்களும் இருந்தனர்.
- சாதி, மதத் தடையின்றி அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- மகாமாத்திரர் என்ற உயர் அதிகாரிகள் மாநிலங்களின் அதிகாரிகளாகவும் ஆளுநர்களாகவும் இருந்தனர். இளவரசர்களும் மகாமாத்திரர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.
- யுக்தர், பிரதேசிகர், தூதர், ஓற்றர் (பெண் ஓற்றர்களும்) போன்ற பிற அதிகாரிகளும் இருந்தனர்.
- அரசரின் சுற்றுப்பயண முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- எல்லைப்பகுதிப் பாதுகாப்பைக் கண்காணித்தோர் 'அந்த மகாமாத்திரர்' எனப்பட்டனர்.
- மக்களது அறவாழ்க்கைக்கு உதவ ஒழுக்க வாழ்க்கையை வாழவேண்டி மக்களை ஊக்குவித்து மேற்பார்வையிட அலுவலர்களாக தர்ம யுத்தர்கள், தரும மகாமாத்திரர்கள் இருந்தனர்.
- நகரங்களில் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இருந்தன. பாடலிபுத்திரத்தை 30 பேர் கொண்ட நகரமன்றம் ஆட்சி செய்ததாக மெகஸ்தனிஸ் எழுதிய இண்டிகா என்ற நூல் கூறுகிறது. இவர்கள் 5 பேர் கொண்ட 6 குழுக்களாகப் பிரிந்து, ஒவ்வொரு குழுவினரும் ஒரு குறிப்பிட்ட பொறுப்பினை ஏற்று ஆட்சி செய்தனர்.
- மௌரியரது வலிமையான படை 30 பேர் கொண்ட நிருவாகக் குழுவால் கண்காணிக்கப்பட்டது.
- காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை, கப்பற்படை போன்ற 5 பிரிவுகளைக் குழுவின 5 உட்குழுக்கள் நிருவாகம் செய்தன. ஆறாவது உட்குழு இப்படைகளுக்கான போக்குவரத்து, உணவு, மருத்துவ வசதி, தளவாடங்கள் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்தது.
- மௌரியர்களின் படையில் 6,00,000 காலாட்படை வீரர்களும், 3,00,000 குதிரைகளும், 9000 யானைகளும் இருந்ததாக பிளினி என்ற ரோமானிய எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.
- மௌரியர்களின் நீதி நிருவாகம் முதலில் மிகக் கடுமையானதாக இருந்தது. அசோகர் இதில் மனித நேயத்துடன் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார் சித்திரவதை ஒழிக்கப்பட்டது. மரண தண்டனைக் கைதிகளுக்கு ஆறுதலளிக்கும் விதமாகப் புதிய நடைமுறைகளைக் கொண்டு வந்தார். சிறிய குற்றங்களுக்கான தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்தார்.
- அரசரும், அதிகாரிகளும் தொடர்ந்து பயணம் செய்து மக்களது குறைகளை நீக்குவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.
- சாலைப்போக்குவரத்து செய்யப்பட்டிருந்தது. சாலையோரம் மரங்களையும், சத்திரங்களையும் கட்டிய இவர் மிருகங்களுக்கும் மருத்துவ சாலைகள் அமைத்தார்.
- பட்டத்து இளவரசர்கள் யுவராஜா என்றும், மந்திரிகள் குழாம் மந்திரின் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

- நிலவரி முதன்மையானது.
- அரசு ஊழியர்கள் ஊதியத்தை பணமாகப் பெற்றனர்.
- நாணயங்கள் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டும் துளையிடப்பட்டும் இருந்தன. எனவே துளையிடப்பட்ட நாணயங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இது கர்ச பணம் என்று அழைக்கப்பட்டன.
- இந்தியாவின் தென்கோடிப் பகுதியைத் தவிர அனைத்து பகுதிகளும் மௌரியரின் கீழ் இருந்தன.
- அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் சேரமக்களை கேரளபுத்திரர்கள் என்று உள்ளது.
- மௌரிய வம்சத்தின் கடைசி அரசர் பிருகத்திரதன் தன் படைத்தலைவர் புஷ்யமித்திர சங்கர் என்பவரால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இதற்குப்பின் ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுக்காலம் மகதம் வலுவிழந்து நின்றது.

கலை

- சாரநாத் கற்றாண் - தர்ம சக்கரத்தில் 24 ஆரங்கள் உள்ளது. இவற்றில் சிங்கம், குதிரை, எருது மற்றும் யானை உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- சாஞ்சி ஸ்தூபி 23 மீட்டர் உயரமுள்ளது.

சுங்கர்கள்

புஷ்யமித்ர சுங்கர்

- தோற்றுவித்தவர் புஷ்யமித்ர சுங்கர் ஆவார். கி.மு. 185 ல் மகதத்தின் அரசரானார்.
- சுங்கர்கள் 112 வருடங்கள் ஆட்சி செய்தனர்.
- புஷ்யமித்திரர் இந்து சமயத்தைப் பின்பற்றினார்.
- இவரின் தென் எல்லை நர்மதை ஆறு.
- அசுவமேதயாகம் நடத்தி மகாராசாதிராஜா என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.
- சமஸ்கிருத மொழி இலக்கண வல்லுநர் பதஞ்சலி புஷ்யமித்திரர் காலத்தைச் சேர்ந்தவர்.
- இவரின் மகன் அக்னிமித்திரன், இவர் காளிதாசர் எழுதிய மாளவிகாக்கினிமித்ரம் நாடகத்தின் கதாநாயகன்.
- கடைசி சுங்க மன்னன் தேவபூதியை அவருடைய மந்திரி வாசுதேவ கன்வா கொன்றார். அதற்குப் பின் கன்வர்களின் ஆட்சி தொடங்கியது.
- மௌரியரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு வடமேற்கு இந்தியா முழுவதும் கி. மு. 200 முதல் கி. மு. 100 வரை அந்நியர்கள் ஆண்டனர்.
- பார்த்தியர்கள், சாகர்கள், குஷாணர்கள் போன்றோர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்தவர்கள்.

குஷாணப் பேரரசு

- மௌரியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் இந்தியாவில் நிறுவப்பட்ட வலிமையான பேரரசு குஷாணப் பேரரசு ஆகும்.
- சீனாவின் யூச்சி என்ற இனக்குழுவின் ஓர் உட்பிரிவினரே குஷாணர்கள்.
- இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் குஷாண அரசை முதலாம் காட்பிஸஸ் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் நிறுவினார். இவருக்குப்பின் வந்த இரண்டாம் காட்பிஸஸ் (கி. பி. 65 - 75) பஞ்சாபையும், கங்கைச் சமவெளிகளையும் கைப்பற்றினார்.
- குஜலா காட்பீச்சு என்ற யூச்சி இனத்தலைவர் காபூலையும், காஷ்மீரையும் கைப்பற்றி குஷாண மரபைத் தோற்றுவித்தார்.
- குஜலா காட்பீச்சுவின் மகன் வீமா காட்பீச்சு புகழ் பெற்றவர். இவர் வெளியிட்ட தங்க நாணயங்கள் இந்திய நாணயங்களை ஒத்திருந்தன.

கனிஷ்கர் (கி.பி. 78 - 101)

- இரண்டாம் காட்பிஸஸ் இறந்தபின் கனிஷ்கர் குஷாண அரியணையைக் கைப்பற்றினார்.
- மாளவத்தை ஆண்ட சாகர்களையும், குஜராத் மன்னரையும் வெற்றி கொண்டார்.
- கனிஷ்கர் குஷாண வம்சத்தின் தலைசிறந்த மன்னராக விளங்கினார். இவர் கிழக்கில் பாடலிபுத்திரம் வரை படையெடுத்தார்.
- சாக சத்திரபர்களை அடிபணிய வைத்தார். சீனாவின் மீது இருமுறை படையெடுத்தார்.
- முதல் போரில் புகழ்பெற்ற சீனத் தளபதி பாஞ்ஞோ என்பவனிடம் தோல்வியுற்றார். ஆயினும் இரண்டாவது போரில் வெற்றி பெற்றார்.
- பாமிர் முடிச்சைக் கடந்து சீனர்களை வென்று காஷ்கர், யார்க்கண்ட், கோடான் ஆகிய மத்திய ஆசியப் பகுதிகளைத் தன் பேரரசுடன் இணைத்தார்.
- புருஷபுரம் என்ற பெஷாவரைப் புதுநகராக உருவாக்கித் தன் தலைநகராக ஆக்கினார்.
- மகத மன்னரை வென்று புத்த தத்துவ ஞானியான அசுவகோசரை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார்.
- அசுவகோசரின் போதனைகளால் புத்த மதத்தை தழுவினார்.
- நான்காவது பௌத்த மாநாட்டைக் காஷ்மீரில் உள்ள குந்தல்வனம் என்ற இடத்தில் கூட்டினார். பௌத்த அறிஞர்களான வசுபந்து, நாகார்ஜுனர் போன்றோர் பங்கு பெற்ற அம்மாநாட்டிற்கு அசுவகோசர் தலைமை தாங்கினார். இம்மாநாட்டில்தான் மகாயான பௌத்த மதப்பிரிவு தோன்றியது.
- கனிஷ்கர் மகாயான புத்த சமயத்தை ஆதரித்தார்.
- மகாயான புத்த சமயத்தின் அறிஞர்கள் அசுவகோசர் மற்றும் நாகர்ஜுனர்.

- மகாயான பௌத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்காகத் துறவியர் குழுக்கள் திபெத், சீனா, ஜப்பான், மத்திய ஆசியா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன.
- பௌத்த மதத்தின் மீது அவருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டாலும், பௌத்த மதத்தைப் பரப்ப மேற்கொண்ட முயற்சிகளாலும் இவர் 'இரண்டாம் அசோகர்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- கனிஷ்கர் பதவிக்கு வந்த ஆண்டினை முதன்மையாக வைத்துச் சக சகாப்தம் என்னும் புதிய காலக்கணக்கீட்டு முறை உருவாயிற்று.
- கனிஷ்கர் இறுதியில் அவரது கூடாரத்திலேயே சதிகாரர்களால் கொலை செய்யப்பட்டார். இவருக்குப்பின், குஷாணப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது.

கலை

- மகாயான பௌத்த அறிஞரான அசுவகோஷரால் வடமொழியில் புத்தசரிதம், சூத்திராலங்காரம் போன்ற நூல்கள் இயற்றப்பட்டன.
- வசமித்திரர் மகாவிபாசா என்ற சாத்திர நூலைத் தொகுத்தார். நாகார்ஜுனர் எழுதிய தத்துவ நூல் மத்திய மிகா சூத்ரம்.
- மருத்துவ அறிஞர் சரகரும், கிரேக்கக் கட்டடக்கலை வல்லுநர் எஜிலாஸும் கனிஷ்கர் அரசவையில் இடம்பெற்றனர்.
- இந்திய, கிரேக்க நுட்பங்கள் இணைந்த காந்தாரக் கலையினால் பௌத்தத்துடன் தொடர்புடையோரின் புதிய சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
- சரகர் என்ற மருத்துவர் கனிஷ்கரால் ஆதரிக்கப்பட்டார். சரகர் எழுதிய நூல் சரக சமிதம் ஆகும்.
- சுகருத சமிதம் என்னும் நூலை எழுதிய சுகருதர் கனிஷ்கர் காலத்தைச் சார்ந்தவர். இந்நூல் அறுவைச் சிகிச்சைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.
- காந்தாரக் சிற்பக்கலை என்ற புதிய பரிமாணம் தோன்ற காரணம் கனிஷ்கர்.
- கி.பி. 180 ஆம் ஆண்டு கனிஷ்கரின் பேரரசு வீழ்ந்தது.

குப்தப் பேரரசு

- குஷாணப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, மகதத்தில் பாடலிபுத்திரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு உருவான பேரரசு குப்தப் பேரரசு ஆகும்.

பூரீகுப்தர்

- கி.பி. 4 ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பூரீகுப்தர் என்பவர் பாடலிபுத்திரத்தில் சிறிய அரசு ஏற்படுத்தி குப்த மரபை தோற்றுவித்தார்.
- குப்தர்கள் 200 ஆண்டுகள் வட இந்தியாவை ஆண்டார்கள்.
- இவர்களின் காலத்தில் அரசியல் ஒற்றுமை, பொருளாதார வளர்ச்சி என எல்லா நிலைகளிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டன. எனவே குப்தர்களின் காலம் பொற்காலம் எனக் கருதப்படுகிறது.

குப்தர்களின் வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றுகள்

பதினெட்டு புராணங்கள், சீனப்பயணி பாகியான் குறிப்புகள், விசாகத்தர் எழுதிய முத்ர ராட்சசம், காளிதாசர் எழுதிய இலக்கியங்கள், பாணர் எழுதிய ஹர்ஷ சரிதம், சமுத்திர குப்தரின் அலகாபாத் கல்தூண்.

முதலாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 319 - 335)

- குப்த வம்சத்தின் முதல் சந்திர மன்னராக முதலாம் சந்திரகுப்தர் குறிப்பிடப்படுகிறார்
- இவரது ஆட்சியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும் வகையில் குப்தயுகம் / சகாப்தம் என்ற காலக் கணக்கீடு புகுத்தப்பட்டது.
- லிச்சாவியின் இளவரசி குமாரதேவியை மணந்தார்.
- இந்திய நாணயத்தில் உருவம் பொறிக்கப்பட்ட முதல் இந்திய அரசி லிச்சாவி இளவரசி குமார தேவி.

சமுத்திர குப்தர் (கி.பி. 335 - 375)

- இவர் முதலாம் சந்திரகுப்தரின் மகன்.
- வங்காளத்திலிருந்து சிந்து நதி வரையிலும் இமயமலையிலிருந்து விந்தியமலை வரையிலும் இப்பேரரசு விரிவாக்கப்பட்டது.
- 9 வட இந்திய அரசர்களையும், 11 குடியரசுக் குழுக்களையும், 12 தென்னிந்திய அரசர்களையும் போர்களில் வென்றது என சமுத்திர குப்தரது படையெடுப்பு வெற்றிகளைப்பற்றி அலகாபாத் கல்வெட்டு விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.
- அலகாபாத் கல்வெட்டைப் பொறித்தவர் இவரது அமைச்சர் (படைத்தளபதி) அரிசேனர்.
- விந்தியமலைப் பகுதியில் அமைந்த அடவிகா ராஜ்யத்தை வென்றார்.
- காஞ்சிபுரத்தை ஆண்ட பல்லவ மன்னன் விஷ்ணு கோபனைச் சிறைபிடித்தார்.
- திக்விஜயம், தர்மவிஜயம் முடித்து அசுவமேத யாகம் நடத்தினார்.
- இந்திய நெப்போலியன் என்று ஸ்மித் என்பரால் புகழப்பட்டார்.
- இசையில் ஆர்வம் கொண்ட இவரது நாணயத்தில் இவர் வீணை வாசிப்பது போல பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் (கி.பி. 380 - 414)

- சமுத்திரகுப்தரின் மகனான இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் புகழ் பெற்ற அரசராகப் போற்றப்படுகிறார்.
- நாகர் குல இளவரசி குபேரநாகாவை மணந்தார்.
- தன் மகள் பிரபாவதியை வாகாடக அரசர் இரண்டாம் நுத்ரசேனருக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார்.
- அந்நியப்படையெடுப்பாளர்களான சாகர்களை வென்று குஜராத்தையும் செளராஷ்டிராவையும் கைப்பற்றியதால் இவர் சாகரி என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.
- உஜ்ஜயினி நகரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இவரது இரண்டாவது தலைநகர் உஜ்ஜயினி
- விக்கிரமாதியன் என்ற பட்டப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.
- விக்கிரமாதியன் என்றால் வலிமையிலும் வீரத்திலும் சூரியனுக்கு ஒப்பானவர்.
- நவரத்தினங்கள் என்றழைக்கப்பட்ட 9 அறிஞர்கள் இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் அவையில் இருந்தனர்.
- நவரத்தினங்களுள் காளிதாசர் முதன்மையானவர் மருத்துவ வல்லுனர் தன்வந்திரி, வானநூல் அறிஞர் வராகமித்திரர், அகராதி தொகுத்த அமரசிம்மர் ஆகியோரும் அடங்குவர்.
- காளிதாசரின் நாடக நூல்கள்: சாகுந்தலம், மாளவிகாகீகினி, மித்ரம், விக்கிரம ஊர்வசியம் ஆகும். இதனால் இவர் இந்திய சேக்ஸ்பியர் என்றழைக்கப்பட்டார்.
- காளிதாசர், அமரசிம்மன் இவரது அவைப் புலவர்கள்.
- புகழ்பெற்ற சீனப் பயணி பாகியான், இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் காலத்தில் இந்தியாவின் பௌத்தத் தலங்களைக் காண வந்தார்.

குமார குப்தர் (கி.பி. 414 - 455)

- இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் மகனான குமார குப்தர் காலத்தில், பௌத்தர்களது புகழ்பெற்ற நாளந்தா பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஸ்கந்த குப்தர் (கி.பி. 455 - 467)

- கி. பி. 456 முதல் கி. பி. 468 வரை ஆட்சி செய்த ஸ்கந்தகுப்தர் காலத்தில் குப்த அரசுக்கு யூனர்களால் ஆபத்து ஏற்பட்டது.

இலக்கியங்கள்

- குமார சம்பவம், மேகதூதம், இரகுவம்சம் ஆகிய இலக்கியங்களை இயற்றியவர் காளிதாசர் ஆவார்.
- இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றவையும், 18 புராணங்களும் தொகுக்கப்பட்டன.
- பஞ்சதந்திரக் கதைகள் இயற்றப்பட்டன. பஞ்சதந்திர கதைகளை எழுதியவர் விஷ்ணுசர்மா.
- சமஸ்கிருத மொழியில் புலமை பெற்றவர்கள் இவர்களால் போற்றப்பட்டனர். காளிதாசர் - பாணர் - விசாகதத்தர் போன்ற புகழ்பெற்ற வடமொழிப் புலவர்கள் குப்தர்களால் போற்றப்பட்டனர்.
- மிருச்சகடிகம் என்னும் நாடக நூலை எழுதியவர் சூத்ரகர்.
- முத்ரா இராட்சசம் என்னும் நாடக நூலை எழுதியவர் விசாகதத்தர்.

- வராகபட்டர் பூமி வட்ட வடிவமானது, அது சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது என்று கூறினார்.
- வானியல், கணித அறிஞர் வராகபட்டர் எழுதிய ஆரியபட்டியம் என்னும் நூலில் தசமம், பூஜ்ஜியம், கனமூலம், வர்க்கமூலம் போன்றவற்றை விளக்கியுள்ளார்.
- வாராகமித்ரா எழுதிய நூல் சோதிட சாஸ்திரம், மற்றும் பிருகத் சம்கிதம் ஆகியவை.
- பிரம்மகுப்தர் எழுதிய பிரம்ம சித்தாந்தம் எனும் நூலில் புவி ஈர்ப்பு விசையைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது.

குப்தர் கால சமூகம்

- உயர்குடியில் பிறந்த பெண்களும் அரசு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டனர்.
- சுயம்வரம் முறை இருந்தது.
- ஆரியப்பட்டர் - வராகமித்திரர் போன்ற புகழ்பெற்ற கணித - வானியல் அறிஞர்களும், சரகர், சுஸ்ருதர், தன்வந்திரி முதலிய மருத்துவ அறிஞர்களும் குப்தர் காலத்தவர்கள்.
- சமூக அமைப்பில் சாதிமுறை மிகக் கடுமையாயிற்று.
- அசோகர் காலத்திலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த உயிர்ப்பலி, வேள்விகளுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டது.
- சிவன் - சக்தி - விஷ்ணு - குமரன் (மூருகன்) வழிபாடுகள் பெருகின.
- இந்துக் கோயில்கள், சூரியக் கடவுளுக்குத் தனி கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

கலை

- 1500 ஆண்டுகளாய்த் துருப்பிடக்காமல் பொலிவுடன் இருக்கும் மெகரௌலி இரும்புத்தூண் குப்தர் காலத்ததாகும்.
- விஷ்ணு, சிவன், துர்க்கை போன்ற இந்துக் கடவுளுக்குச் சிறுசிறு கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.
- விஷ்ணுவிற்கு கோவில் உள்ள இடங்கள், தியோகர், பித்தார்கள் (ஜான்பூர்)
- அஜந்தாவிலுள்ள சில பொத்த குகைச் சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் குப்தர் காலத்தவை.
- எல்லோரா குகை ஓவியங்கள் குப்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை.
- நாளந்தா, தட்சசீலம், உஜ்ஜயினி, சாரநாத், விக்கிரமசீலம் ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் இருந்தன.

ஆட்சி முறை

- மாநிலங்களாக பிரிக்கப்பட்டு அரசு குடும்பத்தினர்கள் ஆளுநர்களாக அமர்த்தப்பட்டனர்.
- மாநிலங்களை விஷயாக்கள் எனப்படும் மாவட்டங்களாக பிரித்தனர்.
- சமஸ்கிருதம் ஆட்சி மொழி ஆயிற்று.
- சிவில் சட்டமும், குற்றவியல் சட்டமும் முதன்முறையாக வேறுபடுத்தி எழுதப்பட்டன.
- தோரமான், மிகரகுவர் போன்ற யூணத் தலைவர்கள் குப்தப் பேரரசை பலமிழக்கச் செய்தனர்.
- புவ்யமித்திரர், ஹுணர் போன்ற அந்நியர் படையெடுப்புகளால் குப்தப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது.

ஹர்ஷப் பேரரசு

- குப்தர்கள் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, அந்நியர் (ஹுணர்) படையெடுப்புகளால் சீர்குலைந்திருந்த வட இந்தியாவில் மீண்டும் ஒரு பேரரசை உருவாக்கியவர் தானேஸ்வரத்தின் அரசர் ஹர்ஷவர்த்தனர் ஆவார்.
- தானேசுவரம் பகுதியை வர்த்தமான மரபினர் ஆண்டனர்.
- வர்த்தமான மரபினை தோற்றுவித்தவர் பிரபாக வர்த்தனர்.
- பிரபாக வர்த்தனரின் மறைவுக்குப்பின் ராஜ்ஜிய வர்த்தனர் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

ஹர்ஷர் (கி. பி. 606 - கி. பி. 647)

- தமது அண்ணனைக் கொன்ற சசாங்கனுடன் நீண்டகாலம் போர்புரிந்தார். இதில் இவருக்குக் காமரூப (அஸ்ஸாம்) மன்னன் பாஸ்கரவர்மன் உதவி செய்தார்.
- சசாங்கன் இறந்தபிறகு, வங்க அரசின் பெரும்பகுதியைத் தன்னரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- தனது தங்கை ராஜபுநீயின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, கன்னோசிக்கும் மன்னர் ஆனார். இதற்குப் பின்னர், தலைநகரத்தை தானேசுவரத்திலிருந்து கன்னோசிக்கு மாற்றினார்.
- மாளவம், சிந்து, ஓரிசா பகுதிகளையும் ஹர்ஷர் வென்றார்.
- தென்னிந்தியாவைக் கைப்பற்றவும் இவர் முயன்றார். ஆனால், இதில் இவர் வெற்றி பெறவில்லை. சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசி இவரைத் நர்மதை ஆற்றங்கரையில் தோற்கடித்தார்.
- ஹர்சர் ஆரம்பத்தில் இந்து சமயத்தை தழுவினார். பௌத்தத் துறவியாக மாறிய ராஜபுநீ, சீன அறிஞர் யுவான் சுவாங் ஆகியவர்களால் ஹர்ஷர் புத்தமதத்தின் மகாயான பிரிவினைப் பின்பற்றினார்.
- யுவான்சுவாங் கி. பி. 644 ஆம் ஆண்டு இந்தியா வந்ததை கௌரவிக்கும் வகையில் கன்னோசியிலும், பிரயாகையிலும் இவர் மிகப்பெரிய அளவில் சமய மாநாடுகள் நடத்தினார். இவற்றில் பௌத்த அறிஞர்களுடன் பிறமத அறிஞர்களும் பெருமளவில் பங்கேற்றனர்.
- தனது செல்வங்கள் அனைத்தையும், இம்மாநாடுகளின் இறுதியில், துறவிகளுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் வாரி வழங்கினார் ஹர்ஷர்.
- விவசாயிகள் தங்கள் விளைச்சலில் 6% ஒரு பங்கினை அரசுக்கு வரியாகச் செலுத்தினர்.
- மரண தண்டனை போன்ற கடுமையான தண்டனைகள் கிடையாது.
- ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் பிரயாகைக் கூட்டத்தில் தனது செல்வங்களை கொடையாக கொடுத்தார்.
- ஹர்ஷர் ஆதரித்த அறிஞர்கள் ஹரிதத்தர், ஜெயசேனர்.

- பௌத்த பல்கலைக்கழகமான நாளந்தா ஹர்ஷரது ஆதரவால் உலகப் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகமாக வளர்ச்சி பெற்று சிறந்த கல்விக் கூடமாக திகழ்ந்தது.
- இவரது காலத்தில் தர்பாலர் என்பவர் கப்பல் கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக பணியாற்றினார்.
- இந்தியாவின் பலபகுதிகளிலிருந்து மட்டுமல்லாமல், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பெறுவதற்காக இந்தியாவிற்கு வந்தனர்.
- ஹர்ஷர் இடைவிடாது பயணம் செய்து மக்களின் குறைகளையும் தேவைகளையும் கேட்டறிந்து நல்லாட்சி புரிந்தார். கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றிற்கு ஆதரவளித்தார்.
- இவரது அமைச்சரான பாணர் சமஸ்கிருத மொழி அறிஞராவார். இவர், 'ஹர்ஷசரிதம்', 'காதம்பரி' என்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
- ஹர்ஷர் வடமொழியில் புலமை பெற்றவர். இவர் 'நாகானந்தம்' 'ரத்னாவளி' 'பிரியதர்சிகா' என்னும் நாடகங்கள்/நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.
- சீன நாட்டைச் சேர்ந்த பௌத்தத் துறவி யுவான் சுவாங், இவர் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்தார். கன்னோசி, பிரயாகை, நாளந்தா, காஞ்சிபுரம் உள்ளிட்ட பல இடங்களுக்கும் சென்றார். ஹர்ஷரது அரசவையிலும் சிறிது காலம் இருந்தார். இர் எழுதிய, 'சி-யு-கி' என்னும் பயண நூல் அன்றைய இந்தியாவைப் பற்றியும், பௌத்த மதத்தைப் பற்றியும் பல செய்திகளைத் தருகின்றது.
- யுவான் சுவாங், சாளுக்கியர், பல்லவ மன்னர்களின் அரச சபைகளுக்கும் சென்றார். எனவே யுவான்சுவாங் புனித பயணிகளின் இளவரசர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- இசுலாமியர் படையெடுப்பிற்கு முன், வட இந்தியாவில் இருந்த கடைசிப் பேரரசு ஹர்ஷு பேரரசாகும்.

இடைக்கால இந்திய வரலாறு

12

வட இந்தியா

வரலாற்றாளர்கள் வரலாற்றை, காலத்தின் அடிப்படையில் பண்டைய காலம், இடைக்காலம் மற்றும் நவீன காலம் எனப் பிரித்துள்ளார்கள்.

- நமது இந்திய நாட்டின் இடைக்கால வரலாற்றை கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலமே இடைக்காலம் எனப்படுகிறது.
- கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை முந்தைய இடைக்காலம் எனவும், கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிந்தைய இடைக்காலம் எனவும் இதனை வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

இராசபுத்திரர்கள் காலம் (கி.பி. 647 - கி.பி. 1200)

- ஹர்சர் இறப்பு முதல், கி.பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு இராசபுத்திர வம்சத்தினர், வட இந்தியாவில் வரலாற்றை நிர்ணயித்தார்கள்.

இராசபுத்திரர்கள் தோற்றம்

- இராசபுத்திரர்களின் தோற்றத்தைப்பற்றி பல அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள்.
 - இராமன் (சூரியகுலம்) அல்லது கிருஷ்ணன் (சந்திரகுலம்) வழி வந்தவர்கள்.
 - பண்டையசத்திரிய குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்கள்.
 - சாகர்கள், ஹுணர்கள், குஷாணர்கள், கூர்ஜர்கள் போன்ற வெளிநாட்டு மரபினைச் சார்ந்தவர்கள்.
 - அக்னி குலத்தவர் என்பனவாகும்.
- 36 வகை இராசபுத்திரர்கள் வடஇந்தியாவில் ஆட்சி செய்தார்கள்.

வல்லமைப் பெற்ற இராசபுத்திரர்கள்

1. அவந்தியை ஆட்சி செய்த பிரதிகாரர்கள்.
2. வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த பாலர்கள்.
3. ஆஜ்மீர், டெல்லியை ஆண்ட செளகான்கள்.
4. டெல்லியை ஆட்சி செய்த தோமர்கள்.
5. கனோஜ் பகுதியை ஆட்சி செய்த ரத்தோர்கள்.
6. மேவார் பகுதியை ஆட்சி செய்த சிசோதியர்கள் அல்லது குகிலர்கள்.
7. பந்தல்கண்டை ஆட்சி செய்த சந்தேலர்கள்.
8. மாளவத்தை ஆட்சி செய்த பரமாரர்கள்.
9. வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த சேனர்கள்.
10. குஜராத் ஆட்சி செய்த சோலங்கிகள் ஆவர்.

- பிரதிகாரர்கள், பாலர்கள், செளகான்கள், தோமர்கள், சந்தேலர்கள், பரமாரர்கள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்த மரபினர் ஆவர்.
- அனைத்து வகை இராசபுத்திரர்களை ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய வலிமை பெற்றவர்கள் இவர்களுள் எவருமில்லை. மேலும் இவர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையின்றி, வட இந்தியாவில் ஆட்சி அமைப்பதற்காகவும், தங்களின் வலிமையை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், தொடர்ந்து போர்களில் ஈடுபட்டனர். இவ்வகை தொடர் போராட்டங்களினால் எல்லைப்புற பாதுகாப்பினை வலிமைப்படுத்த தவறிவிட்டனர். இதுவே, பிற்காலத்தில் முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பிற்கு வழிவகுத்தது.

பிரதிகாரர்கள் (கி.பி. 8 - 11 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- பிரதிகாரர்கள் கூர்ஜா மரபினர், எனவே இவர்கள் கூர்ஜாப் பிரதிகாரர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இந்தியாவின் வடக்கு, மேற்கு பகுதிகளை கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தார்கள்.
- பிரதிகார மரபை தோற்றுவித்தவர் முதலாம் நாகபட்டர் (கி.பி. 725 - 740) ஆவார். இவர் சிந்து பகுதியிலிருந்து போர்தொடுத்து அரேபியர்களை வென்றார். கத்தியவார், மாளவம், குஜராத் உள்ளிட்ட பகுதிகளையும் வென்றார். இவரது தலைநகராக கனோஜ் விளங்கியது.
- நாகபட்டரின் வழிவந்தோரில் வத்ஸராசா, இரண்டாம் நாகபட்டர் ஆகியோர் இப்பேரரசை மேலும் வலிமையுற் செய்தனர்.
- பிரதிகார மன்னர்களில் மிகவும் வலிமையுடன் விளங்கியவர் மிகிரபோசர். இவரது ஆட்சியில் பிரதிகாரர்களின் பேரரசு, காஷ்மீர் முதல் நர்மதா ஆறு வரையிலும், கத்தியவார் முதல் பீகார் வரையிலும் விரிந்துப் பரந்தது.
- இவர் சிந்துவின் ஜுனட் முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பை முற்றிலும் தடுத்தார்.
- மகேந்திர பாலர் (கி.பி. 885 - 908) மிகிரபோசரின் மகன் ஆவார். இம்மரபின் ஆற்றல்மிக்க அரசர்களில் மகேந்திரபாலர் ஒருவராவார். இவர் மகதம், வங்காளத்தின் வடபகுதி ஆகிய இடங்களை வென்றார். இவருடைய அரசவைப் புலவர் ராஜசேகரர் பாலஇராமாயணம், பாலபாரதம் போன்ற நூல்களை சமஸ்கிருதத்தில் இயற்றினார்.

பிரதிகாரர்களின் வீழ்ச்சி

- பிரதிகாரர்களின் கடைசி மன்னர் இராஜ்யபாலா, இவரது ஆட்சியில் பேரரசின் பரப்பளவு குறைந்து கனோஜ் வரை மட்டுமே இருந்தது.
- கி. பி. 1018 ஆம் ஆண்டில் முகமது கஜினி, இராஜ்யபாலா மீது போர் தொடுத்தார். இப்போருக்குப் பின்பு பிரதிகாரர்கள் வீழ்ச்சியடைந்தார்கள். இவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த ரத்தோர்கள், செளகான்கள், தோமர்கள், சந்தேலர்கள், பரமாரர்கள், பாலர்கள் ஆகியோர் சுதந்தர அரசுகளாக செயல்படத் தொடங்கினார்கள்.

பிரதிகாரர்கள் - ஒரு பாதுகாப்பு அரண்

- சிந்துவின் ஜுனட் முஸ்லீம்கள் (கி. பி. 725) முதல், முகமது கஜினி வரையிலான முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பிலிருந்து இந்தியாவை பாதுகாக்கும் அரணாக பிரதிகாரர்கள் இருந்தனர்.

பாலர்கள் (கி. பி. 8 - 12 ஆம் நூற்றாண்டு)

கி. பி. 750 முதல் 760 வரையிலான காலத்தில் வங்காளத்தில் குழப்பமான சூழல் நிலவியது. இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தும் விதமாக பாலர் இனத்தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி கோபாலரை, வங்காளம் மற்றும் பீகார் முழுமைக்கும் மன்னராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

கோபாலர் (கி.பி. 765 - 769)

- பாலர் மரபைத் தொடங்கினார். கோபாலன் மகதத்தை தன் நாட்டுடன் இணைத்து நாட்டின் எல்லையை மகதம் வரை விரிவுபடுத்தினார்.
- இவ்வரசகுலம் இந்தியாவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதியையும் ஆட்சி செய்தது.

தருமபாலர் (கி.பி. 769 - 815)

- கோபாலருக்கு பின் அவரின் மகன் மன்னரானார். இவர் பிரதிகாரர்களை வென்றதோடு கனோஜ், வங்காளம், பீகார் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றி, வடஇந்தியா முழுவதையும் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- தருமபாலர் பல பெளத்த மடங்களைக் கட்டினார்.
- புகழ்மிக்க விக்ரமசீலா பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியதோடு நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தையும் புதுப்பித்தார்.

தேவபாலர் (கி.பி. 815 - 855)

- தருமபாலரின் மகன் ஆவார்.
- இவர் போர்களின் மூலமாக புதிய பகுதிகளை வென்றதோடு, அஸ்ஸாம், ஓரிசா ஆகியனவற்றையும் கைப்பற்றினார். இவரது வழித்தோன்றல்கள் வலிமையற்றவர்களாக இருந்தனர்.

மகிபாலர் (கி.பி. 998 - 1038)

- மகிபாலர் ஆட்சியேற்றதைத் தொடர்ந்து நாடு மீண்டும் வலிமைபெறத் தொடங்கியது. எனினும் இவரது இறப்பிற்குப் பிறகு பாலர் வம்சம் வலிமைக்குன்றியது.
- பாலர் மரபின் கடைசி மன்னர் கோவிந்தபாலர் ஆவார்.
- கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் பாலர் மரபு வீழ்ச்சியடைந்தது. வங்காளப்பகுதியின் சேனர்கள் எழுச்சி பெற்று புதிய ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள்.
- மகிபாலன் ராஜேந்திர சோழனுடன் போரிட்டு தோல்வியுற்றார்.

கனோஜ் பகுதிக்காக மூன்று அரசுகளிடையே போராட்டம்

- இந்தியாவின் மத்திய பகுதியை ஆட்சி செய்த பிரதிகாரர்கள், வங்காளத்தை ஆட்சி செய்த பாலர்கள், தக்காணத்தை ஆட்சி செய்த இராஷ்டிரகூடர்கள் ஆகிய மூன்று அரசுகளும் வளம் நிறைந்த கங்கைச் சமவெளிப்பகுதி மற்றும் கனோஜ் பகுதியை கைப்பற்றுவதிலேயே நோக்கமாக இருந்தனர்.
- எனவே மூன்று அரசுகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்ந்து போரிட்டன. ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகள் தொடர்ந்த இப்போராட்டம் மூன்று அரசுகளையுமே வலிமை இழக்கச் செய்தன. துருக்கியர்களின் இந்திய வெற்றிக்கு இதுவே மறைமுகக் காரணமானது எனலாம்.

டெல்லி - தோமர்கள்

- கனோஜ் பகுதியில் இருந்த, பிரதிகாரர்களிடம் திறை செலுத்திய அரசர்களாக இருந்தவர்கள் தோமர்கள்.
- பின்னர் இவர்கள் தனியரசை ஏற்படுத்தி டெல்லி நகரை கி. பி. 736 இல் நிறுவினார்கள். கி. பி. 1043 இல் மகிபால தோமர், தானேஸ்வரம், ஹான்சி, நாகர்கோட் ஆகிய இடங்களை வென்றார்.
- கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் செளகான்கள் டெல்லியைக் கைப்பற்றினர். எனினும் தோமர்கள், செளகான்களுக்கு திறை செலுத்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

டெல்லி மற்றும் ஆஜ்மீர் - செளகான்கள்

- கனோஜ் பகுதியை ஆண்ட பிரதிகாரர்களுக்குத் திறை செலுத்துபவர்களாக இருந்தவர்களே செளகான்கள் ஆவர்.
- கி.பி.8ம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் அஜ்மீரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசமைத்தனர்
- கி.பி. 11 - ஆம் நூற்றாண்டில் அஜ்மீர் பகுதியை சுதந்திர அரசாக அறிவித்த செளகான்கள் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மாளவப் பகுதியை ஆண்ட பரமாரர்களிடமிருந்து உஜ்ஜயினியையும், தோமர்களிடமிருந்து டெல்லியையும் வென்றனர். பின்னர்தம் தலைநகரை டெல்லிக்கு மாற்றிக்கொண்டனர். செளகான் மன்னர்களில் மிக முக்கியமான மன்னர் பிருத்திவிராஜ் செளகான் ஆவார்.
- விசால்தேவர் இம்மரபின் புகழ்மிக்க அரசர், இவர் தோமர்களிடமிருந்து டெல்லியை கைப்பற்றினார்.
- இம்மரபின் கடைசி அரசர் பிருதிவிராசர் வலிமை வாய்ந்தவர்.
- பிருதிவிராசர் கி.பி.1191 ம் ஆண்டு நடந்த முதலாம் தரெயன் போரில் முகம்மது கோரியைத் தோற்கடித்தார்.
- கி.பி.1192ல் நடைபெற்ற இரண்டாம் தரெயின் போரில் கோரியால் பிருதிவிராஜ் கொல்லப்பட்டார்.

கனோஜ் - ரத்தோர்கள் (கி.பி.1090 - 1194)

- பிரதிகாரர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கனோஜ்பகுதியில் தெளிவற்ற சூழல் நிலவியது. இதனைப் பயன்படுத்தி ரத்தோர்கள் கனோஜ் அரசைக் கைப்பற்றினர்.
- கி.பி. 1090 முதல் 1194 வரையில் ஆண்ட இவர்களில் ஜெயச்சந்திரன் என்பவரே புகழுடன் ஆட்சி செய்த கடைசி மன்னர் ஆவார்.
- முகமது கோரியுடன் கி.பி. 1194 இல் நடந்த சந்தவார் போரில் இவர் கொல்லப்பட்டார்.

பந்தல்கண்ட் - சந்தேலர்கள்

- பிரதிகாரர்களின் ஆட்சியில் இருந்த பந்தல்கண்ட் பகுதியை கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் தனியரசாக சந்தேலர்கள் அமைத்தனர்.
- சந்தேலர்களின் மன்னன் யசோதவர்மன் மகோபாவை தலைநகராக நிறுவினார். சந்தேலர்களின் கடைசி அரசர் பாரமால். இவரை கி.பி. 1203 இல் குதுப்தீன் ஐபக் தோற்கடித்தார்.
- கலிஞ்சார் கோட்டை இவர்களது முக்கிய கோட்டையாகும். கஜுராஹோவில் பல அழகிய கோயில்களை இவர்கள் கட்டினார்கள். இவைகளுள் கந்தர்ய மகாதேவர் ஆலயம் (கி. பி. 1050) புகழ்பெற்றதாகும்.

- நம்மதை, யமுனை நதிகளுக்கு இடையில் உள்ள பந்தல்கண்ட் என்ற பகுதியை ஆண்டனர். தாங்கள் மற்றும் கீர்த்திவர்மன் ஆகியோர் புகழ்மிக்க அரசர்கள் ஆவார்.
- கீர்த்திவர்மன் மகோபா என்னுமிடத்தில் பெரிய ஏரி ஒன்றை அமைத்தார்.
- கி. பி. 955 ல் கஜூராகோ என்னுமிடத்தில் யசோதவர்மன் விஷ்ணு கோவில் கட்டினார்.
- யசோதவர்மன் மகோபாவை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தார். இவரது காலத்தில் பார்சவ நாதர் கோவிலும் காந்தரிய மகாதேவர் கோவிலும் கஜூராகோவில் கட்டப்பட்டன.

மேவார் - சிசோதியர்கள் / குகிலர்கள்

- சித்தாரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த சிசோதிய மரபினைத் தொடங்கியவர் பாபர். இவர் வழிவந்த இராணாரத்தன்சிங்கை கி. பி. 1307 இல் அலாவுதீன் கில்ஜி போரிட்டு தோற்கடித்தார். இதனையறிந்த இராணாரத்தன்சிங்கின் மனைவி இராணி பத்மினி, ஜவ்ஹர் என்ற வழக்கத்தின்படி தீயில் குதித்து இறந்தார்.
- முகலாயர்கள் காலத்தில் ராணா சங்கா, மகாராணா பிரதாப் ஆகியோர் முகலாயர்களை எதிர்த்து வலிமையுடன் போர் புரிந்தார்கள்.

மாளவம் - பரமாரர்கள்

- பிரதிகாரர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அரசர்களாக இருந்த பரமாரர்கள் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் தம்மைச் சுதந்திர அரசாக அறிவித்துக் கொண்டனர்.
- இவர்களது தலைநகரமாக தாரா விளங்கியது.
- இம்மரபினைத் தொடங்கியவர் உபேந்திரர் ஆவார். உபேந்திரருக்கு பின் வந்த முஞ்சராசா என்பவர் ஒரு புகழ்மிக்க எழுத்தாளர்.
- இராஜாபோஜ் (கி. பி. 1018 - 1069) என்றவர் இம்மரபின் புகழ்மிக்க மன்னராவார். இவர் போபால் நகரின் அருகில் அழகிய ஏரி (250 சதுர மைல்) ஒன்றை அமைத்தார்.
- தாராவில் சமஸ்கிருத கல்லூரி ஒன்றை நிறுவினார்.
- அலாவுதீன் கில்ஜியின் படையெடுப்பால் பரமாரர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தது.

இராசபுத்திரர்களின் சிறப்பியல்புகள்

- இராசபுத்திரர்கள் வீரமிகுந்தவர்களாகவும், சிறந்த போர் வீரர்களாகவும் இருந்தனர்.
- பெண்களையும், நலிந்தவர்களையும் காக்கும் குணம் படைத்தவர்களாக இருந்தனர்.
- பெண்கள் கற்பினை உயிராக மதித்து வாழ்ந்தார்கள். பெண்கள் கல்வி கற்றவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் சமூகத்தில் நல்ல மதிப்புடன் நடத்தப்பட்டார்கள்.
- பெண்கள், பொதுவாழ்விலும், போர் செய்வதிலும் ஈடுபட்டார்கள்.
- குழந்தைத் திருமணமும், பலதாரமணமும் நடைமுறையில் இருந்தது.
- எதிரிகளிடம் சிறைபட்டு களங்கம் ஏற்படுவதைவிட இறப்பதை மேலாக கருதியதால் தீக்குளித்து உயிர்விடும் ஜவ்ஹர் (jawhar) முறையும், உடன்கட்டை ஏறுதலும் வழக்கிலிருந்தன.

சமயம்

- இராசபுத்திரர்கள் இந்து மதத்தை போற்றி வளர்த்தனர். சமண சமயம், புத்த சமயம் ஆகியவைகளும் ஆதரிக்கப்பட்டன.
- பக்தி இயக்கம் இவர்கள் காலத்தில் மலரத் தொடங்கியது.

அரசு நிர்வாகம்

- இராசபுத்திரர்களின் அரசு, நிலமானிய முறையினை அடிப்படையாக கொண்டு இருந்தது.
- நாட்டினைப் பல ஜாகிர்களாகப் பிரித்தனர். அதன் தலைவர்களான ஜாகிர்தார்கள், வரி வசூலித்து உரிய பங்கை மன்னரிடம் செலுத்தினர். ஜாகிர்தார்கள் படையை தனியே பராமரித்ததோடு மன்னருக்குத் தேவைப்படும் சமயத்தில் படையுதவியும் செய்தனர்.
- ராசபுத்திர அரசர் தம் வெற்றியைக் கொண்டாடும் விதம் ஸ்தம்பம் எனப்படும் வெற்றிக் கோபுரங்களை நிறுவினர். சித்தோர்கள் என்னுமிடத்தில் ஒரு ஸ்தம்பம் உள்ளது.

மொழியும், இலக்கியமும்

- மராத்தி, குஜராத்தி, வங்கமொழி போன்ற மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்தன. பக்தி இயக்கத்தினரும், நாட்டுப்புறபாடல்கள் பாடிய கலைஞர்களும் வட்டார மொழி வளர்ச்சிக்கு வழிக்கோலினார்கள்.
- இவர்கள் கால இலக்கியங்களில், கல்ஹணர் எழுதிய இராஜதரங்கினி, விக்ரமாங்க சரிதம், ஜெயதேவரின் கீதகோவிந்தம், சோமதேவரின் சதா சரித சாகரம் ஆகியன சிறப்பான படைப்புகளாகும்.
- பிருத்திவிராஜ் செளகானின் அவைப்புலவரான சந்தப்பரிதை எழுதிய பிருத்திவிராஜ்சோ என்னும் ராஜஸ்தானி மொழியில் எழுதப்பட்ட நூலானது பிருத்திவிராசனின் படையெடுப்புகளைப் பற்றி விளக்குகிறது.
- பாஸ்கராச்சாரியா எழுதிய சித்தாந்த சிரோமணியானது ஒரு சிறந்த வானவியல் நூலாகும்.
- மகேந்திரபாலர், மகிபாலர் ஆகியோரின் அவைப்புலவராக இராசசேகரன் திகழ்ந்தார். கற்பூரமஞ்சரி, பாலஇராமாயணம் ஆகியன இவரது படைப்புகளாகும்.
- பர்த்துருஹியின் பக்தி காவியம், பவலூதி இயற்றிய உத்திர ராமசரிதம், கிருஷ்ணமிஷ்னர் அளித்த ப்ரபோத சந்தோரதயம் ஆகிய நூல்கள் ராசபுத்திரர் காலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

கலை மற்றும் கட்டடக்கலை

- இராசபுத்திரர்கள் காலத்தில் வண்ணச்சுவர் ஓவியங்களும், நுண்ஓவியங்களும் பிரபலமடைந்தன.
- கஜுராஹோ நகரின் ஆலயங்களும், புலனேஸ்வரத்தில் உள்ள லிங்கராச கோயிலும், கோனார்க்கில் உள்ள சூரியக்கோயிலும், அபுமலையில் கட்டப்பட்டுள்ள தில்வாரா ஆலயமும் பூரியில் உள்ள ஜெகன்நாதர் ஆலயமும் இராபுத்திரர்களின் கட்டிடக்கலையின் சிறப்பு.
- மவுண்ட் அபுவில் தில்வாரா சமணர் கோவில் உள்ளது. ராஜஸ்தானில் உள்ள ஜெய்சால்மர், ஜெய்ப்பூர், உதய்பூர் நகர அரண்மனைகளும், சித்தூர், மாண்டு, ஜோத்பூர், குவாலியர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கோட்டைகளும், இராசபுத்திரர்களின் கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன.

தங்களுக்குள் தொடர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்த இராசபுத்திரர் அரசுகளை அடக்கி, ஒருங்கிணைத்து, வெளிநாட்டவர் படையெடுப்புகளை முறியடிக்கக்கூடிய வலிமையான மைய அமைப்பு எதுவும் இல்லாத அரசியல் சூழலைப் பயன்படுத்தி, துருக்கியர்கள் தங்களின் ஆட்சியை இந்தியாவில் அமைத்தனர்.

தக்காணம்

- இந்தியாவின் தெற்குபகுதியானது 'தக்காணம்' அல்லது 'தட்சணபதம்' என அழைக்கப்படுகிறது. விந்திய சாத்திரா மலைகளும், நர்மதை, தபதி நதிகளும், அடர்த்தியான காடுகளும், வடஇந்தியாவை, தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கின்றன. இதனால்தான் வட இந்தியாவின் வரலாற்று நிகழ்வுகள் தென்னிந்தியாவில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தவில்லை.
- இடைக்காலத்தில் சாளுக்கியர்களும், இராட்டிரகூடர்களும் தக்காணத்தில் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள். சாளுக்கியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு இவர்களிடம் திறை செலுத்தி வந்த குறுநில அரசர்களாகிய யாதவர்கள், காகத்தீயர்கள், ஹொய்சாளர்கள் ஆகியோர் சுதந்திர அரசை நிறுவினார்கள்.
- இக்கால கட்டத்தில் டெல்லி சுல்தானியர்களான கில்ஜி மரபினரும், துக்ளக் மரபினரும் தென்னிந்தியாவில் தங்களின் மேலாண்மையை விரிவாக்கினார்கள்.

சாளுக்கியர்கள் (கி. பி. 6 - 12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- தக்காணத்தை ஆண்ட அரசுகளில் முக்கியமானவர்கள் சாளுக்கியர்கள்.
- ஹர்சர் வட இந்தியாவை ஆண்டபோது தக்காணத்தை ஆட்சி செய்தவர்களில் சாளுக்கியர்களும் இராட்டிர கூடர்களும் முக்கியமானவர்கள். இதே காலத்தில் தமிழகத்திலுள்ள தொண்டை மண்டலம் பல்லவர்களால் ஆளப்பட்டது.
- சாளுக்கிய மன்னர்கள் அய்ஹோலி வாதாபி போன்ற இடங்களில் கோவில்கள் கட்டினர். இவற்றுள் புகழ்பெற்ற விருபாக்ட்ஷி கோயிலும் ஒன்று.
- இவர்களது ஆட்சிகாலத்தை 3 விதமாகப் பிரிக்கலாம்
- முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர், (கி. பி. 6 - 8 நூற்றாண்டுகள்)
- பிற்கால மேலைச் சாளுக்கியர், (கி. பி. 10 - 12 நூற்றாண்டுகள்)
- கீழைச் சாளுக்கியர், (கி. பி. 7 - 12 நூற்றாண்டுகள்)

முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர் (கி. பி. 6 - 8 நூற்றாண்டுகள்)

- கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில், இன்றைய கர்நாடக மாநிலம் அமைந்துள்ள பகுதியில் சாளுக்கியர்கள் தங்களது அரசாட்சியை ஏற்படுத்தினர்.
- தற்போது பதாமி என்று அழைக்கப்படும் பீஜப்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள வாதாபி அவர்களுடைய தலைநகரமாய் விளங்கியது.
- ஜெயசிம்மன், இராமராயா ஆகியோரது காலத்தில்தான் சாளுக்கிய மரபு மெல்ல வளரத் தலைப்பட்டது.
- முதலாம் புலிகேசி (கி.பி. 543 - 586) வாதாபி சாளுக்கிய மரபிற்கு அடித்தளமிட்டவராவார்.

இரண்டாம் புலிகேசி

- சாளுக்கிய அரசர்களில் மிகச்சிறந்தவர் இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி. 610 - 642).

- சங்கர், மாளவர்கள், கூர்ஜர்கள் ஆகியோரை வென்றதோடு கி.பி. 637 - இல் ஹர்ஷரின் படையெடுப்பை எதிர்த்து நின்று வெற்றியடைந்தார்.
- தெற்குப் பகுதியில் ஆட்சி செய்த பல்லவர்களுடன் தொடர்ந்து போரிட்டு கொண்டிருந்தார். பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனை வென்று பின்னர் காவேரி நதியைக் கடந்து சென்று சேர, சோழ, பாண்டியர்களிடம் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.
- கி.பி. 642 - இல் முதலாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவனின் மகன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் இரண்டாம் புலிகேசி மீது படையெடுத்து புலிகேசியைக் கொன்றார். வாதாபியை தீ வைத்து கொளுத்தினார். எனவே இவர் வாதாபி கொண்டான் எனப் புகழப்பட்டார்.
- இரண்டாம் புலிகேசி ஈரான் நாட்டுத் தூதுவரை வரவேற்கும் காட்சி அஜந்தா குகைக்கோவிலில் சித்திரமாக வரையப்பட்டுள்ளது.
- முதலாம் விக்கிரமாதியன், விஜயாதித்தன், இரண்டாம் விக்கிரமாதியன் ஆகியோர் சாளுக்கிய மரபில் குறிப்பிடத்தகுந்த மன்னர்கள் ஆவர். இவர்கள் காலக்கட்டத்திலும் சாளுக்கிய-பல்லவ போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன. இராட்டிரக்கூடர்கள் மூலமாக புதியதொரு ஆபத்தும் வந்தது.
- இராட்டிரகூட மரபைத் தோற்றுவித்த தந்திதுர்கர், சாளுக்கியன் இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனை தோற்கடித்து வாதாபியைக் கைப்பற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு நூற்றாண்டுகள் சாளுக்கிய மரபு மங்கிய நிலையிலிருந்தது.

கல்யாணியை ஆண்ட பிற்கால மேலை சாளுக்கியர்கள்

(கி. பி. 10 - 12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- கல்யாணியைத் தலைநகராகக் கொண்டு கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி பகுதியில் மேலை சாளுக்கியர்கள் ஆட்சியை அமைத்தனர். இவர்களது ஆட்சி கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது.
- பிற்கால மேலைச் சாளுக்கிய மரபைத் தொடங்கி வைத்தவர் இரண்டாம் தைலப்பா (கி. பி. 973 - 997) ஆவார்.
- பிற்கால மேலைச்சாளுக்கிய மரபின் சிறந்த மன்னர்களாக இரண்டாம் சோமேஸ்வரன், இரண்டாம் ஜெயசிம்மன், ஆறாம் விக்கிரமாதியன், மூன்றாம் தைலப்பா ஆகியோர் கருதப்படுகின்றனர்.
- கல்யாணியை ஆண்ட சாளுக்கியர்களில் இறுதி அரசர் மூன்றாம் தைலப்பா (கி. பி. 1150 - 1163).
- கி.பி. 1190 ஆம் ஆண்டிற்குப்பிறகு சாளுக்கியர்களிடம் திறை செலுத்திய, தேவகிரியை ஆண்ட யாதவர்கள், வாரங்கலை ஆண்ட காகதீயர், துவாரக சமுத்திரத்தை ஆண்ட ஹொய்சாலர் தங்களை சுதந்திர அரசுகளாக அறிவித்துக் கொண்டனர். இதனால் கல்யாணியை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த பிற்கால மேலைச்சாளுக்கியர்களின் பேரரசு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது.

வெங்கியை ஆண்ட கீழைச்சாளுக்கியர் (கி.பி. 7 - 12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- இரண்டாம் புலிகேசியின் சகோதரனான விஷ்ணுவர்த்தன், கீழைச்சாளுக்கிய மரபைத் தொடங்கி வைத்தவர். இவர்கள் பல தலைமுறைகளாக மேலை சாளுக்கியர்களிடமிருந்து தனித்து ஆட்சி புரிந்தனர்.

- இவர்களின் தலைநகரம் வெங்கி.
- இவர்கள் ஆட்சியில் தெலுங்கு சமுதாயமும், தெலுங்கு இலக்கியமும் மற்ற கலைகளும் சிறப்பான வளர்ச்சியடைந்தன.
- கீழைச்சாளுக்கியர்கள், சோழ மரபுடன் திருமண உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். இத்திருமண உறவின் வழியாக தோன்றிய வாரிசே குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1070 - 1122) ஆவார். இவர் கீழைச்சாளுக்கிய நாட்டினை சோழப் பேரரசுடன் இணைத்து சோழநாட்டு மன்னரானார். இவரே கீழைச்சாளுக்கிய மரபின் கடைசி மன்னரும் ஆவார்.

சாளுக்கியர்களின் பங்களிப்பு

- சாளுக்கிய மன்னர்கள் இந்து சமயத்தைப் போற்றினர். அதே வேளையில் சமண மதத்தையும் ஆதரித்தனர். இரண்டாம் புலிகேசியின் அலுவல்புலவரான இரவிகீர்த்தி ஜஹோலே கல்வெட்டுகளைப் படைத்தவர். இவர் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்.
- சாளுக்கியர்கள் கட்டிடக்கலையைப் பெரிதும் ஆதரித்தனர். 70க்கும் மேற்பட்ட கோயில்களை ஜஹோலேவில் கட்டினர். இதனால் ஜஹோலே 'இந்திய கோயில் கட்டிடக்கலையின் தொட்டில்' எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- பட்டாடக் கல்லில் உள்ள விருபாக்ஷர் ஆலயம், பாதாமி குகைக் கோயில்கள் ஆகியன மற்ற சிறந்த ஆலயங்களாகும் விருபாக்ஷர் கோயில், காஞ்சிபுரத்தின் கைலாசநாதர் கோயிலைப் போலக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

இராட்டிரகூடர்கள் (கி. பி. 8 - 10 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- இராட்டிரகூடர்களின் ஆட்சிக்காலம் (கி. பி. 753 - 975) தக்காண வரலாற்றின் சிறப்புக்குரிய காலமாகும்.
- வட இந்தியாவில் இருந்த இரத்தோர்களின் வழிவந்தோரே இராட்டிரகூடர்கள். 'இராட்டிரகூடர்' என்னும் சொல்லிற்கு, இராட்டிரம் (நாட்டின் சிறிய) என்னும் பகுதியினை ஆளுகை செய்யும் உரிமை பெற்றவர்கள் எனப்பொருளாகும்.
- இராட்டிரகூடர் மரபினர் முற்கால மேலைச் சாளுக்கியர்களிடம் இராட்டிர அதிகாரிகளாக பணியாற்றியவர் ஆவார்.
- இவர்களின் தாய்மொழி கன்னடம்.

தண்டிதூர்கா

- இராட்டிரகூட மரபினை தோற்றுவித்தவர் தண்டிதூர்கா ஆவார்.
- பாதாமியை ஆண்ட இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனின் இராட்டிர அலுவலராக இருந்த தண்டிதூர்கர் கி.பி. 742 - ல் எல்லோரைவைக் கைப்பற்றினார்.
- பின்னர் தற்கால மகாராஷ்டிரம், குஜராத் மற்றும் மத்தியபிரதேசத்தின் வடக்கு, மையப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்.
- ஸ்ரீசைலம் (கர்னூல்) நாட்டையாண்ட சோழர்களை அடிமைப்படுத்தினார்.
- கி.பி. 750 இல் காஞ்சிபுரத்தை முற்றுகையிட்டு, பல்லவமன்னனுடன் திருமண ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அவரது மகன் ரேவாவை பல்லவ மன்னனுக்கு மணமுடித்தார்.
- தான் திறை செலுத்திவந்த மேலைச்சாளுக்கிய மன்னர், இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனை தோற்கடித்து கி.பி. 753 இல் தக்காணப் பகுதியில் நிலையான அரசினை ஏற்படுத்தினார்.

- மால்கெட் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட இந்த இராட்டிரகூடப் பேரரசு வடக்கே நாசிக் வரை பரவி இருந்தது.

முதலாம் கிருஷ்ணா (கி.பி. 756 - 775)

- கி. பி. 756 - இல் தந்திதுர்கர் மரணமடைந்த பிறகு, முதலாம் கிருஷ்ணா பட்டமேற்றார். இவர் சில்ஹரா இனத்தவரை தன்னுடைய குறுநில மன்னராக்கினார்.
- சுங்கவாடி பகுதியை வென்றார்.
- இராட்டிர கூடர்கள் மரபில் இரண்டாம் அரசரான முதலாம் கிருஷ்ணன் கட்டடக்கலையில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு ஏராளமான கோவில்கள் கட்டினார்.
- புகழ்பெற்ற எல்லோராவின் சிவன் கோவில், கைலாசநாதர் குடைவரைக் கோயிலை உருவாக்கியவர்.

இரண்டாம் கோவிந்தன்

- முதலாம் கிருஷ்ணாவின் மகன் இரண்டாம் கோவிந்தன் ஆட்சியில் அமர்ந்தார்.
- இவர் வெங்கியின் மீது படையெடுத்து வென்றார். சுங்கவாடி, காஞ்சிபுரம், மாளவம் ஆகிய மன்னர்களுடன் உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டார்.

துருவன் (கி.பி. 780 - 792)

- கோவிந்தனுக்கு அடுத்து பதவிக்கு வந்தவர் துருவன் என்பவராவார்.
- இவர் சிறந்த ஆட்சியாளராக விளங்கினார். மாளவப் பகுதியை தமது நாட்டுடன் இணைத்தார். கனோஜ் மன்னர் சக்கரயுத்தனை தமது ஆளுகைக்கு உள்ளாக்கினார். பல்லவ மன்னன் தண்டிவர்மனை வென்றார். இலங்கையை கைப்பற்றி அடிமைப்படுத்தினார்.
- வெங்கியை ஆண்ட இரண்டாம் விஜயாதித்தனை வென்று அவரது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் பீமா என்பவருக்கு ஆதரவாக நடந்து கொண்டார்.
- இவரது காலத்தில் இராட்டிரகூட நாடு புகழின் உச்சத்தை அடைந்தது.

மூன்றாம் கோவிந்தன் (கி.பி. 792 - 814)

- இம்மரபில் மிகச் சிறந்த மன்னர் மூன்றாம் கோவிந்தர் ஆவார்.

அமோகவர்ஷன்

- மூன்றாம் கோவிந்தனுக்கு பிறகு, அவரின் மகன் அமோகவர்ஷன் தமது பதினான்காம் வயதில் (கி.பி. 814 - 880) மன்னரானார்.
- அமோகவர்ஷனின் மைத்துனன் கர்கா, வெங்கி மன்னர் இரண்டாம் விஜயாதித்தன், சுங்க மன்னன் முதலாம் இராசமல்லன் ஆகியோர்களை தோற்கடித்தார்.
- அமோகவர்ஷன் சாளுக்கியர்களை தோற்கடித்து வெங்கியை கைப்பற்றினார்.

மூன்றாம் கிருஷ்ணர் (கி.பி. 936 - 968)

- இவர் தக்கோலம் போரில் சோழர்களை வென்று, தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி, இராமேஸ்வரம் வரையில் வந்தார்.

இரண்டாம் கர்கா (கி.பி. 972 - 973)

- இராட்டிரகூடர்களின் கடைசி அரசர் இரண்டாம் கர்கா ஆவார்.
- கல்யாணியை ஆண்ட சாளுக்கிய அரசர் இரண்டாம் தைலப்பா என்பவரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதனால் இராட்டிரகூடப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது.

- எல்லோராவிலும், எலிபெண்டாவிலும் உள்ள குகைக்கோவில்கள், தசாவதாரக் காட்சிகள், பைரவர், கைலாய மலையை உலுக்கும் இராவணன், நடனமாடும் சிவன், பாடல் கேட்டு மகிழும் விஷ்ணு, இலட்சுமி போன்ற சிற்பங்கள் சிறப்பானவை.

இராட்டிரகூடர்களின் சிறப்புகள்

- இராட்டிரகூட அரசர்களில் துருவன், மூன்றாம் கோவிந்தன், மூன்றாம் இந்திரன் ஆகியோர் வட இந்தியாமீது படையெடுத்தனர்.
- வட இந்திய அரசர்களைத் தோற்கடித்தமையினால் வட இந்திய வரலாற்றின் போக்கினையே மாற்றியமைத்தனர்.
- மூன்றாம் கிருஷ்ணன் தென்னிந்தியாவில் இராமேஸ்வரம் வரை சென்றார். பாலர்கள், பிரதிகாரர்கள், கீழை சாளுக்கியர்கள், சோழர்கள் ஆகியோரை வென்றனர்.

இராட்டிரகூடர்களின் பங்களிப்புகள்

- இராட்டிரகூடர்கள் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைகளைப் பெருமளவில் ஆதரித்து வளர்த்தனர்.
- முதலாம் கிருஷ்ணன், கைலாசநாதர் கோயிலை எல்லோராவில் கட்டினார். மும்பைக்கு அருகில் உள்ள எலிபெண்டா குகைக்கோயிலை கட்டி முடித்தவர்கள் இராட்டிரகூடர்களே.
- அமோகவர்ஷன் இலக்கியங்களை வளர்த்தார். இவர் கன்னடமொழியில் 'கவிராச மார்க்கம்' என்ற இலக்கியத்தை படைத்துள்ளார். இவரின் ஆசிரியர் ஜினசேனர் என்பவர் பாரசுவநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பாரசுவதயம் என்ற நூலாக படைத்தார்.

துவாரசமுத்திரத்தை ஆண்ட ஹொய்சாளர்கள் (கி. பி. 11 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- துவாரசமுத்திரம் என்னும் பகுதியிலிருந்து ஆட்சி செய்த ஹொய்சாளர்கள், பிற்கால கல்யாணி, மேலைச் சாளுக்கியர்களின் குறுநில அரசர்களாவார்கள். முதலாம் வினியாதித்தன் (கி.பி. 1006 - 1022) மைசூர் பகுதி அடங்கிய ஒரு சிற்றரசை நிறுவி, சோசவீர் என்ற இடத்தை தலைநகராக்கி ஒரு குறுநில அரசரானார்.
- இம்மரபில் குறிப்பிடத்தக்கவர் விஷ்ணுவர்த்தனர் ஆவார். இவர்தம் தலைநகரை துவார சமுத்திரத்திற்கு மாற்றினார். முதலாம் குலோத்துங்க சோழனிடமிருந்து சுங்கவாடி பகுதியைக் கைப்பற்றினார்.
- சாளுக்கியர்களுக்கும், சோழர்களுக்கும் இடையீட்டு அரசாக சுங்கவாடி திகழ்ந்தது.

இரண்டாம் வீரபல்லாளர் (கி.பி. 1173 - 1220)

- ஹொய்சாள மன்னர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் இரண்டாம் வீரபல்லாளர்.
- இவர் யாதவ மரபைச் சேர்ந்த ஐந்தாம் பில்லாமாவை வென்று ஹொய்சாளர்களின் வலிமையை உறுதி செய்தார்.
- இரண்டாம் நரசிம்மன் (கி.பி. 1220 - 1235) காலத்தில் சிங்கனா என்ற யாதவ அரசரிடம், கிருஷ்ணா - துங்கபாத்ரா நதிகளின் இடைப்பட்ட பகுதிகளை இழந்தார்.
- இவர் தமிழகத்தில் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனைத் தோற்கடித்து சோழநாட்டுப் பகுதிகளை மூன்றாம் இராசராசனுக்கு மீட்டுக் கொடுத்தார்.

- இராமேஸ்வரத்தில் ஒரு வெற்றித்தூணையும் நட்டார்.

மூன்றாம் பல்லாளா (கி.பி. 1291 - 1342)

- ஹோய்சாள மரபின் பிற்கால மன்னர்களில் சிறந்த பேரரசர் மூன்றாம் பல்லாளர். இவர் கி.பி. 1310ல் மாலிக்காபூரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- கி. பி. 1342 - இல் மதுரை சல்தான்களுடனான போரிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- இவரது மகன் நான்காம் பல்லாளர் தந்தை விட்டுச்சென்ற போர்களைத் தொடர வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார்.
- இவரது மறைவுக்குப்பின் ஹோய்சாளப் பேரரசு முடிவுற்றது.

ஹோய்சாளர்களின் பங்களிப்பு

- மைசூர் அரசு அமைவதற்கு ஹோய்சாளர் வழியமைத்துத் தந்தனர். ஹோய்சாள மன்னர்கள், கலை, இலக்கியம், கட்டிடக்கலைகளுக்கு முழுமையான ஆதரவை நல்கினர்.
- துவாரசமுத்திரம், பேளூர் ஆகிய இடங்களில் ஏராளமான கோயில்களைக் கட்டினர். அக்கோயில்களில் இராமாயணம், மகாபாரத காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- இவர்கள் கன்னட இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர்.
- நியச்சந்திரா, கண்டி, ராகவங்கர், நேமிச்சந்திரன் ஆகியோர் இக்காலத்தில் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள்.

வாரங்கலை ஆண்ட காகதீயர் (கி. பி. 12 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- கல்யாணியை ஆண்ட மேலைச்சாளுக்கியர்களிடம் குறுநில அரசர்களாக இருந்தவர்களே காகதீயர்கள். இவர்கள் வராங்கல் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர்.

இரண்டாம் புரோலா (கி.பி. 1110 - 1158)

- சாளுக்கியர்களிடமிருந்து, கிருஷ்ணா - கோதாவரி இடையிலான பகுதியை வென்றார்.
- அனுகொண்டா இவர்களது தலைநகரமாக இருந்தது.
- புரோலாவின் மகன் முதலாம் பிரதாபருத்ரன் (கி.பி. 1158 - 1196) தமது தலைநகரை வாரங்கலுக்கு மாற்றினார்.

கணபதி (கி.பி. 1199 - 1261)

- இவர் சோழர்களிடமிருந்து காஞ்சிபுரம் பகுதியை வென்றார். கலிங்கம், மேற்கு ஆந்திரா ஆகியவற்றின் மீதும் படையெடுத்தார்.

ருத்ரம்பாள் (கி.பி. 1261 - 1291)

- கணபதியிடமிருந்து ஆட்சி உரிமையை அவரது மகன் ருத்ரம்பாள் பெற்றார்.
- இவரது ஆட்சியில் நாடானது, வளமும், அமைதியும் பெற்று விளங்கியது.
- ருத்ரம்பாள் தனது பேரன் இரண்டாம் பிரதாபருத்ரனுக்காக தமது மணிமுடியைத் துறந்தார்.

பிரதாபருத்ரன்

- பிரதாபருத்ரன் காலத்தில் மாலிக்கபூர் கி.பி. 1309 இல் வாரங்கல் மீது படையெடுத்தார். எனவே பிரதாபருத்ரன் தம் அரசை தற்காத்துக் கொள்ள ஏராளமான செல்வத்தை மாலிக்கபூருக்கு தந்தார்.

- கியாசதீன் மகன் உலூக்கான், கி.பி. 1323இல் வாரங்கலை தாக்கி பிரதாபருத்ரனை சிறைப்பிடித்து டெல்லிக்கு அனுப்பினார்.
- இவரது வழிவந்தோர் தொடர்ந்து துக்ளக் வம்சத்துடன் போர்களில் ஈடுபட்டனர். இறுதியாக கி.பி. 1327இல் முகமதுபின் துக்ளக், வாராங்கலை கைப்பற்றினார்.
- காகதீயர்களின் இறுதி மன்னரான வினயகதேவன் கி.பி. 1362 இல் பாமினி சுல்தான் முதலாம் முகமதுஷா என்பவரால் கொல்லப்பட்டார், இதனால் காகதீய அரசு முடிவுக்கு வந்தது.

காகதீயர்களின் பங்களிப்பு

- காகதீய மன்னர்கள் கலை, இலக்கியங்களுக்கு நல்லாதரவு தந்தனர். அனாம கொண்டாவில் இவர்கள் கட்டிய ஆயிரம்தூண் ஆலயம், இவர்களது கட்டிடக் கலைக்கு நிலைத்த புகழினை தரும் ஒன்றாகும்.

தேவகிரியை ஆண்ட யாதவர்கள் (கி.பி. 12 - 14 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

- தேவகிரியை ஆட்சி செய்த யாதவர்கள் தங்களை, புராண நாயகனான கிருஷ்ண பகவானின் வழிவந்தோர் எனக் கூறிக்கொண்டனர்.
- இவர்கள் நாசிக் முதல் தேவகிரி (தௌலதாபாத்) வரையில் அமைந்திருந்த செவுனா பகுதியை ஆண்டதால் செனுர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.
- இவர்களின் முன்னோர்கள் இராட்டிரகூடர்களிடமும், பிற்கால மேலைச்சாளுக்கியர்களிடம் குறுநில அரசர்களாக இருந்தவர்களாவர்.
- ஐந்தாம் பில்லம்மா (கி.பி. 1175 - 1190) கல்யாணியை ஆண்ட மேலைச்சாளுக்கியர்களின் வீழ்ச்சியை பயன்படுத்திக் கொண்டார். அம்மரபின் அரசர் ஐந்தாம் சோமேசுவரனைத் தோற்கடித்து தம்மை அப்பகுதியின் சுதந்திர அரசராக அறிவித்துக் கொண்டார். ஹொய்சாள் அரசர் இரண்டாம் வீரபல்லாளனுடன் (கி.பி. 1173 - 1220) போரிட்டார். லக்குண்ட போர்களத்தில் ஐந்தாம் பில்லம்மா இறந்தார்.
- இவரது மகன் ஜெய்திரபாலா, (கி.பி. 1191 - 1210) காகதீயர்கள், காளசூரிகள், கூர்ஜர்கள் ஆகியோரை தோற்கடித்தார். இவரையடுத்து இவரது மகன் சிங்கனா (கி.பி. 1210 - 1247) பட்டமேற்றார். இவர் இம்மரபின் மிகச்சிறந்த மன்னராவார். காகதீய அரசர் மகாதேவனை வென்றார். ஹொய்சாள் மன்னன் இரண்டாம் வீரபல்லாளனை தோற்கடித்து, கிருஷ்ணா நதியையும் கடந்து, தனது எல்லையை விரிவுபடுத்தினார். குஜராத் மீது பலமுறை படையெடுத்தார். சில்ஹாரா மரபின் கீழ் இருந்த கொல்லாபுரை வென்று தம் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- சிங்கனாவை அடுத்து அவரது பேரன் கிருஷ்ணா (கி.பி. 1247 - 60) பட்டமேற்றார். கிருஷ்ணாவுக்குப் பின்னர் அவரது சகோதரன் மகாதேவர் (கி.பி. 1260 - 71) மன்னரானார். மகாதேவா, வடகொங்கன் பகுதியை தனது நாட்டுடன் இணைத்து சில்ஹாரா ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.
- இராமச்சந்திரதேவா (கி.பி. 1271 - 1309) இம்மரபின் இறுதி மன்னராவார். இவரை அலாவுதீன் கில்ஜி தோற்கடித்து டெல்லிக்குத் திறை செலுத்தும் அரசராக மாற்றினார். இவரை அடுத்து அரசரான இவரின் மகன் சங்கரதேவர் (கி.பி. 1309 - 1312) டெல்லி சுல்தானுக்கு திறை செலுத்த தவறிய காரணத்தினால் மாலிக்கபூர், சங்கரதேவனை போரிட்டுக் (கி.பி. 1312) கொன்றார். இதனால் வெகுண்ட

சங்கரதேவனின் மைத்துனர் ஹரபாலர், கில்ஜிகளுக்கு எதிராக போர்தொடுத்தார். இறுதியில் ஹரபாலரும் அலாவுதீன் கில்ஜியின் மகன் முபாரக் என்பவரால் கொல்லப்பட்டார். இவற்றின் பின்னர் யாதவ அரசு முடிவடைந்தது.

யாதவர்களின் பங்களிப்பு

- தேவகிரி கோட்டையானது யாதவர்களால் கட்டப்பட்டது.
- டெல்லி சுல்தானியர்கள் இக்கோட்டைக்குள் ஜும்மா மசூதி, சாந்தினார் ஆகியவற்றை பிற்காலத்தில் கட்டினர்.
- யாதவர்கள் அறிவியலையும், வானவியலையும் ஆதரித்து வளர்த்தனர்.

தக்காண அரசுகளின் முடிவு

- தக்காண அரசுகள் ஒன்றுக்கொன்று இடைவிடாமல் நிகழ்த்திய போர்களினால் அனைத்து தக்காண அரசுகளும் வலிமையை இழந்தன. மேலும் அலாவுதீன் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்த டெல்லி சுல்தானியர்களின் தாக்குதல், இத்தக்காண அரசுகளின் வீழ்ச்சிக்கு முழுமையாக வழிவகுத்தது.

சாதவாகனர்கள்

- கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை ஆண்ட ஆந்திரர்கள் சாதவாகனர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர்.
- சாதவாகன மரபை தோற்றுவித்தவர் சீமுக மன்னர். அவருடைய மகன் முதலாம் ஸ்ரீசதகர்னி இம்மரபிற்கு பெருமை சேர்த்தார்.
- முதலாம் ஸ்ரீசதகர்னி மாவை தேசத்தை வென்று அசுவமேதயாகம் நடத்தினார். தலைநகர் பிரதிட்டன் ஆகும்.
- சாதவாகன மன்னர்களில் சிறப்பு வாய்ந்தவர் கௌதமி புத்ரசதகர்னி. இவர் சாகர்களை வென்றதால் சாகரி என்றழைக்கப்பட்டார். இவர் கி.பி. 80 முதல் கி.பி. 104 வரை ஆண்டார்.
- வசிஷ்ட புத்ர புலமாயியும், யக்ன ஸ்ரீசதகர்னியும் வல்லமை படைத்தவர்களாக இருந்தனர்.
- நவங்கரா என்ற நகரை புலமாயி நிர்மானித்தார்.
- அமராவதியில் காணப்படும் புலமாயின் கற்றாண்களும், ராசமாதா கல்வெட்டுகளும் சாதவாகனர்களின் ஆட்சியைப் பற்றி கூறுகின்றன.
- கர்சபணம், சுவர்ணம் போன்ற நாணயங்கள் இருந்தன

தென்னிந்திய அரசுகள் - பல்லவர்கள்

- பண்டைய தமிழகமானது சேர, சோழ, பாண்டியநாடு என்ற மூப்பெரும் அரசியல் பிரிவுகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. அக்காலம் சங்ககாலம் எனப்பட்டது.
- பின்னர் களப்பிரர்கள் கி.பி. 300 முதல் 600 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஏறக்குறைய 3 நூற்றாண்டுகள் தமிழகத்தை ஆண்டனர்.
- அதன் பின்னர் மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தவர்கள், பிற்கால பல்லவப் பேரரசு, சோழப் பேரரசு, பாண்டியப் பேரரசு

பல்லவப் பேரரசு பல்லவர்களின் அரசியல் வரலாறு

- பல்லவர்களின் தோற்றம் குறித்து பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இவர்கள் பாரசீகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், சாதவாகனர்கள் கீழ் ஆட்சி அலுவலர்களாக இருந்தவர்கள் என்றும், தொண்டை மண்டலத்தைத் தாயகமாகக் கொண்டவர்கள் என்றும் கூறுவர்.
- பல்லவ மரபை, முற்காலப் பல்லவர், பிற்காலப் பல்லவர் என பிரித்து வழங்குவர்.
- சிம்மவிஷ்ணுவின் தலைமையில் பல்லவர்கள், களப்பிரர்களை தோற்கடித்து வடதமிழ்நாடாகிய தொண்டை மண்டலத்தில் தமது ஆட்சியை நிறுவினர்.
- பல்லவர்களின் தலைநகரம் காஞ்சிபுரம் ஆகும்.

பிற்காலப் பல்லவர்கள் (கி.பி. 570 - 903)

சிம்ம விஷ்ணு

- பிற்காலப் பல்லவ அரசர்களில் முதன்மையானவர் சிம்ம விஷ்ணு.
- இவர் களப்பிரர்களை வீழ்த்தி பல்லவர் ஆட்சியைத் தொண்டை மண்டலத்தில் தொடங்கி வைத்தார். பின்னர் சோழப்பகுதிகள் சிலவற்றையும் கைப்பற்றினார்.
- வடக்கில் ஆந்திரப் பகுதியான விஷ்ணுகுண்டின் முதல், தெற்கில் காவிரி ஆறு வரையில் விரிந்ததொரு பேரரசை நிறுவினார். அதனால் இவர் "அவனிசிம்மன்" அதாவது "உலகின் சிங்கம்" எனப் புகழப்பட்டார்.
- இவரைத் தொடர்ந்து பல்லவ அரசை ஆட்சி செய்தவர்களில், முதலாம் மகேந்திரவர்மன், முதலாம் நரசிம்மவர்மன், இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் ஆவார்.

முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 600 - 630)

- சிம்மவிஷ்ணுவின் மகன் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் ஆவார். இவரது காலத்தில் சாளுக்கியர்களோடு பகைமை ஏற்பட்டது.
- சாளுக்கிய அரசர் இரண்டாம் புலிகேசி, பல்லவ நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தார். மகேந்திரவர்மனைத் தோற்கடித்து பல்லவநாட்டின் வடபகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்.
- மகேந்திரவர்மன் தமது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் சமணமதத்தை பின்பற்றினார். பின்னர் சைவக்குரவர் அப்பர் என்பவரால் சைவத்திற்கு மாற்றப்பட்டார்.

- மகேந்திரவர்மன் கட்டிடக்கலையிலும், ஓவியக் கலையிலும், இசைக் கலையிலும் பல்வேறு திறன்களைக் கொண்டிருந்ததால் பல சிறப்புப் பெயர்களை பெற்றிருந்தார்.
- இவர் திருச்சி, செங்கல்பட்டு, வட தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் குகைவரைக் கோவில்கள் பல அமைத்தார்.
- மாமண்டூர் ஏரி, மகேந்திரவாடி ஏரியையும் அமைத்தார்.
- இவர் இயற்றிய சமஸ்கிருத நாடகம் "மத்தவிலாசம் பிரகாசனம்" ஆகும்.
- இவர் அமைத்த குடைவரைக் கோவில்கள், மண்டகப்பட்டு, பல்லாவரம், மாமண்டூர், மகேந்திரவாடி, தளவானூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சீயமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன.
- இவர் மகேந்திரமங்கலம், மகேந்திரவாடி என்ற இரண்டு நகரங்களை நிறுவினார்.

முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (கி.பி. 630 - 688)

- முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் மகன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் ஆவார்.
- இவரை 'மாமல்லன்' என்றும் அழைப்பர். மற்போரில் சிறந்தவன் என்பது இதன் பொருளாகும்.
- சாளுக்கியர் தலைநகரான வாதாபிக்குப் படையெடுத்துச் சென்று வென்றதால் இவர் 'வாதாபி கொண்டான்' எனவும் புகழப்பட்டார்.
- இவரது நண்பர் மாளவர்மனுக்காக, இருமுறை இலங்கையின் மீது போரிட்டு வென்று ஆட்சியை மீட்டுக்கொடுத்தார்.
- காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள வைகுந்தபெருமான் கோவில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் என்ற புதிய தலைநகரை நியமித்தார்.
- பாறைகளைக் குடைந்து கோவில் கட்டினார்.
- நரசிம்மவர்மன் ஆட்சியின் போதுதான் சீனப்பயணி யுவான்சுவாங், தலைநகர் காஞ்சிக்கு வருகை தந்தார்.
- நரசிம்மவர்மன் சிறந்த கட்டிடக்கலை நிபுணராகவும் விளங்கினார். மாமல்லபுரத்தில் உள்ள ஒற்றைக்கல் ரதங்கள் இவரது கட்டிடக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.
- இவரைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 668 - 670), முதலாம் பரமேஸ்வர வர்மன் (கி.பி. 670 - 691) ஆகியோர் ஆட்சி புரிந்தனர்.

இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் (இராஜசிம்மன்) (கி. பி. 691 - 728)

- முதலாம் பரமேஸ்வரவர்மனின் மகன் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் ஆவார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் பல்லவநாடு, அமைதியும், வளமும் கொண்டு விளங்கியது.
- மாமல்லபுரத்தில் கடற்கரைக்கோயில், பனைமலையில் தாளகிரிஸ்வரர் கோயில் உட்பட பல ஆலயங்களை கட்டினார்.
- இவரது அரசவையில் பல அறிஞர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர். அவர்களுள் தண்டி என்ற வடமொழி அறிஞர் ஒருவராவார். இவர் தண்டி அலங்காரம் என்னும் சமஸ்கிருத இலக்கண நூலை எழுதினார்.
- நரசிம்மவர்மன் ஆட்சியில் சீனாவுடன் வணிக உறவு ஏற்பட்டது ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

இரண்டாம் பரமேஸ்வரவர்மன் (கி.பி. 728 - 731)

- இவர் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனின் மகன்.
- சாளுக்கிய மன்னர் இரண்டாம் விக்கிரமதித்தனால் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

- சுங்கர்களோடு நடைபெற்ற போரில் பரமேஸ்வர வர்மன் கொல்லப்பட்டார்.
- இவரது மரணத்திற்கு பிறகு இவரின் மகன்கள் ஆட்சிக்கு வராத காரணத்தினால் சிம்மவிஷ்ணுவால் தொடங்கப்பட்ட பிற்கால பல்லவ மரபு முடிவடைந்தது.

இரண்டாம் நந்திவர்மன் பல்லவமல்லன் (கி.பி. 731 - 796)

- இரண்டாம் பரமேஸ்வரனின் இறப்பிற்குப் பிறகு சிம்மவிஷ்ணுவின் தம்பியும் இரண்டாம்வரமனின் மகனுமான இரண்டாம் நந்திவர்மன் என்பவரை, பல்லவ அமைச்சர்கள், கடிகைகளின் (கல்வி நிலையங்கள்) உறுப்பினர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரால் பல்லவ அரசராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- இரண்டாம் நந்திவர்மன் விஷ்ணு பக்தர் ஆவார். காஞ்சியில் கைலாசநாதர் கோயிலைக் கட்டினார். திருமங்கை ஆழ்வார் இவரின் சமக்காலத்தவராவார்.
- பல்லவ மன்னர்களில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு மன்னர் மூன்றாம் நந்திவர்மன் (கி.பி. 847 - 870) ஆவார்.
- இவர் தெள்ளாறு என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற பெரும்போரில் "பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீவல்லபனை" வென்றார். எனவே இவரை "தெள்ளாறு எறிந்த நந்திவர்மன்" என "நந்திக்கலம்பகம்" புகழ்கிறது.

பல்லவப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

- பல்லவ அரசர்களில் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனுக்கு பிறகு ஆட்சி செய்தவர்கள் திறமையற்றவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் பாண்டியர்களுடன் போரிட்டார்கள்.
- கடைசி பல்லவ அரசர் அபராஜிதனை (கி.பி. 885 - 903) சோழ மன்னர் ஆதித்தன் தோற்கடித்தார். அபராஜிதனுக்குப் பிறகு தொண்டை மண்டலத்தில் பல்லவர்கள் ஆட்சி முடிவுற்றது.

பல்லவர்களின் நிர்வாகம்

- பல்லவர்கள் சிறந்ததொரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.
- பல்லவ நாடு பல 'ராஷ்டிரம்' எனக்கூடிய மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. மண்டலங்கள் பல விஷயங்களாகவும் (கோட்டங்களாகவும்), விஷயங்கள் பல நாடுகளாகவும், நாடுகள் பல ஊர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன.
- மைய அரசின் தலைவராக மன்னர் விளங்கினார். மன்னருக்கு உதவியாக அமைச்சர்களும், செயலர்களும் இருந்தனர்.
- உரிமையியல், குற்றவியல் ஆகிய நீதிமன்றங்களும் இருந்தன.
- நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அலகு கிராமம் ஆகும். கிராமத்தை நிர்வகிக்க 'ஊர் அவை' இருந்தது.
- கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கு வாரியங்கள் பாடுபட்டன. ஏரி வாரியம், தோட்ட வாரியம், கோயில் வாரியம் உள்ளிட்ட 20 வாரியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

பல்லவர்களின் கொடைகள் இலக்கியம்

- பல்லவ மன்னர்கள் கல்விக்கு பெரும் ஆதரவு தந்தனர்.
- முதலாம் மகேந்திரவர்மன் மத்தவிலாச பிரகடனம், பகவத விபூகம் ஆகிய நூல்களை எழுதினார்.

- பாரவி 'கீர்தார்கனியம்' என்ற நூலை எழுதினார். தண்டி என்பார் அவுந்தி சுந்தரி சுதாசாரம் என்னும் நூலையும், பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பாவையும் எழுதினர்.
- ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் எழுதிய பாடல்களில் பல, பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். புகழ்பெற்ற நந்திக்கலம்பகமும் இக்காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்டது.

பல்லவர் கால கலைகள்

- திராவிட பாணியிலான கட்டிடக்கலை பல்லவர்கள் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது.
- இவர்களது கட்டிடக்கலையை 4 விதமாக பிரிக்கலாம்.
 - முதலாவதாக, பாறைக்குடைவு கோயில்கள், இவை முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, மகேந்திரவாடி, மாமண்டூர், தளவானூர், சீயமங்கலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கழுக்குன்றம் உள்ளிட்ட பல இடங்களில் உள்ளன.
 - இரண்டாவதாக, ஒற்றைக்கல் இரதங்கள், மண்டபங்கள் ஆகியன. இவை மாமல்லபுரத்தில் உள்ளன.
 - மூன்றாவது அமைப்பு, இராஜசிம்மன் வகையிலானது. காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள கைலாசநாதர் கோயில், மாமல்லபுரத்தில் உள்ள கடற்கரைக் கோயில் ஆகியன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
 - நான்காவது வகையானது, கட்டுமான கோயில்கள் ஆகும். காஞ்சியில் உள்ள முக்தீஸ்வரர் ஆலயம், வைகுந்த பெருமாள் கோயில் ஆகியன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
- பல்லவ மன்னர்கள் இசை, ஓவியம், நுண்கலைகளை ஆதரித்தனர். இசையில் வல்லவராய் திகழ்ந்ததால் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் 'சங்கீரணசாதி' என்றும், அவரது ஓவிய ஆற்றலால் 'சித்திரக்காரப்புலி' என்றும் புகழப்பட்டார். பல்லவர்காலத்து அழகிய ஓவியங்கள் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலில் காணப்படுகின்றன.

தென்னிந்திய அரசுகள் - சோழப் பேரரசு

- மகாபாரதத்திலும், அசோகரின் கல்வெட்டுகளிலும், மெகஸ்தனீஸ், தாலமி ஆகியோரது குறிப்புகளிலும் முற்கால சோழர்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் காணமுடிகிறது.
- சோழர்கால வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றுகளில் முதன்மையானவை கல்வெட்டுகள்.
- மூன்றாம் ராஜேந்திரரின் ஆட்சி முறையைப்பற்றி கூறும் கல்வெட்டு திருவந்திபுரம் கல்வெட்டு.
- உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுகள், குடவோலை முறை, கிராம நிர்வாகம், வரிவசூல் முறை, நிலவருவாய் முறை பற்றி கூறுகிறது.
- மெய்கீர்த்திகள் என்பது மன்னர்களின் வெற்றி வரலாறுகள் பற்றி கூறுவது.
- அன்பில் செப்பேடு, கன்னியாகுமரி கல்வெட்டுகள், கரந்தை செப்பேடுகள், திருவலங்காடு செப்பேடுகள் ஆகியவை சோழர்களைப் பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களை தருகின்றன.
- தஞ்சை பெருவுடையார் கோவில் கல்வெட்டு சைவ மதம் சிறப்புடன் இருந்தது என்பதற்கு சான்றாக உள்ளன.
- தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயில், தாராபுரத்தில் உள்ள ஜராவதீஸ்வரர் ஆலயம், திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள கம்பகரேஸ்வரர் ஆலயம் ஆகியன சோழர்காலத்தின் முக்கிய நினைவுச்சின்னங்கள் ஆகும்.
- சோழர்கள் பொன், வெள்ளி, செம்பு நாணயங்களை வெளியிட்டனர். அதில் புலி சின்னமும், அரசர்களின் பெயர்களும் காணப்பட்டன.
- ராஜராஜ சோழன் இலங்கையின் நாணயத்தைப் போன்ற நாணயங்களை தமது ராஜ்ஜியத்தில் வெளியிட்டார்.
- இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சேக்கிழார் வாழ்ந்தார்.
- ஜெயங்கொண்டார் எழுதிய கலிங்கத்துப்பராணி, ஒட்டக்கூத்தர் எழுதிய மூன்று உலாக்கள், குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் போன்ற நூல்கள் சோழர்கள் பற்றி பல தகவல்களைத் தருகின்றன.
- வீர சோழியம், நவசோழ சரிதம், தைல புராணம், சோழ வம்ச சரிதம் போன்ற இலக்கியங்கள் முற்கால சோழர்கள் பற்றி கூறுகிறது.
- சங்க காலத்தில் சோழர்கள் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஆகிய பகுதிகளை ஆட்சி செய்துள்ளனர். அவர்களது அன்றைய தலைநகரமாக உறையூர் விளங்கியது.
- சோழர்களது இலச்சினையாக 'புலி' உருவம் இடம் பெற்றது.
- முற்காலச் சோழர்களில் கரிகாலசோழன் புகழ்பெற்றவர் ஆவார். இவர் காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே கல்லணையைக் கட்டினார்.
- முற்காலச் சோழர்கள் தமது இறுதிக்காலத்தில் உறையூரை மட்டுமே ஆட்சி செய்யுமளவில் சிற்றரசர்களாயினர்.

பிற்கால சோழர்கள் (கி. பி. 850 - கி. பி. 1279)

- இதை உருவாக்கியவர் விஜயாலயன். இவர் முத்தரையர்களிடம் இருந்து தஞ்சையை கைப்பற்றி கி.மு. 850ல் அதை சோழநாட்டின் தலைநகராக்கினார்.
- பல்லவ மன்னன் அபராஜிதனை தோற்கடித்து அந்த பகுதிகளையும் இணைத்தார்.
- விஜயபாலன் ஒரு சிவ பக்தர்.
- கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில், பிற்கால சோழர்கள் வலிமை பெற்றனர்.

விஜயாலய சோழன் (கி.பி. 850 - 871)

- முத்தரையர்களிடமிருந்து தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றினார். இதுவே பிற்கால சோழர்கள் ஆட்சியமைக்க அடித்தளமாக அமைத்தது.
- தஞ்சாவூர் இவர்களின் தலைநகரமானது, பிற்காலத்தில் இச்சோழ மரபு தென்னிந்தியாவின் பெரும் பகுதியையும், இலங்கை, கடாரம் (சுமத்ரா, மலேசிய பகுதிகள்) ஆகிய பகுதிகளையும் வென்றதால் இவர்கள் பேரரசு சோழர்கள் (Imperial cholas) எனப்பட்டனர்.

முதலாம் ஆதித்த சோழன் (கி. பி. 871 - 907)

- விஜயாலய சோழனின் மகன். இவர் தொண்டை மண்டலம் உள்ளிட்ட சோழ மண்டலத்தைத் தம்குடையின் கீழ் கொண்டுவந்தார். சங்கங்களையும் கொங்கு நாட்டினரையும் வென்றார்.

முதலாம் பராந்தகன் (கி. பி. 907 - 955)

- ஆதித்த சோழனின் மகன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்து, அதன் தலைநகரான மதுரையை வென்றதால் 'மதுரை கொண்டான்' என்று புகழப்பட்டார்.
- புகழ்பெற்ற தக்கோலம் போரில் இராட்டிரகூட மன்னர் மூன்றாம் கிருஷ்ணனிடம் தோற்று, கி. பி. 955 இல் மரணமடைந்தார்.
- உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுக்கள் இவர் பற்றி கூறுகிறது.
- இவர் ஆதித்யனின் மகனாவார். தென் இந்தியாவின் பல பகுதிகளை வென்று நெல்லூர் வரை விரிவுபடுத்தினார்.
- பாண்டிய மன்னரை தோற்கடித்து மதுரையைக் கைப்பற்றியதால் மதுரை கொண்டான் என அழைக்கப்பட்டார்.
- இலங்கை மற்றும் பாண்டிய அரசர்களின் கூட்டு ராணுவத்தை தோற்கடித்ததால் மதுரையும் ஈழமும் கொண்டான் என்ற பட்டம் பெற்றார்.
- இவர் சிவ பக்தர். ஆதலால், சிதம்பரம் நடராஜன் கோயிலுக்கு பொன்னால் கூரை வேய்ந்தார் ஆதலால் பொன் வேய்ந்த சோழன் என அழைக்கப்பட்டார்.

முதலாம் பராந்தகனுக்குப் பிறகு ஆட்சி செய்தவர்கள்

- கண்டராதித்தன் (கி. பி. 949 - 957)
 - அரிஞ்சயன் (கி. பி. 956 - 957)
 - இரண்டாம் பராந்தகன் (கி. பி. 956 - 973)
 - ஆதித்தன் (கி. பி. 956 - 966)
 - உத்தம சோழன் (கி. பி. 965 - 985)
- (இவர்களில் சிலர் இணைந்து ஆண்டார்கள்)

முதலாம் இராஜராஜ சோழன் (கி.பி. 985 - 1014)

- சோழ மரபில் ஆட்சி செய்த மன்னர்களில் மிகச் சிறந்த ஆட்சியாளர் முதலாம் இராஜராஜசோழன் ஆவார். இவர் சிறந்த வெற்றியாளராகவும் விளங்கினார்.
- தந்தை இரண்டாம் பராந்தகன், தாயார் மகாதேவி.
- திருவாலங்காடு செப்பேடுகள் இவர் பற்றி கூறுகின்றன.
- சேரர், பாண்டியர், சாளுக்கியர்களை போர்களில் வென்றார்.
- இலங்கை மன்னன் ஐந்தாம் மகிந்தனையும் வென்று இலங்கையின் தலைநகரை அனுராதபுரத்திலிருந்து பொலனருவுக்கு மாற்றினார். அங்கு ஒரு சிவன் கோயிலையும் கட்டினார்.
- முந்தீர் பழந்தீவுகள் எனப்பட்ட மாலத்தீவுகளையும் வென்றார். இவர் காலத்தில் சோழப் பேரரசின் பரப்பு தென்னிந்தியாவையும் கடந்து பரந்து விரிந்திருந்தது.
- சேர மன்னன் பாஸ்கரவர்மனை காந்தளூர் சாலை (திருவனந்தபுரம்) என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்து காந்தளூர் சாலை கலமருதருளிய என்ற பட்டம் வென்றார்.
- கல்யாணியை ஆண்ட சத்யசரயாவிடமிருந்து வெங்கியைக் கைப்பற்றி சக்திவர்மனுக்கு அளித்தார்.
- இவருடைய மகளை சக்திவர்மனின் சகோதரர் விமலாதித்தனுக்கு மணமுடித்தார்.
- சுங்கவாடி, தடிகையாடி, நொளம்பாடி ஆகிய மைசூரின் பகுதிகளையும், ரெய்ச்சூர் தோஆப் பகுதியையும் வென்றார்.
- மும்முடிசோழன், ஜெயங்கொண்டான், சிவபாதசேகரன், அருண்மொழி, ராஜகேசரி போன்ற பல சிறப்புப் பெயர்களை இராஜராஜன் பெற்றிருந்தார்.
- இவர் சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றினார்.
- இவரது காலத்தில்தான் தேவாரம் தொகுக்கப்பட்டது.
- கி. பி. 1010 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூரில் பிரகதீஸ்வரர் கோயிலைக் கட்டினார்.
- இவர் கி. பி. 1014 இல் இயற்கை எய்தினார்.
- அமரபுலங்கன் என்ற பாண்டிய மன்னனை வென்றார்.
- சேர, பாண்டிய, இலங்கை அரசுகளை வென்று மும்முடிச் சோழன் என்ற பட்டம் பெற்றார்.
- விளிங்கூர் என்ற பகுதியை வென்று திக் விஜயம் நடத்தினார்.
- நில அளவை முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- புத்த மதத்தையும் சைவ சமயத்தையும் ஆதரித்தார்
- நாகப்பட்டினத்தில் புத்த ஆலயம் கட்ட அனுமதியும், ஆனைமங்கலம் என்னும் கிராமத்தை புத்த மடாலயத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்கினார்.

முதலாம் இராசேந்திரன் (கி. பி. 1012 - 1044)

- இராஜராஜ சோழனின் மகனான இராஜேந்திர சோழன் தம் தந்தையின் வழியில் சோழப் பேரரசை விரிவுபடுத்தினார்.
- இடைதுறைநாடு (ரெய்ச்சூர் தோஆப்), வனவாசி (கடம்பர் தலைநகர்), கொள்ளிப்பாக்கை (ஹைதராபாத் பகுதி), மண்ணைக்கடக்கம் (மால்கெட்) ஆகிய இடங்களை வென்றார்.
- ஈழமண்டலம் எனப்பட்ட இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றினார். மேலும், பாண்டியர், சேரர், மேலைச்சாளுக்கியர் ஆகியோரையும் தோற்கடித்தார்.

- வங்காளத்தின் மீது படையெடுத்து அந்நாட்டு மன்னர் மகிபாலனை வென்று, கங்கை நீரை தஞ்சைக்கு கொண்டு வந்ததால் கங்கை கொண்டான் என்றழைக்கப்பட்டான். இவ்வெற்றியின் நினைவாக 'கங்கை கொண்ட சோழபுரம்' என்னும் நகரை நிறுவினார்.
- தலைநகரை தஞ்சையில் இருந்து கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திற்கு மாற்றினார்.
- ஸ்ரீவிஜயம், கடாரம் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகளைச் சார்ந்த பகுதிகள் மற்றும் மலேயா தீபகற்பம் ஆகிய இடங்களை, கடல் கடந்து போரிட்டு வென்றார்.
- மலேசியாவை வென்றதால் கடாரம் கொண்டான் என்ற பட்டம் கிடைத்தது.
- இராசேந்திரன் காலத்தில் சோழப் பேரரசானது புகழின் உச்சநிலையை எய்தியது.
- திருவலங்காடு செப்பேடுகள், கரந்தை செப்பேடுகள் இவரைப் பற்றி கூறுகின்றன.
- இவருக்கு முடிகொண்டான், பண்டித சோழன், உத்தம சோழன் என்ற பட்டங்களும் உண்டு.
- வேதக்கல்லூரி ஒன்றை நிறுவினார்.
- இலங்கையில் உள்ள புலனருவா எனுமிடத்தில் சில ஆலயங்களை கட்டினான்.

முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி.பி. 1071 - 1122) (கி.பி.1120 - கி.பி.1170)

- முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் மகளான அம்மங்கா தேவி என்பாரின் மகனே முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் ஆவார்.
- குலோத்துங்க சோழனின் தந்தை வெங்கியைச் சேர்ந்த இராசராசன் ஆவார். இவர் வெங்கியை ஆண்ட சாளுக்கிய மரபைச் சேர்ந்தவர். பின்னர் சோழநாட்டுக்கு மன்னரானார்.
- சோழநாட்டுடன் வெங்கியை இணைத்து, சாளுக்கிய - சோழ மரபைத் தோற்றுவித்தார்.
- மேலைச்சாளுக்கியர்களை வென்று கலிங்கத்தைக் கைப்பற்றினார். இவர் காலத்தில் இலங்கை, சோழப் பேரரசிலிருந்து விடுதலை பெற்றது.
- ஸ்ரீவிஜயம் என்ற நாட்டுடன் நெருங்கிய நட்புறவு கொண்டிருந்தால் கி.பி. 1077இல் அங்கு வணிகக் குழுவினரையும் அனுப்பிவைத்தார்.
- முதலாம் குலோத்துங்கன் சிறந்த நிர்வாகியாக விளங்கினார். நிலங்களை அளந்து வரி விதித்ததோடு, சுங்கவரியை நீக்கி வணிகத்தை எளிமைப்படுத்தியதால் இவர் 'சங்கம் தவிர்த்த சோழன்' எனப்போற்றப்பட்டார்.
- ஜெயங்கொண்டார், ஓட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, கம்பர் முதலான கவிஞர்களை ஆதரித்தார்.
- சோழர் வரலாற்றில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தினார்.
- குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ், விக்ரம சோழன் உலா போன்ற நூல்கள் இவரின் நிர்வாகம் மற்றும் இராணுவ வெற்றிகளைக் கூறுகிறது.
- மேற்கு சாளுக்கிய மன்னன் விக்ரமராமாதித்தனுடன் போரிட்டார். வெங்கியை வினயாதித்தியனிடம் இருந்து கைப்பற்றினார்.
- சீனாவிற்கு தூதாவரை அனுப்பினார். இலங்கையின் வட பகுதியில் செல்வாக்கை இழந்தாலும், தென்பகுதி இவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. கலிங்கத்தை தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார்

சோழப் பேரரசு சிதறுதல்

- சோழ மன்னன் மூன்றாம் இராசேந்திரன் (கி.பி. 1246 - 1279) காலத்தில் சோழப் பேரரசு சிதைவுறத் தொடங்கியது,

- காடவராயன் போன்ற குறுநில மன்னர்கள் எழுச்சி, பாண்டிய நாட்டு எழுச்சி ஆகியவை சோழ அரசை நிலைகுலையச் செய்தது.
- பாண்டிய மன்னன் இரண்டாம் ஜடாவர்ம சுந்தரப்பாண்டியன், சோழநாட்டின் கடைசி அரசனான மூன்றாம் இராசேந்திரனை வென்று சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றினார்.

முதலாம் இராசேந்திரனின் வழித்தோன்றல்கள்

- முதலாம் இராசாதிராசன் - கி.பி. 1018 - 1054
- இரண்டாம் இராசேந்திரன் - கி.பி. 1056 - 1064
- இராசமகேந்திரன் - கி.பி. 1060 - 1070
- வீரஇராசேந்திரன் - கி.பி. 1063 - 1070
- அதிஇராசேந்திரன் - கி.பி. 1067 - 1070
- இவர்களில் சிலர் இணைந்து ஆண்டார்கள்.

சோழர்களின் ஆட்சிமுறை

- சோழர்களின் ஆட்சிமுறையானது சிறந்த, திறமையான நிர்வாக அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.
- மத்திய அரசு, மாகாண அரசு, உள்ளாட்சி நிர்வாகம் என 3 பிரிவுகள் இருந்தன.
- அரசுத்தான் தலைவர், கடவுளின் பிரதிநிதிகளாக கருதப்பட்டனர்.
- இவர்களின் அரசாங்கச் சின்னம் புலி ஆகும்.
- மத்தியில் பெருந்தரம் என்னும் மேல் அதிகாரிகளும், சிறுந்தரம் என்னும் கீழ் அதிகாரிகளும் அரசனோடு நிர்வாகத்தில் இருந்தனர்.
- சோழப் பேரரசு 9 மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மண்டலங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. அம்மண்டலங்களின் தலைவர்கள் வைசிராய் என்று அழைத்தனர். வைசிராய்கள் அரசரின் நெருங்கிய உறவினர்களாக இருந்தனர்.
- சோழர்களின் பெயர்கள் மண்டலங்களுக்கு வைக்கப்பட்டன.
- சோழநாட்டின் நிர்வாக அடிப்படை அலகு 'ஊர்/ கிராமம்' என்பதாகும். பல ஊர்கள் சேர்ந்தவை வளநாடு என்றும், பல வளநாடுகள் சேர்ந்தது மண்டலம் என்றும், மண்டலங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே சேர்ந்ததாக சோழநாடு விளங்கியது.
- நிலவருவாய் முதன்மையான வருவாய். விளைச்சலில் 1/6 பங்கு வரியாக இருந்தது.
- நிலங்கள் வரிவிதிக்கத்தக்கது, வரி விதிக்கப்பட இயலாத நிலங்கள் என பிரிக்கப்பட்டன வரிகள் பொருளாகவோ அல்லது பணமாகவோ அல்லது இரண்டுமாகவோ வசூலிக்கப்பட்டது.
- சோழர் ராணுவத்தில் காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை, மற்றும் கப்பற்படையும் இருந்தன.
- சிறந்த ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு நாயக் அல்லது சேனாதிபதி ஆகிய பதவிகள் தரப்பட்டன.
- சோழ ராணுவம் 70 படைப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.
- யானைப் படையில் 60000 யானைகள் இருந்தன. அரேபியக் குதிரைகள் இறக்குமதி செய்து குதிரைப்படையும் இருந்தது.
- காந்தளூர் சாலை என்ற இடத்தில் சேரர்களை வென்றனர்.
- சோழர்களின் கப்பற்படை தென் இந்தியாவில் வலிமை மிக்கதாக இருந்தது. இதனால் மலபார் மற்றும் சோழ மண்டல கடற்கரை ஆகியவற்றை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர்.

- வங்கக்கடல் முழுவதும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். இது சோழர்களின் ஏரி என அழைக்கப்பட்டது.
- சோழ அரசர் தலைமை நீதிபதி. கிராம அளவில் நீதித்துறை நிர்வாகத்தை கிராம சபைகள் கவனித்துக்கொண்டன.
- கிராம சுயாட்சி சோழர் நிர்வாகத்தின் சிறப்பு எனக் கூறலாம்.
- பிராமணர்கள் குடியிருந்த பகுதி சதுர்வேதி மங்கலம் என்று அழைக்கப்பட்டது.
- வாரியங்களில் ஆண்கள் மட்டும் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இவர்களுக்கு ஊதியம் இல்லாமல் மதிப்பிற்கு தொண்டு செய்தனர். ஆனால் கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது.
- முதலாம் பராந்தக சோழன் காலத்தைச் சார்ந்த உத்திரமேரூர் கல்வெட்டு, கிராம நிர்வாகத்தைப் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது.
- ஒவ்வொரு கிராமமும் ஊர் அல்லது சபை என்ற அமைப்பின் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டது.

குடவோலை

- உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுகள் குடவோலை முறைபற்றி கூறுகிறது.
- கிராமங்களில் 30 வார்டுகளாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு வார்டுக்கும் ஒரு பிரதிநிதி குடவோலை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- இந்த 30 பேர்களில், 12 பேர் ஆண்டுக் குழுவிலும், 12 பேர் தோட்டக் குழுவிலும், 6 பேர் ஏரிக்குழுவிலும் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.
- கிராமசபை உறுப்பினர்கள் குடவோலை முறையின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இதன்படி உறுப்பினர்களாக போட்டியிடுவோரின் பெயர்களை பனை ஓலையில் எழுதி ஒரு குடத்திலிடுவர். ஒரு சிறுவன் அல்லது சிறுமியை அழைத்து குடத்தில் உள்ள ஓலைகளை எடுக்கச் செய்வார். அவ்வாறு 30 ஓலைகள் எடுக்கப்பட்டு, அவற்றில் உள்ள பெயர்களுக்குரியோர் உறுப்பினர்களாக அறிவிக்கப்படுவர்.
- வாரியங்கள் என்ற விரிவான நிர்வாக அமைப்பும் நடைமுறையில் இருந்தது. அவைகளுள், சமவச்சர வாரியம், ஏரி வாரியம், தோட்ட வாரியம், பஞ்ச வாரியம், பொன் வாரியம், புறவு வரி வாரியம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தகுந்தன ஆகும். இதன் உறுப்பினர்கள் வாரிய பெருமக்கள் எனப்பட்டனர். வாரிய எண்ணிக்கையும், உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் கிராமங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டது.

உறுப்பினர்களின் தகுதிகள்

- 35 முதல் 70 வயதுக்குள் இருக்க வேண்டும்.
- வேலி நிலம், வரி செலுத்துபவராகவும், சொந்த வீடு உள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும்.
- வேதங்கள், மந்திரங்கள் கற்றவராக இருக்க வேண்டும்.
- பிராமணர்களையோ, பெண்களையோ, பசுவையோ, குழந்தைகளையோ, கொன்றவர்களாக இருக்க கூடாது.
- திருடர்கள், குடிகாரன், தண்டனை பெற்றவர்கள் தேர்தலில் நிற்க முடியாது.
- சோழர்களின் நிர்வாகத்தைப் பற்றி கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி கூறுகிறார்.

சோழர்களின் சமூக பொருளாதார சமய வாழ்க்கை

- சோழர்கால சமூகத்தில் சாதி முறை / வருணாசிரம் கொள்கை வழக்கில் இருந்தது.
- இக்காலத்தில் நெசவு, உலோக உருக்குத் தொழில்கள் மேன்மையுற்றன. மக்கள் மன்றங்கள் பரவலாக இருந்தன.

- சீனா, சுமத்ரா, ஜாவா, அரேபியா ஆகிய நாடுகளுடன் வணிக உறவு ஏற்பட்டிருந்தது.
- கொத்தடிமைகள் இருந்தனர், அடிமை வியாபாரம் நடந்தது.
- வலங்கை இடங்கை சமுதாயப் பிரிவுகள் இருந்தன. இவற்றில் தலா 98 சாதிகள் இருந்தன. வலங்கை பிரிவினர் உயர்வாக மதிக்கப்பட்டனர், பெண்கள் வலது தோள்புறமாக மேலாடை அணிந்தனர். இடங்கை பிரிவினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக கருதப்பட்டனர்.
- முதலாம் இராஜேந்திரனின் காலத்தில் ராஜ சதுர்வேதி மங்கலத்திலும், திருவனந்தபுரத்திலும் இரண்டு கல்லூரிகள் இருந்தன.
- திருவாடுதுறையில் உள்ள மடத்தில் மருத்துவக் கல்வி நிறுவனம் இருந்தது. திருமுக்கூடல் கோவில் வளாகத்தில் கல்லூரியும், மருத்துவமனையும் இருந்தது. மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது.

பெண்கள் நிலை

- பெண்கள் உயர்மதிப்பும், சுதந்திரமும் பெற்றனர். சதி, தேவதாசி போன்ற வழக்கங்கள் நடைமுறையில் காணப்பட்டன. பெண்கள் 'சிறுபாடு' என்னும் சிறுசேமிப்பு பழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர்.
- உயர் வகுப்புப் பெண்கள் சொத்துரிமை பெற்றிருந்தனர். அரசி செம்பியன் மகாதேவியும், குந்தவை அரசியும் கோவில் காப்பாளராக விளங்கினார்.
- ஒரு தார திருமண முறையே பரவலாக சமுதாயத்தில் இருந்தது.
- அரச குடும்பத்துப் பெண்களிடையே சமுதாயத்தில் உன் கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது.
- மார்கபோலோவின் எழுத்துக்கள் பெண்களின் நிலைபற்றி கூறியுள்ளது.

வரி பொத்தகம்

- வரிவிதிப்பு நடைமுறைகளை சோழர்காலத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதித்தொகுத்தனர். இது வரி பொத்தகம் (புத்தகம்) எனப்பட்டது.
- இராஜராஜன் காலத்தில் (கி.பி. 1001) வரிவிதிப்புக்கான கணக்கெடுப்புப் பணி சேனாதிபதி குரவன் என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொருளாதாரம்

- விவசாயமும் வாணிபமும் சிறப்பாக இருந்தன. பொன்வேலை, ஆபரணங்கள், நெசவுத் தொழில்
- அரசர் அனைத்து நிலங்களுக்கும் உரிமையாளர்.
- கன்னியாகுமரி, மரக்காணம் ஆகிய இடங்கள் உப்பளங்களுக்கு பெயர் பெற்றவை.
- சீன நாட்டுடன் வாணிபத் தொடர்பு இருந்ததை இபின் பட்டுடா, மார்கோபோலோ போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.
- யானைகள், ஏலக்காய், பருத்தி, துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.
- மகாபலிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், சேலையூர் ஆகிய சோழத் துறைமுகங்கள் மூலம் அயல்நாட்டு வணிகம் நடந்தது.

சமயமும், கல்வியும்

- சோழ வேந்தர்கள் சைவ சமயத்தின் மீது ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். எனினும் புறச்சமயங்களான, வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகியவற்றையும் மதித்து நடந்தனர்.

- ஆலயங்களும், மடங்களும் கல்வி மையங்களாக விளங்கின. இங்கு, வேதங்கள், புராணங்கள், கணிதம், மருத்துவம் ஆகியன கற்பிக்கப்பட்டன.
- இவை பற்றிய குறிப்புகளை எண்ணாயிரம், திருமுக்கூடல், திருபுவனம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியலாம்.
- சோழர்கள் சைவர்கள், எனவே சிவனை வழிபட்டனர்.
- துறவி ராமானுஜர் சோழர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்தார்.
- தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், ஆவுடையார் கோவில், காளஹஸ்தி, திருக்கடையூர், காஞ்சிபுரம் ஆகியவை சோழர்களின் கோவில் நகரங்களாகும்.
- நம்பி ஆண்டார் நம்பி சைவ முனிவர்களின் இசைப் பாடல்களைத் தொகுத்தார்.
- மற்ற மதங்களை வளர்க்க உதவினர்.

சோழர்களின் கலை, பண்பாடு, இலக்கியம்

- சோழர் காலம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு புத்துணர்வு தந்தது.
- சைவ நூலான பன்னிரு திருமுறைகளை நம்பியாண்டார் நம்பியும், வைணவ நூலான நாலாயிர திவ்யபிரபந்தத்தை நாதமுனியும் தொகுத்தனர்.
- நச்சினார்கினியார், பரிமேலழகர் ஆகியோர் சோழர் காலத்தவரே.
- கல்லாடனார், கம்பர், புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர், அவ்வையார், திருத்தக்கத்தேவர் ஆகியோர் சோழர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.
- கல்லாடனார் சிவனைப் பற்றி எழுதிய நூல் கல்லாடம்.
- திருத்தக்கத் தேவர் மக்களிடையே சமண மதத்தை பரப்ப சீவக சிந்தாமணியை எழுதினார்.
- இரண்டாம் கலிங்கத்துப் போரைப் பற்றி கலிங்கத்துப் பரணி என்ற நூலை ஜெயங்கொண்டார் எழுதினார்.
- முதலாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் ராஜராஜன் ஆகிய அரசர்களின் அவையில் அவைப்புவராக இருந்த ஒட்டக் கூத்தர், இவர்களைப் பற்றிய 3 உலா நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் புகழ் பாடி குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் என்ற நூலையும் எழுதினார்.
- சரஸ்வதி அந்தாதி, மூவருலா, தக்கயாகப்பரணி ஆகியவற்றை ஒட்டக்கூத்தர் எழுதினார்.
- கம்பருக்கு கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று பட்டமளித்தவர் மூன்றாம் குலோத்துங்கன்.
- கம்பர் எழுதிய நூல்கள் கம்பராமாயணம், சடகோபர் அந்தாதி, மும்மணிக் கோவை,
- இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் (திருத்தொண்டர்புராணம்) ஒரு சைவ சமய நூலாகும்.
- புகழேந்தி எழுதிய நள வெண்பா, அவ்வையார் எழுதிய ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன். திருஞானசம்பந்தர் எழுதிய தேவாரம் ஆகியவை சோழர்கால நூல்கள்.
- குலோத்துங்கன் கோவை, தஞ்சைவாணன் கோவை ஆகியவை புகழ்வாய்ந்த சோழர்கால இலக்கியங்கள் ஆகும்.
- வளையாபதி, குண்டலகேசி, உதயகுமாரகாவியம், யசோதாசாவியம், வீரச் சோழியம், தண்டியலங்காரம், நன்னூல் ஆகியன சோழர்கள் காலத்தில் இயற்றப்பட்டன.
- இளம்பூரணர் தொல்காப்பியத்திற்கு விளக்கவுரை சோழர்கள் காலத்தில் எழுதினார்.

கலையும், கட்டிடக்கலையும்

- சோழர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் செங்கற் கோவில்களையும், பிற்காலத்தில் கற்கோவில்களையும் கட்டினர். திராவிட பாணியிலான கலைகளும், கட்டிடக்கலையும் சோழர்கள் காலத்தில் முழு வடிவத்தைப் பெற்றன. கோயில் கருவறையின் மீது கட்டப்பட்ட விமானம் உயரமாக வடிவமைக்கப்பட்டது.
- கிருஷ்ணா ஆறு தொடங்கி, மன்னார் வளைகுடா வரையில் சுமார் எழுபது ஆயங்களில் சோழர்களின் சிறந்த கட்டிடக்கலை அடையாளங்களைக் காணலாம்.
- திருச்சிராப்பள்ளி, திருவரங்கம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, சுசீந்திரம், திருவனந்தபுரம், உடுப்பி போன்ற இடங்களில் கட்டப்பட்ட ஆலயங்கள் சோழர்களின் கலையை பிரதிபலிக்கும் வகையில் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன.
- முற்கால சோழர்களின் கட்டிடக்கலையானது எளிமையான வேலைப்பாடுகளை உடையதாகும்.
- நார்தா மலையின் விஜயாலய சோழீஸ்வரம், கொடும்பாளூரின் ஐவர் கோயில் ஆகியன இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவை.
- பிற்கால சோழர்களின் தொடக்க காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட ஆலயங்கள் கம்பீரமானவை. அவை, தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம் (பெரிய கோவில்) மற்றும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள சிவன் கோயில் போன்றனவாகும். இப்பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம் உலகத் தொன்மையான சின்னங்களுள் ஒன்றாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது போற்றுதலுக்குரியதாகும்.
- தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்து விமானத்தின் உயரம் 216 அடியாகும். மூலவர் அறையின் மீது கட்டப்பட்ட விமானம் 13 அடுக்குகளாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்கால சோழர்களது கட்டிடப்பணிகள் அழகும், நேர்த்தியும் ஒருங்கே அமைந்தனவாகும்.
- முதலாம் ஆதித்தியனின் காலத்தில் புதுக்கோட்டைப் பகுதி கன்னனூரில் பாலசுப்பிரமணியன் கோவிலும், திருக்கட்டளைக் கோவிலும் கட்டப்பட்டன.
- திருச்சி மாவட்டம் ஸ்ரீனிவாசநல்லூரில் உள்ள கோரங்கநாதர் ஆலயம் முதலாம் பராந்தகனால் கட்டப்பட்டது.
- முதலாம் குலோத்துங்கன் சூரியக் கடவுளுக்கு கும்பகோணத்தில் ஒரு கோவில் கட்டினார். சூரியனுக்கு தென் இந்தியாவில் கட்டப்பட்ட முதல்கோவில் இதுதான்.

சிற்பங்கள்

- சோழர்களது சிற்பங்களிலும், உலோகச் சிலைகளிலும் காணப்படும் அழகிய உருவங்கள், கற்பனை வடிவங்கள், அலங்கார வேலைப்பாடுகள் எல்லாமே அவர்களது தனித்துவமிக்க ஈடுபாட்டை பிரதிபலிக்கிறது.
- இதனுள் முதலாம் இராஜராஜனின் சிற்பமானது கலையையும் கொண்டது. சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா, எண் கரங்களுடன் காட்சி தரும் தூர்கை ஆகிய ஆலயச் சிற்பங்கள் அனைத்துமே மிகுந்த அழகு வாய்ந்தவை.
- கும்பகோணம் நாகேஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள நடராசர், அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆகிய உலோகச் சிலைகள், சோழர் கலையம்சத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

- பல்லவர்களின் கட்டிடக் கலையை சோழர்கள் பின்பற்றினர். கர்ப்பக்கிரகங்கள், சதுர, வட்ட வடிவங்களில் காணப்பட்டன. கர்ப்பக்கிரகங்கள் மேற்புரத்தில் உள்ள கோபுரங்களில் விமானங்களும், சிற்பங்களும் இருந்தன.
- கற்களிலும், உலோகங்களிலும் சிற்பங்கள் செய்யப்பட்டன.
- பெரியபுராணக் காட்சிகள் பெரிய கோவிலில் ஓவியங்களாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள கைலாயநாதர் ஆலயத்திலும், மலையாடிப்படி கீரனூர் அருகில் உள்ள விஷ்ணு ஆலயத்திலும் உள்ள ஓவியங்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை.
- ஓவியக்கலையை அதிகம் ஊக்குவித்தவர் முதலாம் ராஜராஜன்.

ஓவியங்கள்

- சோழர்களது சுவரோவியங்கள் எழிலுற அமைந்துள்ளன. அவை, தஞ்சாவூர், திருமயம், காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், நார்தாமலை விஷ்ணுகோயில் ஆகிய இடங்களில் காணலாம்.

இசை

- நுண்கலை எனப்படும் இசைக்கலையானது வளர்ச்சி பெற்ற காலம்.
- இன்றைய கர்நாடக இசைக்கு சோழர் காலத்தில்தான் அடித்தளமிடப்பட்டது. இதே நாட்களில்தான் பரதநாட்டியம் என்னும் அழகு மிளிரும் ஆடற்கலையும் தோன்றியது.
- இசையில் 23 பண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏழு சுரங்கள் பயன்படுத்தி பக்திப் பாடல்கள் பாடினர். மேளம், உடுக்கை, வீணை, புல்லாங்குழல் போன்ற இசைக்கருவிகள் அதிகம்.
- இசை கலைஞர்கள் குழு இருந்தது. இதன் தலைவராக இருந்தவர் சகடக்கோட்டிகள். கூத்து என்னும் ஒரு வகை நாடகம் சோழர்கள் காலத்தில் நடத்தப்பட்டது.
- கதகளி, பரதநாட்டியம் போற்றி வளக்கப்பட்டன. நாடகமேடைகளும் அரங்குகளும் இருந்தன. ராஜராஜேஸ்வர நாடகம், ராஜராஜவிஜயம் போன்ற நாடகங்கள் திருவிழாக்களில் நடத்தப்பட்டன.

சோழர் ஆட்சியின் விளைவுகள்

- கி. பி. 850 இல் தொடங்கி கி. பி. 1279 ஆம் ஆண்டு வரையில் சுமார் 430 ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்த சோழர்களின் காலத்தில் தமிழகம் பல துறைகளில் வளர்ச்சி கண்டது.
- அரசியல், நிர்வாகம், தமிழ் இலக்கியம், கோயிற்கட்டிடக்கலை, இசை, ஆடல் ஆகிய அனைத்து கலைகளிலும் சோழர்கள் தங்களின் தாக்கத்தினையும், முத்திரையையும் பதித்தார்கள்.

தென்னிந்திய அரசுகள் - பாண்டியப் பேரரசு

பாண்டியப் பேரரசானது இன்றைய மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களும், திருச்சிராப்பள்ளியின் ஒரு பகுதி மற்றும் திருவாங்கூரின் சில பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது.

மெகஸ்தனிஸ், பிளினி, கிரேக்க எழுத்தாளர்கள், சமஸ்கிருத இலக்கண அறிஞர் கத்யாயணர் ஆகியோரது குறிப்புகளிலும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும், யுவான்-சுவாங், மார்கோபோலோ, இஸ்லாமிய வரலாற்றாளர் வாசுஃப் ஆகிய வெளிநாட்டவரின் பயணக் குறிப்புகளிலும் பாண்டியரின் வரலாற்றுச் செய்திகளை அறியலாம்.

- பாண்டியர்களின் வரலாறு, முற்காலப் பாண்டியர்கள், முதலாம் பாண்டியப்பேரரசு மற்றும் இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு என மூன்று காலக்கட்டங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

முற்காலப் பாண்டியர்கள்

- முற்காலப் பாண்டியர்கள் தமிழை வளர்க்க தமிழ்ச்சங்கங்கள் அமைத்தனர்.
- பாண்டியர்களின் தலைநகரம் மதுரை ஆகும்.
- அவர்களது இலச்சினை மீன் உருவமாகும்.
- தமிழகத்தை களப்பிரர்கள் கைப்பற்றியபோது முற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சியானது முடிவுக்கு வந்தது.

முதலாம் பாண்டியப் பேரரசு

- பாண்டிய அரசர் கடுங்கோள், களப்பிரர்களை வென்று கி. பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாண்டியர்களின் ஆட்சியை மலரச் செய்தார். இக்காலகட்டத்தையே (கி. பி. 550 - 950) முதலாம் பாண்டியப் பேரரசு காலம் என்பர்.
- அரிகேசரி மாறவர்மன், இரணதீரன், முதலாம் மாறவர்மன் இராஜசிம்மன் முதலாம் வரகுணன் மற்றும் ஸ்ரீமாறன் ஸ்ரீவல்லபன் ஆகியோர் முதலாம் பாண்டிய பேரரசின் முக்கிய அரசர்கள். இவர்கள் பாண்டிய பேரரசை, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் விரிவுபடுத்தினார்கள்.

முதலாம் பாண்டியப் பேரரசின் முடிவு

- ஸ்ரீமாறன் ஸ்ரீவல்லபனின் வழித்தோன்றல்கள் பல்லவ, சோழர்களோடு பலமுறை போரிட நேரிட்டது. கி.பி. 10 முதல் 11 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பாண்டியர்கள் பலமுறை போரிட்டும் தமது பழைய பெருமையை நிலைநிறுத்த முடியவில்லை. அவர்களோடு நடந்த தொடர் போராட்டங்களில் பாண்டியப் பேரரசு சிதறுண்டு போனது.

இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு

- கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர்கள் மெல்ல மெல்ல, சோழரின் தலைமையிலிருந்து விடுபட்டு தங்களது தனியரசை நிறுவினர்.

- இந்நிலையில் விக்கிரம பாண்டியனுக்கும், வீரபாண்டியனுக்கும் இடையில் வாரிசரிமைப் போர் ஏற்பட்டது. சோழ வேந்தன் மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் ஆதரவோடு விக்கிரம பாண்டியன் ஆட்சியைப் பிடித்தார்.
- பல்லவர்கள் மற்றும் சோழர்களுக்கு பிறகு கி.பி.1190 முதல் கி.பி.1310 வரை தமிழகத்தை ஆண்ட பாண்டிய மன்னர்கள் இரண்டாம் பாண்டியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- பாண்டியப் பேரரசின் தலைநகரம் மதுரை.
- வேள்விக்குடி செம்பேடுகள், சீவரமங்கலம் செப்பேடுகள், தளவாய்புரம் செப்பேடுகள், சின்னமனூர் செப்பேடுகள், இரண்டாம் பாண்டியர்களைப் பற்றி கூறுகிறது.
- சிதம்பரத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகள் போர்கள், கைப்பற்றிய இடங்கள் பற்றி கூறுகின்றன.
- புதுக்கோட்டை மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் கல்வெட்டுக்கள், இரண்டாம் பாண்டியர்களின் நீதிநிர்வாகம், குலசேகரனைப் பற்றியும், வரிவசூல் முறை, நில அளவைமுறை, பற்றியும் கூறுகின்றன.
- திருவந்திரபுரம் கல்வெட்டுகள் பாண்டியர்களின் போர்முறைகள் பற்றி கூறுகின்றன.
- ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டுகள் பாண்டியர்களின் போர்வெற்றிகள் பற்றி கூறுகின்றன.
- குடுமியான் மலை, ரங்க மலை, தென்காசி, திருவட்டில்வரம் கல்வெட்டுகளில் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பற்றி ஏராளமான செய்திகள் உள்ளன.
- திருநெல்வேலி கல்வெட்டுகள் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் சேர, சோழரை வென்றதை கூறுகின்றது.
- மன்னர்களின் பெயர்களும், பட்டப்பெயர்களும் தாங்கிய நாணயங்களை இரண்டாம் பாண்டியர்கள் வெளியிட்டனர். மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் "சேனாடு கொண்டான்" என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- சர் வால்டர் எலியட் என்பவர் சோழர்கால நாணயங்கள் குறித்து எழுதியுள்ளார்.
- நாணயங்களின் ஒரு பக்கம் ஒரு மீனோ / ஒரு ஜோடி மீன்களோ இருந்தன. மறுபக்கம் மன்னரின் பெயரும் இருந்தது. பெரும்பாலான நாணயங்களில் சுந்தரபாண்டியனின் பெயர் காணப்படுவதால் அவர்தான் நிறைய நாணயங்களை வெளியிட்டார் எனலாம். நாணயங்கள் போர் வெற்றிகள் மற்றும் தோல்விகள் குறித்தும் கூறுகின்றன.
- திருமலைவரம், திருப்பரங்குன்றம், ஆனைமலை, குன்றக்குடி, கழுகுமலை ஆகியவைகள் பாண்டியர்களின் குகைக்கோயில்களாகும். மதுரை மீனாட்சி கோவிலும், ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள அரங்கநாதர் ஆலயமும், பாண்டியர்களின் கட்டிடக்கலை சிறப்புகள்.
- மூன்றாம் குலோத்துங்கன் 12 ம் நூற்றாண்டில் மறைவிற்கு பிறகு சோழர்கள் தங்கள் வலிமை குறையவும் பாண்டியர்கள் வலிமை பெற்றனர்.
- மூன்றாம் குலோத்துங்கன் தனக்கு பிறகு விக்கிரமனை மன்னராக்கினார். அவருக்கு பின் முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரன் பதவி ஏற்றார்.

முதலாம் ஜடாவர்ம குலசேகர பாண்டியன் (கி.பி. 1190 - 1216)

- தமது தந்தை விக்கிரம பாண்டியனை அடுத்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார்.
- மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய பகுதிகளை தம் குடையின் கீழ் கொண்டுவந்தார்.
- விக்கிரமனின் மகனான இவருக்கு மெய்க்கீர்த்தி உண்டு.

- மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனோடு சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார். இவரது காலம் இரண்டாம் பாண்டியர்கள் காலத்தில் முக்கியமானது.
- 1030 பிராமதேயங்கள் அடங்கிய ராஜகம்பீர சதுர்வேதி மங்கலத்தை உருவாக்கியதில் 'ராஜகம்பீரர்' என்னும் பெயர் பெற்றார்.

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1216 - 1238)

- இவர் முதலாம் ஜடாவர்ம குலசேகர பாண்டியனின் சகோதரன்.
- கி.பி. 1219 இல் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனை போரிட்டு வென்றார்.
- ஹொய்சாளர்கள் சோழர்களுக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டதால் தான் வென்ற சோழ நாட்டை குலோத்துங்கனிடமே கொடுத்தார். இதனால் 'சோனாடு வழங்கியருளிய சுந்தரப் பாண்டியன்' என்று புகழப்பட்டார்.
- கலியுகராமன், அதிசய பாண்டிய தேவர் என்ற பட்டப்பெயர்கள் உண்டு.
- விஷ்ணு ஆலயத்தின் பெரும்பகுதி இவர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1238 - 1253)

- ஹொய்சாள மன்னர் சோமேஸ்வரன் உதவியுடன், சோழமன்னன் மூன்றாம் இராசேந்திரனிடமிருந்து சில பகுதிகளை மீட்டெடுத்தார்.
- கோவில்களுக்கு நன்கொடை கொடுப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்.

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1253 - 1268)

- இவரது காலத்தில் பாண்டியப் பேரரசு வடக்கே, நெல்லூர், கடப்பா முதற்கொண்டு தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையில் விரிவுபெற்றது.
- மகாராஜாதிராஜா, ஸ்ரீபரமேஸ்வரன், பொன் வேய்ந்த பெருமாள் என்றெல்லாம் இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.
- ஈழம், கொங்கு நாடு, வல்லம், சோழ அரகை வெற்றி கொண்டதால் எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய சுந்தரப் பாண்டியன் (திருபுவன சக்கரவர்த்தி) என்றழைக்கப்பட்டார்.
- இவரது காலத்தில்தான் பாண்டிய அரசு பாண்டிய பேரரசாக மாறியது. ஹொய்சாளர்களை மைசூருக்கு விரட்டினார்.
- சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலுக்கும், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவிலுக்கும் பொன் தகட்டால் கூரை வேய்ந்ததால் பொன்வேய்ந்த பெருமாள் என்னும் பட்டம் பெற்றார்.
- சமணப் பள்ளிகளுக்கு மான்யம் அளித்தார். சைவ, வைஷ்ணவ, இந்து சமயங்களை ஆதரித்தார்.

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி. 1268 - 1308)

- இவர் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் மகன். இவரது ஆட்சியின் போது பேரரசு மேலும் வலுப்பெற்றது. மார்கோ போலோ இவரது காலத்தில் வருகை புரிந்தார்.
- சேரர்களிடமிருந்து கொல்லம் என்ற பகுதியை கைப்பற்றியதால் கொல்லம் கொண்ட பாண்டியன் என்றழைக்கப்பட்டார். இலங்கைக்கு படையெடுத்து சுபகிரி கோட்டையில் இருந்த புத்தரின் பற்களை மதுரைக்கு கொண்டு வந்தார்.
- ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனை கொங்கு நாட்டிற்கு ஆளுநராகவும் நியமித்தார். நெல்லையப்பர் கோவிலின் சுற்றுச்சுவர் கட்டினார்.

- இவருக்குப்பின் ஏற்பட்ட வாரிசரிமை போர் மற்றும் முஸ்லீம் படையெடுப்பினால் பாண்டியர்கள் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

பாண்டியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

- முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனின் மகன்களான சுந்தர பாண்டியனுக்கும், வீரபாண்டியனுக்கும் ஏற்பட்ட அரசரிமைப் போரில் பாண்டியநாடு பிளவுபட்டது. சுந்தரபாண்டியன், டெல்லியை ஆண்ட அலாவுதீன் கில்ஜியின் உதவியை நாடினார். அலாவுதீன் தமது தளபதி மாலிக்கபூர் என்பவரை அனுப்பி சுந்தரபாண்டியனுக்கு ஆட்சியை மீட்டுத் தந்தார்.
- கில்ஜி மரபினருக்குப் பின் வந்த துக்ளக் மரபினர் தங்களின் ஆதிக்கத்தை தென்னிந்தியாவிலும் விரிவுபடுத்தினார்கள். பாண்டிய பேரரசை தங்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார்கள்.
- துக்ளக் மரபினர் வீழ்ச்சியடைந்த காரணத்தினால் மதுரை சுல்தான்கள் தனியே மதுரையை ஆளத் தொடங்கினார்கள். மதுரை சுல்தான்களின் எழுச்சியினால் முழுமையாக பாண்டிய பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது.

பாண்டியர்களின் நிர்வாகம்

- பாண்டியநாடு முழுவதும் பாண்டிய மண்டலம் எனப்பட்டது. மண்டலமானது பல வளநாடுகளாகவும், வளநாடு பல ஊர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. மன்னர் தமக்கு உதவியாக அரையர்கள் எனப்பட்ட அமைச்சர்களையும், படைத்தளபதியையும் நியமித்துக் கொண்டார்.
- வரியை பெறுவதற்கும் கணக்குகளை சரிபார்க்கவும் சிறப்பு அதிகாரிகளையும் பணியமர்த்தினார்.

உள்ளாட்சி

- அறநிலை, நீர்நிலை நாணயம், வரித்தண்டல் மற்றும் நீதிவாரியங்கள் என்ற 5 வாரியங்களும், ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் நிர்வகித்தன.

தொழில்

- வேளாண்மை, வாணிபம் மக்களின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தன. வேளாண் தொழில் செய்வோர் 'பூமி புத்திரர்கள்' எனப்பட்டனர். அடிமைகள் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.
- பாண்டிய நாடு முத்துக்குளிக்கும் தொழிலில் சிறந்து விளங்கியது. பாண்டிய நாட்டு முத்துக்கள் வெளிநாட்டு சந்தைகளில் விரும்பி வாங்கப்பட்டன.
- கொற்கை, தொண்டி ஆகியன சிறந்த துறைமுகங்களாக விளங்கின.

இலக்கியம்

- திருவாசகம் மாணிக்கவாசகரால் எழுதப்பட்டது. ஆண்டாள் திருப்பாவையையும் நம்மாழ்வார் திருப்பல்லாண்டையும், வில்லிபுத்தூரார் மகாபாரதத்தையும், அதிவீரராம பாண்டியன் நடைதம் என்னும் நூலையும் எழுதினர்.
- சேயூர் முருகன் உலா மற்றும் இரத்தினகிரி உலா ஆகிய நூல்களை ஸ்ரீகவிராயர் எழுதினார். பாண்டியர் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்களித்தனர்.

- தமிழ்சங்கம் நிறுவினர். அவைப்புலவர் நக்கீரர்.
- தமிழ் இலக்கியங்கள் வளர்த்தாலும் சைவ இலக்கியங்களுக்கு அதிக ஆதரவளித்தனர்.
- திருஞானசம்பந்தர் மாறவர்மன் அரிகேசரியின் சமகாலத்தவர்.
- மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம், திருச்சிற்றம்பலக் கோவை ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
- பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டு என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
- பாண்டியர் கால இலக்கியங்களான திருப்பாவை, திருப்பல்லாண்டு ஆகியன இந்திய இலக்கியத்தின் மதிப்பை உயர்த்தின.
- தென்காசியை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன் அதிவீரராம பாண்டியன் நடைதம் என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
- திருக்காளத்திநாதர் உலா, திருவண்ணாமலையார் வண்ணம், சேழூர் முருகன் உலா, ரத்தின கிரி உலா ஆகிய 4 நூல்களை ஸ்ரீகவிராயர் இயற்றினார்.
- வரதுங்கராம பாண்டிய மன்னன் எழுதிய நூல்கள் பதிற்றுப்பத்து, கலித்துறை அந்தாதி, வெண்பா அந்தாதி.
- நன்னூலுக்கு விளக்க உரை எழுதியவர் மயிலைநாதர்
- சிலப்பதிகாரத்திற்கு விளக்க உரை எழுதியவர் அடியார்க்கு நல்லார்.
- தொல்காப்பியத்திற்கு விளக்க உரை எழுதியவர் சேனவராயர்.
- திருக்குறளுக்கு விளக்க உரை எழுதியவர் பரிமேலழகர்.

கலைகளும், கட்டிடக்கலையும்

- கோயிற் கட்டிடக் கலையில் கருவறை, விமானம், பிரகாரம், கோபுரம் ஆகிய கட்டுமானப் பணிகளில் பாண்டியர்களின் கலைப்பாங்கு தனித்துவம் பெற்றது. குதிரை மற்றும் விலங்குகளுடைய வடிவ சிலைகள் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.
- பாறைகளைக் குடைந்து குடைவரைக் கோயில்களை சிவன், விஷ்ணு ஆகிய கடவுள்களுக்கு உருவாக்கினர். பாண்டியர்கள் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட குடைவரைக் கோயில்களை உருவாக்கியுள்ளனர். எ. கா: திருப்பரங்குன்றம், ஆனைமலை, கழுக்குமலை, திருச்சிராப்பள்ளி, குன்றக்குடி, சித்தன்னவாசல்.
- கோவில்பட்டி, திருப்பத்தூர், மதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கட்டுமானக் கோயில்கள் பாண்டியர் காலத்தவையாகும்.
- குலசேகர பாண்டியன் என்ற மன்னன் தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட இடங்களில் உள்ள எல்லா கோயில்களிலும், அர்த்த மண்டபம், மணி மண்டபம், சன்னதிகள் ஆகியவற்றை கட்டினார்.
- கோயில்கள் மக்களது வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெற்றன. அவை, சமய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் இடமாகவும், மக்கள் கூடிப்பேசும் மன்றமாகவும், அரசியல், பொதுப்பிரச்சினைகளைப் பேசித்தீர்க்கும் அம்பலமாகவும் இருந்தன.
- சமயப்பாடல்கள், இசை, கதைக்களம், நாடகமேடை போன்ற பல்வேறு கலைகளின் தொட்டிலாக விளங்கின.
- இரண்டாம் பாண்டியர்கள் கட்டுமான கோயில்களை மேம்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

- ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள வடபத்ரசாயி கோயில். அம்பாசமுத்திரத்தில் உள்ள சிவன் கோவில், நாங்குநேரியில் உள்ள விஜயநாராயண கோவில், ஆத்தூரில் உள்ள லட்சுமி நாராயண கோவில் போன்றவை பாண்டியர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை.
- கோவில்களின் நுழைவாயிலில் பெரிய கோபுரங்களை அமைத்துள்ளார்கள். சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் பாண்டியர் காலத்து ஓவியக்கலை.

சிற்பங்கள்

- பாண்டியரது சிற்பங்கள் அழகும், அலங்காரமும், வரலாற்றுச் செய்திகளையும் நமக்குத் தருகின்றன. மேலும் சோமேஸ்கந்தர், துர்கை, கணபதி, நரசிம்மர், நடராசர் ஆகிய சிற்பங்களைச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற சிற்பங்களை, கழுகுமலை, திருப்பரங்குன்றம், நார்தாமலை, குன்றக்குடி ஆகிய இடங்களிலும் காணலாம்.

ஓவியங்கள்

- நுண்கலைகளிலும், பாண்டியர் கால ஓவியங்கள் தனித்துவம் பெற்றுள்ளன.
- ஸ்ரீமாதன் ஸ்ரீவல்லபன் காலத்து சுவரோவியத்தை, சித்தனவாசல் குடைவரையில் காணலாம். அதில் வரையப்பட்டுள்ள தாமரைப்பூக்கள், துள்ளும் மீன்கள், நீராடும் யானைகள் போன்ற ஓவியங்கள் அழகு வாய்ந்தவை.

அரேபியர் - துருக்கியர்

இஸ்லாம் மதத்தைத் தோற்றுவித்தவர் முகமது நபி (கி.பி. 570 - 632) ஆவார். இஸ்லாம் சமயம் முதன்முதலாக பாலைவன நாடுகளில் வளரத் தொடங்கியது.

அரேபியர்கள்தான் முதன்முதலில் இஸ்லாமிய மதத்தை பின்பற்ற ஆரம்பித்தார்கள். இஸ்லாமியர்களை வலிமைமிக்க அரசியல் இயக்கமாக ஆசியாவில் நிலைநிறுத்தியவர்கள் அரேபியர்கள். அரேபியர்களைத் தொடர்ந்து பாரசீக்கள் இஸ்லாம் மதத்தை வலிமையுடன் வளரச் செய்தார்கள்.

- துருக்கியர்கள் இஸ்லாமிய மதத்தை மேற்கு மற்றும் கிழக்கு நாடுகளில் பரவச்செய்து, உலக மதங்களில் ஒரு முக்கிய மதமாக வளரச் செய்துள்ளனர்.
- அரேபிய, துருக்கியர் படையெடுப்பு கி.பி.8ம் நூற்றாண்டின் முகமது பின் காசிம் என்ற அரேபியத் தளபதி சிந்து மாகாணத்தைத் தாக்கி தம் வசப்படுத்தினார்.
- கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டில் அலப்டிஜின் என்ற துருக்கியர் கஜனி என்னும் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு புதிய அரசை ஆரம்பித்தார்.
- கி. பி. 977 - ல் அலப்டிஜின் உடைய மருமகன் சபக்டிஜின் அரசரானார்.

அரேபியர்களின், சிந்து, முல்தான் படையெடுப்புகள் (கி.பி.712)

- பண்டைகாலம் தொட்டே அரேபிய நாடுகள் இந்தியாவுடன் வாணிகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையில் இந்தியாவின் சிந்து பகுதி மீது அரேபியர்கள் படையெடுக்க பல காரணங்கள் இருந்தன.
- செல்வவளம் கொழிக்கும் சிந்து பகுதியின் துறைமுகங்கள் அரேபியர்களைக் கவர்ந்தது. எனவே சிந்து பகுதியில் அரேபிய நிர்வாகத்தை நிலைநாட்ட முடிவு செய்தார்கள். கடற்கொள்ளையர்களைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறிய சிந்து அரசர்கள் மீது கோபமடைந்து அதனையே உடனடி காரணமாக கொண்டு சிந்து பகுதியின் மீது படையெடுத்தனர்.

முகமது-பின்-காசிம்

- ஈராக் ஆளுநர் அல்ஹாஜாஜ், கலீபா வாலித் அனுமதியுடன் தனது மருமகன் முகமது பின் காசிமை சிந்து மீது படையெடுக்க அனுப்பினார்.

வீரப்பெண்மணிகளின் தற்காப்பு

- சிந்துவின் மன்னர் தாகீர் தோற்றதால், ரேவார் கோட்டைக்குள் இருந்த மனைவி இராணிபாய் மற்றும் அரண்மனைப் பெண்களும் தற்காப்புப் போரில் இறங்கினர். அது தோல்வியடையவே ஜவ்ஹர் என்ற வழக்கப்படி, எதிரியிடம் அகப்படாமல் இருக்க, தீயை மூட்டி அதில் குதித்து உயிர் துறந்தனர்.

முகமது பின் காசிம் படைகள்

- மிகப்பெரிய படையை முகமது பின் காசிம் வைத்திருந்தார். 6000 சிரியா நாட்டு குதிரைகள், 6000 ஓட்டகங்கள், 3000 பாரசீக நாட்டு ஓட்டகங்கள், 2000 காலாட்படை.

பாறைகளை ஏறியும் இயந்திரம் ஐந்து ஆக சுமார் 25000 வீரர்களைக் கொண்டதாக இருந்தது.

ரேவார் படையெடுப்பு

- சிந்துவின் மன்னர் தாகீர் மீது போரிட முகமது பின் காசிமும் படையுடன் வந்தார். ரேவாரில் நடைபெற்ற போரில் காசிம் படையே வென்றது. மேலும் முல்தான் நகரமும் கைப்பற்றப்பட்டது. காசிம், முல்தானில் நிறைய செல்வ வளங்களை பெற்றமையால் முல்தானை தங்க நகரம் என அழைத்தார்.

நிர்வாகம் அமைப்பு

- முகமது பின் காசிம், சிந்துவையும், முல்தானையும் நிர்வகிக்கும் பொருட்டு அவற்றை மாவட்டங்கள் எனப்படும் இக்தார்களாகப் பிரித்தார்.
- இக்தார்களின் தலைவர்களாக தமது படை அதிகாரிகளை நியமித்தார். நிர்வாகத்தில் இந்து அதிகாரிகளும் இடம் பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் இக்தாரின் உட்பிரிவுகளை நிர்வாகம் செய்தனர்.
- முஸ்லீமாக அல்லாதோர் மீது 'ஜிசியா வரி' கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கப்பட்டது.

முகமது-பின்-காசிமின் முடிவு

- கலீபா வாலித் என்பருக்குப் பின் சுலைமான் கலீபா என்பவர் பதவிக்கு வந்தார். இவர் ஈராக்கின் ஆளுனரான அல் ஹாஜாஜின் எதிரியாவார். எனவே இவர், அல் ஹாஜாஜின் மருமகனான முகமது-பின்-காசிமை பதவியிலிருந்து நீக்கி, கைது செய்து மெசபடோமியாவுக்கு அனுப்பினார். அங்கு அவர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். சிந்து முல்தான் பகுதி 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கலீபா ஆட்சியின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பின்னர் கலீபாவின் ஆட்சி மெல்லமெல்ல மறைந்தது.

அரேபிய படையெடுப்பின் விளைவுகள்

- சிந்துவை வென்றதன் மூலமாக, பிற்காலத்தில் இஸ்லாமியர் இந்தியா வருவதற்கு வித்திட்டனர்.
- இந்தியர்களிடமிருந்து, நிர்வாக முறை, வானவியல், இசை, ஓவியம், மருத்துவம், கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொண்டனர். இந்திய தத்துவங்கள், இந்திய எண்கள், வானவியற்கலை ஆகியன அரேபியர் மூலமாகவே ஐரோப்பா வரை பரவியது.

அரேபிய படையெடுப்பின் தாக்கங்கள்

- பிரம்மகுப்தர் எழுதிய பிரம்மசித்தாந்தம் என்ற சமஸ்கிருத நூலானது அரபு மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அரேபிய நூல்களில் இந்திய அறிவியலாளர்களான பஹலா, மானகா, சிந்துபாத் ஆகியோர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
- பாத்தாத் நகரின் மருத்துவமனையில் தலைமை மருத்துவராக தாணா என்ற இந்தியர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.
- கலீபா ஹாருஸ்-அல்-ரஷித் என்பவருக்கு இருந்த ஆபத்தான நோயை மானகா என்பார் குணப்படுத்தினார்.

துருக்கியப் படையெடுப்பு, இந்தியாவில் துருக்கியர் ஆட்சியை நிறுவுதல்

- கி.பி. 8 மற்றும் 9 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில், பாத்தாத் கலிபாக்களிடம் துருக்கியர்கள் மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருந்தனர்.
- துருக்கியர் அரேபியர்களைவிட தீவிரமான ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை உடையவர்கள். எனவே அரேபியர்கள் ஆதிக்கத்திலிருந்து, சிந்து, முல்தான் பகுதிகளையும் கடந்து இந்தியாவில் துருக்கியர்களின் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள்.

முகமது கஜினி (கி.பி. 997 - கி.பி.1030)

- கஜினியின் அரசர் சபுக்கிஜினுக்கு பிறகு இஸ்மாயில் என்பவர் கஜினியின் அரசரானார். இவரின் சகோதரரான, முகமது கஜினி கி.பி. 998 இல் இஸ்மாயிலை அரசு பதவியிலிருந்து நீக்கி, அப்பதவியில் அமர்ந்தார்.
- கி.பி. 1000 ஆம் ஆண்டு இந்தியா மீது படையெடுத்தார். சாஹி மரபைச் சேர்ந்த இந்து அரசர் ஜெயபாலரைத் தோற்கடித்து. முல்தான் அரசர் பதே தாலூத் மற்றும் நாகர்கோட்டை அரசர் ஆனந்த பாலர் ஆகியோரையும் வெற்றிக் கொண்டார்.
- சந்தேலர்களைத் தோற்கடித்தார். பின்பு மதுரா கனோஜ், குவாலியர் ஆகிய இடங்களை முற்றுகையிட்டு வெற்றிபெற்ற பிறகு ஏராளமான செல்வத்துடன் கஜினி திரும்பினார்.
- செல்வத்தைக் கைப்பற்றுவது தான் கஜினி மாமுத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.
- இந்தியாவில் முகமது கஜினி மேற்கொண்ட படையெடுப்பிலேயே முக்கியமானது கி. பி. 1025 இல் நடந்த சோமநாதபுர (கத்தியவார் தீபகற்பத்தில் உள்ள) படையெடுப்பாகும். இங்கு முகமது கஜினி படையெடுத்து வந்தபோது இப்பகுதியின் மன்னரான இராஜாபீமதேவனும் அவரது அதிகாரிகளும் அரண்மனையை விட்டு ஓடிவிட்டனர். எனவே, கஜினி மிக எளிதாக வெற்றி பெற்று 20 லட்சம் தினார்கள் மதிப்புள்ள விலையுயர்ந்த பொருட்களை கொள்ளையிட்டுச் சென்றார்.
- சர்ஹென்றி எலியட் எழுதிய, இந்திய வரலாறு என்னும் நூலில், முகமது கஜினியின் 17 படையெடுப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு முறையும் கஜினி எண்ணற்ற பெருஞ்செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்து திரும்பிச் சென்றதாக எழுதியுள்ளார்.
- கல்வியாளர்களை பெரிதும் ஆதரித்தார். பிர்தெளசி, அல்பிரணி போன்ற எழுத்தாளர்கள் இருந்தனர். பிர்தெளசி ஷா நாமா என்னும் பாரசீக காப்பியத்தினை எழுதினார்.
- ஆசிய பகுதிக்குள் ஆட்சி செய்த வலிமைமிக்க இஸ்லாமிய மன்னர்களில் முகமது கஜினியும் ஒருவராவார்.

கஜினி மரபின் முடிவு

- முகமது கஜினியின் வழிவந்தோர் திறமையற்றவர்களாக இருந்தனர். கோரி நாட்டையாண்ட அலாவுதீன் உசேன், கி.பி. 1186 இல் கஜினியை கைப்பற்றி, கொள்ளையிட்டு தீக்கிரையாக்கினார். இதனால் கஜினி அரசு வீழ்ந்தது. கோரி மரபு ஆளத்தொடங்கியது.

முகமது கோரி (கி.பி.1173 - கி.பி.1206)

- இந்தியாவின் மீது படையெடுத்த முக்கியமான 3 இஸ்லாமிய படையெடுப்பாளர்களில் கோரியும் ஒருவர்.

- ஹீரட்டுக்கும், கஜினிக்கும் நடுவே மலைப்பகுதியான கோரி என்ற இடத்திற்கு முகமது மன்னரானார். கோரி என்ற இடத்தை ஆண்டதால் முகமது கோரி என அழைக்கப்பட்டார்.
- கி.பி.1173 - ல் கஜினியை கைப்பற்றி சகாப்தின் முகமது என்ற முகம்மது கோரி கோர் நாட்டின் ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- முகமது கோரியின் முக்கிய நோக்கம் இந்தியாவில் இஸ்லாமிய அரசை அமைப்பதாகும்.

படையெடுப்புகள்

- கோரி கி.பி. 1176 இல் இந்தியா மீது படையெடுக்கத் தொடங்கினார். முல்தான், உச் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றி பின்னர் கி.பி. 1182 இல் சிந்து பள்ளத்தாக்கையும் கைப்பற்றினார்.
- கி.பி. 1185 இல் பஞ்சாபை வென்று, சியால்கோட் என்ற கோட்டையை பிடித்தார்.
- கி.பி. 1186 இல் லாகூரை வென்றார்.

முதலாம் தரைன் போர் (கி.பி. 1191)

- கி. பி. 1189 இல் முகமது கோரி பதிண்டா கோட்டையை வென்று இராஜபுத்திர அரசர் பிருதிவிராசு செளகான் நாட்டுக்குள் நுழைந்தார். பிருதிவிராசன் ஒரு பெரும் படையுடன் முகமது கோரியை எதிர்த்து போர் புரிந்தார். முடிவில் கோரி தோல்வியடைந்தார்
- கி. பி. 1191 இல் தரைன் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற போரின் முடிவில் பதிண்டா கோட்டையை பிருதிவிராசன் திரும்பப் பெற்றார்.

இரண்டாம் தரைன்போர் (கி.பி. 1192)

- முகமது கோரி தனது படை வலிமையை பெருக்கிக் கொண்டு இரண்டாவது முறையாக கி.பி. 1192 இல் பிருத்திவிராசனுடன் மோதினார். மற்ற இராசபுத்திர படைகளை தம்முடன் சேர்த்துக்கொண்டு பிருத்திவிராசன் கோரியுடன் போரிட்டார். ஆனாலும் இக்கூட்டுப்படைகளை கோரி எளிதாக தோற்கடித்தார்.
- பிருத்திவிராசன் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் கொல்லப்பட்டார்.
- முதன் முறையாக துருக்கிய முஸ்லீம் அரசுகள் இந்தியப் பகுதியில் நுழைய இந்த இரண்டாம் தரையின் போர் வழியமைத்துக் கொடுத்தது.
- முகமது கோரி, தான் வென்ற இந்திய பகுதியின் ஆளுனராக குத்புத்தீன் ஐபெக் என்பவரை நியமித்தார்.

இராசபுத்திரர் போராட்டங்கள்

- கி.பி. 1193 க்கும் 1198 க்கும் இடையே பல இராசபுத்திர அரசுகள் தாங்கள் இழந்த பகுதியை மீட்கப் போராடத் தொடங்கின.
- குத்புத்தீன் ஐபெக் இராசபுத்திரர்களை அடக்கி அவர்களின் பகுதிகளை தம் ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வந்து முகமது கோரியின் அரசுடன் இணைத்தார்.
- முகமது கோரி அரசின் தலைநகரமாக டெல்லி அமைந்தது.

சந்தவார் போர் (கி.பி. 1194)

- வட இந்தியாவின், பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கிய, கனோஜ் பகுதியை ஆண்ட இராசபுத்திர மன்னர் ஜெயச்சந்திரனுக்கு எதிராக முகமது கோரி போரிட முனைந்தார்.

சந்தவார் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற பெரும்போரில், எங்கிருந்தோ பறந்து வந்த அம்பு ஒன்று ஜெயச்சந்திரனின் கண்ணைத் துளைத்தது. ஜெயச்சந்திரனும் தோற்கடிக்கப்பட்டு கோரியால் கொல்லப்பட்டார்.

- சந்தவார் வெற்றி முகமது கோரி தனது இந்திய அரசை மேலும் விரிவாக்கிக் கொள்ள வழியமைத்தது.

கோரியின் தந்திரம்

- முகமது கோரி, இராசபுத்திர படையெடுப்பில் தந்திரத்துடன், தனது படையை 5 பாகங்களாகப் பிரித்து அதில் 4 பிரிவுகளை இராசபுத்திரப் படைகளைச் சூழ்ந்து போரிடச் செய்தார். ஐந்தாவது பிரிவை காப்புப்படையாக நிறுத்தி வைத்தார்.
- இராசபுத்திரர்கள் களைப்படைந்த நேரத்தில் தமது காப்புப்படையை இராசபுத்திரர்களை தாக்குவதற்கு அனுப்பினார். இந்த ஐந்தாவது படையப்பிரிவான காப்புப்படை வேகமாக செயல்பட்டு இராசபுத்திரர்களை வீழ்த்தியது.

வங்காளம், பீகார் படையெடுப்பு

- முகமது கோரியின் தளபதி முகமது-பின்-பக்தியார் கில்ஜி என்பார்,
- கி.பி. 1202 - 1203 ஆண்டுகளில் விக்ரமசீலா, நாளந்தா ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களை இடித்துத் தள்ளியதோடு வங்காளத்தில் நடியா பகுதியையும், பீகார் பகுதியையும் கைப்பற்றினார்.

முகமது கோரியின் இறப்பு

- மத்திய ஆசியாவில் உள்ள தனது எதிரிகளை அடக்குவதற்காக முகமது கோரி, கஜினிக்குத் திரும்பினார். ஒருநாள் மாலையில் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஷியா பிரிவைச் சேர்ந்த புரட்சியாளர்களும், கோகர்களும் சேர்ந்து 1206 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 25 இல் அவரைக் கொலை செய்தனர்.
- கோரி முகமது பல்வேறு படையெடுப்புகளினால் வடஇந்திய இராசபுத்திரர்களின் பகுதிகளை வென்று துருக்கிய அரசை ஏற்படுத்தினார்.

சுல்தான்களின் காலம் (கி.பி. 1206 முதல் கி.பி. 1526)

டெல்லி சுல்தானியர்களின் 5 மரபுகள்

1. அடிமை மரபு (கி.பி 1206 - கி.பி.1290)
2. கில்ஜி மரபு (கி.பி.1290 - கி.பி.1320)
3. துக்ளக் மரபு (கி.பி.1320 - கி.பி.1414)
4. சையத் மரபு (கி.பி.1414 - கி.பி.1541)
5. லோடி மரபு (கி.பி.1451 - கி.பி.1526)

அடிமை (மாம்லுக்) மரபு

குத்புத்தீன் ஐபக் (கி.பி.1206 - 1210)

- குத்புத்தீன் ஐபக் (முதல் சுல்தான்), மாம்லுக் (குரானின்படி அடிமை) மரபினை நிறுவி டெல்லி சுல்தான்களின் ஆட்சியை தொடங்கினார். இவர் கி.பி. 1206 ஜூன் 24 இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.
- தனது பெயரில் நாணயங்களை வெளியிடுவதையும், குத்பா படிப்பதையும் இவர் விரும்பியதில்லை.

ஆட்சியை நிலைநிறுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள்

- குத்புத்தீன் பட்டமேற்ற உடனே தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்த, கவாரிசம் பகுதியின் ஆட்சியாளன் அலாவுத்தீன் முகமது டெல்லி, கஜினியை கைப்பற்றாமல் தடுப்பது, இராஜபுத்திரர், தாம் இழந்த பகுதிகளை மீட்க மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளை முறியடிப்பது, வங்காளத்தின் ஆட்சியாளர் அலிமர்தன்கான் மற்றும் வங்காளம், குபாச்சா, யுல்துஸ் ஆகியவர்களை அடக்கி துருக்கிய ஆட்சியைப் பாதுகாப்பது என பல்வேறு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டியதாயிற்று
- குத்புத்தீன், துருக்கிய மரபு அரசைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியாக பல திருமணத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தனது தலைநகரை லாகூருக்கு மாற்றினார்.
- குத்புத்தீன் ஐபக் ஓர் இஸ்லாமிய மதப்பற்றாளர் ஆவார்.
- இராணுவத்தின் வலிமையை பயன்படுத்தியே ஆட்சியை நிலை நிறுத்தினார். நாட்டின் உள்ளாட்சியினை நிர்வகிக்க உள்ளூர் அதிகாரிகளை நியமித்தார்.
- அஜ்மீரில் குவ்வதுல் இஸ்லாம் என்ற மசூதியையும், டெல்லியில் தாய்வின்கா-ஜோன்பரா என்ற மசூதியையும் கட்டினார். டெல்லியில் குதுப்பினார் என்னும் கோபுரக்கட்டுமானப் பணிகளைத் தொடங்கி வைத்தார்.
- ஹாசன் நிசாமி, ஃபக்ரேமுதிர் போன்ற அறிஞர்களை ஆதரித்தார். இவர் பல இலட்சங்களைக் கொடியாக வழங்கியதால் 'லாக்பக்ஷா' எனப் புகழப்பட்டார்.
- கி.பி. 1210ஆம் ஆண்டின் நவம்பர் மாதத்தில், குதிரைமீது அமர்ந்து சவ்கன் எனப்படும் 'போலோ' விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது குத்புத்தீன், நிலை தடுமாறி விழுந்து இறந்து போனார்.

இல்துத்மிஷ் (கி. பி.1211 - 1236)

- மத்திய ஆசியாவில் வாழ்ந்த இல்பாரி என்ற பழங்குடி இனத்தில் பிறந்தவர் இல்துத்மிஷ். இவர் சிறுவனாக இருந்த போதே குத்புத்தீனுக்கு அடிமையாக விற்கப்பட்டார். ஐபக், இவரை தன்னுடைய மருமகனாக்கினார். கி.பி. 1211இல் இல்துத்மிஷ், குத்புத்தீனுடைய மகனும், மன்னருமான ஆராம்ஷாவைக் கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்.

இல்துத்மிஷ் படையெடுப்புகள்

- இவரது ஆட்சியின் தொடக்கக் காலத்தில், நாட்டைச் சுற்றிலும் எதிரிகளே சூழ்ந்திருந்தனர். அவர்களை வென்று தமது ஆட்சியை நிலை நிறுத்தினார். கோரி முகமதுவின் வழித்தோன்றல் என எண்ணிய யுல்துஸ் என்பவரை இல்துத்மிஷ் தோற்கடித்துக் கொன்றார்.
- உச் மற்றும் முல்தானை ஆண்ட நசீருத்தீன் குபாச்சாவையும் வென்றார். அதோடு குபாச்சா தங்கியிருந்த பக்கார் என்ற பகுதியையும் வென்றார்.
- வங்காளப் பகுதியின் அரசர் இவாஸ் என்பவரை போரில் கொன்று அப்பகுதியையும் கைப்பற்றினார்.
- கி.பி. 1230 இல் வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட கில்ஜி மாலிக்குகளின் கலகத்தையும் அடக்கினார்.
- மங்கோலியர்களால் தாக்கப்பட்ட, கவாரிசம் பகுதியின் மன்னர் ஜலாலுத்தீன் மங்கபர்னி என்பவருக்கு இல்துத்மிஷ் அடைக்கலம் கொடுக்க மறுத்தார். இச்செயல் மங்கோலிய படைத்தலைவர் செங்கிஸ்கானை மகிழ்ச்சியடைய செய்தது. எனவே மங்கோலியர்கள் டெல்லியை முற்றுகையிடவில்லை. இதனால் இல்துத்மிஷ் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பிலிருந்து டெல்லியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டார்.
- இராசபுத்திரப் பகுதியைச் சேர்ந்த இராணதம்பூர், மாண்டூர் ஆகியவற்றை மீண்டும் கைப்பற்றினார். ஜாலோர் பகுதியின் மன்னர் உதய்சிங் தோற்கடிக்கப்பட்டு இல்துத்மிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட குறுநில மன்னராக்கப்பட்டார்.
- தங்கிரி, ஆஜ்மீர், சம்பா நாகூர், கலிஞ்சார், குவாலியர் ஆகிய பகுதிகளையும் கைப்பற்றினார்.
- பதூன், கனோஜ், பனாரஸ் மற்றும் கச்சார் எனப்படும் கங்கை-யமுனை இடையிலான (தோ ஆப்) பகுதிகள் ஆகியன இல்துத்மிஷ் அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இல்துத்மிஷ் நாணயங்கள்

- இல்துத்மிஷ் வெளியிட்ட டங்கா என்ற வெள்ளி நாணயம் 175 மி.கி. எடை கொண்டது. அதில் அராபிய மொழி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. ஜிடால் என்ற செம்பு நாணயமும் அவர் வெளியிட்டார்.
- அராபிய மொழியில் நாணயங்கள் வெளியிட்ட முதல் துருக்கியர் என்ற சிறப்பை இல்துத்மிஷ் பெற்றார்.

குதுப்பினார்

- குதுப்-உத்தீன்-பக்தியார் என்ற சூஃபித் துறவியின் நினைவாக குதுப்மினார் என்ற கோபுரத்தை குத்புத்தீன் ஐபக் கட்டத் தொடங்கினார். அதனை இல்துஷ்மிஷ் கி.பி.1232ல் கட்டி முடித்தார்.

இல்துத்மிஷ் முடிவு

- பம்யான்கள் மீது போர் தொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்த நிலையில் கி.பி. 1236இல் உடல்நலக் குறைவால் இல்துத்மிஷ் மரணமடைந்தார். இறப்பதற்கு முன் தனது மகன் இரசியாவை நாட்டின் அரசியாக அறிவித்தார்.

நிர்வாகம்

- நாடு, நிர்வாக வசதிக்காக பல இக்தாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை 'இக்தாதார்' என்பவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டன.
- படைப்பிரிவில் 'நாற்பதின்மர் குழு' என்ற தொகுதி முறை உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் சகலகாண்கள் எனப்பட்டனர்.
- இல்துத்மிஷ் நிர்வாகத் திறமை கொண்டவரும், சிறந்த தளபதியுமாவார். குத்புத்தீன் ஐபக்கினால் தொடங்கப்பட்ட பல பணிகளை இவர் நிறைவு செய்தார். வட இந்தியாவில் துருக்கிய அரசை வலிமையடைய செய்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தகுந்தவராவார்.

சுல்தானா இரசியா (கி.பி. 1236 - 1240)

- சுல்தான்கள் வரிசையில் வந்த முதல் பெண்ணரசி இரசியா ஆவார்.
- இல்துத்மிஷ் மறைவுக்குப்பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிரோஸ்ஷாவைத் தோற்கடித்துக் கொண்டு பட்டத்து இராணியானார்.
- சார்கிண்ட் பகுதியின் ஆளுநரான அல்துனியா ரசியாவை தோற்கடித்தார். பின்னர் அவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.
- இந்தியாவில் துருக்கிய அரசின் பெருமைகளை மீட்டுக்கொடுத்த சிறப்பினைப் பெற்றார். எனினும் துருக்கிய உயர்குடியினர் சதி திட்டத்தால் கி.பி. 1240இல் இவரது ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.
- இரசியாவுக்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவர்கள் (பக்ரம்ஷா கி.பி.1240 - 1242, அலாவுத்தீன் மகுத் கி.பி.1242 - 1246) அனைவரும் திறமையற்றவர்களாக இருந்ததால், கி.பி. 1265 இல் பால்பன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி சுல்தான் ஆனார்.

நசருதீன் (கி.பி.1246 - கி.பி.1264)

- இல்துமிஷின் கடைசி மகனான நசருதீன் பால்பன் என்பவரின் உதவியோடு அரியணை ஏறினார்.
- பால்பன் தனது மகனை நசருதீனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார்.

கியாகதீன் பால்பன் (கி.பி.1265 - 1287)

- பால்பன் துருக்கிய இனத்தில், இல்பாரி என்னும் பிரிவைச் சேர்ந்தவர். கி.பி. 1265 இல் நசீருதீன் முகமதுவின் இறப்பிற்கு பின்னர் பால்பன் ஆட்சியில் அமர்ந்தார்.
- பால்பன், ஒரு அடிமையாக, தண்ணீர் சுமக்கும் தொழிலாளியாக, வேட்டைக்காரனாக, தளபதியாக, இராஜதந்திரியாக, சுல்தானாக வாழ்ந்தவர். அதோடு டெல்லி சுல்தான்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். - லேனபூல்.
- பால்பன் கற்றவர்களை ஆதரித்தார். 'இந்துஸ்தானத்தின் கிளி / இந்தியக்கிளி' எனப் பாராட்டப்பட்ட அமீர்குஸ்ருவையும், அமீர்ஹாசன் என்ற அறிஞரையும் ஆதரித்தார்.
- அடிமை வம்ச மன்னர்களில் சிறந்த மன்னராக பால்பன் திகழ்ந்தார்.
- மங்கோலியர் படையெடுப்பின் போது, பால்பனின் மகன் முகமது கொல்லப்பட்டார். அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளாத பால்பன் 1287இல் இறந்தார்.

ஆட்சி முறை

- துருக்கிய உயர்குடியினர்களை அடக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால் அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளை வழங்கினார். அவர்களுக்கு எதிராக கீழ்மட்ட பணியாளர்களுக்கு உயர் பதவிகளை வழங்கினார்.
- 'நாற்பதின்மர் குழு' என்ற அடிமை முறையை ஒழித்தார். சிறந்த ஒற்றர் படையை அறிமுகம் செய்தார்.
- திவானி அர்ஸ் என்ற தனிப்படைப் பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. போஜ்பூர், படியாலி, கம்பில், ஜலாலி போன்ற இடங்களில் பல புதிய இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டன. வங்காளத்தில் சுதந்திர மன்னராக செயல்பட்ட துக்ரின்கானை தோற்கடித்து, வங்காளத்தைக் கைப்பற்றினார்.

தெய்வீக கோட்பாடு

- அரசர் கடவுளின் பிரதிநிதியாக கருதப்படும் 'தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாட்டில்' நம்பிக்கைக் கொண்டவராக இருந்தார்.
- பைபோஸ் என்னும் புதிய வணக்க முறையை நடைமுறைப்படுத்தினார். பைபோஸ் முறைப்படி, மன்னரை சந்திக்க வருபவர், அவரது காலை முத்தமிட்டு வணங்க வேண்டும்.

மாம்லுக் மரபின் வீழ்ச்சி

- பால்பனை அடுத்து அவரது பேரன் கைகுபாத் பட்டமேற்றார். ஆனால் அரசு பதவிக்கு தகுதியற்றவராக இருந்தார். சிறுவனாகிய-கைகுபாதின் மகன் கையுமார் என்பவரை உயர்குடியினர் மன்னராக்கினர். அவருக்கு பாதுகாவலராக, தளபதியான ஜலாலுதீன் கில்ஜி நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் ஜலாலுதீன் கில்ஜி, கைகுபாத், கையுமார் ஆகிய இருவரையும் கொன்று டெல்லியின் மன்னரானார். இதன்படி மாம்லுக் மரபு முடிவுற்று கில்ஜி மரபினர் டெல்லி சுல்தானியத்தை ஆளத்தொடங்கினார்கள்.

கில்ஜி மரபு

ஜலாலுத்தின் - பெரோஸ் - கில்ஜி (கி.பி. 1290 - 1296)

- 70 வயதான ஜலாலுத்தின் - பெரோஸ் - கில்ஜி கி. பி. 1290 இல் டெல்லியைக் கைப்பற்றி கில்ஜி மரபை தோற்றுவித்தார்.
- இவர் பிற்காலத்தில் அமைதியான முறையில் ஆட்சியை நடத்தினார். மேலும் இரத்தம் சிந்தாத ஆட்சியை வழங்க விரும்பினார். எனவே இவர் 'கருணை உள்ளம் கொண்ட ஜலாலுத்தின்' எனப் புகழப்பட்டார்.
- தனது மருமகன் அலாவுதீன் கில்ஜியை தேவகிரியை கைப்பற்ற அனுப்பினார். அப்போது தேவகிரியை ஆட்சி செய்த ராமச்சந்திர தேவரை தோற்கடித்தார்.
- கி.பி. 1296 ல் தனது மருமகனால் கொல்லப்பட்டார்.

ஆட்சிமுறை

- காரா என்னுமிடத்தின் நிர்வாகி, மாலிக் சஜ்ஜீ என்பவர் கலகத்தில் ஈடுபட்டார். ஜலாலுத்தின் சஜ்ஜீவின் கலகத்தை அடக்கி, தனது சகோதரரின் மகனும், மருமகனுமாகிய அலாவுதீன் கில்ஜியை காராவின் ஆளுநராக்கினார். இவரது ஆட்சியில் வழிப்பறியும், திருட்டும் அதிகம் நடைபெற்றது. எனவே எண்ணற்ற

திருடர்களையும், தக்கர்கள் என்ற கொள்ளைகூட்டத்தவரையும் சிறையிலடைத்தார். பின்னர் அவர்களை மன்னித்து விடுதலை செய்து வங்காளத்தில் குடியமர்த்தினார்.

- சித்தி மெலா என்ற மதவாதி, ஜலாலுத்தீனின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்றதால் அவரை சிறைப்படுத்திக் கொன்றார்.

மங்கோலியர் படையெடுப்பு

- கி. பி. 1292 இல் சூளம் என்னும் தமது ஆட்சிப் பகுதியில் ஊடுருவ முயன்ற மங்கோலியர்களைத் தோற்கடித்துக் கைது செய்தார். சிறைப்பட்ட அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்று விடுதலையும் செய்தார். இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் சில மங்கோலியர்கள் இந்தியாவிலேயே தங்கிவிட்டனர்.

ஜலாலுத்தீன் கில்ஜியின் முடிவு

- ஜலாலுத்தீனின் அமைதிக் கொள்கையை அவரது இளைய தலைமுறையினர் விரும்பவில்லை. தேவகிரியிலிருந்து திரும்பிய அவரது மருமகன் அலாவுத்தீன் கில்ஜி என்பர் ஜலாலுத்தீனைக் கொன்று ஆட்சியை பிடித்துக்கொண்டார்.

அலாவுத்தீன் கில்ஜி (கி.பி. 1296 - 1316)

- கி. பி. 1296 இல் அரசப்பதவியைக் கைப்பற்றிய அலாவுத்தீன் வட இந்தியா முழுவதையும் தன் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டு வந்தார். மேலும் சில தென்னிந்தியப் பகுதிகளையும் இவர் வென்றார்.
- அசோகருக்கு பின் பெரிய நிலபரப்பை ஆண்ட அரசர் அலாவுத்தீன் கில்ஜி ஆவார்.
- டெல்லிக்கு அருகில் சிரி என்னுமிடத்தில் புதிய நகர் ஒன்றை நிறுவினார்.
- அமீர்குஸ்ரு இவரது அவையில் இருந்தார்.
- கில்ஜி மரபின் கடைசி அரசர் குத்புதீன் முபாரக் என்பவர்.

வடஇந்தியப் படையெடுப்புகள்

- உலுக்கான், நசரத்கான் என்ற வலிமையான படைத் தளபதிகளை கி.பி. 1297 ல் குஜராத் (மன்னர் கர்ண பகேலா) பகுதியை கைப்பற்ற அனுப்பி வைத்தார். இப்படைகள் கி.பி. 1301 ல் ரான்தம்பூரை வென்று அதன் மன்னர் அமீர்தேவாவைக் கொன்றனர். பிறகு சித்தூர், மாளவம், மாண்டு, உஜ்ஜெயின், தார், சாந்தேரி, மார்வார், ஜலோர் ஆகிய இடங்களையும் வென்றனர்.
- மேவார் அரசர் ராஜா பீம்சிங்கையும் தோற்கடித்து சித்தூர்க் கோட்டையையும் கைப்பற்றினார். ராஜா பீம்சிங்கின் மனைவி பத்மினி போரில் தோற்றதும் ஜவ்கர் எனப்படும் தீயில் குளித்து உயிர்விட்டார்.

தென்னிந்தியப் படையெடுப்புகள்

- டெல்லி சுல்தான்களில், முதன்முதலில் தென்னிந்திய படையெடுப்புகளை மேற்கொண்டவர் அலாவுத்தீன் கில்ஜி ஆவார்.
- மாலிக்காபூர் என்ற அடிமை இவரது படைத்தலைவராக பதவி உயர்வு பெற்றார்.
- தமது நம்பிக்கைக்குரிய தளபதி மாலிக்கபூரை தென்னிந்திய அரசர்களுக்கு எதிராக அனுப்பினார்.
- தளபதி மாலிக்காபூர் தேவகிரி, வாராங்கல், மைசூர், மதுரை போன்ற இடங்களை தாக்கி செல்வங்களை கொண்டு வந்தார்.

- தென்னிந்தியாவைச் சார்ந்த தேவகிரியை ஆண்ட யாதவ அரசர் இராமசந்திரதேவன், வாரங்கல் அரசர் இரண்டாம் பிரதாபருத்ரன் மற்றும் ஹொய்சாள அரசர் மூன்றாம் வீரபாண்டியன் ஆகியோர் தோற்கடிக்கப்பட்டு, டெல்லி சுல்தானியத்திற்கு திறை செலுத்தும் அரசர்களானார்கள்.
- பாண்டியப் பேரரசில் நிகழ்ந்த வாகிரிமைப் போரில் மாலிக்காபூர் தலையிட்டு வீரபாண்டியனுக்கு எதிராக சுந்தரபாண்டியனுக்கு உதவியதோடு, சுந்தரபாண்டியனை பாண்டிய அரியணையில் அமரச் செய்தார். பின்னர் இராமேஸ்வரம் வரை சென்று அங்கு ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்டினார். தென்னிந்திய படையெடுப்பின் விளைவாக தென்னிந்திய அரசுகள் அலாவுத்தீன் கில்ஜியின் மேலாண்மையை ஒப்புக்கொண்டு திறை செலுத்த தொடங்கின.

மங்கோலியர்களைத் தடுத்தல்

- அலாவுத்தீன் கில்ஜி, சுமார் 12 முறைக்கு மேலாக மங்கோலியப் படையெடுப்புகளைத் தடுத்தார். தம் எல்லைக்குட்பட்ட இடங்களில் உள்ள கோட்டைகளையும், படை முகாமிடும் இடங்களையும் செப்பனிட்டார். புதிய கோட்டைகளைக் கட்டியதோடு, அவைகளை தமது முன்னோர்களது கட்டிடங்களை விட பாதுகாப்பாக உருவாக்கினார்.

ஆட்சி முறை

- அலாவுத்தீன்கில்ஜி தம்மை 'கடவுளின் பிரதிநிதி'யாகக் கருதினார்.
- நாட்டில் தொடர்ந்து கலகம் நடப்பதை தடுக்க நான்கு சட்டங்களை ஏற்படுத்தினார். அச்சட்டங்களின் வழியாக சமய அறக்கொடைகளையும் இலவசமாக வழங்கப்பட்ட நிலங்களையும் பறிமுதல் செய்தார்.
- ஒற்றர் முறையை மறுசீரமைப்புச் செய்தார். சமுதாய குழுக்கள் கூடுவதைத் தடுத்தார். மக்கள் கூடுவதைத் தடுத்தார்.
- மதுபானங்கள் விற்பதும் குடிப்பதும் தடைசெய்யப்பட்டன.
- அலாவுதீன், நிரந்தரமான ஒரு பெரும்படையை உருவாக்கினார். படைப்பிரிவில் குதிரைகளுக்கு சூடுபோடும் முறையை கொண்டு வந்தார். படைவீரர்களுக்கு பெயர் பட்டியல் ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, இராணுவத்தில் நடைபெற்ற ஊழல்களை ஒழித்தார்.
- வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் பொருட்களின் விலைகளை நிர்ணயித்தார். அலாவுதீன் கில்ஜி நிர்ணயித்த விலைகள் அங்காடி விலைகளை விடக் குறைவாகவே இருந்தன.
- கள்ளச் சந்தையை முற்றிலும் ஒழித்தார். வரிகளைப் பொருளாக செலுத்தும் முறையினைக் கொண்டு வந்தார். அதிக அளவில் குதிரை படைவீரர்களையும், எழுத்தர்களையும் நியமித்தார். அஞ்சல் முறையை மேம்படுத்தினார்.
- இந்துக்கள் மீது கடுமையானக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார். ஜிசியா வரி, மேய்ச்சல் வரி, வீட்டு வரி போன்ற பல வரிகளை அவர்கள் மீது திணித்தார்.
- பெரிய அளவிலான ஒரு 'நிரந்தரப்படையை' உருவாக்கிய முதல் சுல்தான் அலாவுதீன் கில்ஜி ஆவார்.
- விந்தியமலையைக் கடந்து சென்று தென்னிந்தியாவையும் வென்றார். பாமத்கானா மசூதி, அலைதர்வாசா, சீரீக்கோட்டை, ஆயிரம் தூண்கள் அரண்மனை போன்றவற்றைக் கட்டினார்.
- இவர் சிறந்த ஒரு வெற்றியாளரும், நிர்வாகியும் ஆவார். உறுதியானக் கொள்கையை உடையவராக அலாவுதீன் செயல்பட்டார்.

அங்காடிகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்

- அங்காடியைக் கட்டுப்படுத்த திவானி ரியாஸத், ஹானாயி மண்டி என்று இரு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். அனைத்து வியாபாரிகளும் மண்டியில் தங்களை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆணையிடப்பட்டது.
- அரசு நிர்ணயித்த விலையில் மட்டுமே பொருள்கள் விற்க வேண்டும் என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டு அங்காடிகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

கில்ஜி மரபின் முடிவு

- அலாவுதீன் கில்ஜி கி. பி. 1316 இல் மரணமடைந்தார். அவருக்குப் பின்னர் குதுப்-உத-தீன்-முபாரக்ஷா (கி. பி. 1316 - 1320), நஸிர் - உத்தீன் - குஸ்ரு - ஷா (கி. பி. 1320) ஆகியோர் பதவியேற்றனர். ஆயினும் திறமையற்ற இவர்களது ஆட்சியினால், கில்ஜி மரபு கி. பி. 1320 இல் முடிவுக்கு வந்தது.
- கி. பி. 1320 இல் பஞ்சாபின் ஆளுநர் காஸிமாலிக், உயர்குடியினர் உதவியுடன் கியாசுதீன் என்ற பட்டப்பெயருடன், துக்ளக் மரபின் ஆட்சியை டெல்லியில் ஏற்படுத்தினார்.

துக்ளக் மரபு (கி.பி. 1320 - கி.பி. 1414)

கியாசுதீன் துக்ளக் (கி.பி. 1320 - 1325)

- கியாசுதீன் துக்ளக் எனப்படும் காஸிமாலிக் தனது கடுமையான முயற்சிகளின் மூலம் ஆட்சிக்கு வந்தார். மிகவும் எளிமையான தொடக்கத்திலிருந்து தனது திறமையின் காரணமாக உயர்ந்து கி.பி. 1320இல் துக்ளக் வம்ச ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்.
- துக்ளக் மரபை தொடங்கிய இவர் துருக்கிய தந்தைக்கும், பஞ்சாப் ஜாட் வகுப்பைச் சார்ந்த தாயாருக்கும் மகனாவார்.
- இவரது மகன் முகமது பின் துக்ளக்.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு கொள்கைகள்

- கியாசுதீன் தனது ஆட்சிப் பகுதியில் அமைதியை நிலை நாட்டினார்.
- வேளாண்மை, பாசனவசதி, நீதித்துறை, காவல்துறை, அஞ்சல்துறை ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்.
- இவரது பேரரசுடன், வாரங்கல், ஒரிஸாவின் உத்கல், வங்காளம் ஆகியன இணைக்கப்பட்டன.
- வடஇந்திய பகுதியை தாக்கிய மங்கோலியர்களை அடக்கி மங்கோலிய படைத்தலைவர்களை சிறையிலடைத்தார்.

ஆட்சியின் முடிவு

- கி.பி. 1325இல் வங்காளப் பகுதியை வென்றார். அவ்வெற்றியை கொண்டாட அமைக்கப்பட்ட மேடை சரிந்து, கியாசுதீன் இறந்து போனார். அவரை அடுத்து இளவரசர் ஜுனாகான் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

முகமது பின் துக்ளக் (கி.பி. 1325 - 1361)

- கி.பி. 1325 இல் இளவரசர் ஜுனாகான் 'முகமது பின் துக்ளக்' என்ற பட்டப் பெயருடன் அரசரானார்.
- இந்தியாவில் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகத்தை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்.

- கி.பி. 1327 இல் வாராங்கல் பகுதியைக் கைப்பற்றினார்.
- 26 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த இவர் ஒரு சிறந்த கல்வியாளர்.
- இவரது ஆட்சி பற்றி பரணியின் செய்திகள் மற்றும் மொராக்கோவின் இபன் பட்டுடாவின் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.
- இவரது இரு முக்கிய படையெடுப்பு; ஒன்று பாரசீகப் படையெடுப்பு, மற்றது குமோன் படையெடுப்பு. இரண்டிலும் தோல்வி கண்டார்.

உள்நாட்டுக் கொள்கை

- காலியாகக் கிடந்த அரசுக் கருவூலத்தை நிரப்பும் பொருட்டு தோஆப் பகுதியின் நிலவரியை அதிகரித்தார். திடீரென உயர்த்தப்பட்ட பெரும் வரியைச் செலுத்த வழியில்லாத விவசாயிகள் காடுகளுக்கு ஓடி தஞ்சமடைந்தனர்.
- விவசாயம் தடைப்பட்டதால் நாட்டில் பஞ்சம் தலை தூக்கியது. துக்ளக் தனது தவறை உணர்ந்து விவசாயிகளை அழைத்து கடன்களை வழங்கினார். புதிய வாய்க்கால்களை வெட்டித் தந்தார். ஆனாலும் இவை தாமதப்பட்ட செயலாகவே அமைந்தது.
- இந்திய எல்லைக்கருகில் இருந்த மங்கோலியர்கள் தொடர்ந்து படையெடுத்தனர். தலைநகரை காப்பாற்றுவதற்காக நாட்டின் மையப்பகுதிக்குத் தலைநகரை மாற்றவேண்டுமென துக்ளக் நினைத்தார். கி.பி. 1327 ம் ஆண்டு டெல்லியிலிருந்து தேவகிரிக்கு (தௌலதாபாத்) தலைநகரை மாற்ற உத்தரவிட்டார். மக்களும், அரசு அலுவலர்களும் தேவகிரியை நோக்கிப் பயணமாயினர். திடீரென புறப்பட்டதால் பெருந்துயருக்கு ஆளாயினர். இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள குறைப்பாட்டினை உணர்ந்த மன்னர், மக்களை மீண்டும் டெல்லிக்கே செல்லும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.
- நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த (கருவூலத்தை நிரப்ப) துக்ளக் எண்ணினார். அதனால் செப்பு நாணயங்களை அறிமுகம் செய்தார். ஆனால் அரசு சார்பாக அச்சிடும் தனிப்பட்ட நாணயச்சாலை இல்லாததால் மக்களே நாணயங்களை அளவின்றி அச்சிடத் தொடங்கினார்கள். இதனால் பணத்தின் மதிப்பு வீழ்ச்சியடைய தொடங்கியது. எனவே செப்பு நாணய முறையை நிறுத்தினார்.
- துக்ளக், டிரான்ஸ் ஆக்ஸியானா, கொரேசான், ஈராக் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்ற நினைத்தார். எனவே தமது படைபலத்தைப் பெருக்க, புதிதாக 3,70,000 வீரர்களை சேர்த்துக் கொண்டார். அச்செயல் சாத்தியமில்லாமல் போகவே தனது புதிய படைப்பிரிவுகளைக் கலைத்தார்.
- மங்கோலியப் படையெடுப்பால் தமது நாட்டுப் பொருளாதாரம் பாதிக்கக்கூடும் எனக்கருதிய துக்ளக் மங்கோலியத் தலைவன் தமஷ்கின் என்பாரிடம் நட்பு பாராட்டி, அவருக்கு பெரும் பரிசு பொருட்களை அனுப்பி தனது நாட்டை மங்கோலிய படையெடுப்பிலிருந்து காப்பாற்றினார். இத்தகைய செயல்களானது, நிதிநிலையை மேலும் சீர்குலைத்தது.
- முகமது பின் துக்ளக் ஏற்படுத்திய திட்டங்கள் அனைத்துமே சிறந்தவைகளாகும். ஆனால் சூழ்நிலையை அறிந்து அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. எனவேதான் அவரது திட்டங்கள் அனைத்தும் தோல்வியில் முடிந்தன. அவரது அவசர கொள்கை முடிவுகளும், சில நடைமுறைப்படுத்த இயலாதத் திட்டங்களும், துக்ளக் மரபின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின.

- துக்ளக் "முரண்பாடுகளின் மொத்த உருவம்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

பிரோஸ் துக்ளக் (கி.பி. 1351 - 1388)

- கியாசதீன் துக்ளக்கின் இளைய சகோதரரின் மகன் பிரோஸ் துக்ளக் ஆவார்.
- இவர் துக்ளக் மரபின் மிகச் சிறந்த அரசர்.
- வயதானவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளித்தார்.
- மேய்ச்சல் வரி, வீட்டு வரி நீக்கப்பட்டன.
- அடிமைகளின் மேம்பாட்டிற்கு தனி அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள்

- மக்களுக்குப் பயன் தரும் பல சீர்திருத்தங்களை உருவாக்கினார்.
- முகமது - பின் - துக்ளக்கினால் வழங்கப்பட்ட தக்காவி என்னும் விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்தார்.
- வருவாய் துறை அதிகாரிகளின் ஊதியத்தை உயர்த்தினார். சட்டத்திற்கு புறம்பான தேவையற்ற வரிகள் நீக்கப்பட்டன.
- இவர் தனது மக்களிடமிருந்து 4 விதமான வரிகளை வசூலித்தார்.
- கரோஜ் - விளைச்சலில் 1/10 பங்கு
- கம்ஸ் - போர்களில் கைப்பற்றிய பெருக்களில் 1/5 பங்கு
- பெஸியா - தலைவரி
- ஜகாத் - குறிப்பிட்ட இஸ்லாமிய மதச்சடங்குகளைச் செய்வதற்கு வசூலிக்கப்படும் கட்டணம்,
- இவர் பொதுப்பணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். பல பாசன வாய்க்கால்களை வெட்டினார். 50 அணைகள், 150 கிணறுகள், 100 பாலங்கள் ஆகியவைகள் கட்டப்பட்டன.
- பிரோஸாபாத், பெதாபாத், ஜான்பூர், ஹிஸ்ஸார் உட்பட பல நகரங்களை உருவாக்கினார்.
- குரானின் அடிப்படையிலான சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினார். பிராமணர்கள் மீது ஜிசியா வரி விதிக்கப்பட்டது. சித்திரவதை செய்தல், உடல் உறுப்புகளை வெட்டுதல் ஆகிய கொடிய தண்டனைகளை ஒழித்தார்.
- வேலைவாய்ப்பு அமைப்பு, திருமண அமைப்பு (திவானி கிரமத்) மருத்துவமனைகள் (தார்-உல்-பா) போன்ற அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
- பிரோஸ் தனது சீர்திருத்தங்களின் வழியாக நாட்டை வளமடையச் செய்தார். பதுஹத்-இ-பெரோஷாஹி என்னும் சுயவரலாற்று நூலை எழுதினார். ஜியாவுத்தீன் பராணி என்ற அறிஞரை ஆதரித்தார். இவரது காலத்தில், மருத்துவம், அறிவியல், கலைகள் போன்றவற்றின் எண்ணற்ற சமஸ்கிருத நூல்கள் பாரசீக் மொழியில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டது. குதுப்-பெரோஸ்-ஷாஹி என்ற இயற்பியல் தொடர்பான நூலும் எழுதப்பட்டது.

அயலுறவு கொள்கை

- கி.பி. 1353 மற்றும் 1359ஆம் ஆண்டுகளில் பிரோஸ் வங்காளத்தை முற்றுகையிட்டார்.

- ஜெயநகரை வென்றதோடு, பூரியில் ஜெகநாதர் கோயிலை அழித்தார். நகர்கோட், தட்டா ஆகிய பகுதிகளின் அரசர்களை வென்று அவர்களை திறை செலுத்தச் செய்தார்.

பிற்கால துக்களக் மரபினர்

- பிரோஸ் துக்களக்கை அடுத்து, இரண்டாம் கியாசுதீன் துக்களக் ஷா, அபுபக்கர் ஷா, நாசிர்-உத்-தீன் முகமது துக்களக் ஆகியோர் ஆட்சி செய்தனர். எனினும் இவர்கள் திறமையற்ற ஆட்சியாளராகவே இருந்தனர்.
- பதினான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நாட்டின் பல பகுதிகள் பிரிந்து சுதந்திரமாயின.
- டெல்லி, பஞ்சாப் ஆகியன மட்டுமே துக்களக் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. இந்நிலையிலேயே கி. பி. 1414 வரையில் துக்களக்குகளின் ஆட்சி நீடித்தது.
- இக்கால கட்டத்தில்தான் தைமூரின் படையெடுப்பும் நிகழ்ந்தது.

தைமூர் படையெடுப்பு (கி.பி. 1398)

- சமர்கண்ட் பகுதியை தைமூர் என்பவர் ஆட்சி செய்தார். இவர் இந்திய நாட்டு செல்வச்செழிப்பை அறிந்ததால் இந்தியா மீது படையெடுக்க முடிவெடுத்தார்.
- நசீர் முகமது துக்களக் என்பவர் ஆட்சியின் போது அவருடன் போரிட முனைந்து, சிந்து நதியைக் கடந்து டெல்லியை நோக்கி வந்தார். எனவே நசீர் முகமது, அவரது தளபதி மல்லு இக்பால் ஆகியோர் தைமூரை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். முடிவில் தைமூரே வென்றார்.
- கி.பி. 1398இல் டெல்லி தைமூரால் கைப்பற்றப்பட்டது. வார்த்தைகளால் விவரிக்க இயலாத அளவுக்கு டெல்லி மக்களைக் கொன்று குவித்தார். அதோடு அவர்களது உடமைகளையும் கொள்ளையடித்தார்.
- தைமூரின் படையெடுப்பு துக்களக் மரபின் வீழ்ச்சிக்கு அடிகோலியது.
- தைமூர், நொண்டிதைமூர் என்றழைக்கப்பட்ட இவர் மத்திய ஆசியாவை ஆண்ட துருக்கிய தலைவர்.

சையது மரபு (கி.பி. 1414 - 1451)

கிஸர்கான் (கி.பி.1414 - 1421)

- துக்களக் மரபின் வீழ்ச்சிக்கு பின்னர் சையது மரபினர் டெல்லியை ஆளத் தொடங்கினார்கள். தைமூர் படையெடுப்பால் டெல்லிப் பகுதியில் நிகழ்ந்த அரசியல் குழப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட முல்தானின் ஆளுனர் கிஸர்கான் டெல்லியின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி கி.பி.1414 இல் சையது மரபினைத் தொடங்கினார்.
- இவர் அரச பதவிக்குரிய பட்டப்பெயர்களை சூட்டிக்கொள்ளவில்லை.
- பஞ்சாப், திலாபூர், குரத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியற்றை இவர் வென்றாலும், ஜான்பூர், மாளவம், குஜராத், காண்டேஷ், வங்காளம், தக்காணம் ஆகிய பகுதிகளை இழந்தார்.

முபாரக் ஷா (கி.பி. 1421 - 1434)

- கி.பி. 1421இல் கிஸர்கானின் இறப்பிற்கு பின்னர் அவரது மகன் ஆட்சியேறினார்.
- இவர் கோகர்களையும், தோஆப் பகுதியின் உள்ளூர் தலைவர்கள் செய்த கலகத்தையும் அடக்கினார்.

- டெல்லி நீதிமன்றத்தில் இந்துமத உயர்குடியினரை நியமித்தார்.
- யமுனை நதிக்கரையில் 'முபாரக் பாத்' என்னும் நகரை நிர்மானித்தார். இந்நிலையில் கி.பி. 1434 - இல் முபாரக் கொல்லப்பட்டார்.

முகமது ஷா (கி.பி. 1434 - 1445)

- முபாரக் மரணத்தை அடுத்து அவரது சகோதரனின் மகனான முகமதுஷா மன்னரானார்.
- லாகூர் ஆளுநர் பஹ்லுல் லோடி உதவியுடன் மாளவத்தின் மீது படையெடுத்து அதனை வென்றார். இவ்வெற்றிக்குக் காரணமான பஹ்லுல் லோடிக்கு 'கானிகானா' என்ற பட்டத்தை சூட்டினார்.
- கி.பி. 1445 - இல் முகமது ஷா இயற்கையெய்தினார்.

அலாவுதீன் ஷா (கி.பி.1445 - 1457)

- முகமது ஷாவை அடுத்து அலாவுதீன் ஷா மன்னரானார்.
- இவர் திறமையற்று செயல்பட்டதால், லாகூரின் ஆளுனர் பஹ்லுல் லோடி கி.பி. 1457ஆம் ஆண்டு டெல்லியின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். அதோடு அலாவுதீன் ஷாவுக்கு கட்டாய ஓய்வளித்தார்.
- அலாவுதீன் ஷா கி.பி. 1478இல் மரணமடைந்தார்.
- கி.பி. 1457இல் சையது வம்சம் முடிவுக்கு வந்தது.

லோடி மரபு

பஹ்லுல் லோடி (கி.பி. 1451 - 1489)

- டெல்லியை ஆண்ட சல்தான்களில் லோடி மரபே இறுதியாக ஆட்சி செய்தது. இம்மரபைத் தொடங்கி வைத்தவர் பஹ்லுல் லோடி ஆவார்.
- பஹ்லுல்லோடி அரியணையில் அமரவில்லை. உயர்குடியினரின் ஆதரவை பெறுவதற்காகவே, உயர்குடியினருடன் கம்பளத்தில் அமர்ந்து ஆட்சி செய்தார்.
- விவேகம் நிறைந்த மன்னரான பஹ்லுல்லோடி தனக்கென்று சில வரையறைகளை வகுத்துக் கொண்டார்.
- தம் நாட்டு உயர்குடிக்குழுவினரின் மனநிறைவினை அறிந்த பின்னரே அடுத்தக்கட்ட நடவடிக்கையை தொடங்குவார்.
- இவர் போரின் மூலம், மேவாட், சம்தல், சகிட், எட்வா, குவாலியர் ஆகிய பகுதிகளை வென்றார்.
- பஹ்லுல் லோடி கி.பி. 1489இல் இறந்தார்.

சிக்கந்தர் ஷாஹி (கி.பி. 1489 - 1517)

- பஹ்லுல் லோடியை அடுத்து அவரது மகன் சிக்கந்தர் ஷாஹி பதவியேற்றார்.
- சிக்கந்தர் ஷா என்ற பட்டப்பெயருடன் ஆளத் தொடங்கினார். இவர் தமது பேரரசை பஞ்சாப் முதல் பீகார் வரை விரிவடையச் செய்தார்.
- ஆக்ரா நகரை கட்டினார். தலைநகரத்தை டெல்லியிலிருந்து ஆக்ராவிற்கு மாற்றினார்.
- லோடி மரபினர் காலத்தில் ஆக்ரா நகர் முக்கியத்துவம் பெற்று, நிர்வாகம் மற்றும் பண்பாட்டு மையமாகத் திகழ்ந்தது.

- சிறந்த ஒற்றர் படையை உருவாக்கினார்.வேளாண்மையும், தொழிற்சாலைகளையும் முன்னேற்றம் அடைந்தன.
- இவர் காலத்தில் கணிதம், வானவியல், யோகா, மருத்துவம் உள்ளிட்ட பல சமஸ்கிருத நூல்கள் பாரதீய மொழியில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டன.
- வெஷ்ணாய இசையை இவர் மிகவும் விரும்பினார். லக்ஷ்மீ-இ-சிக்கந்தர் ஷாஹி என்ற இசைத் தொகுப்பு இவர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது.
- சிக்கந்தர் ஷா ஒரு தீவிர இஸ்லாமியப் பற்றுடையவர். எனவே இந்துக்கள் மீது கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்.
- லோடி மரபின் சிறந்த அரசரான இவர் கி.பி. 1517இல் மரணமடைந்தார்.

இப்ராகிம் லோடி

- சிக்கந்தர் லோடியை அடுத்து இப்ராஹிம் லோடி (கி.பி. 1517 - 1526) பட்டமேற்றார். இவர் சகிப்புத்தன்மையற்றவராகவும், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை இல்லாதவராகவும் விளங்கினார்.
- இவருக்கு கீழ் இருந்த தெளல்தகான் என்ற அரசர் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.
- உயர்குடியினரை அவமானப்படுத்தியதோடு ஒரு சிலரை கொடுமையாகக் கொலையும் செய்தார். தெளல்தகான் லோடியின் மகன் தில்வர்கான் லோடியை இவர் கொடுமைப்படுத்தியதால் தெளல்தகான் லோடி, காபூல் மன்னர் பாபரை உதவிக்கு அழைத்தார். பாபர் தனது பெரும்படையுடன் இந்தியாவுக்கு வந்தார்.
- கி.பி. 1526 இல் நடைபெற்ற முதலாம் பானிபட் போரில் இப்ராஹிம் லோடியை வென்றார். இந்த வெற்றியானது டெல்லியில் சுல்தான்களின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, முகலாயர் ஆட்சியைத் தொடங்கி வைத்தது.

சுல்தான்களின் ஆட்சியில் - நிர்வாகத்துறை

- கி.பி. 1206 முதல் கி.பி. 1528 வரையிலான 320 ஆண்டுகள் ஆண்ட டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியானது மதவாத ஆட்சியாகவும், இராணுவ ஆட்சியாகவுமே இருந்தது. இஸ்லாமிய சட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே நிர்வாகம் நடைபெற்றது.
- ஜெசியா வரி என்பது இந்துக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது.
- விலை நிர்ணய முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் அலாவுதீன் கில்ஜி.
- பாரதீய மொழி அரசு மொழியாக இருந்தது.
- பாரதீய, அராபி, இந்தி மொழிகள் இணைந்து உருது என்ற மொழி உருவானது. இந்திய அரேபிய சங்கீதக் கலைகள் இணைந்து இந்துஸ்தானி சங்கீதமாக உருவானது.
- கட்டடங்களில் வில் வளைவு , கோள வடிவ கூரை கூம்புக் கோபுரங்கள் போன்றவைகள் இருந்தன. பாரதீய இந்திய காப்பு கட்டடக்கலை உருவானது. இது இந்திய - சாரசானிக் முறை (அ) இந்திய முஸ்லீம் கூட்டுக் கலைப்பணி என்று அழைக்கப்பட்டது.
- குதுப்மினார், அலாய்தர்வாஜா, ஜஹான் பஞ்ச், முத்து மசூதி மற்றும் தெளல்தாபாத், பெரோஷாபாத், கோல்கொண்டா போன்ற கோட்டைகளும் இந்திய சாரசானிக் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டவை.
- இந்திய சாரசானிக் கட்டட அமைப்பின் சிறப்பு என்பது கோளவடிவ கூரையில் நுணுக்கமான வண்ணச் சித்திர வேலைப்பாடுகள் ஆகும்.

மைய நிர்வாகம்

- சுல்தான், பேரரசின் தலைமை அதிகாரப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.
- அவருக்கு உதவிட ஆறு அமைச்சர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று இருந்தது.
- நிர்வாக வசதிக்காகப் பல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- பொதுவாக மைய அரசு உள்ளாட்சி நிர்வாகங்களில் தலையிடவில்லை.

சுல்தான்களின் அமைச்சர்கள்

○ வசீர்	- பிரதம அமைச்சர் மற்றும் நிதியமைச்சர்
○ திவானி ரிஸாலத்	- வெளியுறவு அமைச்சர்
○ கதர்-உஸ்-சாதர்	- இஸ்லாமிய சட்ட அமைச்சர்
○ திவானி இன்ஷா	- அஞ்சல்துறை அமைச்சர்.
○ திவானி அர்ஸ்	- பாதுகாப்பு அல்லது படைத்துறை அமைச்சர்
○ காஸி-உல்-கஸாத்	- நீதித்துறை அமைச்சர்

நகர நிர்வாகம்

- பேரரசு பல இக்தாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை நிர்வகித்தோர் இக்தார் எனப்பட்டனர்.
- இக்தாக்கள் மேலும் ஷிக், பர்கானா, கிராமங்கள் என உட்பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டன. ஷிக் பகுதியின் நிர்வாகி ஷிக்தார் எனப்பட்டார்.
- பர்கானாவின் முக்கிய அலுவலர்கள் அமில் அல்லது முன்ஷிப் எனப்பட்டார். மேலும் கருவூலர், கனுங்கோ ஆகியோர் நிர்வாகத்தில் இடம்பெற்றனர்.

உள்ளாட்சி நிர்வாகம்

- நிர்வாகத்தின் மிகச்சிறிய அளவு கிராமமாகும். கிராம நிர்வாகமானது மரபுவழி வந்த உள்ளூர் அலுவலர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. கல்வி, சுகாதாரம், நீதி, வரி ஆகிய பணிகளை சட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே நிர்வாகம் நடைபெற்றது.

வருவாய் நிர்வாகம்

- நாட்டின் முதன்மையான வருமானம் நிலவரி மூலமாகவே கிடைத்தது. எனவே வேளாண்மைக்கும், பாசனத்திற்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. வணிகவரி, வீட்டுவரி, சுரங்கவரி, குதிரைவரி போன்ற வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன.

நீதித்துறை

- நீதித்துறையின் உயர்நிலைப் பொறுப்பு சுல்தானிடம் இருந்தது. தலைமை நீதிபதி காஸி-உத்-கவாத் எனப்பட்டார்.
- ஒவ்வொரு நகரத்திலும் காஸி இருந்தார். குற்றவாளிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

படைத்துறை நிர்வாகம்

- சுல்தான் அனைத்து படைப் பிரிவுகளுக்கும் தலைவர் ஆவார்.
- அரசு பரம்பரையினரைத் தலைவராகக் கொண்ட படைகள், ஆளுனர் தலைமையிலான படைகள், உயர்குடிகளின் தலைமையிலான படைகள், போர்க் காலப்படைகள் ஆகிய படைப்பிரிவுகள் இருந்தன.

சமூக நிலை

- வெளிநாட்டு முஸ்லீம்கள், இந்திய முஸ்லீம்கள் மற்றும் இந்துக்கள் ஆகியோர் சமூகத்தில் வாழ்ந்தனர்.

பொருளாதார நிலை

- வேளாண்மையே நாட்டின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. அதற்கு அடுத்த நிலையில் நெசவுத்தொழில் இருந்தது.
- சர்க்கரை உற்பத்தி, காகிதம், முத்து எடுத்தல், தந்தம், சந்தனம் ஆகியவற்றை சார்ந்த தொழில்களும் நடைபெற்றன.

நெசவு

- இந்தியத் துணிகள் வெளிநாட்டவரால் விரும்பி வாங்கப்பட்டன. குஜராத், வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் தரமான துணிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. பருத்தி, பட்டு, கம்பளி போன்ற ஆடைகள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. உயர்தர ஆடைகளில் பொன், வைரம், முத்து, வெள்ளி, இரத்தினம் ஆகியவை இணைத்து நெய்யப்பட்டன.

டெல்லி சுல்தான்களின் பங்களிப்பு கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

- இந்திய இஸ்லாமிய டெல்லி சுல்தானியர்கள் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் தனிச் சிறப்புடையர்களாக இருந்தார்கள். கலை நுணுக்கங்களைக் கொண்ட அழகிய கட்டிடங்களை சுல்தான்கள் கட்டினர்.
- இவர்களது கட்டிட அமைப்பை மூன்று விதமாக வகைப்படுத்தலாம். அவை டெல்லி அல்லது பேரரசு கலைபாணி, நகர கலைபாணி, இந்துக்கள் கலைபாணி ஆகியனவாகும்.
- குதுப்பினார், குவாத் உத் இஸ்லாம் மசூதி, நாசிர்-உத்-தீன் முகமதுவின் கல்லறை, பால்பனின் சமாதி ஆகியன மாம்பலக் கால அழகிய கட்டிடங்களாகும்.
- டெல்லியில் அமைந்துள்ள சீரி நகரம், ஹரத் நிஜாம்முதின் அலுவாவின் தர்கா, அலாய்தார்வாசா ஆகியவை கில்ஜி காலக் கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
- கியாசுதீன் துக்ளக்கின் கல்லறை, முகமது-பின்-துக்ளக் கட்டிய அதலாபாத் கோட்டை, துக்ளக்காபாத், ஜஹான்பனா ஆகிய நகரங்கள் துக்ளக் கால கட்டிடங்களாகும். எனினும் இவ்வரசர்கள் கலையம்சத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவில்லை. ஆனால் உறுதிமிக்க கட்டிடங்களையே உருவாக்கினர். சில கட்டிடங்கள் இந்து முறையிலும் அமைந்துள்ளன.
- டெல்லியில் உள்ள லோடி பூங்கா, மோதி மசூதி மற்றும் சிக்கந்தர் லோடியின் கல்லறை ஆகியன லோடிமரபினர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை.

இலக்கியம்

- சுல்தான்களின் அவையில், அல்பருணி, அமிர்குஸ்ரு, ஜியா உல்பரணி போன்ற பல அறிஞர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர்.
- பல சமஸ்கிருத நூல்கள் அராபிய மொழியில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டன.
- வட்டார மொழி இலக்கியங்கள் பெருமளவில் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன.
- உருது மொழியானது உருவான காலம்.

சுல்தான்கள் கால அறிஞர்கள்

- அல்பருனி என்ற அறிஞர், அரபு, பாரசீக மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்தார்.
- கஜினி முகமது அவையிலும் இடம் பெற்றிருந்தார். இந்தியாவில் பல்லாண்டு காலம் தங்கியிருந்த இவர், சமஸ்கிருத மொழியைக்கற்றதோடு, உபநிடதங்கள், பகவத் கீதை படித்து அதன் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டார். இவர் எழுதிய தாருக்கி-உல்-இந்த் என்ற நூலில் இந்திய சமூக பொருளாதார நிலையை விளக்கினார்.
- சிறந்த பாரசீக மொழிக் கவிஞரான அமிர்குஸ்ரு சுமார் 4,00,000 ஈரடிச் செய்யுள்களை எழுதியுள்ளார். சிறந்த பாடகராக விளங்கிய இவர் 'இந்தியக்கிளி' என புகழப்பட்டார். இவரது கவிதைகளில் நிறைய இந்தி சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுல்தான்கள் ஆட்சியின் தாக்கங்கள்

- துருக்கியர்கள் இந்தியாவை வென்று தமது ஆட்சியை நிலை நிறுத்தியதன் தாக்கங்கள் பல்வேறு துறைகளில் காணப்படுகின்றன.
- மைய ஒருங்கிணைப்பு அரசியலுக்கு வழியமைக்கப்பட்டது.
- ஆசியா, ஆப்ரிக்கா போன்ற நாடுகளுடன் தொடர்புகள் வளர்ந்தன.
- நிலையான, நிரந்தர பெரும்படை அமைக்கப்பட்டது.
- சீரான சட்டமுறை, வரிமுறை, நாணயமுறை ஆகியவற்றினால் வாணிபம் வளர்ந்தது.
- பாரசீக மொழி நீதிமன்ற மொழியாகியது. நீதித்துறையில் சீரான நடைமுறைகள் கையாளப்பட்டன.

சுல்தானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

- துக்ளக் மரபினரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே சுல்தானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியானது தொடங்கிவிட்டது எனலாம். மேலும் தைமூர் படையெடுப்பு, திறமையற்ற, சகிப்புத்தன்மையற்ற சில சையது மற்றும் லோடி மரபினரின் நடவடிக்கைகளால் சுல்தானியப் பேரரசின் ஆட்சி வீழ்ச்சிபெறத் தொடங்கியது.
- சரிவின் தொடக்கமாக, விஜயநகரம், பாமினி அரசு ஆகியன சுல்தான்களின் நிர்வாகத்திலிருந்து வெளியேறின. காண்டேஷ் சிந்து, முல்தான் பகுதிகளில் இருந்த குஜராத், மாளவம், ஜான்பூர், காஷ்மீர், அஸ்ஸாம், ஓரிசா ஆகியன சுதந்திர நாடுகளாயின.
- கி.பி. 1526 இல் நடைபெற்ற முதல் பானிபட் போரில் இப்ராகீம் லோடியை பாபர் வென்றதால் லோடி வம்சம் முடிவுக்கு வந்தது. இதனால் சுல்தான்களின் ஆட்சியும் முற்றுப்பெற்றது. டெல்லியைத் தலைநகராகக் கொண்டு, முகலாயப் பேரரசு உருவானது.

விஜயநகரம், பாமினி பேரரசு

முகமது பின் துக்ளக் ஆட்சிக்குப் பிறகு டெல்லி சுல்தானிய வீழ்ச்சியினால் வடஇந்தியாவிலும், தென் இந்தியாவிலும் ஏராளமான மாகாண ஆளுநர்களும், திறை செலுத்தும் குறுநில அரசர்களும் சுதந்திர அரசுகளை அமைத்து ஆள முற்பட்டனர்.

டெல்லி ஆட்சியின் பிடியிலிருந்து முதலில் வங்காளமும், முல்தானும் வெளியேறின. தொடர்ந்து, குஜராத், மேவார், மாளவம், மார்வார், காஷ்மீர் ஆகியன தமது சுதந்திரத்தை அறிவித்துக் கொண்டன.

இதன் தொடர்ச்சியாக தக்காணம் மற்றும் தென் இந்தியாவிலும் விஜயநகரம், பாமினி பேரரசு ஆகிய இருபெரும் அரசுகள் எழுந்தன.

- 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, விந்திய மலைக்கு தெற்கில் உள்ள பகுதியில் ஆட்சி புரிந்தனர்.

விஜய நகர பேரரசு

- ஹரிஹர், புக்கர் என்ற சகோதரர்கள் விஜயநகர பேரரசை துவக்கத்திரை ஆற்றங்கரையில் கி. பி. 1336 ம் ஆண்டு நிறுவினர். இதன் தலைநகரம் ஹம்பி.
- பாகப்பள்ளி செப்பேடுகள், ராமானுஜர் கல்வெட்டுக்கள், ஸ்ரீரங்கம் செப்பேடுகள், ஸ்ரீசைலம் செப்பேடுகள் போன்றவை விஜயநகர பேரரசைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன.
- வெளிநாட்டு எழுத்தாளர்களான இப்பின்பட்டுடா, அப்துல்ரசக், நிக்கிடின், பெர்னோ நூனிஸ் போன்றோர் இப்பேரரசைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றனர்.
- தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்த முதல் விஜயநகர மன்னர் முதலாம் புக்கர் ஆவார்.
- விஜயநகர மன்னர் குமார கம்பணா, தொண்டைமண்டலம், திருச்சி, மதுரை, கொங்கு தேசம், ராமேஸ்வரம் ஆகியவற்றை கைப்பற்றி விஜயநகர அரசை நிறுவினார்.
- குமார கம்பணாவிற்குப் பின் விரும்பணா, இரண்டாம் ஹரிஹரா, தேவராய சலுவ நரசிம்மன் போன்றவர்கள் தமிழகத்தை ஆண்டனர்.

கிருஷ்ண தேவராயர் (கி. பி. 1509 - கி. பி. 1529)

விஜயநகர மன்னர்களில் சிறந்த நிர்வாகி. இவரது உதயகிரி வெற்றி, கொண்டபள்ளி வெற்றி, கலிங்க படையெடுப்பு, ரெய்ச்சூர் போர் போன்றவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

நிர்வாகம்

- சங்கம, சாளுவ, துளுவ, அரவீடு என்ற 4 வம்சத்து மன்னர்களால் விஜயநகர பேரரசு ஆளப்பட்டது.
- விஜய நகர ஆட்சியின் தொடர்ச்சியாக நாயக்கர் ஆட்சிமுறையை கிருஷ்ண தேவராயர் மதுரை, தஞ்சாவூர் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தினார்.
- உள்ளாட்சி நிர்வாக முறையை மாற்றும் பொருட்டு பிரபுத்துவ நயன்கரா நிர்வாக முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

தலைக்கோட்டைப் போர் (கி. பி. 1565)

- கிருஷ்ணதேவராயருக்குப் பின்வந்த அரசர்கள் திறமையற்றவர்களாக இருந்தனர்.
- இராமராயர் ஆட்சியின் போது, பாமினி அரசுகளான, அகமதுநகர், பீஜப்பூர், கோல்கொண்டா, பீடார் ஆகிய முஸ்லீம் நாடுகள் கூட்டாக விஜயநகர் மீது படையெடுத்தன.
- கி. பி. 1565 இல் தலைக்கோட்டை என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற பெரும் போரின் போது விஜயநகர மக்கள் இரக்கமின்றி கொல்லப்பட்டனர். விஜயநகரம் குறையாடப்பட்டு இராமராயர் கொல்லப்பட்டார்.

நிர்வாகச் சிறப்புகள் மைய, மாகாண, கிராம நிர்வாகம்

- விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் ஒரு சிறந்த கட்டமைப்பு கொண்ட நிர்வாக முறையைப் பின்பற்றினர். நாட்டின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் அரசர் பெற்றிருந்தார். அவருக்கு உதவிட அமைச்சர்கள் பலர் இருந்தனர்.
- பேரரசு 6 மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. நாயக் எனப்பட்ட ஆளுநர்கள் மாகாணங்களை நிர்வகித்தனர்.
- மாகாணங்கள் பல மாவட்டங்களாகவும், மாவட்டங்கள் பல கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு கிராமமும் 'கிராமசபை' என்னும் குழுவினரால் ஆளப்பட்டது. அக்குழுவில் தலைமுறை வழிவந்த, கணக்காளர், எடையாளர், காவல்காரர், குற்றேவலர் ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தனர்.
- மகாநாயக்காச்சாரியார் என்னும் மைய அரசின் அதிகாரியால் கிராம நிர்வாகங்கள் அனைத்தும் கண்காணிக்கப்பட்டன.

இராணுவம்

படைப்பிரிவில் காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை ஆகியன பங்கு வகித்தன. தலைமை தளபதியின் நேரடி நிர்வாகத்தில் படைகள் இருந்தன.

நீதித்துறை

- நாட்டின் வருவாயானது வேளாண்மையைச் சார்ந்திருந்தது. நிலங்கள் முறையாக அளக்கப்பட்டு அதன் மண் வளத்திற்கேற்ப வரி விதிக்கப்பட்டது. வேளாண்மை மீது தனி கவனம் செலுத்தப்பட்டு புதிய அணைகளும், வாய்க்கால்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

நீதித்துறை

மன்னர், நாட்டின் தலைமை நீதிபதியாகவும் விளங்கினார். வழக்குகள் இந்து நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் விசாரிக்கப்பட்டு குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. நீதிக்குப் புறம்பாக நடப்போரிடம் அபராதமும் வசூலிக்கப்பட்டது.

பெண்களின் நிலை

- பெண்களின் நிலை மேம்பட்டிருந்தது. அரசியல், சமுதாயம், இலக்கியம் போன்றவற்றில் பங்கு கொண்டனர்.
- ஆயுதமேந்துதல், மல்யுத்தம் உள்ளிட்ட தற்காப்பு கலைகளிலும் ஆர்வம் காட்டினர். இசையிலும், நுண்கலைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். ஒரு சில பெண்கள் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர்.
- நியுளஸ் என்பார் 'பெண் சோதிடர்கள், எழுத்தர், கணக்காளர், காவலர், மல்யுத்த வீராங்கனைகள் ஆகியோர் அரசவையில் இடம் பெற்றிருந்தனர்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமூக வாழ்க்கை

- மக்களது வாழ்க்கை முறையின் விவரங்களை வெளிநாட்டுப் பயணியர் எழுதிய குறிப்புகளின் மூலமாக அறிகிறோம். குழந்தைத் திருமணமும், பலதார மணமும், உடன்கட்டை ஏறுதலும் நடைமுறையில் இருந்தன. மன்னர், சமயங்களை பின்பற்றுவதில் முழு உரிமையை மக்களுக்குக் கொடுத்தார்.
- தொழில் அடிப்படையில் சாதிமுறை பின்பற்றப்பட்டது.
- பெண்கள் மதிக்கப்பட்டனர், பொதுவாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டனர், ராணுவம், உள்ளாட்சி, இசை, நாட்டியம், பாடல் எழுதுதல் என எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் திறமை பெற்றிருந்தார்கள். வரதட்சணை முறை இருந்தது.
- குதிரை சவாரி, சதுரங்கம், வேட்டையாடுதல், படகுப் போட்டி, கோலாட்டம், கும்மி போன்ற விளையாட்டுக்கள் இருந்தன. கிருஷ்ண தேவராயரின் மகள் சதுரங்க விளையாட்டில் சிறந்தவர்.
- தெலுங்கு, கன்னடம் பேசும் மக்கள் தமிழகத்திற்கு குடி வந்தனர். ரெட்டியார்களும் வாழ்ந்தார்கள். குஜராத்தில் வாழ்ந்த செளராஷ்டிரா மக்கள் இங்கு வந்து ஆடைகளை நெய்து வழங்கினார்கள்.
- குருகுல கல்வி முறை பின்பற்றப்பட்டது. இதன்படி அரசு குடும்பம் மற்றும் பிரபுக்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் குருவின் வீட்டிற்குச் சென்று தங்கி கல்வி கற்றனர்.
- சோளம், அரிசி முக்கிய உணவாக உள்ளன. வெற்றிலை பாக்கு போடுகின்ற பழக்கம் இருந்தது.

பண்பாடு

- விஜயநகர அரசர்களின் சமயம் இந்து சமயம்.
- தமிழக கோவில்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டன. காஞ்சிபுரம், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் புதிய கோயில்கள் கட்டினர்.
- மஹாசங்கராந்தி, மகாநவமி, தீபாவளி, உகாதி, கார்த்திகை, ஹோலி முதலிய பண்டிகைகள் கொண்டாடப்பட்டன.
- இவர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் அவர்களுக்கு வைணவ சமயத்திலிருந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன.
- மன்னர் அச்சுதராயர் காஞ்சி வரதராஜ பெருமான் கோவில், ஏகாம்பரரேஸ்வர் கோவில் ஆகியவற்றிற்கு மானியங்கள் வழங்கினார் சிதம்பரம் தில்லை கோவிந்தராஜ சுவாமிக்கு சிலை வடித்தார்.
- ஆரம்ப கால விஜயநகர மன்னர்கள் சைவர்களாகவும், பிற்கால விஜயநகர மன்னர்கள் வைணவர்களாகவும் விளங்கினர்.

சமயம்

- வைணவ சமயத்தில் வடகலை, தென்கலை என இரண்டு பிரிவுகள் இருந்தன.
- வடகலை பிரிவுத் தலைவர் வேதாந்த தேசிகர், சமஸ்கிருத வேதங்களை பின்பற்றினர். சாதி முறையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.
- தென்கலை பிரிவுத் தலைவர் மணவாள மஹாமுனி, பிரபந்தங்களை பின்பற்றினர். சாதி முறை நம்பிக்கை இல்லை.
- கிருஷ்ணதேவராயர் நூல்களை சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வேறு மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்வதை தடை செய்தார். சொந்த மொழியில் நூல் எழுதுவதை ஊக்குவித்தார்.

பொருளாதார நிலை

- விஜயநகர பேரரசு வளமும், செழுமையும் மிக்கதாகக் காணப்பட்டது. அரசின் வேளாண்மைத் தீர்த்திருத்தங்களால் விளைச்சல் அதிகரித்தது. நெசவு, சுரங்கம், உலோகம், வாசனை திரவியம் சார்ந்த பல தொழிற்கூடங்கள் இயங்கின.
- இந்திய பெருங்கடலில் உள்ள தீவுகள், மலேய தீவுக் கூட்டங்கள், பர்மா, சீனா, அரேபியா, பாரசீகம், தென்னாப்பிரிக்கா, அபிசினியா மற்றும் போர்ச்சுக்கல் ஆகிய நாடுகளுடன் வணிகத்தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.
- வெளிநாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு, கோவா, டையூ, கொல்லம், கொச்சி முதலியன முக்கிய துறைமுகங்களாக விளங்கின. ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களில் வாசனைப் பொருட்கள், தானியங்கள், பட்டு, பருத்தி, அபின், சாயப்பொருட்கள், முத்து, குங்குமப்பூ, இஞ்சி, சர்க்கரை, தேங்காய் போன்றவைகள் முக்கியமானவைகளாகும்.
- குதிரைகள், பாதரசம், சீனப்பட்டு, மிருதுவான வெல்வெட் துணி போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

கலை

- கலை, கல்வி ஆகியவற்றிற்கு விஜயநகர மன்னர்கள் பெரும் ஆதரவு தந்துள்ளனர். கோயிற்கட்டுமானக் கலைக்கு, ஹசரா ராமசாமி கோயிலும், விட்டலசாமி ஆலயமும், கிருஷ்ணசாமி கோயிலும், சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். உலோக உருக்குக்கலை சிறப்பிற்கு கிருஷ்ணதேவராயர் சிலையே ஒரு எடுத்துக்காட்டு.
- திராவிடக் கட்டிடக் கலையும் இந்தோ - சராசனிக் கட்டிடக்கலையும் விஜயநகர மன்னர்கள் காலத்தில் சிறப்பு. ராமேஸ்வரம் கோவில் கோபுரங்கள், ஸ்ரீரங்கம் கோவில் உள்ள சேஷராயர் மண்டபமும் இக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.
- வேலூர் கோட்டையின் உள்ளே கோவிலைக் கட்டினார்கள். கோவில் வளாகத்தில் கல்யாண மண்டபமும் இணைந்திருப்பது இக்கோயிலின் சிறப்பு.
- மதுரை அரண்மனை இந்தோ சராசனிக் கட்டிடக்கலைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. விஜயநகர மன்னர்கள் பின்பற்றிய கடைசி கட்டிடக்கலை முறை மதுரை கட்டிடக்கலை.
- காஞ்சிபுரம், சிதம்பரம், வேலூர், விழுப்புரம், திருச்சி போன்ற இடங்களில் இவர்களது கோவில்கள், மண்டபங்கள் உள்ளன.
- கி. பி. 1510 ல் விருபாட்சி கோவில் கிருஷ்ண தேவராயரால் புதுப்பிக்கப்பட்டது.
- மைசூருக்கு அருகில் உள்ள ஹம்பி விஜயநகர அரசின் நகரமாக இருந்தது.
- இரண்டு மாடிகள் கொண்ட தாமரை மஹால், யானைக் கொட்டடி, வித்திலசாமி கோவிலில் உள்ள இசைத் தூண்கள், இவர்களின் கட்டிடக்கலைக்கு சிறப்பு சேர்ப்பவை.

இலக்கியக் கொடைகள்

- மன்னர்களால் பல அறிஞர்கள் ஆதரிக்கப்பட்டனர். சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, தமிழ், கன்னட இலக்கியங்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. வேதங்களுக்கான உரையை சாயனா எழுதினார்.
- கிருஷ்ணதேவராயர் தெலுங்கில் ஆமுத்த-மால்யதா என்னும் நூல் ஆண்டாளின் வாழ்க்கையை கூறுகிறது. இது தெலுங்கு மொழியில் உள்ள ஐந்து பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. உஷாபரிநயம், ஜாம்பவதி கல்யாணம் ஆகிய சமஸ்கிருத நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

- கிருஷ்ண தேவராயர் அவையில் அஸ்தித்திக்ஷங்கள் என்று புகழப்பட்ட 8 புலவர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் அல்லசானி பெத்தன்னா, நந்தி திம்மன்னா ஆகிய இருவரும் புகழ் பெற்றவர்கள்.
- அல்லசானி பெத்தன்னா மனுசரிதம் என்னும் நூலை தெலுங்கில் எழுதினார்.
- தெனாலிராமன் கிருஷ்ண தேவராயரின் அரசவை நகைச்சுவை நாயகராவார்.
- கங்காதேவி எழுதிய நூல் மதுரை விஜயம். மெய்கண்டார் எழுதிய நூல் சிவஞானபோதம். அழகிய தேசிகர் எழுதிய நூல் சேது புராணம். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் எழுதிய நூல் கந்தபுராணம். வியாசர் எழுதிய பாரதம் என்ற நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் வில்லிபுத்தூரார். சிதம்பர புராணம், சொக்கநாதர் உலா திருமலைநாதரால் எழுதப்பட்டது. ஹரிதாசர் எழுதியது இருசமய விளக்கம். வீரகவிராயரின் அரிச்சந்திர புராணம், பவனந்தி முனிவரின் நன்னூல் போன்றவை விஜயநகர காலத்தில் எழுதப்பட்டன.

பேரரசின் வீழ்ச்சி

- பேரரசை இறுதியாக ஆண்ட அளவீடு மரபின் ஆட்சியாளர்கள் திறமையற்று இருந்ததால் மாகாண ஆளுனர்கள் தங்கள் பகுதியை சுதந்திர நாடுகளாக அறிவித்தனர்.
- பீஜப்பூர், கோல்கொண்டா அரசுகள் விஜயநகரின் ஒரு பகுதியை கைப்பற்றின. தெற்கே நாயக்கர்கள் தனியாட்சியைத் தொடங்கினர். கி. பி. 1614 இல் விஜயநகரம் முழுமையாக வீழ்ச்சியடைந்தது.

பாமினி அரசு (கி. பி. 1347 - 1526)

கி. பி. 1347 முதல் கி. பி. 1526 வரையில் தக்காணத்தில் பாமினி அரசு வலிமையுடன் செயல்பட்டது.

அரசியல் வரலாறு ஹசன் கங்கு பாமினி

- ஹசன் கங்கு பாமினி என்பவர் கி. பி. 1347 இல் இவ்வரசைத் தோற்றுவித்தார். இவர் தேவகிரியைச் சேர்ந்த துருக்கிய அலுவலர் ஆவார்.
- அலாவுதீன் அசன் டெல்லி சுல்தானிடம் உயர் அதிகாரியாக பணியாற்றினார்.
- இரானிய அரசரான பாமினின் வழித்தோன்றல் என்று கருதியதால் அலாவுதீன் அசன் பாமின் ஷா என்ற பெயரை தனக்கு வைத்துக் கொண்டார்.
- வடகிழக்கில் மாகூர் முதல் தெற்கே தெலுங்கானா வரையில் உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளையும் கைப்பற்றினார்.
- வாரங்கலை ஆண்ட இந்து மன்னரை வென்று, கொல்லப்பூர், கோவா, மாண்டு, மாளவம் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றினார். இதனால் இவரது பேரரசு, அரபிக்கடல் முதல் வங்கக்கடல் வரையும், தக்காணத்தின் பெரும் பகுதியாக கிருஷ்ணா நதிவரையிலும் அமைந்தது.
- இவரது தலைநகரம் குல்பர்கா ஆகும்.

முதலாம் முகமது ஷா (கி. பி. 1358 - 1377)

- அசனின் மகன் முதலாம் முகமதுஷா. இவர் சிறந்த போர் வீரரும், நிர்வாகியுமாவார்.
- விஜயநகர மன்னர் முதலாம் புக்காவையும், வாரங்கலின் கபயா நாயக்கர்களையும் போரில் தோற்கடித்தவர்.
- ஏராளமான செல்வத்தையும் கோல்கொண்டா கோட்டையையும் கைப்பற்றினார்.

இரண்டாம் முகமது ஷா (கி. பி. 1378 - 1397)

- இவர் அமைதியை விரும்பினார். அண்டை நாடுகளுடன் நட்பை வளர்த்தார்.
- பல மசூதிகளையும், மதராஸா என்ற கல்விக்கூடங்களையும், மருத்துவமனைகளையும் கட்டினார்.

பெரோஸ் ஷா பாமினி (கி. பி. 1397 - 1422)

- சிறந்த போர் வீரராக விளங்கிய இவர் விஜயநகர மன்னர் முதலாம் தேவராயரை வென்றார்.
- நிர்வாகத்தில் இந்துக்களுக்கும் இடமளித்தார். தமது ஆட்சியின் இறுதியில், விஜயநகர அரசர்களினால் தோற்கடிக்கப்பட்டு, நாட்டின் வட, தென் பகுதிகளை இழந்தார்.
- பாமினி அரசர்களில் சிறந்த அரசர் பெரோஸ் ஷா ஆவார்.

அகமது ஷா (கி.பி. 1422 - 1435)

- இவர் பெரோஸ் ஷா பாமினியை அடுத்து பட்டமேற்றார். இவர் கொடுங்கோலனாகவும், இரக்கமற்றவனாகவும் இருந்தார்.
- இவர் வாரங்கல் பகுதியை வென்றதால் தமது தலைநகரை குல்பர்காவிலிருந்து பீடாருக்கு மாற்றினார்.
- இவர் கி. பி. 1435 இல் மரணமடைந்தார்.

முகமது கவான்

- ஆற்றலும், அறிவு நுட்பமும் கொண்டவர் கவான். சிறந்த நிர்வாகியான இவர், பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை குறைத்தார், நிதித்துறையை சீரமைத்தார். கல்விக்கு ஊக்கம் கொடுத்தார். வரிமுறையில் மாற்றங்களை உண்டாக்கினார். படைத்துறையில் ஊழலை ஒழித்து ஒழுங்கு செய்தார்.
- விஜயநகர அரசின் கீழ் இருந்த துறைமுகமான கோவாவை முகமது கவான் கைப்பற்றினார். காஞ்சிபுரத்தையும் கொள்ளையிட்டான்.
- முகமது கவான் பீடாரில் ஒரு கல்லூரியை கட்டினார்.
- தக்காண முஸ்லீம்களின் பொய்யான குற்றச்சாட்டை நம்பிய மன்னர் முகமது ஷா, கவானுக்கு மரணதண்டனை அறிவித்தார். அதன்படி கி. பி. 1481 இல் கவான் கொல்லப்பட்டார்.

மூன்றாம் முகமது ஷா (கி.பி. 1463 - 1482)

- பாமினி அரசின் கடைசி மன்னர் ஆவார்.
- கி. பி. 1463 இல் மூன்றாம் முகமது ஷா பட்டமேற்ற போது அவருக்கு வயது 9. எனவே அவருக்கு முகமது கவான் பாதுகாவலராக இருந்து ஆட்சி செய்தார்.
- நிர்வாக ஆற்றல் கொண்ட முகமது கவானின் வழிகாட்டுதலால் பாமினி அரசு விரிவடைந்து மிக வலிமை மிக்க நாடானது.
- முகமது கவானால், கொங்குநாடு, சங்கமேஸ்வர், ஓரிஸ்ஸா, விஜயநகர் ஆகிய நாடுகளின் ஆட்சியாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
- இக்காலத்தில் பாமினி அரசின் எல்லையாக இரு கடல்களும், தபதி - துங்கபத்ரா நதிகளும் இருந்தன.

பாமினி அரசு சிதறுதல்

- கி. பி. 1482 இல் முகமது ஷா இறந்தார். அவருக்குப் பின்பு பதவிக்கு வந்த வாரிசுகள் வலிமையற்று இருந்தனர். அதனால் பாமினி அரசு ஐந்து சிறுநாடுகளாக சிதறுண்டது. அவை பீஜப்பூர், அகமதுநகர், பீரார், பீடார், கோல்கொண்டா ஆகியனவாகும்.

நிர்வாகம்

- பாமினி அரசின் நிர்வாகம் நிலமானிய முறையில் அமைந்தது. நாடு பல மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவை தராஃபுகள் எனப்பட்டன. தராஃப் ஒவ்வொன்றையும் 'தராஃப்தார்' அல்லது 'அமீர்' நிர்வகித்தார். ஆளுநர்கள் போர்க்காலங்களில் மன்னருக்கு படைவீரர்களையும், போர் தளவாடங்களையும் அனுப்பி உதவினர். ஆளுநர்கள் வலிமை பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.

கோல்கும்பா

- பிஜப்பூரில் உள்ள கோல்கும்பா கட்டடம் 'முனுமுனுக்கும் அரங்கம்' என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. ஏனெனில், இங்குள்ள அரசாங்கத்தின் ஒரு மூலையில் நின்று மெல்லப் பேசினாலே அதன் எதிரொலியை எதிர்மூலையில் தெளிவாகக் கேட்க முடியும். இது உலகில் உள்ள மிகப்பெரிய கவிகை மாடங்களில் ஒன்றாகும்.

பாமினி அரசின் கொடைகள்

- பாமினி அரசர்கள் கல்விக்காக சிறப்பு கவனம் செலுத்தினர். குறிப்பாக அரபு, பாரசீக மொழிகளைக் கற்க ஊக்கமளித்தனர். உருது மொழி வளர்ச்சியுற்றது, எண்ணற்ற மசூதிகள், மதரசாக்கள், நூலகங்கள் கட்டப்பட்டன.
- முகமது கவான் கட்டிய மதரசா மற்றும் சுல்தான்களால் கட்டப்பட்ட குல்பர்கா ஜும்மா மசூதி, கோல்கொண்டா கோட்டை, பிஜப்பூரில் உள்ள கோல்கும்பாஸ் கட்டிடம் ஆகியன அவர்களின் கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
- தெளவதாபாத்தில் உள்ள சாந்த் மினார், பீடார் கல்லூரி ஆகியவை பாரசீக கட்டிடக்கலை ஆகும்.
- இவ்வரசு காலங்களில் கட்டப்பட்ட கோட்டைகள் இந்து, துக்ளக், பாமினி அரசுகளில் கலைகளின் கலவையாக உள்ளது.
- மாசூர், பீடார், நார்நூல்லா, கோல்கொண்டா போன்றவை சுல்தான்களின் புகழ்பாடுகின்றன.
- மசூதியின் முன்புறம் உள்ள பித்தர் மகால் எனப்படும் முன்வாயில் கலையம்சம் கொண்டது.

பாமினி அரசின் வீழ்ச்சி

- பாமினி அரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. விஜயநகர அரசர்களுடன் தொடர்ச்சியாக போர்கள் நடந்தது. மூன்றாம் முகமது கவானுக்குப் பின்னர் திறமையற்ற அரசர்களின் ஆட்சி, அயல்நாட்டு பிரபுக்களின் கலகங்கள் போன்றன பாமினி அரசின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தன.

பக்தி சூஃபி இயக்கங்கள்

- இடைக்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தை பரப்பிய துறவிகள் பொதுவாக இறைபற்றையே முன்னிலைப்படுத்தினர். அதுமட்டுமின்றி இறைவனை வழிபடுவதன் குறிக்கோளே முக்தி அடைவதற்காகத் தான் என்பதை அறிவுறுத்தினர்.
- இந்துக்களின் மனதில் நல்ல மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தொடங்கப்பட்ட பக்தி இயக்கம், இந்து - முஸ்லீம் நட்புறவையும் வலியுறுத்தியது. பக்தி இயக்கங்களை பரப்பியவர்கள் பல்வேறு இடங்களையும், பல்வேறு காலக்கட்டங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர்.

பக்தி இயக்கம்

- இசுலாம் சமயம் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன் இந்து சமயம், சமண சமயம், புத்த சமயம் ஆகிய மூன்று சமயங்களும் முக்கியமானவை.
- இந்து சமயத்தின் இரு பிரிவுகள் சைவம், வைணவம் ஆகும். பக்தி என்பது உண்மை அன்பு எனப் பொருள்படும். பக்தி என்பது தனிநபரின் கடவுள் பற்று ஆகும். தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் கி.பி. 7 முதல் கி.பி. 12 ம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலத்தில் தோன்றியது. இசுலாமியப் படையெடுப்பால் வடஇந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் தீவிரமடைந்தது.
- பக்தி இயக்கத்தின் முக்கியக் கொள்கைகள்.
 1. கடவுள் ஒருவரே.
 2. மனித குல மேம்பாடு.
 3. சமய சடங்குகளை விட வழிபாடு சிறந்தது.
 4. மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்க வேண்டும்.

தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம்

- தென்னிந்தியாவில் ஆட்சி செய்த பண்டைய அரசுகளான, பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் காலத்தில் மக்கள் சைவம், வைணவம் ஆகிய சமய வழிபாடுகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். அதனை அன்றையக் காலகட்டத்தில் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தழைத்தோங்கிடச் செய்தனர்.

பக்தி இயக்கத்தைப்பற்றிய பொதுவான கருத்து

- பக்தி இயக்கம் முதலில் தென்னிந்தியாவிலேயே தொடங்கப்பட்டது.
- பின்னர் இராமானந்தர் அதனை வடஇந்தியாவில் கொண்டுபோய் சேர்த்தார். கபீர் அதனை மக்களிடையே பிரபலமடையச் செய்தார்.

நாயன்மார்கள்

- 63 நாயன்மார்கள் சைவ சமயத்தை நாடெங்கும் பரப்பினார்கள். இவர்களில் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் முதன்மையானவர்களாவர்.
- திருநாவுக்கரசர் என்கின்ற அப்பர் கி.பி. 600 ஆம் ஆண்டில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பிறந்தார். முதலில் சமண சமயத்தை சார்ந்திருந்த அப்பர் தனது தமக்கை திலகவதி அம்மையாரின் தாக்கத்தினால் சிவபக்தரானார். இவர் 49,000க்கும் மேற்பட்ட பதிகங்களை எழுதியுள்ளார் எனினும் 311 பதிகங்களே இதுவரை கிடைத்துள்ளன.
- ஒரே கடவுள் என்ற கோட்பாட்டையுடைய மாணிக்கவாசகர், கடவுளை அடைய ஒரே வழி 'அன்பு' மட்டுமே தவிர, சடங்குகள் இல்லை என உறுதியாக அறிவுறுத்தினார். இவருடைய நூல் திருவாசகம் ஆகும்.
- சம்பந்தர் 16,000 பதிகங்களை பாடினார் எனக் கூறப்படுகிறது. எனினும் 384 பதிகங்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் எட்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதி பகுதியில் பிறந்தவர் சுந்தரமூர்த்தி ஆவார். 38,000 பதிகங்களை பாடினார் என அறிகிறோம். இருப்பினும் 100 பதிகங்கள் மட்டுமே இதுவரை கிடைத்துள்ளன.
- சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் (நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்) மற்றும் தேவாரம், திருவாசகம், திருமறை ஆகிய நூல்கள் இக்காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்ட முக்கிய நூல்கள் ஆகும். இந்நூல்களின் பாக்களில் தத்துவம், இலக்கியம் மற்றும் பக்தி ஆகியவை நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்கள்

- விஷ்ணுவின் புகழினைப் பரப்பியோர் ஆழ்வார்கள் எனப்பட்டனர். ஆழ்வார்கள் மொத்தம் 12 பேர் ஆவர். ஆழ்வார்களில், நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆழ்வார்கள் பாடிய சுமார் 4000 பாடல்களை நாதமுனி என்பார் நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தம் என்னும் நூலாகத் தொகுத்தார்.

பசுவர்

- கர்னாடகாவில் வசித்த இவர் லிங்காய் (அ) வீரசைவர் என்ற சமய உட்பிரிவை தோற்றுவித்தார்.
- குழந்தை திருமணம், உருவ வழிபாடு போன்றவற்றை எதிர்த்தார்.

பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம்

- பக்தியியக்கத்தின் விளைவாக தஞ்சாவூர், சிதம்பரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் போன்ற இடங்களில் பிரமாண்டமான கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன.
- இறைவன், இறைவி, துறவிகளுக்காக உலோக சிற்பங்களும் வடிக்கப்பட்டு அவை விழாக் காலங்களில் ஊர் முழுவதும் உலா எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.
- வட்டார மொழிகளில் அழகிய பாடல்கள் இறைவன் மீது பாடப்பட்டன.

பழங்கால பக்தியியக்க வரலாறு

- பழங்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர் சங்கராச்சாரியார் ஆவார். இவர் கேரளாவில், காலடி என்ற இடத்தில் பிறந்தார்.

ஒரே கடவுள் என்னும் அத்வைத கொள்கையை இவர் பரப்பினார். பிரம்மம் என்ற தலையாய சக்தியே உண்மை என உரைத்தார். சங்கராச்சாரியார் தமது சீடர்களுக்கு, அன்பு, உண்மை, மதிப்பளித்தல் போன்ற வாழ்க்கையின் அவசிய கோட்பாடுகளை உணரச் செய்தார்.

பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பியோர்

இராமானுஜர்

- இறைவனை வழிபடுவதனால் முக்தி அடையலாம் என்ற கருத்து, பல்வேறு பக்தியியக்க பரப்புரையாளர்களை உருவாக்கியது.
- இவர் பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடியாக கருதப்படுபவர்.
- இராமானுஜர் பக்தி இயக்கத்தை பரப்பியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் பிறந்தவர்.
- இவர் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வைணவப் பெரியார் ஆவார்.
- பக்தியின் மூலம் முக்தியைப் பெறலாம் என்பது இவரது கொள்கை.
- வைணவ மார்க்கத்தை கீழ்க்குடிகள் பின்பற்றுவதை இவர் வரவேற்றார்.
- கடவுளை அன்புக்கடல் என்றும் அழகின் இருப்பிடம் என்றும் கூறினார். இவருடைய போதனைகள் கதையையும், உபநிடதங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
- இவரது சீடர் இராமானந்தர் இவரின் போதனைகளை வட இந்தியாவில் பரப்பினார்.

இராமானந்தர்

- இராமானுஜரின் சீடர் இராமானந்தர் ஆவார். இவர் கடவுள் நம்பிக்கையை பெரிதும் போற்றினார். மக்கள் அனைவரையும் ஒரே குடும்பமாகக் கருதியதோடு அவர்கள் அனைவரையும் சகோதர, சகோதரிகளாக எண்ணினார். எல்லா மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், எல்லா சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் இவரது சீடர்களாயினர். மக்கள் பேசும் மொழியிலேயே இவர் போதனை செய்தார்.

சோமானந்தர்

- 14 ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார்.
- வட இந்தியாவில் இந்தி மொழியில் போதித்த முதல் சீர்திருத்தவாதி என இவரை அழைப்பர்.
- காசியில் கல்வி கற்ற இவர் கடவுளின் பார்வையில் அனைவரும் சமம், மனிதர்களிடையே உயர்வு தாழ்வு கிடையாது என்றார்.
- இவரது 12 சீடர்களில் அனைத்து சமூகத்திலுள்ளவர்களும் இருந்தனர்.
- பத்மாவதி என்ற பெண் இவரது 12 சீடர்களில் ஒருவர்.

வல்லபாச்சாரியார் (கி.பி. 1479 - 1531)

- கிருஷ்ணரை வழிபட்டார். மக்கள் ஒவ்வொருவரும் பக்தியின் மூலம் இறைவனை அடையலாம் என்று போதித்தார்.
- பசவர், வீரசைவம் என்ற பிரிவைத் தொடங்கினார்.
- சிவனை வழிபட்ட இவரைப் பின்பற்றியோர் வீரசைவர் அல்லது லிங்காயத்துகள் எனப்பட்டனர்.
- சாதி முறை, மறுபிறப்பு ஆகியவற்றை இவர் எதிர்த்தார்.

சைதன்யர் (கி.பி.1485 - கி.பி.1533)

- கி.பி. 1485 இல் வங்காளத்தில் பிறந்தார்.
- கிருஷ்ண வழிபாட்டை பிரபலப்படுத்தினார். அன்பும், பக்தியுமே இறைவனை அடையும் நல்வழி என்று போதித்தார்.
- 24ம் வயதில் துறவறம் பூண்டார்.
- இவரின் சீடர்கள் இவரை மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகக் கருதினார்.
- சங்ககீர்த்தனம் எனப்படும் கடவுளின் புகழைப் பொது இடங்களில் பாடும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- தனது சீடர்களால் மகாபிரபு என்று அழைக்கப்பட்டார்.

கபீர் (கி.பி. 1425 - 1581)

- இவரது காலம் கி.பி.15ம் நூற்றாண்டாகும்.
- நாமதேவர் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் சலவைத் தொழிலாளிக்கு மகனாக பிறந்தார்.
- இவர் விஷ்ணுவை வித்தோபா என்று அழைத்தார்.
- இராமானந்தரின் சீடராவார்.
- அல்லாவும் ஈசுவரனும், ராமனும், ரகீமும் ஒருவரே என்று இந்து - முஸ்லீம் ஒற்றுமையை முதன்முதலாக வலியுறுத்தியவர்.
- ஆன்மீகத் துறவிகளுள் இவர் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தார். இவரைப் பின்பற்றியோர் கபீர்பந்த் எனப்பட்டனர். இவரது போதனைகளின் தொகுப்பு "பிஜகா" எனப்படுகிறது.
- இவரது பாடல்கள், குறிப்பாக "தோகா" வகைப்பாடல்கள் மக்களிடையே தாக்கத்தையும், ஈரப்பினையும் ஏற்படுத்தின.
- மக்களின் வழிபாட்டுப் பாடல்களாகவும் அவை அமைந்தன. சிலை வழிபாட்டையும், சாதி முறைகளையும் இவர் கண்டித்தார்.
- இவரது சில பாடல்கள் சீக்கியர்களின் "குரு கிரந்த சாகிப்" என்ற புனித நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

குருநானக் (கி.பி.1469 - கி.பி.1538)

- குருநானக் சீக்கிய மதத்தை நிறுவினார்.
- இவர் கபீரின் உற்ற சீடர் ஆவார். லாகூர் அருகில் தால்வாண்டி என்னும் ஊரில் கி.பி. 1469இல் பிறந்தார்.
- 29 வயதில் துறவியாகி மெக்கா, மெதினா போன்ற இடங்களுக்கு சென்று இறுதியில் "கார்த்தூர்" என்னும் இடத்தில் வசிக்கலானார்.
- கடவுள் ஒருவரே என்பது இவரது கருத்து, உருவ வழிபாட்டினையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் எதிர்த்தார்.
- இந்து, முஸ்லீம்களிடையே, நம்பிக்கையையும், நட்புறவையும் வளர்க்க முற்பட்டார்.
- உண்மை, நேர்மை, அன்பு ஆகியவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்குமாறு வலியுறுத்தினார்.
- இவரது கொள்கையை பின்பற்றியவர்கள் சீக்கியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- அனைத்து சமயத்தினரும் சமமாக உணவு உட்கொள்ளும் "லாங்கர்" என்ற சமயந்தி உணவுக் கூடம் அமைத்தார்.

- இவரது போதனைகள் பாடல் வடிவில் **ஆதிகிரந்த** என்ற நூலில் உள்ளது. பின்னர் "குர்முகி" எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டன.
- சீக்கியர்கள் புனிதநூல் "கிரந்த சாஹிப்" எனப்படுகிறது.

மீராபாய்

- இவர் ராசபுத்திர இளவரசியாவார்.
- மேவார் நாட்டு மன்னர் ரதோர் ரத்ணாசிங் என்பவரின் மகளும், உதய்பூர் மன்னரின் மனைவியுமான மீராபாய் கி.பி. 1498இல் பிறந்தார்.
- கிருஷ்ணரின் பக்தையான இவர் பக்தியியக்கத்தின் முக்கியத் துறவியாக விளங்கினார். "பஜன்" என்னும் வகையிலமைந்த இவரது பாடல்கள் இராஜஸ்தான் பகுதியில் மிகவும் புகழ்பெற்றவையாகும்.
- மேவாரின் தலைநகர் சித்தூரில் இவருக்கு ஒரு கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

மகாராட்டிரத்தின் துறவிகள்

- இக்காலக்கட்டத்தில் பல துறவிகள் மகாராட்டிர பகுதியில் உருவாயினர். ஞானதேவர், நாமதேவர், ஏக்நாத், துக்காராம், துளசிதாசர், ராமதாசர் ஆகியோர் அதில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள். ஞானதேவர் பகவத்கீதைக்கு எழுதிய உரை நூலானது ஞானேஸ்வரி எனப்பட்டது.
- சொக்கமேளா என்பவர் இவ்வரிசையில் இடம்பெற்ற, தாழ்த்தப்பட்டவர்களில், முதன்மையானவர் ஆவார். ஏக்நாத் சாதிமுறையை எதிர்த்தார்.
- குருராமதாசர், தசபோதா என்ற நூலையும், துளசிதாசர், இராமசரி தமானஸ் என்ற நூலையும் எழுதினார்.

துளசிதாசர்

- கோசாமி துளசிதாசு எனப்படும் இவர் ஒரு இராமபக்தர்.
- ராமசரிதமனஸ் என்ற ராமரின் கதையை இந்தியில் எழுதினார்.
- ராமரை வழிபடும் முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் துளசிதாசர் முதன்மையாவார்.
- ஜானகிமங்கள், பார்வதிமங்கள் என்ற நூல்களை இந்தி மொழியில் எழுதியுள்ளார்.
- இவர் மகன் தன் பொற்றோருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமை.
- ஒரு மாணவன் ஆசிரியருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமை.
- ஒரு அரசன் தன்குடிமக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை வலியுறுத்தினார்.

குரு ராமதாசர்

- கி.பி. 1608 ம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- இவரது கொள்கைகளை சத்ரபதி சிவாஜி பின்பற்றினார்.
- கடவுளின் முன் அனைவரும் சமம் என்னும் கருத்தினை வலியுறுத்தினார்.

துக்காராம்

- மகாராட்டிரத்தை சேர்ந்த, பாண்டிரங்கன் எனப்படும் கிருஷ்ண பக்திப் பாடல்களான அபங்கங்கள் மராத்திய மொழியில் இயற்றினார்.

ஞானஸ்வர்

- மகாராட்டிரத்தை சேர்ந்த இவர் விஷ்ணுவை கிருஷ்ணன் வடிவிலும் வித்தோபா வடிவிலும் வணங்கினார்.

- இவர் பகவத் கீதையை மராட்டிய மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். அது ஞானேஸ்வரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சூஃபி இயக்கம் - பெயர் வரலாறு

- சூஃப் என்றால் முரட்டு கம்பளி ஆடையை அணிந்து, எளிமையை வெளிப்படுத்தும் துறவி என்பது பொருள். அதாவது உலகத்தின் பகட்டு வாழ்க்கையை அமைதியாக வெறுப்போர் எனலாம்.
- சூஃபா என்றால் தூய்மையான என்பது பொருளாகும்.
- சூஃபா உண்மையைறிய குழுமிய கூட்டத்தினருடன் முகமது நபி நின்று கொண்டிருந்த இடமான, மசூதியின் வெளிப்புற நடைபாதையை இச்சொல் குறிக்கும்.

சூஃபி இயக்கம்

- அரேபியா, பாரசீகத்தில் தொடங்கப்பட்ட இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கம் இந்தியாவிலும் (கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில்) பரவியது. இவ்வியக்கத்தை பின்பற்றியோர் சூஃபிக்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.
- சூஃபி இயக்கமானது கலிபாவின் போக்கினைக் கண்டித்து, அரசியலையும், தத்துவத்தையும், இன்பங்களைத்தரும் பொருட்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கலிபாவின் செயல்களை எதிர்த்தது. முகமது நபியே உண்மையானவர் அவரது கோட்பாடுகளே முழுமையானது என்று சூஃபி இயக்கம் கருதியது.
- இவ்வியக்கம் இந்து - முஸ்லீம் நட்புணர்ச்சியை வளர்த்தது.
- தியானமும், பக்தியும் மட்டுமே இறைவனை அடையும் வழிகளென போதித்தது. சடங்குகளை எதிர்த்ததோடு மதச்சகிப்பின்மையை போற்றியது.
- சூஃபி இயக்கத்தினர் தம்மை பல குழுக்களாக வகுத்துக் கொண்டனர். குழுவின் தலைவர் (அரபு மொழியில்) ஷேக் (பாரசீக மொழியில்) பீர் அல்லது முர்ஷித் எனப்பட்டார். இக்குழுக்கள் 12 தொகுப்புகளாக செயல்பட்டனர் இத்தொகுப்பு 'சில்லிவா' எனப்பட்டது. சில்லிவா என்றால் தொடர் சங்கிலி என்று பொருள்.
- இது குருவுக்கும் சீடருக்கும் உள்ள இணைப்பைக் குறிப்பதாகும். சிஸ்டி சில்லிவா குழு முறையானது இந்தியாவில் மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றதோடு, உள்நாட்டு சூழலுக்கேற்ப தன்னை வகுத்துக் கொண்ட ஒரு பக்தி மார்க்கமாக வளர்ந்தது.
- சுபி இயக்கத்தின் இரு பிரிவுகள் சிஷ்டி மற்றும் சுஹர்வார்டி.
- சிஷ்டி அமைப்பு குவாஜா முயினுதீன் சிஷ்டி என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. பாபா பரீத், நிஜாமுதீன் அவுலியா இப்பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள்.
- சேக் சகாபுதீன், ஹமீதுதின் நகோரியும் சுகர்வார்டி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இந்திய சூஃபி இயக்கத் துறவிகள்

- இந்திய சூஃபி இயக்கத்துறவிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் குவாஜா மொய்ன்-உத்-தீன்-சில்லி, பாபா ஃபரீத், நிஜாம்-உத்-தீன் அவுலியா ஆகியோராவர்.

குவாஷா மொய்-உத்-தீன்-சில்லி

- இவர் கி. பி. 1192 இல் இந்தியாவுக்கு வந்து அஜ்மீரில் தங்கியிருந்தார். மனிதர்களுக்கு செய்யும் சேவையே சிறந்த இறைபக்தியாகும் என்றார்.

- மக்கள் இவரை ஏழைகளின் காப்பாளர் என்ற பொருளில் 'கரிப் நவாஜ்' என்று அன்புடன் அழைத்தனர். குழுவாக சேர்ந்து பக்தி பாடல்களைப் பாடுவதையும், கவாலி பாடல்களைப் பாடுவதையும் இவர் ஊக்கப்படுத்தினார்.
- கி. பி. 1235 இல் இவர் இறந்தார். இவரது உடலை அடக்கம் செய்த, அஜ்மீரில் உள்ள தர்காவானது. முஸ்லீம்களின் புனிதத்தலங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. தேங்காய் உடைப்பது, விளக்குகள் ஏற்றிவைப்பது போன்ற இந்துக்களின் முறைகள் இங்கு பின்பற்றப்படுகிறது.

பாபா ஃபரீத்

- குவாஜா மொய்ன்-உத்தீன்-சிஸ்டியின் சீடர் பாபாஃபரீத் ஆவார். புகழ்பெற்ற சூஃபி துறவிகளுள் ஒருவராக இவர் விளங்கினார்.
- கடவுள் ஒருவரே என்றும், மக்கள் சகோதரத்துடன் வாழவேண்டுமென்றும் கொள்கை உடையவராக இருந்தார். மக்கள் எளிமையான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். பஞ்சாபி மொழியில் பல பாடல்களை எழுதினார். அவைகள் இந்துக்களாலும், முஸ்லீம்களாலும் விரும்பி பாடப்பட்டன. டெல்லி சுல்தானாக விளங்கிய பால்பன், பாபாஃபரீத்தின் பக்தர் ஆவார்.

நிஷாம்-உத்-தீன்-அவுலியா

- படாயீன் என்ற பகுதியிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த இவர் டெல்லியில் தங்கினார். இவர் ஒரு புகழ்பெற்ற இஸ்லாமியத் துறவியாவார். இவரும் பாபாஃபரீதின் சீடராக இருந்தவர். சாதிமுறையையும் வகுப்பு பிரிவினையையும் வெறுத்தார். இவரை, கடவுளின் அன்பைப் பெற்றவர் என்று பொருள்படும் 'மெஹபூம்-இ-இலாஹி' என மக்கள் புகழ்ந்தனர். இவரது கல்லறை டெல்லியில் உள்ளது. இங்கு முஸ்லீம்கள் மட்டுமின்றி இந்துக்களும் வழிபடுகின்றனர்.

நாகூர் ஆண்டவர்

- நாகூர் ஆண்டவர் கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். இவர், மீரான் சாகிப் என்றும் குவாதிர் வாலி என்றும் மக்களால் புகழப்பட்டார்.
- தமிழகத்தில், நாகூரில் இவரின் கல்லறை உள்ளது. இக்கட்டிட அமைப்பிலும், இங்கு இடம்பெறும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் இந்துக்களின் தாக்கம் காணப்படுகின்றன. மேலும் இந்துக்களின் சடங்குகளான, சந்தனம் பூசுதல், பிரசாதம் வழங்குதல், மொட்டையடித்தல் ஆகியனவும் நடைபெறுகின்றன.
- இங்கு நடைபெறும் கந்தூரி உருஸ் என்னும் விழாவில் அனைத்து மதத்தினரும் பங்கேற்பர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தர்கா அல்லது கல்லறை

- வேஷக் அல்லது துறவியின் கல்லறையானது (தர்கா) அவரைப் பின்பற்றுவோரது வழிபாட்டு தலமாக விளங்குகிறது.
- காரணம், துறவியர் மரணமடைந்த பின்னர் இறைவனுடன் கலப்பர். இறைவனுடன் நெருக்கமாவர் என எண்ணுவதால் அவர்களது தர்காவை வழிபடுவதன் மூலமாக உலக இன்பத்தையும், ஆன்மீகப் பலன்களையும் பெறமுடியும் என நம்பப்படுகிறது.

பக்தி மற்றும் சூஃபி இயக்கத்தின் விளைவுகள்

- பக்தி மற்றும் சூஃபி இயக்கங்கள், மதவாதிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மக்களை பிரித்து எளிமைப்படுத்தின.
- மதநம்பிக்கையில் மறைந்து கிடந்த மூடநம்பிக்கைகளைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறின.
- மக்கள் அனைவரும் சமமாகவும், சகோதரத்துடனும் வாழ வழிசெய்தன.
- பொதுவாக பக்தி இயக்கத் துறவிகள், சடங்குகள், உருவ வழிபாடு, சாதிமுறை, மதகுருவின் அதிகாரம், மதவேறுபாடு ஆகியவற்றுக்கு எதிராக போதனை செய்தனர்.
- அன்பும், பக்தியுமே தனியொருவரை கடவுள் தன்மையினை உணரச்செய்யும் என நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.
- இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும், சகோதரத்துவத்துடனும், நல்ல நம்பிக்கையுடனும், ஒத்துழைப்புடனும் வாழ ஊக்கமளித்தனர்.
- சூஃபி இயக்கத்துறவிகள், கடவுள் ஒருவரே என்றும், மக்கள் அனைவரும் அவரது பிள்ளைகள் என்றும் போதித்தனர்.
- வாழ்க்கையில் தூய்மையையும், ஏழைகளுக்கு தொண்டு செய்வதையும் வலியுறுத்தினர்.
- சடங்குகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் வெறுத்த அவர்கள் மக்கள் நன்னடத்தையுடன் வாழ வேண்டுமென்பதில் அக்கறை கொண்டனர்.
- பக்தி, சூஃபி இயக்கத்துறவிகளால், இந்தி, பஞ்சாபி, வங்காளம், தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் ஆகிய வட்டார மொழிகளின் இலக்கியங்கள் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தன.
- இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை மேம்பட்டது.
- சாதிபாகுபாடு குறைந்து காணப்பட்டது.
- உருது மொழி உருவானது
- சகிப்புத்தன்மை, ஒழுக்க நெறி, சமய நெறி மேம்பட்டது.

மொகலாயர்கள் வருகை

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவின் நிலை

- பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியா பல்வேறு சிற்றரசுகளாக துண்டாக்கப்பட்டு சண்டை சச்சரவுடன் காணப்பட்டது.
- வட இந்திய அரசியலில் ஒற்றுமையில்லை. டெல்லி சுல்தானிய பேரரசு வலிமை இழந்து காணப்பட்டது.
- டெல்லி பேரரசின் கடைசி சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடி பிரபுக்களை கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை.
- இராஜபுத்திரர்களின் தலைவரான இராணாசங்கா அதிக வலிமை பெற்று விளங்கியதோடு டெல்லியைக் கைப்பற்றும் ஆர்வத்துடன் காணப்பட்டார்.
- இச்சமயத்தில் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வரும்படி ஆலம்கான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் பஞ்சாபின் ஆளுநர் தெளஸ்தகான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் வந்தது.
- தென்னிந்தியாவில் விசயநகரப் பேரரசும். பாமினி பேரரசும் சுதந்திர அரசுகளாக செயல்பட்டு வந்தன. ஆனால் இவை தங்களிடையே சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் பாபர் இந்தியாவில் மீது படையெடுத்து வந்தார்.

பாபர் (கி.பி. 1526 - கி.பி.1530)

- ஜாகிருதின் முகம்மது பாபர் கி.பி. 1483 ஆம் ஆண்டு மத்திய ஆசியாவிலுள்ள பர்கானா நிலப்பகுதியை ஆட்சி செய்த உமர் ஷேக் மிர்ஷா என்பவருக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார்.
- தந்தை வழியில் இவர் துருக்கியைச் சார்ந்த தைமூர் இனத்தையும், தாய் வழியில் மங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த செங்கிஸ்கான் இனத்தையும் வழித்தோன்றலாக கொண்டிருந்தார்.
- பாபர் என்றால் புலி என்று பொருள்.
- இவர் தனது தந்தை மறைவிற்குப் பிறகு தனது பதினோராம் வயதில் கி. பி. 1494 ல் பர்கானாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.
- சாமர்கண்டினைக் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சி இருமுறையும் தோல்வியில் முடிந்தது.
- கி. பி. 1504 ல் காபூலை கைப்பற்றினார்.
- சாமர்கண்டில் தோல்வியுற்ற இவர் இந்தியாவின் மீது கவனத்தைத் திருப்பினார்.

படையெடுப்புகள்

முதல் பாணிப்பட் போர் (கி.பி. 1526)

- பஞ்சாபின் ஆளுநரான தெளஸ்தகான் லோடியின் வேண்டுகோளை ஏற்று பாபர் இந்தியாவிற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.

- கி.பி. 1526 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21 ஆம் நாள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாணிப் பட்டினத்தில் டெல்லியை ஆட்சி செய்த இப்ராஹிம் லோடியை தோற்கடித்தார்.
- பாபரின் பீரங்கிப் படை முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இந்தியாவில் முதல் பாணிப்பட்டு போரிஸ்தான் பீரங்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இப்ராஹிம் லோடியைவிட குறைவான படைவீரர்களைக் கொண்டிருந்த பாபர் மிக சலபமாக இப்போரில் வெற்றி பெற்றார். இப்ராஹிம் லோடி கொல்லப்பட்டார்.
- டெல்லி சுல்தானியரின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. முகலாயப் பேரரசிற்கான அடித்தளத்தை பாபர் இந்தியாவில் உருவாக்கினார்.
- பாணிப்பட்டு போரில் பாபர் வெற்றி பெற்றாலும் மீவாரை ஆட்சி செய்த இராஜபுத்திர மன்னர் ராணாசங்கா பாபருக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தார்.
- கி.பி. 1527 ஆம் ஆண்டு கன்வா போர்க்களத்தில் பாபர் அரும்பாடுபட்டு ராணாசங்காவை வெற்றி கொண்டார்.
- பிறகு கி.பி. 1528 ஆம் ஆண்டு சந்தேரி போரில் மாளவத்தை ஆட்சி செய்த மெதினிராய் என்ற மன்னரை வெற்றி கொண்டார்.
- கடைசியாக கி.பி. 1529 ஆம் ஆண்டு கோக்ரா போரில், முகம்மது லோடியைத் தோற்கடித்து முகலாயப் பேரரசினை இந்தியாவில் நிலைநாட்டினார்.
- இவரது பேரரசு கிழக்கே பீகார் முதல் மேற்கே பஞ்சாப், காபூல், காந்தகார் மற்றும் பதக்ஷான் வரை பரவியிருந்தது.
- ஆனால் எதிர் பாராதவிதமாக தனது 47 வது வயதில் கி.பி. 1530 ஆம் ஆண்டு தனது மகன் உமாய்யுனை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்துவிட்டு நோயுற்று காலமானார்.
- முதலாம் பாணிப்பட்டுப்போர் இந்தியாவில் ஆப்கானியர் ஆட்சிக்கு முடிவும், முகலாயர் ஆட்சியமைக்க வழி செய்தது.

வரலாற்றில் பாபர்

- இடைக்கால இந்தியாவில் பாபர் மிகவும் விரும்பத்தக்கவர்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார்.
- இவர் சிறந்த போர் வீரராகவும், அறிஞராகவும், கவிஞராகவும் விளங்கினார்.
- தன் சுயசரிதையை துருக்கிய மொழியில் எழுதியுள்ளார். இது “துசிக்-கி-பாபரி” அல்லது “பாபரின் நினைவுகள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- பாபரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முகலாயப் பேரரசு அக்பரால் பலப்படுத்தப்பட்டது.

உமாய்யுன் (கி.பி. 1530 - 1540 & 1555 - 1558)

- பாபரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது மூத்த மகனாகிய உமாய்யுன் கி.பி. 1530 ஆம் ஆண்டு முகலாய மன்னராக பொறுப்பேற்றார்.
- கி.பி. 1508 ஆம் ஆண்டு காபூலில் பிறந்த இவர் தனது 20ஆம் வயதில் பதக்ஷானில் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- காம்ரான், அஸ்காரி, ஹிண்டால் ஆகியவர்கள் இவரின் சகோதரர்கள் ஆவார்கள்.
- பாபரின் மறைவினைத் தொடர்ந்து ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்று உமாய்யுன், அரியணை மலர் படுக்கை அல்ல என்பதை உணர்ந்தார்.

- பாபருக்கு பேரரசை பலப்படுத்த போதிய நேரமில்லை. நாட்டில் முறையான வாரிசுரிமை சட்டமும் இல்லை. இதனால் பாபரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து வாரிசுரிமைப் போர் தொடங்கியது.
- உமாய்யுனின் உடன் பிறந்தவர்கள் டெல்லியின் அரியணையைக் கைப்பற்ற ஆர்வம் காட்டினார்.
- இராஜபுத்திரர்களும் மொகலாயர்களை இந்தியாவிலிருந்து விரட்ட எண்ணினர். குஜராதத்தைச் சார்ந்த பகதூர்ஷாவும் உமாய்யுனுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தார்.
- வங்காளம் மற்றும் பீகாரைச் சார்ந்த ஷெர்கான் உமாய்யுனுக்கு மாபெரும் எதிர்ப்பாளராக விளங்கினார். இவ்வாறு உமாய்யுன் அனைத்து புறங்களிலும் பகைவர்களால் சூழ்ந்து காணப்பட்டார்.
- கி.பி. 1539 ஆம் ஆண்டு செளசா என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்கானிடம் உமாய்யுன் தோல்வியுற்றார். மீண்டும் கி.பி. 1540 ஆம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரிலும் தோல்வி அடைந்தார்.
- அரியணையை இழந்து உமாய்யுன் 15 ஆண்டுகள் நாடோடியாக வாழ்ந்தார். இதற்கிடையில் உமாய்யுன் அமிதாபானு பேகத்தை திருமணம் செய்து கொண்டார்.
- கி.பி. 1542-ஆம் ஆண்டு அமரக்கோட்டை என்ற இடத்தில் அக்பர் பிறந்தார். பிறகு பாரசீக மன்னரின் துணையோடு உமாய்யுன் காம்ரானிடம் இருந்து காபூல், காந்தகாரை திரும்பப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1555 ஆம் ஆண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை மீண்டும் கைப்பற்றி 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் அரசரானார்.
- உமாய்யுன் என்றால் “அதிர்ஷ்டசாலி” ஆனால் இவர் “அதிர்ஷ்டமில்லா” பாபரின் மகனாக விளங்கினார்.
- இவர் ஒரு அரசராக படுதோல்வி அடைந்தார்.
- கீழே விழுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு வருமேயானால் அதை தவற விடும் மனிதர் உமாய்யுன் அல்ல. வரலாற்று அறிஞர் லேன்பூலின் கூற்றுப்படி உமாய்யுன் வாழ்க்கை முழுவதும் தடுமாறினார்.
- இறுதியில் கி.பி. 1556 ஆம் ஆண்டு உயிரிழந்தார்.
- இறப்பதற்கு முன் தனது மகன் அக்பரை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்தார். பைராம்கானை அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக நியமித்தார்.

ஷெர்ஷா சூர் (கி.பி. 1540 - 1545)

- ஷெர்ஷாவின் உண்மையான பெயர் ஃபரித் ஆகும்.
- இவர் ஆப்கானின் சசராம் என்ற பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னன் உஷேன் என்பவரின் மகன் ஆவார்.
- கி.பி. 1472 ஆம் ஆண்டு ஃபரித் பிறந்தார்.
- ஜோன்பூரை ஆட்சி செய்த ஆப்கானிய கவர்னர் இவருக்கு “ஷெர்கான்” என்ற பட்டத்தினை வழங்கினார். .
- செர்கான் என்றால் புலியை வென்றவர் எனப் பொருள்.
- வங்காள ஆளுநராக பதவியேற்றார், பின்பு பீகாரைக் கைப்பற்றிய செர்கான் தன்னை செர்ஷா என்று அழைத்துக் கொண்டார்.
- இவரால் நிறுவப்பட்ட பேரரசு “சூர்” வம்சம் என அழைக்கப்பட்டது.

- ஷெர்ஷா ஒரு மாபெரும் பேரரசை உருவாக்கியவராகவும் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் கருதப்படுகிறார்.
- இவர் கலை, கட்டிடக் கலையிலும் சிறந்து விளங்கினார். பீகாரிலுள்ள “சசாரம்” நகரில் தனது கல்லறையை இந்திய - இஸ்லாமிய கட்டடக்கலைப் பாணியில் உருவாக்கினார்.
- டெல்லியில் புகழ் பெற்ற “புராணாகிலா” என்ற சிறந்த கட்டடத்தை உருவாக்கினார்.
- ஷெர்ஷா மேலும் பல ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்திருந்தால் மொகலாயர்கள் தங்கள் ஆட்சியை மீண்டும் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது.
- கி.பி.1537 ல் வங்காளத்தை கைப்பற்றினார்.
- கி.பி.1545 ல் மரணமடைந்தார்.
- அக்பரின் முன்னோடி செர்ஷா என்று அழைக்கின்றனர்.

ஷெர்ஷாவின் வெற்றிகள்

- கி.பி. 1539 ஆம் ஆண்டு “சௌசா” என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்ஷா உமாயூனை தோற்கடித்தார். இவ்வெற்றிக்குப் பிறகு டெல்லியைக் கைப்பற்ற கனவு கண்டார்.
- தன்னை வங்காளம் மற்றும் பீகாரின் மன்னராக அறிவித்துக் கொண்டார்.
- கி.பி. 1540 ஆம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரில் மீண்டும் உமாயூனை வெற்றி கொண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை கைப்பற்றி தன்னை அரசராக அறிவித்துக் கொண்டார்.
- பிறகு சிந்து மற்றும் முல்தானை கைப்பற்றினார். மாளவம், ரெய்சின் மற்றும் மார்வார் ஆகிய பகுதிகளை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார்.
- கி.பி. 1545 ஆம் ஆண்டு பண்டேல்கண்டை ஆட்சி செய்த அரசருக்கெதிராக தனது கடைசி படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- கலஞ்சார் கோட்டை முற்றுகையின் போது எதிர்பாராதவிதமாக நிகழ்ந்த வெடி விபத்தில் கி.பி. 1545 இல் மரணமடைந்தார்.

ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம்

மைய நிர்வாகம்

- ஷெர்ஷா தலை சிறந்த நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்திய ஒரு சிற்பி ஆவார்.
- இவர் வல்லாட்சியாளராக விளங்கியதோடு மட்டுமின்றி அறிவுபூர்வமானவராகவும் விளங்கினார்.
- முஸ்லீம் மதத் தலைவர்களின் (உலோமாக்கள்) ஆலோசனைகளைக் கேட்க மறுத்தார்.
- நிர்வாகத்தின் சிறு விவகாரங்களையும் நேரடியாகக் கவனித்தார்.
- இவருக்கு உதவியாக அமைச்சரவைக் குழு ஒன்று செயல்பட்டது.
- இவரது அமைச்சரவையில் நான்கு முக்கிய அமைச்சர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர், அவர்கள்,
 - திவானி-இ-விசாரத் → வரவு மற்றும் செலவு பொறுப்பாளர்
 - திவானி-இ-ஆரிஷ் → இராணுவ பொறுப்பாளர்
 - திவானி-இ-இராசாவத் → வெளியுறவு மற்றும் தூதரகப் பொறுப்பாளர்.
 - திவானி-இ-இன்ஷா → அரசு ஆணைகள் மற்றும் கடித போக்குவரத்து பொறுப்பாளர்.

மாநில நிர்வாகம்

- வெஷ்ஷா நிர்வாக நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பேரரசை பல சர்க்கார்களாகப் பிரித்தார்.
- சர்க்கார்கள் பல பர்கானாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன.
- ஒவ்வொரு பர்கானாவும் பல கிராமங்களைக் கொண்டிருந்தன.
- கிராமமே மாநில நிர்வாகத்தின் கடைசி அங்கமாக விளங்கியது.

வருவாய் நிர்வாகம்

- வெஷ்ஷாவின் நில வருவாய் நிர்வாகத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கியது.
- நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு நிலத்தின் தரத்திற்கேற்ப வரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
- நிலவரி முக்கிய வருவாயாக இருந்தது. வெஷ்ஷா இரயத்துவாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- விவசாயிகளுக்கு “நில உரிமை” குறித்து பட்டா வழங்கப்பட்டது. அரசின் பங்கு விளைச்சலில் மூன்றில் ஒரு பகுதியாக (1/3) நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
- வெஷ்ஷாவின் நில சீர்திருத்தத்தை மாமன்னர் அக்பர் பிற்காலத்தில் பின்பற்றினார். எனவே வெஷ்ஷா “அக்பரின் முன்னோடி” என அழைக்கப்படுகிறார்.

இராணுவ நிர்வாகம்

- வெஷ்ஷா ஒரு சிறந்த போர் வீரராக மட்டுமின்றி சிறந்த இராணுவ தளபதியாகவும் விளங்கினார்.
- இவர் அலாவுதின் கில்ஜி பின்பற்றிய இராணுவ முறையின் முக்கிய அம்சங்களை பின்பற்றினார்.
- இவர் தலைசிறந்த இராணுவத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவரது இராணுவம் காலாட்படை, குதிரைப்படை, பீரங்கிப்படை மற்றும் யானைப்படையைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் குதிரைப் படை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்பட்டது.
- ஆப்கானிய போர் வீரர்களை உயர் பதவிகளில் அமர்த்தினர். குதிரைப் படையில் குதிரைக்கு சூடுபோடும் (தாக்க) முறையான அறிமுகப்படுத்தினார்.
- காலாட்படையில் வீரர்கள் பற்றிய பதிவேட்டினை பராமரித்தார். இவற்றின் மூலம் இராணுவத்தில் தவறுகள் நிகழ்வது அகற்றப்பட்டன.

நீதி நிர்வாகம்

- வெஷ்ஷா நீதியின் ஊற்றாக விளங்கினார். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார்.
- இவர் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாக விளங்கினார். அனைத்து மேல் முறையீட்டு வழக்குகளையும் விசாரித்தார்
- வெஷ்ஷாவிற்கு நீதி நிர்வாகத்தில் தலைமைக் காசி உதவி புரிந்தார். குற்றம் புரிந்தவர் யாராயினும் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் தண்டனைகளிலிருந்து தப்பமுடியாது.

பிற சீர்திருத்தங்கள்

ஒற்றர் படை

- வெஷ்ஷாவின் ஆட்சி காலத்தில் ஒற்றர் முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. பேரரசின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இரகசிய ஒற்றர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு அனைத்து செய்திகளும் அரசுக்கு முறையாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

சாலைகள்

- வெஷ்ஷா பழைய சாலைகளை புதுப்பித்து, புது சாலைகளை அமைப்பதில் தனிகவனம் செலுத்தினார்.
- இவரது ஆட்சி காலத்தில் நான்கு முக்கியமான சாலைகள் நாட்டின் எல்லைகளில் இருந்து பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டன.
- சாலைகளின் இருபுறங்களிலும் நிழல் தரும் மரங்களை நட்டு போக்குவரத்தை மேம்படுத்தினார். ஆங்காங்கே இளைப்பாறும் விடுதிகளையும் அமைத்தார்.
- இவர் செய்தித்தொடர்பு முறையினை மேம்படுத்தினார்.

நாணயச் சீர்திருத்தம்

- வெஷ்ஷா புழக்கத்திலிருந்த பழைய உலோக நாணயங்களை ரத்து செய்தார்.
- வெள்ளி மற்றும் செப்பு நாணயங்களுக்கு ஒப்பீட்டு விகிதாசாரத்தை நிர்ணயம் செய்தார். தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களை வெளியிட்டார்.
- நாணயங்களில் தனது பெயரினை தேவநாகிரி எழுத்தில் பொறிக்கச் செய்தார். இவரது நாணயச் சீர்திருத்தம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தியது. எனவே வெஷ்ஷா “நவீன நாணய முறையின் தந்தை” என்றழைக்கப்படுகிறார்.
- இவரின் ஆட்சி காலத்தில் பொருளாதார நிலை மேம்பாட்டடைந்தது.

மாமன்னர் அக்பர் (கி.பி. 1556-கி.பி. 1605)

- அக்பர் இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களில் தலைசிறந்தவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.
- ஜலாலுதின் முகம்மது அக்பர் கி.பி. 1542-ஆம் ஆண்டு நவம்பர், 23 ஆம் நாள் அமரக் கோட்டையில் பிறந்தார்.
- தனது 14 வது வயதில் கி.பி. 1556 ஆம் ஆண்டு பேரரசராக முடிசூட்டப்பட்டார்.
- பைரம்கான் அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக உமாய்யுனஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

அக்பரின் வெற்றிகள்

இரண்டாம் பானிப்பட் போர் (கி.பி. 1556)

- அக்பர் இக்கட்டான சூழலில் அரியணை ஏறினார்.
- வங்காளத்தை ஆண்ட முகம்மது ஷாவிடம் பிரதம மந்தியாக இருந்த ஹெமு அக்பரை தோற்கடித்து டெல்லியைக் கைப்பற்ற எண்ணினார். இவர் முகலாயர் படையை வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிப்பட் போர்க்களத்தில் கி.பி. 1556 இல் எதிர்கொண்டார்.
- இப்போரில் ஹெமு அக்பரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். இவ்வெற்றியின் மூலம் முகலாயரின் ஆட்சி டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவில் மீண்டும் நிலை நாட்டப்பட்டது.
- சுமார் நான்காண்டுகள் பைரம்கானின் ஆட்சி நடைபெற்றது. அக்பர் உண்மையான ஆட்சியாளராக விரும்பினார். எனவே பைரம்கான் ஆட்சியை முடிவுகட்ட அவரை புனித யாத்திரைக்கு அனுப்பினார். செல்லும் வழியில் பைரம்கான் கொல்லப்பட்டார்.
- அக்பரின் வளர்ப்புத்தாய் மாகம் அனகா இரண்டு ஆண்டுகள் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தினார். இக்காலம் “பாவடை ஆட்சி” என்றழைக்கப்படுகிறது.

- மாகம் அனகா தனது மகன் ஆதம்கானை அரசராகக் நினைத்ததால் அக்பர் அவரை கொலை செய்தார். இதனால் மாகம் அனகா மனம் வருந்தி உயிர் துறந்தார். பிறகு அக்பர் உண்மையான நிர்வாகியாக மாறினார்.

மற்ற வெற்றிகள்

- அக்பரின் மேலாண்மையை ஜெய்ப்பூரை ஆண்ட பிகாரிமால் ஏற்றுக்கொண்டு தனது மகளை பேரரசருக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். இம்மண உறவின் மூலம் ஜஹாங்கீர் பிறந்தார்.
- அக்பர் மாளவம் மற்றும் சூனாரை இணைத்துக் கொண்டார்.
- இராசபுத்திர ஆளுமைக்குட்பட்ட கோண்டுவானா பேரரசி இராணி துர்காவதியைத் தோற்கடித்து அப்பகுதியைக் கைப்பற்றினார்.
- பின்னர் பிக்கனீர், ஜெய்சல்மார் மற்றும் ஜோத்பூரை வெற்றி கொண்டார்.
- அக்பரின் பேரரசு மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் முதல் கிழக்கே வங்காளம் வரையிலும் வடக்கே இமாலயம் முதல் தெற்கே கோல்கொண்டா வரை பரவியிருந்தது.

அக்பரின் இராஜபுத்திரக் கொள்கை

- வீரத்திற்கும், நேர்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருந்த இராஜபுத்திரர்களோடு அக்பர் நட்பு பாராட்டினார்.
- ஜெய்ப்பூர் இளவரசி ஜோத்பாயை மணந்தார், பிக்கனீர் மற்றும் ஜெய்சல்மார் இளவரசிகளையும் மணந்து கொண்டார்.
- இராஜபுத்திர அறிஞர்களை அரசின் உயர் பதவியில் நியமனம் செய்தார்.
- இராஜமான்சிங், இராஜபகவான் தாஸ், இராஜதோடர்மால் மற்றும் பீர்பால் போன்றவர்களை உயர் பதவியில் அமர்த்தினார்.
- அக்பர் முஸ்லீம்கள் அல்லாதவர்களிடம் நல்லாதரவைப் பெற, ஒற்றுமையை வளர்க்க “ஜிசியா” மற்றும் “புனிதப் பயண” வரியினை ரத்து செய்தார்.

தக்காண கொள்கை

- தக்காணத்தில் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்தவும், போர்ச்சுகீசியரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அக்பர் தக்காணத்திற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- அகமது நகரை ஆண்ட சாந்தப்பீயைத் தோற்கடித்து அந்நகரை பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். மேலும் பீகார், காந்தேஷ் ஆகிய இடங்களையும் கைப்பற்றினார்.

இலக்கியப்பணி

- அக்பர் கல்வி அறிவு முறையாக பெறாதவராக இருந்தபோதிலும் சிறந்த அறிஞர்களை ஆதரித்தார். இவரின் அவையில் இராஜாதோடர்மால், பாகவத புராணத்தை பாரசீக் மொழியில் மொழிப்பெயர்த்தார்.
- அபுல்பாசல் மற்றும் அவரின் சகோதரர் அபுல் பைசி பல வடமொழி நூல்களை பாரசீக் மொழியில் மொழி பெயர்த்தனர்.
- அபுல்பாசல் “அயனி அக்பரி” மற்றும் “அக்பர் நாமா” என்ற வரலாற்று புகழ்மிக்க நூல்களை எழுதினார். அயினி அக்பர் என்பது அக்பர் நாமாவின் ஒரு பகுதியாகும்.
- அபுல்பைசி இதிகாச நூல்களாகிய இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தை பாரசீக் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.

- சிறந்த இசை ஞானியான “தான்சென்” பீர்பால் என்ற நகைச்சுவை மேதையும் அக்பரின் அவையை அலங்கரித்தனர்.
- வரலாற்று ஆசிரியர்களான பதானி, பெரிஷ்டா, நசிமுதீன் ஆகியோர் அக்பர் காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.
- அக்பர் சமக்கிருத மொழியின் புரவலராக இருந்தார். துளசிதாசர் இராமாயணத்தை இந்தியில் இயற்றினார்.
- கி. பி. 1605 - ல் அக்பர் மரணமடைந்தார்.

சமயக்கொள்கை (தீன்-இலாஹி)

- அக்பர் மதசகிப்புத் தன்மை கொண்ட சிறந்த இஸ்லாமிய மன்னராவார்.
- அக்பரின் தந்தை இஸ்லாமிய சன்னி மதப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். ஆனால் தாயார் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் பாதகாப்பாளர் பைரம்கான் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் ஆசிரியர் ஷேக்முபாரக் ஒரு மிதவாதி அவரும் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இவையாவும் அக்பர் சமயத்தில் மிதவாதியாகத் திகழ முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன.
- கி.பி. 1575 ஆம் ஆண்டு அக்பர் “இபாதத் கானா” என்ற தொழுகை இல்லத்தைக் கட்டி பல்வேறு மதத்தலைவர்களை அழைத்து சமயத்தின் நற்கூறுகளை ஆய்வு செய்தார்.
- அக்பர் “தவறுபடா ஆணையினை” பிரகடனப்படுத்தினார். இதன்படி அக்பர் தன்னை சமயத் தலைவராகவும், அரசராகவும் அறிவித்துக் கொண்டார்.
- கி.பி. 1582 இல் அக்பர் “தீன்-இலாஹி” அல்லது தெய்வீக மதத்தினை வெளியிட்டார். இச்சமயத்தின் முக்கிய கோட்பாடு பூரண சகிப்புத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய சமயத்தை உருவாக்குவதாகும்.
- இச்சமயம் அனைத்து சமயங்களிலும் உள்ள முக்கிய கோட்பாட்டுகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது.
- அக்பர் தான் தோற்றுவித்த சமயத்தை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டுமென கட்டாயப்படுத்தவில்லை. எனவே அக்பர் மறைந்தபோது இச்சமயமும் மறைந்தது.
- தீன்-இலாஹி-அக்பருடைய மத சகிப்புத் தன்மையின் வெளிப்பாடு.

அக்பரின் நிலவரி சீர்திருத்தம்

- நிலவரி சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை அக்பர் ஷெர்ஷாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றினார்.
- இராஜாதோட்டராமல் அக்பரின் வருவாய் துறை அமைச்சராக செயல்பட்டார்.
- நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு விளைச்சலில் 1/3 பகுதி வரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. விவசாயிகள் பணமாகவோ அல்லது தானியமாகவோ வரியை செலுத்தலாம். விவசாயத்தை பெருக்க கடனுதவி வழங்கப்பட்டது.
- விவசாயிகளுக்கு நில உரிமைக்கான பட்டா வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகளும் அரசாங்கமும் நில வரி தொடர்பான ஒப்பந்தத்தை செய்து கொண்டனர்.

மான்சப்தாரி முறை

- மான்சப்தாரி முறை முகலாயரின் இராணுவம் மற்றும் பொது நிர்வாக முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

- பாரசீக நாட்டில் பின்பற்றப்பட்ட இம்முறையை அக்பர் தனது ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்தினார்.
- மன்சப் என்றால் “தரம்” அல்லது “தகுதி” என்று பொருள்படும்.
- மன்சப்தார்கள் பேரரசிற்கு உதவிட தாங்களே போர்வீரர்களை தெரிவு செய்து கொண்டனர். இம்முறை அக்பரின் ஆட்சிகாலத்தில் சிறப்புற செயல்பட்டது. கால ஓட்டத்தில் இம்முறை சிதைவுற்றது.

கலை - கட்டடக்கலை

- அக்பர் காலத்தில் கலை கட்டடக்கலை சிறப்புற வளர்ச்சியடைந்தது.
- அக்பர் பதேப்பூர் சிங்கியை, குஜராத் வெற்றியின் நினைவாக கட்டினார்.
- புலந்-தர்வாசா என்ற நுழைவு வாயில் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும்.
- அக்பர் அக்பரி-மஹால், ஜகாங்கிரி மஹால், பஞ்ச் மஹால், ஜோத்பாய் அரண்மனை போன்றவைகளை அழகுற சிவப்பு பளிங்கு கற்களால் கட்டிமுடித்தார்.
- சுமார் 50 ஆண்டுகாலம் சிறப்புற ஆட்சி செய்த அக்பர் கி.பி. 1605 ஆம் ஆண்டு தனது 63 ஆவது வயதில் மறைந்தார்.
- இந்திய வரலாற்றில் பன்முக சிறப்புற்ற பேரரசாக அக்பர் தனக்கென ஓர் சிறந்த இடத்தை பெற்றுள்ளார். முகலாய பேரரசை உண்மையாக நிலைநாட்டியவராக இவர் கருதப்படுகிறார்.

ஜஹாங்கீர் (கி.பி. 1605-கி.பி.1627)

- அக்பரின் மறைவைத் தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சலீம், ஜஹாங்கீர் அல்லது “உலகினை வெல்பவர்” என்ற சிறப்புப் பெயருடன் கி.பி. 1605 ஆம் ஆண்டு அரியணை ஏறினார்.
- தாயார் பெயர் ஜோத்பாய்.
- ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்று ஒரு சில மாதங்களிலேயே இவரின் மூத்த மகன் இளவரசர் குஸ்ரு தந்தைக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார்.
- ஐந்தாவது சீக்கிய குரு அர்ஜுன்தேவ் இவருக்கு ஆதரவு வழங்கினார். ஆனால் ஜஹாங்கீரினால் தோற்கடிக்கப்பட்டு குஸ்ரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பின்னர் குருடாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். சீக்கிய குரு அர்ஜுன்தேவும் கொல்லப்பட்டார். இச்செயல் சீக்கியர்களுக்கும் முகலாயர்களுக்கும் இடையே பெரும் பிளவினை ஏற்படுத்தி விரோதத்தை வளர்த்தது.
- சுயசரிதையான துசுக்-இ-ஜஹாங்கிரி என்ற நூல் இவரது ஆட்சி பற்றி கூறுகிறது.
- நீதிமுறை சிறக்க அரண்மனை வாயில் மணி ஒன்று கட்டப்பட்டு, நீதி பெற விரும்பும் எவரும் அந்த மணியை அடித்து ஓசை எழுப்பி தீர்ப்பினை பெற வழி வகை செய்யப்பட்டிருந்தது.
- கி.பி. 1614 ல் மேவார் அரசர் ராஜா அமர்சிங்கை தோற்கடித்தார்.
- கி.பி. 1621 ல் வங்காளக் கலவரத்தை அடக்கினார்.
- இவர் அகமதநகருடன் மேற்கொண்ட போர் நீண்ட நாள் நீடித்தது.
- பாரசீக பிரபுவின் மகள் நூர்ஜகான் என்பவரை கி.பி. 1611 ல் மணம் முடித்தார். நூர்ஜகானின் இயற்பெயர் மெகருன்னிசா.
- பேரரசர் ஜஹாங்கீர் தம் சிந்தனையுள்ள ஒரு சிறந்த அரசராவார்.

- ஸ்ரீநகரில் ஷாலிமர் மற்றும் நிஷாத் பூந்தோட்டங்களை உருவாக்கினார்.
- சிக்குந்தராவில் தன் தந்தை அக்பரின் கல்லறையை அழகுடன் கட்டி முடித்தார்.
- நூர்ஜஹானின் தந்தை இதி-மத்-தௌலாவின் கல்லறையை ஆக்ராவிருகு அருகிலும், லாகூரில் பெரும் மகுதி ஒன்றினையும் நிறுவினார்.
- ஜஹாங்கீரின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஈடுபாட்டிற்கு இவைகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

ஆங்கிலேய பயணிகள் வருகை

- ஜஹாங்கீர் ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து ஆங்கில வணிகக் குழு சார்பாக தளபதி “வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ்” மற்றும் “சர் தாமஸ் ரோ” ஆகியோர்கள் முகலாய அரசவைக்கு வருகை புரிந்தனர்.
- கி.பி. 1615 ஆம் ஆண்டு சூரத் நகரில் வணிகம் செய்ய சர் தாமஸ் ரோ ஜஹாங்கீரிடம் அனுமதி பெற்றார்.

இலக்கியப்பணி

- ஜஹாங்கீர் தலைசிறந்த அறிஞர் ஆவார். தன்னுடைய சுய சரிதையை துசுக்-இ-ஜஹாங்கிரி என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அவரது ஆட்சி காலத்தினை பற்றி அறிய உதவுகிறது.
- இவர் கலை மற்றும் கவிதையிலும் பெரும் நாட்டம் கொண்டு இருந்தார்.

நீதி

- ஜஹாங்கீர் நீதித்துறையில் சிறந்து விளங்கினார். ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்கும் போது “நீதிச்சங்கிலி மணி” என்ற ஒரு புதிய நீதி வழங்கும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- நீதிமணி “ஷபர்ஜ்” அரண்மனையில் ஒரு முனையில் கட்டப்பட்டு மறுமுனையுமுனை ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கல் தூணில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது.
- நீதி வேண்டுபவர்கள் அந்த நீதி மணியினை ஒலிக்கச் செய்வதின் மூலம் அரசரின் கவனத்தை ஈர்த்து நீதியை பெற்றனர்.

நூர்ஜஹான் (அந்தப்புர அரசாங்க காலம்)

- நூர்ஜஹான் முகலாய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கினார்.
- மிர்சா கியாஸ் பெக்கின் மகளான மெகருன்னிஷா இளமையிலே மிகவும் அழகானவர்.
- இளம் பருவத்தில் ஷெர் ஆப்கன் என்பவரை மணந்து ஒரு பெண் குழந்தைக்கு தாயானார். கணவரின் மறைவிற்கு பிறகு கி.பி. 1611 ஆம் ஆண்டு பேரரசர் ஜஹாங்கீரை மணந்தார்.
- மெகருன்னிஷா “நூர் மஹால்” (அரண்மனையின் ஒளி) என்று சிறப்புப் பெயரினைப் பெற்றார். பிறகு இவர் நூர்ஜஹான் அல்லது “உலகின் ஒளி” என்ற சிறப்புப் பெயரினையும் பெற்றார்.
- நூர்ஜஹான் கல்வி, பண்பாடு, இரக்க குணம் கொண்ட பெண்மணி ஆவார்.
- ஜஹாங்கீர் பேரரசராக இருந்த போதிலும் உண்மையான அதிகாரம் நூர்ஜஹானிடமே இருந்தது.

- கி.பி. 1611 முதல் கி.பி. 1626 வரையிலான காலத்தினை முகலாய வரலாற்றில் “நூர்ஜஹானின் காலம்” என்றழைக்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் ஜஹாங்கீர் மறைவிற்கு பிறகு நூர்ஜஹான் தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்து கி.பி. 1645 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

ஷாஜஹான் (கி.பி. 1628-கி.பி. 1658)

- ஜஹாங்கீரின் மகனான குர்ரம் வரலாற்றில் ஷாஜஹான் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- இவர் கி.பி. 1592 ஆம் ஆண்டு லாகூரில் பிறந்தார். இவரின் தாயார் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்.
- ஜஹாங்கீரின் மறைவிற்குப் பிறகு நூர்ஜஹான் தனது மருமகன் ஷாரியாரை அரியணையில் அமர்த்த எண்ணினார். ஆனால் இளவரசர் குர்ரமின் மாமனாராகிய ஆசுப்கான் ஒரு பெரும் படையினை நூர்ஜஹான் மற்றும் ஷாரியாருக்கு எதிராக அனுப்பி அவர்களை தோற்கடித்து தனது மருமகனை முகலாய அரியணையில் அமரச் செய்தார். குர்ரம் “உலகின் அரசன்” - “ஷாஜஹான்” என அழைக்கப்பட்டார்.

வெற்றிகள்

- ஷாஜஹான் போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு எதிராக போரிட்டார்.
- தளபதி மகபத்கானின் தலைமையில் பேரரசுப் படையினை அகமது நகருக்கு எதிராக அனுப்பி கி.பி. 1636 ஆம் ஆண்டு அகமது நகரினை கைப்பற்றி பேரரசோடு இணைத்துக் கொண்டார்.
- காந்தஹார் நிலப்பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்ற மூன்று முறை படையெடுப்பை நடத்தி தோல்வி அடைந்தார். இத்தோல்வி மொகலாயர்களின் இராணுவ பலவீனத்தை வெளிப்படுத்தியது.
- ஷாஜஹான் பீஜப்பூர், கோல் கொண்டாவையும் வெற்றி கொண்டார்.
- தக்காணத்தின் ஆளுனராக தனது மூன்றாவது மகன் ஒளரங்கசீப்பினை நியமனம் செய்து திறம்பட நிர்வாகம் செய்தார்.

முகலாயர் காலம் “பொற்காலம்”

- பேரரசர் ஷாஜஹானின் ஆட்சிக்காலம் “மொகலாயர்களின் பொற்காலம்” என்றழைக்கப்படுகிறது.
- முகலாய பேரரசு ஷாஜஹானின் ஆட்சியில் புகழின் உச்சியை அடைந்தது.
- கட்டடக்கலையின் விந்தைகள் இப்பேரரசின் பொருளாதார செழிப்பினை பறைசாற்றுகிறது.
- இருப்பினும் இவர் ஆட்சி காலத்தில் வறுமையும் காணப்பட்டதாக அயல்நாட்டு அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கட்டடக்கலையின் இளவரசர்

- பேரரசர் ஷாஜஹான் கட்டடக்கலையின் “இளவரசர்” என்றும் “பொறியாளர் பேரரசர்” என்றும் சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகிறார்.
- ஷாஜஹான் தான் கட்டிய மாளிகைகளுக்கு சிவப்பு கற்களுக்கு பதிலாக வெள்ளை பளிங்கு கற்களை பயன்படுத்தினார்.
- “ஷாஜஹானாபாத்” என்ற புதிய அழகிய தலைநகரை உருவாக்கினார். டில்லியின் செங்கோட்டையை உருவாக்கினார்.

- அக்கோட்டையிலுள்ள அழகான ரங் மகால், மோதி மகால், முத்து மகால், திவான்-இ-ஆம் மற்றும் திவான்-இ-கால் ஆகிய மாளிகைகளைக் கட்டி முடித்தார்.
- பேரரசின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்தார். மண்ணுலகில் கண்டவர் வியக்கும் ஓர் விண்ணுலகை உருவாக்கிப் புகழ் பெற்றார்.
- ஷாஜஹான் புகழ்மிக்க பெருமை வாய்ந்த “ஜும்மா மசூதியை” வெள்ளை பளிங்கு கற்களால் கட்டினார். இது உலகிலேயே மிகப் பெரிய பள்ளிவாசல்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.
- இப்பேரரசர் முத்து மசூதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற மோதி பள்ளிவாசலை ஆக்ராவில் கட்டி முடித்தார்.
- பேரரசர் ஜஹாங்கீரின் கல்லறையையும் அழகு மிளிர்க் கட்டி முடித்தார்.
- விலை மதிப்பற்ற, அரிய வகையான கற்களை நாட்டின் பல பகுதியிலிருந்து சேகரித்து, அவற்றைப் பயன்படுத்தி உலக மக்களே வியக்கக் கூடிய வகையில் “மயிலாசனத்தை உருவாக்கினார்” புகழ் பெற்ற கோவினுர் வைரத்தை அதில் பதிக்கச் செய்தார்.
- இம்மயிலாசனம் முகலாயர்களின் கலைநுணுக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இதனை பாரசீக படையெடுப்பாளர் நாதிர்ஷா கி.பி. 1739 ஆம் ஆண்டு எடுத்துச் சென்றார்.
- ஷாஜஹானின் ஆட்சிக் காலத்தில் இசை, ஓவியம் மற்றும் இலக்கியம் உயர்நிலையை அடைந்தன.
- பேரரசர் கற்றறிந்த அறிஞர்களை பெரிதும் போற்றினார். இவ்வாறு மொகலாயப் பேரரசை அனைத்து நிலைகளிலும் உயர்நிலையை அடையச் செய்தார்.
- பேரரசர் ஷாஜஹான் கி.பி. 1657 இல் நோயுற்றார். இச்செய்தியை அறிந்த அவரது நான்கு புதல்வர்களும் உறவினை மறந்து வாரிசரிமைப் போரில் ஈடுபட்டனர்.
- ஷாஜஹானின் மூன்றவாது மகனாகிய ஓளரங்கசீப் கி.பி. 1658 ஆம் ஆண்டு தன் தந்தையைக் கைதுசெய்து அரண்மனைக் காவலில் வைத்தார்.
- கி.பி. 1666 ஆம் ஆண்டு வரை ஷாஜஹான் வீட்டுக் காவலில் இருந்து விடுதலைப் பெறாமலேயே மரணமடைந்தார்.
- இவரது ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த பெர்னியர், டிராவர்னியர் மற்றும் மனுசி என்ற இத்தாலியரும் ஷாஜஹானைப் பற்றி மிகச் சிறந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

தாஜ்மஹால்

- உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற வரலாற்று புகழ்மிக்க தாஜ்மஹாலைக் கட்டி முடித்தப் பெருமை பேரரசர் ஷாஜஹானையேச் சாரும்.
- இந்த நினைவுச் சின்னம் யமுனை ஆற்றங்கரையில் ஆக்ரா நகரில் தனது அன்பு மனைவி மும்தாஜின் நினைவாக கட்டப்பட்டதாகும். ஏழு உலக அதிசயங்களில் தாஜ்மஹால் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.
- “உஸ்தாத் இஷா” என்ற தலைமை சிற்பியின் மேற்பார்வையில் இம் மாளிகை கட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.
- சுமார் 22 ஆண்டுகளின் கடின உழைப்பில் சுமார் 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் இந்த அழகு மாளிகை கட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

ஒளரங்கசீப் (கி.பி.1658 - கி.பி.1707)

- பேரரசர் ஷாஜஹானின் மூன்றாவது மகனாகிய ஒளரங்கசீப் முகலாய வம்சத்தின் கடைசி, வலிமை வாய்ந்த மன்னராகக் கருதப்படுகிறார்.
- ஷாஜஹான் கி.பி. 1657 ஆம் ஆண்டு நோயுற்றபோது அவரது நான்கு புதல்வர்களான தாராக்கோ, ஷாஷுஜா, ஒளரங்கசீப் மற்றும் முரத் வாரிசரிமைப் போரில் ஈடுபட்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முனைந்தனர்.
- தக்காணத்தில் ஆளுநராக இருந்த ஒளரங்கசீப் பெரும் படையோடு டெல்லிக்கு விரைந்து தனது மூன்று சகோதர்களையும் கொலை செய்துவிட்டு தந்தையை அரண்மனைக் காவலில் வைத்துவிட்டு முகலாய அரியணையில் அமர்ந்து, “ஆலம்கீர்” என்ற சிறப்பு பட்டத்தினைச் சூட்டிக் கொண்டார்.

சமயக் கொள்கை

- ஒளரங்கசீப் சமயப் பற்றுமிக்க ஒரு பேரரசராவார். இவர் “சன்னி” முஸ்லீம் பிரிவைச் சார்ந்தவர்.
- இஸ்லாமின் புனித நூலான “குரானை” தவறாமல் தினந்தோறும் படித்து வந்தார். சன்னி பிரிவு அல்லாதவர்களை முற்றிலும் வெறுத்தார்.
- முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் மீது “ஜெசியா” மற்றும் “புனிதப் பயண வரியினை” மீண்டும் விதித்தார்.
- இந்துக்களை அரசப் பதவியிலிருந்து அகற்றினார். இக்குறுகிய மனப்பான்மையினால் இராசபுத்திரர்கள், ஜாட்டு இனத்தவர்கள், சட்னாமியர்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் மராத்தியர்கள் ஒளரங்கசீப்பிற்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

ஒளரங்கசீப்பும் சீக்கியர்களும்

- பேரரசர் ஜஹாங்கீரின் ஆட்சிக் காலத்திற்குப்பின் முகலாயர்கள் சீக்கியர்களோடு கொண்டிருந்த உறவு சிதைவுற்றது.
- ஒளரங்கசீப் பேரரசரானபோது ஒன்பதாவது சீக்கிய குருவான தேஜ்பகதூர் முகலாய மன்னரின் இந்து மத எதிர்ப்புக் கொள்கையை வெறுத்தார். அவர் இந்துக்களை பாதுகாக்க முயன்றார். இதை அறிந்த ஒளரங்கசீப் சீக்கிய குருவை டெல்லிக்கு அழைத்து வந்து மத மாற்றம் செய்ய முனைந்தார். சீக்கிய குரு இச்செயலுக்கு உடன்படாததால் கொல்லப்பட்டார்.
- இதன் பிறகு பத்தாவது சீக்கிய குருவாக பொறுப்பேற்ற குரு கோவிந்த் சிங் தனது தந்தையின் கொலைக்கு காரணமான முகலாயர்களை பழிவாங்க சீக்கியர்களை முகமதிய எதிர்ப்பு சமூகமாக மாற்றினார். “கால்சா” என்ற இராணுவ அமைப்பினை உருவாக்கி ஒளரங்கசீப்பை இறுதிவரை எதிர்த்தார்.

ஒளரங்கசீப்பும் மராத்தியர்களும்

- மராத்திய தலைவர் சிவாஜியை அழிக்க தக்காணத்தின் ஆளுநரான “செயிஷ்டகானை” ஒளரங்கசீப் அனுப்பினார்.
- செயிஷ்டகான் பூனாவின் முகாமிட்டிருந்தபோது சிவாஜி 400 படை வீரர்களோடு பூனாவினுள் நுழைந்து மொகலாயப் படையைத் தாக்கினார். அப்போது செயிஷ்டகான் தன் விரல்களில் ஒன்றை இழந்து பூனாவிலிருந்து தப்பி ஓடினார்.

- பிறகு இராசபுத்திர தலைவர் ஜெய்சிங்கை சிவாஜிக்கு எதிராக அனுப்பினார். இதனால் மராத்தியருடன் அமைதி ஏற்பட்டது. பின்பு சிவாஜி மொகலாய மன்னரின் அரசவைக்கு விஜயம் செய்தார். அங்கு சிவாஜி முறையாக நடத்தப்படவில்லை. சிவாஜி கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார். ஆனால் சிவாஜி தந்திரமாக சிறையிலிருந்து தப்பித்து இறுதிவரை முகலாயர்களை எதிர்த்தார்.

தக்காண கொள்கை

- ஓளரங்கசீப் சுமார் 25 ஆண்டுகள் தக்காண படையெடுப்பில் காலத்தை வீணாக்கினார். இதனால் பேரரசை இவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.
- பேரரசு சிதைவதை அவர் தன் கண்களாலேயே காண வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு உள்ளானார். தொடர்ச்சியான போர்களினால் கருவூலம் காலியானது.
- தக்காண புற்றுநோய் ஓளரங்கசீப்பை அழித்தது. கி.பி. 1707 ஆம் ஆண்டு பேரரசர் ஓளரங்கசீப் இயற்கை எய்தினார்.

மதிப்பீடு

- ஓளரங்கசீப்பின் தீவிர சமயக்கொள்கை, அகன்ற பேரரசு, யார்மீதும் நம்பிக்கையில்லாதத் தன்மை, தக்காணத்தில் நீண்டகாலம் போரில் ஈடுபட்டது, தன்னை அழித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பாபரால் உருவாக்கப்பட்ட வலிமை மிகுந்த மொகலாயப் பேரரசையே வீழ்ச்சியடையச் செய்தது.
- மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு ஓளரங்கசீப்பின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிறந்த முஸ்லீமாக விளங்கிய ஓளரங்கசீப் நல்ல மன்னராக செயல்படாததினால் தோல்வியைத் தழுவினார்.

மொகலாயர்களின் ஆட்சிமுறை

மைய நிர்வாகம்

- மொகலாயர்களின் ஆட்சிமுறை ராணுவம் சார்ந்த வல்லாட்சியாகும். பேரரசர் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டு வல்லாட்சி நடத்தினார்.
- பேரரசர் இறைவனின் நிழலாக பூமியில் கருதப்பட்டார். பேரரசருக்கு உதவிட அமைச்சரவை இருந்தது. வசீர் (அ) தலைமை அமைச்சர் முக்கியமானவராகக் கருதப்பட்டார்.

மாகாண நிர்வாகம்

- நிர்வாக வசதியைக் கருதி பேரரசு பல்வேறு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. அவைகளை “சுபா” என்று அழைத்தனர். சுபாவினை நிர்வாகம் செய்தவர் “சுபேதார்” என்று அழைக்கப்பட்டார்.
- அக்பரின் காலத்தில் பேரரசு 15 சுபாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. சுபேதார் சிவில் மற்றும் ராணுவ அதிகாரங்களைப் பெற்று இருந்தார்.
- சுபாக்கள் பல்வேறு சர்க்கார்கள் (அ) மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. பவஜ்தார், சர்க்காரின் ஆட்சியாளர் ஆவார். சர்க்கார்கள் பர்க்கானாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. கிராமங்கள், நிர்வாகத்தின் கடைசி பிரிவாக இருந்தது. கிராமினி கிராமத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்தார்.
- அரசு-மாகாணங்கள்-சுபா-சர்க்கார்-பர்கானாக்கள்-கிராமங்கள்

வருவாய் நிர்வாகம்

- பேரரசிற்கான முக்கிய வருவாய் நிலவரியாகும்.
- இராஜதோடர்மால் வருவாய்த்துறை அமைச்சராக பணியாற்றினார். இவர் ஷெர்ஷாவின் ஆட்சிகாலத்தில் இத்துறையில் பணியாற்றினார்.
- ஷெர்ஷாவின் அடிச்சுவட்டை அக்பர் பின்பற்றினார்.
- அக்பர் “ஜப்தி” முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு நிலவரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
- “ஷெர்ஷா அக்பரின் முன்னோடி” என்று கருதப்படுகிறார்.
- நிலத்தின் வளத்தினை அடிப்படையாக வைத்து நிலம் மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டது.
- மொத்த வருவாயில் 1/3 பங்கு நிலவரியாக பெறப்பட்டது. விவசாயிகள் பணமாகவோ (அ) பொருளாகவோ வரியை செலுத்தினர்.
- அசாதாரணமான சூழ்நிலையில் நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டது.
- விவசாயிகளிடம் அரசு அதிகாரிகள் பொறுப்போடும், கனிவோடும் நடந்து கொள்ள அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.

இராணுவ நிர்வாகம்

- மொகலாய பேரரசில் இராணுவம் தரைப்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை மற்றும் பீரங்கிப்படையினை உள்ளடக்கி இருந்தது. இவற்றில் குதிரைப்படை முக்கிய பங்கு வகித்தது.
- அக்பர் மன்சப்தாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். மன்சப் என்றால் தரம் (அ) இடம் என்பது பொருளாகும். மன்சப்கள் தாங்கள் வைத்து இருக்கும் குதிரைப்படையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களின் தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.
- மன்சப்தார்கள் 10 முதல் 10,000 குதிரைகள் வரை வைத்து இருந்தனர். இவர்கள் காலாட் படையையும் வைத்து இருந்தனர். பேரரசருக்கு உதவுவது இவர்கள் முக்கிய கடமையாகும். பேரரசிடமிருந்து இவர்கள் ஊதியமும் பெற்றார்கள்.

நீதி நிர்வாகம்

- பேரரசர் நீதியின் ஊற்றாகக் கருதப்பட்டார்.
- தலைமைக் காசி பேரரசருக்கு நீதி பரிபாலனம் செய்ய உதவினார். புனித நூலான குரானின் உதவி கொண்டு வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டன.
- குற்றங்கள் குறையவேண்டும் என்ற நோக்கில் தண்டனைகள் கடுமையாக இருந்தன. கை, கால் போன்ற உறுப்புகள் வெட்டப்படுதல் சாதாரண தண்டனையாகக் கருதப்பட்டது.

மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுறக் காரணங்கள்

- மொகலாயப் பேரரசர்கள் பெரும் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்ததினால் பேரரசின் எல்லைகள் விரிந்து காணப்பட்டது.
- தலைநகர் டெல்லியிலிருந்து நாட்டினைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமான செயலாக இருந்தது. கிளர்ச்சிகளை மன்னர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியவில்லை. இதனால் பேரரசு சிதையத் தொடங்கியது.

- பேரரசில் முறையாக வாரிசுரிமைக் கொள்கை இல்லாத காரணத்தால் இளவரசர்களிடையே வாரிசுரிமைப் போர் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி விட்டது. இதனால் நாட்டில் அமைதியின்மையும் நிச்சயமற்ற தன்மையும் நிலவியது.
- பேரரசர் ஒளரங்கசீப் காலத்தில் மொகலாயப் பேரரசு பரந்து இருந்தது. ஆனால் ஒளரங்கசீப்பின் மறைவிற்குப்பின் அப்பேரரசை ஆளக்கூடிய வலிமையுள்ள புதல்வர்கள் தோன்றவில்லை. எனவே பேரரசு சிதைவடையத் தொடங்கியது.
- பலம் பொருந்திய மொகலாய இராணுவம் காலப்போக்கில் பலவீனத்தின் சின்னமாகியது. போர் வீரர்கள் நாட்டினைப் பற்றி சிறிதேனும் கவலை கொள்ளாமல் சுயநலத்தில் கவனம் கொண்டு செயல்பட்டதில் பேரரசு சிதைந்தது.
- போர்க்குணம் நிறைந்த மராத்தியர்கள் சிவாஜியின் தலைமையில் மொகலாயர்களை எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர்.
- ஒளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கை அவர்களை ஒன்றுபடுத்தியது. மராத்தியர்களின் எழுச்சி முகலாயர்களின் சரிவினை துரிதப்படுத்தியது.

ஐரோப்பியர்களின் வருகை

- வாணிகத்திற்காக இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள் அரசியலில் காலுன்றி, அரசியல் ஆதாயம் பெற்று குடியேற்றங்களை உருவாக்கித் தங்கள் ஆட்சியை இந்தியாவில் நிலைப்படுத்தியது. மொகலாயர்களின் வீழ்ச்சியை துரிதப்படுத்தியது.
- ஒளரங்கசீப்பின் சமயக் கொள்கை முகலாய பேரரசு வீழ்ச்சியடைய முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. இது இந்துக்களையும், சீக்கியர்களையும் முகலாயர்களின் எதிரிகளாக உருவாக்கின.

நாதிர்ஷா - அகமதுஷா அப்தாலி படையெடுப்பு

- தடுமாறிக் கொண்டிருந்த மொகலாயப் பேரரசினை முற்றிலுமாக அழிவுறச் செய்தது நாதிர்ஷா மற்றும் அகமதுஷா அப்தாலியின் படையெடுப்புகளாகும்.
- பாபரால் உருவாக்கப்பட்டு அக்பரால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட மொகலாயப் பேரரசு ஒளரங்கசீப் ஆட்சியின் போது நிலைக்குலைந்து முடிவுற்றது.

நாயக்கர்கள்

- விஜயநகர பேரரசின் விரிவாக்கம் இறுதியில் நாயக்கர்கள் ஆட்சியை தமிழ்நாட்டில் தோற்றுவித்தது.
- “நாயக்” என்ற வார்த்தைக்கு “தலைவர்” அல்லது “தளபதி” என்று பொருள்.
- விஜயநகர அரசர்களின் கீழ் முகவர்களாக தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதிகளை ஆட்சிப்புரிந்தவர்கள் நாயக்கர்கள் ஆவார். இவர்கள் தங்களை அரசவழித் தோன்றலாக கருதிக் கொண்டனர்.
- இவர்களது ஆட்சியை தமிழ்நாட்டில் நாயக்கர்கள் ஆட்சி என்று அழைக்கிறோம். மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி ஆகியவற்றை தலைநகராகக் கொண்டு இவர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர்.
- அச்சுதராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அவருக்கு கீழ் 200 நாயக்கர்கள் இருந்தனர்.
- விஜயநகர பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பிறகு நாயக்கர்கள் சுதந்திர ஆட்சியாளர்களாக உருவெடுத்தனர்.
- நாயக்கர்கள் ஆட்சி ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேல் நடைபெற்றது.
- பெர்னோநூனிஸ். டொமிங்கோ போயஸ் போன்ற வெளிநாட்டவரின் கடிதங்கள் நாயக்கர்கள் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன.
- கிருஷ்ணதேவராயர் “நயன்கரா” முறையை தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். இதன்படி அனைத்து நிலங்களும் அரசருக்கு சொந்தம். அரசிடம் இருந்து நிலங்களை பெற்றவர்கள் நாயக்கர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். மேலும் நிலத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையையும், அவ்வப்போது படைப்பிரிவையும் நாயக்கர்கள் அரசருக்கு அளித்தனர்.

மதுரை நாயக்கர்கள்

- விஜயநகர பேரரசின் கீழ் தெற்கு மண்டலமாக மதுரை விளங்கியது.
- கி.பி. 1529 ஆம் ஆண்டு மதுரையின் பிரதிநிதியாக விஸ்வநாத நாயக்கர் என்பவர் கிருஷ்ணதேவராயரால் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இதுவே மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியின் தொடக்கமாக கருதப்படுகிறது.

விஸ்வநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1529 - கி.பி. 1564)

- இவர் கிருஷ்ணதேவராயரின் நெருங்கிய தளபதியாவார். மதுரையில் கலகம் தோன்றிய சமயத்தில் அதனை சரி செய்ய விஸ்வநாத நாயக்கர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்.
- இவர் கலகத்தை அடக்கி மதுரையை தனது முழு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார்.
- விஸ்வநாத நாயக்கர் தனது திறமையான ஆட்சியின் மூலம் நல்ல நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தினார்.

- தமது அமைச்சர் ஆரியநாதர் உதவியோடு புதிய நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். இது “பாளையக்காரர் முறை” என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- பேரரசில் அமைதி, பாதுகாப்பை பராமரிக்க பாளையக்காரர்களை நியமனம் செய்தார்.
- இவர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் இராணுவம், காவல் மற்றும் வருவாய் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டனர்.
- தனது ஆட்சிப்பகுதியினை 72 பாளையங்களாக பிரித்தார்.
- காவல் பணி முக்கியமானதாக கருதப்பட்டது. மக்கள் “காவல் பிச்சை” என்ற வரியினை பாளையக்காரர்களுக்கு செலுத்தினர்.
- விஸ்வநாத நாயக்கருக்கு பிறகு பல்வேறு அரசர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்களின் மிக முக்கியமான அரசராக திருமலை நாயக்கர் கருதப்படுகிறார்.
- இவர் 35 ஆண்டுகள் ஆண்டார்.
- மதுரை நாயக்கர்களில் இவர்தான் முதல் நாயக்கர் ஆவார்.
- இவரது தளபதி தளவாய் அரிய நாதர்.
- ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவில், திருச்சி மலைக்கோட்டை, திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோவில் போன்றவற்றை சீர்படுத்தினார்.
- தென்காசி, கயத்தாறு பகுதி அரசர்களை தனது பாளையக்கார முறைக்குள் கொண்டுவந்தார்.
- மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியின் உண்மையான நிறுவனர் விஸ்வநாத நாயக்கர் ஆவார்.

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர்: (கி.பி. 1564 - கி.பி. 1572)

- இவர் விஸ்வநாத நாயக்கரின் மகன்.
- பாளையக்காரர்களும், முஸ்லீம்களும் அரசுக்கு எதிராக செய்த கலகத்தை தளவாய் அரிய நாதர் மூலம் முறியடித்தார்.
- கிருஷ்ணாபுரம் கோவிலை சீரமைத்தார். இதுவே நாயக்கர் காலக் கலை மற்றும் கட்டிடக் கலை சிறப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டு.

வீரப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1572 - கி.பி.1595)

- திருச்சி கோட்டையை புதுப்பித்தார்
- அருப்புக்கோட்டையில் புதிய கோட்டையை கட்டினார்.
- சிதம்பரம் கோவிலையும், மதுரை மீனாட்சி கோவிலையும் புதுப்பித்தார்.

திருமலை நாயக்கர் (கி.பி.1623 - 1651)

- மதுரை நாயக்கர் வரலாற்றில் திருமலை நாயக்கரின் ஆட்சிகாலம் ஒரு புது சகாப்தமாக கருதப்படுகிறது.
- அவருக்கு முன்பு ஆறு அரசர்களும், இவருக்குப் பிறகு ஆறு அரசர்களும் மதுரையை ஆட்சி புரிந்தனர்.
- மதுரை நாயக்கர்களில் தலைசிறந்த மன்னர் இவர்.
- மைசூர் அரசர் சாமராஜ உடையாரை தோற்கடித்து பல பகுதிகளை கைப்பற்றினார். விஜய நகர அரசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு மதுரை பகுதியில் சுதந்திரமாக செயல்பட்டார்.

- மதுரையை விழாக்களின் நகரமாக்கினார்.
- திருமலை நாயக்கர் மஹால் மதுரையில் கட்டப்பட்டது.

வெற்றிகள்

- திருமலை நாயக்கர் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றவுடன் மைசூர் இராணுவம், மதுரை வழியாக படையெடுத்து சென்றது. இவர்களை திருமலை நாயக்கர் திண்டுக்கல்லில் தோற்கடித்தார்.
- திருவாங்கூர் அரசர் உன்னி கேரள வர்மன் செலுத்தி வந்த வரித் தொகையை நிறுத்திக் கொண்டார். எனவே திருமலை நாயக்கர் அவருக்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டு, அவரை தோற்கடித்து முறையாக வரி செலுத்தச் செய்தார்.
- திருமலை நாயக்கர் முஸ்லீம்கள் தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுக்க மூலக் காரணமானார்.
- விஜயநகர பேரரசர் மூன்றாம் ஸ்ரீரங்கன் மதுரைக்கு எதிராக படையெடுத்த போது இதனை சமாளிக்க திருமலை நாயக்கர் செஞ்சி மற்றும் தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். ஆனால் தஞ்சை நாயக்கர்கள் முறையாக உதவி செய்யாததால், திருமலை நாயக்கர் கோல்கொண்டா சுல்தானின் உதவியை நாடி வேலூர் மீது படையெடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். இதனை தொடர்ந்து முஸ்லீம்கள் வேலூரை கைப்பற்றினர். பின்னர் மதுரையை கைப்பற்ற மிரட்டல் விடுத்தனர். தனது தவறை உணர்ந்த திருமலை நாயக்கர், மைசூரின் உதவியை நாடினார்.
- மைசூரின் படைகள் சத்தியமங்கலத்தில் நடைபெற்ற போரில் வெற்றி பெற்று திண்டுக்கல்லை அடைந்தன. இந்த போரில் மைசூர் படையினர் தனது எதிரிகளின் மூக்கை, உதடுகளோடு சேர்த்து துண்டித்தனர். இந்த காட்டுமிராண்டி செயல்களைக் கண்டு மதுரை மக்கள் துயறுற்றனர். பிறகு திருமலை நாயக்கர் மைசூர் படையினை தோற்கடித்து எதிரிகளின் மூக்கினை துண்டித்தார். இந்த விநோதமான போர் “மூக்கறுப்புப் போர்” என்று வரலாற்றில் அழைக்கப்படுகிறது.

பிற சாதனைகள்

- திருமலை நாயக்கர் ஒரு திறமையான நிர்வாகி. பேரரசில் அமைதியை ஒழுங்கை நிலை நாட்டினார்.
- போர்ச்சுகீசியர் மற்றும் டச்சுக்காரர்களை சுதந்திரமாக தமிழகத்தில் அனுமதித்தார்.
- தலைநகரை திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்கு மாற்றினார்.
- பல்வேறு கோயில்களை புதுப்பித்தார். கோவில் நிர்வாகத்தை தனது நேரடி நிர்வாகத்தில் கொண்டு வந்தார். கோவில்களை பராமரிக்க பல கிராமங்களை தானமாக வழங்கினார்.
- புது மண்டபம், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம், திருமலை நாயக்கர் மஹால் போன்றவை இவர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவைகளாகும்.
- சமஸ்கிருத மேதையான புகழ்பெற்ற நீலகண்ட தீக்ஷிதரை இவர் போற்றி ஆதரித்தார்.

இராணி மங்கம்மாள்

- திருமலை நாயக்கருக்கு பிறகு ஆட்சி செய்த சிறந்த அரசி மங்கம்மாள் ஆவார்.
- இராணி மங்கம்மாள், சொக்கநாத நாயக்கரின் மனைவியாவார். தமது 3 வயது பேரனான விஜயரங்க சொக்கநாதரின் பாதுகாவலராக (பகர ஆளுநர்) ஆட்சி பொறுப்பேற்றார்.

- இவரது ஆட்சிக்காலம் மதுரை நாயக்கர் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.
- அரசியல் தந்திரமிக்கவராக விளங்கி மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துக்களை திறமையாக சமாளித்து பேரரசை காப்பாற்றினார்.
- கிறித்துவ மத பரப்பு குழுவினரை பெரிதும் ஆதரித்தார். புனித ஸ்தலங்களில் எல்லா வசதிகளை செய்து மக்களுக்கு உதவினார்.
- சாலை போக்குவரத்தைப் பாதுகாப்பானதாக மாற்றினார். சாலைகளில் நிழல் தரும் மரங்களை நடட்டார். இளைப்பாறும் விடுதிகள், இலவச உணவு சாலைகளை அமைத்து புனித பயணம் மேற்கொள்பவருக்கு உதவிகளை புரிந்தார்.
- கோவில்களுக்கு தானங்களை வழங்கினார். நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். “உய்யக்கொண்டான் - கால்வாய்” இன்றும் இவரது பெருமைகளை எடுத்து உரைக்கிறது.
- திருவாங்கூர் அரசர் ரவிவர்மாவைத் தோற்கடித்து அப்பகுதியை வசப்படுத்தினார்.
- மைசூர் அரசரை தோற்கடித்து திருச்சி, தஞ்சாவூர் பகுதிகளை வசப்படுத்தினார்.
- கிறித்தவர்களை ஆதரித்தும், முஸ்லீம்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும் நிலங்களை தானமாக வழங்கினார்.
- மதுரையில் மங்கம்மாள் சத்திரம் கட்டினார்.
- குளங்கள், மரம் நடுதல், சத்திரங்கள், மண்டபங்கள் கட்டுதல், மற்ற பொதுப் பணிகளும் செய்தார்.

விஜயரங்க சொக்கநாதர் (கி.பி.1706 - 1732)

- இவரிடமிருந்து திருவிதாங்கூர் பிரிந்து சுதந்திரமானது.

மீனாட்சி (கி.பி.1732 - 1739)

- விஜயரங்க நாயக்கர் ஆண் வாரிசு இன்றி இறக்கவே, அவரது மனைவி மீனாட்சி மதுரை ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றார்.
- விஜயக்குமார நாயக்கர் என்பவரை தத்து எடுத்து அவருடைய பாதுகாவலராக தனது ஆட்சியை தொடங்கினார்.
- தனது வளர்ப்பு மகனின் தந்தை பங்காரு இவருக்கு எதிராக சதி திட்டத்தில் ஈடுபட்டு அரசாட்சியை கைப்பற்ற முனைந்தார். இதனை அறிந்த மீனாட்சி, ஆற்காட்டில் இருந்த சந்தாசாகிப்பின் உதவியை நாடினார். இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாயை தருவதாக ஒப்புக் கொண்டார். சந்தாசாகிப் மீனாட்சிக்கு எதிரான சதி திட்டத்தை முறியடித்தார். ஆனால் தனது உறுதிமொழியை மீறி, மதுரையை கைப்பற்றும் நோக்கில் மீனாட்சியை கைது செய்து அவரது சொந்த அரண்மனையிலேயே சிறைப்படுத்தினார். இதனால் மனமுடைந்த மீனாட்சி சிறையில் விஷம் அருந்தி உயிர் துறந்தார்.
- இவர் மதுரை நாயக்கர்களில் கடைசி ஆட்சியாளர்.
- இவரிடம் இருந்து தஞ்சை, திண்டுக்கல், திருச்சி, மதுரை பகுதிகளை ஆற்காடு நவாப் கைப்பற்றினார்.
- சந்தா சாகிப் மதுரையை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். நவாப்களால் மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி 1736 ஆம் ஆண்டு முடிவுக்கு வந்தது.

தஞ்சை நாயக்கர்கள்

சேவப்ப நாயக்கர் (கி. பி. 1532 - 1580)

- தஞ்சாவூர், விஜயநகர பேரரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. திம்மப்ப நாயக்கர் தஞ்சாவூரின் பொறுப்பாளராக செயல்பட்டார்.
- இவருக்குப்பின் இவரது மகன் சேவப்ப நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார். இவர் தஞ்சாவூரில் நாயக்கர் ஆட்சியை தோற்றுவித்தார்.
- இந்து கோவில்கள் மீது தனிக்கவனம் செலுத்தினார். போர்ச்சுகீசியர்கள் நாகப்பட்டினத்தில் குடியேற அனுமதி வழங்கினார்.
- மூவாலூர் கோவிலுக்கு 10 வேலி நிலங்களை தானமாக வழங்கினார்.
- சிவகங்கா ஏரியை புதுப்பித்தார். அது சேவப்பனேரி என பிறகு அழைக்கப்பட்டது.
- திருவண்ணாமலை, விருதாச்சலம் கோவில்களுக்கு நன்கொடைகளை வழங்கினார்.
- விஜயநகர அரசர் அச்சுதராயர் இவரை தஞ்சை நாயக்கராக நியமித்தார்.
- சோழமண்டலம் மற்றும் தொண்டை மண்டலம் இவரது ஆட்சிப்பகுதியாகும்.
- தலைக்கோட்டைப் போர் மற்றும் திருவிதாங்கூர் போர்களின்போது கிருஷ்ண தேவராயருக்கு ராணுவ உதவிகள் செய்தார்.
- தஞ்சாவூரில் உள்ள சிவகங்கை கோட்டை இவரால் கட்டப்பட்டது.
- சேவப்ப நாயக்கர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு கோவில்களை புதுப்பித்தார். திருவண்ணாமலை மண்டபம், விருதாச்சல கோவில் மண்டபம் போன்றவை இவரால் கட்டப்பட்டது ஆகும்.
- அச்சுதப்ப நாயக்கர் ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள இரங்கநாதர் கோவிலுக்கும், இராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கும் ஏராளமான நன்கொடைகளை வழங்கினார்.
- திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேஸ்வரர் கோவிலின் கோபுரத்தையும் கட்டி முடித்தார்.

அச்சுதப்ப நாயக்கர் (கி. பி. 1580 - 1600)

- விஜயநகர பேரரசுடன் சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தலைக்கோட்டை போரில் விஜயநகர பேரரசுக்கு பெரும் உதவி புரிந்தார்.
- ஸ்ரீ ரங்கத்திலுள்ள இரங்கநாத சுவாமிக்கு வைர சிம்மாசனம் வழங்கினார். திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேசுவரர் கோயிலை கட்டி முடித்தார். காவிரி ஆற்றின் இரு கரைகளையும் வலிமைப்படுத்தி, காவிரி ஆற்றின் நீரினை வேளாண்மைக்குப் பெரிதும் பயன்படும்படி செய்தார். கும்பகோணம் மாகாமகம் குளம் கட்டினார்.

ரகுநாத நாயக்கர் (கி. பி. 1600 - 1634)

- அச்சுதப்ப நாயக்கருக்குப் பிறகு அவரது இளைய மகன் இரகுநாத நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார்.
- இவரது ஆட்சிக்காலம் தஞ்சை நாயக்கர் வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இவர் தஞ்சை நாயக்கர்களில் சிறந்தவர்.
- செஞ்சி, மதுரை நாயக்கர்கள் மற்றும் யாழ்ப்பாணர் போர்ச்சுகீசியர்களை வென்று, அவர்களை தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார்.

- இவர் கலைகளைப் போற்றினார். அறிஞர்களை ஆதரித்தார். தானே ஒரு சிறந்த கவிஞராக விளங்கினார்.
- ருக்மணி பரிநயம், பாரி ஜாதம், புஷ்பகர்ணம், இராமாயணம் போன்ற நூல்களை தெலுங்கு மொழியில் எழுதியுள்ளார்.
- இசைக் கலையில் நிபுணரான இவர் தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவினார்.

விஜயராகவ நாயக்கர் (கி. பி. 1633 - 1673)

- இவருக்குப்பிறகு இவரது மகன் விஜயராகவ நாயக்கர் பொறுப்பேற்றார். இவர் திறமையற்றவர். அதனால் பேரரசை அழிவிலிருந்து காக்க முடியவில்லை.
- ரகுநாதபுதயம் என்ற நூலை எழுதினார்.
- கோல்கொண்டா சுல்தான் தஞ்சாவூரை தாக்கினான்.
- தஞ்சை நாயக்கர் வம்சத்தின் கடைசி அரசராக இவர் கருதப்படுகிறார்.
- மதுரை சொக்கநாத நாயக்கர் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்து விஜயராக நாயக்கரை தோற்கடித்து, கொலை செய்து தஞ்சாவூரை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இதனால் தஞ்சையில் நாயக்கர் ஆட்சி 1673 ஆம் ஆண்டு முடிவுக்கு வந்தது.

செஞ்சி நாயக்கர்கள் (கி.பி.1526 - 1671)

- பாலாற்றிற்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் இடைப்பட்ட “செஞ்சி” நாயக்கர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. செஞ்சி நாயக்கர்கள், விஜய நகர அரசு குடும்பத்தின் உறவினர்கள் ஆவர். இவர்களின் பூர்வீகம் வட இந்தியாவில் உள்ள மணிநாகபுரமாகும்.
- இவர்கள் தென் இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்து இப்பகுதியில் குடியேறினர்.
 - செஞ்சியை ஆட்சி புரிந்த அச்சுத இராமபத்ர நாயக்கர் திருவண்ணாமலை கோவிலுக்கு சுற்றுசுவர்களையும், மாபெரும் கோபுரத்தையும் கட்டி முடித்தார். திண்டிவனத்தில் விஷ்ணு கோவிலை கட்டியுள்ளார்.
 - வெங்கடப்ப நாயக்கர் திருவண்ணாமலை மாபெரும் கோபுரத்தை கட்டி முடித்தார்.
 - சித்தாமூரில் சமணர்கள் கோவில்களைக் கட்டிக் கொள்ள அனுமதி வழங்கினார்.
 - கிருஷ்ணதேவராயர் வையப்ப நாயக்கர் என்பவரை செஞ்சியின் பொறுப்பாளராக நியமனம் செய்தார்.
 - இவருக்குப்பிறகு, இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் செஞ்சியின் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றார். இவரே செஞ்சியில் நாயக்கர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியவர் ஆவார்.
 - இதன் முதல் நாயக்கர் வையப்ப நாயக்கர் ஆவார்.

வையப்ப நாயக்கர் (கி. பி. 1526 - 1541)

- இவரது காலத்தில் திருக்கோவிலூர் கோவில் கட்டப்பட்டது.

துப்பாக்கி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் (கி. பி. 1541 - 1554)

- கிருஷ்ண தேவராயரின் தென்னிந்திய படையெடுப்பில் துணை செய்தார்.
- செஞ்சி மலைகளில் சுவர்கள் எழுப்பினார். தானியக் களஞ்சியம், பெரிய கல்யாண மண்டபம் செஞ்சியில் கட்டினார்.

- ராஜகிரி கோட்டையின் சுற்றுச் சுவர் இவரால் கட்டப்பட்டது.
- 1671ல் செஞ்சி பீஜப்பூர் சுல்தானால் கைப்பற்றப்பட்டது.

இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் தொண்டுகள்

- தனது பேரரசை பல்வேறு பகுதிகளாக பிரித்தார்.
- மக்கள் வசிப்பதற்காக புதிய நகரங்களை ஏற்படுத்தினார். வேளாண்மையை மேம்படுத்தினார். வலிமையான இராணுவத்தைப் பராமரித்தார். வெல்லாற்றின் கரையில் கிருஷ்ணப்பட்டினம் என்ற நகரை நிறுவினார்.
- மத சகிப்புத் தன்மை கொண்டவராக விளங்கினார். கிறித்துவர்கள் திருச்சபைகளைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதித்தார்.
- சித்தாமூரில் சமணர்களும், திண்டிவனத்தில் சைவ மதத்தினரும் கோவில்களைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதித்தார்.
- சிதம்பரத்தில் கோவிந்தராஜர் சிலையைப் புதுப்பித்து அமைத்தார். இவருடைய தளபதி வேங்கடா, சென்னை சாகரம் என்ற ஏரியை வெட்டிவித்து விவசாயத்தை வளரச் செய்தார்.
- கிருஷ்ணப்ப நாயக்கருக்குப் பிறகு செஞ்சியின் பொறுப்பை ஏற்றவர்கள் திறமையற்றவர்கள்.
- பீஜப்பூர் சுல்தான் கி.பி. 1648 ஆம் ஆண்டு செஞ்சியை கைப்பற்ற தனது படை தளபதி மீர்கம்லா என்பவரை அனுப்பினார். இவர் செஞ்சியை கைப்பற்றி நாசிக்கான் என்பவரை பொறுப்பாளராக நியமனம் செய்தார்.
- கி.பி. 1678 ஆம் ஆண்டு சத்ரபதி சிவாஜி செஞ்சியை கைப்பற்றினார்.
- சிவாஜிக்குப் பிறகு இராஜபுத்திர படை தளபதியான சொருப்சிங் கட்டுப்பாட்டில் செஞ்சி இருந்தது.
- இவருக்குப்பிறகு இவரது மகன் இராஜா தேசிங்கு செஞ்சியின் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார்.
- ஆற்காட்டு நவாப் சாதத்துல்லாக்கான் செஞ்சி மீது படையெடுத்து ராஜாதேசிங்கை தோற்கடித்து கொன்றார். செஞ்சி ஆற்காட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது.
- இராஜாதேசிங்கன் மனைவி “சதி” மேற்கொண்டு உயிர் துறந்தார். அவரது நினைவாக “இராணிப்பேட்டை” நகரம் உருவாக்கப்பட்டது. செஞ்சியில் நாயக்கர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

வேலூர் நாயக்கர்கள்

- முதல் நாயக்கர் சின்ன நாயக்க பொம்மார் அடுத்து லிங்கம் நாயக்கர் என சிறிது காலமே ஆட்சி செய்தனர்.

நாயக்கர்கள் கீழ் தமிழகம்

ஆட்சி முறை

- நாயக்கர்கள் தமிழகத்தில் மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி ஆகிய நகரங்களை தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். இதுவே நாயக்கர் காலம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

- நாயக்கர்களின் கீழ் தமிழகம் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ச்சி கண்டது. நாயக்கர்கள் சிறந்த நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்தினர்.
- நாட்டின் தலைவராக அரசர் கருதப்பட்டார். அவருக்கு உதவியாக அமைச்சர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.
- பேரரசு பல மாநிலங்களாகவும், மண்டலங்களாகவும், சீமைகளாகவும், கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. “பாளையப்பட்டு முறை” நடைமுறையில் இருந்தது.
- அரசின் முக்கிய வருவாய் நிலவரி ஆகும்.

சமுதாய, பொருளாதார நிலை

- நாயக்கர் ஆட்சியின் கீழ் வர்ணாஸ்ரம அடிப்படையிலான சமுதாய முறை காணப்பட்டது.
- ஜாதி முறை கடுமையாக காணப்பட்டது. பிராமணர்கள் உயர்நிலை பெற்றிருந்தனர். வலங்கை, இடங்கை போராள்டம் தொடர்ந்து காணப்பட்டது. கிராம மக்கள் அறியாமை மற்றும் வறுமையில் காணப்பட்டனர்.
- வைகை, தாமிரபரணி ஆற்றுப்படுகை தவிர பிற பகுதிகள் வளம் குறைந்த வறட்சிப்பகுதியாக இருந்தன.
- பொருளாதாரம், வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. வேளாண்மை, பருவமழையை நம்பி இருந்தது. ஏரிகள், கிணறுகள், கால்வாய்கள், ஆறுகள் போன்றவை நீர் பாசனத்திற்கு உதவின.
- பழைய பண்பாடுகளை போற்றினர். கொத்தடிமை முறைகள் இருந்தன.
- தெலுங்கு பேசும் மக்களுக்கு நிலம் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது.
- வேத கல்வி சமஸ்கிருத மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டது.
- செக்கு ஆலை, சர்க்கரை, மண்பாண்டம் செய்தல், உப்பு தயாரித்தல் போன்றவையும், நூல் நூற்றல், ஆடை நெய்தல் போன்றவை காஞ்சிபுரம் மதுரை பகுதிகளில் பிரபலமாக இருந்தது.
- கோவை, காஞ்சிபுரம், மதுரையில் நெசவுத் தொழிற்சாலைகள் அதிகம் இருந்தன.
- இரும்பு, தங்கம், வெள்ளி புழக்கத்தில் இருந்தன.
- வீட்டு உபயோக பொருட்கள் குடிசைத் தொழில் மூலம் தயாரிக்கப்பட்டன.
- உள்நாட்டு போக்குவரத்து மாட்டுவண்டிகள் மூலம் நடந்தது.
- அரிசி, சோளம், சர்க்கரை, வாசனைப் பொருட்கள், பருத்தி, பட்டு முதலியவைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பொன், வெள்ளி, தகரம், தாமிரம், ஈயம், வெண்கலம் போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

சமயம்

- நாயக்கர்கள் இந்து சமயத்தைப் போற்றினார்கள்.
- வீரப் நாயக்கர் சிதம்பரம் கோயிலில் சுற்று மதில் எழுப்பினார்.
- நாயக்கர்கள் சைவ சமய முறையை ஆதரித்து, லிங்க வழிபாட்டு முறையை பின்பற்றினார்கள்.
- தெப்பத் திருவிழா, தேர்த்திருவிழா, சித்திரைத் திருவிழா போன்ற விழாக்கள் திருமலை நாயக்கரால் மதுரையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

கலை - கட்டடக்கலை

- நாயக்கர்கள், கலை, கட்டடக்கலையைப் போற்றி வளர்த்தனர்.
- மதுரை நாயக்கர்கள் திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள கிருஷ்ணாபுரம் கோவில் மற்றும் நெல்லையப்பர் கோவில், தென்காசியில் உள்ள காசி விஸ்வநாதர் கோவில், இராமேஸ்வரத்திலுள்ள இராமநாத சாமி கோவில் மற்றும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோபுரம் ஆகியவை மதுரை நாயக்கர்களின் கலை ஆர்வத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.
- கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் மதுரை வெள்ளியம்பலம், வடக்கு மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், மூர்த்தி அம்மன் மண்டபம், சூரிய மண்டபம், வீரப்ப மண்டபம் ஆகியவற்றை புதுப்பித்தார். மதுரை மீனாட்சி கோவில் மண்டபத்திற்கு பொன்னாலான தகடுகளைப் பதித்தார்.
- திருமலை நாயக்கர் மதுரையில் புது மண்டபம், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம், நாயக்கர் மஹால் ஆகியவற்றை கட்டினார்.
- திருமலை நாயக்கர் மகால் இத்தாலிய சிற்பியின் மேற்பார்வையில் கட்டப்பட்டது.
- திராவிட, இஸ்லாமிய மற்றும் ஐரோப்பிய கலை அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. இராணி மங்கம்மாள், மங்கம்மாள் சத்திரத்தை கட்டியுள்ளார்.
- நாயக்கர்கள் விஜய நகர கட்டிட கலை முறையை பின்பற்றினர்.
- நாயக்கர் காலத்தில் மதுரை கோவில் நகரமாக விளங்கியது.
- மீனாட்சியம்மன் கோவிலின் ராஜகோபுரம், நாயக்கர் மஹால், மங்கம்மாள் சத்திரம், புது மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், பெரிய கோபுரங்கள், பிரகாரங்கள் போன்றவை நாயக்கர் கால கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.
- ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கோவில், கிருஷ்ணபுரம் திருவேங்கடநாதர் கோவில், ஸ்ரீரங்கம் கோவில், நெல்லையப்பர் கோவில் போன்றவையும் நாயக்கர்கால கட்டிடங்கள்.
- மீனாட்சி கோவிலில் வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள் ராமாயண, மகாபாரத காட்சிகளை விளக்குகின்றன.

இலக்கியம்

- தமிழ், தெலுங்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நாயக்கர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர்.
- திருமலை நாயக்கரின் சிதம்பர புராணம், பரஞ்ஜோதியாரின் சிதம்பர பட்டியல், ஹரிதாசரின் இருசமய விளக்கம், உமறுப்புலவரின் சீராப்புராணம், குமரகுருபரின் கந்தர் கலிவெண்பா, திருவேங்கடம் எழுதிய மெய்ஞான விளக்கம் ஆகியவை இவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூல்கள் ஆகும்.
- நாயக்கர்களின் காலம் தமிழக வரலாற்றில் சிறப்பானதொரு இடத்தினை பெற்றுள்ளது.
- எல்லப்ப நாவலர் அருணாச்சல புராணம் என்ற நூலை எழுதினார்.
- அருணகிரிநாதர் எழுதிய நூல் திருப்புகழ்.
- ஞானப்பிரகாச தேசிகர் எழுதிய நூல் காஞ்சிக் கலம்பகம்.
- நமச்சிவாய புலவர் எழுதிய நூல் சிதம்பர வெண்பா, ரேவண்ண சித்திர திருப்பதீஷ்வரர் புராணம்.

- ரகுநாத நாயக்கர் எழுதிய இரண்டு இசை நூல்கள் சங்கீத சுதா, பரதகதா இவரது ராகங்களையும், தாளங்களையும் கூறுகிறது.
- நாயக்கர்கள் காலத்தில் தெலுங்கு மொழி இலக்கியங்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தன.

புதுக்கோட்டை தொண்டைமான்கள்

- கிழவன் சேதுபதி புதுக்கோட்டை ராஜ்ஜியத்தை ஏற்படுத்தி தனது மகன் ரகுநாத ராஜா தொண்டைமானை முதல் ஆட்சியாளராக நியமித்தார்.
- இந்திய மாகாணங்களை ஒருங்கிணைக்கும் அழைப்பை ஏற்று 1948 - ல் இந்தியாவுடன் இணைந்த முதல் சமஸ்தானம் புதுக்கோட்டை.

ரகுநாத தொண்டைமான்

- மதுரை நாயக்கர்களுக்கு ஆதரவாக இவர் தஞ்சை நாயக்கர்களை தோற்கடித்து திருக்காட்டுப் பள்ளியைக் கைப்பற்றினார்.
- தஞ்சை மற்றும் ராமநாதபுரத்தை ஆண்ட மன்னர்களின் கூட்டு ராணுவத்தை தோற்கடித்தார்.
- பாளையக்காரர்களை ஆதரித்தார்.
- புதுக்கோட்டையைத் தலைநகரமாக்கினார்.
- புதுக்கோட்டை தொண்டைமானின் சுதந்திர ஆட்சியை ஹைதராபாத் நிஜாம் அங்கீகரித்தார்.
- ஆங்கிலேயர் மற்றும் ஆற்காடு நவாப்பிடனும் நட்புறவு கொண்டார்.
- மைசூர் ஹைதர் அலியை எதிர்க்க ஆற்காடு நவாப்பிற்கு உதவி செய்தார்.
- திப்புசல்தானுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயருக்கு உதவினார்.

விஜய ரகுநாத தொண்டைமான்

- ஆற்காடு நவாப் இவருக்கு ராஜா பகதூர் என்ற பட்டம் வழங்கினார்.

சேதுபதிகள்

- 17 - ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இராமநாதபுரத்தையும் சிவகங்கைப் பகுதியையும் சேதுபதிகள் ஆட்சி புரிந்தார்கள்.
- சேது சமுத்திரத்தின் பாதுகாவலர் சேதுபதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- இவர்களின் தலைநகரம் ராமநாதபுரம்.
- சடைக்கத்தேவரும், குட்டன் சேதுபதியும் சேதுபதிகளாக செயல்பட்டனர். இவர்கள் ராமநாதசாமி கோவிலுக்கு சமயத்தொண்டு புரிந்தனர்.

இரண்டாம் சடைக்கத்தேவர் (கி.பி.1636 - 1645)

- இவர் குட்டன் சேதுபதியின் தத்துப் பிள்ளை.
- குட்டன் சேதுபதியின் சொந்த மகனான தம்பி என்பவர் இவரின் நியமனத்தை எதிர்த்தார்.
- தம்பி, திருமலை நாயக்கரின் உதவியுடன் சடைக்கத்தேவரை சிறையிலிட்டார்.
- ராமேஸ்வரத்தில் சொக்கநாத சுவாமி ஆலயத்தைக் கட்டினார்.

ரகுநாத சேதுபதி (கி.பி.1645 - 1670)

- நாயக்கர்களின் விசுவாசியான இவர், குதூப்கான் தலைமையிலான இஸ்லாமியர்களையும், எட்டையபுரம் பாளையக்காரர்களையும் தோற்கடிக்க நாயக்கர்களுக்கு துணை நின்றார். இதனால் தலைநகரில் நவராத்திரி விழா கொண்டாட சேதுபதிகளுக்கு உரிமை அளித்தார்.
- திருபுவனம், மன்னார்கோவில், திருச்சுளி ஆகிய பகுதிகளை சேதுபதிக்கு நாயக்க மன்னர் நன்கொடையாக வழங்கினார்.
- தேவகோட்டை, அறந்தாங்கி ஆகிய பகுதிகளை வென்றார்.
- மைசூர் படையுடன் போர் செய்தபோது திருமலை நாயக்கருக்கு இரகுநாத சேதுபதி ராணுவ உதவி செய்தார். இதனால் திருமலை சேதுபதி என்ற பட்டத்தை திருமலை நாயக்கர் வழங்கினார்.
- தனது ஆட்சி சபையின் அதிகாரப்பூர்வமான அலுவலக மொழியாக தமிழ், தெலுங்கு ஆகியவற்றை ஆக்கினார்.
- இவர் ஆதரித்த புலவர்கள்: அழகிய சிற்றம்பல கவிராயர், அம்மாத கவிராயர்.
- ராமேஸ்வரம் ராமநாதசுவாமி ஆலயத்தின் இரண்டாவது பிரகாரத்தைக் கட்டினார்.
- தாயுமானவரை அன்புடன் கவனித்தார்.

கிழவன் சேதுபதி (எ) 2ம் சேதுபதி (கி.பி.1671 - 1710)

- சொக்கநாத நாயக்கருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். இவருக்கு பரராஜகேசரி என்னும் பட்டத்தை நாயக்க மன்னர் வழங்கினார். (பரராஜகேசரி என்றால் எதிரிகளுக்கு சிங்கம் போன்றவர்).

- தொண்டைமாள்களின் தலைமையில் புதுக்கோட்டை அரசாட்சியை பலப்படுத்தினார்.
- கிறித்துவ இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளை எதிர்த்தவர்.
- நாயக்கர்கள் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மறவர் நாட்டை மீட்டார்.
- ராணி மங்கம்மாளை 1707 - ல் தோற்கடித்து தனது நாட்டை சுதந்திர நாடாக அறிவித்தார்.
- தலைநகரை புகழூரிலிருந்து ராமநாதபுரத்திற்கு மாற்றினார். ராமநாதபுரத்தில் கோட்டை ஒன்றை கட்டினார்.
- நல்கோட்டல்பாளையம் (தற்போதைய சிவகங்கை) ஏற்படுத்தி அதன் ஆளுநராக உடையதேவரை நியமித்தார்.
- திருவாடணை மற்றும் காளையர் கோவில் உள்ள ஆலயங்களுக்கு கிராமங்களைத் தானமாக வழங்கினார்.
- வைகை அணையைக் கட்டினார்.
- இவரது ஆட்சிக்கு பின் இரண்டாக பிரிந்து சிவகங்கை நாடாகத் தோன்றியது.
- சிகாகோ சென்ற விவேகானந்தரை கௌரவித்தவர் பாஸ்கர சேதுபதி.

மராத்தியர்கள்

- தக்காணம் மற்றும் மஹாராஷ்டிரா மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் “மராத்தியர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- மராத்திய மாநிலத்தின் இயற்கை அமைப்பு அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிடையே சிறப்புத் தன்மைகளை உருவாக்கியது.
- தக்காணத்தை ஆட்சி புரிந்த ஷியா பிரிவைச் சேர்ந்த அரசர்களிடம் மராத்தியர்கள் பணியாற்றி வந்தனர்.
- அப்பகுதியில் காணப்பட்ட கோட்டைகள் மற்றும் மலைப் பகுதிகள், பகைவர்களிடம் இருந்து தகுந்த பாதுகாப்பை மராத்தியர்களுக்கு வழங்கின.
- “கொரில்லா” என்ற போர் முறையை மராத்தியர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.
- “கொரில்லா” போர் முறை என்பது “முறைசாரா போர்முறை” ஆகும். மராத்தியர்கள் மலைகளுக்கிடையே ஒளிந்து கொண்டு திடீரென்று எதிரிகளை தாக்கும் முறையாகும்.
- முஸ்லீம்களின் செயல்பாடுகளால் ஏற்பட்ட வெறுப்பு மற்றும் பக்தி இயக்கம் மராத்தியர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வை உருவாக்கியது.
- பக்தி இயக்கத் தலைவர்களான துக்காராம், ராம்தாஸ், ஏக்நாத் மற்றும் வாமன்பண்டித் போன்றவர்கள், கடவுள் பக்தியையும் மற்றும் ஒரு வலிமையான தேசத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வையும் தோற்றுவித்தனர்.
- இத்தகைய சூழ்நிலையில் சிவாஜி ஒரு மாபெரும் தலைவராகத் தோன்றினார். இவரது தலைமையில் மராத்தியர்கள் வலிமை மிக்கவர்களாகத் தோன்றி முகலாயர்களை எதிர்க்க முனைந்தார்.

சிவாஜி (கி.பி. 1627-கி.பி.1680)

- பூனாவிற்கு அருகில் உள்ள சிவனேரி கோட்டையில் கி.பி.1627 ஆம் ஆண்டு சிவாஜி பிறந்தார்.
- பீஜப்பூர் சுல்தானிடம் பணியாற்றி வந்த ஷாஜி பான்ஸ்லே இவரது தந்தையாவார். இவரது தாய் ஜிஜாபாய்,
- ஷாஜி பான்ஸ்லே துக்காபாய் என்பவரை இரண்டாவது மணம் புரிந்து கொண்டதால், முதல் மனைவி ஜிஜாபாய் மற்றும் மகன் சிவாஜியைப் புறக்கணித்தார். இருப்பினும், தாதாஜி கொண்டதேவ் சிவாஜியின் காப்பாளர் ஆனார். இவர் சிவாஜியை போற்றி பராமரித்தார்.
- சிவாஜி, சிறு வயது முதற்கொண்டு இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதக் கதைகள் மற்றும் புராணங்களைத் தனது தாய்மூலம் கற்று உணர்ந்தார்.
- பக்தி பெண்மணியாக விளங்கிய இவரது தாய், சிவாஜியை நல்வழிப்படுத்தினார்.
- இவருடைய குரு குதிரைப் பயிற்சி மற்றும் நிர்வாகப் பயிற்சிகளை பயிற்றுவித்தார்.
- தோர்ணா, ரெய்ச்கூர், இந்திரபுரா, புரந்தர் கோட்டைகளை சிவாஜி கைப்பற்றினார்.

- அப்சல்கானின் நம்பிக்கைத் துரோக படையெடுப்பை முறியடித்து அவனை கொன்றார்.
- செய்ஷ்டகானின் முகலாயப்படையினை தோற்கடித்தார்.
- ஜாகிர்தார் பதவியில் இருந்து சத்ரபதி என்னும் அரசர் நிலையை அடைந்தார்.
- செஞ்சி, வேலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய பகுதிகளை கைப்பற்றினார். பின்னர் சாந்தாஜி என்பவரை நியமனம் செய்து அப்பகுதிகளை ஆளச் செய்தார்.
- சிவாஜி இறந்த பின் வெங்காஜி தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி மீண்டும் சுதந்திர மன்னரானார்.

படையெடுப்புகள்

- சிவாஜி, முஸ்லீம்களின் கீழ் பணியாற்ற வெறுப்பு கொண்டார். எனவே, சுதந்திரமான பேரரசு ஒன்றினை தோற்றுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டார்.
- புரந்தர், ரெய்கார், தோர்னா மற்றும் கல்யாண் ஆகிய கோட்டைகளை பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கி.பி. 1646 - இல் கைப்பற்றினார்.

சிவாஜியும் பீஜப்பூர் சுல்தானும்

- சிவாஜியை அடக்க பீஜப்பூர் சுல்தான், அப்சல்கான் என்பவரை சிவாஜியை உயிருடனோ அல்லது சாகடித்தோ கொண்டு வரும்படி கி.பி. 1659 - ஆம் ஆண்டு அனுப்பினார்.
- அப்சல்கானின் சூழ்ச்சியை சிவாஜி தெரிந்து கொண்டு, அவரை சந்திக்க தகுந்த பாதுகாப்புடன் சென்றார். சிவாஜியும்-அப்சல்கானும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து தழுவிக்கொண்டனர். அச்சமயத்தில் அப்சல்கான் சிவாஜியின் கழுத்தை நெறித்து கொலை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால் சிவாஜி தனது உடையில் மறைத்திருந்த புலி நகத்தால் அப்சல்கானைக் கிழித்துக் கொலை செய்தார். இதனால் சிவாஜியின் பெருமையும், புகழும் மேலும் அதிகரித்தது.

சிவாஜியும் முகலாயர்களும்

- முகலாய மன்னராக பொறுப்பேற்ற ஓளரங்கசீப், தனது தக்காண ஆளுநர் செயிஷ்டகானை சிவாஜியை அடக்க 1660 ஆம் ஆண்டு அனுப்பினார்.
- செயிஸ்டகான் பூனா என்ற இடத்தில் முகாமிட்டிருந்தார். இதனை அறிந்த சிவாஜி அவரை சந்திக்க திருமண கோஷ்டியினர் போன்று மாறுவேடம் பூண்டு செயிஸ்டகான் தங்கி இருந்த இடத்தை அடைந்தார். அப்போது செயிஸ்டகான் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தார். சிவாஜி அவரைத் தாக்க முற்பட்டார். ஆனால் செயிஸ்டகான் அங்கிருந்து உயிர் தப்பினார். அவரது கட்டைவிரல் துண்டிக்கப்பட்டது.
- ஓளரங்கசீப், சிவாஜியை அடக்க இரண்டாவது முறையாக ராஜா ஜெய்சிங் என்பவரை அனுப்பினார். முகலாயப்படை சிவாஜியை சூழ்ந்து கொண்ட சூழ்நிலையில், சிவாஜி வேறு வழியின்றி அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட தயாரானார். இவரது முயற்சியால் கி.பி.1665 - ஆம் ஆண்டு புரந்தர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இதன்படி சிவாஜி ஓளரங்கசீப்பை சந்திக்க ஒப்புக் கொண்டார். தனது மகன் சாம்பாஜியுடன் ஓளரங்கசீப்பை சந்திக்க கி.பி. 1666 - ஆம் ஆண்டு ஆக்ரா சென்றார். அங்கு சிவாஜி அவமானப்படுத்தப்பட்டு,

சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பழக்கூடை ஒன்றின் மூலம், சிறையிலிருந்து சிவாஜி உயிர் தப்பினார். ஓளரங்கசீப்பால் சிவாஜியை மீண்டும் கைது செய்ய இயலவில்லை.

- சிவாஜியை “மலை எலி” என்றும் “தக்காண புற்றுநோய்” என்றும் அழைத்தார்.
- சிவாஜி-முகலாயர்களின் தீவிர எதிரியானார். இதன்பிறகு, சிவாஜி பல்வேறு கோட்டைகளைக் கைப்பற்றி மராத்திய பேரரசை பலப்படுத்தினார்.
- கி.பி. 1674 - ஆம் ஆண்டு ரெய்கார் கோட்டையில் சிவாஜியின் முடிசூட்டுவிழா நடைபெற்றது. சிவாஜி “சத்ரபதி” என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார். இந்த முடிசூட்டு விழாவின் மூலம் புதிய பேரரசு (மராத்திய பேரரசு) தோன்றியது. முடிசூட்டு விழாவிற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியினால் கர்நாடக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- செஞ்சி, வேலூர் மற்றும் பல்வேறு கோட்டைகளைக் கைப்பற்றினார்.
- இவரது பேரரசு மைசூர், கொங்கன் மற்றும் மஹாராஷ்டிரா வரை பரவியிருந்தது. கி.பி. 1680 ஆம் ஆண்டு சிவாஜி ரெய்காரில் உயிர் துறந்தார்.

சிவாஜியின் நிர்வாகம்

- சிவாஜி ஒரு சிறந்த நிர்வாகி. மக்கள் நலனை கருத்தில் கொண்டு செயல்பட்டார்.
- நிர்வாகத்தில் தனக்கு உதவி செய்ய 8 பேர்களைக் கொண்ட அமைச்சரவை ஒன்றை அமைத்தார். இது “அஷ்டப்பிரதான்” என்று அழைக்கப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒரு துறைக்கு பொறுப்பாவார். பேரரசு பல மாநிலங்களாக அல்லது பிராந்தியங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை மேலும் பர்கானாக்களாகவும், கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன.
- சிவாஜியின் பேரரசு “சுயராஜ்யம்” என்று அழைக்கப்பட்டது.
 - பிஷ்வா (பிரதம அமைச்சர்)
 - மந்திரி (காலமுறை அமைச்சர்)
 - சச்சிவா (உள்துறை அமைச்சர்)
 - சுமந்த் (வெளியுறவு அமைச்சர்)
 - சேனாதிபதி (இராணுவ அமைச்சர்)
 - அமத்தியா (நிதி அமைச்சர்)
 - பண்டிட்ராவ் (சமயத் தலைவர்)
 - நியாயதீஷ் (நீதி துறை)

வருவாய்த்துறை நிர்வாகம்

- சிவாஜி ஜமீன்தாரி முறையை ஒழித்தார். விவசாயிகளிடம் நேரிடையான தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். நிலங்கள் கவனமாக அளக்கப்பட்டு நிலத்தீர்வை மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- விளைச்சலில் (2/5) ஐந்தில் இரண்டு பகுதி அரசின் பங்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதைப் பணமாகவோ, தானியமாகவோ செலுத்தலாம். பஞ்சம் மற்றும் அவசர காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கப்பட்டது.
- நிலவரித் திட்டம் அக்பர் காலத்தில் ராஜாதோடர்மால் பின்பற்றிய முறையை ஒட்டி அமைந்திருந்தது. இதுதவிர சுங்கத் தீர்வை, தொழில்வரி வசூலிக்கப்பட்டன. சவுத், சர்தேஷ்முகி என்ற இரண்டு முக்கிய வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன.

நீதித்துறை நிர்வாகம்

- சிவாஜி ஆட்சிகாலத்தில் இந்துமதச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் நீதி நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கிராமங்களில் வழக்குகளை கிராமப் பஞ்சாயத்துசபை தீர்த்து வைத்தது. பட்டேல் என்ற அதிகாரி குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்தார்.
- அனைத்து உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளில் மேல் முறையீட்டினை நியாயதீஷ் என்ற அதிகாரி விசாரணை செய்தார். இவர் அமைச்சரவையில் ஓர் உறுப்பினராவார்.

இராணுவ நிர்வாகம்

- சிவாஜி ஒரு சிறந்த வீரராகவும், இராணுவத் தளபதியாகவும் விளங்கினார். இவர் கட்டுப்பாடான நிரந்தர இராணுவத்தைப் பராமரித்தார்.
- இராணுவத்தில் காலாட்படை, குதிரைப்படை, பீரங்கிப் படை, யானைப்படை, ஓட்டகப்படை மற்றும் கப்பற்படை இடம் பெற்றிருந்தன. குதிரைப்படை முக்கிய படைப் பிரிவாக கருதப்பட்டது.
- இராணுவ நிர்வாகத்தில் கோட்டைகள் முக்கிய அங்கம் வகித்தன.
- மராட்டியர்கள் கோட்டைகளைத் தாயாகக் கருதினர். வீரர்களுக்கு சம்பளமாக பணம் வழங்கப்பட்டது. வீரர்கள் இறந்த பிறகு அவரது குடும்பத்தினரும் பராமரிக்கப்பட்டனர்.
- இராணுவ முகாமில் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- ராணுவம் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லும் போது விளைச்சலுக்கு எவ்வித சேதத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என ஆணையிடப்பட்டிருந்தது.
- வீரர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் வயதானவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தக் கூடாது என வீரர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டது.

மதிப்பீடு

- சிவாஜி முறையான படிப்பறிவு அற்றவராக இருப்பினும், நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சனைகளை எளிதாக புரிந்து கொண்டு திறமையாக அவற்றிற்கு தீர்வு கண்டார்.
- வலிமையான மராத்திய பேரரசை உருவாக்கியது இவரது மாபெரும் சாதனையாகும். இவரது ஆட்சி முகலாயர்களுக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்தது.
- தனது தந்திரமான நடவடிக்கைகளின் மூலம் மராட்டியப் பேரரசை புகழின் உச்சநிலைக்கு கொண்டு சென்றார்.

சிவாஜியின் வழித் தோன்றல்கள்

- சிவாஜியின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சாம்பாஜி பேரரசராகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் தந்தைகேற்ற தமையனாக இருக்கவில்லை.
- ஓளரங்கசீப் பீஜப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டாவை கைப்பற்றிய பிறகு சாம்பாஜி மற்றும் அவருடைய மகன் ஷாகுவை கைது செய்தார். சாம்பாஜி சிறையிலேயே கொல்லப்பட்டார்.
- இதனைத் தொடர்ந்து சிவாஜியின் மற்றொரு மகனான ராஜாராம் மராத்திய பேரரசராகப் பொறுப்பேற்றார்.

- கி.பி. 1700 - ஆம் ஆண்டு ராஜாராமின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவரது மனைவி தாராபாய் தனது சிறுவயது மகனான இரண்டாம் சிவாஜியை மன்னராக்கி நிர்வாகத்தை தானே மேற்கொண்டார்.
- முகலாய மன்னர் ஓளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதலாம் பகதுர்ஷா பொறுப்பேற்றார். இவர் சிறையில் இருந்த ஷாகுவை விடுதலை செய்தார். இதனால் மராத்திய பேரரசில் ஷாகு மற்றும் தாராபாய் இடையே உள்நாட்டுப் போர் தோன்றியது. இதில் தாராபாய் தோற்கடிக்கப்பட்டு, ஷாகு மராத்திய பேரரசராக கி.பி. 1708 ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றார். இதற்கு பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவர் மூலகாரணமாக விளங்கினார். எனவே அவரை “பிஷ்வா” அல்லது “பிரதம அமைச்சராக” ஷாகு நியமனம் செய்தார்.
- சிவாஜியின் வழித்தோன்றல்கள் திறமை குறைந்தவர்களாக காணப்பட்டதால் பீஷ்வா மராத்திய பேரரசின் ஆட்சியாளரானார். இவர்கள் உண்மையான ஆட்சியாளர்களாகவும் திறமையான நிர்வாகிகளாகவும் திகழ்ந்தனர்.

பீஷ்வாக்கள்

- மராத்திய பேரரசில் “பிரதம அமைச்சர்கள்” பீஷ்வாக்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். கி.பி. 1713 ஆம் ஆண்டு பீஷ்வாக்களின் ஆட்சி தொடங்கியது.

பீஷ்வா பாலாஜி விஸ்வநாத் (கி.பி.1713-கி.பி.1720)

- மராத்திய மன்னர் ஷாகுவின் ஆட்சிக்குப்பின் முதல் பீஷ்வாவாக பாலாஜி விஸ்வநாத் பொறுப்பேற்றார்.
- இவர் பீஷ்வா பதவியை பரம்பரையாக்கினார்.
- சௌத், சர்தேஷ்முகி போன்ற வரிகளை வசூல் செய்ய நிலமான்ய பிரபுக்களை நியமனம் செய்தார்.
- மராத்திய பேரரசின் பெருமையை மீண்டும் புதுப்பித்தார். கி.பி. 1720 ஆம் ஆண்டு இவர் மரணமடைந்தார்.

பீஷ்வா பாஜிராவ் (கி.பி. 1720-கி.பி.1740)

- பாலாஜி விஸ்வநாதத்தின் மரணத்திற்கு பிறகு அவரது மகன் பாஜிராவ் பீஷ்வாவாக பொறுப்பேற்றார்.
- இவர் பீஷ்வாக்களில் தலைசிறந்தவராகப் போற்றப்படுகிறார்.
- மராத்திய பேரரசை வடக்கு பகுதியில் விரிவுபடுத்த விரும்பினார். எனவே “முற்போக்கு கொள்கையை” கடைப்பிடித்தார். ஹைதராபாத் நிஜாமை அமைதி உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடும்படி செய்தார்.
- போர்ச்சுகீசியர்களிடமிருந்து பஸ்சின், தானா மற்றும் சால்செட் போன்ற இடங்களை கைப்பற்றினார்.
- இவர் கி.பி. 1770 ஆம் ஆண்டு இறந்தார். இவரது காலத்தில் மராத்திய பேரரசு வலிமை மிக்கதாக விளங்கியது.

பீஷ்வா பாலாஜி பாஜிராவ் (கி.பி.1740 - கி.பி.1761)

- இவர் மூன்றாவது பீஷ்வா ஆவார்.
- தனது உறவினரான சதாசிவராவ் என்பவரின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் கி.பி. 1758இல் மராத்திய பேரரசின் பெருமையையும், புகழையும் உச்சநிலைக்கு கொண்டு சென்றார்.

- பஞ்சாபைக் கைப்பற்றி அட்டாக் கோட்டையில் மராத்தியக் கொடியைப் பறக்கவிட்டார்.
- கி.பி. 1761-ல் மராத்திய பேரரசு புகழின் உச்ச நிலையை அடைந்தது. அப்பேரரசு அகமது ஷா அப்தாலியின் படையெடுப்பினால் சீர்குலைந்தது.

மூன்றாவது பானிபட் போர் (கி.பி. 1761)

- மராத்தியர்கள் பாஞ்சாபைக் கைப்பற்றிய செயல் ஆப்கானிய அரசரான அகமதுஷா அப்தாலியுடன் மோதலை உருவாக்கியது.
- ரோஹில்கண்டு அரசர் நாஜிப்-உத்-தௌலா மற்றும் அயோத்திய நவாப் ஷாஜா உத்தௌலா ஆகியோரின் உதவியோடு இந்தியாவின் மீது அகமது ஷா அப்தாலி படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிபட் சமவெளியில் கி.பி. 1761 இல் சதாசிவரால் தலைமையிலான மராத்தியப் படைகளை சந்தித்தார். இது வரலாற்றில் மூன்றாம் பானிபட் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- சதாசிவரால் தனது பீரங்கிப் படையின் வலிமையின் மீது அதிக நம்பிக்கை கொண்டு போரில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அகமதுஷா அப்தாலி மராத்தியர்களுக்கு இடையிலான அனைத்து தொடர்பையும் துண்டித்தார்.
- ஆரம்பத்தில் போர் மராத்தியர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்தபோதிலும், இறுதியில் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
- இப்போர் மராத்தியர்களின் விதியை நிர்ணயம் செய்தது. மேலும் இப்போரின் முடிவு ஆங்கிலேயர்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

மராத்தியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

- மராத்தியர்களின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை, கொள்ளையடித்தல் கொள்கை.
- மராத்தியர்கள் தங்கள் இனத்தவர்களின் ஆதரவை இழந்தனர். இராஜபுத்திரர்கள் ஜாட்டுகள் மற்றும் சீக்கியர்கள் மராத்தியர்களை வெறுத்தனர்.
- மராத்தியர்களின் இராணுவத்தைவிட, அகமதுஷா அப்தாலியின் இராணுவம் சிறந்த பயிற்சி பெற்றுக் கட்டுப்பாட்டுடன் விளங்கியது.
- மராத்தியர்களுக்குத் தேவையான உதவிகள் கிடைக்கவில்லை.
- மராத்தியர்களின் தலைவர்கள் அகமதுஷா அப்தாலிக்கு எந்த விதத்திலும் இணையானவர்கள் அல்ல.
- மூன்றாம் பானிபட் போருக்குப் பிறகு மராத்திய பேரரசை திறமையற்ற பீஷவாக்கள் ஆட்சி செய்தனர். இது மராத்தியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்ததோடு மட்டுமின்றி இந்தியாவில் அவர்களின் செல்வாக்கு சரியவும் வழிவகுத்தது.

நாதிர்ஷா படையெடுப்பு (கி.பி. 1739)

- பாரசீகத்தில் தோன்றி தலைசிறந்த போர்வீரராக நாதிர்ஷா விளங்கினார். சாதாரணக் கால்நடைகளை பராமரிப்பவராக விளங்கிய நாதிர்ஷா தனது திறமைகள் மூலமாக உயர்நிலையை அடைந்தார்.
- கி. பி. 1739 ஆம் ஆண்டு இந்தியா மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- நாதிர்ஷா இந்தியாவின் இயற்கைச் செல்வத்தை கொள்ளையடிக்க எண்ணினார். பெரும் வெற்றி வீரனாகத் திகழ வேண்டும் என்றும் கருதினார்.
- இந்தியாவை ஆட்சி செய்து வந்த முகமது ஷா நாட்டினை ஆளும் திறமையற்றவர் என்பதை உணர்ந்து இந்தியாவின் மீது படையெடுக்க முடிவெடுத்தார்.

போரின் நிகழ்வுகள்

- இந்தியாவை ஆட்சி செய்து வந்த முகமதுஷாவை, ஆப்கானிய வீரர்களுக்கு புகலிடம் அளிக்க கூடாது என வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆனால் இதனை முகமதுஷா ஏற்க மறுத்ததால் அவரை தண்டிக்க கி.பி. 1739 ஆம் ஆண்டு நாதர்ஷா இந்தியா மீது படையெடுத்தார்.
- பெஷாவரைக் கைப்பற்றி முகலாயர்களை கர்ணல் என்ற இடத்தில் எதிர்த்துப் போரிட்டார்.
- முகலாயப் பேரரசரை தண்டிக்க டெல்லி நோக்கி படையெடுத்துச் சென்றார். முகலாயப் பேரரசர் 20 கோடி ரூபாயை போர் இழப்பீடாக கொடுத்து தன்னை காப்பாற்றிக் கொண்டார். இத்தொகையைப் பெற்ற நாதர்ஷா டெல்லியில் 15 நாட்கள் தங்கி தனது மனம் போனபடி டெல்லியை சூறையாடினார். இதில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். முகலாய மன்னரும் கொல்லப்பட்டார்.
- நாதர்ஷா கோஹினூர் வைரம் மற்றும் மயிலாசனத்தையும் விட்டுவைக்க வில்லை. சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு பிறகு மாபெரும் கொள்ளை பொருட்களுடன் தனது நாட்டுக்கு திரும்பினார். இருப்பினும் இவர் தனது படைவீரர்களாலேயே கி.பி. 1747 இல் கொல்லப்பட்டார்.

விளைவுகள்

- நாதர்ஷா படையெடுப்பு முகலாயப் பேரரசிற்கு சாவு மணி அடித்தது. அதன் வீழ்ச்சியை துரிதப்படுத்தியது.
- முகலாயப் பேரரசு அவமானப்படுத்தப்பட்டு அதன் திறமையின்மை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது.
- முகலாயர்களின் திறமையின்மை, மராத்தியர்கள், ஜாட்குகள், சீக்கியர்கள், ரோஹிலர்கள் போன்றோர்கள் வளர்ச்சியடைய வழிவகுத்தது.
- இந்தியாவின் செல்வவளம் சூறையாடப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின் நாதர்ஷாவின் படையெடுப்பு, இந்தியாவை “இரத்த பூமியாக” மாற்றியது.

அகமதுஷா அப்தாலி படையெடுப்பு (கி.பி. 1761)

- ஆப்கானிஸ்தானில் வாழ்ந்து வந்த, அப்தாலி இனப் பிரிவின் தலைவர், அகமதுஷா அப்தாலி ஆவார். நாதர்ஷாவின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து அகமதுஷா அப்தாலி, ஆப்கானிஸ்தானத்தின் ஆட்சியாளரானார். கி.பி. 1748 முதல் கி.பி. 1767 வரையிலான காலத்தில் இந்தியாவின் மீது பலமுறை படையெடுப்புகளை மேற்கொண்டார்.

காரணங்கள்

- நாதர்ஷாவைப் போன்று இந்தியாவின் பெரும் செல்வத்தைச் சூறையாடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு படையெடுத்தார். படையெடுப்புகளின் மூலம் தனக்கு பெயரும், புகழும் கிடைக்க விரும்பினார்.

போர் நிகழ்வுகள்

- கி.பி.1761ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது பானிப்பட் போரில் மராத்தியர்களை சந்திப்பதற்கு முன்பாக, அகமதுஷா அப்தாலி 4 முறை இந்தியாவின் மீது

போர் தொடுத்தார். பஞ்சாபை கைப்பற்றி, டெல்லியை அடைந்து அந்நகரை சூறையாடினார்.

- மதுரா, ஆக்ரா மற்றும் பல்வேறு இடங்களில் கொள்ளையடித்தார். கி.பி. 1761 ஆம் ஆண்டு மராத்தியர்களை பானிபட் என்ற இடத்தில் சந்தித்து, அவர்களைத் தோற்கடித்து மராத்தியர்களை சீர்குலைத்தார். இது மூன்றாவது பானிபட் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- கி.பி. 1767 ஆம் ஆண்டு சீக்கியர்களுக்கு எதிராக பஞ்சாப் மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். ஆனால் இவரால் அதனை மேற்கொள்ள முடியாமல், ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கு திரும்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

விளைவுகள்

- அகமதுஷா அப்தாலின் படையெடுப்பு மராத்திய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு சாவுமணி அடித்தது. இந்தியாவின் செல்வம் சூறையாடப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். இவரது படையெடுப்பு பஞ்சாப் முழுவதும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இது சீக்கியர்கள் ஒன்றுபட்டு வலிமை பெற ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது.
- அகமதுஷா அப்தாலின் படையெடுப்பு மராத்திய மற்றும் முகலாயர்களின் ஆட்சிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதால் ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இறையாண்மையை இந்தியாவில் நிலைநாட்டினர்.

தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்கள் ஆட்சி (கி.பி. 1676 - கி.பி.1856)

- மதுரையை ஆட்சி செய்த சொக்கநாத நாயக்கர் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்து அதனைக் கைப்பற்றினார்.
- தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் அழகிரி என்பவரை தஞ்சாவூரின் ஆளுநராக நியமனம் செய்தார். ஆனால் இவர் சொக்கநாதருடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு செங்கமலதாஸ் என்பவரை தஞ்சாவூர் நாயக்கராக நியமனம் செய்யும்படி பீஜப்பூர் சுல்தானின் உதவியைக் கோரினார். எனவே, பீஜப்பூர் சுல்தான் வெங்கோஜி என்பவரை தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்ற அனுப்பினார். இவர் தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி மராத்தியர்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்.
- கி.பி. 1676 முதல் கி.பி. 1856 ஆம் ஆண்டு வரை தஞ்சாவூரை மராத்தியர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர்.
- ஷாஜிபோன்ஸ்லே என்பவரின் மகன்கள் சிவாஜி, வெங்காஜி.
- சிவாஜி மகாராஷ்டிரத்திலும், வெங்காஜி தஞ்சாவூரிலும் மராத்திய அரசை ஏற்படுத்தினார்.

மராத்திய வரலாறு

- ஷாஜிபோன்ஸ்லே பீஜப்பூர் சுல்தானிடம் தளபதியாக இருந்தவர். பீஜப்பூர் சுல்தான் தஞ்சாவூர், செஞ்சி, கர்நாடகப் பகுதிகளை கைப்பற்றி ஷாஜிபோன்ஸ்லேவை ஆளுநராக நியமித்தார்.
- மதுரை சொக்கநாத நாயக்கருக்கும் தஞ்சையை ஆண்ட அவருடைய தளபதி அழகிரி நாயக்கருக்கும் நடந்த சண்டையில், சொக்கநாத நாயக்கருக்கு உதவ தளபதி வெங்கோஜி தலைமையில் படையை அனுப்பினார். அய்யம்பேட்டை என்னும் இடத்தில் அழகிரியை தோற்கடித்து செங்கமலதாசை தஞ்சாவூர் நாயக்கராக பதவியில் அமர்த்தினார். இதனால், கர்நாடக பகுதிக்கு ஜாகிர்தாராக பீஜப்பூர் சுல்தானால் வெங்காஜி நியமிக்கப்பட்டார்.
- பீஜப்பூர் சுல்தான் இறப்பிற்கு பின் செங்கமலதாசை பதவிநீக்கம் செய்துவிட்டு தஞ்சாவூர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்.
- வெங்கோஜி 1675ல் தமிழகத்தில் மராட்டிய ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்.

வெங்கோஜி (கி.பி.1675 - 1684)

- ஷாஜி பான்ஸ்லே மற்றும் துக்காபாயின் மகன் வெங்கோஜி இவர் எக்கோஜி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் தஞ்சை மராட்டிய முதல் அரசர் ஆவார்.
- தென்னிந்தியாவின் செல்வத்தை கொள்ளையடிக்கவும், இந்து மதத்தை பரப்பவும் சிவாஜி கர்நாடகப் பகுதி மீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்.
- கோல்கொண்டா மற்றும் செஞ்சியைக் கைப்பற்றி தஞ்சாவூரை நோக்கிப் படையெடுத்து சென்றார். வெங்கோஜியிடம் தனக்கு உரிய பங்கினை அளிக்கும்படி கோரினார். ஆனால் அக்கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது. எனவே

சிவாஜி கொள்ளிடத்தைக் கைப்பற்றினார். சாந்தாஜி என்பவரை பிரதிநிதியாக நியமனம் செய்தார். பிறகு வெங்கோஜி இழந்த பகுதிகளை திரும்பப் பெற்று தஞ்சாவூரை ஆட்சி புரிந்தார்.

- இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் நாயக்கர்களும், இஸ்லாமியர்களும் படையெடுத்தனர்.
- வளமுள்ள நிலங்களை கைப்பற்றியதாலும், வரிச்சுமை விதித்தாலும் மக்கள் அவதியுற்றனர்.

முதலாம் ஷாஜி (கி.பி 1684 - 1712)

- வெங்கோஜியின் மகன்.
- புதுக்கோட்டை, மதுரை பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.
- மருத்துவமனைகள், சிவில் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் அமைத்தார்.

இரண்டாம் ஷாஜி

- வெங்கோஜியின் மகன் இரண்டாம் ஷாஜி திறமையான அரசராவார். மதுரையைப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- கவிஞர்களைப் போற்றி ஆதரித்தார்.
- மருத்துவமனைகளை நிறுவி ஹைதராபாத் மற்றும் அரேபியாவிலிருந்து மருத்துவர்களை வரவழைத்து மக்கள் நலன் காத்தார்.
- கிறித்துவர்களுக்கு எதிராக செயல்பட்டார். இவருக்குப் பிறகு இவரது சகோதரர் முதலாம் சரபோஜியும் அவரைத் தொடர்ந்து துக்காஜி என்பவரும் தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர்.

முதலாம் சரபோஜி (கி.பி.1712 - 1728)

- இவர் முதலாம் ஷாஜியின் தம்பி.
- இவரது காலத்தில் சிவகங்கை என்ற சுதந்திர அரசு தோன்றியது.
- இவரை ஆங்கில அரசு ஆதரித்தது.

இரண்டாம் சரபோஜி

- 1798 ல் அரசராக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது. இவர் தஞ்சை சிற்றரசை ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடம் ஒப்படைத்தார்.
- இவரது மகன் சிவாஜி, இவர் தஞ்சை மராத்திய அரசின் கடைசி அரசர்.
- தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் கட்டினார். 1805 - ல் தஞ்சையில் ஓர் அச்சுக் கூடத்தை நிறுவினார்.

பிரதாப் சிங்

- துக்காஜி வாரிசின்றி இறந்தார். எனவே அவரது மரணத்திற்கு பிறகு வாரிசுமைப் போர் ஏற்பட்டது. இப்போரில் கர்நாடக நவாப் ஆதரவோடு பிரதாப் சிங் என்பவர் தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.
- தஞ்சாவூரில் அமைதி மற்றும் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினார்.

துல்ஜாஜி

- கி.பி. 1763 ஆம் ஆண்டு துல்ஜாஜி என்பவர் தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளராகப் பொறுப்பேற்றார்.

- இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் தஞ்சாவூர் மற்றும் இராமநாதபுரத்திற்கு இடையே எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டது. இராமநாதபுர மன்னர் ஆற்காட்டு நவாப்பின் உதவியை நாடினார். இதனால் ஆற்காட்டு நவாப் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்தார். தஞ்சாவூர் ஆற்காட்டு நவாப்பின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது.
- ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆதரவோடு தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளரானார். அங்கு ஆங்கிலப்படை ஒன்று அமைதி காக்க நிறுத்தப்பட்டது.

அமர்சிங் மற்றும் இரண்டாம் சரபோஜி

- இரண்டாம் சரபோஜி துல்லாஜியின் தத்துப் பிள்ளையாவார். 1787 ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அமர்சிங் இவரது பாதுகாப்பாளர் ஆனார்.
- தத்துப்பிள்ளையான இரண்டாம் சரபோஜி சட்டப்படி அரசராக முடியாது என்று அமர்சிங் அரியணைக்கு உரிமை கோரினார். ஆங்கிலேயர்கள் இவருக்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். இதனால் அமர்சிங் அரசரானார். இவர் சர்வாதிகார முறையில் ஆட்சி புரிந்தார். எனவே கவர்னர் ஜெனரல் காரன்வாலிஸ் அமர்சிங்கைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு மீண்டும் இரண்டாம் சரபோஜியை அரசராக்கினார்.
- வெவ்வேறு காலத்தில் இரண்டாம் சரபோஜி ஆங்கிலேயரிடம் ஓய்வூதியம் பெற்றார். தஞ்சாவூரின் விவகாரங்களை ஆங்கிலேயர்கள் கட்டுப்படுத்தினார்.

இரண்டாம் சிவாஜி

- இரண்டாம் சரபோஜியின் மகன் இரண்டாம் சிவாஜி 1799 ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை பெற்றார். இவரது ஆட்சி 1855 வரை நீடித்தது.
- இவருக்கு ஆண் வாரிசு கிடையாது. எனவே நாடு இழக்கும் கொள்கையின்படி தஞ்சாவூர் 1856 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. இதனால் தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்களின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

ஆட்சிமுறை

- புதுக்கோட்டை, மன்னார்குடி, கும்பகோணம் என மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது. தஞ்சை மராட்டியத்தில் மொத்தம் 5753 கிராமங்கள் இருந்தன.

இலக்கியம்

- தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களை துல்லாஜி மற்றும் இரண்டாம் சரபோஜி புலவர்களையும், அறிஞர்களையும் ஆதரித்துப்போற்றினார்.
- ஷாஜி மன்னரின் அரண்மனையில் 46 புலவர்கள் இருந்தனர்.
- ஷாஜி மன்னரின் அரண்மனையில் ராமபத்ரா மற்றும் ஆளுநிக் குப்பனா ஆகிய தெலுங்கு புலவர்கள் இருந்தனர்.
- திருவாரூர் வைதியநாத தேசிகன், வேதாரண்யம் தாயுமானவர், சுவாமிநாத தேசிகர், சீர்காழி அருணாச்சல கவிராயர் போன்றோர் தஞ்சை மராத்திய அரசின் தமிழ் அறிஞர்கள்.

கலை

- மராத்தியர் கால சிற்பங்கள் ஒரே கல்லில் கட்டப்பட்டிருந்தன.
- வண்ணம் தீட்டப்பட்ட பிரதாப் சிங்கின் மனைவி அம்மணி அம்மாவின் வெண்கல சிலை சிறப்பு வாய்ந்தது. இது திருவிடை மருதூர் ஆலயத்தில் உள்ளது.

- வெள்ளி தகட்டால் மூடப்பட்ட எருது வாகனச் சிற்பம், இரண்டாம் சரபோஜியினுடைய கற்சிற்பம் (சரஸ்வதி மஹாலில் உள்ளது) மராத்திய சிற்பக்கலைக்கு உதாரணம்.
- கி.பி.1824 ம் ஆண்டு சரஸ்வதி மஹாலை ராபின்சன் என்பவர் பார்வையிட்டார்.
- தஞ்சை மராத்தியர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட இந்து கோயில்களில் பழங்கால கட்டிட அமைப்பு முறை பின்பற்றப்பட்டது. இந்தோ-சராசனிக் கட்டிடக்கலை முறையும் பின்பற்றப்பட்டது.
- பிரகதீஸ்வரர் கோவில் வளாகத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள கணேசர் கோவிலும், வைத்தியநாத கோவிலும் தஞ்சை மராத்தியர்களால் கட்டப்பட்டது.

மராத்தியர்கள் கீழ் தமிழகம்

- கி.பி. 1676 முதல் கி.பி. 1856 வரை தஞ்சாவூரில் மராத்தியர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றது.
- தமிழகத்தில் வளமான நிலப்பகுதியைக் கொண்டது தஞ்சாவூர். மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு மராத்தியர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். வேளாண்மை முக்கியத் தொழிலாக இருந்தது.
- நிர்வாகத்தில் புரோகிதர்கள் உயர்வான இடத்தை பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். மராத்திய மன்னர்கள் அறிஞர்களைப் போற்றி ஆதரித்தனர். ராம்பதர் தீட்சிதர், பாஸ்கர் தீட்சிதர் போன்ற சிறந்த சமஸ்கிருத கவிஞர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.
- ஆந்திர காளிதாசர் என்று போற்றப்பட்ட ஆளுநிக் குப்பனா சிறந்த தெலுங்கு கவிஞராக விளங்கினார். துல்ஜாஜி என்பவர் இவரைப் போற்றி ஆதரித்தார்.
- துல்ஜாஜி ஓவியம், இசை, தத்துவம், வானவியல் மற்றும் நடனத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்.
- இரண்டாம் சரபோஜி என்பவரால் தஞ்சாவூரில் சரஸ்வதி மஹால் கட்டப்பட்டது. இது உயர்க்கல்வி மற்றும் ஆய்வு மையமாகத் திகழ்கிறது. தென்னிந்தியாவில் மிகப்பெரிய நூலகமாக விளங்குகிறது. இங்கு ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளின் சிறந்த நூல்களும் மற்றும் ஓலைச்சுவடிகளும் ஏராளமாக உள்ளன.

பாளையக்காரர் புரட்சி (கி.பி. 1799)

- தமிழ்நாட்டில் விஜயநகரப் பேரரசு ஆட்சி செய்த காலத்தில், குறிப்பாக மதுரையை ஆண்ட விஸ்வநாத நாயக்கரின் ஆட்சிக்காலத்தில் பாளையக்காரர்கள் தோன்றினர்.
- பாளையம் என்பது ராணுவ சேவையைப் பாராட்டி வழங்கப்பட்ட நிலப்பகுதி.
- விஜயநகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மொகலாயர்கள் தென்னிந்தியாவில் தங்களுடைய மேலாண்மையை ஏற்படுத்தினர்.
- ஆற்காட்டை ஆண்ட நவாப் மொகலாயர்களின் பிரதிநிதியாகச் செயல்பட்டார். பாளையக்காரர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்யும் உரிமையையும் பெற்றிருந்தார். ஆனால் பாளையக்காரர்களிடம் முறையாக வரி வசூல் செய்ய முடியாததினால் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடம் கடன் பெற்றார்.
- கி.பி. 1792 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆற்காட்டு நவாப்போடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி பாளையக்காரர்களிடம் வரி வசூல்

செய்யும் உரிமையை ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பெற்றது. பாளையக்காரர்கள் இதனை கடுமையாக எதிர்த்தனர்.

- 17, 18 ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழக அரசியலில் அதிக செல்வாக்கு பெற்றிருந்தனர். பின்னர் தங்களை சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக அறிவித்தும் கொண்டனர். திருநெல்வேலியின் மேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த பாளையக்காரர்கள் மறவர்கள் (புலித்தேவன்) என்றும் கிழக்குப் பகுதியினர் (கட்டப்பொம்மன்) நாயக்கர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.
- கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறையை எதிர்த்தார்.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்

- கட்டபொம்மனின் முன்னோர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து குடி பெயர்ந்து 11-ம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் குடியேறினார்கள்.
- பாண்டிய பேரரசின் கீழ் ஜெகவீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், நிலமானியதாரராக வீரபாண்டியபுரத்தை ஆட்சி செய்தார்.
- பாஞ்சாலங்குறிச்சி அதன் தலைநகராக விளங்கியது.
- நாயக்கர் காலத்தில் இவர் பாளையக்காரராக செயல்பட்டார். இவரின் மறைவிற்குப் பின் அவர் மகன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பாளையக்காரர் ஆனார்.
- கி.பி. 1761 ஆம் ஆண்டு பிறந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கி.பி. 1790 ஆம் ஆண்டு பாளையக்காரர் ஆனார்.
- இவரின் சகோதரர் ஊமைத்துரை, மனைவி ஜெக்கம்மாள் ஆவார்கள்.
- வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் முறையாக வரி செலுத்தாததால், பெரும் தொகை பாக்கி விழுந்தது. எனவே இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்த ஆங்கில ஆட்சியர் ஜாக்சன், தன்னை நேரில் சந்தித்து வரி பாக்கியை கட்டுமாறு கட்டபொம்மனுக்கு; கடிதம் எழுதினார். கட்டபொம்மன் அதனை ஏற்க மறுத்து “வானம், பொழிகிறது பூமி விளைகிறது” நாங்கள் ஏன் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வரி கட்ட வேண்டும் என்றார். இக்கூற்று ஆங்கில ஆட்சியர் ஜாக்சனை கோபமுறச் செய்தது. பிறகு கட்டபொம்மன் ஆங்கில ஆட்சியரை சந்திக்க எண்ணியபோது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்த ஆங்கில ஆட்சியர் கட்டபொம்மனை சந்திக்க மறுத்தார். பிறகு 23 நாட்கள் பொறுமைக் காத்த கட்டபொம்மனை அவமதித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கைது செய்யவும் முயன்றார். ஆனால் கட்டபொம்மன் தன் தம்பியின் உதவியோடு தப்பிச் சென்றார்.
- இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கில நிர்வாகத்தை அகற்ற சிவகங்கையை ஆண்ட மருதுபாண்டியர்களோடும் மற்றும் பல பாளையக்காரர்களோடும் சேர்ந்து கட்டபொம்மன் ஒரு கூட்டமைப்பினை ஏற்படுத்தினார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களை அதிர்ச்சியுறச் செய்தது. எனவே, ஆங்கிலேயர்கள் கட்டபொம்மனுக்கு எதிராக போர் தொடுத்தனர்.
- ஆங்கிலத் தளபதி பானர்மேன் தலைமையில் பெரும்படை கட்டபொம்மனை தோற்கடிக்க அனுப்பப்பட்டது. திருநெல்வேலியை அடைந்த ஆங்கிலப்படை பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு கள்ளர்பட்டி என்ற இடத்தில் பாளையக்காரர்களை தோற்கடித்தது.

- கட்டபொம்மனும் அவரது சகோதரரும் புதுக்கோட்டைக்குத் தப்பிச் சென்றனர். ஆனால் களப்பூர் காட்டில் ஒளிந்திருந்த போது புதுக்கோட்டை மன்னர் விஜயரகுநாத தொண்டைமான் கட்டபொம்மனைப் பிடித்து ஆங்கில படைத்தளபதி பானர்மேனிடம் ஒப்படைத்தார். ஆங்கில நிர்வாகம் பெயரளவில் ஒரு விசாரணையை நடத்தி கட்டபொம்மனை குற்றவாளி என அறிவித்தது.
- கி.பி. 1799 - ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 16 - ஆம் நாள் கயத்தாறு என்னுமிடத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டார். பாளையக்காரர்களின் கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டது.
- 1799 - ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வெல்லல்லி, கட்டபொம்மனுடன் போர் தொடுக்க மேஜர் பானர்மேன் தலைமையில் படையை அனுப்பினார்.
- செப்டம்பர் மாதம் 5ம் நாள் ஆங்கிலப்படைகள் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர்.

புலித்தேவன்

- 1759 ஆம் ஆண்டு நவாப்பின் படைகள் யூசுப்கான் என்ற கான்சாகிப் தலைமையில் "நெற்கட்டும் செவ்வல்" பகுதியை தாக்கின, அந்தாநல்லூர் என்னுமிடத்தில் புலித்தேவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- மறைந்து வாழ்ந்த புலித்தேவர் கான்சாகிப் இறந்ததும், 1764ம் ஆண்டு நெற்கட்டும் செவ்வல் பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்றினார்.
- 1767 ஆம் ஆண்டு கேப்டன் கேம்பெல் என்பவரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட புலித்தேவன் என்ன ஆனால் என்று தெரியவில்லை.

தென்னிந்தியப்புரட்சி (கி.பி. 1800 - கி.பி. 1801)

புரட்சிக்கான காரணங்கள்

- ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனி சுதேசி சாம்ராஜ்ஜியங்களின் உள்விவகாரங்களில் தலையிட்டு செயல்பட்டது. மக்களிடையேயும், ஆட்சியாளர்களிடையேயும் வெறுப்பினை ஏற்படுத்தியது. பாளையக்காரர்கள் தங்கள் கௌரவத்தை இழந்தனர்.
- வரி வசூல் செய்வதில் ஆங்கிலேய நிர்வாகம் காட்டிய அடக்குமுறை, வெள்ளையர்களை உயர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மை.
- வெள்ளையர்கள் தங்கள் நலனை முன்வைத்து செயல்பட்டது, பொருளாதார செழிப்பு ஒன்றையே கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட்டது.
- கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்டது, அவரின் உறவினர்கள் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டது

மருது பாண்டியரும் தென்னிந்திய கூட்டமைப்பும்

- சிவகங்கையை ஆட்சி செய்த முத்து வடுகநாத தேவரிடம் பணிபுரிந்த இராணுவ வீரரே மருது பாண்டியர் ஆவார்.
- இவர் தென்னிந்திய புரட்சியின் கதாநாயகன் ஆவார். கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட பிறகு அவரின் சகோதரர் ஊமைத்துரைக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.
- ஆங்கில தளபதி "அக்னீவ்" தலைமையில் பெரும்படை மருதுபாண்டியருக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்டது. நிலைமையின் உக்கிரத்தை உணர்ந்த மருதுபாண்டியர்

ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டு இந்தியர்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக ஒன்றிணைக்க முயன்றார். அப்பிரகடனத்தில் ஒரு நகல் திருச்சியிலிருந்த நவாப்பின் கோட்டை வாசலில் ஒட்டப்பட்டது. மற்றொரு நகல் ஸ்ரீரங்கம் வைணவ கோவில் கதவிலும் ஒட்டப்பட்டது.

- 1772 ஆம் ஆண்டு ஆற்காடு நவாப்பினால் கைப்பற்றப்பட்ட சிவகங்கை சில மாதங்களுக்கு பின் மருது சகோதரர்களால் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டு பெரிய மருது சிவகங்கையின் மன்னராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- சாதி, சமய வேறுபாடுகளை மறந்து அனைத்து மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து, ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக போராட மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.
- கி.பி. 1801 ஆம் ஆண்டு மே 29 ஆம் நாள் புரட்சியாளர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் போர் மூண்டது.
- புரட்சியாளர்கள் திண்டுக்கல், இராமநாதபுரம் மற்றும் மதுரை ஆகிய இடங்களில் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அப்போது மருதுபாண்டியர்கள் சிங்கப்பினரி காட்டில் மறைந்து கொண்டனர். துரதிஷ்டவசமாக மருதுபாண்டியர், புதுக்கோட்டை மன்னரால் கைது செய்யப்பட்டு ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார்.
- 1801 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் மருதுபாண்டியர் தூக்கிலிடப்பட்டார்.
- ஊமைத்துரை நவம்பர், 16, 1801 ஆம் ஆண்டு கழுவேற்றப்பட்டார்.
- சின்ன மருது சிவகங்கைச் சிங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

நவீன இந்திய வரலாறு

27

இந்தியாவிற்கு ஐரோப்பியர்கள் வருகை

- இந்தியாவிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இடையே மிகப் பழங்காலந்தொட்டு வாணிபத் தொடர்பு காணப்பட்டது. இத்தொடர்பு அலெக்ஸாண்டர் வருகையால் மேலும் வலுவடைந்தது.
- இந்திய வளத்தை வெணிகலா நாட்டின் மார்க்கோ போலோவின் குறிப்புகளின் மூலம் அறிந்த ஐரோப்பியர்கள் இந்தியா வந்தனர்.
- ஐரோப்பிய வணிகர்கள் சீனா மற்றும் இந்தியாவை தங்கக் கிழக்கு நாடுகள் என்று அழைத்தனர்.
- இந்தியப் பொருள்களான பட்டு, நறுமணப் பொருட்கள் மற்றும் மஸ்லின் கைத்தறி ஆடைகளுக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நல்ல தேவை காணப்பட்டது.
- இந்தியாவிலிருந்து மிளகு, மிளகாய், பட்டை, இஞ்சி, தேங்காய், சர்க்கரை, சாயப்பொருட்கள் போன்றவை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாயின.
- இவை முக்கிய 3 வழிதடங்கள் மூலம் நடைபெற்றது
 1. ஆப்கானிஸ்தான், மத்திய ஆசியா மற்றும் காஸ்பியன் கடல்வழியாக கருங்கடல், தரைப்பகுதி வரையிலும்,
 2. பாரசீகம் மற்றும் சிரியா வழியாக மத்திய தரைக்கடல் பகுதியில் அமைந்துள்ள அலெக்ஸாண்டிரியா வரையிலும்,
 3. அராபிக்கடல், பாரசீக வளைகுடா மற்றும் செங்கடல் வழியாக கடல்மார்க்கம் ஆகிய மூன்று வழித்தடங்கள் வாயிலாக வியாபாரம் நடைபெற்றது.
- கி.பி. 1453 - ஆம் ஆண்டு ஆட்டோமானிய துருக்கியர்கள் காண்ஸ்டாண்டிநோபிள் (இஸ்தான்புல்) நகரத்தைக் கைப்பற்றி ஐரோப்பிய வாணிபத்திற்கு தடை விதித்தனர்.
- ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக நடைபெற்ற வாணிபத்திற்கும் தடை விதித்தனர். அராபியர்கள் படையெடுப்பின் விளைவாக மற்ற இரண்டு வழித்தடங்களும் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் தடைப்பட்டன. இதன் விளைவாக இந்தியாவிற்கு புதிய கடல்வழி காணும் முயற்சியில் இறங்கினர்.
- ஸ்பெயின் மற்றும் போர்ச்சுகல் நாட்டு அரசர்கள் மாலுமிகளை ஊக்குவித்தனர்.

போர்ச்சுகீசியர்கள்

- இந்தியாவிற்கு முதலில் புதிய கடல்வழியைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் போர்ச்சுகீசியர்கள் ஆவர்.
- போர்ச்சுகீசிய மன்னரான இளவரசர் ஹென்றி மாலுமிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க அறிவியல் முறையில் அமைந்த பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கினார். கடல் பயணத்தின் மீது இருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக "மாலுமி ஹென்றி" என்று இவர் போற்றப்பட்டார்.

பார்த்தலோமியோ டயஸ்

- போர்ச்சுக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த பார்த்தலோமியோ டயஸ் என்பவர் கி.பி. 1487 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் கடல் பயணத்தினை மேற்கொண்டார். இவர் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனையை வந்தடைந்தார். அச்சமயத்தில் அங்கு புயல் அதிகமாக வீசியதால் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனைக்கு “புயல் முனை” என்று பெயரிட்டார்.
- இதனை கடந்து சென்றால் புதிய பகுதிகளை காணலாம் என நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் புயல் முனை, “நன்னம்பிக்கை முனை” என்று அழைக்கப்பட்டது.

வாஸ்கோடகாமா

- பார்த்தலோமியா டயஸ் பயணம் மேற்கொண்ட வழியில் வாஸ்கோடகாமா முதலில் மொசாம்பிக்கைச் சென்றடைந்தார். நன்னம்பிக்கை முனையைக் கடந்து, மே 27, 1498 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கோழிக்கோடு (கள்ளிக்கோட்டை) வந்தடைந்தார்.
- கள்ளிக்கோட்டை இந்து மன்னர் சாமொரின் அவரை வரவேற்று உபசரித்து போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியாவுடன் வாணிபம் நடத்த அனுமதி வழங்கினார்.
- மீண்டும் 1501 ல் இந்தியா வந்த வாஸ்கோடகாமா கண்ணனூர் என்னுமிடத்தில் வணிகத் தலத்தை நிறுவினார்.
- இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கள்ளிக்கோட்டை, கொச்சின், ஆகிய இடங்களில் வாணிபத் தளங்களை அமைத்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர்.
- அரேபியரின் தூண்டுதலின் பேரில் போர்ச்சுகீசியரை எதிர்த்த சாமரின் தோல்வியை தழுவினார்.

பிரான்சிஸ்கோ-டீ-அல்மெய்டா (கி.பி. 1505 - கி.பி.1509)

- பிரான்சிஸ்கோ-டீ-அல்மெய்டா என்பவர் முதல் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- அரேபிய வியாபாரிகளைத் தோற்கடித்து போர்ச்சுகீசியரின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார்.
- கப்பற்படையை வலிமை பெறச் செய்து இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் போர்ச்சுகீசியர்களின் செல்வாக்கை உறுதி செய்தார். இக்கொள்கை “நீலநீர்க் கொள்கை” ஆகும். இதன் மூலம் குடியேற்றப் பகுதிகளை முழுக்கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார்.
- கி.பி. 1509 ஆம் ஆண்டு அல்மெய்டா எகிப்தியர்களால் கொல்லப்பட்டார்.

அல்போன்ஸோ-டீ-அல்புகர்க் (1509 - 1515)

- போர்ச்சுகீசியரின் இரண்டாவது ஆளுநராக அல்புகர்க் பதவியேற்றார். இந்தியாவில் செல்வாக்குப் பெற, ஆதிக்கம் வளர அடித்தளமிட்ட இவர் மாபெரும் வெற்றியாளராகத் திகழ்ந்தார்.
- பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கி.பி. 1510 ஆம் ஆண்டு கோவாவைக் கைப்பற்றி அதனை தலைநகரமாக மாற்றினார்.
- விஜயநகர பேரரசுடன் தனது உறவை பலப்படுத்திக் கொண்டார்.
- கி.பி.1511 - ல் தூரக்கிழக்கு பகுதியில் அமைந்திருந்த மலாக்காதீவை கைப்பற்றினார்.
- கி.பி.1515 - ல் பாரசீக வளைகுடாவில் ஆர்மஸ் என்ற இடத்தில் துறைமுகம் ஒன்றினைக் கட்டினார்.

- இந்துக்களோடு சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தினார். கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல பள்ளிகளை திறந்தார். போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியப் பெண்களை திருமணம் செய்வதை ஊக்குவித்தனர்.
- இவரது சமயக் கொள்கை முஸ்லீம்களுக்கு எதிரானது. இதனால் முஸ்லீம்களின் செல்வாக்கை இவர் இழக்கத் தொடங்கினார்.
- சதி எனப்படும் உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கத்தை தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்ததால் வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவின் முன்னோடியாக கருதப்பட்டார்
- இவர் கி.பி. 1515 ஆம் ஆண்டு கோவாவில் காலமானார்.
- இவரது மறைவிற்கு பிறகு போர்ச்சுகீசியர்கள் டையூ, டாமன், பம்பாய், இலங்கை, சால்செட், பஸின், ஹுக்ளி போன்ற பகுதிகளை கைப்பற்றினர்.
- சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவர்களின் ஆதிக்கம் படிப்படியாக இந்தியாவில் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது.
- போர்ச்சுகீசியர்கள் தஞ்சையை ஆண்ட செவ்வப்ப நாயக்கரிடமிருந்து நாகப்பட்டினத்தில் வியாபாரம் செய்யும் உரிமையை பெற்றனர்.
- 1533 ல் கிழக்கு கடற்கரையில் உள்ள நாகப்பட்டினம் மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய நகரங்களை போர்ச்சுகீசியர்களின் கடற்படை கைப்பற்றியது.
- போர்ச்சுகீசியர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற மதுரை நாயக்கர்கள் முயற்சி செய்து தோல்வியுற்றனர்.

போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

- போர்ச்சுக்கல் மிகச்சிறிய நாடு, அதனால் இந்தியாவை கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை.
- அல்புகர்க்குப் பின் வந்தவர்கள் திறமையற்றவர்கள் இவர்களால் போர்ச்சுகீசியர்களின் செல்வாக்கைக் கட்டிக்காக்க முடியவில்லை.
- போர்ச்சுகீசியர்கள் வலுக்கட்டாயமாக மதமாற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு ஏராளமான இந்தியர்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றினர்.
- முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான கொள்கை பகைமையை ஏற்படுத்தியது.
- போர்ச்சுகீசியர்கள், விஜயநகரப் பேரரசுடன் மட்டுமே உறவு கொண்டிருந்தனர். ஆனால் விஜயநகர பேரரசு கி.பி. 1565 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தலைக்கோட்டை போருக்குப் பின் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இது போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- கி.பி. 1580 ஆம் ஆண்டு போர்ச்சுக்கல், ஸ்பெயின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. எனவே இவர்களால் குடியேற்றங்கள் மீது கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.
- டச்ச மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் வருகையால் போர்ச்சுகீசியர்களின் செல்வாக்கு இந்தியாவில் வீழ்ச்சி அடைந்தது.

டச்சுக்காரர்கள்

- போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு டச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தனர்.
- கி.பி. 1602 ஆம் ஆண்டு ஹாலந்து நாட்டைச் சார்ந்த மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி என்ற நிறுவனத்தை தோற்றுவித்தனர். இவர்கள் கீழை

- நாடுகளுடன் வியாபார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுக்கு இந்தியாவின் மீது அதிக ஆர்வம் இல்லை. நறுமணத் தீவுகளின் மீது இவர்கள் அதிக நாட்டம் செலுத்தினர்.
- 1605ம் ஆண்டு மசூலிப்பட்டினத்தில் தங்கள் வணிகத் தலத்தை அமைத்தனர். சின்சரா, நாகப்பட்டினம், சூரத்தில் தங்கள் வாணிப மையங்களை நிறுவினர்.
 - 1608 ஆம் ஆண்டு தேவனாம்பட்டினத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்தார்கள்.
 - கி.பி. 1610 ஆம் ஆண்டு “புலிகாட்” என அழைக்கப்படும் பழவேற்காட்டில் தங்கள் வாணிப தலத்தை நிறுவி அங்கு கோட்டை ஒன்றை கட்டினர். இது டச்சுக்காரர்களின் தலைமை இடமாகத் திகழ்ந்தது.
 - காரைக்கால், சூரத், பரோச், காம்பே, அகமதாபாத், பாட்னா, காசிம்பஜார் போன்ற இடங்களில் வாணிப தலங்களை நிறுவினர். கோயன், வான்டிமென் ஆகியோர் கிழக்குப் பகுதிகளில் டச்சுக்காரர்களின் வெற்றிக்கு காரணமானவர்கள்.
 - பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து சென்னையில் உள்ள சாந்தோமை கைப்பற்றினர்.
 - 1689 ஆம் ஆண்டு நாகப்பட்டினம் டச்சுக்களின் தலைமையிடமானது.

அம்பாய்னா படுகொலை

- இதற்கிடையில் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தோனேசியாவில் வியாபாரம் செய்ய வியாபாரிகளை அனுப்பினர். இதனை டச்சுக்காரர்கள் ஏற்கவில்லை. எனவே கி.பி. 1623 ஆம் ஆண்டு அம்பாய்னா என்ற இடத்தில் ஆங்கில வியாபாரிகளைக் கொன்றனர். இது “அம்பாய்னா” படுகொலை என்றழைக்கப்படுகிறது.
- இந்நிகழ்ச்சி ஆங்கிலேயர்கள், மற்றும் டச்சுக்காரர்கள் இடையே பகையை உருவாக்கியது. இதன் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் நறுமணத் தீவுகளை விட்டு வெளியேறி இந்தியா மீது முழு கவனத்தை செலுத்தினர்.
- ஆங்கிலேயர்கள் டச்சுக்காரர்களுக்குப் போட்டியாக இந்தியாவில் வாணிப நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுடன் போட்டிபோட முடியாமல் டச்சுக்காரர்கள், தங்கள் வாணிப மையங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்றுவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

டச்சுக்களின் தோல்விக்கு காரணம்

1. அடிமை வியாபாரம் செய்ததால் செல்வாக்கு குறைந்தது.
2. ஆங்கிலேயக் கடற்படை ஆதிக்கம்.
3. டச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் வணிகம் செய்வதைவிட இந்தோனேசியாவில் வணிகம் செய்வதிலேயே அதிக ஆர்வம் கொண்டனர்.
4. டச்சுக்காரர்களுடன் ஏற்பட்ட பகைமையினால் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தோனேசியாவில் இருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தனர்.

ஆங்கிலேயர்கள்

- கி.பி. 1588 ஆம் ஆண்டு உலகின் மிகப்பெரிய போர்க்கப்பலான “ஸ்பானிய ஆர்மடா” என்ற கப்பலை ஆங்கிலேயர்கள் தோற்கடித்து, ஐரோப்பாவில் அதிக கடல்வலிமை பெற்ற நாடாக இங்கிலாந்து விளங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து கீழ்த்திசை நாடுகளுடன் வாணிப நடவடிக்கையில் இறங்கினர்.
- 100 லண்டன் நகர வியாபாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியை தோற்றுவித்தனர். இக்கம்பெனிக்கு டிசம்பர் 31, 1600 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசி முதலாம் எலிசபெத், வியாபாரம் செய்வதற்கான அனுமதியை வழங்கினார்.

- கி.பி. 1608 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசர் முதலாம் ஜேம்ஸ் கொடுத்த வியாபாரம் செய்ய கோரிய அனுமதி கடிதத்துடன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் என்ற ஆங்கில மாலுமி, ஜஹாங்கீரின் அரசவைக்கு வருகை புரிந்தார். ஆனால் தோல்வியடைந்தார்.
- 1613 ம் ஆண்டு சூரத் நகரில் வணிகத்தலம் அமைத்தனர்.
- இதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1615 ஆம் ஆண்டு சர்தாமஸ் ரோ என்ற ஆங்கில வியாபாரி ஜஹாங்கீர் அரசவைக்கு வருகை புரிந்தார். இவர் இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்வதற்கான அனுமதியை பெற்றார்.
- இதனை தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்கள் சூரத், ஆக்ரா, ப்ரோச், அகமதாபாத் ஆகிய இடங்களில் வாணிப மையங்களை சர் தாமஸ் ரோ ஏற்படுத்தி இந்தியாவுடன் வாணிபத்தை மேற்கொண்டனர்.
- கி.பி. 1639 ஆம் ஆண்டு “பிரான்ஸிஸ் டே” என்ற ஆங்கில அதிகாரி சந்திரகிரி அரசரிடமிருந்து ஒரு நிலப்பகுதியை விலைக்கு வாங்கி தற்கால சென்னை நகரை நிறுவினார். இங்கு கி.பி. 1640 ஆம் ஆண்டு புனித ஜார்ஜ் கோட்டை கட்டப்பட்டது.
- 1651 ஆம் ஆண்டு கொல்கத்தா அருகில் ஹுக்ளியில் ஒரு வணிகத்தலம் அமைக்கப்பட்டது.
- 1654 ஆம் ஆண்டு புனித ஜார்ஜ் கோட்டை தலைமையிடமாக அறிவிக்கப்பட்டது.
- 1661ல் இங்கிலாந்து அரசர் இரண்டாம் சார்லஸ், போர்ச்சுகல் நாட்டு இளவரசி காத்ரின் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார். இவருக்கு சீர்வரிசையாக பம்பாய் கொடுக்கப்பட்டது. இதனை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 10 பவுண்டு வாடகைக்கு விட்டார்.
- 1681 ம் ஆண்டு கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் புதிய குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- புனித டேவிட் கோட்டை கடலூரில் கட்டப்பட்டது.
- கி.பி. 1690 ஆம் ஆண்டு முகலாயர் மன்னர் ஓரரங்கசீப்பின் அனுமதி பெற்று கல்கத்தாவில் மற்றொரு வாணிப மையத்தை ஏற்படுத்தினார்.
- 1696ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் இங்கிலாந்து மன்னர் மூன்றாம் வில்லியத்தின் நினைவாக வில்லியம் கோட்டை கட்டப்பட்டது.

டேனியர்கள்

- டென்மார்க் நாட்டைச் சார்ந்த மக்கள் டேனியர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர்.
- டேனியக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு 1616 ஆம் ஆண்டு டென்மார்க்கில் நிறுவப்பட்டது.
- கி.பி. 1620 ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடியிலும், 1676 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்திலுள்ள சீரம்பூர் என்ற இடத்திலும் வாணிப மையங்களை ஏற்படுத்தினர்.
- இவர்கள் தங்கள் வாணிபத்தலங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு 1845ம் ஆண்டு விற்றுவிட்டு, இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

- பிரான்ஸ் மன்னர் பதினான்காம் லூயியின் அமைச்சரான கால்பர்ட் என்பவரின் முயற்சியால், பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி கி.பி. 1664 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இக்கம்பெனியின் பொது இயக்குனர் பிரான்சிஸ் கரோன்,

- இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கடும் போட்டியிட்டவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆவர்.
- கி.பி. 1668 ஆம் ஆண்டு சூரத்திலும், கி.பி. 1669 ஆம் ஆண்டு மதுரையில் நடந்ததிலும் வாணிபத் தலங்களை நிறுவினர்.
- சாந்தோமைக் கைப்பற்றி, அதை மீண்டும் டச்சுக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.
- கி.பி. 1674 ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூர் மன்னரிடமிருந்து சென்னைக்கு தெற்கே ஒரு நிலப்பகுதியை பெற்று பாண்டிச்சேரியை நிறுவினர்.
- 1674ம் ஆண்டு பிரான்சில் மார்ட்டின் என்பவர் பீஜப்பூர் சுல்தான் ஷெர்கான் லோடியிடமிருந்து அனுமதி பெற்று பாண்டிச்சேரியை அமைத்தார். ஆனால் 1699ல் டச்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றி, பிறகு ரிஸ்லிக் ஒப்பந்தத்தின்படி புதுச்சேரியை பிரஞ்சுக்காரர்கள் திரும்பப்பெற்றனர்.
- 1701 ஆம் ஆண்டு புதுச்சேரி பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தலைமையிடமாக அறிவிக்கப்பட்டது.
- கி.பி. 1690 ஆம் ஆண்டு சந்திரநாகூரில் மற்றொரு வாணிப தலத்தையும் நிறுவினர்.
- கி.பி. 1725 ஆம் ஆண்டு மாணியையும், கி.பி. 1739 ஆம் ஆண்டு காரைக்காலையும் பெற்றனர்.
- சந்திரநாகூர், பாலாசோர், காசிம் பஜார், ஏனாம் ஆகியவை இவர்களின் குடியேற்றங்கள் ஆகும்.
- 1735 முதல் 1741 வரை கவர்னராக இருந்தவர் டுமாஸ் என்பவர்.
- கி.பி. 1742 ஆம் ஆண்டு டியூப்ளே பிரெஞ்சு கவர்னராகப் பொறுப்பேற்றார். இவரது காலத்தில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கம் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்தது.
- ஆங்கிலேயர்களுக்கும், பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆதிக்கப் போட்டி தொடங்கியது. இது இந்தியாவில் கர்நாடக போர்களாக பிரதிபலித்தது.

ஆங்கில - பிரெஞ்சு போட்டி

- ஆங்கில மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிகள் இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்யும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.
- வாணிப நோக்கம் அரசியலாகப் பிரதிபலித்தது. ஆங்கிலேயர்களும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் இந்தியாவில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட போட்டி சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினர்.
- கி.பி. 1740 - கி.பி. 1763 இடைப்பட்ட காலங்களில் ஆங்கிலேய பிரெஞ்சுக்காரர்களிடையே நடைபெற்ற மூன்று போர்கள் கர்நாடகப் பகுதியில் நடைபெற்றதால் கர்நாடகப் போர்கள் என அழைக்கப்பட்டன.
- கர்நாடகம், முகலாயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக நிஜாமின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. கர்நாடக நவாப்பான அன்வாருதீன் இப்பகுதியில் தன்னை பலப்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். போட்டி தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகியது. இறுதியில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். கர்நாடகம் ஆங்கில ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது.
- பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட விரும்பியதன் விளைவாக கர்நாடகப் போர்கள் ஏற்பட்டன.

முதல் கர்நாடகப்போர் (கி.பி. 1746 - கி.பி. 1748)

காரணங்கள்

- 1744 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் ஆஸ்திரியாவிற்கும், பிரஷ்யாவிற்கும் இடையில் வாரிசு உரிமைப்போர் ஏற்பட்டது. இதில் ஆஸ்திரியாவிற்கு ஆங்கிலேயர்களும் பிரஷ்யாவிற்கு பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஆதரவு அளித்தனர்.
- முதல் கர்நாடகப் போர் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போரின் பிரதிபலிப்பாகும்.
- பாண்டிச்சேரியில் பிரெஞ்சுக் கவர்னராக இருந்த டியூப்ளே இந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இது போருக்கு வித்திட்டது.

போரின் நிகழ்வுகள்

- டியூப்ளே தென்னிந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட விரும்பினார்.
- ஆங்கிலேய கடற்படைத் தலைவர் பார்ட்னெட் இந்தியக் கடலில் இருந்த பிரெஞ்சுக் கப்பல்களை கைப்பற்றினார்.
- பிரெஞ்சு கவர்னரான டியூப்ளேயும் மொரிஸியஸ் கவர்னரான லாபோர்டொனாய்ஸ் உடன் சேர்ந்து சென்னையை முற்றுகையிட்டு கைப்பற்றினார். இதனை கர்நாடக நவாப் அன்வாருதீன் மாபூஸ்கான் விரும்பவில்லை. சென்னையை தம்மிடம் ஒப்படைக்கும்படி கேட்டார். ஆனால் டியூப்ளே மறுத்தார். எனவே தனது படைகளை பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக 1746 ஆம் ஆண்டு சென்னை அடையாறுக்கு அருகில் உள்ள சாந்தோமில் பிரெஞ்சுக்காரர்களை எதிர்த்தார். ஆனால் நவாப்பின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன.
- இதனைத் தொடர்ந்து டியூப்ளே ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான கடலூரில் அமைந்துள்ள புனித டேவிட் கோட்டையை கைப்பற்ற முயற்சி செய்தார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எடுத்த முயற்சி ஆங்கிலேய தளபதி மேஜர் லாரன்ஸ் என்பவரால் முறியடிக்கப்பட்டது.
- இதற்கிடையில் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்று வந்த ஆஸ்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் கி.பி. 1748 ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றது. இதன்படி வட அமெரிக்காவில் இருந்த லூயிஸ்பர்க் பிரான்சிிற்கும் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- முதல் கர்நாடகப் போர் அய்லாஷுபேல் உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது (1748). இதன்படி ஆங்கிலேயருக்கு மீண்டும் சென்னை கிடைத்தது.

இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் (கி.பி.1748 - கி.பி.1754)

காரணங்கள்

- ஹைதராபாத்திலும், கர்நாடகத்திலும் ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போர் இரண்டாவது கர்நாடகப் போராக பிரதிபலித்தது.
- ஹைதராபாத் நிஜாம் அஷுப்ஜா 1748இல் காலமானார். இதனால் அவரது மகன் நாசீர் ஜங் மற்றும் பேரன் முஷாபர் ஜங்கிற்கு இடையே போட்டி ஏற்பட்டது. இதே சமயத்தில் கர்நாடக நவாப் தோஸ்த் அலி காலமானார். இதனால் அவரது மகன் அன்வாருதினுக்கும் அவரது மருமகன் சந்தா சாகிப்பிற்கும் இடையே ஆற்காட்டு அரியணைக்கு போட்டி ஏற்பட்டது.

- முஷாபர் ஜங் மற்றும் சந்தா சாகிப்பை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆதரித்தனர். நாகிர் ஜங்கும், அன்வாருதின்னும் ஆங்கிலேயரின் உதவியைக் கோரினர். கி.பி. 1748 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் ஆரம்பமாகியது.

போரின் போக்கு

- பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியோடு முஷாபர் ஜங் மற்றும் சந்தா சாஹிப் 1749 ஆம் ஆண்டு ஆம்பூரில் நடைபெற்ற போரில் அன்வாருதீனை தோற்கடித்துக் கொன்றனர்.
- அன்வாருதீனின் மகன் முகமது அலி திருச்சி மலைக்கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்தார். சந்தாசாகிப் கர்நாடக நவாப்பானார். அதற்கு கைமாறாக வழதாஷூர், வில்லியனூர், பாகூர் ஆகிய பகுதிகளை பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு கொடுத்தார்.
- ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்ற போட்டியில் நாகிர் ஜங் மற்றும் முஷாபர் ஜங் இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். இதனால் பிரெஞ்சு தளபதி புஸ்ஸி, சலபெத் ஜங்கினை ஹைதராபாத்தின் நிஜாமாக நியமனம் செய்தார்.
- தளபதி புஸ்ஸி செய்த உதவிக்கு பிரதிபலனாக வடக்கு மாநிலங்களை பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு சலபத் ஜங் வழங்கினார்.
- இத்தருணத்தில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிலை மிகவும் சிக்கலாக காணப்பட்டது. ராபர்ட் கிளைவ் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சிக்கலை தீர்த்து அதற்குப் புத்துயிர் அளித்தார்.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் படைத்தலைவரான ராபர்ட் கிளைவ் ஆற்காட்டை தாக்குவதற்கு ஆளுநர் சாண்டர்ஸ்டன் திட்டமிட்டார். அதன்படி கிளைவ் மற்றும் மேஜர் லாரன்ஸின் தலைமையில் சென்ற படை 1751ல் கர்நாடகத்தின் தலைநகராகிய ஆற்காட்டை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றினார். அவர் சந்தா சாஹிப்பை தோற்கடித்து, முகமது அலியை ஆற்காட்டின் நவாப்பாக்கினார். எனவே ராபர்ட் கிளைவ் “ஆற்காட்டின் வீரர்” என அழைக்கப்பட்டார்.
- கிளைவ் பிரெஞ்சுப் படைகளையும், சந்தாசாகிப்பையும் ஆரணி, காவேரிபாக்கம் ஆகிய இடங்களில் தோற்கடித்தார். 1752ல் சந்தாசாகிப் கொல்லப்பட்டார்.
- ராபர்ட் கிளைவ் இந்தியாவை வென்றவர் என அழைக்கப்பட்டார்.
- இத்தோல்வியினால் கி.பி. 1754 ஆம் ஆண்டு டிசுபுள்ளே பிரான்ஸிற்கு திரும்ப அழைக்கப்பட்டார்.
- தளபதி கோத்பூ பிரெஞ்சுத் தளபதியாக இந்தியாவில் நியமனம் செய்யப்பட்டார்.
- ஆரணி, காவேரிபாக்கம் ஆகிய இடங்களில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றிபெற்றனர்.
- 1750ல் நாகிர்ஜங் கொலையுண்டார். முசாபர்ஜங் நிஜாமாக பொறுப்பேற்றார்.
- இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் வெற்றியையும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு சரிவையும் ஏற்படுத்தியது.
- இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் கி.பி. 1755 ஆம் ஆண்டு, பாண்டிச்சேரி உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது. இதன்படி ஆங்கிலேயர்களுக்கும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் இந்திய சுதேசி சாமராஜ்யங்களின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்றும், போரின் போது இரு நாடுகளும் கைப்பற்றிய நிலப்பகுதிகளை திரும்ப அந்தந்த நாடுகளுக்கு அளித்துவிடுவது என்றும் ஒப்புக்கொண்டனர். முகமது அலியை ஆற்காட்டின் நவாப்பாக ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் அங்கீகரித்தனர்.

மூன்றாவது கர்நாடகப் போர் (கி.பி. 1756 - கி.பி. 1763)

காரணங்கள்

- கி.பி. 1756 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட ஏழாண்டுப் போரின் எதிரொலியாக இந்தியாவில் மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் நடைபெற்றது.

போரின் நிகழ்வுகள்

- பிரெஞ்சு தளபதி கவுண்ட் - டி - லாலி, ஆங்கிலேயரின் புனித டேவிட் கோட்டையை கைப்பற்றினார். சென்னை நகரத்தின் மீது படையெடுக்க தளபதி புஸ்ஸியை அறிவுறுத்தினார்.
- தளபதி புஸ்ஸி ஹைதராபாத்தை விட்டு சென்னைக்கு வந்தபோது ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதராபாத்தை கைப்பற்றினார். புஸ்ஸி மற்றும் கவுண்டிலாலி இருவரும் இணைந்து சென்னையைத் தாக்கினர். ஆனால் ஆங்கில தளபதி சர் அயர்கூட் பிரெஞ்சுப் படையை கி.பி. 1760 ஆம் ஆண்டு வந்தவாசி போர்க்களத்தில் தோற்கடித்தார். அதனால் அயர்கூட் வந்தவாசி வீரன் என அழைக்கப்பட்டார். இத்தோல்வி பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு பெரும் சரிவை ஏற்படுத்தியது.
- கி.பி. 1761 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சுத் தளபதி கவுண்டிலாலி பாண்டிச்சேரியை ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைத்தார். இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் சரிவடைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் உயர்வடைந்தனர்.
- மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் கி.பி. 1763 ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது.
- பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், சந்திர நாகூர் மற்றும் மாஹி ஆகிய நிலப்பகுதிகளை திரும்பப் பெற்றனர். ஆனால் அவர்கள் அங்குக் கோட்டைகள் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் தங்களின் ஆதிக்கத்தையும், செல்வாக்கையும் ஒரு சேர இழந்துவிட்டனர் ஆங்கிலேயர்கள் வலிமையடைந்தனர்.

டிசூப்ளே

- டிசூப்ளே 1731 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தில் பிரெஞ்சுக் குடியிருப்பான சந்திரநாகூரின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1742 ல் இந்தியாவின் அனைத்து பற்றிடங்களுக்கும் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.

கர்நாடகப் போரில் ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிக்கான காரணங்கள்

- ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தாய்நாட்டின் ஆதரவினையும், பொருளாதார உயர் நிலையையும் பெற்றிருந்தது.
- கடற்படை வலிமை அவர்கள் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது.
- ஆங்கிலேய நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகளின் ஒற்றுமை உணர்வும் அவர்களின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது.
- பிரெஞ்சுத் தளபதி புஸ்ஸி மற்றும் கவுண்டிலாலி சென்னையைக் கைப்பற்ற படையெடுத்தது பெரும் தவறாக முடிந்தது.
- பிரான்ஸ் முழுமனதோடு இப்போரில் ஈடுபட முடியவில்லை. ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸ் தொடர்ந்து பல போர்களில் ஈடுபட்டது.

- எந்த வகை சிதறலுமின்றி கர்நாடகப் போரில் ஈடுபட்டதினால் இங்கிலாந்து முழுமையான வெற்றியைப் பெற்றது. இது இந்திய வரலாற்றின் போக்கை மாற்றியது. இந்தியாவை ஆளும் சக்தியாக இங்கிலாந்து வலுப்பெற்றது.

வங்காளத்தில் ஆங்கில ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்படுதல்

- 1740ல் முகலாயப் பேரரசில் வளமான நிலப்பகுதியாக இருந்த வங்காளம் அலிவர்திகான் தலைமையில் சுதந்திரமான பேரரசாக உருவானது. அவரின் மறைவுக்குப் பிறகு அவரின் பேரன் சிராஜ்-உத்-தௌலா வங்காளத்தில் நவாப்பானார்.
- கி.பி. 1757 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர்களுக்கும், சிராஜ்-உத்-தௌலாவிற்கும் ஏற்பட்ட மனவேறுபாடு பிளாசிப் போரில் முடிந்தது.

பிளாசிப் போர் (கி.பி. 1757)

காரணங்கள்

- வங்காளத்தில் இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் நிறுவனங்கள் தங்கள் நிலப்பகுதிகளில் கோட்டைகளைக் கட்டி வலிமைபடுத்திக் கொண்டன. ஆனால் 1756ல் அலிவர்திகானின் பேரன் சிராஜ்-உத்-தௌலா நவாப் ஆனார். நவாப் சிராஜ் உத்-தௌலா ஐரோப்பிய நாடுகள் தனது அனுமதியின்றிக் கோட்டைகளைக் கட்டுவதோ-புதுப்பிப்பதோ கூடாது என்று கூறினார்.
- ஆங்கிலேயர்கள் மறுக்கவே, காசிப் பஜார் வணிகத்தலத்தினை தாக்கினார். பின்பு வில்லியம் கோட்டையை கைப்பற்றினார்.
- நவாப்பின் ஆணையை பிரான்ஸ் ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் இங்கிலாந்து ஏற்க மறுத்தது. மேலும் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தனக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த வியாபார சலுகைகளை தவறாக பயன்படுத்தியது.
- இது சிராஜ்-உத்-தௌலாவின் ஆத்திரத்தை தூண்டியது. 1756ம் ஆண்டு சூன் 20ம் நாள் சிராஜ் - உத் - தௌலா பெரும்படையுடன் சென்று கல்கத்தாவை கைப்பற்றி ஆங்கிலேய போர் வீரர்கள் 146 பேர்களை போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்து சிறையில் அடைத்துவிட்டார். அடுத்த நாள் அவர்களில் 23 பேரே உயிருடன் இருந்தனர். மீதமுள்ளவர்கள் மூச்சுத் திணறி உயிரிழந்தனர். இந்நிகழ்வு வரலாற்றில் கல்கத்தா 'இருட்டறை துயரச் சம்பவ நிகழ்ச்சி' என அழைக்கப்படுகிறது.
- இச்செய்தியை கேள்விப்பட்ட ஆங்கில நிர்வாகம் தளபதி வாட்சன் மற்றும் இராபர்ட் கிளைவ் ஆகியோர்களை வங்காளத்திற்கு அனுப்பியது. அவர்கள் கல்கத்தாவைத் திரும்ப கைப்பற்றினர்.

நிகழ்வுகள்

- கி.பி. 1757 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 23 ஆம் நாள் சிராஜ்-உத் தௌலா, ராபர்ட் கிளைவ் ஆகியோரின் படைகள் முர்ஷிதாபாத்துக்கு/கல்கத்தாவிற்கு அருகே உள்ள பிளாசி என்ற இடத்தில் போரிட்டது. கிளைவ் மற்றும் அலிவர்திகானின் படைகள் எதிர்கொண்டன.
- இப்போரில் சிராஜ்-உத் - தௌலா தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.
- மீர்ஜாபரை வங்காளத்தின் நிர்வாகியாக ஆங்கிலேயர்கள் நியமித்தனர். மீர்ஜாபர் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பொம்மையாக வங்காளத்தில் செயல்பட்டார்.

பிறகு ஆங்கில நிர்வாகம் மீர்ஜாபரை பதவியிலிருந்து அகற்றிவிட்டு அவரின் மருமகன் மீர்காசிம்மை வங்காளத்தின் நவாப்பாக அறிவித்தது.

- இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அமைய இப்போர் அடித்தளமிட்டது.
- பிளாசிப் போருக்கு பின்பு ஆங்கில வணிகக்குழு 24 பர்கானாக்களையும் பெற்றது.

பக்ஸார் போர் (கி.பி. 1764)

காரணங்கள்

- தனியாக சுதந்திரமாக செயல்பட விரும்பிய மீர்காசிம் தலைநகரை கொல்கத்தாவிலிருந்து மாங்கீர் என்னும் இடத்திற்கு மாற்றினார்.
- மீர்காசிம் வங்காள நவாப் ஆனபிறகு இந்திய வியாபாரிகளுக்கு உதவிடும் நோக்கில் அவர்கள் செலுத்தி வந்த சுங்க வரியை ரத்து செய்தார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெறுப்பினையும், கோபத்தினையும் உருவாக்கியது.
- ஆங்கிலேயப்படை மீர்காசிம்மை தோற்கடித்தது. தோற்கடிக்கப்பட்ட மீர்காசிம் அயோத்தியை ஆட்சி செய்த நவாப் ஷுஜா உத்தௌலா மற்றும் இரண்டாம் ஷா ஆலம் ஆகிய 3 மன்னர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியை இந்தியாவில் முடிவுக்கு கொண்டுவர போரிடத் தயாரானார்கள்.

நிகழ்வுகள்

- மீர்காசிம், ஷுஜா உத் தெளலா, இரண்டாம் ஷா ஆலம் ஆகியோர்களின் கூட்டுப்படை கி.பி. 1764 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 ஆம் நாள் பக்ஸார் என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேயப் படையை எதிர்கொண்டன.
- இந்திய மன்னர்களின் கூட்டுப்படை ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது.
- மீர்காசிம் போர்க்களத்தைவிட்டு தப்பி ஓடினார். ஷுஜா உத்தௌலாவும், இரண்டாம் ஷா ஆலமும் ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்தனர்.
- ஆங்கிலேயர்கள் பிளாசியில் பெற்ற வெற்றி பக்ஸாரில் நிலைபடுத்தப்பட்டது.

விளைவுகள்

- கி.பி. 1765 ஆம் ஆண்டு பக்ஸார் போரின் முடிவில் அலகாபாத் உடன்படிக்கை ஆங்கிலேயர்களுக்கும், இரண்டாம் ஷா ஆலம் மற்றும் ஷுஜா உத் தெளலாவிற்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்டது.
- இவ்வுடன்படிக்கையின்படி, ஷுஜா உத்தௌலா போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக 50 இலட்சம் ரூபாயை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கவும் மற்றும் காரா, அலகாபாத் ஆகிய நிலப்பகுதிகளை வழங்கவும் ஒத்துக் கொண்டார்.
- ஷா ஆலம் வங்காளம், பீகார், ஓரிசா ஆகிய பகுதிகளில் நிலவரி வசூலிக்கும் உரிமையான திவானி உரிமையை ஆங்கிலேயருக்கு அளித்தார்.
- முகலாயப் பேரரசருக்கு ஆண்டுதோறும் 26 லட்சம் ரூபாய் ஒய்லுதியம் வழங்க ஆங்கில அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டது.
- முகலாயப் பேரரசர் வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஓரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் வரிவசூல் செய்யக்கூடிய உரிமையை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கினார்.
- கர்நாடக நிலப்பகுதி, வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஓரிசா ஆகிய பகுதிகள் ஆங்கிலேயர்களின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது.

- பக்ஸார் போர் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை இந்தியாவில் உயர் அதிகாரம் படைத்த ஒரு நிறுவனமாக உயர்த்தியது.
- பக்ஸார் போருக்கு பிறகு ராபர்ட் கிளைவ் வங்காள கவர்னராக 1765 இல் நியமிக்கப்பட்டார்.

ராபர்ட் கிளைவ் (1758 - 1760)

முதலாவது ஆங்கில - மைசூர் போர் (கி.பி.1767 - கி.பி.1769)

காரணங்கள்

- இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தின் நிர்வாகியாக இருந்தபோது மைசூரில் ஹைதர் அலி வலிமை மிகுந்த ஒரு பேரரசை உருவாக்கி இருந்தார்.
- ஐதர் அலி தனது படையில் பிரெஞ்சு வீரர்களையும் சேர்த்து வலிமையோடு தென் இந்தியாவின் பல பகுதிகளை கைப்பற்றி தன் நாட்டை விரிவாக்கினார். இதனால் மராத்தியர், ஐதராபாத் நிஜாம் மற்றும் ஆங்கிலேயருக்கு பொறாமை ஏற்பட்டது.
- ஹைதர் அலியின் வலிமையும், அதிகார வளர்ச்சியும் பிரான்ஸ் நாட்டோடு அவர் கொண்டிருந்த நல்லுறவும் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தின் கண்களை உறுத்தச் செய்தன. இது முதலாவது ஆங்கில - மைசூர் போருக்கு வழிவகுத்தது.

நிகழ்வுகள்

- கி.பி. 1766 ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலிக்கு எதிராக இங்கிலாந்து மராத்தியரோடும், ஹைதராபாத்தை ஆட்சி செய்த நிஜாமோடும் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது. ஆனால் ஹைதர் அலி தன் மதிநுட்பத்தினாலும் கையூட்டின் மூலமாகவும் மராட்டியர்களையும், ஹைதராபாத் நிஜாமையும் நண்பர்களாக்கிக் கொண்டார்.
- கி.பி. 1767 ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலி மற்றும் நிஜாமை, ஸ்மித் என்ற ஆங்கிலப் படைத் தளபதி, சங்கமா என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தனர். இருந்த போதிலும் ஹைதர் அலி, ஆம்பூர், மங்களூர் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றி தன் நிர்வாகத்தை அங்கு ஏற்படுத்தினார்.
- ஐதராபாத் நிஜாமையும், மராத்தியரையும் தோற்கடித்த ஐதர் அலி 1767ல் செங்கம் மற்றும் திருவண்ணாமலையில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- ஹைதர் அலி கரூர், தஞ்சாவூர், கடலூர், பாராமஹால் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றினார். மேலும், இவர் சென்னையை முற்றுகையிட்டார். இச்செயல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியை அளித்தது.
- ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1769 ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலியோடு மதராஸ் (சென்னை) அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டனர். உடன்படிக்கையின்படி இரு நாடுகளும் தாங்கள் கைப்பற்றிய இடங்களை திரும்ப அளிக்க ஒத்துக் கொண்டன.
- முதலாவது ஆங்கில-மைசூர் போர் ஹைதர் அலியின் புகழினை உயர்த்தியது.
- நிஜாமும், மராத்தியரும் மைசூரைத் தாக்கினால் ஹைதருக்கு உதவ ஆங்கிலேயர் ஒப்புக் கொண்டனர்.

ஹைதர் அலி

- மைசூர் அரசரின் படைப் பிரிவு தலைவரான தந்தைக்கு மகனாக ஹைதர் அலி 1721 - ம் ஆண்டு பிறந்தார்.

- சாதாரண ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஹைதர் அலி, படைவீரர் நிலையிலிருந்து உயர்ந்து இராணுவத்தின் தலைவரானார்.
- மைசூரில் உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்ற போது அரசருக்கு உதவுவதற்காக மைசூர் அரசியலில் நுழைந்து, மன்னரை அகற்றிவிட்டு தானே அரியணை ஏறி மன்னரானார்.
- தான் கல்வியறிவு அற்றவராக இருந்தபோதிலும் நுண்ணறிவு பெற்றவராக திகழ்ந்தார்.
- இந்துக்களையும் இஸ்லாமியர்களையும் சமமாக கருதினார். நீதி பிறழாது அரசாட்சி நடத்தினார்.

இராபர்ட் கிளைவ்

- கி.பி. 1765 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தின் முதல் ஆளுநராக/கவர்னராக, இராபர்ட் கிளைவ் பொறுப்பேற்றார்.
- புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் உள்ள கிறித்துவ பேராலயத்தில் ராபர்ட் கிளைவ் திருமணம் நடைபெற்றது. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயே ஆட்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தவர்.
- தனது முதலாவது ஆட்சிக் காலத்தில் பெரும் வெற்றி வீரராகவும், இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்தில் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் விளங்கினார்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

- ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஊழியர்கள் இந்தியர்களிடமிருந்து அன்பளிப்பு பெறக்கூடாது எனக் கூறினார்.
- ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடாது என்றார். ஊழியர்கள் திறம்பட செயல்பட மாத ஊதியத்தை உயர்த்தினார்.
- அமைதி காலத்தில் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு இரட்டை ஊக்கத் தொகையை அளித்தார்.
- கம்பெனி ஊழியர்கள் மற்றும் அவர்களின் விதவைகளுக்கு உதவ “கிளைவின் நிதி” ஒன்றை உருவாக்கினார்.
- முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலமிடமிருந்து வங்காளத்தின் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் உரிமைகளை பெற்ற பிறகு இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தில் இரட்டை ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்தினார். இதன்படி ஆங்கிலேயர்கள் அந்நிலப்பகுதியில் அனைத்து அதிகாரத்தையும் பெற்றனர். ஆனால் எந்தவித பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நவாப் எல்லா பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் எந்த அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை.
- இரட்டை ஆட்சியின்படி ஆங்கில அரசாங்கமோ அல்லது நவாப்போ மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டவில்லை. எனவே இம்முறை கி.பி.1772 ஆம் ஆண்டு ரத்து செய்யப்பட்டது.
- வங்காளம் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆட்சி

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (கி.பி.1772 - கி.பி.1785)

- கி.பி. 1772 இல் வங்காள கவர்னராக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார். பிறகு வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநரானார்.
- இவர் ஆட்சியின்போது கி. பி. 1772 இல் வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தினால் மக்கள் பெரும் துயரத்திற்கு உள்ளானார்கள்.
- இரட்டை ஆட்சி வங்காளத்தில் பொருளாதார நிலையை சீர்குலையச் செய்தது. விவசாயிகளும், கலைஞர்களும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.
- ஆங்கில கிழக்கு இந்திய கம்பெனி அதிகாரிகள் தங்களுடைய உரிமையை தவறாக பயன்படுத்தி நிறைய சொத்து சேர்த்துக் கொண்டனர்.
- கம்பெனியின் நிர்வாகம் சீர்குலைந்தது. இந்நிலையில் கம்பெனி ஆங்கில அரசிடம் பெரும் தொகையை கடனாகக் கேட்டது.
- ஆங்கில அரசு, கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிர்வாகத்தில் நேரிடையாக தலையிட ஆங்கில பாராளுமன்றம் கி.பி. 1773 இல் ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது.
- இந்த சட்டமானது இந்திய அரசியல் அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு முதல்படியாக அமைந்தது.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் சரத்துகள்

- வங்காள ஆளுநர் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் முதல் தலைமை ஆளுநர் ஆனார்.
- தலைமை ஆளுநருக்கு உதவ, நான்கு உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிர்வாகக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.
- பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆளுநர்கள், வங்காள தலைமை ஆளுநருக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள்.
- கி.பி. 1774 இல் கல்கத்தாவில் உச்சநீதி மன்றம் அமைக்கப்பட்டது. சர் எலிஜா இம்பே முதல் தலைமை நீதிபதியாகவும் மற்றும் மூன்று நீதிபதிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் குறைகள்

- உச்சநீதிமன்றம், தலைமை ஆளுநர் மற்றும் அவரது நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களது அதிகார எல்லை இச்சட்டத்தால் வரைமுறை செய்யப்படவில்லை.
- தலைமை ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களிடையே பூசல் அடிக்கடி ஏற்பட்டது.
- பம்பாய், மெட்ராஸ் ஆளுநர்கள், வங்காள தலைமை ஆளுநரது ஆணைகளுக்கு கட்டுப்படவில்லை.
- இந்த சட்டம் தலைமை ஆளுநரது நிலையை மோசமடையச் செய்தது.

- இந்த சட்டத்தின் குறைகளைப் போக்குவதற்காக, கி.பி. 1784 ஆம் ஆண்டு, ஆங்கில பிரதமர் இளைய பிட் என்பவர், பிட் இந்திய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

பிட் இந்திய சட்டத்தின் சரத்துகள்

- இங்கிலாந்து அரசின் பரிந்துரையின்படி, தலைமை ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார் எனக் கூறப்பட்டது.
- நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் எண்ணிக்கை நான்கில் இருந்து மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டது.
- நிர்வாக வளர்ச்சிக்காக 6 பேர் கொண்ட கட்டுப்பாட்டுக் குழு உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலேய படை வீரர்களுக்கு, படைத் தளபதியாக தலைமை ஆளுநர் செயல்படுவார் என்றும், ஆங்கில அரசின் கீழ் கம்பெனியின் நிர்வாகம் செயல்படவும் இச்சட்டம் வழிவகுத்தது.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்கள்

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

- இராபர்ட் கிளைவ் வங்காளத்தில் ஏற்படுத்திய இரட்டை ஆட்சி முறையை ஒழித்தார்.
- மாகாணங்களின் நிர்வாகத்தை, ஆங்கில கிழக்கு இந்திய கம்பெனி ஏற்றுக் கொண்டது.
- அரசின் கருவூலம் மூர்ஷிதாபாத்தில் இருந்து கல்கத்தாவிற்கு மாற்றப்பட்டது.

நீதித்துறை சீர்திருத்தம்

- கல்கத்தாவில் சாதர் திவானி அதாலத் (சிவில்), சாதர் நிஸாமி அதாலத் (கிரிமினல்) என்ற இரு நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
- ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், சிவில் மற்றும் கிரிமினல் நீதி மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
- இந்து, முஸ்லீம் சட்ட தொகுப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

வணிகச் சீர்திருத்தங்கள்

- கம்பெனி தரமான பொருட்களை வாங்க, ஒரு வணிகக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- கம்பெனி ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்வது தடை செய்யப்பட்டது.
- இந்திய வாணிகத்தை ஊக்குவிக்க வியாபாரிகளுக்கு சுங்கவரியில் 2.5% தள்ளுபடி அளித்தார்.
- பிற சுங்கச் சாவடிகளை ஒழித்து கல்கத்தா, டாக்கா, ஹுக்ளி, பாட்னா, முர்ஷிதாபாத் ஆகிய ஐந்து இடங்களில் சுங்கச் சாவடிகளை ஏற்படுத்தினார்.

வருவாய் சீர்திருத்தம்

- வருவாய்த் துறையினை மேம்படுத்த கல்கத்தாவில் வருவாய்த் துறைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஆங்கில கலெக்டர் நியமிக்கப்பட்டார்.
- நிலம் குத்தகை அடிப்படையில் அதிக தொகைக்கு ஏலம் எடுப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அந்த நிலத்தில் இருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நிலவரியை பெற்று அரசுக்கு செலுத்தவேண்டும்.

கல்விச் சீர்திருத்தம்

- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கல்வியை மிகவும் ஆதரித்தார்.
- இஸ்லாமிய கல்வி வளர்ச்சிக்காக, கி.பி. 1781இல் கல்கத்தாவில் மதரசா கல்வி நிறுவனத்தை துவக்கினார்.
- 1784 ஆம் ஆண்டு வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவர் தலைமையில் ஆசியாட்டிக் சொசைட்டி ஆப் பெங்கால் உருவாக்கப்பட்டது.
- சார்லஸ் வில்கின்ஸ் எழுதிய கீதையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்கு அறிமுகவுரை எழுதினார்.

ரோஹில்லா போர் (கி.பி. 1774)

- ரோஹில்லர்கள் ஆப்கானிய மக்கள் ஆவார். இவர்கள் மராத்தியர்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாயினர். அதனால் அவர்கள் அயோத்தியின் நவாப் ஷாஜா - உத் - தெளலாவின் உதவியை நாடினார். இதற்காக 40 இலட்ச ரூபாய் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டனர்.
- கி. பி. 1773 - இல் மராத்தியர்கள், ரோஹில்கண்ட் மீது படையெடுத்தபோது அயோத்தி நவாபின் படையினர் ரோஹில்லர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்தன. அதனால் மராத்தியர்கள் போரிடாமல் திரும்பி சென்றனர். ஆனால் ஒப்பந்தப்படி ஷாஜா-உத்-தெளலா, 40 இலட்சம் கேட்கவே ரோஹில்லர்கள் போர் ஏதும் நிகழாததால் அப்பணத்தை தர மறுத்தனர். உடனே அயோத்தி நவாப் ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நாடினார். அவ்வாறு ஆங்கிலேயர்கள் உதவினால் தான் 40 இலட்சம் அவர்களுக்கு தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் தனது படையை அனுப்பி ரோஹில்லர்களை தோற்கடித்தார். ரோஹில்கண்ட் அயோத்தியுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது ஆங்கில - மைசூர் போர் (கி.பி.1780 - கி.பி.1784)

- கி. பி. 1769 - இல் மதராஸ் உடன்படிக்கை ஹைதர் அலிக்கும், ஆங்கிலேயருக்கும் இடையே ஏற்பட்டது. இதன்படி ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்வது என்று முடிவாயிற்று.
- ஆனால் கி.பி.1771-இல் மராத்தியர்கள், மைசூர் மீது படையெடுத்தபோது ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதர் அலிக்கு உதவ முன்வரவில்லை. மேலும், ஹைதர் அலிக்கு முக்கிய பகுதியாக விளங்கிய பிரெஞ்சுக்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மாஹியை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றினர். இச்செயலை ஹைதர் அலி எதிர்த்தார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடங்கினார்.
- ஹைதர் அலி கி.பி. 1780-இல் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக போர் தொடுத்தார். கி.பி. 1781-இல் போர்ட்டோ நோவோ என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேய படைத் தளபதியான சர் அயர் கூட், ஹைதர் அலியைத் தோற்கடித்தார்.
- கி.பி. 1782 ஆம் ஆண்டு ஆரணி என்ற இடத்திலும் மீண்டும் ஹைதர் அலி தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதற்கிடையே ஹைதர் அலி புற்று நோயால் இறந்தார். எனவே அவரது மகன் திப்பு சுல்தான் போரைத் தொடர்ந்தார்.
- திப்பு சுல்தான் கி.பி. 1784 இல் மங்களூர் உடன்படிக்கையின்படி போரினை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். அதன்படி இருசாராரும் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளை திரும்ப அளிக்க ஒப்புக் கொண்டனர். சிறைவாசிகளை விடுவிப்பது என ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.
- இப்போர் வெற்றி தோல்வி எதுவுமில்லாமல் முடிவடைந்தது.

முதலாம் ஆங்கில - மராத்தியப் போர் (கி.பி. 1775 - கி.பி. 1782)

- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மராத்தியர்களுக்கு எதிராக கி.பி. 1775 இல் போர் தொடுத்தார்.
- 1772 ல் மராத்திய அரசின் பீஷ்வா மாதவராவ் பீஷ்வா இறந்தார். வாரிசு இல்லாததால் அவருடைய இளைய சகோதரர் நாராயணராவ் பீஷ்வா ஆனார். எனவே தனது சிறிய தந்தை ரகோபா என்ற ரகுநாதராவால் கொலை செய்யப்பட்டார். பின்பு தன்னை பீஷ்வாவாக அறிவித்துக் கொண்டார்.
- நானா பட்னாவிஸ் என்ற மூத்த மராத்திய அரசியல் தலைவர் எதிர்த்து நாராயணராவின் மகனான மாதவராவ் நாராயணை அரியணை ஏற்ற விரும்பினார்.
- ரகோபா ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாட 1775 மும்பை ஆளுநருடன் சூரத் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டார். இதன்படி பீஷ்வா பதவிக்கு உதவினால் சால்செட், பஸ்ஸின் போன்ற தீவுகளை ஆங்கிலேயருக்கு அளிக்க ரகோபா ஒப்புக் கொண்டார். இது வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு தெரியாமல் செய்ததால் நிராகரித்தார்.
- 1776 ல் நானா பட்னாவிஸ் ஆங்கிலேயருடன் புரந்தர் உடன்படிக்கை செய்தார். பின்னர் ரகோபாவைத் தோற்கடித்தார்.
- 1782 - ம் ஆண்டு சால்பை உடன்படிக்கையுடன் முடிவுற்றது.
- பின்னர் மாதவராவ் நாராயண் பீஷ்வா ஆனார், ஆங்கிலேயர் சால்செட் தீவைத் தவிர மற்ற பகுதிகளைத் திருப்பி அளித்தனர்.
- ரகோபாவிற்கு ஆண்டு ஓய்வு ஊதியமாக 3 லட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது.

வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸின் குற்ற விசாரணை

- முதலாவது ஆங்கிலேய மராத்திய போருக்குப் பின் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டது.
- எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பனாரைசை ஆண்ட மன்னர் செயித்திங்கிடம் அதிக வரிப்பணம் கோரினார். அம்மன்னர் பணம் கொடுக்க மறுத்தார். எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் அவரை பதவியிலிருந்து நீக்கினார். மேலும் அயோத்தி பேகங்களின் செல்வத்தினையும் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கைப்பற்றினார்.
- பொய் கையெழுத்துப் போட்ட விவகாரத்தில் நந்தகுமார் கொலை செய்யப்பட்டார். இச்செயல்களுக்காக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் குற்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். குற்ற விசாரணையின் முடிவில் அவர் குற்றமற்றவர் என கருதி பாராளுமன்றம் அவரை விடுவித்தது.

Sir John Macpherson (acting) (1785 - 1786)

காரன்வாலிஸ் (கி.பி.1786 - கி.பி.1793)

- காரன்வாலிஸ் பிரபு கி.பி. 1788 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- இந்தியாவில் இருந்த சுதேசி சாம்ராஜ்யத்தில் தலையிடாக் கொள்கையை பின்பற்ற முயன்றார்.
- இவருடைய சீர்திருத்தங்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தது வங்காளத்தில் அறிமுகப்படுத்திய நிலையான நிலவரித் திட்டமாகும்.

நிலையான நிலவரித் திட்டம்/ரயத்துவாரி திட்டம்

- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் காலத்தில் நிலம் அதிக வரி செலுத்துபவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை.
- காரன்வாலிஸ் நிலையான நிலவரித் திட்டத்தை கி.பி. 1793 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்திலும், பீகாரிலும் அறிமுகப்படுத்தினார்.
- இதன்படி அனைத்து நிலங்களும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு இணைக்கப்பட்ட நிலங்கள் மிட்டா என அழைக்கப்பட்டன.
- இத்திட்டத்தின்படி ஜமீன்தார்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள். விவசாயிகள் குத்தகைக்காரர்களானார்கள்.
- ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜமீன்தார்கள் குறிப்பிட்ட தொகையை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு நிலவரியாகக் கட்டவேண்டும். அப்படி கட்டத் தவறினால் நிலம் அந்த ஜமீன்தாரிடமிருந்து எடுத்து வேறு ஜமீன்தாரிடம் வழங்கப்படும்.
- காரன்வாலிஸ் வரி வசூல் முறையை சீர்திருத்தம் செய்ய அலெக்சாண்டர் ரீட், மற்றும் தாமஸ் மன்றோ ஆகிய இருவரையும் நியமித்தார்.
- தாமஸ் மன்றோ சென்னையில் ரயத்துவாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார் (அரசிற்கும் உழவர்களுக்கும் இடையே நேரடி வரித்தொடர்பு)
- 1802ம் ஆண்டு பாராமஹாலில் இந்த நிலவரித்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பாளையங்கள் ஜமீன்களாக மாற்றப்பட்டன.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி வரிவசூலிப்பதில் குத்தகை முறையை பின்பற்றியது.
- கிராம நிலத்தீர்வைத் திட்டம் - 1804 முதல் 1814 ஆம் ஆண்டு வரை செயல்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டத்தின்படி கம்பெனி விலை நிலங்களை நிலச்சுவான்தாரர்களிடம் விவசாயம் செய்யும் பொருட்டு ஒப்படைத்தது.

நன்மைகள்

- இத்திட்டம் ஜமீன்தார்களுக்கு பெரும் நன்மையை அளித்தது. ஜமீன்தார்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் ஆனதால் ஆங்கில ஆட்சிக்கு விசுவாசிகளானார்கள்.
- ஜமீன்தார்கள் அதிக நிலங்களை விவசாயத்திற்கு பயன்படும்படியாக கொண்டு வந்தனர்.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு நிலையான வருமானம் கிடைத்ததால் சீரான நிர்வாகம் நடைபெற்றது.
- ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்ற வரி நிர்ணய முறையினால் வரக்கூடிய தீமைகள் அகற்றப்பட்டன.

தீமைகள்

- ஜமீன்தார்கள் அதிக இலாபம் அடைந்தனர். விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளானார்கள்.
- ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட தொகையை நிலவரியாக பெற்றதனால் அதிகரித்து வருகின்ற அரசின் செலவினை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அரசாங்கம் மக்களோடு கொண்டிருந்த நேரடித் தொடர்பை இழந்தது.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

- காரன்வாலிஸ் இந்தியாவில் குடிமைப் பணியினர் மூலம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு சொந்தமான நிலப்பகுதிகளை ஆட்சி செய்யும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- அலுவலர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தி தகுதி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு வழங்கினார். கம்பெனி ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்வதை தடை செய்தார்.
- உயர் பதவிகள் ஆங்கிலேயர்களுக்கே ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் துணைநிலை அலுவலர்கள் பதவிகளுக்கு மட்டுமே தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

காவல்துறை சீர்திருத்தம்

- காரன்வாலிஸ் இந்தியாவில் நிலையான காவல்துறையை உருவாக்கினார்.
- கி.பி. 1791 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் காவல்துறை ஆணையர் நியமனம் உருவாக்கப்பட்டது. மாவட்டங்கள் பல்வேறு தானாக்களாக பிரிக்கப்பட்டது. அவைகள் தரோகா என்ற அதிகாரியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டன.
- காவல் துறையில்கூட இந்தியர்கள் உயர்பதவியில் நியமிக்கப்படவில்லை.

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

- காரன்வாலிஸ் பிரபு நீதித்துறையில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தார்.
- மாவட்ட ஆட்சியர், நீதிப்பணியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு வருவாய்த்துறை பொறுப்பு மட்டுமே அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- பொது மற்றும் கிரிமினல் நீதிமன்றங்கள் மாவட்டம் தோறும் உருவாக்கப்பட்டன.
- 4 மாகாண நீதிமன்றங்கள் முறையே டாக்கா, கல்கத்தா, முர்ஷிதாபாத் மற்றும் பாட்னாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
- நீதிபதிகளிடையே கையூட்டிகளை அகற்ற மாத சம்பளத்தினை அதிகப்படுத்தினார்.
- நீதிமன்றங்களுக்கு கட்டவேண்டிய கட்டணங்களை ரத்து செய்தார்.
- கி.பி. 1793 ஆம் ஆண்டு “காரன் வாலிஸ் சட்டத் தொகுப்பினை” சர் ஜார்ஜ் பார்லோ என்பவர் தொகுத்து வெளியிட்டார்.

வருவாய் சீர்திருத்தங்கள்

- கி.பி. 1787 இல் வங்காளம் பல பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு ஆட்சியரின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்டது.
- காரன்வாலிஸ் வருவாய்த்துறையை உருவாக்கி, ஆட்சியர்களின் செயல்பாட்டினை மேற்பார்வையிடச் செய்தார்.

வணிக சீர்திருத்தங்கள்

- ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய வியாபாரிகளோடு நேரிடையாக பொருள் வாங்கும், விற்கும் முறையினை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தினார். இதன் மூலம் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வியாபாரத்தினை பெருக்கினார்.

வெளிநாட்டுக் கொள்கை

மூன்றாவது ஆங்கில - மைசூர் போர் (கி.பி. 1790 - கி.பி.1792)

- இரண்டாவது ஆங்கிலேய மைசூர் போரின் முடிவில் திப்பு சுல்தானும், ஆங்கிலேயர்களும் தங்களுடைய அரசியல் ஆதிக்கத்தை தக்காணத்தில் நிலைநிறுத்த முயன்றனர்.

- திப்பு சுல்தான் தன்னை பலப்படுத்திக் கொண்டு பிரான்சு மற்றும் துருக்கியின் உதவியோடு ஆங்கிலேயர்களை இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்ற எண்ணினார். இதனை அறிந்த காரன் வாலிஸ் ஹைதராபாத் நிஜாம் மற்றும் மராத்தியரின் துணையோடு திப்புவை எதிர்க்க திட்டமிட்டார். இந்நிலையில் திப்பு சுல்தான் ஆங்கிலேயரின் நட்பு நாடான திருவாங்கூரை தாக்கினார். எனவே, கி.பி. 1790 ஆம் ஆண்டு காரன் வாலிஸ் திப்பு சுல்தானுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தார்.
- ஆங்கிலப்படை பெங்களூரைக் கைப்பற்றி சீரங்கப்பட்டினத்திற்கு அருகே திப்பு சுல்தானை தோற்கடித்தது.
- கி.பி. 1792 ஆம் ஆண்டு “சீரங்கப்பட்டின ஒப்பந்தம்” மூன்றாவது மைசூர் போரினை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது. இதன்படி மலபார், குடகுப்பகுதி, திண்டுக்கல், பாரமகால் (ஈரோடு, சேலம்) ஆகிய பகுதிகள் ஆங்கிலேயருக்கு கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் 3 கோடி ரூபாயைப் போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக திப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அத்தொகையை கொடுக்கும் வரை திப்புவின் இரு மகன்களையும் பிணைக் கைதிகளாக கொடுக்க வேண்டும் எனவும் முடிவானது.

திப்பு சுல்தான்

- திப்பு சுல்தான், ஹைதர் அலியின் மகனாக கி.பி. 1753 ஆம் ஆண்டு மைசூர் அருகே பிறந்தார். தந்தையை போன்ற சிறந்த நிர்வாகியாகவும், போர் வீரராகவும் விளங்கினார்.
- ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்வதை கடுமையாக எதிர்த்தார். நாட்டினை பாதுகாக்க வலிமை மிகுந்த கோட்டைகளை உருவாக்கினார். நீலகிரியிலுள்ள தூர்க் கோட்டை அவரின் புகழ் பெற்ற கோட்டை ஆகும். திப்பு சுல்தான் “மைசூரின் புலி” எனப் பெருமையோடு அழைக்கப்படுகிறார்.
- புலி திப்புவின் அன்பிற்குரிய மிருகமாகும். அவரின் அரியணையிலும், இரானாவ சீருடையிலும் புலியின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.
- தந்தையைப் போன்று இவரும் இறந்தபின் சீரங்கப்பட்டினத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

சர் ஜான் ஷோர் (1793 - 1798)

- காரன் வாலிஸ் பிரபுவைத் தொடர்ந்து சர் ஜான் ஷோர் பதவியேற்று தலையிடக் கொள்கையைப் பின்பற்றி ஆட்சி செய்தார்.

வெல்லெஸ்லி பிரபு (கி.பி. 1798 - கி.பி.1805)

- இவர் இந்தியாவில் ஆங்கிலப் பேரரசை உருவாக்க, பேரரசுக் கொள்கையை பின்பற்றினார். துணைப்படைத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி ஆங்கிலப் பேரரசை நிலைபெறச் செய்தார்.
- ஆங்கிலேய ஆட்சியை விரிவுபடுத்த விரும்பிய வெல்லெஸ்லி 3 முறைகளைக் கையாண்டார்.
 1. துணைப்படைத் திட்டம்.
 2. போர் மூலம் நாடுகளைக் கைப்பற்றுதல்.
 3. நாடுகளை இணைத்தல்.

துணைப்படைத் திட்டம்

- வெவ்வேஸ்லி துணைப்படைத் திட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்து வந்த சுதேச சாம்ராஜ்யங்களை ஆங்கில அரசாட்சியின் கீழ் கொண்டுவர எண்ணினார்.

முக்கிய கூறுகள்

- இந்திய சுதேசி மன்னர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பிற்கு ஓர் ஆங்கில படையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- ஆங்கிலேயரின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்ற இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலப் படையின் நிர்வாகச் செலவிற்காக பணம் அல்லது நிலத்தினை ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்திட வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது.
- துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் அனுமதியின்றி எந்த ஒரு நாட்டோடும் போரிடவோ அல்லது அமைதி ஒப்பந்தத்திலோ கையொப்பமிடக் கூடாது எனவும் கூறப்பட்டது.
- துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலேயர்களைத் தவிர மற்ற ஐரோப்பியர்களை பணியில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது எனக் கூறப்பட்டது.
- துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் ஆங்கிலப் பிரதிநிதி ஒருவரை நிலையாக தனது தலைநகரில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது.
- துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்திய அரசுகள் எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் இறுதி முடிவினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
- மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்திய அரசுகளின் பாதுகாப்பிற்கு ஆங்கில அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளித்தது.

நன்மைகள்

- இந்திய சுதேசி அரசுகளின் பணப்பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆங்கில அரசு தனது பெரும் படையினை பராமரித்தது. ஆங்கில அரசின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டதால் அந்நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையை இங்கிலாந்து கட்டுப்படுத்தியது. பிரான்ஸ் நாட்டின் ஆதிக்கம் இந்தியாவிலிருந்து முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் ஆங்கிலப் பேரரசு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

தீமைகள்

- சுதேசி மன்னர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தையும், கவுரவத்தையும் இழந்தனர். சுதேசி மன்னர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் மக்களின் நலனை புறக்கணித்தனர்.

துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள்

- வெவ்வேஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முதல் இந்திய மன்னர் ஹைதராபாத் நிஜாம் ஆவார். இவர் பெல்லாரி, கடப்பா, அனந்தபூர் மற்றும் கர்னூல் ஆகிய நிலப்பகுதிகளை ஆங்கிலேயருக்கு அளித்தார்.
- தஞ்சாவூர், மைசூர், ஜெய்ப்பூர், ஜோத்பூர்

- அயோத்தியை ஆண்ட நவாப்பை வெல்லெஸ்லி கட்டாயப்படுத்தி துணைப்படைத்திட்டத்தை ஏற்கச் செய்தார். ரோஹில்கண்ட், கோரக்பூர் மற்றும் கங்கை யமுனை நதிகளுக்கு இடையே உள்ள நிலப்பகுதிகளை ஆங்கில அரசிடம் அளித்தார்.
- பேஷ்வா இரண்டாவது பாஜிராவ் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.
- அநேக ராஜபுத்திர மன்னர்களும் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர்.
- பெரும்பாலானோர் ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் மைசூரை ஆண்ட திப்பு சுல்தான் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்க மறுத்தார். (திப்பு சுல்தான் இறந்த பின்பு மைசூர் ஆட்சியை திரும்பப் பிடித்த கிருஷ்ணராஜ வாடியார் இணைந்தார்).

நான்காவது ஆங்கில - மைசூர் போர் (கி.பி. 1798 - கி.பி. 1799)

- துணைப்படைத் திட்டத்தை திப்பு சுல்தான் ஏற்க மறுத்து, ஆங்கிலேயர்களை பழிவாங்க எண்ணினார். மேலும் தான் இழந்த நிலப்பகுதிகளை திரும்ப பெறவும் எண்ணினார்.
- திப்பு சுல்தான் பிரான்சு, காபூல், கான்ஸ்டான்டினோபிள், அரேபியா ஆகிய நாடுகளின் உதவி பெற்று, ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்க அந்நாடுகளுக்கு தூதுவர்களை அனுப்பினார். இதனை அறிந்த வெல்லெஸ்லி திப்புவிடமிருந்திருக்கிறார் போர் தொடுத்தார்.
- கி.பி. 1799 ஆம் ஆண்டு மௌவள்ளி போரில் திப்பு சுல்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டார். தளபதி ஸ்டூவர்ட் (Seward) தளபதி ஹாரிஸ் (Harri) ஆகியோர் சீரங்கப்பட்டினக் கோட்டையை முற்றுகையிட திப்பு மே 4 - ஆம் நாள் கி.பி. 1799 ஆம் ஆண்டு கொல்லப்பட்டார்.

விளைவுகள்

- இப்போரின் முடிவில் ஆங்கிலேயர்கள் சீரங்கப்பட்டினம், கோயம்புத்தூர், கனரா போன்ற நிலப்பகுதிகளை இணைத்துக் கொண்டனர்.
- மைசூரின் மத்தியப்பகுதி பழைய இந்து வம்ச வாடியார் மரபைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணா என்பவரிடம் திரும்ப அளிக்கப்பட்டது.
- திப்புவிடம் குடும்பத்தினர் வேலூருக்கு கைதிகளாக அனுப்பப்பட்டனர்.
- தென்னிந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் வலிமை வாய்ந்த சக்தியாக உருவானார்கள்.

இரண்டாவது ஆங்கில - மராத்தியப் போர் (கி.பி. 1803 - கி.பி.1805)

- இரண்டாம் பாஜிராவ் ஆங்கிலேயரின் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பஸ்ஸின் உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டார். ஆனால் மராத்திய தேசத் தலைவர்கள் சிந்தியாவும், பான்ஸ்லேயும் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்க மறுத்தனர். ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்க முனைந்தனர்.
- இது இரண்டாம் ஆங்கிலேய - மராத்திய போருக்கு முக்கிய காரணமாகும்.
- தளபதி ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி கி.பி.1803-இல் அசே மற்றும் ஆரிகான் ஆகிய இடங்களில் மராத்தியர்களை தோற்கடித்தார்.
- நானா பட்னாவிஸ் 1800 ஆம் ஆண்டு இறந்தார்.
- மராத்திய தலைவர்களான பான்ஸ்லே, சிந்தியா ஆகியோரிடையே போர் ஏற்பட்டது.
- பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் வலிமையற்ற அரசரானதால் ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடினார்.

- ஆங்கிலேயர்கள் பான்ஸ்லே, சிந்தியா ஆகியோரின் ஒன்றிணைந்த படைகளை தோற்கடித்தனர்.
- பின்னர் பான்ஸ்லேயும், சிந்தியாவும் துணைப் படைத் திட்டத்தை ஏற்றனர்.

துணைப்படைத் திட்டத்தின் சிறப்புகள்

- ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் மேலாதிக்கம் பெற்றனர். ஆங்கிலேயர் வளமும் செல்வாக்கும் மிகுந்த அளவில் பெருகியது.
- இந்திய மன்னர்களை ஆங்கிலேயர் தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்க இத்திட்டம் உதவியது.
- இந்திய அரசுகளின் செலவில் நிலையான மிகப்பெரிய படையை ஆங்கிலேயர் பராமரிக்க இத்திட்டம் உதவியது.
- ஆங்கிலப் பேரரசின் எல்லைகள் விரிவடைந்தன.

வெல்லெஸ்லி நாடு இணைப்புக் கொள்கையினால் ஆங்கிலேயரின் அரசியல் ஆதிக்கம் மிகப்பெரிய அளவில் விரிவடைந்தது. வணிக நிறுவனமாக விளங்கிய ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை இந்தியாவில் வலிமை மிகுந்த ஓர் அரசியல் சக்தியாக மாற்றியமைத்தார். எனவே ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் அக்பர் எனப்பட்டார்.

Sir George barlow (1805 - 1807)

- பஞ்சாபின் சீக்கியத் தலைவரான ரஞ்சித் சிங் தலைநகர் லாகூரிலிருந்து காஷ்மீரை பிடித்துவிட்டு பிறகு சட்லஜ் ஆற்றைக் கடந்து ஆங்கில பரப்பிடத்தை பிடிக்க முயன்றார். இதனைத் தடுத்த மின்டோ ரஞ்சித் சிங்குடன் அமிர்தசரஸ் ஒப்பந்தம் போட்டார். இதன்படி சட்லஜ் நதியை கடப்பது தடுக்கப்பட்டது.

மிண்டோ (Minto) (1807 - 1813)

மார்குவீஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1813 - 1823)

- வெல்லெஸ்லி பிரபுவைத் தொடர்ந்து ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு என்றழைக்கப்பட்ட மார்குவீஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- இவர் காலத்தில் நேபாளத்தைச் சார்ந்த கூர்க்கர் இனத்தவர், பிண்டாரி இனத்தவர்கள் மற்றும் மராத்திய தலைவர்கள் ஆங்கிலப் பேரரசை அகற்ற எண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அனைத்து சவால்களையும் ஹேஸ்டிங்ஸ் திறமையுடன் சமாளித்து ஆங்கில அரசாட்சியை இந்தியாவில் நிலைபெறச் செய்தார்
- இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 1813 ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

1813 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

- ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வியாபார உரிமம் 20 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்தியாவுடனான வாணிப உறவு ஆங்கிலேய வியாபாரிகளுக்கு திறந்து விடப்பட்டது.
- கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வாணிக தனிஉரிமை இரத்தானது. இந்தியர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆண்டுதோறும் ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது.

- இந்தியாவில் வாழும் ஐரோப்பியர் சமய நலன் காக்க கிறித்துவ பேராயர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- ஆங்கில நாட்டு வியாபாரிகளுக்கும், மதபோதகர்களும் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் அனுமதியோடு இந்தியாவில் வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வியாபார தனி உரிமை முடிவுக்கு வந்தது. (1௨ மற்றும் சீனாவுடன் வியாபாரம் தவிர)
- கிறித்துவ தூதுக்குழுக்கள் சமய போதகர்கள், சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு அனுமதி பெற்றனர்.

கூர்க்கர்களுடன் போர் (கி.பி. 1814 - கி.பி. 1816)

- நேபாளத்தைச் சார்ந்த கூர்க்கர் இனத்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் சவாலாக விளங்கினர். இவர்கள் 1814 இல் ஷெரோஜ் மற்றும் பத்வால் பகுதிகளை கைப்பற்றினார். ஆங்கிலேயர் கூர்க்கர் இனத்தலைவர் அமர்சிங்கைத் தோற்கடித்தனர்.
- கி.பி. 1816 ஆம் ஆண்டு கூர்க்கர்கள் ஆங்கிலேயர்களோடு சிகெளலி அமைதி உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டனர்.

பிண்டாரிகளுடன் போர் (கி.பி. 1816 - கி.பி. 1818)

- பிண்டாரிகள் மத்திய இந்தியாவில் வாழ்ந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவார்கள்.
- அமீர்கான், வாசில் முகமது, கரிம்கான் மற்றும் சேட்டு போன்றவர்கள் பிண்டாரிகளின் தலைவர்கள் ஆவார்கள்.
- தலைமை ஆளுநர் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஒரு பெரும் ஆங்கிலப் படையை பிண்டாரிகளுக்கு எதிராக அனுப்பி அவர்களைத் தோற்கடித்தார்.

மூன்றாம் ஆங்கிலேய - மராத்தியப் போர் (கி.பி. 1817 - கி.பி. 1818)

- ஆங்கிலேயர்களின் அதிகார வளர்ச்சி மராத்தியர்களுக்கு பொறாமையாக அமைந்தது. எனவே பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் மராத்திய தளபதிகளை ஒன்றிணைத்து ஓர் அரசியல் கூட்டமைப்பை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக அமைத்தார்.
- பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் கி.பி. 1817 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் பூனாவிலிருந்த ஆங்கிலப் பிரதிநிதியைக் கொலை செய்தார். இது மூன்றாவது ஆங்கிலேய மராத்திய போருக்கு வழி வகுத்தது. இறுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் முழு வெற்றியைப் பெற்றனர்.
- இப்போருக்குப்பின் பீஷ்வா பதவி முடிவுக்கு வந்தது.
- இரண்டாம் பாஜிராவிற்கு ஆண்டிற்கு ரூபாய் 8 லட்சம் ஓய்வூதியமாக வழங்கப்பட்டது.
- மராத்திய நிலப்பகுதியில் சதாரா என்ற சிற்றரசை உருவாக்கி சத்ரபதி சிவாஜியின் வாரிசான பிரதாப் சிங்கை அரசராக ஆங்கில அரசு பிரகடனப்படுத்தியது.
- வலிமை மிகுந்த மராத்தியப் பேரரசு தனது அதிகாரத்தை இழந்தது. ஆங்கில அரசு இந்தியாவில் தனது வலிமை மிகுந்த பேரரசினை உருவாக்கியது.
- மராத்திய பகுதிகளைக் கொண்டுதான் தற்போதைய மும்பை மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது.

- சத்ரபதி சிவாஜி மரபின் பிரதாப் சிங்கை சதாராவின் மன்னராக்கினர். ஆங்கில ஆட்சிக்கு கீழ்ப்படிந்த அரசராக விளங்கினார்.
- மராத்திய போர்களின் விளைவால் சுதேச ராணுவம், சுதேச மனநிலை ஆகிய இரண்டும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டது என மார்ஸ்மேன் என்ற வரலாற்றாசிரியர் கூறுகிறார்.

ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்

- ஹேஸ்டிங்ஸ் கி.பி. 1822 ஆம் ஆண்டு வங்காள குத்தகைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி விவசாயிகளின் நலனை பாதுகாத்தார். இந்திய மக்களின் ஆங்கில கல்வி வளர்ச்சிக்காக கி.பி. 1817 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவினார்.
- வட்டார மொழி பத்திரிக்கை தடை சட்டத்தை நீக்கி, “சமாச்சார் பத்திரிக்கை” என்ற செய்தித்தாள் வெளிவர காரணமாக இருந்தார்.
- இந்தியர்கள் நிர்வாகத்தில் உயர் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டனர்.
- சென்னை மாகாணத்தில் “இராயத்து வாரி” முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தினால் விவசாயிகள் நிலவரியை முறையாக அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தினால் அவர்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

ஆர்ம்ஹர்ஸ்ட் (1823, Aug 1 - 1828)

- ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவிற்கு பிறகு ஆர்ம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- இவருடைய காலத்தில் பர்மியர்கள் அசாமைக் கைப்பற்ற முயற்சித்தனர். ஆகையால் ஆர்ம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு கி.பி. 1824 ஆம் ஆண்டில் பர்மியர்கள் மீது போர் தொடுத்தார். இது முதலாம் பர்மியப் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- இப்போரில் ஆங்கிலேயர்கள் பர்மியர்களை வென்றனர். இப்போர் கி.பி. 1826 ஆம் ஆண்டு யாண்ட்பூ உடன்படிக்கையின்படி முடிவடைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் அரக்கான் மற்றும் டெனாசரிம் பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.

William Butterworth Bayley/sir Charles Metcalfe (acting) 1828, Mar 13 - 1828, Jul 4

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (கி.பி. 1828 - கி.பி. 1835)

- இவர் இந்திய சுதேச அரசர்களிடம் தலையிடாக் கொள்கையை பின்பற்றினார்.
- இவர் பல்வேறு துறைகளில் சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தியதால் இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்களில் தலைசிறந்தவராக கருதப்படுகிறார்.

நிதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

- ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிதி நிலைமையை மேம்படுத்த குடிமை ஊழியர்களின் ஊதியத்தை குறைத்தார்.
- குறைந்த ஊதியத்தில் இந்தியர்களை பதவியில் அமர்த்தினார்.
- அபினி வியாபாரத்தை முறைப்படுத்தி கம்பெனியின் வருவாயைப் பெருக்கினார்.
- இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த பட்டா (அ) ஊதியத்தைக் குறைத்தார்.

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

- மாநில மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களை கலைத்தார். சிவில் வழக்குகளுக்காக சாதாரணத் தீர்ப்புத் துறை மற்றும் கிரிமினல் (குற்றவியல்) வழக்குகளுக்காக சாதாரணத் தீர்ப்புத் துறை என்ற மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றங்களை அலகாபாத்தில் நிறுவினார்.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

- மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் மாஜிஸ்ட்ரேட் (Magistrates) பதவிகளை ஒன்றிணைத்தார்.
- இராணுவத்தின் தலைமை பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பல சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தினார்.
- நீதிமன்றங்களில் பயன்பட்டு வந்த பாரசீக மொழிக்கு பதிலாக வட்டார மொழிகளைப் புகுத்தினார்.
- தலைமை ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழுவில் புதியதாக சட்ட நிபுணர் ஒருவரை நியமனம் செய்தார். அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்ட முதல் சட்ட உறுப்பினர் மெக்காலே பிரபு ஆவார்.

சமூக சீர்திருத்தம்

- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவிற்கு பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது அவருடைய சமூக சீர்திருத்தங்கள் ஆகும்.

சதி ஒழிப்பு

- சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் என்பது கணவன் இறந்துவிட்டால் அவருடைய மனைவி கணவருடைய பிணத்தியில் விழுந்து தனது உயிரைப் போக்கி கொள்ளும் முறையாகும். இப்பழக்கம் ஆரம்பத்தில் கணவரை இழந்த பெண்கள் தாமதமாகவே முன்வந்து இதனை மேற்கொண்டனர். ஆனால் நாளடைவில் இது உறவினர்களால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. இக்கொடிய பழக்கம் இராஜபுத்திரர்களிடையே காணப்பட்டது.
- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு, சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை வன்மையாகக் கண்டித்தார். சமூக சீர்திருத்தவாதியான தேவந்திரநாத் தாகூர், இராஜாராம் மோகனராயின் உதவியோடு கி.பி. 1829 ஆம் ஆண்டு சதி ஒழிப்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்.
- சதியில் ஈடுபட்டாலோ அல்லது அதற்கு துணை நின்றாலோ அது பெருங்குற்றமாக கருதப்பட்டது. அதில் ஈடுபடுவோர் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். இச்சட்டம் சதி குற்றத்திற்கு மரண தண்டனை வழங்கியது.

பெண்கள் கொலை ஒழிப்பு

- கத்தியவார் மற்றும் இராஜஸ்தானில் வாழ்ந்த மக்களிடையே காணப்பட்ட கொடிய பழக்கம் பெண் சிசு கொலையாகும்.
- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இக்கொடிய வழக்கத்தை ஒழித்ததோடு மட்டுமின்றி அதை மாபெரும் குற்றமாகவும் அறிவித்தார்.

நரபலி ஒழிப்பு

- ஒரிசாவில் வாழ்ந்து வந்த மலைவாழ் இனமக்களிடையே காணப்பட்ட நரபலியிடுதலை. வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு தடை செய்தார். இதில் ஈடுபட்டோர் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர்.

தக்கர்களை அடக்குதல்

- மத்திய இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் தக்கர்கள் கொள்ளையடிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் அப்பாவி மக்கள் மற்றும் பயணிகளை கொள்ளையடித்து கொன்று வந்தனர்.
- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இவர்களின் நடவடிக்கைகளை தடுக்க, மேஜர் ஸ்லீமென் தலைமையில் தனியாக ஒரு துறை தோற்றுவித்து இவர்களின் நடவடிக்கைகளை முற்றிலுமாக ஒழித்தார்.
- கைத்தொழில் பயிற்சி பெற தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றினை தொடங்கினார்.
- பலதார மணம், குழந்தைத் திருமணம், பெண்களை விற்பனை செய்யும் முறை போன்ற சமூகக் கொடுமைகளை ஒழித்தார்.
- இவரின் காலத்தில் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக புகுத்தப்பட்டது. இதற்கு காரணமாக இருந்தவர் தலைமை ஆளுநரின் சட்ட ஆலோசகராக இருந்த மெக்காலே என்பவர்.
- ஆங்கில மொழியை இந்தியாவின் அலுவலக மொழியாக மாற்றினார்.
- கிறித்தவ சமயப் பரப்பூழியர்கள் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் நிறுவ ஊக்குவித்தார்.

கல்விச் சீர்திருத்தம்

- கி.பி. 1813 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின்படி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணம் ஆங்கில மொழி மூலமாக மேலைநாட்டு கல்வியை வளர்க்க பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் இந்தியாவில் ஆங்கில மொழி போதனை மொழியாக மாறியது.
- இவருடைய காலத்தில் கல்கத்தாவில் ஒரு மருத்துவ கல்லூரியும், பம்பாயில் எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரியும் நிறுவப்பட்டது.

1833 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம்

- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு ஆட்சிக் காலத்தில் 1833 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
- இதன்படி கம்பெனியின் தனி உரிமை ஒழிக்கப்பட்டது.
- வங்காள கவர்னர் ஜெனரல்-இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரலாக பொறுப்பேற்றார்.
- கவர்னர் ஜெனரல் நிர்வாகக் குழுவில் சட்ட உறுப்பினர் ஒருவர் இடம் பெற்றார்.
- சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தாவில் கிறித்துவர்களின் நலனுக்காக பிஷப்புகள்; நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

மதிப்பீடு

- வில்லியம் பெண்டிங் சமுதாயம், நிர்வாகம், நிதி மற்றும் நீதித்துறையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வந்தார்.
- இந்தியர்கள் மீது அதிக அக்கறை கொண்டு செயல்பட்டதால், இவர் ரிப்பன் பிரபுவுடன் ஒப்பிடப்படுகிறார்.
- இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியை வளர்ச்சி பெறச் செய்து இந்தியர்களின் நலன் மேம்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார்.

சர் சார்லஸ் மெட் கால்ஃப் (1835 - 1836)

- வட்டார மொழிப் பத்திரிக்கைகளின் மீது இருந்த தடைகளை நீக்கியதால் பத்திரிக்கை சுதந்தரம் தந்தவர் எனப் புகழப்பட்டார்.

ஆக்லாந்து (1836 - 1842)

- முதல் ஆப்கானியப் போர் (1839 - 1842)

பாரன் எல்லன்பரோ (1842 - 1844)

வில்லியம் வில்பர்போர்ஸ் பேர்டு (1844 - 1848)

- முதல் சீக்கியப் போர் (1845- 1846)

டல்ஹௌசி பிரபு (கி.பி. 1848 - கி.பி.1855)

- டல்ஹௌசி கி.பி. 1848 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக பொறுப்பேற்றார். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்த 3 வகை கொள்கைகளை கடைபிடித்தார்.
- 1. வாரிசு இழப்புக் கொள்கை மூலம் சுதேசி நாடுகளை இணைத்தல்.
- 2. போர்கள் மூலம் சுதேசி நாடுகளை இணைத்தல்.
- 3. நல்லாட்சியற்ற நாடுகள் என்று கூறி சுதேசி நாடுகளை இணைத்தல்

வாரிசு இழப்புக் கொள்கை மூலம் இணைத்தல்

- டல்ஹௌசி ஆங்கிலப் பேரரசை விரிவுபடுத்த வாரிசு இழப்புக் கொள்கையை கடைபிடித்தார்.
- இவரது காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசுகள், அவர்களைச் சார்ந்திருந்த அரசுகள், சுதந்திர அரசுகள் என மூன்று வகையான இந்திய அரசுகள் இருந்தன.
- ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசுகள் ஆண்ட அரசர்கள் தத்துப் பிள்ளை எடுக்க அனுமதியில்லை.
- ஆங்கிலேயரைச் சார்ந்திருந்த நாடுகளை ஆண்ட அரசர்கள் தத்து எடுக்க வேண்டுமெனில் ஆங்கிலேயரின் அனுமதி பெற வேண்டும்.
- சுதந்திர அரசுகளை ஆண்ட அரசர்கள் தத்தெடுக்கும் சுதந்திரம் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் தத்துப் பிள்ளைகள் சொத்துக்களுக்கு மட்டுமே வாரிசாக முடியும், அரியணை ஏற முடியாது.
- இதன்படி ஆங்கிலேயர்களை சார்ந்துள்ள இந்திய அரசர்கள், நேரடியாக ஆண் வாரிசு இன்றி இறந்தால் அவருடைய தத்துப்பிள்ளை அரசராக முடியாது. அப்பகுதி ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைக்கப்படும். தத்துப்பிள்ளை சொத்துக்களுக்கு மட்டுமே வாரிசாக முடியும்.
- இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் டல்ஹௌசி சதாரா (1848), ஜெய்ப்பூர், சாம்பல்பூர், உதய்ப்பூர், ஜான்சி மற்றும் நாகபுரி ஆகிய மாநிலங்களை ஆங்கில அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- இக்கொள்கை இந்தியர்களிடையே கடும் எதிர்ப்பை தோற்றுவித்து 1857 ஆம் ஆண்டு நடந்த மாபெரும் புரட்சிக்கு இது முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.

போர்கள் மூலம் இணைத்தல்

இரண்டாம் ஆங்கில-சீக்கியப் போர் (கி.பி.1848 - கி.பி.1849)

- இரண்டாம் ஆங்கில - சீக்கியப் போர் டல்ஹௌசி காலத்தில் நடைபெற்றது.
- சீக்கியர்கள் மூலராஜ் என்பவரின் தலைமையில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். எனவே டல்ஹௌசி சீக்கியர்களுக்கு எதிராக கி. பி. 1848 ஆம் ஆண்டு போரை அறிவித்தார். சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
- டல்ஹௌசி பஞ்சாபை கி. பி. 1849 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

இரண்டாம் பர்மியப் போர் (கி. பி. 1852)

- முதல் பர்மியப் போருக்கு பிறகு ஆங்கில வியாபாரிகள் பர்மாவுடன் வியாபாரம் செய்யவும், பர்மாவில் குடியேறவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ஆங்கில வியாபாரிகள் அங்கு கேவலப்படுத்தப்பட்டனர். இவர்கள் டல்ஹௌசியின் உதவியை நாடினர். எனவே டல்ஹௌசி பர்மாவைத் தாக்க ஆங்கிலப் படையை அனுப்பினார். இது இரண்டாம் பர்மியப் போராக உருவாகியது.
- பர்மியர்கள் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
- இப்போரின் மூலம் கீழ் பர்மா முழுவதும் ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது.

நல்லாட்சியற்ற நாடுகளை இணைத்தல்

- டல்ஹௌசி 1856 ஆம் ஆண்டு நல்லாட்சி நடைபெறவில்லை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் அயோத்தி நவாப் வாசித் அலி ஷாவை பதவியிறக்கம் செய்து அயோத்தியை ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.
- தஞ்சாவூரும் ஆங்கில பேரரசோடு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

டல்ஹௌசியின் சீர்திருத்தங்கள்

- டல்ஹௌசி ஒரு சிறந்த வெற்றியாளராக மட்டுமின்றி, ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாகவும் விளங்கினார்.

நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்

- இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரல், வங்காளத்தின் கவர்னராகவும் செயல்பட்டு வந்தார். இதனால் நிர்வாகத்தை திறமையாக மேற்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே வங்காள நிர்வாகத்தை கவனிக்க துணை கவர்னர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.
- ஒவ்வொரு மாநிலமும் பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு துணை ஆணையரிடம் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- சிம்லா கோடைக்கால தலைநகரமாகவும், கல்கத்தா குளிர்கால தலைநகரமாகவும் செயல்பட்டது.
- டல்ஹௌசி சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய 3 மாநிலங்களிலும் ஒரே மாதிரியான ஆட்சி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

இருப்புப்பாதை அறிமுகம்

- இந்தியாவில் முதன் முதலில் இருப்புப்பாதையை அறிமுகப்படுத்தியவர் டல்ஹௌசி.
- முதல் இருப்புப்பாதை 1853 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் - தானாவிற்கு (20 மைல்/36 கி.மீ.) இடையேயும் 1854 ஆம் ஆண்டு ஹௌரா - ராணிகஞ்ச் இடையேயும்,

1856 ஆம் ஆண்டு சென்னை - அரக்கோணம் இடையேயும் இரயில் பாதை அமைக்கப்பட்டதால், வாணிபம் அதிகரித்தது.

- முதல் ரயில் நிலையம் 1856ல் இராயபுரத்தில் கட்டப்பட்டது.
- ஆங்கிலேயர்கள் படைகள், பொருட்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்களை இரயில் பாதை போடப்பட்டதால் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எளிதாக கொண்டு செல்ல முடிந்தது.
- டல்ஹௌசி பிரபு “இருப்புப்பாதையின் தந்தை” என அழைக்கப்படுகிறார்.

தபால் மற்றும் தந்தி

- நாடு முழுவதும் தபால் மற்றும் தந்தி அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டன. அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள தபால் அலுவலக பணியினை மேற்பார்வை செய்ய தலைமை இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டார்.
- நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கடித கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. முதன் முதலில் அஞ்சல் வில்லை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- டல்ஹௌசி அரையணா (3 பைசா) அஞ்சல் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். நாடு முழுவதும் தந்திக்கம்பிகள் மூலம் இணைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்பு டல்ஹௌசி காலத்தில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றன.
- தந்தி முறையை அறிமுகப்படுத்தி கொல்கத்தா, பெஷாவர், மும்பை, சென்னை ஆகிய நகரங்களை இணைத்தார்.

வாணிப சீர்திருத்தங்கள்

- டல்ஹௌசி தடையில்லா வாணிபத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா துறைமுகங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. நாடு முழுவதும் பல்வேறு துறைமுகங்கள் நவீன வசதிகளுடன் கட்டப்பட்டன.
- இங்கிலாந்து மற்றும் இந்தியாவிற்குமிடையே வாணிபத் தொடர்பு மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

சமூகச் சீர்திருத்தங்கள்

- கி.பி. 1856 ஆம் ஆண்டு விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் கொண்டு வர மூலக்காரணமாக விளங்கினார்.
- ஒருவர் மதம் மாறினாலும் மூதாதையர்களின் சொத்தில் பங்கு உண்டு என அறிவித்தார்.

பொதுப்பணித்துறை

- டல்ஹௌசி 1852 ம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத்தில் பொதுப் பணித்துறையை தனித்துறையாக ஏற்படுத்தினார். பல்வேறு கால்வாய்கள், சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் பல்வேறு பொதுநலப்பணிகள் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- பெஷாவர் மற்றும் கல்கத்தாவை இணைக்கும் பெருவழிச்சாலை (கிராண்ட் டிரங்க்) புதுப்பிக்கப்பட்டது. கங்கை கால்வாய் இவர் காலத்தில் வெட்டப்பட்டது.
- அவுரி, தேயிலை மற்றும் காப்பி போன்ற தோட்டப்பயிர்கள் இந்தியாவில் முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்

- டல்ஹௌசி பிரபு காலத்தில் 1854 ஆம் ஆண்டு சர் சார்லஸ் உட்ஸ் தலைமையில் கல்விக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இது இந்தியாவின் கல்வி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது.

- இதன் முக்கிய குறிக்கோள் ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து கல்லூரிக் கல்வி வரை அனைத்து படிநிலைகளையும் இணைப்பது. மேலை நாட்டுக் கல்வியை பரப்புவது, தாய்மொழிக் கல்வி, வட்டாரமொழி பள்ளிகள் திறந்தது,
- சார்லஸ் உட் அறிக்கை கல்வி வளர்ச்சியின் மகாசாசனம் என்றழைக்கப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் கல்வித்துறை தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- ஆரம்பக் கல்வி முதல் பல்கலைக் கழக கல்வி வரை பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன.
- ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நாடு முழுவதும் தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.
- இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன.
- ரூர்கி என்ற இடத்தில் பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு அரசால் நிதி உதவி வழங்கும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- 1857ல் சென்னை, மும்பை, கொல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவினார்.
- தாய்மொழி மூலம் பயிற்றுவித்தலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.
- தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்க மானியம் வழங்கும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இராணுவ சீர்திருத்தங்கள்

- இந்திய இராணுவத்தில் கூர்க்கர்களை அதிகம் சேர்த்துக் கொண்டார். இராணுவத்தின் தலைமையிடத்தை கல்கத்தாவிலிருந்து சிம்லாவுக்கு மாற்றினார். பீரங்கி படையின் தலைமையிடத்தை கல்கத்தாவிலிருந்து மீரட்டிற்கு மாற்றினார்.

மதிப்பீடு

- இந்திய சுவர்னர்-ஜெனரல்களில் மிகவும் இளமையானவர் டல்ஹௌசி பிரபு ஆவார். இவர் அறிமுகப்படுத்திய இருப்புப்பாதை, தபால், தந்தி போன்றவற்றால் டல்ஹௌசி பிரபு "நவீன இந்தியாவை உருவாக்கியவர்" என்று புகழப் பெற்றார்.
- டல்ஹௌசியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய சர் W.W.ஹண்டர் இவரது பணிகளை வெற்றி கொள்ளுதல், ஒருங்கிணைத்தல், முன்னேறுதல் எனக் கூறுகிறார்.

கானிங் பிரபு 1856 -1858 & 1858 - 1862

1857 மாபெரும் கிளர்ச்சி / முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர்

ஆங்கில கிழக்கிந்திய அடக்குமுறை ஆட்சியால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மனக்கசப்பும், பல காலமாக தேக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த துயரங்களின் வெளிப்பாடுமே, 1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சியாக வெடித்தது.

- அச்சமயத்தில் கானிங் பிரபு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக இருந்தார்.
- கி.பி. 1857 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒரு மாபெரும் சோதனை ஏற்பட்டது.
- கி.பி. 1857 ஆம் ஆண்டு தோன்றியப் புரட்சி, இராணுவ வீரர்களிடையே முதலில் தோன்றியது. பிறகு சமுதாயத்தில் உள்ள அனைத்து தரப்பு மக்களும்

இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். இது திடீரென்று தோன்றியது அல்ல. ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியர்கள் பெற்ற தொடர் துயரங்களின் வெளிப்பாடாகும்.

- வரலாற்று அறிஞர்களிடையே இப்புரட்சியின் தன்மை குறித்து பலவிதமான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஆங்கில வரலாற்று அறிஞர்கள் இப்புரட்சியை “சிப்பாய் கலகம்” என்று கருதுகின்றனர். ஏனெனில் இது இராணுவ வீரர்களின் தன்னலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியது.
- இந்திய வரலாற்று அறிஞர்கள் (வீர் சாவர்கள்) இதனை “முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர்” என்று அழைக்கின்றனர்.

1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கான காரணங்கள்

அரசியல் காரணங்கள்

- ஆங்கிலேயர்களின் நாடு இணைப்புக் கொள்கை மிக முக்கியக் காரணங்களுள் ஒன்றாகும்.
- வெவ்வேஸ்டி பிரபுவின் துணைப்படைத்திட்டம் இந்திய அரசர்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.
- டல்ஹௌசி பிரபுவின் நாடு இணைக்கும் கொள்கையின் மூலம் 8 நாடுகள் இணைக்கப்பட்டன.
- அயோத்தி நவாப், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய குழுவினருடன் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்காலம் நட்புக் கொண்டிருந்த பொழுதும் கூட, அயோத்தியை ஆங்கில அரசு இணைத்துக் கொண்டது. இதனைக் கண்டு இஸ்லாமியர்கள் மட்டுமின்றி மற்ற இந்திய அரசர்களும் ஆங்கில அரசின் மீது சினம் கொண்டனர்.
- முகலாய வம்சத்தின் கடைசிப் பேரரசர் இரண்டாம் பகதூர் ஷாவிற்குப் பிறகு, அவரது வாரிசுகள் தங்களது பரம்பரை அரண்மனை மற்றும் செங்கோட்டையை ஆங்கில அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டனர்.
- மராத்தியத் தலைவர் இரண்டாம் பாஜிராவின் மரணத்திற்குப்பிறகு அவரது வளர்ப்பு மகன் நானாசாகிப்பிற்கு வழங்கப்பட்டு வந்த ஒய்வூதியம் நிறுத்தப்பட்டது. இதனால் மராத்தியர்கள் ஆங்கில அரசுக்கு எதிரிகளாக மாறினர்.
- முஸ்லீம்கள், ஆங்கில அரசின் போக்கில் அதிருப்தி கொண்டிருந்தனர். ஆங்கில ஆட்சியில் அவர்கள் தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை இழந்து விட்டதாகக் கருதினர்.
- ஜான்சிராணி இலட்சுமிபாய் தத்து எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- அயோத்தி நவாப் வசித் அலிஷாவை பதவி நீக்கம் செய்து ஆங்கில அரசு அயோத்தியை தன் பகுதியுடன் இணைத்துக் கொண்டது.

நிர்வாகக் காரணங்கள்

- இந்தியர்களுக்கு ஆங்கில நிர்வாகத்தின் மீது நம்பிக்கையின்மையும், வெறுப்பும் ஏற்பட்டது. நீதிமன்றங்களில் பாரசீக மொழிக்குப் பதிலாக ஆங்கில மொழியைப் புகுத்தியதை மக்கள் விரும்பவில்லை.
- ஆங்கிலேயரின் நீதி வழங்கும் முறை அதிக செலவுடையதாகவும் இயந்திரத் தன்மை உடையதாகவும் (Mechanical), காலவிரயம் கொண்டதாகவும் இருந்தது. மக்கள் தங்கள் உடைமைக்கும், உயிர் மற்றும் கௌரவத்திற்கும் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை உணர்ந்தனர்.

- ஆங்கில நிர்வாகத்தில் அதிகமான பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது நிலவரி முறையாகும். நிலப்பிரபுக்களும், குடியானவர்களும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அதிகமான நிலவரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
- இந்தியர்களுக்கு அரசியலிலும், இராணுவத்திலும் உயர் பதவிகள் மறுக்கப்பட்டன.
- கல்வி கற்ற இந்திய இளைஞர்கள் ஆங்கில வணிகக்குழு நிர்வாகத்தில் வேலை கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்தனர்.

பொருளாதாரக் காரணங்கள்

- ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் மக்களின் பொருளாதார நிலை வேகமாக சீரழிந்துகொண்டே சென்றது.
- வியாபாரம், வர்த்தகம் அனைத்தும் ஆங்கிலேயரின் வசம் சென்றது.
- பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால் உள்நாட்டுக் குடிசை தொழில்கள் அழிந்தன.
- அனைத்து உயர் பதவிகளும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதால் இந்தியர்களின் மனதில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான எண்ணத்தை உருவாக்கியது.
- நாட்டின் பொருளாதாரச் சுரண்டலில் ஏராளமான செல்வம் வெளியேற்றப்பட்டது மற்றும் இந்தியக் கைத்தொழில்கள் அழிவு ஆகியவை இந்திய மக்களின் பொருளாதார வாழ்க்கையைச் சீர்குலைத்தன.
- இந்தியப் பொருள்களுக்கு அதிக வரியும், ஆங்கிலப் பொருள்களுக்கு குறைந்த வரிகளும் விதிக்கப்பட்டன.
- இந்தியப் பொருட்களுக்கு இங்கிலாந்தில் அதிக காப்பு வரியும், விதிக்கப்பட்டன.
- இந்திய நெசவாளர்கள் மற்றும் கைவினைக் கலைஞர்கள் ஆங்கில அலுவலர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப தொழில் புரியுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கு குறைந்த ஊதியமே வழங்கப்பட்டது.
- இயந்திரமயமாதலால் இந்தியாவின் நெசவுத்தொழில் அழிந்து, மக்களின் வாழ்க்கை பாதிப்பிற்குள்ளாகி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது.
- பெண்டிங் பிரபு காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட வங்காள நில குத்தகை சட்டத்தின்படி குத்தகை சுதந்திரம் கொண்ட நிலங்கள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரப்பட்டதால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பலர் வறுமைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.
- கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட 7 பஞ்சங்கள் நாட்டின் பொருளாதார நிலையை பெரிதும் பாதித்தன.

சமுதாய மற்றும் சமயக் காரணங்கள்

- இரயில்பாதை அறிமுகம், தபால், தந்தி மற்றும் மேலைநாட்டுக் கல்வி, அறிமுகப்படுத்தியதின் மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யவே என இந்தியர்கள் கருதினர்.
- கிறித்துவ மத பரப்புக் குழுக்கள் இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களை வேகமாக மதமாற்றம் செய்யத் தொடங்கியது.
- ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியர்களை தம்மைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக நடத்தினர்.
- சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் ஒழிக்கப்பட்டது.
- பெண் சிகக் கொலை தடுக்கப்பட்டது, விதவைகள் மறுமணம் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டது, குழந்தைகள் மணமுறையைத் தடுத்தது போன்ற

நடவடிக்கைகள் இந்துக்கள் தங்களது சமய விவகாரங்களில் ஆங்கிலேயர்கள் தலையிடுவதாகக் கருதினார்கள்.

- இந்துக்கள் மதம் மாறினாலும் சொத்தில் பங்கு உண்டு என்ற இந்து மத சொத்துரிமை சட்ட திருத்தம், இந்துக்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யும் நோக்கோடு கொண்டு வரப்பட்டது எனக் கருதினர்.
- இந்தியாவில் வேகமாகப் பரவிய மேலைநாட்டுப் பண்பாடும் ஆங்கிலக் கல்விமுறையும் பழமைவாதிகளை பீதியடையச் செய்தன.
- கோயில்களுக்கும், மசூதிகளுக்கும் சொந்தமான நிலங்களின் மீது ஆங்கிலேயர் விதித்த வரி, மக்களின் சமய உணர்வினைப் பெரிதும் பாதித்தது.

இராணுவக் காரணங்கள்

- இராணுவ வீரர்கள் நன்கு சீரான தோற்றத்துடன் விளங்க அவர்களை தாடி, மீசைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது.
- சமயக்குறிகளை நெற்றியில் இடக்கூடாது என்றும், தோலினால் ஆன தலைப்பாகை அணிய வேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டது. இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் இது தங்கள் மதத்திற்கு எதிரானது என்று கருதினர். சீக்கியர்கள் தாடி, மீசையை வெட்ட மறுத்தனர். இது ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது.
- இராணுவத்தில் இந்தியப் படைவீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மிக உயர்ந்த பதவி சுபேதார் ஆகும். அந்த உயர்ந்த பதவிக்கு அளிக்கப்பட்ட ஊதியம் புதியதாக சேர்ந்த ஆங்கில சிப்பாய்களின் ஊதியத்தை விடக் குறைவாக இருந்தது பதவி உயர்வுக்கான சாத்தியக் கூறுகளும் இல்லை.
- இந்தியச் சிப்பாய்களை ஆங்கிலேயர் இழிவாகவும், தாழ்வாகவும் நடத்தினர்.
- 1856 - ம் ஆண்டு கானிங் பிரபு பொதுப்பணி படைச்சட்டம்/இராணுவப்பணியாளர் சட்டத்தைக் (The General Service Enlistment Act) கொண்டுவந்தார். இச்சட்டம் இந்தியச் சிப்பாய்கள் கடல் கடந்து சென்றும் போரில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கூறியது.
- போர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முக்கிய இடங்களான டெல்லி மற்றும் அலகாபாத் ஆகியவை இந்தியப் படைவீரர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன.

உடனடிக் காரணம்

- 1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்கு உடனடிக் காரணம், புதிய என்பீல்டு வகைத் துப்பாக்கிக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கொழுப்புத் தடவிய தோட்டாக்கள் ஆகும்.
- இந்தப் புதிய தோட்டாக்களை வீரர்கள் வாயில் கடித்து துப்பாக்கியில் சொருக வேண்டும். இந்தத் தோட்டாக்களில் பசு மற்றும் பன்றியின் கொழுப்பு தடவப்பட்டிருப்பதாக வதந்தி பரவியது. இவை தங்கள் மதத்திற்கு எதிரானவை எனக் கருதி இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் இந்த தோட்டாக்களைத் தொட மறுத்தனர். இந்துக்கள் பசுவை புனிதமானதாகவும், முஸ்லீம்கள் பன்றியை வெறுத்ததாலும், புதிய வகைத் தோட்டாக்களைத் தொட மறுத்தனர்.
- 1857 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 29 ஆம் நாள் கல்கத்தாவிற்கு (வங்காள) அருகிலுள்ள பராக்பூரிலிருந்த 34 - வது காலாட்படைப்பிரிவைச் சார்ந்த மங்கள் பாண்டே என்ற இந்தியப் படைவீரர் கொழுப்புத்தடவிய தோட்டாவை உபயோகிக்க மறுத்தார்.

- இவர் தோட்டாக்களை தொடர்ந்து அங்கிருந்த ஆங்கில அதிகாரிகளை ஏப்ரல் 18, 1857 ஆம் ஆண்டு சுட்டுக் கொன்றார். உடனே அவர் கைது செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார்.
- பராக்ஸூரிலிருந்து காலாட் படைப்பிரிவு மீரட்டிற்கு மாற்றப்பட்டது. இச்செய்தி பரவத் தொடங்கியதால் இந்தியப் படைவீரர்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளில் புரட்சியைத் தொடங்கினர்.

புரட்சி பரவுதல் மற்றும் அடக்கப்படுதல்

- 1857 ல் வங்காளத்தில் பராக்ஸூரில் தான் முதலில் புரட்சி வெடித்தது. ஆனால் புரட்சி உடனடியாக அடக்கப்பட்டு புரட்சியாளர்கள் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர்.
- 1857 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மீரட்டிலிருந்த படைப்பிரிவினர் வெளிப்படையாகப் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் சிறைச் சாலையைத் தகர்த்து, சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த சகபடைவீரர்களை விடுவித்தனர். பின்னர் டெல்லியை நோக்கிச் சென்று, டெல்லியைக் கைப்பற்றி அதனைத் தங்கள் கட்டுபாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர்.
- இதனைத் தொடர்ந்து லக்னோ, ப்ரெய்லி, கான்பூர், ஆக்ரா, ஜான்சி, பனாரஸ், மத்திய இந்தியா, பண்டேல்கண்டு போன்ற பகுதிகளிலும் புரட்சி பரவியது.
- இப்புரட்சியில் ஈடுபட்ட முக்கிய தலைவர்களாக ஜான்சியின் இராணி இலட்சுமிபாய், நானாசாகிப், தாந்தியாதோப், பேகம் ஹஸ்ரத் மஹால், கன்வர்சிங் ஆகியோர் திகழ்ந்தனர்.
- புரட்சி நடைபெற்ற முக்கிய நகரங்கள் டெல்லி, கான்பூர் மற்றும் லக்னோ ஆகியவையாகும்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்

- கி.பி. 1857 ஆம் ஆண்டு மே 9 ஆம் நாள் மீரட்டில் முதல் புரட்சி தொடங்கியது.
- இதனைத் தொடர்ந்து மே 10 ஆம் நாள் வீரர்கள் வெளிப்படையாகப் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். அங்கிருந்த அதிகாரிகளை சுட்டுத் தள்ளி, கைதிகளை விடுதலை செய்து ஆங்கிலேயர்களின் வீடுகளுக்குத் தீ வைத்தனர். டெல்லியை நோக்கி அணி வகுத்துச் சென்றனர்.

டெல்லி - இரண்டாம் பகதூர்ஷா

- இவர்கள் டெல்லியை அடைந்தவுடன், டெல்லியிலிருந்த இராணுவ வீரர்கள் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். ஏராளமான ஆங்கிலேயர்களை கொன்று குவித்து, டெல்லியைக் கைப்பற்றி, முகலாய மன்னரான இரண்டாம் பகதூர்ஷாவை டெல்லியின் மன்னராக பிரகடனப்படுத்தி அரியணையில் அமர்த்தினர்.
- புரட்சியாளர்கள் வசம் இருந்த டெல்லியை செப்டம்பர் 1857 ல் சர் ஆர்ச்சுடேல் வில்சன், நிக்கல்சன் மற்றும் சர் ஜான் லாரன்ஸ் ஆகிய இராணுவ அதிகாரிகள் மீண்டும் கைப்பற்றினர்.
- டெல்லி கைப்பற்றப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆங்கிலேயர்களால் இரக்கமின்றி கொல்லப்பட்டனர்.
- மொகலாய மன்னரான இரண்டாம் பகதூர் ஷா சிறைபிடிக்கப்பட்டு குற்றவாளியாக அறிவிக்கப்பட்டு ஆயுள் கைதியாக ரங்கூனுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். அங்கு அவர் 1862 ஆம் ஆண்டு தனது 87 வது வயதில் இறந்தார். இவரது மரணத்துடன் மாபெரும் முகலாயப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது.

கான்பூர் - நானாசாகிப், தாந்தியாதோப்

- மராத்திய பீஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவின் வளர்ப்பு மகன் நானா சாகிப் கான்பூர் புரட்சிக்குத் தலைமை நடத்தினார்.
- இவர் தனது படைத் தளபதி தாந்தியா தோப்பின் உதவியுடன் கான்பூர் கோட்டையைக் கைப்பற்றி தன்னை பீஷ்வாவாக அறிவித்துக் கொண்டார்.
- கர்னல் ஹால்லாக் மற்றும் கர்னல் ஓநெயில் ஆகியோர் தலைமையிலான ஆங்கிலப் படை கான்பூரில் நுழைந்து புரட்சியாளர்களைத் தோற்கடித்தது. இறுதியாக படைத் தளபதியான ஹால்லாக், நானா சாகிப்பை தோற்கடித்து கான்பூரை ஜூலை 17, 1857 இல் மீண்டும் கைப்பற்றினார்.
- நானா சாகிப் அங்கிருந்து தப்பி நேபாளம் சென்று சிறிது காலம் கழித்து மரணமடைந்தார்.

லக்னோ - பேகம் ஹஸ்ரத் மஹால்

- லக்னோ புரட்சியின் ஒரு மையமாக விளங்கியது. தலைமை ஆணையர்களான சர் ஹென்றி லாரன்ஸ், கர்னல் நீல் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டனர்.
- அயோத்தி நவாப், வாஜித் அலியின் மனைவி பேகம் ஹஷ்ரத் மகால் லக்னோவில் புரட்சியை தலைமையேற்று நடத்தினார்.
- தனது மகன் பிரிஜித் காதர் என்பவரை அயோத்தி நவாப்பாக பிரகடனப்படுத்தினார்.
- புரட்சியாளர்கள் சர். ஹென்றி லாரன்ஸை கொன்றனர். பிறகு படைத் தளபதி ஆட்ராம் மற்றும் ஹால்லாக் பிற இராணுவத்தின் உதவியோடு லக்னோ விரைந்தனர்.
- இறுதியாக சர் காலின் கேம்பெல் என்பவரால் லக்னோ 1858 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மீட்கப்பட்டது.

மத்திய இந்தியா - இராணி இலட்சுமிபாய்

- மத்திய இந்தியாவில் நானா சாகிப்பின் படைத்தளபதியான தாந்தியா தோப்பும், ஜான்சிராணி லக்ஷ்மிபாயும் புரட்சியை நடத்தினர். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக பெண்கள் போரிடுவதை இவர் ஊக்குவித்தார்.
- தந்தியா தோப், ஜான்சி ராணி ஆகிய இரு போராட்ட வீரர்களும் ஆங்கிலேயருக்கு கடும் எதிர்ப்பைக் கொடுத்தனர்.
- சர். ஹக்ரோஸ் தலைமையிலான ஆங்கிலப்படை ஜான்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டபோது லக்ஷ்மிபாய் வீரமுடன் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து போரிட்டார். ஆனாலும் கோட்டையைக் காக்க முடியவில்லை. கல்பிக்கு தப்பி ஓடினார்.
- ஆணுடை தரித்து இராணுவத் தந்திரத்துடன் இராணி இலட்சுமிபாய் உண்மையான ஒரு வீரனைப் போல் வீரப்போர் புரிந்து குவாலியரை கைப்பற்றினார். தாந்தியா தோப் இவருக்கு பெரும் உதவி செய்தார்.
- ஆங்கிலேயர்கள் இவர்களுக்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டனர்.
- ஜான்சி இராணி இலட்சுமிபாய் 1858 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் நடைபெற்ற போரில் கொல்லப்பட்டார். ஜான்சி ராணி ஆங்கிலேயர்களை சாகும்வரை கடுமையாக எதிர்த்துப் போரிட்டார்.
- தாந்தியா தோப் அங்கிருந்து தப்பினார். ஆனால் கைது செய்யப்பட்டு அவரும் கொல்லப்பட்டார்.

- அவரது மரணத்துடன் சிப்பாய் புரட்சி முடிவுக்கு வந்தது. 1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சி தோல்வியுற்றாலும், இது இந்திய சுதந்திர போருக்கு வித்திட்டது.

ப்ரெய்லி

- ரோகில்கண்டின் தலைநகரான ப்ரெய்லியில் படைவீரர்கள் புரட்சி செய்தனர். அவர்கள் தங்கள் (ரோகில்கர்களின்) தலைவனை தங்கள் பகுதிக்கு ஆளுநராக அறிவித்தனர்.

பீகார்

- பீகாரில் உள்ள ஆராவில், ஜகதீஷ்பூரின் நிலப்பிரபுவும், 80 வயது நிரம்பியவருமான கன்வாசிங் புரட்சிக்குத் தலைமைத்தாங்கினார், 1858 -ல் தான் இறக்கும் வரையிலும் வீரத்துடன் சண்டையிட்டார். இவர் மேற்குப் பீகாரின் மிகச் சிறந்த இராணுவத் தளபதியாகத் திகழ்ந்தார். அவருக்குப்பின் அவருடைய சகோதரர் அமர்சிங் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கினார். ஆனால் புரட்சி விரைவில் முறியடிக்கப்பட்டது.
- இப்புரட்சியில் படை வீரர்கள், விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள் போன்றோர் பங்கு பெற்றனர்.

1857 ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி தோல்வியடையக் காரணங்கள்

- புரட்சியாளர்களிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமையின்மையே இப்புரட்சியின் தோல்விக்கு முதல் மற்றும் முக்கிய காரணமாகும்.
- இந்தியர்களிடையே ஒற்றுமையில்லை, பொதுவான நோக்கம் இல்லை தேசிய உணர்வு மக்களிடையே வளரவில்லை. வங்காள படைவீரர்கள் முகலாயப் புகழை மீண்டும் கொண்டுவர எண்ணினர். நானா சாகிப்பும், தாந்தியா தோப்பும் மராத்தியச் செல்வாக்கை மீண்டும் நிறுவ முயற்சித்தனர். ராணி லட்சுமிபாய் இழந்த தன் நாட்டை மீட்கப் போராடினார்.
- இப்புரட்சி இந்திய நாடு முழுவதும் பரவவில்லை. வட இந்தியாவில் மட்டுமே புரட்சி மையம் கொண்டிருந்தது. தென்னிந்தியா, பஞ்சாப், சிந்து மற்றும் இராஜஸ்தான் இப்புரட்சியில் பங்கேற்கவில்லை.
- ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்க போதுமான படைபலமோ, பண்பலமோ இல்லை.
- தபால் தந்தி முறை ஆங்கிலேயர்களுக்கு செய்திகளை உடனடியாக அனுப்புவதற்கு பெரிதும் உதவியாக இருந்தது மற்றும் இரயில் போக்குவரத்து படை வீரர்களை வேகமாக அனுப்ப உதவியது.
- சீக்கியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள் மற்றும் சுவர்க்கா படைப்பிரிவினர் ஆங்கிலேயருக்கு விசுவாசமானவர்களாக நடந்து கொண்டனர். இது புரட்சியாளர்களை வெகுவாக பாதித்தது.
- ஆங்கிலப் படையில் திறமையான தளபதிகளாக சர் ஜான் லாரன்ஸ், ஹேவ்லுக் மற்றும் நிகோல்சன் போன்றவர்கள் இருந்தனர். இவர்களுக்கு இணையாக இந்தியத் தலைவர்கள் காணப்படவில்லை.
- ஆங்கிலேயர்கள் கடல் ஆதிக்கமிக்கவர்களாக விளங்கினர். இதனால் இங்கிலாந்திடமிருந்து தேவையான பணம் மற்றும் படை உதவிகளை எளிதில் பெற முடிந்தது.
- இந்தியாவின் பல்வேறு மன்னர்களும், செல்வம் மிக்க ஜமீன்தார்களும் இப்புரட்சியில் பங்கு கொள்ளவில்லை.

- புரட்சியை ஆதரிக்காத இந்திய அரசர்கள் நடுநிலை வகித்தனர்.
- படித்த இந்தியர்கள் இப்புரட்சியை ஆதரிக்கவில்லை.
- புரட்சியாளர்கள் நவீன போர்க்கருவிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களது பழமையான ஆயுதங்களைக் கொண்டு ஆங்கில இராணுவத்தை எதிர் கொண்டனர். இவ்வாயுதங்கள் ஆங்கிலேயர்களின் நவீன போர்க்கருவிகளுக்கு ஈடாகவில்லை.
- புரட்சியாளர்கள் திட்டமிடுதல் மற்றும் செயல்பாடுகளில் மிகக் குறைந்த பயிற்சியே பெற்றிருந்தனர். இந்தியத் தலைவர்கள் வீரத்திலும் தியாகத்திலும் சிறந்தவர்கள் எனினும், படைகளை தலைமையேற்று நடத்திச் செல்வதிலும், வீரர்களை கட்டுபாட்டில் வைத்து இருப்பதிலும் தவறிவிட்டனர்.
- ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் அரசியல் தந்திரமான பிரித்தாளும் கொள்கையின் மூலம் இந்திய அரசர்களை ஒரு பொதுவான காரணத்திற்காக ஒன்று சேரவிடாமல் தடைசெய்தனர்.

1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சியின் விளைவுகள்

- 1857 ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் புரட்சி இந்தியாவில், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது.

விக்டோரியா மகாராணியின் பேரறிக்கை - 1858

1858 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1ம் தேதி இந்தியாவின் கடைசி தலைமை ஆளுநரும் முதலாம் வைசிராயும் ஆன கானிங்பிரபு அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற மாபெரும் கூட்டத்தில் விக்டோரியா மகாராணியின் பேரறிக்கையை வெளியிட்டார்.

- அது இந்திய மக்களின் மகாசாசனம் (உரிமை சாசனம்) என்று கருதப்பட்டது.
- இந்தியா இனி இங்கிலாந்து அரசியின் பெயரால் நிர்வகிக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது.
- அவருக்கு பதிலாக அவரது பிரதிநிதி இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொள்வார் என அறிவிக்கப்பட்டது. இதன்படி கானிங்பிரபு முதல் அரசப் பிரதிநிதியானார்.
- இந்திய கவர்னர் ஜெனரல், இந்திய அரசப் பிரதிநிதி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டார்.
- கட்டுப்பாட்டுக் குழு (Board of Control) மற்றும் நிர்வாகக் குழு (Board of Directors) கலைக்கப்பட்டு, இந்தியச் செயலாளர் பதவியும் அவருக்கு உதவி செய்ய 15 பேர் கொண்ட குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டு இந்திய நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டது.
- இந்திய அரசர்களுடன் ஆங்கில வணிகக் குழு கொண்டிருந்த உடன்படிக்கைகளுக்கு உறுதியளிக்கப்பட்டன.
- இந்தியாவின் பழமையான பண்பாடும் பழக்கவழக்கங்களும் மதிக்கப்படும் என உறுதியளிக்கப்பட்டது. இந்தியர்களுக்கு முழு சமயச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. அனைத்து இந்தியர்களும் இனக் கொள்கை வேறுபாடு இன்றி, தகுதி மற்றும் திறமை அடிப்படையில் அரசு நிர்வாகப் பணிகளில் நுழைய தகுதியுடையவர்கள் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது.
- புரட்சியின் போது ஆங்கிலேயரின் மரணத்திற்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் தவிர, மற்ற அனைவருக்கும் நிபந்தனையற்ற பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது.

- இந்திய மன்னர்களுக்கு தத்து எடுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.
- இந்திய அரசுகளை இணைத்துக் கொள்ளும் கொள்கை கைவிடப்பட்டது.
- இந்திய இராணுவம் முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டது. பீரங்கிப் படை ஆங்கிலேயர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.
- இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கான விதை இப்புரட்சியின் மூலம் விதைக்கப்பட்டது.

எஸ்ஜின் (1862 -1863)

சர் ராபர்ட் கார்னெலிஸ் நேப்பியர் (1863) acting

சர் வில்லியம் தாமஸ் டேனிசன் (1863 - 1864) acting

சர் ஜான் லாரன்ஸ் (1864 - 1869)

- ஐரோப்பாவுடன் தந்திமுறையை அறிமுகம் செய்தார்.

மேயோ (1869 -1872)

- நிதித்துறை சீர்த்திருத்தம் செய்தார்.
- கத்தியவார் என்னுமிடத்தில் ராஜ்காட் கல்லூரி நிறுவினார்.
- இந்திய இளவரசர்களுக்காக அஜ்மீரில் மேயோ கல்லூரி நிறுவினார்.
- 1871 - ல் முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது ஆனால் முடிவுறவில்லை.
- இந்திய புள்ளியியல் நிறுவனம் நிறுவினார்.
- 1872 - ல் பதான் என்பவரால் அந்தமானில் கொல்லப்பட்டார்.

நார்த்புருக் (1872 - 1876)

லிட்டன் பிரபு (1876 - 1880)

- லிட்டன் பிரபு வைசிராயாக இருந்த போது இரண்டாம் ஆப்கானியப் போர் நடைபெற்றது.
- 1876 முதல் 1878 வரை கடுமையான பஞ்சம் நிலவியது.
- பஞ்சத்தினை சமாளிக்க இங்கிலாந்திற்கு ஏற்றுமதி செய்த துணி வகைகளுக்கு சுங்கவரி விதித்தார்.
- 1877 - ல் டெல்லியில் பெரிய தர்பார் நடத்தி விக்டோரியா மகாராணியை இந்தியாவின் பேரரசி என்று பிரகடனப்படுத்தினார். இதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வீணாக செலவழிக்கப்பட்டது. எனவே இவரை "நீரோ மன்னன்" எனலாம்.
- 1878 - ல் வட்டார மொழிகள் பத்திரிக்கைச் சட்டத்தை இயற்றி பத்திரிக்கைகளை தணிக்கை செய்தார்.
- 1878ல் இந்திய ஆயுதச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இதன்படி இந்தியர்கள் ஆயுதம் விற்பாலும், வாங்கினாலும் உரிமம் பெற வேண்டும் எனப்பட்டது.

ரிப்பன் பிரபு (1880 - 1884)

- இந்திய நிர்வாகத்தில் இந்திய மக்களும் அதிகம் பங்கு பெற விரும்பினார்.
- 1881ல் முதல் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் இயற்றினார். இது 12 வயதிற்கு கீழ் உள்ள தொழிலாளர்களை ஒழித்தது.
- 1881 ஆம் ஆண்டு வட்டார மொழிகள் பத்திரிக்கைச் சட்டத்தை நீக்கினார்.
- 1881 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு முறையை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தினார்.
- 1882ல் சர். W.W. ஹண்டர் தலைமையில் கல்விக்குழு அமைத்தார். இக்குழு தொடக்கக் கல்வி மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கியது. மாவட்டத்தோரும் மாதிரிப் பள்ளிகள் நிறுவவும், தனியார் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகையை நீட்டிக்க பரிந்துரை செய்தது.
- இவரின் புகழ் வாழ்ந்த, நிர்வாகம் மற்றும் நிதிக் கட்டுப்பாட்டையும் பரவலாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் வாயிலாக 1883 - 84ம் ஆண்டுகளில் உள்ளாட்சி அரசு நிறுவ பல சட்டங்களை இயற்றியது. இதன்படி மாவட்ட வாரியங்களும் தாலுக்கா வாரியங்களும் அமைக்கப்பட்டன.
- உள்ளாட்சியில் தேர்தல் முறை பின்பற்றப்பட்டது.
- உள்ளாட்சித் துறையில் செய்த சீர்திருத்தங்களால் ரிப்பன் பிரபு "உள்ளாட்சி அரசின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- 1883 - ல் இல்பர்ட் கொண்டு வந்த இல்பர்ட் மசோதாவின் படி இந்திய நீதிபதிகள் ஆங்கில குற்றவாளிகளை விசாரணை செய்யும் உரிமை பெற்றனர். இது பின்னர் குறைந்தபட்சம் பாதி ஐரோப்பிய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிதிக்குழு ஆங்கிலக் குற்றவாளிகளை விசாரிக்க முடியும் என திருத்தப்பட்டது.
- தடையில்லா வணிகத்தில் நாட்டம் கொண்டு இறக்குமதி வரிகளை நீக்கினார்.

ஹண்டர் குழு - 1882

- கல்விப் பொறுப்பை நகராட்சி மற்றும் மாவட்ட மையங்களிடம் பிரித்துக்கொடுக்க பரிந்துரை செய்தது.
- 1891 - ஆம் ஆண்டு சென்னையில் சட்டக் கல்லூரியும், 1929 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும் நிறுவப்பட்டது.
- 1944 - ல் ஜான் சார்ஜண்டின் ஆலோசனையின் படி 6 வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ள மாணவர்களுக்கு இலவச கட்டாய கல்வி வழங்கப்பட்டது.
- விவேகானந்தர் சிகாகோ செல்வதற்கு உதவி புரிந்தவர் இராமநாதபுரம் அரசர்.
- சென்னை சுதேசி சங்கம் 1852 - ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.
- சென்னை மகாஜன சபை 1884 - ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

19 ம் நூற்றாண்டில் சமூக மற்றும் சமய சீர்திருத்த

We are Indians

இயக்கங்கள்

- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் சமூகம் மற்றும் சமயத்தில் பல சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- இந்திய மக்கள் மேற்கத்திய கருத்துக்களான பகுத்தறிதல், சமத்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் மனிதாபிமானம் போன்ற கருத்துக்களால் மிகவும் கவரப்பட்டனர்.
- இந்தியப் பண்பாட்டில் இருந்த குறைகளைக் களைந்து, இந்தியாவின் பழம்பெரும் கலாச்சார புகழை மீண்டும் கொண்டுவர விரும்பினர். அவர்கள் பல்வேறு சமூக மற்றும் சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்தனர். இதன் மூலம் இந்திய சமுதாயத்தில் இருந்த குறைகளைக் களைய முற்பட்டனர்.
- மேகஸ்முல்லர் மற்றும் வில்லியம் ஜோன்ஸ் ஆகியோர் இந்தியாவின் பழம்பெருமைகளை வெளிக்கொணர்ந்தனர்.
- ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவில் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினர். இதனால் நாளிதழ்களும், பருவ இதழ்களும், புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட்டு, இந்திய நாட்டின் கருத்துக்கள், பாரம்பரியம் பற்றிய கருத்துக்கள் பரவி இந்தியப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகோலியது.
- மேலைநாட்டுக் கல்வியினால் மக்களாட்சி, சுதந்திரம், சமத்துவம், தேசியம் ஆகியவை இந்தியாவில் பரவின.
- இத்தகைய சமூக சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இந்தியாவின் மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் என அழைக்கப்பட்டன.

பிரம்ம சமாஜம் - 1828

- இந்திய சீர்திருத்தங்களின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த இராஜராம் மோகன்ராய், வங்காளத்தில் செல்வ வளமிக்க பிராமணர் குடும்பத்தில் பிறந்தார்.

இராஜராம் மோகன்ராய்

- அரபி, சமஸ்கிருதம், பாரசீகம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, இலத்தீன், கிரேக்கம் மற்றும் ஹிப்ரு போன்ற மொழிகளைக் கற்றார்.
- வங்காளம், இந்தி, சமஸ்கிருதம், பாரசீகம் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'ஏசு கிறிஸ்துவின் கட்டளைகள்' (Precepts of Jesus Christ) "அமைதிக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் வழி" (The Guide to Peace and Happiness) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் ஆகும்.
- உலகின் பல்வேறு சமயங்களை நன்கு கற்றறிந்தார்.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில் 1805 ஆம் ஆண்டு பணியில் சேர்ந்து 1814 ஆம் ஆண்டு வரை பணியாற்றினார்.
- முகலாய மன்னர் இரண்டாம் அக்பருக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த ஓய்வு ஊதியத்தை உயர்த்திப் பெற இங்கிலாந்து சென்றார்.

- இவர் 1833 ஆம் ஆண்டு பிரிஸ்டல் என்னும் இடத்தில் இறந்தார்.
- இவருக்கு முகலாய மன்னர் 'இராஜா' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். இவர் நவீன இந்தியாவின் 'விடிவெள்ளி' என்று அழைக்கப்பட்டார் (Herald of New age in India).

சாதனைகள்

- இராஜாராம் மோகன்ராய் இந்து சமுதாயம் மற்றும் சமயத்தில் காணப்பட்ட பல்வேறு மூடப் பழக்கவழக்கங்களை நீக்கப்பாடுபட்டார்.
- 1815 ஆம் ஆண்டு முதல் பிரம்ம சமாஜமாக வளர்ந்தது. 'ஓரே கடவுள்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் 'பொது சமயத்தில்' நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் சபையாக பிரம்ம சமாஜம் இருந்தது.
- இராஜாராம் மோகன்ராய் உருவ வழிபாடு, ஆடம்பரமான சடங்குகள், சமய விதிகள், சாதி வேறுபாடு, தீண்டாமை மற்றும் உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் போன்றவற்றைக் கண்டித்தார்.
- இவரது சீரிய முயற்சியினால் 1829 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத் தலைமை ஆளுநர் வில்லியம் பெண்டிங் 'சதி தடை சட்டத்தை' கொண்டு வந்தார். இதன்படி சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. இச்சட்டம் அதிகப்பட்ச தண்டனையாக மரண தண்டனை விதிக்க வழிவகுத்தது.
- பலதார மணமுறை மற்றும் குழந்தைகள் திருமணத்திற்கு எதிராகப் போராடினார்.
- விதவைகள் மறுமணம், பெண் கல்வி, பெண்கள் முன்னேற்றம், கலப்புத் திருமணம் ஆகியவற்றை ஆதரித்தார்.
- மேலை நாட்டுக் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரத்தை இந்தியர்கள் பெறுமாறு வற்புறுத்தினார். மேலைநாட்டுக் கல்வி மூடநம்பிக்கைகளையும், கண்மூடித்தனமான பழக்க வழக்கங்களையும் நீக்க வழிவகுக்கும் என நம்பினார்.
- இராஜாராம் மோகன்ராயின் மறைவிற்குப் பிறகு, திரு. கேசவ் சந்திரசென் மற்றும் தேவேந்திரநத்தாகுர் போன்றோர் இச்சபையை ஏற்று நடத்தினார்.
- கேசவ் சந்திரசென் முயற்சியால் 1872 ஆம் ஆண்டு, பலதார மணமுறை மற்றும் குழந்தைகள் திருமணம் போன்றவற்றை தடைசெய்யும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் கலப்புத் திருமணத்தையும், விதவைகள் மறுமணத்தையும் ஆதரித்தது.
- இவர் வங்காள மொழியிலும், பாரசீக மொழியிலும் செய்தித்தாள்களை ஆரம்பித்தார்.
- முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் அக்பர் ராஜா என்ற பட்டத்தை அளித்து அவரை தனது துதுவராக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
- ஓரே கடவுள் என்ற கொள்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- உருவ வழிபாடு, சமய விதிகள், சடங்குகள் ஆகியவற்றை ராஜாராம் மோகன்ராய் கண்டித்தார்.
- பிரம்ம சமாஜம் சாதிமுறை, தீண்டாமை, சதி எனும் உடன்கட்டை ஏறுதல், உருவ வழிபாடு ஆகியவற்றைக் கண்டித்தது.
- சதி எனும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை ஒழிக்க வில்லியம் பென்டிங் பிரபுவும், ராஜாராம் மோகன்ராய் ஆகியோர் பாடுபட்டனர். 1829ம் ஆண்டு பென்டிங் பிரபு உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்றும், உடன்கட்டை பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பவர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்கும் விதத்தில் சதி ஒழிப்புச் சட்டம் இயற்றினார்.

- பிரம்ம சமாஜம் விதவைகள் மறுமணத்தை ஆதரித்தது.
- 1872ல் விதவைகள் மறுமணச் சட்டம், கேசவ சந்திர சென்னின் முயற்சியால் கொண்டு வரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி குழந்தைத் திருமணமும், பலதார மணமும் ஒழிக்கப்பட்டன. மேலும் இது கலப்புத் திருமணத்தை ஆதரித்தது.
- ராஜாராம் மோகன் ராய் மறைந்த பிறகு பிரம்ம சமாஜத்தின் பணிகளை தேவேந்திரநாத் தாகூரும், கேசவ சந்திர சென்னும் மேற்கொண்டனர்.

பிரார்த்தனா சமாஜம் - 1867

- பிரார்த்தனா சமாஜம், டாக்டர் ஆத்மராம் பாண்டுரங் என்பவரால், 1867 ஆம் ஆண்டு மும்பையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- இச்சபை பல்வேறு சமூக சீர்திருத்தங்களான சமபந்தி உணவு, கலப்புத்திருமணம், விதவைகள் மறுமணம், பெண்கள் நலனை மேம்படுத்துதல், பின்தங்கிய மக்கள் நலனை உயர்த்துதல், பர்தா அணியும் முறையை ஒழித்தல் மற்றும் குழந்தைகள் திருமணம் ஒழிப்பு போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது.
- தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இரவுப் பள்ளிகள், அனாதை இல்லங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு இல்லங்களை நடத்தியது.
- மகாதேவ கோவிந்தரானடே இச்சபையின் முன்னேற்றத்திற்காக தன் வாழ்க்கை முழுவதையும் அர்ப்பணித்தார்.

ஆரிய சமாஜம் - 1875

- ஆரிய சமாஜத்தை தோற்றுவித்தவர் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி. இவர் குஜராத் மாநிலத்தில் கத்தியவார் மாகாணத்தில் 'மூர்வி' என்னும் இடத்தில் பிராமணர் குடும்பத்தில் பிறந்தார்.

சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி

- இவரது இயற்பெயர் "மூல் சங்கர்" என்பதாகும். சிறுவயதிலேயே துறவறம்பூண்டு பல்வேறு இடங்களில் சுற்றித்திரிந்து, சமஸ்கிருதம் பயின்று அம்மொழியில் புலமை பெற்று விளங்கினார்.
- இவர் சுவாமி வராஜ்னந்தர் (Virjanand) என்பவரை மதுராவில் சந்தித்து பின் அவரின் சீடரானார்.
- சுவாமி தயானந்தர் வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்துமே உண்மை, எனவே வேதங்களை பரப்புவதிலேயே தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார்.
- இந்து சமூகத்தைச் சீர்திருத்த எண்ணினார். வேதங்கள் எல்லா உண்மைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. எனவே 'வேதங்களை நோக்கிச் செல்' (Go back to the Vedas) என்று முழக்கமிட்டார்.
- வேதகால சமூகத்தில் நிலவிய நல்ல பண்புகளை எடுத்துக் கூறி மக்களிடையே சுயமரியாதை மற்றும் தன்னம்பிக்கையும் வளர்த்தார்.
- ஆரிய சமாஜம் விலங்குகளைப் பலியிடுதல், உருவ வழிபாடு, மூடப்பழக்கங்கள், சொர்க்கம், நரகம் போன்ற கோட்பாடுகளை எதிர்த்தது.
- மதம் மாறிய இந்துக்களை மீண்டும் இந்து சமயத்தில் சேர்ப்பதற்காக 'சுத்தி இயக்கம்' (Suddhi Movement) என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.

- ஆரிய சமாஜம் குழந்தை மணம், பலதார மணமுறை, பர்தா அணியும் முறை, சாதி வேறுபாடுகள் மற்றும் உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கம் போன்றவற்றை எதிர்த்தது. பெண் கல்வி, கலப்பு மணம், சமபந்தி உணவு முறை, பெண்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றிற்காக பாடுபட்டது.
- தயானந்த சரஸ்வதி எழுதிய நூல் சத்யார்த்த பிரகாஷ் ஆகும்.
- வேதம் மற்றும் ஆங்கில வழி கல்வியை பயிற்றுவிப்பதற்காக தயானந்தா ஆங்கிலோ வேதிக் பள்ளிகள் (DAV Dayanand Anglo Vedic Schools) மற்றும் கல்லூரிகளை நிறுவினார். ஆங்கில வேத பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் நவீனக் கல்வி, மனித பாடங்கள், அறிவியல் ஆகியன கற்பிக்கப்படுகின்றன.
- தயானந்தரின் சீடர்களான லாலா லஜபதிராய், லாலா ஹன்ஸ்ராஜ் மற்றும் பண்டித குருதத் ஆகியோர் ஆரிய சமாஜக் கொள்கைகளைப் பரப்பினர்.
- பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் கோபாலகிருஷ்ண கோகலே போன்றோர் ஆரிய சமாஜத்தின் தத்துவங்களிலும் கோட்பாடுகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.
- சத்யமேவ ஜெயதே, நா அன்றிதம், 'சுதேசி' மற்றும் 'இந்தியா இந்தியருக்கே' போன்ற முழக்கங்களை முதன் முதலில் முழங்கியவர் சுவாமி தயானந்தர் ஆவார்.
- இவர் இந்து சமயத்தின் 'மார்ட்டின் லூதர்' என அழைக்கப்பட்டார்.
- குரு குலங்கள், மகளிர் குருகுலங்களில் சமஸ்கிருத மொழியில் வேதங்களையும், ஆயுர் வேதத்தினையும் கற்பிக்கின்றன.
- ஆரிய சமாஜம் வட இந்தியாவில் ஏராளமான கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவியுள்ளது.

பிரம்மஞான சபை - 1875

- இரஷ்ய பெண்மணி மேடம் பிளவாட்ஸ்கி மற்றும் அமெரிக்காவின் ஹென்றி எஸ் ஆல்கர்ட் என்பவரால் 1875 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நியூயார்க் நகரில் கடவுள் பக்தி மற்றும் உண்மை அறிவை பெறுவதற்காக பிரம்மஞான சபை நிறுவப்பட்டது. பிரம்ம ஞானம் என்ற சொல் சமஸ்கிருத மொழியாகும்.
- 'தியோஸ்' என்றால் 'கடவுள்' என்றும் 'சோபாஸ்' என்றால் 'அறிவு' என்றும் பொருள்படும். 'தியோசோபி' என்றால் 'கடவுளைப்பற்றிய அறிவு' என்று பொருள்படும்.
- மக்களிடையே சகோதரத்துவ உணர்வை வளர்ப்பதற்காகவும், பண்டைய சமயங்களைப் பற்றியும் மற்றும் தத்துவங்கள், அறிவியல், மற்றும் இயற்கையின் நியதிகளை அறிந்து மக்களிடையே தெய்வீக சக்திகளை வளர்ப்பதுமே இச்சபையின் முக்கிய நோக்கங்கள் ஆகும்.

அன்னிபெசன்ட்

- திருமதி. அன்னிபெசன்ட் அவர்கள் 1893 ஆம் ஆண்டு இச்சபையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, பின்னர் இச்சபையின் தலைமை இடத்தை சென்னை அடையாறுக்கு மாற்றினார்.
- இந்து சமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காகவும், இந்தியக் கல்விக்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.
- கல்விப்பணியில் இவர் ஆற்றிய பணிகள் மிக முக்கியமானவையாகும். இவரால் பனாரசில் (காசி) தோற்றுவிக்கப்பட்ட மத்திய இந்துக் கல்லூரி இறுதியில் பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகமாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

- பிரம்மஞான சபையின் நோக்கங்களை பரப்புவதற்காக அன்னிபெசன்ட் அவர்கள் நியூ இந்தியா (New India) என்ற செய்தித்தாளை நடத்தி வந்தார்.
- அரசியலில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இந்தியர்கள் சுயாட்சி பெறுவதற்காக தன்னாட்சி இயக்கத்தை (Home Rule Movement) உருவாக்கினார்.
- இவ்வியக்கம் இந்திய தேசிய இயக்கத்திற்கு உத்வேகம் அளித்தது.
- அடையாறில் ஒரு நூலகத்தை நிறுவி பழமையான சமஸ்கிருத நூல்களைப் பாதுகாத்து வந்தார். இச்சபை இந்தியர்களின் மறுமலர்ச்சிக்காக ஓர் முன்னோடி இயக்கமாகச் செயல்பட்டது.

பிரம்ம ஞான சபையின் கொள்கைகள்

- சகோதரத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பினை உருவாக்குவது. பண்டைய சமயம், தத்துவம், அறிவியல் கற்றல். இயற்கை நியதிகளை அறிந்து மனிதனிடம் தெய்வீக சக்திகளை வளர்த்தல்.

இராமகிருஷ்ண இயக்கம் - 1897

- கல்கத்தாவிற்கு அருகில் உள்ள தட்சிணேஸ்வரத்தில் காளி கோவில் பூசாரியாக இருந்தவர் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஆவார்.
- மக்கள் அனைவரும் கடவுளின் ஒரு பகுதியே என்ற கருத்தை வலியுறுத்திய ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் மனிதருக்குச் செய்யும் பணி கடவுளுக்குச் செய்வதாகும் என்றார்.
- சுவாமி விவேகானந்தர் என்பவரால் 1897 ஆம் ஆண்டு மே 1 ஆம் நாள் துவங்கப்பட்ட ஒரு தன்னார்வத்தொண்டு நிறுவனம்.
- இராமகிருஷ்ணரின் முக்கிய சீடர்களில் விவேகானந்தரும் ஒருவர்.
- இராமகிருஷ்ணரின் போதனைகளை உலகம் முழுவதும் பரப்பினார்.
- இராமகிருஷ்ண மடம் 1897 ஆம் ஆண்டு கொல்கத்தாவிற்கு அருகில் உள்ள பேலூரில் சுவாமி விவேகானந்தரால் நிறுவப்பட்டது. இதன் குறிக்கோள் மனித இனத்திற்குச் சேவை செய்வதே என்பதாகும்.
- இராமகிருஷ்ண மடத்தின் கிளைகள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் நிறுவப்பட்டன. உடல் நலம், பேரழிவு நிவாரணம், கிராம முன்னேற்றம், ஆதிவாசிகள் நலன் மற்றும் துவக்கக் கல்வி மற்றும் உயர் கல்வி, கலாச்சார முன்னேற்றம் போன்றவற்றிற்காக பெரும் தொண்டாற்றி வருகிறது.
- இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் வங்காளத்தில் ஓர் பிராமணக் குடும்பத்தில் 1836 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது துணைவியார் பெயர் சாரதாமணிதேவி இவர் தட்சிணேசுவரம் என்னும் இடத்தில் உள்ள காளி கோயிலில் அர்ச்சகராகப் பணியாற்றினார். அனைத்துச் சமயங்களின் அடிப்படை உண்மைகளிலும் அவருக்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருந்தது. பல வடிவங்களில் இருந்தாலும் கடவுள் ஒருவரே என்ற தீர்க்கமான கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார். மனிதனுக்கு செய்யும் பணி கடவுளுக்குச் செய்யும் பணியாகக் கருதப்படும் என்று உறுதியாக நம்பினார். இவர் 1886 ஆம் ஆண்டு இறந்தார்.
- இராமகிருஷ்ணரின் முக்கிய சீடரான விவேகானந்தர் என அழைக்கப்பட்ட நரேந்திரநாத் தத்தா, இராமகிருஷ்ணரின் கொள்கைகளை உலகம் முழுவதும் பரப்பினார்.

- 1893 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் சிகாகோ நகரில் நடைபெற்ற உலக சமய மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு 'என் சகோதர, சகோதரிகளே' என தனது முதல் உரையின் மூலம், இந்தியப் பண்பாட்டின் சிறப்பை உலகறியச் செய்தார்.
- இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் அனைத்தும், சமயம் மற்றும் மனிதாபிமானம் அடிப்படையில் அமைந்தன. இவ்வியக்கம் அரசியல் நோக்கம் கொண்டது அல்ல.
- விவேகானந்தர் 'துறத்தல் மற்றும் சேவை' இரண்டுமே நவீன இந்தியாவின் இரு கொள்கைகளாக இருக்கவேண்டும் எனக் கூறினார்.
- இராமகிருஷ்ண இயக்கம், கல்விப் பணி, உடல் நலம், கிராம வளர்ச்சி, ஆதிவாசிகள் முன்னேற்றம், இளைஞர் நலம் ஆகியவற்றிற்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது.
- இவ்வியக்கம் மருத்துவமனைகள், அறக்கட்டளை மருத்துவமனைகள், மகப்பேறு மருத்துவமனைகள், ஆதரவற்றோர் இல்லங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், செவிலியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் போன்றவற்றை நடத்துகிறது.
- இந்தியா முழுவதும் புகழ் பெற்ற கல்வி நிறுவனங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகள், தொழிற்கல்வி பயிற்சி மையங்களை நிறுவி, கல்வி வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டு வருகிறது. இயற்கை சீற்றங்களான பஞ்சம், வெள்ளம், நிலநடுக்கம், புயல் மற்றும் கொடிய தொற்று நோய்களில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக பல நிவாரண முகாம்களை நடத்தி மிகச் சிறந்த முறையில் சேவையாற்றி வருகிறது.
- மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள சுந்தரவனப் பகுதியில் சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் (Photo Voltaic (P.V.) Lighting System) தோன்றுவதற்கு முக்கியப்பங்கு வகித்தது இராமகிருஷ்ண இயக்கம் ஆகும். இதன் விளைவாக, தொன்றுதொட்டு மண்ணெண்ணெய் பயன்படுத்தி வந்த மக்களுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலையை உருவாக்கியுள்ளது.
- ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரக் குழுவின் (UNESCO) தலைமை இயக்குநர் பெடரிக் கோ மேயர் (Federico Mayor) 1993 ஆம் ஆண்டில் சொற்பொழிவாற்றும் பொழுது '1897 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள் 1945-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'யுனஸ்கோ'வின் அமைப்பைப் போன்றே இருப்பதால் தான்' மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் - வள்ளலார்

- சமரச சுத்த சன்மார்க்கச் சங்கம், வள்ளலார் என அனைவராலும் அன்புடன் அழைக்கப்படும் இராமலிங்க அடிகளார் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது.
- சிதம்பரத்திற்கு அருகில் உள்ள மருதூர் என்னும் கிராமத்தில் 1823 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றிய சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- ஆன்மீகத்தில் கொண்ட பற்று காரணமாக அவரது பாடல்களில் சமுதாய சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சமய உணர்வுகள் இரண்டறக் கலந்திருந்தன. ஆன்மீக விழிப்புணர்வு வாயிலாக சமூகத்தில் நிலவும் தீமைகளைக் களையமுடியும் என்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

- இராமலிங்க அடிகள், தமிழ் மக்களிடையே சமய ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தினார்.
- கடவுள் வழிகாட்டுதலால் மட்டுமே சாதி வேறுபாடற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என்றும், 'இறைவன் ஜோதி வடிவானவன்' என்றும் 'அருட்பெரும் ஜோதியாக' இருக்கிறார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.
- பிறப்பினால் ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை எதிர்த்தார். சாதி-சமூக வேறுபாடுகள் அர்த்தமற்றவை என்று குறிப்பிட்டதோடு, அன்பு மற்றும் சகோதரத்துவம் நிலவ வேண்டும் என்றும் பாடுபட்டார்.
- பசி மற்றும் வறுமையே சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தீமைகளுக்கும் காரணம் என வள்ளலார் நம்பினார். ஏழைக்கு உணவு அளிப்பதே சிறந்த வழிபாடு என உறுதியாக நம்பினார். எனவே ஏழைகளின் பசியைப் போக்குவதற்காகவே 'சத்திய தருமசாலையை' வடலூரில் நிறுவினார். சத்திய தருமசாலையின் தொடக்க நாளன்று அடுப்பிற்கு தீமூட்டி, இந்தத் தீ எப்பொழுதும் எரிந்து கொண்டிருக்கட்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழைகளுக்கு எப்பொழுதும் உணவு அளிக்க முடியும் என உறுதியுடன் கூறினார்.
- வள்ளலார் அன்பு வழியில் ஆன்மீகத்தை அடையலாம் என்ற உறுதியான எண்ணம் கொண்டிருந்தார்.
- மனிதர்களிடத்து மட்டுமின்றி தாவரங்கள், புழு, பூச்சிகள் மற்றும் விலங்குகள், பறவைகள் போன்ற அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தினார். இதனை "ஜீவ காருண்யம்" (உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துதல்) என்று அழைக்கிறோம்.
- "வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்" எனக் கூறிய அடிகளார் உயிர்களிடத்து அன்பு கொண்டிருந்தார்.
- மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும், சமய சடங்குகளையும் எதிர்த்த வள்ளலார் உணவுக்காக விலங்குகள் கொல்லப்படுவதை வன்மையாகக் கண்டித்தார். சைவ உணவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்.
- 'மனித இனத்திற்கு செய்யும் தொண்டே மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழி' என்பது வள்ளலாரின் போதனைகளில் மிக முக்கியமானதாகும். கடவுள், கருணை மற்றும் அறிவு வடிவமாகத் திகழ்கின்றார்.
- கடவுளை அடையும் வழி உயிர்களிடத்து காட்டும் கருணையும், இரக்கமும் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டார்.
- தியானம் செய்வதே சிறந்த வழிபாடு எனக் கருதிய வள்ளலார், 1870 ஆம் ஆண்டு சத்திய ஞான சபையை நிறுவினார். இங்கு வழிபாட்டுக் கூட்டங்கள் மத வேறுபாடின்றி நடைபெறுவதை உறுதிப்படுத்தினார். இவரது பக்திப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு 'திருவருட்பா' என்றழைக்கப்படுகிறது.
- இராமலிங்க அடிகள் 1867ல் வடலூரில் இந்த சங்கத்தை தோற்றுவித்தார்.
- 1823 - ல் சிதம்பரத்திற்கு அருகில் உள்ள சின்ன மருதூரில் பிறந்து இளம் வயதிலேயே ஆன்மீக உணர்வு கொண்டவர் 23 வயதில் துறவரம் பூண்டார்.

வள்ளலாரின் போதனைகள்

1. இறைவன் ஜோதி வடிவானவன்
2. அன்பே ஆன்மீகம் அடைய வழி
3. மதச்சடங்குகள் அர்த்தமற்றவை

4. தியானமே வழிபாடு
5. சாதி மத வேறுபாடு கூடாது.
- இச்சங்கம் சமூகத்தில் சமய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துதலையும், வகுப்புவாதத்தை போக்குவதையுமே தலையாய நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. சாதி சமய சடங்குகளை வன்மையாக கண்டித்தார்.
- வழிபாடு நடத்துவதற்கு சத்திய ஞான சபையை கட்டினார்.
- ஏழைகளின் பசியை போக்குவதற்காக சத்திய தருமசாலை என்ற அமைப்பை வடலூரில் நிறுவினார்.

அலிகார் இயக்கம் - சர் சையது அகமது கான்

- சர் சையது அகமதுகான் என்ற ஆங்கில அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய நீதித்துறை அலுவலரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- இது நவீனக் கல்வியையும், சமூகச் சீர்திருத்தங்களையும் முஸ்லீம்களிடையே பரப்ப அமைக்கப்பட்ட முதல் மற்றும் மிக முக்கியமான இயக்கம் ஆகும்.
- 1857 புரட்சியின் போது ஆங்கிலேய அரசுக்கு ஆதரவு அளித்தார்.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸை எதிர்த்தார்.
- 1864 ஆம் ஆண்டு காசிப்பூர் என்னும் இடத்தில் சையது அகமதுகான் ஓர் பள்ளியை நிறுவினார். பின்னர் இது அறிவியல் கழகம் (Scientific Society) என்று அழைக்கப்பட்டது. அக்கழகம் பல்வேறு அறிவியல் நூல்களை உருது மொழியில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டது.
- 1875 ம் ஆண்டு அலிகாரில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முகமதியன் ஆங்கிலோ ஓரியண்டல் (MAO) கல்லூரி இவரது சிறந்த சாதனையாகத் திகழ்கின்றது. இக்கல்லூரி நாளடைவில் இந்திய முஸ்லீம்களின் மிக முக்கியமான கல்வி நிறுவனமாக மாறியது.
- பிற்காலத்தில் அலிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக்கழகமாக வளர்ச்சி அடைந்தது. சர் சையது அகமதுகான் தொடங்கிய சீர்திருத்த இயக்கம், அலிகார் இயக்கம் என அழைக்கப்பட்டது.
- தன்னுடைய எழுத்தாற்றலால் முஸ்லீம் சமுதாயத்தில் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார். பெண்கள் முகத்திரை (பர்தா) அணிவதை நீக்கவும், பெண் கல்வி வளரவும் பாடுபட்டார்.
- முஸ்லீம்களிடையே தன்னுடைய சிர்திருத்தக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக தாசி-உத்-அக்லக்/தாஹ்முல்-உத்-அக்லாக் என்னும் தினசரி பத்திரிக்கையை நடத்தினர்.
- இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் இந்தியா என்கின்ற அழகிய பறவையின் இரு கண்கள் என்று கூறினார்.
- முஸ்லீம்களின் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர் சர் சையது அகமதுகான்.

பார்சி சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

- பார்சி இன மக்களிடையே சமய, சமூக சீர்திருத்தங்களை புகுத்தியதில் முன்னோடிகள் தாதாபாய் நௌரோஜி மற்றும் நௌரோஜி பஃர்டுன்ஜி ஆவர்.
- இவர்கள் இருவரும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், நவீன கல்வி முறையைப் பரப்பவும் ராஸ்த் கோப்தார் என்ற பத்திரிக்கையை ஆரம்பித்தனர்.
- சோராப்ஜி பெங்காலி என்பவர் பார்சி இன சீர்திருத்தவாதி ஆவார்.

சீக்கிய சீர்திருத்தங்கள்

- சிங் சபாக்கள் லாகூரிலும், அமிர்தசரஸிலும் தொடங்கப்பட்டு கல்வியை பரப்பின.
- 1892ல் அமிர்தசரசின் கால்சா கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது.
- சீக்கியர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் குருத்துவாராக்கள் எனப்படும். இவைகள் பூசாரிகளாலும் மகந்துக்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.
- சிரோன்மணி குருத்துவாரா பிரபந்தக் கமிட்டியும் அகாலிதளக் கட்சியும் அக்குருத்துவாராக்களை சீக்கிய இனப்பிரதிகளிடம் ஒப்படைக்கும் நோக்கம் கொண்டன. இது 1925ம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தின் மூலம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

சீர்திருத்தவாதிகள்

ஜோதிபாபுலே

- இந்தியாவில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சிறந்த சமூக சீர்திருத்தவாதிகளில் ஜோதிபாபுலே சாதிக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட ஓர் இயக்கத்தை தோற்றுவித்தார்.
- பிராமண மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்தார். விவசாயிகள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் உரிமைகளுக்காகவும் போராடினார்.
- ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்காக ஆதரவற்றோர் இல்லத்தை நிறுவிய முதல் இந்து இவர்தான்.
- 1873 ஆம் ஆண்டு 'சத்திய சோதக் சமாஜ்' (உண்மை தேடுவோர் சங்கம்) என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். இதன் நோக்கம் பிராமணர்கள் பிடியில் இருந்து தாழ்த்தப்பட்டோரை விடுதலைபெறச் செய்வதாகும்.
- தாழ்த்தப்பட்டோரின் நிலையை மேம்படுத்த தன்வீட்டின் அருகிலேயே குளம் அமைத்து தாழ்த்தப்பட்டோர் நீர் எடுத்து பயன்படுத்துமாறு செய்தார். அனைவரோடும் ஒன்றாக அமர்ந்து, சாதியை மறந்து உணவு உண்ணுதலை (சமபந்தி) விரும்பினார்.

ஸ்ரீ நாராயண குரு

- கேரளத்திலிருந்து தோன்றிய புகழ் பெற்ற சமூக சீர்திருத்தவாதி ஸ்ரீ நாராயணகுரு ஆவார்.
- தான் சார்ந்த ஈழவ மக்களின் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற ஒடுக்கப்பட்ட கேரள மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவும் 1903 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ நாராயண குரு தர்ம பரிபாலன யோகம் என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.
- விவங்குகளை பலிகொடுத்தல், சாதி வேறுபாடு, தீண்டாமை போன்ற சமூகக் கொடுமைகளைக் கண்டித்தார்.

ஸ்ரீ பாத சாது மகாராஜா

- சாது மகாராஜா மூங்கிர் மாவட்டத்தில் உள்ள செல்வச் செழிப்பான குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் வைணவராக மாறினார். இவருக்கு முன் இவரது குடும்பத்தினர் அனைவரும் சைவ சமயத்தை சார்ந்து சிவனை வழிபட்டனர்.

- சைத்தனியரைக் கௌரவிக்கும் வகையில் பிரேம மந்திர் என்னும் கோயிலைக் கட்டினார். மனித சேவை செய்வதற்காகவே பல தொண்டு இல்லங்களை (ஆசிரமங்கள்) நிறுவினார்.

டாக்டர் B. R. அம்பேத்கார்

- டாக்டர் B. R. அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் தலித் மக்களின் கடவுளாகக் கருதப்படுகின்றார்.
- இவர் இந்திய அரசியல் சட்ட வரைவுக் குழுவின் தலைவராக விளங்கினார்.
- இந்தியாவின் முதல் சட்ட அமைச்சராகப் பணியாற்றினார்.
- இவருக்கு 1990 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் மிகப்பெரிய விருதான 'பாரத ரத்னா' விருது வழங்கப்பட்டது.
- அம்பேத்கார் 1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14 ஆம் நாள் மகவு (Mhow) என்னும் ஊரில் பிறந்தார்.
- 1924 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சாதியிலிருந்து விலக்கப்பட்டோர் நலச் சங்கம் (பகிஷ் கிருத்திகாராணி சபா) (Outcastes Welfare Association) என்று அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்.
- தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை மற்றவர்களுக்கு இணையாக சமுதாயத்திலும் அரசியலிலும் உயர்த்துவதே இச்சங்கத்தின் நோக்கம் ஆகும்.
- தீண்டத்தக்காத மக்களுக்கு மனுஸ்மிருத்தி என்ற பொதுக் குளத்தில் குடிநீர் எடுக்கும் உரிமையைப் பெறுவதற்காக, 1927 ஆம் ஆண்டு மும்பையில் மகத் மார்ச் என்ற பேரணியை தலைமை ஏற்று நடத்தினார்.

தந்தை பெரியார்

- ஈ.வெ.ரா பெரியார் என்று அழைக்கப்படும் இவர் 1879, செப்.17ம் நாள் ஈரோட்டில் செல்வமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார்.
- தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய மாபெரும் சீர்திருத்தவாதிகளில் பெரியார் ஈ.வே. ராமசாமியும் ஒருவர் ஆவார். ஒடுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவே, தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.
- 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் பெரியார் அறிவித்த சமூக சீர்திருத்தங்கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு அடிகோலிற்று.
- 1925 - ல் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவம் கோரும் தீர்மானம் ஏற்கப்படாததால் காங்கிரசில் இருந்து விலகினார்.
- 1925 - ல் சுயமரியாதை இயக்கத்தை துவக்கினார்.
- 1925 - ல் குடியரசு என்ற தமிழ் இதழ் துவக்கினார்.
- 1928 - ல் சென்னையில் நடைபெற்ற பெண்கள் மாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா.விற்கு பெரியார் என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

சமூக - சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் விளைவுகள்

- சமூக-சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள், சமூகத்திலும், சமயத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.

- சமூகத்தில் பரவியிருந்த கொடுமைகளான உடன்கட்டை ஏறுதல், குழந்தைத் திருமணங்கள், தீண்டாமை போன்றவை ஒழிய பெரும் உதவியாக அமைந்தன.
- பெண்கல்வி, விதவைகள் மறுமணம் கலப்புத் திருமணங்கள், சமபந்தி உணவு முறை ஆகியவை பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. மக்களிடையே சமுதாய எழுச்சி, தேசிய உணர்வு பெருகிட வழிவகுத்தன.
- பகுத்தறிவு வளர்ந்தது, வட்டார மொழிகளின் இலக்கியம் வளர்ந்தது.
- சாதிமுறை கட்டுப்பாடு தளர்ந்தது. பெண் விடுதலையில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.
- மக்கள் தங்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் அதன் பெருமைகளை அறிந்து கொள்ளச் செய்தன. அனைத்திற்கும் மேலாக இவ்வியக்கங்கள் அறிவியல் மற்றும் நேர்மையான வழியில் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணவும் செய்தன.

இந்திய விடுதலை இயக்கம் - முதல் நிலை

காந்திக்கு முந்தைய சகாப்தம் கி.பி.1885 - கி.பி.1919

தேசிய இயக்கம் தோன்றுவதற்கான காரணங்கள்

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம்

- இந்திய தேசியம் ஏற்பட ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் ஒரு முக்கியமான காரணமாகும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியா முழுவதையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்ததின் மூலம் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினர். இதனால் இந்தியா ஒரே நாடு என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே உருவாக்கினர். இது தேசிய இயக்கம் மலர வழி செய்தது.

ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் தொடர்பு

- ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் விளைவாக இந்தியா மேலை நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டது. படித்த இந்தியர்களின் மொழியாக ஆங்கிலம் அமைந்தது. அவர்கள் மேலை நாட்டினரின் கருத்துக்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களை உணரத் தொடங்கினர்.
- இந்தியர்கள் ஜெர்மனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் ஐக்கியமடைந்ததைக் கண்டு ஊக்கம் அடைந்தனர். எனவே தாங்களும் விடுதலை பெறவேண்டும் எனக் கருதி போராட எண்ணினர்.

நவீன தகவல் தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து

- நவீன தகவல் தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து வளர்ச்சியினால் மக்களின் கருத்துக்கள் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்றடையத் தொடங்கின.

இந்தியத் தலைவர்கள்

- இந்தியத் தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், சமூக-சமய சீர்திருத்தவாதிகள் இந்தியாவின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து நாட்டுப்பற்றைத் தூண்டினர்.
- இராஜராம் மோகன்ராய், ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர், சுவாமி தயானந்தசரஸ்வதி, இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோர் இந்தியர்களிடையே தன்னம்பிக்கை மற்றும் புத்துணர்வை ஏற்படுத்தினர்.

அச்சமும் செய்தித்தாள்களும்

- பல்வேறு வட்டார மொழிகளில் ஏராளமான செய்தித்தாள்கள் வெளியிடப்பட்டன. அவைகளில் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான கருத்துக்களை வெளியிட்டன.
- இந்தியன் மிரர் என்ற பத்திரிகையும், பம்பாய் (மும்பை) சமாட்சர், அமிர்த பஜார் பத்திரிகா, இந்து, கேசரி, மராத்தா போன்ற பத்திரிக்கைகள் பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலித்ததுடன், மக்களிடையே தேசிய விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தின.

- பக்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி, இரவீந்திரநாத் தாகூர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் மற்றும் பல தேச பக்த எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் இந்திய மக்களிடையே தேசிய உணர்வைப் பொங்கியெழுச் செய்தன.
- 1878 - ல் கொண்டுவரப்பட்ட தாய் மொழிப் பத்திரிக்கைத் தடைச் சட்டம் பத்திரிக்கை சுதந்திரத்தைப் பறித்தது. இது ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பை வலுப்பெறச் செய்தது.

1857 ஆம் ஆண்டு புரட்சி

- 1857 ஆம் ஆண்டு தோன்றிய மாபெரும் கலகம் அடக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் அட்டூழியங்களைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்திருந்தனர். இக்கலகம் ஆங்கிலேயருக்கும், இந்தியருக்கும் இடையே தீவிர வெறுப்புணர்வையும், பரஸ்பர சந்தேக உணர்வையும் ஏற்படுத்தியது. முழுமையாக ஒடுக்கப்படாத இக்கலகம், தேசியவாதம் மலர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்து முடிவில் இந்திய விடுதலைக்கு வழி வகுத்தது.

இனப்பாகுபாடு

- ஆங்கிலேயர்கள் பிரித்தாளும் கொள்கையைப் பின்பற்றினர். இதன்படி இன வேறுபாட்டுக் கொள்கையினை கடைபிடித்தனர். இதனால் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களை உயர்வாகவும், இந்திய மக்களைத் தாழ்வாகவும், இழிவாகவும் கருதினர். அனைத்து உயர்பதவிகளும் ஆங்கிலேயருக்கே வழங்கப்பட்டன. இந்தியர்களுக்கு எந்த உயர் பதவியும் வழங்கப்படவில்லை.
- இல்பர்ட் மசோதா இந்தியர்களுக்கு எந்த பலனும் அளிக்கவில்லை. இதனால் ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து சரியான நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இது தேசியம் வளர்வதற்கு வழிவகுத்தது.

இந்திய விடுதலை இயக்கம் - முதல் நிலை

- இந்தியர்களுக்கு பல்வேறு உயர் பதவிகள் அளிக்கும் பொருட்டு சாசனச்சட்டம் 1833 மற்றும் 1853 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் எந்த இந்தியருக்கும் உயர் பதவி வழங்கப்படவில்லை.
- ஆங்கில அரசு அடக்குமுறைக் கொள்கையினையும், இனப்பாகுபாடு கொள்கையினையும் தொடர்ந்து கடைபிடித்தது. இது இந்தியர்களுக்கு வெறுப்பைத் தந்தன. இதற்கிடையில் தங்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கோரினர்.
- 1878 - ல் கொண்டுவரப்பட்ட ஆயுதச் சட்டமும் மற்றும் பிராந்திய மொழிச் சட்டங்களும் இந்தியர்களின் தேசிய உணர்வுகளை மேலும் அதிகப்படுத்தின.

டப்ளின் (1884 - 1888)

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றம் - 1885

- 1885 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்ற ஆங்கில அதிகாரியான ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம் என்பவரின் ஆலோசனை பேரில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
- காங்கிரசின் முதல் கூட்டம் W. C. பானர்ஜி தலைமையில் மும்பையில் நடைபெற்றது.
- இந்தியா முழுவதிலிருந்து 72 பிரதிநிதிகள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். தாதாபாய் நௌரோஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, மதன்மோகன் மாளவியா,

எம்.ஜி.ரானடே, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, பெரோஷாமேத்தா, ஜி.சுப்ரமணிய அய்யர் போன்ற தாராள எண்ணம் கொண்ட பல தலைவர்கள் இம்மாநாட்டில் பிரதிநிதிகளாக கலந்து கொண்டனர்.

- 1887, 1894, 1898, 1903, 1908, 1914, மற்றும் 1927 (1955 Avadi) ஆகிய ஆண்டுகளில் மாநாட்டுக் கூட்டம் சென்னையில் நடைபெற்றன.

இந்திய தேசிய காங்கிரசின் நோக்கங்கள்

- சட்டமன்றங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும், அதிகப்படியான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- கல்வியைப் பரப்ப நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.
- பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இந்திய நிர்வாகப்பணித் தேர்வுகளை (ICS) இந்தியாவிலேயே நடத்த வேண்டும்.
- இராணுவச் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும்.
- நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நீதித்துறையை பிரித்தல்.
- வரி முறையை எளிமையாக்க வேண்டும் மற்றும் அயல்நாட்டுப் பொருள்கள் மீதான இறக்குமதி வரியை அதிகரிக்க வேண்டும்.
- இந்தியர்களை உயர்பதவிகளில் நியமிக்க வேண்டும்.
- இலண்டனில் உள்ள இந்தியன் கவுன்சில் (சபை) கலைக்கப்பட வேண்டும்.

மிதவாதிகள்

- ஆரம்பகாலத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் படித்த, நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். எனவே இவர்கள் மிதவாதிகள் என்றழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் ஆங்கிலேயரின் நேர்மையான அணுகுமுறையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். தங்கள் கோரிக்கையும், வாதங்களையும் அமைதியான முறையில் கோரிக்கை மனுக்கள் மூலம் நிறைவேற்ற விரும்பினர்.
- காங்கிரசின் தலைவர்களாக சுரேந்திரநாத் பாணர்ஜி, தாதாபாய் நௌரோஜி, பெரோஷா மேத்தா, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, எம்.ஜி.ரானடே போன்றோர் விளங்கினர். மிதவாதிகளின் கோரிக்கைகள் அரசியல் பிச்சை போல் உள்ளது எனக் காங்கிரசில் இருந்த இளைய தலைமுறையினர் வர்ணித்தனர். தொடக்க காலத்தில் ஆங்கில அரசு காங்கிரசுடன் நட்பு பாராட்டியது. ஆனால், காங்கிரஸ் அதிகப்படியான சீர்திருத்தங்களைக் கோரியதால், காங்கிரசுடானான ஆங்கில அரசின் போக்கில் மாறுதல் ஏற்பட்டு காங்கிரசின் கோரிக்கைகளுக்கு அரசு எத்தகைய கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை.

தீவிரவாதிகள்

- காங்கிரசில் ஒரு பிரிவினர் மிதவாதிகளின் அணுகுமுறையில் நம்பிக்கை இழந்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பாலகங்காதர திலகர் (பால்), லாலலஜபதிராய் (லால்), பிபின் சந்திரபால் (பால்), அரவிந்த கோஷ் ஆகியோர் ஆவர்.
- இந்திய சுதந்திரத்திற்காக அரசின் கருணையைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. தீவிர போக்கை கடைப்பிடித்தனர். சுதந்திரம் பெறுவது தங்கள் உரிமை என்று நம்பினர். அவர்களது தீவிரக் கொள்கையினால் அவர்கள் தீவிரவாதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

- லோகமான்ய திலகர், மராத்தியில் கேசரி என்ற பத்திரிக்கை மூலம் பிரிட்டிஷாரின் கொள்கைகளைச் சாடினார். 'சுயராஜ்யம்' எனது பிறப்புரிமை, அதை அடைந்தே தீருவேன்' என்று முழங்கினார். அவர் கணபதி மற்றும் சிவாஜி பண்டிகைகள் மூலம் தேசிய உணர்வைத் தூண்டினார்.
- தீவிரவாதப் பிரிவினர், காங்கிரசின் நோக்கத்தை மாற்றுவது மட்டுமல்லாமல் அவற்றினை அடையும் முறைகளையும் மாற்ற விரும்பினர்.

லான்ஸ்டெளன் (1888 -1894)

- தொழிற்சாலை சட்டம் - 1891
- இந்திய கவுன்சில் சட்டம் - 1892
- இந்தியாவிற்கும் ஆப்கானிஸ்தானிற்கும் எல்லைக்கோடு நிர்ணயிக்க ரூண்டு குழு அமைக்கப்பட்டது.

எல்ஜின் - II (1894- 1899)

- பெரும் பஞ்சம் (1896 - 1897) ஏற்பட்டது.

கர்சன் (1899 - 1905)

- பஞ்ச நிவாரணக் குழு ஒன்றை அமைத்தார்.
- கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடங்கி விவசாயக் கடன்கள் வழங்கினார்.
- வங்காளத்தில் பூசா என்னுமிடத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை தொடங்கினார்.
- இராணுவ சீர்திருத்தங்கள் செய்து இளைஞர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி அளிக்க பேரரசு இளைஞர் படை ஒன்றை அமைத்தார்.
- 1904 ஆம் ஆண்டு பழங்கால நினைவுச் சின்னங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றினார்.
- தொல்பொருள் கல்வெட்டியல் துறையினை நிறுவினார்.
- 1904 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- பொதுக் கல்வித் தலைமை இயக்குநர் பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டு கல்வித் துறை மையப்படுத்தப்பட்டது.
- ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் அளித்தார்.
- பல்கலைக் கழக மேம்பாட்டுக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

வங்கப் பிரிவினை கி.பி.1905

- 1905 ஆம் ஆண்டு கர்சன் பிரபு வங்காளப் பிரிவினையை மேற்கொண்டார்.
- ஆட்சியின் எளிமைக்கும், நிர்வாக வசதிக்கும் வங்காளம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது,
- கிழக்கு வங்காளம் மற்றும் அசாமை இணைத்து டாக்காவை தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு மாகாணமாகவும், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் பீகாரை இணைத்து கல்கத்தாவை தலைநகராகக் கொண்டு மற்றொரு மாகாணமாகவும் அறிவித்தார்.
- கிழக்கு வங்காளத்தில் முஸ்லீம்கள் அதிகமாகவும், மேற்கு வங்காளத்தில் இந்துக்கள் அதிகமாகவும் இருந்தனர்.
- நிர்வாக வசதிக்காக வங்காளம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது என்ற கர்சனின் கூற்றை இந்தியர்கள் இந்துக்களையும், முஸ்லீம்களையும் பிரிப்பதற்காக செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சி என்று கருதினர்.

- இதைத் தீவிரவாதிகளும், மிதவாதிகளும் பிரித்தாளும் கொள்கையின் அறிமுகம் என்று கருதினர்.
- தீவிர வன்முறையினாலும், எதிர்ப்பினாலும் 1911 ஆம் ஆண்டு வங்காளம் மீண்டும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது.
- வங்கப்பிரிவினை பொருளாதாரப் புறக்கணிப்பு என்னும் சுதேசி இயக்கம் (1905) தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிற்று.
- சுதேசி என்பதன் பொருள் சொந்த நாடு என்பதாகும்.
- இவ்வியக்கத்தின்படி நாட்டின் தொழில்கள் மேம்பாடு அடைவதை ஊக்குவித்து, அயல்நாட்டுப் பொருள்கள் பயன்பாட்டைப் புறக்கணிப்பதாகும்.
- பக்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட 'வந்தேமாதரம்' என்னும் முழக்கத்தை காங்கிரசார் எழுப்பினர்.

மிண்டோ (1905 - 1910)

முஸ்லீம் லீக் தோற்றம் - 1906

- முஸ்லீம்கள் தங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு அமைப்பு தேவை என்பதை உணர்ந்தனர். பிரித்தாளும் கொள்கைளைப் பின்பற்றிய ஆங்கில அரசு, முஸ்லீம்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றது.
- 1906 ஆம் ஆண்டு டாக்கா நகரைச் சேர்ந்த நவாப் சலிமுல்லாகான் என்பவரது தலைமையில் முஸ்லீம் லீக் கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. முஸ்லீம்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது, அவர்களை தனியாகப் பிரிப்பது, ஆங்கிலேயருக்கு விசுவாசமாக நடந்து, தனித்தொகுதி பெறுவது ஆகியவற்றை நோக்கங்களாக கொண்டிருந்தது.
- முஸ்லீம் லீக் வங்கப் பிரிவினையை ஆதரித்தது. சுதேசியை எதிர்த்தது.
- வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை கேட்டது.
- 1906 தாதாபாய் நௌரோஜி தலைமையில் நடைபெற்ற கல்கத்தா இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் 'சுயராஜ்யம்' தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சூரத் பிளவு - 1907

- 1907 ஆம் ஆண்டு நடந்த சூரத் மாநாட்டில் மிதவாதிகளுக்கும், தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டு காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்து தீவிரவாதிகள் வெளியேறினர்.

தீவிரவாதிகள்

- பாலகங்காதர திலகர் தீவிரவாதிகளின் தலைவராகவும் வ.உ.சி மற்றும் சுப்ரமணிய சிவா தளபதிகளாக செயல்பட்டனர்.
- பாலகங்காதர திலகர், லாலா லஜபதிராய், பிபின் சந்திர பால் அரவிந்தகோஷ் ஆகியோர் தீவிரவாதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.
- சுய ஆட்சி எனது பிறப்புரிமை, அதை அடைந்தே தீருவேன் என முழங்கியவர் பால கங்காதர திலகர் ஆவார்.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார் நெருங்கிய நண்பர் ஆவர்.
- திலகர், கேசரி என்ற புத்திரிக்கையை நடத்தினார்.
- பிபின் சந்திரபால், நியூ இந்தியா என்ற புத்திரிக்கையை நடத்தினார்.
- அரவிந்த கோஷ், வந்தே மாதரம் என்ற புத்திரிக்கையை நடத்தினார்.

- வங்கப் பிரிவினைக்கு பிறகு பொருளாதாரப் புறக்கணிப்பு எனும் சுதேசி இயக்கம் தோன்றியது. சுதேசி என்பதன் பொருள் சொந்த நாடு என்பதாகும்.
- தூத்துக்குடியைச் சேர்ந்த வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை சுதேசி நீராவிச் கப்பல் கம்பெனியை (Swedehi Steam Navigaion Company) நிறுவி இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் வணிகம் செய்தார்.

மிதவாதிகள்(Moderate)

- கோபாலகிருஷ்ண கோகலே மிதவாதிகளின் தலைவராக திகழ்ந்தார்.
- சி. விஜயராகவாச்சாரியார், திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார், பி. வரதராஜிலு நாயுடு, ஈ. வெ. ரா, எஸ்.சீனிவாச அய்யங்கார், எஸ்.சத்தியமூர்த்தி மற்றும் கே.காமராஜ் ஆகியோர் மிதவாதிகள்.
- சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, தாதாபாய் நௌரோஜி, பெரோஷா மேத்தா, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, எம்.ஜி. ரனடே போன்றோர் மிதவாதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

மிண்டோ - மார்லிச் சீர்திருத்தங்கள் - 1909

- முஸ்லீம்களை திருப்திபடுத்த, 1909 ஆம் ஆண்டு மிண்டோ-மார்லிச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
 - இச்சட்டத்தின்படி முஸ்லீம்களுக்கு தனித்தொகுதிகள் வழங்கப்பட்டன.
 - சட்டமன்றங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டது.
 - ஆளுநரின் செயற்குழுவில் இந்திய உறுப்பினருக்கு ஒரு இடம் வழங்கப்பட்டது.
- இதனை காங்கிரஸ் கடுமையாக எதிர்த்தது.

சார்லஸ் ஹார்டிஞ்ச் (1910 - 1916)

- 1911 ஜந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னரை பெருமைப்படுத்த தர்பார் நடத்தினார்.
- பிரிக்கப்பட்ட வங்காளம் 1911ல் இணைக்கப்பட்டு, தலைநகரம் டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டது.
- 1913 கடார் பார்ட்டி, லாலா ஹர்தயாள், தரக்னாத் தாஸ், சோகன் சிங் பக்னா ஆகியோரால் சான்பிரான்கோ நகரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முதல் உலகப்போர் 1914 - 1918

- கி.பி. 1914 ஆம் ஆண்டு முதல் உலகப்போர் தோன்றியது. இப்போரில் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இரஷ்யா ஆகிய 3 நாடுகளும் ஒன்றாக சேர்ந்து செயல்பட்டன. ஆங்கிலேயரின் சார்பில் இந்தியர்கள் இப்போரில் தீவிரமாக பங்கு பெற்றனர். இதன் மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு பொறுப்பாட்சி வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இந்தியர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

செம்சுபோர்டு 1916 - 1921

தன்னாட்சி இயக்கம் - 1916

- பாலகங்காதர திலகர் 1916 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் தன்னாட்சி கழகத்தை மும்பையில் நிறுவினார்.
- அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் சென்னையில் தன்னாட்சி கழகத்தின் கிளையினைத் தொடங்கினார்.

- இவ்விரு கழகங்களும் சேர்ந்து இந்தியர்கள் தன்னாட்சி அல்லது சுய ஆட்சி பெறுவதற்கு பிரச்சாரம் செய்தன.
- அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் தம் பேச்சாலும், எழுத்தாலும் இந்திய மக்களிடையே மிகப்பெரிய அளவில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தினார்.
- இதனால் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் நடத்திய 'நியூ இந்தியா' பத்திரிக்கையை ஆங்கில அரசு தடை செய்தது.
- 1916 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் அடையாரில் அன்னிபெசன்ட் அமையாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த இயக்கம் தேசபக்தியை தூண்டின. எஸ்.சுப்ரமணிய அய்யர், திரு.வி.கல்யாணசுந்தரர் டாக்டர் பி.வரதராஜீ நாயுடு மற்றும் ஈ.வெ.ரா. ஆகியோர் இந்த இயக்கம் வளர பெரிதும் உதவினர்.
- காமன்வீல், நியூ இந்தியா என்ற பத்திரிக்கைகளை அன்னிபெசன்ட் தொடங்கினார்.
- மோதிலால் நேரு மற்றும் சி. ஆர்.தாஸ் தன்னாட்சி இயக்கத்திற்கு தங்கள் முழு ஆதரவைத் தந்தனர்.

லக்னோ ஒப்பந்தம் - 1916

- இந்திய தேசிய காங்கிரசின் ஆண்டு மாநாடு 1916 ஆம் ஆண்டு லக்னோ நகரில் நடைபெற்றது.
- இம் மாநாட்டில் இரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. மிதவாதிகளும், தீவிரவாதிகளும் ஒன்றுபட்டனர்.
- காங்கிரசும், முஸ்லீம் லீக்கும் சுய ஆட்சி பெறுவதில் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்பு நல்கிட ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டனர்.
- அந்த மாநாட்டில் தான் ஜவஹர்லால் நேரு, காந்தியை முதன்முதலாகச் சந்தித்தார்.

ஆகஸ்ட் அறிக்கை கி.பி.1917

- 1917 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஆகஸ்ட் அறிக்கை இந்தியாவின் எதிர்கால அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும் இந்தியாவில் படிப்படியாக தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் உறுதியளித்தது. இதனால் தன்னாட்சி இயக்கம் படிப்படியாக முடிவுக்கு வந்தது.

மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்கள் 1919

- முதல் உலகப்போரின் போது இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு முழு ஆதரவு கொடுத்தனர். இதனால் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி பெற்றனர்.
- 1919 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம், மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இயற்றியது.
 - மத்திய மற்றும் மாகாண சட்டமன்றங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.
 - மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
 - ஆங்கிலோ - இந்தியர்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் கிறித்துவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு தனித்தனி தொகுதிகள் வழங்கப்பட்டன.
 - இந்தியர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் சட்டமன்றங்களில் இடம் பெற்றனர்.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இச்சட்டத்தை நிராகரித்தது.
- இச்சட்டத்தை வெளியிட்டது ஆங்கிலேயரின் பெருந்தன்மையற்ற செயல் எனவும் அதனை ஏற்றுக் கொள்வது இந்தியருக்கு மதிப்புடையதாகாது எனவும் அன்னிபெசன்ட் விவரித்தார்.

ரௌலட் சட்டம் - 1919

- ஆங்கில அரசு இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை தீவிரமாக எதிர்கொள்ள 1919 ஆம் ஆண்டு ரௌலட் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது.
- இச்சட்டத்தின்படி, உத்தரவின்றி எவரையும் கைது செய்யவும் விசாரணையின்றி எவரையும் 2 ஆண்டுகள் வரை சிறையில் அடைக்கவும் ஆங்கில அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.
- இந்திய மக்கள் காந்தியடிகளின் தலைமையில் ரௌலட் சட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். 1919 ஏப்ரல் 6 ஆம் நாள் நாடு முழுவதும் கடையடைப்பு மற்றும் மறியல் போராட்டங்கள் (Hartals) மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை - 1919

- 1919 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13 ஆம் நாள் பஞ்சாபின் முக்கியத் தலைவர்களான டாக்டர் சத்தியபால் மற்றும் டாக்டர் சாய்ப்புதீன் கிஸ்லு ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர். இதனை எதிர்த்து சுமார் பத்தாயிரம் மக்கள் அமிர்தசரஸில் உள்ள ஜாலியன் வாலாபாக்கில் (பூங்கா) அமைதியாகக் கூடியிருந்தனர்.
- அப்பூங்கா நாற்புறமும் உயர்ந்த சுவர்களால் சூழப்பட்டு ஒரு சிறிய நுழைவுவாயில் மட்டுமே கொண்டதாக இருந்தது.
- இராணுவத் தளபதியான ஜெனரல் டயர் தம் படை வீரர்களுடன் அங்கு சென்று வாயிலை அடைத்தபடி எவ்வித முன்னறிவிப்பின்றி அப்பாவி மக்கள் மீது துப்பாக்கி குடு நடத்த உத்தரவிட்டார். அக்கூட்டத்தில் பல பெண்களும், குழந்தைகளும் கூடியிருந்தனர். இச்சம்பவத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.
- படுகொலைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து இரவீந்திரநாத் தாகூர் தனது நைட்ஷட் (Knight hood) பட்டத்தைத் துறந்தார்.
- காந்தி தென் ஆப்பிரிக்க அரசு அளித்த கெய்சர்-இ-ஹிந்த் பதக்கத்தை திருப்பி அளித்தார்.

கிலாபத் இயக்கம் 1919 - 1920

- இந்திய முஸ்லீம்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக பல குறைபாடுகளை கொண்டிருந்தனர். முதல் உலகப்போரில் ஜெர்மனியும் அதன் நட்பு நாடான துருக்கியும் தோல்வியடைந்தன.
- துருக்கி பேரரசு துண்டாக்கப்பட்டு பிரிட்டனும், பிரான்சும் தங்களுக்குள் பங்குபோட்டுக்கொண்டன. உலக முஸ்லீம் மக்களின் சமயத் தலைவரான காலிப் அவமதிக்கப்பட்டார். இதனை முஸ்லீம்கள் பெருத்த அவமானமாகக் கருதினர்.
- ஆங்கில அரசுக்கு எதிராக இந்தியாவில் முகமது அலி, சவுகத் அலி என்ற அலி சகோதரர்கள் கிலாபத் இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்கள்.
- முஸ்லீம் லீக் கட்சியும், காங்கிரஸ் கட்சியும் நெருங்கி வர நல்ல சந்தர்ப்பம் என எண்ணி காந்தி இவ்விதத்தை ஆதரித்தார்.

இந்திய விடுதலை இயக்கம் - இரண்டாம் நிலை

காந்திய சகாப்தம் கி.பி. 1920 - கி.பி.1947

- பாலகங்காதர திலகர் 1920 ஆம் ஆண்டு மறைந்ததைத் தொடர்ந்து காந்தியடிகள் தலைமையில் இந்திய தேசிய இயக்கம் நுழைந்தது. இது இந்திய மக்களிடையே புதிய ஆரம்பத்தையும், விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தியது.
- காந்தியடிகள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் உண்மை மற்றும் அகிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சத்தியாகிரகம் என்ற புதிய யுக்தியைக் கையாண்டார்.

ஒத்துழையாமை இயக்கம் கி.பி.1920 - 1922

- 1919 ஆம் ஆண்டு ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்த்தும், ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலையைக் கண்டித்தும், மாண்டேசு-செம்ஸ் போர்டு சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் பயனின்மையை ஆங்கிலேயருக்கு உணர்த்தவும் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை மேற்கொள்வது என காந்தியடிகள் அறிவித்தார்.
- காங்கிரஸ் கட்சி 1920 ஆம் ஆண்டு ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கியது.
- இவ்வியக்கம் மூன்று நிலைகளில் கடைபிடிக்கப்பட்டது.
- ஆங்கில அரசிடமிருந்து பெற்ற பதவிகளையும், பட்டங்களையும், விருதுகளையும் துறந்தனர்.
- வேலைநிறுத்தம் உட்பட பெரும் போராட்டங்களை நடத்தினர். அனைத்து அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. முக்கியத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.
- முக்கிய மற்றும் கடைசிக் கட்டமாக வரிகொடா இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது.
- 1921 ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் அரசு தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வரை மக்கள் அரசுக்கு வரிசெலுத்தக் கூடாது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ரீடிங் (1921 - 1926)

- ரௌலட் சட்டம், பத்திரிக்கை சட்டம் - 1910, திரும்பப் பெறப்பட்டது.
- 1921 - ல் மோப்ளா புரட்சி கேரளாவில் நடைபெற்றது.
- 1921 ஆம் ஆண்டு வேல்ஸ் இளவரசர் சென்னை வந்தபோது அவரது வருகையை புறக்கணித்தனர்.
- ராஜாஜி கைது செய்யப்பட்டு வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து நடந்த கிளர்ச்சியில் அரசு அலுவலகங்கள், நீதிமன்றங்களை மக்கள் புறக்கணித்தனர்.
- ஒத்துழையாமை இயக்கம் முழுவீச்சில், கடையடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் போன்ற முறைகளில் நாடுமுழுவதும் தீவிரமாக நடைபெற்றது.

சௌரி செளரா சம்பவம் - 1922

- ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் போது காந்தியடிகள், எத்தகைய வன்முறையிலும் ஈடுபடவேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.
- 1922 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5 ஆம் நாள் உத்திரப்பிரதேசத்தில் சௌரி செளரா (கோரக்பூர்) என்னுமிடத்தில் ஆயிரம் விவசாயிகள் பங்கேற்ற பேரணி நடைபெற்றது. இப்பேரணியின் போது காவலர்கள் விவசாயிகளின் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். இதனால் கோபமடைந்த விவசாயிகள் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு எதிராக காவல் நிலையத்தை தாக்கி தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். இதில் 22 காவலர்கள் உயிரிழந்தனர்.
- இதனைக் கண்ட காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை பிப்ரவரி 12 - ல் உடனடியாக கைவிட்டார். ஆனால் காந்தியடிகள் உடனடியாக கைது செய்யப்பட்டார். இதனால் தேசிய இயக்க நடவடிக்கைகள் சில ஆண்டுகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன.
- காந்தியடிகள் இந்து - முஸ்லீம் ஒற்றுமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு மற்றும் பெண்கள் முன்னேற்றம் போன்றவற்றிற்காகப் பாடுபட்டார்.

சுயராஜ்ஜியக் கட்சி 1923 - 1925

- 1923 - ஆம் ஆண்டு தேசிய இயக்கத்தை வழி நடத்த தேசத் தலைவர்களான சி.ஆர்.தாஸ் மற்றும் மோதிலால் நேரு ஒன்று சேர்ந்து சுயராஜ்ஜியக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தனர். இக்கட்சி, காந்தியடிகள் கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சுதந்திர போராட்டத்தை தலைமையேற்று நடத்தியது.
- இக்கட்சி நிறுவனர் சி.ஆர். தாஸ் மரணமடைந்ததால் 1925 ஆம் ஆண்டு சுயராஜ்ஜிய கட்சியும் கலைக்கப்பட்டது.
- 1923 ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் வங்காளம் மற்றும் மத்திய மாகாணங்களில் பெரும்பான்மை பெற்றது.
- 1921 ல் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி எம்.என்.ராய் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது.
- 1925 ஆகஸ்ட் 9 க்கோரி ரயில் கொள்ளை நடைபெற்றது.

இர்வின் 1926 - 1931

சைமன் தூதுக்குழு 1927 - 1928

- மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் - 1919 எந்த அளவிற்கு பயன்பட்டுள்ளது என்பதனை ஆராயவும், இந்திய நிர்வாகத்தை மேம்படுத்த மேலும் பல ஆலோசனைகளை வழங்கவும், சர் ஜான் சைமன் தலைமையில் 7 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை 1927 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசு நியமித்தது. இதற்கு சைமன் குழு என்று பெயர்.
- இக்குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேயர்கள். ஒரு இந்தியர்கூட இதில் இடம் பெறவில்லை. எனவே இக்குழு 1928 ஆம் ஆண்டு இந்தியா வந்தபோது கடும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.
- இக்குழுவிற்கு கருப்புக்கொடி போராட்டமும், எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கப்பட்டன. சைமனே திரும்பச் செல் என்று நாடு முழுவதும் குரலெழுப்பப்பட்டது. ஆங்கில அரசு எதிர்ப்பாளர்களை கடுமையாகத் தாக்கியது.
- பஞ்சாபின் சிங்கம் என்றழைக்கப்பட்ட லாலா லஜபதிராய், சைமன் குழுவிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால், காவலர்கள் நடத்திய தடியடியால் தாக்கப்பட்டு சிறிது நாட்களுக்கு பிறகு உயிர் துறந்தார்.

- தடியடிக்கு காரணமாயிருந்தவரை பகத்திங் சுட்டுக் கொன்றார்.
- இந்தியர்கள் இல்லாத சைமன் குழு சத்தியமூர்த்தி தலைமையில் புறக்கணிக்கப்பட்டது.
- 1927ல் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் சென்னையில் உள்ள கர்னல் நீல் சிலையை அகற்றக் கோரி போராட்டம் நடத்தினர்.
- 1928 ல் மோதிலால் நேரு கொண்டு வந்த நேரு அறிக்கையில் இந்தியாவிற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் தேவை என்ற கோரிக்கை முதன் முதலில் வைக்கப்பட்டது.
- 1928 பர்தோலி இயக்கம் - நிலவரிக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட இந்த இயக்கத்திற்கு வல்லபாய் படேல் தலைமை தாங்கினார்.

லாகூர் மாநாடு - 1929

- 1929 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மாநாடு லாகூரில் ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில் நடைபெற்றது.
- இம்மாநாட்டில் முழு விடுதலை / பூரண சுதந்திரம் பெறுவதே இந்திய தேசிய காங்கிரசின் நோக்கம் என அறிவிக்கப்பட்டது.
- டிசம்பர் 31, 1929 ஆம் ஆண்டு நள்ளிரவில் 'வந்தே மாதரம்' என்ற பாடலுக்கிடையே ராவி நதிக்கரையில் இந்திய மூவர்ணக்கொடி ஏற்றப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, ஜனவரி 26, 1930 ஆம் ஆண்டு நாடு முழுவதும் விடுதலை நாளாக கொண்டாடப்பட்டது.
- இதன் நினைவாக, 1950 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26 ஆம் நாள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

சட்ட மறுப்பு இயக்கம் (அ) உப்புச் சத்தியாகிரகம் - 1930

- உப்பு மீது ஆங்கில அரசு வரி விதித்தது. இது ஏழை, எளிய மக்களைப் பாதித்தது.
- முழு சுதந்திரம் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு 1930 ஆம் ஆண்டு உப்பு சத்தியாகிரகம்/சட்ட மறுப்பு இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது.
- இதனை எதிர்த்து காந்தியடிகள் மார்ச் 12, 1930 - ம் ஆண்டு சட்டமறுப்பு போராட்டத்தை மேற்கொண்டார்.
- 1932 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 11 ஆம் நாள் திருப்பூரில் நடந்த ஊர்வலத்தின் மீது தடியடி நடத்தப்பட்டது. அதில் திருப்பூர் குமரன் உயிர் நீத்தார். கொடி காத்த குமரன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

தண்டி யாத்திரை

- சரோஜினி நாயுடு உட்பட 78 தொண்டர்களுடன் காந்தியடிகள் அகமதாபாத்திலுள்ள சபர்மதி ஆசிரமத்திலிருந்து பாதயாத்திரை தொடங்கி, சுமார் 400 கி.மீ. பயணம் மேற்கொண்டு குஜராத் கடற்கரை பகுதியிலுள்ள தண்டி வந்தடைந்தார். இது தண்டி யாத்திரை / உப்புச் சத்தியாகிரகம் என்றழைக்கப்பட்டது.
- தண்டியில் உப்பு காய்ச்சி ஏப்ரல் 6 ஆம் நாள் உப்புச் சட்டங்களை மீறினார். காந்தியடிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.
- தென் இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் திருச்சியிலிருந்து தொண்டர்கள் பாதயாத்திரை மேற்கொண்டு தஞ்சாவூர் கடற்கரைப் பகுதியில் வேதாரண்யத்தில் உப்புச் சட்டங்களை மீறி உப்பு காய்ச்சினார். இதில்

சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை, டி.எஸ்.எஸ்.ராஜன், திருமதி ருக்மினி லட்சுமிபதி ஆகிய தலைவர்கள் பங்கு கொண்டனர்.

- மலபார் கடற்கரையில் கோழிக்கோட்டிலிருந்து பையனூர் வரை கேள்பன் தலைமையில் பயணம் மேற்கொண்டு உப்பு வரியை எதிர்த்தனர்.
- வட மேற்குப் பகுதியில் எல்லை காந்தி (Frontier Gandhi) என அழைக்கப்பட்ட கான் அப்துல் காபர்கான் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நடத்தினார்.

வட்ட மேசை மாநாடுகள் 1930 - 1932

முதல் வட்ட மேசை மாநாடு 1930

- சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆங்கில அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே இந்திய அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணும் முயற்சியில் ஆங்கில அரசு ஈடுபட்டது. இதனால் 1930 - ம் ஆண்டு லண்டன் நகரில் முதல் வட்டமேசை மாநாட்டைக் கூட்டியது.
- சட்ட மறுப்பு இயக்கம் இந்தியாவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால், காங்கிரஸ் கட்சி இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. இதனால் இம்மாநாடு தோல்வியில் முடிந்தது.

காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தம் - 1931

- முதல் வட்டமேசை மாநாடு தோல்வியில் முடிந்ததால், எந்த முடிவும் எட்டப்படவில்லை. எனவே பிரிட்டிஷ் அரசு இர்வின் பிரபுவை, காந்திஜியை சந்திக்க இந்தியாவிற்கு அனுப்பியது. இருவருக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. இதன் முடிவில் 1931 ஆம் ஆண்டு காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.
- இவ்வொப்பந்தத்தின்படி சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை கைவிடுவது என்றும் இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாட்டில் கலந்து கொள்வது என்றும் காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொண்டது. இதற்கு கைமாறாக, ஆங்கில அரசு போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் விடுதலை செய்வதென்றும், உப்புச் சட்டங்களை திரும்பப் பெறுவது என்றும் ஒப்புக்கொண்டது.

வில்லிங்டன் பிரபு 1931 - 1934

இரண்டாம் வட்டமேசை மாநாடு - 1931

- இரண்டாம் வட்டமேசை மாநாடு இலண்டனில் 1931-ல் நடைபெற்றது.
- காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தத்தின்படி, காந்தியடிகள் இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்.
- முழு சுதந்திரம், வகுப்பு பிரச்சினை போன்றவற்றிற்கு எந்த தீர்வும் இந்த மாநாட்டில் எட்டப்படவில்லை. எனவே காந்தியடிகள் பெருத்த ஏமாற்றத்துடன் நாடு திரும்பினார்.
- காந்திஜி நாடு திரும்பியவுடன் கைது செய்யப்பட்டார். காங்கிரஸ் தடை செய்யப்பட்டது, இதனால் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

வகுப்புவாத அறிக்கை - 1932

- 1932 இல் காந்திஜி சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த போது, இங்கிலாந்து பிரதமர் இராம்சே-மெக்லொனாட்டு வகுப்புவாத அறிக்கையை வெளியிட்டார்.
- இந்த அறிக்கையில் சிறுபான்மையினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தனி இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது.

- அத்திட்டத்தை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவரான டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கார் வரவேற்றார். இதனை பிரித்தானியம் கொள்கையின் ஒரு வகை என்று கூறிய காந்தி சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டார்.

பூனா ஒப்பந்தம் - 1932

- 1932 ஆம் ஆண்டு அம்பேத்காருடன் ஏற்பட்ட பூனா உடன்படிக்கைக்குப்பின் தனது உண்ணாவிரதத்தை கைவிட்டார். இவ்வுடன்படிக்கையின்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான தனித் தொகுதி ஒதுக்கீடு கைவிடப்பட்டது.
- சட்டசபையில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு அதிக அளவு எண்ணிக்கையில் இடங்கள் வழங்க ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்துக்களிடமிருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களை தனியாக பிரிக்கும் ஆங்கிலேயரின் சூழ்ச்சி தோல்வியடைந்தது.

மூன்றாம் வட்டமேசை மாநாடு - 1932

- 1932 ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது வட்டமேசை மாநாடு லண்டனில் நடைபெற்றது.
- காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இதில் பங்கு பெறவில்லை. எனவே இம்மாநாடு தோல்வியில் முடிந்தது.
- மூன்று வட்ட மேசை மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்டவர் டாக்டர். பி.ஆர்.அம்பேத்கர் ஆவார்.

வினவித்கோ பிரபு 1934 - 1936, 1938 - 1943

இந்திய அரசுச்சட்டம் - 1935

- இச்சட்டம் சைமன் குழுவின் அறிக்கை மற்றும் மூன்று வட்டமேசை மாநாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம், பல்வேறு மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.
 1. மாகாணங்களில் தன்னாட்சி அறிமுகம்.
 2. மாகாணங்களில் செயல்பட்டு வந்த இரட்டை ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டது.
 3. மத்தியில் கூட்டாட்சி அரசாங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
 4. மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்படும் சிக்கல்களை தீர்த்து வைக்க கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது.
 5. கூட்டாட்சி ரிசர்வ் வங்கி நிறுவப்படுதல்.
- 1935 ம் ஆண்டு சட்டத்தின்படி கல்வி மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- இந்திய அரசுச் சட்டம் 1937ல் அமலுக்கு வந்தது.

இரண்டாம் உலகப்போர் 1939 - 1945

- 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் படி, 1937 ஆம் ஆண்டு மாநிலங்களில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி 8 மாநிலங்களில் வெற்றி பெற்று, மந்திரி சபை அமைத்தது.
- காங்கிரஸ் அமைச்சரவை பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் பெருமளவு வெற்றியும் கண்டது. ஆனால் இத்திட்டங்கள் எல்லாம் 1939 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கும் வரை அமைதியாகச் செயல்படுத்தப்பட்ன.
- இந்நிலையில் ஆங்கில அரசு காங்கிரஸ் தலைவர்களைக் கலந்தாலோசிக்காமல் இந்தியாவை இரண்டாவது உலகப்போரில் ஈடுபடுத்தியது. இந்தியாவை போரில்

ஈடுபடுத்தியதைக் காங்கிரஸ் விரும்பவில்லை. எனவே, தங்களது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டும் வகையில் 1939 - ல் காங்கிரஸ் 8 மாநிலங்களில் அமைச்சரவைகளை ராஜினாமா செய்தன.

- காங்கிரஸ் கட்சி ராஜினாமா செய்ததை, முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவரான முகமது அலி ஜின்னா வரவேற்று, உற்சாகமாகக் கொண்டாடினார். அவர் அந்நாளை, 1939 செப்டம்பர், 22 ஆம் நாளை விடுதலை நாளாகக் கொண்டாடினார். அதன் பின்னர், அவர் இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது என்றும் அவர்களுக்கு தனித்தனியாக இரு நாடுகள் தேவை என்றும் கூறினார்.
- 1939ல் ஏற்பட்ட இரண்டாம் உலகப் போரில் இந்தியாவை ஈடுபடுத்தியது, இது காங்கிரசுக்கு விருப்பமில்லையென்றாலும் போரின் முடிவில் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் ஏற்றுக் கொண்டது.

பாகிஸ்தான் கோரிக்கை - 1940

- 1930 - ல் இக்பால் என்பவர் எல்லை மாகாணம், பலுசிஸ்தான், சிந்து, காஷ்மீர் ஆகிய பகுதிகளை இணைத்தார்.
- 1933 - ல் இப்பகுதிகளுக்கு பாகிஸ்தான் எனப் பெயரிட்டவர் செளத்ரி ரகமத் அலி ஆவார்.
- முகமது அலி ஜின்னா 1940 ஆம் ஆண்டு லாகூரில் நடைபெற்ற முஸ்லீம் லீக் மாநாட்டில் தனது தனி நாடு கோரிக்கையை வெளியிட்டார்.
- தனது இரு நாட்டு கொள்கையின் மூலம் இந்திய நாட்டை இந்துக்களுக்கு இந்தியா என்றும், முஸ்லீம்களுக்கு பாகிஸ்தான் என்றும் பிரிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்.
- முஸ்லீம்களின் தாய்நாடாக பாகிஸ்தான் விளங்க வேண்டும் எனவும், முஸ்லீம்கள் அதிகமாக வாழும் மாநிலங்கள் பாகிஸ்தானில் அடங்கும் எனவும் அறிவித்தார்.

ஆகஸ்ட் நன்கொடை - 1940 (ஆகஸ்ட் - 8)

- ஆங்கில அரசுப் பிரதிநிதி லின்லித்கோ இந்தியர்களை இரண்டாம் உலகப்போரில் ஈடுபடுத்தினார். இதனை காங்கிரஸ் எதிர்த்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யும் மாநிலங்களிலிருந்தும் பதவி விலகியது. இதனால் காங்கிரசை திருப்தி செய்ய சில உறுதி மொழிகளை லின்லித்கோ வழங்கினார்.
- இதன் மூலம் போர் முடிந்ததும், இந்தியாவிற்கு அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்க ஒரு குழு நியமிக்கப்படும் என்றும், டொமினியன் அந்தஸ்து, அரசுப் பிரதிநிதியின் நிர்வாகக் குழுவில் இந்தியருக்கு இடம் அளிக்கப்படும் என்றும் உறுதியளிக்கப்பட்டது. இது ஆகஸ்டு நன்கொடை என்று அழைக்கப்பட்டது.
- இதனை காங்கிரஸ் முற்றிலுமாக நிராகரித்தது.
- இதனை முஸ்லீம் லீக் ஏற்றது.

கிரிபஸ் தூதுக்குழு 1942

- இரண்டாவது உலகப்போரில் ஐப்பான் இங்கிலாந்திற்கு எதிராக ஈடுபட்டது. இங்கிலாந்து போரில் வெற்றி பெற, இந்தியாவின் ஆதரவு தேவைப்பட்டது. எனவே காங்கிரசின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவும், இந்திய அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணவும், 1942 ஆம் ஆண்டு சர்.ஸ்டாபோர்டு கிரிபஸ் தலைமையில் ஒரு தூதுக்குழுவை இந்தியாவிற்கு அனுப்பியது. இக்குழு கிரிபஸ் தூதுக்குழு என்று அழைக்கப்பட்டது.

- இக்குழு இரண்டாம் உலகப் போரில் ஆங்கிலேயருக்கு உதவிகரமாய் இந்தியா இருக்க வேண்டும் என அறிவித்தது. போருக்குப்பின், இந்தியர்களுக்கு டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்கப்படும் எனவும், இந்திய அரசியல் அமைப்பினை வரைவதற்கு புதிய திட்டம் அறிவிக்கப்படும் எனவும் அறிவித்தது.
- ஆனால் இந்தியாவிற்கு முழு சுதந்திரம் வழங்குவது பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே காந்தி, கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு உறுதி மொழிகளை திவாலாகிக் கொண்டிருக்கும் வங்கியின் பின் தேதியிட்ட காசோலை எனக் குறிப்பிட்டார்.
- கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு தோல்வியடைந்தது.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் - 1942

- கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவின் தோல்வி, காந்தியடிகளின் போக்கில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. அதுவரை அவர் பின்பற்றி வந்த அகிம்சை வழிகள் எத்தகைய பலனையும் அளிக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்தார். எனவே, அவர் ஆங்கிலேயர் இந்திய நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டுமெனக் கோரினார்.
- இரண்டாம் உலகப்போரில் ஜப்பான் வெற்றிபெற்றுக்கொண்டே சென்றது. எனவே ஆங்கிலேயர்கள் இனி இந்தியாவில் இருந்தால் ஜப்பான் இந்தியா மீது படையெடுக்கக் கூடும் என காங்கிரஸ் தலைவர்கள் உணர்ந்தனர்.
- 1942 - ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 8-ம் நாள் 1942 பம்பாய் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை விட்டு உடனடியாக வெளியேற வேண்டும் என்று வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது.
- முழுச்சுதந்திரம் தவிர வேறு எதனாலும் நான் திருப்தி அடையமாட்டேன். நாம் அதற்காக வாழ்வோம் அல்லது வீழ்வோம். இந்தியாவை விடுதலை பெறச் செய்வோம் அல்லது அதற்காக செத்து மடிவோம் என்றார்.
- அதற்கு அடுத்தநாளே காந்திஜி, நேருஜி, அபுல் கலாம் ஆசாத் மற்றும் முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.
- இரண்டாம் உலகப்போர் 1945 ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்தது.
- போருக்குப் பின் இங்கிலாந்தில் தொழிற்கட்சி வெற்றி பெற்று கிளமண்ட் அட்லி தலைமையில் ஆட்சி அமைத்தது. தொழிற்கட்சியின் தலைவர் அட்லி இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு அளித்தார். அவர் இங்கிலாந்தின் பிரதமரானார். அவர் காங்கிரசின் மீது ஆங்கில அரசு விதித்திருந்த தடை உத்தரவுகளையும் விலக்கினார். அட்லி இந்தியாவின் பிரச்சனைகளை தீர்க்க ஒரு குழுவை அமைத்தார். அக்குழு இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்க பரிந்துரைத்தது.

சுபாஷ் சந்திரபோஸ் - இந்திய தேசிய ராணுவம் (I.N.A.) 1942

- 1927 ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்தார். ஜவஹர்லால் நேருவுடன் இணைந்து பணியாற்றினார்.
- நேதாஜி இளைஞர்களும், பொதுமக்களும் தேசிய உணர்வு பெறக் காரணமாய் திகழ்ந்தார். ஏராளமான இளைஞர்களை தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு பெறச் செய்தார்.
- 1938 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- 1939 - ல் அவர் முற்போக்கு கட்சியை தொடங்கினார். பல நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு, இந்தியா மீது அந்நாடுகளின் அனுதாபத்தைப்

பெற்றார். அவர் சிறிது காலம் வீட்டுச் சிறையில் வைக்கப்பட்டார். அவர் ஆப்கானியர் போல மாறுவேடமிட்டு, இந்தியாவிலிருந்து தப்பி ஜெர்மனியை அடைந்து, ஹிட்லரைச் சந்தித்து உதவி கோரினார்.

- பின்னர் 1942 ஆம் ஆண்டு பர்மாவிற்கு சென்றார். ஜப்பானியர்களால் பர்மா ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் பிரிட்டிஷ் பிடியிலிருந்த ஏராளமான இந்தியக் கைதிகளை ஜப்பான் கைப்பற்றியது.
- ஜப்பானிய அரசாங்கத்துடன் கூட்டுச்சேர்ந்து சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இந்திய தேசிய இராணுவத்தை அமைத்தார்.
- இராஷ் பிகாரி போஸ் 1942ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் டோக்கியோ நகரில் சுதந்திர மாநாடு நடத்தினார்.
- 1943 ல் சிங்கப்பூர் சென்றார். அங்கு இந்திய விடுதலைக் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை இராஷ் பிகாரி போஸ், சுபாஷ்சந்திர போசிடம் ஒப்படைத்தார்.
- ஆசாத் ஹிந்த் பவுஜ் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தளபதியாக சுபாஷ் சந்திரபோஸ் பொறுப்பேற்றார். இதனைத் தொடர்ந்து சுபாஷ் சந்திரபோஸ் 'நேதாஜி' என்றழைக்கப்பட்டார்.
- நேதாஜி என்றால் தலைவர் என்று பொருள்.
- இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் பெண்கள் பிரிவு தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த லக்ஷ்மி என்ற பெண்ணின் தலைமையில் ஜான்சி ராணி பெயரில் அமைக்கப்பட்டது.
- இந்திய தேசிய ராணுவம், ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இந்திய விடுதலைக்கு கடுமையாக போராடியது.
- ஜெய்ஹிந்த் என்ற சுபாஷ் சந்திரபோசின் முழக்கமாக மாறி, இந்தியா முழுக்க எதிரொலித்தது. 'டெல்லியை நோக்கிச் செல்' என்ற மற்றொரு புகழ்பெற்ற முழக்கமும் போசினுடையதாகும்.
- இரண்டாம் உலகப்போரில், 1945 - ம் ஆண்டு ஜப்பான் சரணடைந்தது. இந்திய தேசிய இராணுவ வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். நேதாஜி பாங்காங்கிலிருந்து டோக்கியோவிற்கு தப்பிச் சென்றார். அவ்வாறு செல்லும் வழியில் அவர் விமான விபத்தில் உயிர் இழந்ததாக நம்பப்படுகிறது.

வேவல் (1944 - 1947)

- சிம்லா மாநாடு ஜூன் 25, 1945
- ராசகோபாலச்சாரி விதி (formula) - 1945
- வேவல் திட்டம் 1945 : ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழுவில் இந்தியர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் (கவர்னர் ஜெனரல் மற்றும் கமாண்டர் பதவி தவிர)

அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு - 1946

- 1946 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பெதிக் லாரன்ஸ், ஏ.வி. அலெக்சாண்டர் மற்றும் சர்ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் ஆகிய மூவர் அடங்கிய குழு இந்தியாவிற்கு வந்தது. அவர்கள் மூவருமே பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையில் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். எனவே, இக்குழு காபினெட் அல்லது அமைச்சரவை தூதுக்குழு என்றழைக்கப்பட்டது.
- இக்குழு இந்தியத் தலைவர்களிடம் ஆட்சி மாற்றம் குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது. இக்குழு கூட்டாட்சி அரசு அமைய பரிந்துரை செய்தது. அரசியல்

நிர்ணய சபை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதப்படவேண்டுமென்றும், அச்சட்டம் தயாராகும் வரை அனைத்துக்கட்சி பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இடைக்கால அரசு ஒன்று மத்தியில் அமைக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்தது.

1. இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள் பெருவாரியாக அமைந்த மாகாணங்கள் உருவாக்கம்.
 2. கூட்டாட்சி அரசு முறை
 3. இடைக்கால அரசு அமைத்தல்.
- இந்தியா பாகிஸ்தான் என இரு நாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. சுதேச அரசுகள் இவ்விரு நாடுகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் சேர்ந்து கொள்ளவோ அல்லது தனித்து செயல்படவோ விருப்ப உரிமை பெற்றன. இதனை காங்கிரசும் முஸ்லீம் லீக்கும் ஏற்றுக் கொண்டன.

இடைக்கால அரசாங்கம் - 1946

- காபினெட் குழுவின் பரிந்துரைப்படி ஜவஹர்லால் நேருவைப் பிரதமராகக் கொண்ட இடைக்கால அரசு 1946 - ல் நிறுவப்பட்டது.
- இவ்வரசை ஏற்படுத்த நேரு ஜின்னாவின் உதவியை நாடினார். ஆனால் ஜின்னா மறுத்துவிட்டார். தனது பாகிஸ்தான் கோரிக்கையில் பிடிவாதமாக இருந்தார். எனவே, இந்தியப் பிரிவினை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாயிற்று.

மவுண்ட்பேட்டன் (24 மார்ச் 1947 - 15 ஆகஸ்ட் 1947)

மவுண்ட்பேட்டன் (1947 - 1948)

இராஜகோபாலாச்சாரி (1948 -1950)

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் - 1947

- 1947 - ஆம் ஆண்டு மவுண்ட்பேட்டன் ஆங்கில அரசுப் பிரதிநிதியாக பதவியேற்றார். இவரே ஆங்கில அரசின் கடைசித் தலைமை ஆளுநர் ஆவார்.
- இவர் இந்திய அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண முயற்சி மேற்கொண்டார். எனவே, 1947 ஜூன் 3-ல் மவுண்ட்பேட்டன் ஒரு முக்கிய அறிவிப்பை வெளியிட்டார். அது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் அல்லது ஜூன் 3 ஆம் நாள் திட்டம் என்றழைக்கப்பட்டது.
- இத்திட்டத்தின்படி இந்தியா, இந்திய யூனியன் என்றும், பாகிஸ்தான் யூனியன் என்றும் இருநாடுகளாகப் பிரிக்கப்படும்.
- இந்திய சுதேசி அரசுகள், இவ்விரு நாடுகளில் ஏதாவது ஒன்றுடன் சேர்ந்து கொள்ளவோ அல்லது சுதந்திரத்துடன் இருக்கவோ செய்யலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை காங்கிரசும், முஸ்லீம் லீக்கும் ஏற்றுக்கொண்டன.

இந்திய விடுதலைச் சட்டம் - 1947

- மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தின் அடிப்படையில், இங்கிலாந்து அரசு 1947 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இந்திய விடுதலைச் சட்டத்தினை நிறைவேற்றியது. இச்சட்டத்தின்படி இந்தியப் பிரிவினை 1947 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.
- ஆங்கில அரசிடமிருந்து அதிகாரங்கள் இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளுக்கு மாற்றப்பட்டன.

- புதிய நாடான பாகிஸ்தானில், முஸ்லீம்கள் அதிகம் வாழும் பகுதிகளான மேற்கு பஞ்சாப், சிந்து, வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் மற்றும் கிழக்கு வங்காளம், அசாம் மாநிலத்திலுள்ள சில்ஹட் மாவட்டமும் இடம் பெற்றன.
- இந்தியா 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15 ஆம் நாள் விடுதலை பெற்றது. டெல்லியில் உள்ள வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற செங்கோட்டையில் ஆங்கிலக் கொடி (யூனியன்-ஜாக்) இறக்கப்பட்டு, இந்திய மூவரணக் கொடி ஏற்றப்பட்டது.
- மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் தலைமை ஆளுநராகவும், (ஆங்கில அரசின் கடைசித் தலைமை ஆளுநர்) பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு முதல் பிரதமராகவும் பொறுப்பேற்றனர். பின்னர் சி.இராசகோபாலாச்சாரியார் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் இந்திய தலைமை ஆளுநராகப் பதவி ஏற்றார்.
- இந்தியா பிரிக்கப்பட்டபோது, இந்து - முஸ்லீம் இனக் கலவரங்களைத் காந்தியடிகள் தடுத்து, இந்து முஸ்லீம்களுக்கிடையே சமாதானத்தையும், ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்தினார்.
- 1948 ஆம் ஆண்டு சனவரி 30 ஆம் நாள் காந்திஜி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். இதனை ஜவஹர்லால் நேரு நம் வாழ்வில் ஒளி மறைந்து எங்கும் இருள் சூழ்ந்துவிட்டது என்றார்.
- 1950 ஜனவரி 26ம் நாள் இந்தியா குடியரசானது. முதல் குடியரசுத் தலைவர் Dr. ராஜந்திர பிரசாத்.

சுதேசி சமஸ்தானங்களின் இணைப்பு

- இந்திய அரசுகளை ஒன்றிணைத்தது சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலின் மாபெரும் சாதனையாகும்.
- இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த போது நாட்டில் ஏறத்தாழ 565 சுதேசி அரசுகள் இருந்தன. அவற்றை நவாப்புகள், அரசர்கள் மற்றும் நிஜாம்கள் ஆட்சிசெய்து வந்தனர். இந்த அரசுகளை இந்தியாவுடன் இணைக்கும் பொறுப்பு சர்தார் வல்லபாய்பட்டேலிடம் விடப்பட்டது. இதற்காக இந்திய அரசுகள் துறை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு அதன் அமைச்சராக பொறுப்பேற்றார்.
- சுதேசி அரசர்கள் பலர் தனித்துச் செயல்படவே விரும்பினர். பட்டேல் அவர்களை இந்திய யூனியனுடன் சேரும்படி அழைப்பு விடுத்தார்.
- ஏறத்தாழ 562 சுதேசி அரசுகள் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்தன. ஆனால் காஷ்மீர், ஐதராபாத் மற்றும் ஜீனாகத் ஆகியவை இந்தியாவுடன் இணையத் தயங்கின.
- பட்டேல் தனது அரசியல் திறமையினாலும், கடுமையான நடவடிக்கைகளாலும், அந்தப் பகுதிகளை இந்திய யூனியனுடன் இணைத்தார். இதனால் 'இந்தியாவின் பிஸ்மார்க்' என்றும் "இந்தியாவின் இரும்பு மனிதர்" என்றும் போற்றப்பட்டார்.
- 1948ம் ஆண்டு காஷ்மீரை ஆண்ட மகாராஜா ஹரிசிங் காஷ்மீரை இந்தியாவுடன் இணைத்தார்.
- சுதேச அரசுகளில் பெரியது ஐதராபாத் ஆகும். இந்துக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்த இப்பகுதியை நிஜாம் என்ற முஸ்லீம் ஆட்சி புரிந்தார். ஐதராபாத் நிஜாமிடம் பிரதம அமைச்சராக இருந்த காசிம், ராஸ்வி, ராசுக்கார் இயக்கம் என்ற முஸ்லீம் இயக்கம் தொடங்கினார்.
- 1948ல் ஐதராபாத் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்தது.
- கத்தியவார் பகுதியில் இருந்த இந்துக்கள் அதிகம் வாழ்ந்த ஜுனாகத் பகுதியை முஸ்லீம் மன்னர் ஆண்டார்.
- 1949 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 29ம் நாள் ஜுனாகத் இந்தியாவுடன் இணைந்தது.

பிரெஞ்சுப் பகுதிகள் இணைக்கப்படுதல் - 1954

- பிரெஞ்சு அரசின் அனுமதியுடன் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், மாஹி, ஏனாம் மற்றும் சந்திரநாகூர் ஆகிய பகுதிகள் 1954 ஆம் ஆண்டு இந்திய யூனியனுடன் இணைக்கப்பட்டன.

போர்ச்சுகீசியர்கள் பகுதிகள் இணைப்பு - 1961

- கோவா, டையூ மற்றும் டாமன் ஆகிய பகுதிகள் போர்ச்சுகீசியரின் வசமிருந்த பகுதிகளாகும். அப்பகுதி மக்கள் இந்தியாவுடன் இணைய விரும்பினர். இந்திய அரசு தனது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலம் 1961 ஆம் ஆண்டு அப்பகுதிகளை இந்தியாவுடன் இணைத்தது.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாடுகள்

எண்	தலைமை	ஆண்டு	இடம்
1	உமேஷ் சந்திர பானர்ஜி	1885	பம்பாய்
2	தாதாபாய் நவ்ரோஜி	1886	கல்கத்தா
3	பத்ருதீன் தாய்ப்ஜி	1887	சென்னை
4	ஜார்ஜ் யூல்	1888	அலகாபாத்
5	சர் வில்லியம்ஸ் வெட்டர்பன்	1889	பம்பாய்
6	சர் பெர்ரோஷா மேத்ரா	1890	கல்கத்தா
7	P. அனந்த சார்லு	1891	நாக்பூர்
8	உமேஷ் சந்திர பானர்ஜி	1892	அலகாபாத்
9	தாதாபாய் நவ்ரோஜி	1893	லாகூர்
10	அலரெட் வெப்	1894	சென்னை
11	சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி	1895	பூனா
12	ரஹிம்துலா ஆ. சயானி	1896	கல்கத்தா
13	சர்.உசங்கரன் நாயர்	1897	அம்ரோதி
14	ஆனந்த மோகன் போஸ்	1898	சென்னை
15	ரமேஷ் சந்தர் தத்	1899	லக்னோ
16	சிரி நாராயன் கணேஷ் சந்தவர்கர்	1900	லாகூர்
17	சர் தீன்ஷா எடல்லி வாச்சா	1901	கல்கத்தா
18	சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி	1902	அலகாபாத்
19	லால் மோகன் கோஷ்	1903	சென்னை
20	சர் ஹென்றி காட்டன்	1904	பம்பாய்
21	கோபால கிருஷ்ண கோகலே	1905	பனாரஸ்
22	தாதாபாய் நவ்ரோஜி	1906	கல்கத்தா
23	ராஷ்பிகாரி கோஷ்	1907	சூரத்
24	ராஷ்பிகாரி கோஷ்	1908	சென்னை

எண்	தலைமை	ஆண்டு	இடம்
25	மதன்மோகன் மாலாவியா	1909	லாகூர்
26	சர் வில்லியம் வெட்டர்பன்	1910	அலகபாத்
27	பிஷன் நாராயண் தர்	1911	கல்கத்தா
28	ராவ் பகதூர் ரகுநாத் நரசிம்மமுதோல்கர்	1912	பாங்கிபூர்
29	நவாப் சையது முகம்மது பகதூர்	1913	கராச்சி
30	பூபேந்திரநாத் போஸ்	1914	சென்னை
31	சத்யேந்திர பிரசன்ன சின்கா	1915	பம்பாய்
32	அம்பிகா சரண் மசும்தார்	1916	லக்னோ
33	அன்னி பெசன்ட்	1917	கல்கத்தா
34	பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியா	1918	டெல்லி
35	சையது ஹசன் இமாம்	1918	பம்பாய் (சிறப்புக் கூட்டம்)
36	மோதிலால் நேரு	1919	அமிர்தசரஸ்
37	லாலா லஜபதிராய்	1920	கல்கத்தா (சிறப்புக் கூட்டம்)
38	விஜயராகவாச்சாரியர்	1920	நாக்பூர்
39	ஹகிம் அஜ்மல் கான்	1921	அகமதாபாத்
40	தேசபந்து சித்தரஞ்சன் தாஸ்	1922	கயா
41	மவுலானா முகமது அலி	1923	காக்கிநாடா
42	மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத்	1923	டெல்லி (சிறப்புக் கூட்டம்)
43	மகாத்மா காந்தி	1924	பெல்காம்
44	சரோஜினி நாயுடு	1925	கான்பூர்
45	சீனிவாச அய்யங்கார்	1926	கௌகாத்தி
46	M. A. அன்சாரி	1927	சென்னை
47	மோதிலால் நேரு	1928	கல்கத்தா
48	ஜவகர்லால் நேரு	1929 - 30	லாகூர்
49	சர்தார் வல்லபாய் படேல்	1931	கராச்சி
50	மதன்மோகன் மாலாவியா	1932	டெல்லி
51	மதன்மோகன் மாலாவியா	1933	கல்கத்தா
52	நெல்லி செங்குப்தா	1933	கல்கத்தா
53	இராஜேந்திர பிரசாத்	1934 - 35	பம்பாய்
54	ஜவகர்லால் நேரு	1936	லக்னோ
55	ஜவகர்லால் நேரு	1936 - 37	பாய்ஸ்பூர்
56	நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ்	1938	ஹரிபுரா
57	நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ்	1939	ஜபல்பூர்
58	மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத்	1940 - 46	ராம்கார்
59	J. B. கிரிபிளானி	1947	டெல்லி

எண்	தலைமை	ஆண்டு	இடம்
60	பட்டாபி சித்தாராமையா	1948 - 49	ஜெய்ப்பூர்
61	புருசோத்தம் தாஸ் தாண்டன்	1950	நாசிக்
62	ஜவகர்லால் நேரு	1951 - 52	டெல்லி
63	ஜவகர்லால் நேரு	1953	ஹைதராபாத்
64	ஜவகர்லால் நேரு	1954	கல்யாணி
65	U. N. தெபார்	1955	ஆவடி
66	U. N. தெபார்	1956	அமிர்தசரஸ்
67	U. N. தெபார்	1957	இந்தோர்
68	U. N. தெபார்	1958	ஹௌளகாத்தி
69	U. N. தெபார்	1959	நாக்பூர்
70	இந்திரா காந்தி	1959	டெல்லி
71	நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி	1960	பெங்களூர்
72	நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி	1961	பாவ் நகர்
73	நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி	1962 - 63	பாட்னா
74	காமராஜ்	1964	புபனேஸ்வர்
75	காமராஜ்	1965	துர்காபூர்
76	காமராஜ்	1966 - 67	ஜெய்ப்பூர்
77	S. நிஜலிங்கப்பா	1968	ஹைதராபாத்
78	S. நிஜலிங்கப்பா	1969	பாரிதாபாத்
79	ஜகஜீவன் ராம்	1970 - 71	பம்பாய்
80	சங்கர் தயாள் சர்மா	1972 - 74	கல்கத்தா
81	தேவ் காந்த் பரூஆ	1975 - 77	சண்டிகார்
82	இந்திரா காந்தி	1978 - 83	டெல்லி
83	இந்திரா காந்தி	1983 - 84	கல்கத்தா
84	ராஜிவ் காந்தி	1985 - 91	பம்பாய்
85	P. V. நரசிம்மராவ்	1992 - 96	திருப்பதி
86	சீத்தாராம் கேசரி	1997 - 98	கொல்கத்தா
87	சோனியா காந்தி	1998	கொல்கத்தா

தமிழ்நாட்டின் வரலாறு

- தமிழகத்தின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி சுமார் 6000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமையான ஒன்றாகும்.
- சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திராவிட பாரம்பரியத்துடன் ஆரிய நாகரிகம் கலந்ததன் காரணமாக நாகரிகத்தின் தொட்டிலாகவே தமிழகம் விளங்குகிறது.
- வானுயர்ந்த கோயில் கோபுரங்கள், கலைச் சிற்பங்கள், தொன்மை வாய்ந்த கலாச்சார நினைவிடங்கள் ஆகியவை பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாக மாநிலமெங்கும் விரவி காணப்படுகிறது.
- தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக் காலத்தை 3 சங்க காலங்களைக் கொண்டு அறியலாம்.
- மதுரையில் திகழ்ந்த முதற் தமிழ்ச்சங்கம் கடல்கோளால் அழிந்தது. இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கம் கபாடபுரத்திலும், மூன்றாம் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையிலும் அமைந்தது.
- தமிழ் மொழிக்கே உரித்தான சிறந்த இலக்கண காப்பியமான தொல்காப்பியம் சங்க காலத்தில் உருவான இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகும். சங்க இலக்கியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றான எட்டுத் தொகையும், பத்துப்பாட்டும் சங்க காலத்தின் படைப்பிலக்கியங்களின் ஒன்றாகும்.
- திருக்குறளின் ஆசிரியரான திருவள்ளுவர் தன்னுடைய படைப்பில் தனிப்பட்ட எந்தவொரு மதத்தையோ, நாட்டையோ அல்லது மக்களையோ குறிப்பிடவில்லை. அதனாலேயே அவர் தெய்வீக புலவர் என்று போற்றப்படுகிறார்.
- செம்மொழியாக உயர்த்தப்பட்டுள்ள தமிழ்மொழி, செம்மொழி தரவரிசையில் எட்டாவதாகும்.
- பண்டைய தமிழகத்தை சேர, சோழ, பாண்டியர் மற்றும் பல்லவர்களான நான்கு தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்டனர். அவர்களின் ஆட்சியில் கலை, இசை, வணிகம் மற்றும் வேளாண்மை போன்றவை மிக வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் காணப்பட்டதால் அவர்கள் ஆட்சிக்காலம் "தமிழ்நாட்டின் பொற்காலம்" என்று போற்றப்படுகிறது.
- கிறித்துவ டச்சு பாதிரியார்களால் முதல் தமிழ் அச்சகம் தரங்கம்பாடியில் தொடங்கப்பட்டது.

வேலூர் புரட்சி - கி.பி. 1806

கி.பி. 1801 ஆம் ஆண்டு தோன்றிய தென்னிந்திய புரட்சி முடிவுற்றாலும், அப்புரட்சி ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சி மக்கள் மனதில் இருந்து அழியவில்லை.

- சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் வலிமைமிக்க சக்தியாக உருவெடுத்தது.
- வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு சென்னை மாகாணத்தின் ஆளுநராக இருந்தார்,
- தலைமை ராணுவ தளபதியாக இருந்த ஜான் கிராட்க் அறிமுகப்படுத்திய ராணுவ சீர்திருத்தங்கள் வேலூர் புரட்சிக்கு வித்திட்டது.

புரட்சிக்கான காரணங்கள்

- ஸ்ரீரங்கப்பட்டனம் போரில் 1799ம் ஆண்டு திப்புசுல்தான் கொல்லப்பட்டதால் இந்தக் கலகம் ஏற்பட்டது.
- திப்புசுல்தானின் மரணத்திற்கு பிறகு வேலூர் கோட்டையில் சிறைப்படுத்தப்பட்ட திப்புசுல்தானின் உறவினர்களால் இப்புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- இப்புரட்சிக்கு மூலக்காரணமாக விளங்கிய சிப்பாய்கள், பாளையக்காரர்களின் வழி வந்தவர்கள். தமிழ் மற்றும் கன்னட மொழி பேசும் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். தங்களுடைய உணர்வுகளை பரஸ்பரம் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டனர்.
- இராணுவத்தில் புகுத்தப்பட்ட கடுமையான கட்டுப்பாடுகள், புதிய கருவிகள் மற்றும் சிப்பாய்களின் உடைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றங்கள் வீரர்களுக்கு வெறுப்பினை அளித்தது.
- இந்து சிப்பாய்கள் காதுணிகள், நெற்றியில் சமயக் குறிகள் இடுதல் போன்றவற்றிற்கு தடை விதிக்கப்பட்டது.
- முஸ்லீம்கள் தங்களுடைய தாடி, மீசைகளை குறிப்பிட்ட அளவுதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இது வீரர்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.
- தளபதி அக்னியூ என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய வகை தலைப்பாகை இந்து முஸ்லீம்களுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.
- இதனால் சிப்பாய்கள் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராக வெளிப்படையாக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.
- புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தலைப்பாகையை அணிய மறுத்த சிப்பாய்களுக்கு 500 முதல் 900 சாட்டையடி தண்டனையாக விதிக்கப்பட்டும் பதவியிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டனர்.

வேலூர் கலகம் 1806

- ஆங்கிலேயர்கள் இராணுவத்தில் புகுத்திய சில கட்டுப்பாடுகள் வேலூர் கலகத்திற்கு வழி வகுத்தது. இந்து வீரர்கள் தங்கள் நெற்றியில் சமயக் குறிகளை இடக்கூடாது என்றும், முஸ்லீம் வீரர்கள் தங்கள் தாடி மீசைகளை வெட்டி சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டது. இது ராணுவ வீரர்களிடையே கடும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. திப்புவின் பிள்ளைகள் இவர்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபடத் தூண்டினர்.
- ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராக புரட்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற இரகசியத்திட்டம், திப்புவின் மைந்தரால் தூண்டப்பட்டது.
- 1806 ஜூலை 9 ஆம் நாள் வேலூர் கோட்டையில் திப்புவின் மகன் திருமணம் நடைபெற்றது. இத்திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளுவதற்காக வீரர்கள் வேலூர் கோட்டையில் கூடினர். நள்ளிரவில் இங்கு கூடியிருந்த வீரர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு, ஆங்கிலேயர்களைத் தாக்கி ஜூலை 10 ஆம் நாள் கோட்டையைக் கைப்பற்றினர். திப்புவின் கொடி, வேலூர் கோட்டையில் ஏற்றப்பட்டது.
- திப்புவின் இரண்டாவது மகன் பதேக் ஹைதர் அரசராக அறிவிக்கப்பட்டார். இருப்பினும் இக்கிளர்ச்சி ஆங்கிலேயர்களால் அடக்கப்பட்டது.

- வேலூர் கோட்டையின் வெளியில் இருந்த ஆங்கில தளபதி காட்ஸ், வேலூர் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்ட செய்தியை உடனடியாக ஆற்காட்டில் இருந்த இராணுவ முகாமிற்கு தெரிவித்தார்.
- படைத்தளபதி கில்லஸ்பி தலைமையில் ஆற்காட்டிலிருந்து இராணுவம் உடனடியாக வேலூருக்கு விரைந்தது. வேலூர் கோட்டை மீண்டும் ஆங்கிலேயரால் மீட்கப்பட்டு ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது.

தோல்விக்கான காரணங்கள்

- புரட்சியை நடத்த முறையான தலைமை கிடையாது.
- கிளர்ச்சி நன்கு திட்டமிடப்படவில்லை.
- திப்புவின் பிள்ளைகளுக்கு போதுமான போர் பயிற்சி கிடையாது. மேலும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை சிறையில் கழித்தனர்.
- இராணுவ வீரர்களுக்கு இந்திய அரசர்களிடமிருந்து ஆதரவு மற்றும் உதவிகளை பெற முடியவில்லை.

விளைவுகள்

- இந்திய வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.
- திப்புவின் குடும்பத்தினர் கல்கத்தாவிற்கு அழைத்து செல்லப்பட்டு ஆறு வருடங்களுக்கு மேலாக அங்கு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.
- இந்தியர்களின் நாட்டுப்பற்று மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான பழிவாங்கும் நடவடிக்கையும் வெளிப்பட்டன.
- இப்புரட்சி தோல்வியில் முடிவுற்றது. இருப்பினும் 1857 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிப்பாய் புரட்சிக்கு முன்னோடியாக இது அமைந்தது.

இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு

இந்திய விடுதலை போராட்ட இயக்கத்தில் தமிழ்நாடு மிக முக்கியப் பங்காற்றியது. புலித்தேவர், கட்டபொம்மன், மருது சகோதரர்கள், வேலுத்தம்பி போன்ற மாபெரும் தலைவர்கள் முக்கியப் பங்காற்றினர்.

ஆங்கில ஆட்சியின் போது மாபெரும் தலைவர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளான ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர், வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை, சுப்பிரமணிய பாரதி, சி. இராசகோபாலாச்சாரி, பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி, திருப்பூர் குமரன், கே. காமராஜ் மற்றும் பலர் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பெரும்பங்காற்றி இந்திய விடுதலைக்குப் பாடுபட்டனர்.

சென்னை மகாஜன சபை

- சென்னை மாகாணத்தில் மக்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் அமைப்பு சென்னை சுதேசி சங்கம். இதனை 1852 ஆம் ஆண்டு ஹார்லி, இலஷ்மி நரச்ச செட்டி மற்றும் சீனிவாசப் பிள்ளை ஆகியோர் நிறுவினர்.
- இச்சங்கம் ஆங்கில கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் கொள்கைகளை விமர்சனம் செய்தது. 1884 ஆம் ஆண்டு சென்னை சுதேசி சங்கம், சென்னை மகாஜனசபையுடன் இணைக்கப்பட்டது. எஸ். இராமசாமி முதலியார், பி. அனந்தாசாருலு, மற்றும் இரங்கய்யா நாயுடு ஆகியோர் இதனை ஏற்படுத்தினார்.
- இச்சபை சென்னை அண்ணாசாலையில் அமைந்துள்ள இந்து பத்திரிக்கை அலுவலகத்தில் செயல்படத் துவங்கியது.
- சென்னை மகாஜன சபையின் முதல் தலைவராக பி. இரங்கையா நாயுடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இச்சபை பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டு செயல்படத் துவங்கியது.
- இந்திய அரசுப் பிரதிநிதி எல்லின் பிரபு டிசம்பர் 1895 ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு பயணம் மேற்கொண்ட போது சென்னை மகாஜன சபை சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பெரும் பங்காற்றியது. இந்திய மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக குரல் எழுப்பியது.
- 1920 ஆம் ஆண்டு உப்புச் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை சென்னையில் ஜார்ஜ் டவுன், யானைக்கவுனி, உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் கடற்கரைப்பகுதியில் தலைமையேற்று நடத்தியது. அப்போராட்டத்தின் போது உறுப்பினர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இதனை விசாரிக்க 3 பேர் கொண்ட குழு நீதிபதி டி. ஆர். இராமச்சந்திர அய்யர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு அரசிடம் அறிக்கை சமர்ப்பித்தது.
- ஆங்கில அரசு காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தடை விதித்த போது, சென்னை மகாஜன சபை பல்வேறு பொருட்காட்சிகளை நடத்தி, குறிப்பாக அனைத்திந்திய காதி (கைத்தறி) கண்காட்சி மற்றும் சுதேசி பொருட்கள் கண்காட்சி மூலம் மக்கள் மனதில் தேசியப்பற்றை வளர்த்தது.

- 1896 அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தி சென்னை மகாஜன சபையில் உரையாற்றினார். இச்சபையின் பொன்விழா கொண்டாட்டத்தில் ஜவஹர்லால்நேரு கலந்து கொண்டார்.

வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை

- வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை சுதேசி நீராவிக்கப்பல் என்ற நிறுவனத்தை தூத்துக்குடியில் தொடங்கினார். ஆகவே கப்பலோட்டிய தமிழன் என்றழைக்கப்பட்டார்.
- செக்கிழுத்த செம்மல் என்று அழைக்கப்பட்ட சிதம்பரம்பிள்ளை செப்டம்பர் 5, 1872 ஆம் ஆண்டு ஓட்டப்பிடாரத்தில் பிறந்தார்.
- திருநெல்வேலியில் வழக்குரைஞராக தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.
- வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை வியாபார சங்கம் மற்றும் தொழிலாளர்கள் அமைப்பினை ஊக்குவித்தார்.
- சுதேசி தர்ம சங்க நெசவாளிகள் சங்கம் மற்றும் சுதேசி கூட்டுறவு அங்காடிகளை தூத்துக்குடியில் தோற்றுவித்தார்.
- சுதேசி கப்பல் நிறுவனத்தை தோற்றுவித்து, தூத்துக்குடி - கொழும்பு இடையே கப்பல் போக்குவரத்தைத் துவங்கினார்.
- 1905 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட வங்காளப் பிரிவினை இவரை அரசியலில் ஈடுபடச் செய்தது.
- தூத்துக்குடி அருகில் பவள ஆலை வேலை நிறுத்தப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் வேலை நேரம் குறைக்கப்பட்டு, ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டது.
- 1907 ஆம் ஆண்டு சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். இம் மாநாட்டில் மிதவாதிகள், தீவிரவாதிகள் என காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்தது.
- வ.உ.சி., பாலகங்காதர திலகரைப் பின்பற்றி தீவிரவாதத்தை தீவிரமாக பரப்பினார். இவர் மீது தேசத் துரோகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, 40 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவருடைய வலதுகால் சங்கிலியால் கோர்க்கப்பட்டு மாடுபோல் சிறையில் செக்கிழுத்தார். இவர் முறையீடு செய்ததால் இந்த தண்டனை பின்னர் குறைக்கப்பட்டது.

சுப்பிரமணிய சிவா

- சுப்பிரமணிய சிவா, திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் வத்தலக்குண்டு கிராமத்தில் பிறந்தார்.
- சிறந்த விடுதலைப்போராட்ட வீரராகவும், சிறந்த எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார்.
- ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதால் 1908 - 1922 இடைப்பட்ட காலத்தில் பலமுறை கைது செய்யப்பட்டார்.
- சிறையில் இருந்த போது தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். இதனால் சேலம் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார். இவரால் நடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் ஆங்கில அரசு இவருக்காகவே தொழு நோயாளிகள் இரயிலில் பயணம் செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் ஒன்றை கொண்டு வந்தது. இதன் விளைவாக சுப்பிரமணிய சிவா உடல் முழுவதும் தொழு நோய் புண்களுடன்

தமிழகம் முழுவதும் நீண்ட நடை பயணமாகவே சுற்றி வந்தார். பின்னர் தனது நோயின் காரணமாக ஜூலை 23, 1925-ல் காலமானார்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

- சுப்பிரமணிய பாரதியார் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயபுரத்தில் டிசம்பர் 11, 1882 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். மதுரையில் தமிழாசிரியராக சிறிது காலம் பணியாற்றினார்.
- சுதேசமித்ரன் பத்திரிக்கையின் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.
- 1907 ஆம் ஆண்டு சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்.
- பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் அரவிந்த கோஷடன் சேர்ந்து சுயராஜ்ஜியத்திற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டார்.
- 1907 ஆம் ஆண்டு தமிழ் வாரப் பத்திரிக்கையான 'இந்தியா' பத்திரிக்கையின் ஆசிரியரானார். அதே சமயத்தில் 'பாலபாரதம்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிக்கையை வெளியிட்டார்.
- 1908 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் மாபெரும் கூட்டத்தை நடத்தி, சுயராஜ்ஜிய நாளை கொண்டாடினார்.
- அவரது பாடல்களான வந்தே மாதரம், அச்சமில்லை- அச்சமில்லை, எந்தையும் தாயும், ஜெயபாரதம் போன்றவை அச்சிடப்பட்டு தமிழ் மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.
- 1908 ஆம் ஆண்டு, வ.உ.சிக்கு எதிராக ஆங்கில அரசு தொடர்ந்த வழக்கில் வ.உ.சிக்கு ஆதரவாக சாட்சி வழங்கினார். இதனால் ஆங்கில அரசு இவரைக் கைது செய்ய ஆணை பிறப்பித்தது. எனவே பாரதியார் பிரஞ்சுக்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த புதுவைக்கு தப்பி ஓடினார். அங்கிருந்து தினசரி, வார இதழ் மற்றும் மாத இதழ்களில் தனது படைப்பினைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டார்.
- ஆங்கில அரசு 1909 ஆம் ஆண்டு பாரதியின் படைப்புகளுக்கு தடை விதித்தது.
- முதல் உலகப்போருக்குப் பிறகு நவம்பர் 1918 ஆம் ஆண்டு, பாரதியார் கடலூருக்கு வந்தார். அச்சமயத்தில் அவர் கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால் மூன்று வார காவலுக்குப் பிறகு விடுவிக்கப்பட்டார்.
- சென்னையிலிருந்து சுதேசமித்ரன் பத்திரிக்கையின் ஆசிரியராக மீண்டும் பணியாற்றினார். செப்டம்பர் 11, 1921 ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

வாஞ்சிநாதன்

- வாஞ்சிநாதன் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் பணியாற்றினார்.
- 1908ம் ஆண்டு தூத்துக்குடி மற்றும் திருநெல்வேலி பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அப்போது திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியாளராக இருந்த ஆஷ் என்பவர் 4 பேரை திருநெல்வேலியில் சுட்டுக்கொன்றார்.
- இக்கொடுஞ்செயலுக்குப் பழிதீர்க்க எண்ணிய வாஞ்சிநாதன், மணியாச்சி புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் சென்று 1911, ஜூன் 17 ஆம் நாள் மாவட்ட ஆட்சியர் ஆஷ் அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்று விட்டு, தாமும் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

- வாஞ்சிநாதன் இறந்தபின் அவர் சட்டடைப்பையில் இருந்த கடிதத்தில், ஆட்சியர் ஆஷின் கொலை சென்னை வரும் அரசர் ஐந்தாம் ஜார்ஜை கொலை செய்வதற்கான ஒத்திகையே ஆகும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

திருப்பூர் குமரன்

- ஈரோடு மாவட்டத்தில் சென்னிமலையில் 1904 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- சாகும் தருவாயில் தேசியக் கொடியைக் கையில் ஏந்தியபடி தனது தேசப்பற்றை வெளிப்படுத்தினார். இவர் தமிழக வரலாற்றில் கொடிகாத்த குமரன் என்று போற்றப்பட்டார்.
- தமிழக அரசு திருப்பூர் இரயில் நிலையத்திற்கு அருகிலுள்ள பூங்காவில் இவரது சிலையை நிறுவிியுள்ளது

எஸ். சத்தியமூர்த்தி

- 1887 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 19 ஆம் நாள் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள திருமயம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார்.
- காமராசின் அரசியல் குருவான சத்தியமூர்த்தி ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதி.
- 1930 ஆம் ஆண்டு இராஜகோபாலாச்சாரியார் தனக்குப்பின் சத்திய மூர்த்தியை அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டுப் பிரிவின் தலைவர் ஆக்கினார்.
- 1939 ஆம் ஆண்டு சென்னை மேயராக இருந்த போது பொதுக் கல்வி, தரமான குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் வளமான வாழ்வு போன்றவைகளை மக்களுக்கு வழங்க பாடுபட்டார்.
- வழக்கறிஞராகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். சிறு வயதிலேயே அரசியலில் ஈடுபட்டு இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவராக உயர்ந்தார்.
- 1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் மற்றும் ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த கூட்டுக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக காங்கிரசால் நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1939 ஆம் ஆண்டு சென்னை மேயராக இருந்த போது, சென்னையில் மிக மோசமான குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக சென்னைக்கு மேற்கே 50 கி.மீ தூரத்திலுள்ள பூண்டி என்னுமிடத்தில் ஒரு குடிநீர்த் தேக்கம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இக்குடிநீர்த் தேக்கம் பின்னர் காமராசர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சத்தியமூர்த்தியை நினைவு கூறும் வகையில் சத்தியமூர்த்தி சாகர் என்று இதற்கு பெயரிடப்பட்டது.
- தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டி தலைமையகத்திற்கு சத்தியமூர்த்தி பவன் எனப் பெயரிடப்பட்டது.
- சுதேசி இயக்கம், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் போன்ற இயக்கங்களில் பங்கேற்று பலமுறை சிறை சென்றுள்ளார்.
- சத்தியமூர்த்தி 1943 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 28 ஆம் நாள் காலமானார்.

சி. இராசகோபாலாச்சாரி

- இராஜாஜி என்று புகழப் பெற்ற இராஜகோபாலாச்சாரி, டிசம்பர் - 10, 1878 ஆம் ஆண்டு தொரப்பள்ளி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார்.

- சட்டம் பயின்று வழக்கறிஞராக சேலத்தில் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இந்திய தேசிய காங்கிரசில் உறுப்பினரானார்.
- 1906 - ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்.
- 1907 - ம் ஆண்டு சூரத் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். காந்தியின் தீவிர ஆதரவாளர் ஆனார்.
- 1930 ஆம் ஆண்டு வேதாரண்யம் சத்தியாகிரகத்தைத் தலைமையேற்று நடத்தினார். தமது தலைமையில் திருச்சியில் இருந்து 100 தொண்டர்களுடன் வேதாரண்யத்திற்கு பயணம் மேற்கொண்டு, உப்பு காய்ச்சி உப்புச்சட்டங்களை மீறினார்.
- 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாநிலத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு சென்னை மாகாண முதலமைச்சரானார். தனது ஆட்சிக்காலத்தில் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தினார். ஆதிதிராவிடர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனை மேம்படுத்த பல்வேறுச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார்.
- இந்தி மொழியை கட்டாயப் பாடமாக பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தினார். இதற்கு கடும்த் எதிர்ப்பு தோன்றியது. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி தலைமையில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது.
- இரண்டாவது உலகப்போரின் போது ஆங்கில அரசு இந்தியத் தலைவர்களைக் கலந்தாலோசிக்காமல் இந்தியாவைப் போரில் ஈடுபடுத்தியதைக் கண்டித்து, 1939 ஆம் ஆண்டு தனது முதலமைச்சர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார்.
- சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகப் பொறுப்பேற்றார். மீண்டும் தமிழக முதலமைச்சராக 1952 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பதவி ஏற்றார்.
- குலக்கல்வித் திட்டத்தை தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஆனால் இதற்கு காமராஜர் மற்றும் பெரியார் கடும்த் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். எனவே இராஜாஜி தனது முதலமைச்சர் பதவியை 1954 ஆம் ஆண்டு இராஜினாமா செய்தார். பின்னர் காங்கிரசிலிருந்தும் வெளியேறினார்.
- சுதந்திரக் கட்சியைத் தோற்றுவித்து இளம் இந்தியா என்ற பத்திரிக்கையை நடத்தினார். சக்கரவர்த்தி திருமகன் (இராமாயணம்), வியாசர் விருந்து (மகாபாரதம்) போன்றவை இவர் எழுதிய உரைநடை நூல்களாகும்.
- கீதை மற்றும் உபநிடதங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.
- 1955 - ஆம் ஆண்டு இவருக்கு பாரத ரத்னா விருது வழங்கப்பட்டது. இவர் டிசம்பர் 25, 1972 ஆம் ஆண்டு காலமானார்.
- இவருடைய தந்திரமான அரசியல் செயல்களால் 'சாணக்யர்' என அறியப்படுகிறார்.

கே. காமராஜர்

- கர்மவீரர், பெருந்தலைவர் என்று போற்றப்பட்ட காமராஜர், விருதுநகருக்கு அருகில் உள்ள விருதுப்பட்டி கிராமத்தில் ஜூலை 15, 1903 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- 1924 - ம் ஆண்டு வைக்கம் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதின் மூலம் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.
- 1929 ஆம் ஆண்டு முதல், காங்கிரஸ் கட்சியின் முழுநேர உறுப்பினரானார்.
- 1930 ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை தொடங்கியபோது, தமிழகத்தில் இராஜாஜியுடன் சேர்ந்து வேதாரண்ய உப்புச் சத்தியாகிரகத்தை

மேற்கொண்டார். அதனால் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டாண்டுகள் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அலிப்பூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின்படி விடுவிக்கப்பட்டார்.

- 1940 - ஆம் ஆண்டு தனது சத்தியாகிரகப் போராட்ட திட்டங்களுக்கு காந்தியிடம் அனுமதி பெற வார்தா பயணமானார். செல்லும் வழியில் கைது செய்யப்பட்டு, வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார்.
- 1942 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டு, 3 ஆண்டுகள் அமராவதி சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.
- 1947 ஆம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை அடைந்தபோது சத்தியமூர்த்தியின் வீட்டில் இந்திய தேசியக் கொடியை ஏற்றினார்.
- காமராஜர் தமிழக முதலமைச்சராக 9 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.
- மதிய உணவுத் திட்டம், புதிய பள்ளிகளைத் திறந்து, இலவச கல்வி வழங்குதல், வேளாண்மையை மேம்படுத்துதல், கால்வாய்களை வெட்டுதல், அணைகளைக் கட்டுதல் மற்றும் புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.
- தேசிய அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்ததால் அரசரை உருவாக்குபவர் எனப் போற்றப்பட்டார்.
- லால்பகதூர் சாஸ்திரியை 1964 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பிரதமராகவும், இந்திரா காந்தியை 1966 ம் ஆண்டில் இந்தியப் பிரதமராகவும் உருவாக்கியதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார்.
- காமராஜர் திட்டம் (K திட்டம்) என்ற திட்டத்தின் படி கட்சிப் பணிக்காக தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார்
- அக்டோபர் 2, 1975 ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

தமிழ்நாட்டில் சமுதாய மாற்றங்கள்

தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு தலைவர்கள் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் சமூக விடுதலைக்கும் போராடி வந்தனர். அரசியல் சுதந்திரம் என்பது சமூக நீதி, சுயமரியாதை மற்றும் கௌரவம் இல்லையெனில் அர்த்தமற்றது என்று அவர்கள் கருதினர்.

பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம்

- 1912ல் திருவல்லிக்கேணியில் டாக்டர் நடேச முதலியாரின் முயற்சியால் சென்னை திராவிடச்சங்கம் தோன்றியது. அதே ஆண்டில் பிராமணர் அல்லாதோருக்கு என்று தனி விடுதியும் துவக்கினார்.

தென்னிந்திய விடுதலைக் கழகம்/நீதிக்கட்சி

- தென்னிந்திய வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சென்னை மாகாணத்தில் நீதிக் கட்சியின் ஆட்சி குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாக அமைந்தது.
- நீதிக்கட்சி, கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக பிராமணர்கள் அல்லாதவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சமூக இயக்கமாகும்.
- நீதிக்கட்சி என்றழைக்கப்பட்ட தென்னிந்திய நல உரிமைக்கழகம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் சென்னை மாகாணத்தில் தோன்றிய அரசியல் கட்சியாகும்.
- 1916 ஆம் ஆண்டு டி.எம்.நாயர் மற்றும் பி. டி. தியாகராயசெட்டி ஆகியோர் பிராமணர் அல்லாதோரை ஒன்று திரட்டி தென்னிந்திய விடுதலைக் கழகம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினர்.
- நீதிக்கட்சி தொடக்க காலத்தில் கோரிக்கை மனுக்கள் மூலம் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் அதிக பிரதிநிதித்துவம் கோரியது.
- இக்கட்சி தமிழில் 'திராவிடன்', தெலுங்கில் 'ஆந்திரா பிரகாசிகா' மற்றும் ஆங்கிலத்தில் 'ஜஸ்டிஸ்' என்ற பத்திரிக்கையையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டது. எனவே, இக்கட்சி நீதிக்கட்சி (Justice Party) என்றழைக்கப்பட்டது.
- 1920 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில், நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மை இடங்களைக் கைப்பற்றி திரு. சுப்பராயலு தலைமையில் ஆட்சி அமைத்தது.
- 1923 ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் மீண்டும் வெற்றி பெற்று திரு. டி. எம். சிவஞானம் பிள்ளை தலைமையில் ஆட்சி அமைத்தது.
- 1926 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் சுயராஜ்ஜியக் கட்சி வெற்றி பெற்றது. ஆனால் ஆட்சி அமைக்க மறுத்துவிட்டது. எனவே சுயேட்சை வேட்பாளரான திரு.சுப்பராயலு, சுயராஜ்ஜியக் கட்சியின் உதவியுடன் ஆட்சி அமைத்தார்.
- 1930 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் நீதிக்கட்சி மீண்டும் வெற்றி பெற்று ப.முனிசாமி நாயுடு தலைமையில் ஆட்சி அமைத்தது. ஆனால் 1932 ஆம் ஆண்டு இவரை பதவி நீக்கிவிட்டு, பொப்பிலி இராஜா பதவியேற்றார்.
- 1934 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றது. ஆனால் ஆட்சி அமைக்க மறுத்து விட்டது. நீதிக்கட்சி மீண்டும் ஆட்சி அமைத்தது.

- 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் நீதிக்கட்சி படுதோல்வியடைந்து மீண்டும் எழுவேயில்லை. பெரியார் மற்றும் அவரது சயமரியாதை இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் சிறிது காலம் நீதிக்கட்சி செயல்பட்டது.
- பெரியாருக்கும் பார்ப்பணத் தலைவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக, 1944 - ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் நடந்த மாநாட்டில் பெரியார் நீதிக்கட்சியின் பெயரை திராவிடர் கழகம் என மாற்றம் செய்து அதை ஒரு சமுதாய இயக்கமாக மாற்றினார். இதன் மூலம் நீதிக்கட்சி அரசியல் இயக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது.

நீதிக்கட்சியின் சாதனைகள்

- நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி சாதி அடிப்படையில் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்பில் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் மதச் சீர்திருத்தங்களுக்காக அனைவராலும் நினைவு கூறப்படுகிறது.
- இந்திய அரசியலில் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இக்கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று, பல பிரச்சனைகளை மன உறுதியோடு சந்தித்து, சிறிது காலம் நல்லாட்சி வழங்கியது. பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்கள் மூலம் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் என்ற புதிய சகாப்தத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.
- நீதிக்கட்சி அனைத்து சமூகத்தினரும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் பெற வழிசெய்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையை உயர்த்தியது.
- சமூக அரசாணை 1921 மற்றும் 1922 மூலம் பார்ப்பனர் அல்லாதவர்களுக்கு கல்வி மற்றும் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் நியமனங்களில் இட ஒதுக்கீடு வழங்கியது.
- எதேச்சதிகாரம், செல்வாக்கு, அனுகூலத் தேர்வு முறையை ஒழிக்க, 1924 ஆம் ஆண்டு பணியாளர் தேர்வு வாரியத்தை ஏற்படுத்தியது. இது 1929 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பணி தேர்வாணையமாக மாறியது.
- உயர்க் கல்வி நிலையங்களை நெறிப்படுத்துவதற்காகவும், அனைத்து சமூகத்தினரும் பயன்பெறவும் கல்லூரிக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன.
- கோவில் வரவுசெலவுக் கணக்குகளை முறைப்படுத்த, கோயில் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- 1921ல் இந்து அறநிலையச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, பிராமணமரல்லாதோர் அர்ச்சகர்களாக கோயில்களில் பணியமர்த்தப்பட்டனர்.
- 1926 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
- 1921 ஆம் ஆண்டு பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.
- தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. பெண்கள் வன் கொடுமைத் தடைச்சட்டம் மற்றும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.
- 1924 ல் தேர்வாணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இந்தியாவில் அரசுத் தேர்வாணைக்குழு ஒன்று 1929ல் அமைக்கப்பட்டது.
- இலவச வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- சென்னை ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் தியாகராயச் செட்டியாரால் இலவச மதிய உணவுத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பள்ளிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டது.
- ஆயுர்வேதம், சித்தமருத்துவம் மற்றும் யுனானி மருத்துவக் கல்விக்கு ஊக்கமளித்தது.

நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சி

- 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் நீதிக்கட்சி பெரும் தோல்வியடைந்தது. ராஜாஜி தலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றிபெற்று அமைச்சரவை

அமைத்தது. நீதிக்கட்சி அதன் வீழ்ச்சியிலிருந்து எழுவேயில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள்.

- உலகில் பொருளாதார பெரும் மந்தம் நிலவியிருந்த காலத்தில் இக்கட்சி பொறுப்பேற்றது. இதனால் இக்கட்சியால் நிலைக்க முடியவில்லை.
- தேசிய இயக்கம் தீவிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால் இதன் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியது.
- சாதி மற்றும் பணம் செல்வாக்கு பெறத் தொடங்கியதால் இக்கட்சி பலவீனமடைந்தது.
- காந்தி தலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி பலம் பெற்று விளங்கியது, இக்கட்சிக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. எனவே நீதிக்கட்சியின் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கி தோல்வியைத் தழுவியது.

சுயமரியாதை இயக்கம் - ஈ. வே. இராமசாமி

- தமிழ்நாட்டின் மிகச் சிறந்த சமூக சீர்த்திருத்தவாதி பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் ஆவார்.
- மக்கள் மனதில் சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு, பெண்விடுதலை, ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயம் ஆகியவற்றிற்கு வித்திட்டவர் பெரியார்.
- ஈ. வே. இராமசாமி, 1879 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 ஆம் நாள் ஈரோட்டில் செல்வ வளம் மிக்க இந்து குடும்பத்தில் பிறந்தார். தமது 13 ஆம் வயதில் திருமணம் செய்து கொண்ட பெரியார், தனது 19 வது வயதில் இல்லற வாழ்வைத் துறந்தார்.
- துறவறம் பூண்டு காவி உடை தரித்து, பல புனித இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார். இவர் காசி சென்றிருந்த போது பார்ப்பனர்கள் மற்ற இனத்தவர்களை இழிவுபடுத்துவதை நேரடியாகக் கண்டு அதனைக் கடுமையாக கண்டித்தார்.
- தமிழ்நாட்டிற்குத் திரும்பி, தமது கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக 1919 ஆம் ஆண்டு காங்கிரசில் இணைந்தார்.
- 1921 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநில காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைமை நிர்வாகியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பிறகு 1923 ஆம் ஆண்டு அதன் தலைவரானார்.
- ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பங்கேற்றார்.
- 1924 ஆம் ஆண்டு, கேரளாவில் உள்ள வைக்கத்தில் நடைபெற்ற சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலய நுழைவுத் தடைச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடினார். இறுதியில் திருவிதாங்கூர் அரசு ஆலய நுழைவு தடைச் சட்டத்தை தளர்த்தி, அனைவரும் ஆலயத்திற்குள் நுழையலாம் என அறிவித்தது. இதன் காரணமாக பெரியார்க்கு 'வைக்கம் வீரர்' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.
- காங்கிரசின் நிதியுதவியுடன் சேரன்மாதேவி என்னும் இடத்தில் நடத்தப்பட்ட குருகுலம் பள்ளியை பெரியார் பார்வையிட்டார். அப்பள்ளியில் பார்ப்பனர் மற்றும் பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்களுக்குத் தனித்தனியே உணவு மற்றும் குடிநீர் வழங்கப்பட்டது. இதனைக் கண்டு கொதித்தெழுந்த பெரியார், அத்திட்டத்தைக் கண்டித்தோடு தனது சென்னை மாநில காங்கிரசுத் தலைவர் பதவியையும் இராஜினாமா செய்தார்.
- காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநில மாநாட்டில் பார்ப்பனர் அல்லாதவர்களுக்கு அரசுப்பணியில் இட ஒதுக்கீடு வழங்கும் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்தார். காங்கிரஸ் கட்சி அதை ஏற்க மறுத்ததால், பெரியார் அம்மாநாட்டிலிருந்து வெளியேறினார்.
- தனது கொள்கைகளை பரப்பவும், அதனை நடைமுறைப்படுத்தவும் 1925 ஆம் ஆண்டு சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார்.

நோக்கங்கள்

- சுயமரியாதை இயக்கம் மதம், ஜாதி, அரசியல் மற்றும் சமுதாயத்தில் பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தது.
- மூடநம்பிக்கைகளையும், பழமைவாதத்தையும் ஒழிக்கப் பாடுபட்டது.
- பெண்கல்வி, விதவைகள் மறுமணம், கலப்புத்திருமணம் மற்றும் குழந்தைத் திருமணமுறை ஒழிப்பு ஆகியவற்றிற்காகக் குரலெழுப்பியது.

சாதனைகள்

- பெரியார், அர்த்தமற்ற கொள்கைகள், மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் நம்பகத் தன்மையற்ற புராணக் கதைகளை கண்டித்து பொது மேடைகளில் சாடினார். அவர் தனது சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை, குடியரசு, புரட்சி மற்றும் விடுதலை போன்ற பத்திரிகைகளின் மூலம் பரப்பினார்.
- பெரியார் பல ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைக் கண்டறிந்தார். ஏழ்மையே சமுதாயத்தில் நிலவும் தீமைகள் அனைத்திற்கும் காரணம் என்பதை உணர்ந்தார். தாய்நாடு திரும்பியவுடன், 14 அம்ச சோஷலிச அறிக்கையினை வெளியிட்டார். நீதிக்கட்சி இதனை ஏற்றுக் கொண்டு அதனைப் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டது.
- மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தவும், மக்களின் ஆரோக்கிய வாழ்விற்காகவும் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை அறிவுறுத்தினார்.
- தமிழ் எழுத்து சீர்த்திருத்தத்தை இவர் தூண்டியது மட்டுமல்லாமல் எளிமையாகக் கல்வி கற்க ரோமானிய எழுத்து முறையைப் பின்பற்றவும் அறிவுறுத்தினார்.
- இவருக்கு சென்னையில் நடைபெற்ற பெண்கள் மாநாட்டில் 'பெரியார்' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.
- 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில், நீதிக்கட்சி தோல்வியைத் தழுவியது. இதனால் நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.
- 1944 ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் நீதிக்கட்சி 'திராவிடர் கழகம்' என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

சி. என். அண்ணாதுரை

- பேரறிஞர் அண்ணா என்று அழைக்கப்படும் சி. என். அண்ணாதுரை, 1909 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தார்.
- இவர் தனது எம்.ஏ. பட்டத்தை, சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் முடித்தார்.
- இவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிறுவனர் ஆவார்.
- அண்ணா, நீதிக்கட்சியின் வாயிலாக அரசியலில் நுழைந்தார். சமுதாயத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற தாக்கமே இவரை நீதிக்கட்சியில் இணைய வைத்தது. இவர் சாதி மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் தன்னை நீதிக்கட்சியில் இணைத்துக் கொண்டார்.
- நீதிக்கட்சியில் இணைந்த போது பெரியாரின் தலைமையின் கீழ் பணிபுரியும் பாக்கியம் கிடைத்தது. நீதிக்கட்சி இவருக்கு சரியான பாதையைக் காட்டி சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபடச் செய்தது. இதன் மூலம் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கும் பணியைத் தொடங்கினார்.
- தமிழ் மொழி மீது அதிக பற்று கொண்ட அண்ணா, காஞ்சிபுரத்தில் பெரியாரால் துவங்கப்பட்ட இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு இந்தி மொழிக்கெதிராக

குரல் எழுப்பினார். நன்கு வளர்ச்சியடைந்த தமிழின் இடத்தை இந்தி ஒரு போதும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் முழங்கினார்.

- 1944 ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் நீதிக்கட்சியின் பெயரை திராவிடர் கழகம் என முன் மொழிந்தார். இதனால் பெரியாருக்கு நெருக்கமானார்.
- 1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பெரியார்-மணியம்மை திருமணத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அண்ணா அக்கட்சியிலிருந்து விலகி 1949 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 ஆம் நாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்சியைத் தொடங்கினார்.
- திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஆனார்.
- 1967 - ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றிபெற்று, அண்ணா தமிழக முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- தனது ஆட்சிக்காலத்தில் படி அரிசி திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். (ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி). ஆனால் நிதி நெருக்கடியால், இத்திட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் செயல்படுத்த இயலவில்லை.
- அண்ணா தமிழ் மொழி வளர்ச்சித் திட்டத்தை அறிவித்தார்.
- சித்திரை முதல் தேதியை தமிழ் புது வருட நாளாக அறிவித்தார். (14. 04.1967) 1967 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ஆம் நாள் சென்னை மாநிலம் என்பதை தமிழ் நாடு (தமிழகம்) என பெயர் மாற்றம் செய்தார்.
- புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் அமைந்துள்ள செக்ரடேரியட் என்பதை தலைமைச் செயலகம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தார். அதே தேதியில் சத்யமேவ ஜெயதே என்ற அரசுக் குறிக்கோளை வாய்மையே வெல்லும் என்று மாற்றி அறிவித்தார்.
- ஸ்ரீ, ஸ்ரீமதி மற்றும் குமாரி போன்ற சமஸ்கிருத வார்த்தைகளுக்கு மாற்றாக திரு. திருமதி மற்றும் செல்வி என்ற தமிழ் சொற்களை அறிவித்தார்.
- அண்ணாவின் தலைமைப்பண்பு, நிர்வாக நேர்மை, அரசியல் பண்பாடு ஆகியவற்றை சிறப்பிக்கும் வகையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 1968 ஆம் ஆண்டு கௌரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து அண்ணாவைப் பாராட்டியது.
- அண்ணாதுரை பிப்ரவரி 3, 1969 - ஆம் ஆண்டு இறந்தார்.

சமுதாய மாற்றத்தில் பெண்களின் பங்கு

டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி

- டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி ஜூலை 30, 1886 ஆம் ஆண்டு புதுக்கோட்டையில் பிறந்தார்.
- சமுதாய மாற்றத்திற்கு முன்னோடியாக தமிழ்நாடு விளங்குகிறது. தமிழ் சமுசத்தில் சாண்பட்ட தேவதாசி முறையை போக்க டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி தீவிரமாக போராடினார்.
- இந்தியாவின் முதல் பெண் மருத்துவராவார்.
- 1923 ஆம் ஆண்டு இவரது தங்கை புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தார். அதனால் புற்று நோயை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்று, 1949 ஆம் ஆண்டு புற்றுநோய் நிவாரண மருத்துவமனையை தொடங்கினார்.
- இவரது சீரிய முயற்சியால் சென்னை அடையாறு புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு இந்த மருத்துவமனைக்கான அடிக்கல்லை நாட்டினார்.
- தேவதாசி முறை ஒழிப்பில் ஆர்வம் கொண்டிருந்ததால், மகாத்மா காந்தி இவரது சமூக பணிகளை பாராட்டி பேசினார்.

- தேவதாசி முறை ஒழிப்பில் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் காரணமாக 1929 ஆம் ஆண்டு தமிழக சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டார்.
- தந்தை பெரியார், திரு. வி. கல்யாணசுந்தரம் போன்றவர்கள் இவரது கருத்தைத் தீவிரமாக ஆதரித்தனர். இதன் விளைவாக நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் தேவதாசி ஒழிப்பு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.
- 1930 ஆம் ஆண்டு பூனாவில் அனைத்திந்தியப் பெண்கள் மாநாட்டை நடத்தினார்.
- 1933 முதல் 1947 வரை இடையில் இரு வருடங்கள் தவிர தொடர்ந்து இந்திய மாதர் சங்கத் தலைவியாக இருந்தார்.
- ஆதரவற்றவர்களுக்கு மறுவாழ்வு தரும் பொருட்டு அவ்வை இல்லம் என்ற அடைக்கல நிலையத்தை சாந்தோமில் தொடங்கினார். தற்சமயம் இவ்வில்லம் சென்னை அடையாறில் செயல்பட்டு வருகிறது.
- இலட்சிய வேட்கை கொண்ட எந்தப் பெண்ணுக்கும் தோல்வி இல்லை என்பதை வாழ்ந்து நிரூபித்த டாக்டர் முத்து லட்சுமி ரெட்டி 1968 ஆம் ஆண்டு தனது 82-வது வயதில் இறந்தார்.

டாக்டர் எஸ். தருமம்பாள்

- படிப்பு, பதவி, பணம், அந்தஸ்து இவை எதுவுமே இல்லாமல், மக்களுக்குச் சேவை செய்வதின் மூலம் மனிதாபிமானம் என்ற ஒரு குணத்தின் மூலம் புகழ் பெற்ற ஒருவராக எஸ். தர்மம்பாள் கருதப்படுகிறார்.
- தஞ்சாவூருக்கு அருகில் கருந்தட்டான்குடி என்ற இடத்தில் பிறந்தார்.
- சமூக சேவையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட தர்மம்பாள் சித்த மருத்துவம் பயின்று சென்னையில் மருத்துவமனை ஒன்றை தொடங்கினார். பின்னர் பொதுச்சேவையில் ஈடுபட்டார்.
- தந்தை பெரியாரின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட இவர் விதவைகள் மறுமணம், கலப்பு மணம் மற்றும் பெண் கல்வி போன்றவற்றில் ஆர்வம் காட்டினார்.
- இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு பல முறை சிறை தண்டனை பெற்றார்.
- 1940 ஆம் ஆண்டு வரை சமுதாயத்தில் தமிழாசிரியர்களுக்கு மதிப்பு இல்லை. ஊதியம் உயர்த்தப்படவில்லை. எனவே இழவு வாரம் என்ற போராட்டத்தை தொடங்கினார். இதன் விளைவாக கல்வி அமைச்சராக இருந்த அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் பிற ஆசிரியர்களுக்கு இணையான ஊதியத்தைத் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க உத்தரவிட்டார்.
- தமிழ் நாடு முழுவதும் உள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களில் தமிழறிவை வளர்க்கவும், அரசுத் தேர்வுகளில் நல்ல மதிப்பெண்கள் பெறவும், பேச்சாற்றல், எழுத்தாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும் சென்னை மாணவர் மற்றும் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் தலைவராக 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.
- இவர் தமிழ் மொழி மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய சேவைகளைப் பாராட்டி 'வீரத்தமிழன்னை' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இப்பட்டம் பெற்ற தருமம்பாள் ஈ.வே.ராமசாமி நாயக்கருக்கு பெரியார் என்ற பட்டத்தையும், எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதற்கு ஏழிசை மன்னர் என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினார்.
- தனது உழைப்பு, சிந்தனை அனைத்தையும் தமிழ் மொழி, தமிழிசை, தமிழ் மக்கள் இவற்றுக்காக அர்ப்பணித்த அம்மையார் தனது 69 வது வயதில் 1959 ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்

- இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய பெண் சீர்திருத்தவாதிகள் பெரும்பாலானவர்கள் தேச விடுதலைக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டனர்.
- 1883 - ஆம் ஆண்டு திருவாரூரில் பிறந்தார்.
- இவர் இசை வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். பழங்காலத்தில் இக்குலத்தில் பிறந்த பெண்கள் இறைப்பணி மற்றும் கலைப்பணிக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டனர். இச்சமூகம் காலமாற்றத்தில் சிக்கிச் சீரழிந்தது. பிரபுக்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களால் அவமானப்படுத்தப்பட்டனர்.
- தம் குலத்துப் பெண்கள் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதையும், பல்வேறு வழிகளில் துன்புறுத்தப்படுவதையும் உணர்ந்த இராமாமிர்தம் அம்மையார், அவர்களின் விடுதலைக்காக தனது வாழ்வை அர்ப்பணிக்க முடிவு செய்தார். நாடு முழுவதும் தங்கள் இனப் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களது விடுதலைக்கு ஆதரவு திரட்டினார்.
- காங்கிரஸ் கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.
- 1925 ஆம் ஆண்டு மயிலாடுதுறையில் இசை வேளாளர் மாநாட்டைக் கூட்டினார். இம்மாநாட்டில் தமிழறிஞர் திரு. வி. க. பெரியார், மயூரமணி சின்னையா பிள்ளை, எஸ். இராமநாதன் போன்றோர் கலந்து கொண்டனர். இவர்கள் தேவதாசி முறைக்கு எதிராகக் குரலெழுப்பினர்.
- Dr. முத்துலட்சுமி ரெட்டி, தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் 1930 கொண்டுவர ஆணிவேராக அமைந்தார்.
- 1961ல் வரதட்சணை தடைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.
- சமூகப்பணிகளில் மட்டுமல்லாமல் தேசிய இயக்கத்திலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட அம்மையார், பெண்கள் பெருமளவில் தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட ஊக்குவித்தார். தந்தை பெரியார், இராஜாஜி, திரு. வி. க. இவர்களின் உறுதுணையால் இவர் சிறப்பாக செயலாற்றினார்.
- 1962 ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் 27 ம் தேதி இறந்தார்.
- தமிழக அரசு, ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமண நிதி உதவியளிக்கும் ஒரு சமூகத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கு மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மாள் நினைவு திருமண உதவித் திட்டம் என்று பெயரிட்டு இவரைக் கௌரவித்தது.

Book Designed by

Kannan. R

Mobile - 9865333778

Mail - Kana3sa@gmail.com